

B. L. Ms.

No. 59

تفقيح الاخبار

خط مصنف
تفحص الدخايل
الدور

مكتبة

مكتبة

بسم الله الرحمن الرحيم

هزاران پاپس یزد نو آمار است که انسان ضعیف البنان سمن بسی صافی
و اعتقاد و اثق شتهای نماند و هر کاین دی میل اجمال طبعی فاسک و
هوالموجود با حقیقت و تمام الماست اعوذ بک لومب العطیات
و فایض السعادات ان اجناسن الشايعین الیک و مقین الیک
بعد چون از تدرین تاریخ مصر و اولیقه و غت دست و اول اردو
در راه شوق بحر حله بضم اریض الاخبار فی المله الالد و اول افتاد و اول
حله شمل است بر نواریج ممالک فک و روم و نک عبارت است
از اراضی شمالی بحر شام و عربی نهر و لغات شتهای شمال و ان منقسم
بروس و روسیه کرکک و فونسا و بولند و هنگری و جرمن و الی و سوس
لند و فرانس و اسپین و بیکر و ژرمانیه و رلند و ویرک و مارونی و سوبین و غیر
و خبر اید ببادر سبار و کرکک از غاش و سبار اولین پادشاه اغاشی

نمود که در ^{۱۵} یکمین روز قصد و با تفت و عالم بحال بصر را بده رخاس ناکرد
و بعد از دوسه روز بنیوس سبطک سیده روز و یکم تمیز نمود پس از
بهر او پیش بر رفت پس از عوف بن ابی بن فور و بنیوس و ان شهر
و ملک از رخاس نام کرد چیلانور آخرین اول و ناما فوشن بود بعد از
و تابوس بن بنیوس در سبطک از مصر آمد و سر بر آید شد چهار کرب
را و انان خوانند و و تابوس بخودن ^{۱۶} انجا که خسته حاجی در سید
و تابوس بخا و خرد داشت و در سینه و نیز از و بانصد چیلان ^{۱۷} عالم
به بخا و سیر اجطوس بادشاه مصر کند اگر دجون از الامم دریافت کند
او از دست بفره باشد و همه دامادان ایشک یکمین سوس شهر
میر منظر اند و باند و تابوس اجطوس سیران بنیوس اند و لیکن پس
و منبر خطر بود بنیوس است که بعد از و تابوس سیران است و باند
سیر بنیوس است ^{۱۸} ابی بن ابی بنیوس میر منظر بود او را و
یکی بروطیوس و دیگری اگر می سوس بعد از که بر سر و و اتفاق سخت
نشدند و عهد نشان بر و فان بن عالی کیوس بن سوسی فوسن سوسی
خطون از لورمید کورط سبب سبطک فوسن کر نخته در خانه بروطیوس
گرفت و بروطیوس او را صیافت نمود و فشار آن سبطک بازان بروطیوس
و برو فان عاشق شده و خواستش در میان بخا و برو فان که مرد بر کلاه

از انباع هوا پیش میرایزد و دستها تیار بخنده بر دوفان آید پس شود هر بندنی
منو سیاحت بر دلبوس حشمت شد بخلاف رسم بر دوفان بر دلبوس
بد رزن خود که بادشاه بسیار بود دوست ناد و نوشت که حاجت نامه با دست
سخت با مبادرت ناع شده او را کبش چون بر دوفان بر دلبوس
بو باطن لغز اظهار گشت به بر کمر ادا گو که سه سر داشت یکی مانند زرد و نیم
مثل شیر سویم بیان **نیم** با شست و غری بسیار بود و ستاد و بر دوفان
ان دیور گشته منظر گشت لهندا بو باطن و خرد دوم خود سطحی نوسا به
داد گو سه اول بر دوفان نمر فرست بد آورده مهاران بحال اگر کسی بوی
بر و طبوس برادر خود لشکر کشید بر و طبوس کر خیمه پیش خسر آمد و بعد
نوا طلس مقابله اگر کسی سیوس شافیه خبک کرد بر و طوطی برابر با دگر
بصالحه انجامید با طلس و مار طیم بر و طبوس رسید و از خاص غیر این
سیوس یافت او را دختری نبود و نام او چنان با هم در یافته بود که
شهر خود گشت نه شود لهندا انا را در قلعه مجوس داشت قضا انا از شهری
پسری آورد بر سیوس نام جوان خبر با کسی سیوس شد انا را بر سیوس
در صندوق جوین نهاده در بحر انداخت قضا انا صندوق بست
کبری از خزره سیر نفوس افتاد و بقولی بدست بولی و طیس بادشاه
احمره رسید بادشاه انا بر کب طیس ادر خود سپرد و از متب یافت

چون رسوین کلان شد و شاه دنا را زنی خواست چون دنا انکار کرد
با شاه اراده نمود پس دنا را رسوین بدید و گفت تا او را بطریقی
بفرستند اولی و کطیس رسوین را بر سر کورگوزن نام دومی فرستاد
اول رسوین بیکل پندارفته از آنجا خبری که مانند این بود یافت و از
بیکل و همان شب لباسی با عطار و کفش پرنده و خنجر یافته آن پورا
بگفت و بعد از آن با بلوفیافته رفته بدید خبری که مانند این بود و از دینار
بشده و برو عاشق شده زنی آورد چون در شیر نفوس رسیده در انوف
لوی و کطیس مرده بود و کطیس کشته شد پس رسوین سر کورگوزن
در بیکل پندارنده کرده بازین و مادر خود به پلویانی سوختن رفت لیکن
اگر رسوین خوف آن الهام از اعجاز طبعی که در انوف پندار
طوطا رسوین بود رفته پس رسوین همچو خازن اگر رسوین کشته
باز اعجاز آمد و وایت خود با معاذ طبع بن بر و طبع بن بدید که در
کشته و پندار و شش صد و شصت عالم مسبیا تیا نمود و از ملک
شناخت و چند سال بدینا می کرد و آن مانند را اگر سیطون بدید با سیطون
خدا که رسوین است اگر رسوین با معاذ دنا رسوین بر کائنات
بعد از و پندار رسوین پس از و پندار رسوین در کائنات بدینا
گردند و اولد رسوین را رسوین نامند و گویند بر رسوین بر رسوین

از بطن اندر و مید بود که بادشاهان پارس و قتل او بنزد هر دو طوخی کرد
بر سوس جد هر قوس بوده از طرف در و پدر و کطرون پدر الک شیا
مادر هر قوس و الکیوس بدین معنی طویون پدر هر قوس پسران پسران بودند
آورده اند که روجه عطشی بنوس نه لوسطیوس و الک شیا
بهر قوس در کوفت حمله بودند شتر می گفت هر که اول رخ اید بر دیگر حاکم بود
پس پورسطیوس و واما **پنج** پسر از هر قوس تابع او شد و متابعت او
کارهای غایبان کرد و یونانیان از و فسانها بر شمارند اول در و شست بیان
شیر بزرگ اگشت درم در اب از نام هفت سر بقو عالمی صد سر سوخت
سوم در ارکا دیانوک کلان اقل کرد چهارم بر کوه مینا لوس آمو ماده
ششم مرغ انطیم قالموس به سر ز دشتیم در نیک و صطلیل بادشاه علیس
ساخت هفتم کاو صحرائی از نده در سنیا اور دشتیم نویسد بادشاه
طرس انا چهار اسپست تیم گرون بادشاه عادل اگشت و هم
المازونیار افخ کرد و ملکه و میو بطیرا که در غایت حسن بود گرفت و هم
نعبانی زاد در کوه اطلاس از اول بقه گشت و و از دهم سکه سر از ولایت
فرمل آورد و انطیموس بن قیطون را در لبیا و انیون و یو جوس **افضا**
و و بادشاه مصر طفر یافت و بر بسون دختر لادمه یون سلطان طرای
شد خبر که بادشاه طرای شتر ط کرده بود که هر که موع را آورده با ملوک کند

و خورشید بدو بدین وین هر قولش باطلمان بود یسون رفته آن ط
بجا آورد چون بادشاه در ایضا می عده تعلل کرد هر قوس لا و سبد بون
ز گذشته ملک طرای گرفت و سبسون ابطیمان بادشاه سید
بست سلطنت طرای به بریا موس بن نوذر بسند اد مقصه بعد
هر قوس اولاد او بحکم بوسطیموس در بومانی سوس قاسم کریدید
ایشان شوهر مولد خویشند نو بوسطیموس بدفع ایشان شناسفته
در جنگ مقول کردید و سوس هر بوسطیموس بریده تحفه الک شناسفته
هر قوس کرد چون بوسطیموس رفت و انکی جنگ طریوس بن بوس
برادر مادر اچانین کرده بود اولاد هر قوس بدینتر خند
بوس بد بر طریوس از فرجیا آمد نام بومالی سوس سهر خاد بوش
طان طلیوس بادشاه فرجیا بود و اسطر بود بر ایشان پس بوس نبود
بسیاد خرسوس بادشاه نب اعلین از بنی گرفت و او از اتمام
بود که در امدی باید که قبل از وفات شادی خورشید آمد و او فی سوس
عمد کرد و او بود که خورشید به کس در که بر او در دو ایند عرا بطر باید
و اگر نه بکشید و این سخن از بیا با سطموس کور نظر رسید و او فی سوس
سیرده کس خوانند در همین شرط کشته بود و سرانبار در و بوز
تماده نادیکوان بکشند پس بوس آمد و در با خن عرا غالب آمد و بوس

کجدا شد و از د اطر بوسن سبب طبعش اوندیس قولیه در ابتدا سی سلطنته
 اطر بوسن بار دویم لبر کردی منلی بوسن بوسنش کردند و منلی بوسن دمان کرد
 از بونامی بوسن گرفته گفت که اگر من در جنگ سجدت نکنم بنوم قولیه
 باز کردند تا بعد صد سال کنی بوسن با و شاه طحجا همراه بوده میبوسن کشند
 و هر قولیه موافق عهده خود خستند بطلبش از اردوی بن اطر بوسن
 داشت در انتقام **انگلی** اول اینها از زنده بود پس مصالحت کرده و آنها
 طلبه شد چون شد اطر بوسن دوست حطیوس بن طبطین
 دختر طرس بلو پاک شد پس حطیوس طبطیوس ابرجش مذکور را
 در اندک ایام اقامتشان سلطیوس پسران اطر بوسن خارج کرده و در جزیره بطرا
 رانند که بجا بخامرد و در **سلطنت** **اغمان** **غنت** **بطرای** پس اغمان
 مردد لاور بود و بازات مهیا کرده اکثر خراب را اسخر ساخت و تمام اغاس
 را ضبط نمود و کلید شتران دختر طهر اریوس با و شاه اسپر بطای خواهر بسیار
 عقد خود آورده از داول بسیار یافت از آنجا انی حیا و خروار طرس
 نامور شدند چنانچه مذکور شود چون بهنیا خواهر کسطور بنت طحید اریوس
 حسن صورت ممتاز بود و مانع شد او از هر حسن و تمام ولایت را دولت
 گویند در حوزد سالکی طبطیوس با و شاه و منس با دوست خود بر منس
 او را از دیده می برد و لیکن کسطور و بولویس ادرشش از واده زور بارانند

برکتیست نداشتن بلیوس از دای
 اسیر طراکت جوان اغمان

۵
اخرا لامر مینا جنبوس بن اطرئوس پسندیده که خدا شده چون سبک
سه سال در عیش بسر برد از و دختری آورد هر مونی نام لیکن در آن ایام
بر بس بن برام باد شاه طرای بجای سوسی را سر بطا انده بسیار آفرید
بطرای برد و اسب واقع در چشمه دو هزار و بیست صد و شش عالم بود
بس جنبوس بسیار از برام طلبید اوند او اخر جنبوس غما همنان
سلطین کرکک آمد و خواندند بس لیکن **بن جنبوس سلطان** سبک
لا رسا اطرئوس و طیطس با سیر خود بر سوس اطرئوس و دو سوس
بطر و کلوس بن سوطوس و سیر اکتوا از خسیا و بولی سس بن سس
سلطان شمس اکس بن طلیحان سلطان سلا سس برادر سس
و دیو سس بن طیب و س سلطان ارغاس از اطولیا و سبطون
نبیوس سلطان سلا سس سینا با اریکل قوس سیر خود و بار سس
با نبیوس سلطان نویا مد سوس و سیر سس از کرطی و سبطون
بن سبان از عیا و طیبوس بن اطرئوس از برهیا و بوری سس
از ارکونیوس سس هر سه اطرئوس سس بن انده مونی از اطولیا
بن اسفلا نیوس بن بود الیرئوس برادر سس که در طب مشهور بود
و سبطوس طسند روس نیوس مقدم سوزان طور مان طلیحان
کلبوس با کبک از و و صد چهار و بقولی مومر کبک از و و صد شش

مرکب بود و تفصیل جنگ چه اکانه خر قوم شود پس سلبوبن و اغامنهانی
باشکر گران و بطراحی آورد و هر چند پیش از از برایم جویا شدند نداده
چون لشکر روانه طرای میشد باید مخالف بر خاست لهذا اغامنهانی
که و که اگر هائزات سلاطین سد دختر خودانی ضیار از فرمان یکسان
نایم پس الیکس بطلب ابی ضیار از مادرش فرستاد و ابیانی در کرد
و دانی بر در جم آورد **ب** که قایم شد در بید و طاریقا که اکنون مشهور
مکریم نام است داد و در جل کوی که او را از و فرمائی کردند به شیخ
غارت پس سوس کری پس نامی دختر خری سوس و محلا و یکال المودر
اغامنهانی افتاد و خری پس باز بسیار برای استخلاص دختر خود و لشکر
که یکایک اغامنهانی آن فدیة الدخترش انداد و لغد اخری پس یک
ابورفته فریاد کرد و و باید تمام که یک شایع شد لهذا اغامنهانی از بدو کای
آن جنگ طرای حضور الیکس النجاشی باید کرد این زن دختر خری پس و
لیکن الیکس با بنقام این که اغامنهانی روجه او را پس گرفته بود الیکس
خود رفته گفت که باز در جنگ یک شوم الهام کن حضرت او کرد
با یک طرایم و مردم طرای جنگهای صعب کردند به شیخ طرای نجاشی سیران
و خبر بنام در حصة اغامنهانی آمد و اغامنهانی آن ابیانی دست گرفت
چون که اندر اراد عرض الی لکوی بالوداده بود و فدیة اغامنهانی

انجا کرد و از لغامنان گفت که بسیار و لیکن اغمانان سبب آن
کاری بشهر خود آمدن تقارن آن کلمه سطر ابامشوق خود جسطوس متفق شد
اغمانان کسان را و غیره را قبل آورد و از سطر ابامشوق اغمانان عکس
خواهرش بر دس و قیوس سلطان فوسیا شوهر سطر ابامشوق اغمانان
ممنان بر دس سطر ابامشوق بن سطر و قیوس نهایت دوستی شدند
چون اغمانان در ششده آسمه هزار و بود علی المرد و جسطوس چند سال
پادشاهی کرد و از سطر ابامشوق قتل پدر با سلاوس تغییر صورت کرد
در سبب آن آمد کلمه سطر گفت که از سطر مرد و سلاوس طرفی آورده
با جسطوس داد و گفت که این کس از سطر است اجمنطیوس شد و مان
شد و مرد و دست اممانی سامان کرد لیکن آنها فرصت یافته
کلمه سطر او جسطیوس آگشتند اما از سطر بعد قتل او در آنک شد
برای ریافت حال پسکل و لغا و از آنجا به طارسیا رفت حاکم طارسیا
سلطان فوس بود و رسم آنجا بود که برای قربانی بیانا مسافران می
بردند در آن حکام افی جنبانسیس پسکل و بیانا بود افی جنبانتهار اگر
دلخسته گفت یکی از آزاد کینه پس سطر گفت یکی از مانا گشته شود
و کبر بر جان و پس افی جنبانتهار از آزاد کرده خطی بکرفت که در
که از شما که نام گشته میشود از سطر بکرب آمد و برنجیست

و هر سوزنی در خمر بنویس و بنیاد او عقد خود آورده و هر سوزنی بدست خمر بنویس
نبوط بنویس بن الکیس که اول ما و بنویس کشته شده و اسطوخودوس
خود عکس را از بنیادش دوست خود و اسطوخودوس از هر سوزنی
داشت طبیب بنویس نام چون اسطوخودوس سال بادشاهی کرده بکرین
مار از جهان رفت و در طحی که اینجا استخوان مفت درج یافته بودند
کشت طبیب بنویس بخانه سلطنت پدرش در عهد او اول اسطوخودوس
بسر کردی طحی کوس و کرس و قونطس بعد دو ریان بر بلوانی سوسن
آورده بسیار می از آن ملک متصرف آوردند و خانه آن بنویس از خاک
و اسیر بطار آمدند و اول اسطوخودوس بنیاد همچنان الکیس بنویس
بیان و اسطوخودوس را خارج نمودند و اینو فقه بعد بنیاد سال از فتح
طرای بوده و اسطوخودوس بنویس از ارغاس خارج شده در کا یا
نشت و قوم بیان بنویس باز آمدند و الکیس که طبیب بنویس احکام
از اول اسطوخودوس در طحی بودند و اینها سبب کردند که اسطوخودوس
بسران الکیس نامور بودند که از شهر خود بار کاسن آمده بودند و عهد
و نام بنویس او فقه و در خمر خود از بنیاد ایشان داده بود اسطوخودوس
الکیس بنویس بنویس مردم ارغاس الکیان سکینه و الکیان هزار اسطوخودوس
و ارغاس خارج شده بودند و اسطوخودوس بنویس صنع کویت اسطوخودوس

شده و بنویسند پس چون بن آگسوس بن آگسوس که از آنس آمده است
سلسبوس بادشاه انجارا خواسته بجای آن جالبان کرده و جلیون اول
بادشاه سلسون بونیا آباد کرده بودند و مور بود پس کیان بونیا
طیب سوس که بادشاه خود کردند و او در محک مقبول شد و در میان
کردید بعد از آن پس بونیا جسد او را با الهام و لافیه اسپر قطار کردند
او در عهد با سانیاس بلند شد بونیا بونیا در آن اعراف و لا شد
اولی در اطالیه رفته بملاطوس بادشاه آنس که رفت پس در آن
زد سلسوس و فرزندان خود در و سس فتنه و بر افطاعی مسلط شدند و
نام کردند و دوازده شهر تعمیر نمودند و اولی طیب سوس در آنجا چند
پشت بادشاهی کردند تا عهد حچس و بعد از و سلطنت منقطع شده
حکومت عام ماند و آن دوازده همچون در وقت و میان بعد کو خط
خراب گشت القصه بعد ظفر هر قولیه سنابند ریح نایع ارکاس شد
بعد جنگ سیان مردم از غاس سنابن کلی خراب کردند و اولی آن
هر قولیه که بر غاس بادشاهی کرد و طیب سوس بعد از و بر کس بوس
بادشاه شده صرف نام سلطنت داشت و یک مرتبه گشت
اولی بادشاه لب دیون و کس بود که سکنه انجارا بنیاد حچس نامند
چهره اش بوزطاس ریح مشای آرمسته لب دیون نیز بود که گشت

نام مادر خط بود و لبه یون سپهر طراد دختر نو طار از بنی آورده ملک
بنام او موسوم ساخت بعد از دلبهرس امی کلس بلده امی کلس نامود که
دفن سپهر خود او بنکین طویس جو است تا عهد بهاسیاس بود طیه را بولک
بن عیسیوس فی اهر و کسک نشاند و لبه دختر طویس اسباج آورد
و از شکم او دو دختر لبه را مادر کی بولکس و بنیایر آمدند و از دیگر کسطور
کلسطرا و موسی بن کلس کسطور از یک شمشیر کفته بولکس کسطور
شریک در غوطه بن مایون در ۱۰۰۰ بود و این هر دو در شهر سیاه
امی کلس بن لفظون بادشاه ایجاد گشته کسطور دفن و اسباج
بود و بلده امی کلس دو نیم میل از لبه مایون بود و بنیایر و عیسیوس
افار بوس بادشاه مسکین بودند کسطور و بولکس بر زبان آنها عاقل
و هر دو را بزرگترند بنیایر بولکس طلب بن خود بر آمده بر دست
کسطور گشته شد و کسطور در غین مر حیت یزدنبند عبد اس مقبول
کردید بولکس با بنقام برادر عبد اس گشت بعد مرگ بنیایر بولکس
مسئله بطور بن موسی سید و بنیایر بولکس متفقد کرده مایون
نام دختر آورد بنیایر در ۱۰۰۰ دو هزار و شصت و شش عالم بنیایر
بن بریام بادشاه طراعی فرید و بنیایر بولکس لشکر کر یک جمع کرده و در ۱۰۰۰
دو هزار و شصت و پانزده عالم بر طرای برده بعد جنگ محاصره ده سال

مسیحوس درین جنگ از قدر دانی و بود چنانچه که گور شود گویند چون پس
بر دست قبلو کطیب کشتند بنده را به و بوفو بوس را و بر ریش اند
دینا اورا در شبی که طرای مفتوح خواهد شد کشت الفصه مسیحوس مظهر
بایلیا با سرباط آمد و چندی با دشمنی کرده در سینه مرد و بعد از خارج
طیبانیوس بن اریطیس بود سطنس و بر و کلس سپران اریطود و بوس
از ال هر قوس با دشا شدند بعد از انشا ^{طیبانیوس} حسین بن یوریطیس و
یوریطیون نیز در و کلس با دشا شدند ^{طیبانیوس} کونید اولیسن نیز
اطاکیه اکتیبوس بود لیکن مشهور نیست که در ^{طیبانیوس} دونه را در چهار
و چهل و هشت عالم سقر این با چند قبایل مصریان و در سانس مصر
چهار صد سال قبل خبک طرای و یکزار و پانصد و هشتاد و سالی از
سجی در اطاکیه آمد دختر اکتیبوس با دشا انجارا خواست و در و
آور که نصف آدمی و نصف مار بود پس شهری خود دینا نهاد و در آن
با دشا می و کبر بود گران یونان م و خیرش ایلینا را خواست و شهرش
خواند و اکتیبون بسطک سید و بدش یعنی خسر خود را مغرول کرد
و که نسل اکتیبون مغر ساخت و در سفر رست و کما یوس بن
کشته شد و پس بس باندون سر ر آراشته و شش را دارا کما
باطریوس سلطان طریس حاکم کرد و دختر خود و کنی را با او که خدا

ساخت بطریوس برادر از اله بکارت قیلو میلان و هر روز گنی نمود و معاودت
گفت که خواهرت مرد و بعد یکسال فیو میلان به بغیر لباس نزد خواهر آمده
با رفت بروکی طیس سیرطریوس اگر شش ساله بود که سه مرد و خواهرها
کر و شب هر که بخند از کیطریوس بن باندیون جانشین پدر شد و دختر خود را
را به یورپاس پادشاه طریوس که خدا کرد و بعضی گویند پورپاس پادشاه را
گرفت انحصار زنی و سیریک نام آورد یکی کلیس و دیگری راس که آنها
رفیق با سون شدند و از زوکرسی و خرد دوم باندیون که سیرطریوس
بن باندیون پادشاه طریوس که خدا بود و کیطریوس او که پدر طریوس بود
سرس بود و زعمد ارکیطریوس یومول یوس بن یفطون که مرد در زو بود
با ارکیطریوس جنگ کرد هر دو بمیدان افتادند و ارکیطریوس جان برده
و خواهر خود به کیطریوس بزه دو کلیون که پادشاه طریوس و از نامش کرد
ساد کیطریوس مورد مرگم سیرطریوس باند سیرطریوس نانی بن ارکیطریوس
سیرطریوس باندیون نانی نام و همین اجوس داشت در عهد اجوس بن
بن یومولس از اولاد ارکیطریوس برادرش بر دیگاس با برادر
بر شک اخراج کرده گشت و از شش کر نخته کرطی رفت و موک احمد
یوس پادشاه آن جزیره گشت و از آنجا باطلی بکشتی رفت و دیدیم
بنکرده اجوس اما مدتی بماند و بعد از آن او را طراد خرد طریوس بنیاد

طر و زین یعنی ربطیا فرندی آمد مانشل طبیبوس که نشست و در خانه بنای
 خود دست یافت بعضی او را بنطوبوسوس و من برخی بنطوبوسوس
 گفته اند بعد از آن حبوسن به یار خواست که از آن به بوس اند
 فوس بهر بنوس از شک دست بونا بیان که رسان کشید
 و بنوس بچک آنها آمد و کز بیان که کرده ساخته بر بنیان
 و صلح برین فرار یافت که هر سال هفت هفت فخر برای
 بنوطا حصه از فخر بنوس و بنوسه از طر و زین بدین
 و در راه بسیاری از دزدان و عیاران اگشت مقارن بنوس
 دوم او به یار شک برده طبیبوس داخل آن مردمان که بریطی
 میرفتند نمود و حبوسس مول شد که بعد رسیدن طبیبوس که بریطی
 از بادی و خرنوبوس عاشق شمع کا دنی برنده با و دو طبیبوس
 بنوطا و بورا گشته از بادی قید ز خواهرش را گرفته بجا خود آمد
 چون با کوس از سابق برادر بادی عاشق بود طبیبوس از بادی را
 با کوس نمود و قید را بکاح خود آورد و با کوس و زناجی در آن
 طبیبوس بشهر خود رسید و چون دانست که چهار بریطی است اند
 از خوف خود را بدریا انداخته جان در دوطیبوس سلطنت نشست
 و کارهای نمایان کرد و اول آنکه کاوسی حیرای اگشت که در دست او

مردم از این سبک دوم عبارت از آن جزیره اسکروان ابراند خست و بیسی فیوس بن
میسوس بادشاه ارکا و با و کورنفا و فلیس که مرد عیار بود و عموم رعایا را عیار
بنمود و مقول ساخت که سبوس و سکیشیل در این اکنیت سبوس
را که نصف من است نصف آدمی داشت مغلوب که در کربلای
طیس قبل آورد زیرا که نه فین مردمانی که در جنگ بجار آمده بودند
منع میکرد و آنها را بر طرف غلبه سبوس اند و مؤذ و بار طیب و سبوس
خود در دست اجنه گرفتار شدند و بعد از هر قوس نجات یافت و در غنچه او
لشکر امار و نیاب را طایفه ساخت آورد و لند او بر امار و نیاب لشکر کشت و ظفر
یافت و سبوس طایفه ای که اسخارا بقعه خود آورد و سبوس طوس شهر امار و سبوس
از عین او متولد شد و در سبوس قبل دوازده ولایات منقسمه سبوس
بجای کرد و گویند چون سبوس طوس از شد و شش شیر سحر مایل کرد و دید با هم
زنان بصحرایش شافت و کور و کوزان به تیر و شنان می انداخت و سبوس
و کیا سبوس ساخت و نزد سبوس طرب می داشت تا آنکه فید را مادر و سبوس
بر و عاشق شد سبوس طوس در ایام غیب پدر با او بدوخت و بنای نفوس
طیب سبوس از بعضی خبر یافته سبوس طوس سبوس نفطون جهت با سبوس
سبوس طوس خبر یافته بطور وزن که کشت و سبوس بر کنار بحر از کا و بحری
بر با افتاد و در کشت جان اسفولا میوس در دمانیا شمس کرد و او را

رینده ساخت پس سولیطوس باطلی رفته خود را در پوس نام کرد و شهر
اوس با نام خود و بعد از آنکه خود بمقدار شده خود را خلق کرد و طبیب
بر شد اول است خود را بچ و مخلوع شده و در لکوبه پس پادشاه
اسکیروس رفت و در اینجا مقول گشت و بمون بعد از آنکه خیزه پس
استخوان طبیب پس او را پس آورد و در وسط شهر بمقون ساخت
طبیب پس برش و بمقون فرماز و ای کوچه چنان از جهان رفت پس
بن پطوس پادشاه کردید با اعدایان بخاک طرایفت و بعد از
از طرای در طرس اقامت کردند و فلیس و خرنکور عوس پادشاه
انجارا خواست لهذا را بود و با فلیس نام یافت و فلیس بمحروشد
مرک سولیطوس جان داد و بعضی برانند که خود را از کوه با قلعه بر بالند
طیمبطس بن اسپس طرس آخرین اولاد سولیطوس بود که پادشاهی و نه
اولش که اساطیروس پادشاه بو طیا گفته تها بمبارت او رفته
گشته شد لیکن اساطیروس یکی از اغرة بسا که از دست هر قلع
بشده بود بجایش شنبه خنک کرده اساطیروس اگشت و بجای
تاج بر سر گرفت و همیشه نصرمند و مظهر شکست بعد از او کوروس
که آخرین سلاطین طراکیده است بر سبطنت بر دست و عباد
هر قلعه خروج کردند و نمایان از کل انصا الهامه عا سنده جوتند

که ماه شاه انیسیم یکشنبه مظفر نشوید و نه کند و در کس نخت روز می
و شمن افاده بر دست عامه لشکر این مقول گشت و بعد قتل کو در و
انسیان سلطنت موقوف به مجری نیک ار کون نام کرد و نه بود
بن کو در و سن ار کون اول موقوفه و ماد و صد سال آن فیلد را مد طول
سکینه کد موس بن اجمی مور باد شاه کد با حکم بدست
طاعت هر جو بود و با که از پیشتر می در صورت کا و برده بود و باد
جون به شش فرمان داد و بود که بی بود و باز کرد پس کد موس در ملک
کر یک امده از سبک الی و انقاسایش کرد جواب یافت که درین یکی
شهری بنا کرده سکونت کریز اند که موس ف لایت لوطیار تعمیر کرد
بله طیس در سه سال قبل در آن زد و یکی خجانی که اشش از وایش شعله
جذب باران کد موس گشت آخر که موس باهام منبر و آن بود گشت
قدیم مکه این ولایت مبه نظرس و نه پس کد موس بر وینا و خبر
و خواست و از و یک بهر لولید و ر موس و چهار دختر نمود و انوی و لولید
و سبیل آمد و دو پوله و ر موس با یک طیس گشت شده لید کوس بد را لولید
اور و نو طیس باد شاه نو طیا که خدا شد و انوی با کیوی و اطوی و طوی
و سبیل از پیشتر می کوس او کو بنده خدا یان شادی کد موس اعز کرد
و و لکان بهر وینا کلو سفد و او که بد بختی را را ایل مسک و مطبوس بن اکون از

۱۱
انخواستی دختر که موس بن یاکان با کنوش اجمیرت پوست کرد که از
مادر و خاله پیش اینج بود طس شوهر نو پسر ادوس بادشاه طس برادر
پس سلطان کور نظر بر این بخش موطنی که بعد از این به از کونوش
و کور و بنابر سید بادشاهی کرد و بعضی بادشاه طس گفته اند و اولها
رن سابق اطلاق دادم چرا که چشم بسیار داشت و از دو و سه
آورده و کمپوس دلی که آنها را نام در دوم بخیر موس ادو سونبر و پسر
یکی لیبر موس دوم دبیر طس طس نگاه دیوانه شده بسیار فوس
گشت و بنو خود را با دبیر طس از کوه مولو طس قرب گرازمین
کور نظر در بچرانده خست که موس ازین به بخشی عبال خود باهر مونیابا
رفت و از انجا هر دو از از شتری است برانج شدند مغبون یکی از
اولاد که موس استخراج بر بطا کرد روزی می سرانید که شک آب شد
و او در آن فرود رفت و بنوب ان مغبون دختر طان طابوس بادشاه
بطلان خواند و پسر داشت ابو و دیانا دختر او هم در شک فرو شد لا یول
بن لبدا کوس بن ابو لید و ربوس بن که موس بوکسطا دختر کرکون و
بعضی دختر بنی سوس و خواهر کرکون گفته اند و رجاءه حاج آورد ازین
از سبک دلها الهام یافته بود که اگر در زندگی ابد شوهرش بدست گیر
نشود لهند اجون بوکسطا پسر آورد لائوس بجادم گفت نش سبک

بنخادمی داد که بنده از دامن خودم بران طحل رحم آورد و زنی لایق بوی بوس داد
برورش یافته اودی بوس نام یافت چون جوان شد روزی در کوچه
بالا بوس و جار شد لایق بوس و رکفت بر کنار شوایید بوس و لایق
را گشت و کر بون بعد مرک لایق بوس و فیه فرمانندی بر بخدا و بوس
را زنی گرفت در انوقت بوی سفی مکس نام که رویش مانند زن و
بصورت شیر بود و داشت و در نواح طیس دم از ارمی منید و بوس
را بر سرش فرستاد و بوس از گشته بعد مدتی در زلزله زمین و زو
رفت و کر بون او و بوس شد بکی اطو کلس و بکر بولی کی کس و بوس
وارد اند که یک سال بعد دیگری بختینه لیکن اطو کلس سال
تاج بر بخدا و اخر سال بولی کی کس در محله او را سطوس با دشت
رفت او را سطوس در میان آیین هر دو برادر اشتی داد و باز هر دو در
جنگ که گشته شده و کر بون با ملوغ لیو و بوس بن جو کلسی انجام
امور سلطنت نمود در ان عهد طیس مفت حاکم بودند اول او را سطوس
دوم بولی کی کس سوم طیب بن او بوس چهارم مقیر بوس او کلس
پنجم کاس بوس ششم بی دوشین برادر دکان او را سطوس هفتم
بن علیا جگر کاس بوس که نابز نیز کار بود بصافه مرد و دانی در دختر
نفس در غم شو هر دو از بام بلند بر زانند خست و بر زه نشد و بوس

مد جبک خود در گشت و زنی از بقیه خطیلا بوس قبل از جنگ با برادر
 و در انجا پرده بردست برادر او را اسطوس با کلو بند زین که بر نیای
 او و لیکن با فتنه بود مد فون گردید و الک هیون پیشتر به جنگ
 مادرش رفت و انقی لوخوس برادرش الک هیون را قبل از ناری
 که الک هیون از گناه خود بر سیده زرد محسوس با و شایه است
 و زار کا دیار بخت محسوس و زانو اخسته و زخم خود را بر سینه داد
 هیون او را کلو بند مادر خود و بعد از آن الک هیون با طویلیا
 رفته اسیر عشق کلیر پس ز خضر اخیوس گشت و با او که خدا شد کلیر
 کلو بند از بقیه خواست لهذا الک هیون زرد محسوس آمد و اسیر
 همراه گرفت و بر شکل و لغافانی گرد و خود با تمام آن روستا
 محسوس بقیه رسید و اجزایی دوم طبلس است که بعد ده سال
 و افجه و طماند زین بونی نی سس شک در بو طلیا فرایم آورده پس
 کو فته رنج شست بویید بس با لبر بقوم کر بخت و دوازده لاد
 حاکم الک هیون قبیلو خوش بنامی مصر بوس اخیلیوس بن در اسطوس
 و بویید بس بن طلیه بوس رود ما خوشی بن بر سن بوس سطلی
 بوس بن کسان بوس طماند زین بولی نی شش اند که با امانان
 جنگ در سده نظر ای فتنه الک اسطوس اخرین با و شایه است

که با لافطوس تنها جنگ کرده کشته شد و ساطنت طبش صید سال
بود بعد از آن حکومت اجتماع رعایا قرار یافت غنیوس بن
اسدراطین قدیم اطلولیا بود که بر کلید لون سلطنت کردند و بر خم حوک
صحراچی کشته شد و هر چند سداطین قصد انحواکست نیافته اخر
بر دست لیا جبر بن غنیوس کشته شد غنیوس البیری دیگر بود
از رباط طید بوسن نام که زاده خود منلی بوسن از سکار کشته زود
اسطوس بادشاه از عاقل کشت او دختر خود و فیصل بدو و طید
بوسن سول طینفس شاد که اطلو کلس تاج به بولی کی کس نو هر جا
دختر کلان او را اسطوس داده بود پس بطلسمان جنگ آمدند
طیند کلوکس از نجاه نادر بوسن بن بوسن را کشته کشت
و او را از اطلو کلس شاد طید بوسن بار دیگر بر طینفس کشته
بدست منلی بوسن بن اسطو کلس کشته شد و بنوف غنیوس را برادر
از غنیوس مغزول کرد و بنیره اش دو بوسن بار بخت نشاند
و از غنیوس خود کشت دو بوسن بنیره غنیوس است لهذا
غنیوس لقب یافت او هم کی از اولاد آن جنگ طرامی است
صاحب بونی و سل گوید اسد بونیان
بزرگ کر یک است یسب کشته دولت و مکان سبب محض علم

و شجاعت و اندامی علم ایشان از لیکو و غوس بود و تفضیل است
که چون پویی و کطس بادشاه بست نیم در سلک و قبل از جهان رفت
میسر نمی گشت لکن لیکو و غوس پنج شاهی بر سر نهادون
و لیکو کطس که جبار نه لیکو و غوس بود بدو بنام داد که اگر مرا بعد
خوداری من حمل خود را صنایع کنم لیکو و غوس شاد شد و گفت مرا
بذیرم لیکن حمل اصناف کنم نه ببرد بگرکنم و این وقت وضع رسید
غوس خندان خود را نزد ملکه روانی شده گفت اگر فرزند آمد
و که دختر ملکه گذارد به قضا الملکه فرزند را و در دم پیش لیکو و غوس
آوردند و او در انوقت با غره اند یا طعام بخورد شاد شده گفت
این بادشاه در بخت دارد و کریموس یعنی خرمی زمان نام کرد مردان
به بدن رویه لیکو و غوس شاد و سپاس گذارد و رخ اری گشته
لیکو و غوس بعد بنظرت نشست و خود را انانیب کریموس خطاب
کرد ملکه انحال بسیار خوشش کرد و به شمع لیکو و غوس کرد و
برادر ملکه از لیکو و غوس سخن گفت مرا سلطنت تو ناگوار است
و بسیار ترسانید لکن لیکو و غوس انجا که نخته کریموس و بلاط
که ملوک بسیار داشتند و علوم و سیاست ملکه اری اخذ کردند
مردم انزاف و اکابر و باریکات اعلان نمودند و از انبار علی شاعر و دیگر

دوست لنگور عوس شد لنگور عوس نیست که آنکس بی فبق سفر خوانند
ولیب یونیا آن بحر خوانند و پس از آنجا بسیار رفت با احرامی دم
ناطولبا که بزرگان سارکن خوانند و ما بوز و و آنجا کتاب بود حکیم
پس مصر رفت و تفرقه مردم سپاه طریق متحقق اند از میاموخت پس
بسیارین و افریقه و هند و هند از بلاد ترک کتابی که از آن خوانین این
هر سه ملک نوشته بود یافت العرض در ایام غبت لنگور عوس
رعایای سی یونیا فساد بر پا کردند و هر یک فکر لعین و شیطانی
داشتند اگر چه ارکلیوس مرد عاقل و کرکلیوس رحیم و عتید پرور
بودند لیکن رعایا چنانکه متابعت لنگور عوس میکردند طاعت آنها
نمی نمودند چون یکجند برین و تیره که شت خرابی بنیاد در رسوای
راه یافت رعایا مخفی رسول فرستادند که اگر چه درین بیار پادشاه
است اما یافت سلطنت از لنگور عوس بدیجبر راه دیار خود
شتافت تا سیاست اموصته را رولج ده چون در اسیر بطاریه
نرمی شرم و خوف بادشاه و گرمی بازاری و دیند هند اما طیبنا
حادثی حمت از ایدور انجراج ملک و ملت کما شت و بیان نمود
که من بی ملک الفالبور فتم و قریبا بنا کردم خدا امر الهام اود و کتاب
فرستاد که اگر مردم بران کار نهند موجب زبانی ایشان در دین و دنیا

و خدا امر او دست خواند آمد م تا شمارا از نوای مجبده خود مردم نام
بس کسی ایغره که از رفیقان او بودند با آنها فرمود که خود را سلاح
خود را در بازار حاضر آیند مخد آن دست هشت کس حاضر شدند که می
شدن اجتماع مردم هر یک کل من و اگر دختر شتر می خدای غنوم
خاک است که بخت متواری گشت لکون غوس اسمعی در یافته از
اندن خود باد شاه را اعلام کرد که غوس از مردم لکون غوس نشاند
در بازار او را دریافت پس لکون غوس آن دست کس
طریقه یعنی مشیر که باد و باد شاه سی بن باشند مقرر گردان شود
و صواب دید رای نزن کار شد مردم طریقه راه و برشم قدیم
بر انداخته کتاب لکون غوس السبندیدند و طریق او را کردند
بس لکون غوس این سی بن فوت یافته تبدیل رسوم با
و اجرای مکرر خود انجا بخداد و دوزده این فرار داد
و صنام نملک را تا نهره سلاح داد تا مردم بدانند که سلاح جاری
و کسب سلاح بهتر از امور است و گفت که بر کس بفرمانی هم
شد و در برش آگاهی بکشد چندان عبادت نماید که رنج
خاطر و کالات آن حاصل نماید و مردگان که بیرون شهر دفن میکرد
در شهر دفن سازید و بر مرده خرج و کریمه بفرمایند و زیاده باز

روز لباس عام بپوشید و هر کور مردمانیکه که در جنگ است نشوند
نکو کار نشان اینها کنده است زید چون مردم بسیار دور از وطن
آیند یکجا دفن نمایند و هر که قریب وطن بقبل رسد در کورستان خود
نشود ولایت لنگوتارسی نیز بخش و ولایت اسپرطیا
به نه بخش و بقولی اسپهرار حصه بقولی همانا هر دو پانصد
مساوحتی قسم کروماکی مقصد بردگری نباشد که اراده خروج کند
و فرمود که هر کس که موافق این قوانین بعمل آرد برین حصص تقصیل باشد
و از آن بهره بردارد و عمارت خانه ها از حوت کسکه فرمان داد
و حصار اسپرطیا احسن بسکته بنام نهاد برای ساکنان
شهر مقرر نمود که در بقعه اداکن مسکنه شهر قنکست راه نیابد
و اگر کسی اقامت اینجا خواهد بطور رعیت مسکنه قدیم باشد و برای
اطفال نوراد چنین کرد که چون بچه را بدو را در جای مقرر بر بند و عیال
و اشرف در آن نظر کنند اگر دست و پایش خورد و قیافه آن
محمود باشد جهت بیت بدش سپارند و گرنه از کوه طنبطس
اندازند و زنان اگاه کرد که در ایام حمل از خوردن شبای محض
چنین بریزند و آنها را قبالگی امومت چه در آن ملک قابل نبود و
دادا مسافر است یار در شهر قیام کند تا آنها را بر او دیگر تعلیم نماید و

را سفر ارجمت اموختن را نمی نمایند مود و ادا مسافرا
 کاری و خدمتی ملکی ندارند و اگر ضرورت افتد اول بسکونت آن
 حاجت دهند پس بجاری مضروب زنند در باب این واج مقرر
 فرمود که مردان نکند او بر سر بار نه بار بار مکرر دهند مردم آنها را غت
 و عظیم کنند و برای ازدواج و می سخن شد اگر در جوانی زن بکنند
 بسیار کنند و زناشوی در سائیم و هم مرتبه نمایند اگر در کم فرود یاه
 از و بواج کنند و بسیار رسد و شادی زمان بی لحاظ دولت شود
 خواهد شد چه کسی بر دولت کسی فرشته نشود و مرتبه خود را بگذارد
 چون زن کسی بار و بواج کشدی اول دیدی که زن مانع است مانع
 و عقیم است با و دود فرمود که چون زن مرتب شوند ملائم روند
 مو حشف و وحشت نشود سوامی با و شاه دیگر این بان خود ام
 خواهند داد معین بود که اطفال ادا بهایا سیر ده چهار دهگی
 طعام یکسان دهند تا کسی نداند که من بخلس یا تو انکر اوده ام پس
 مردمانیکه برای آن کار معین اند حاضر خواهند ساخت و آنها خواهند
 دریافت که هنوز اخلاق طفلی او رفته بانه و در خانه مار بک تنها
 قیام نواند که دبان و جوانان نوشت بخورند و بران ملاک سوبک
 طعایت که ز سر که و نمک و خون برند یا عسل بطور زکال بخورند

و طفلان هم در کجایه بر رسم زکات بخوانند و در کار حاضر که از نی سارند
 خواب نایند و در سر بار بستر نرم و گرم طعام کجا بخورند اگر کسی بخار کند محرم
 و کسی که طعام در خانه خورد و منبر حایه نرود و اگر کسی بیست شود ستر
 و هنگام خفت مشغل و روشنی همراه بکشد چه عاقل راه درست بکشد
 تواند دید در لباس مقرر کرد که مردم غنا و عیال یکسان
 پوشند و آرام تنج استایشین بدان بخود دارند و نظر در نکند
 و طفلان نادو از ده سالگی بارجو و دوم پوشند بجهت نیکسان بپوشند
 و بپوشند و کودکان یکفیش در بایان کرده راه روند و آن پس سر
 کفش سخت در بایان کنند و مقرر کنند و هندی بستر نمایند و غسل
 ندین رسم نبود اگر ضرورت میشد در هزار و طس غسل میکردند که اصباح
 ندین نیست هرگاه بخت بخت خوش بود می یافتند و یک
 انگشتری آهن نبر چاه آهن دهم سیر طایع را بوی خود بود و زمان بر زمان افرو
 پوشند و طلا و جواهر و زیور زمان کو کار پوشند و زمان بایان کنند و
 برهنه کردند و نقاب بپوشند و زمان بخت از او پوشیده دارند
 مردم بر راه خود از ان بخت کشیدند چون بر آنجن گویند و آنان خاوش
 نبران جوان طفل خود یا غمرا نه وضع بیند سزا دهند و مقرر کرد که یک مرد
 از ابلق همیشه با طفل باشد و اگر طفلی در نظر بزی مباد و خوشی شود آن

مردم و رانینه نماید بزار سوزا کرد و کردی از طفلان یکی بجه کلان با
 و دیگران کسب تاختی کنند آن کلان سیاست بد و خاموشی و غفلت
 محمود بود و طفلان اکثر نگاه بر زمین گذارند و دست بکوشند
 دارند هر که ازین قواعد غافل می بهره باشد مردم از آن برهنند
 و در محاسن راه نهند و از خود دور دارند و در تعلیم اهل کوش
 و خواند خطوط می اموزند همیشه بیا موزند با مردم اشش مردم بطرا
 و باره علم طعن میکردند و علم سلاح در اسپر طبا خوب بود و علم
 و زراعت رتبه کم داشت و در محاورات کلام احسان بسیار میکردند
 و حد فضاحت نگاه میداشتند و طفلان از پیبوده کوئی میمانند
 و رواج مختصر کوئی و اقلال محروف با اکثر سخانی بسیار پسندید
 موسیقی اکثر بسیار می اموزند و در محاورات و صنایع مردم
 که ملک از اسب بپوینان غافل ز بودند اگر نو جوانی در کاری بکام
 داشتی دیگران او را تحقیر میکردند و سکان بسیار رست نمیدادند
 و سکان شکاری می پروردند و زنان انجامیم قوی و توانا و محنت کش
 بودند چون مردم سی ساله شدی در کار پادشاه و خبک رفی
 طلاق و نفقه در اسپر لطافت نمیداشتند و بیهوشی مروج کرده در پادشاه
 میادند و معاوضه اشخاص قاعده نو قرار یافت بر سر قدیم داشت

باز دهم کار هدایت مردم کم از سی سال تمرین شد و نماز من این
عدالت بود و دیگر ممالک بر کسنی طاعت می شد و غنی ام و حشده و غنی
و فرمان بدیگری حسن کار نشان بود تا مردم بد خود را کار با حرف نمید
و انهار اوج در امور عظام نمیدادند . . . قوانین جنگ نامردی
ساکلی نرسد قابل نشدی و در این عداوت نوکر نخواهند شد و بزرگترین
همیشه لشکر کسی نخواهند کرد و در یک مقام بسیار روز سپاه قیام خواهند
کرد و با سپاهیان لشکر سپهر با خود دارند و جواب دهند و بر خدا و خدا
دارند و بعد طعام شب با همسان حمد خدا را سرود نمایند و هرگاه لشکر
بر سر دشمن کشند بسوی شمس که خدای علوم و صنایع موسیقی و شعر
انتها بوده قربانی نمایند که بجا و نیت آن کار با بطوریکه از کارها
و افواج با و ازنی که در آن سرود کس طر که بیشتر شری است میروند
و شنیده روان میشدند و باد شاه بود فتح خواهد یافت و کسی از جنگ
با توقع مرگ بگریزد و در صورت گریز نام خواهد شد و مادر و خواهر
زن انهار اشیع خواهند کرد که چنین کس جزا در خانه آن باز او در ^{حسن}
گویند که مردی از اسپر لطیف و از جنگ یافت بود مادرش خطی
مضمون نوشت که ای پسر من برستی نرسد که در جهان غایب
همه زمان اینجا بودید آن در جهان میسر بودند که اگر شوهر آن پسر اینها

نشته نشند که بیکدیگر رفتند موقوفی کسی از و از آن نشان نیکوخت و بفرستادن
بنجام خجک پیش آن قوم آمد سخن نبود هرگاه کسی چنانچه بفرستادن فسخ نماید
کتاب و قرآنی مزین کند و اگر در نظر بآید مزین قرآنی کند و هر که هجسال
کار خجک کند از نبرد معاف خواهد شد و نسیان و ساله در انوشیروان
مردان بکار خجک خواهد شد در ششده سه هزار و یکصد و شصت
علم این شریعت قرار یافت لیکن در کتاب مردم نشته نشت
سکته اند بار نام مردم میدانستند که این علم از ابلیس که بهر شریعی
این افتاب است یافته اند تا شش مبطری که نشته نشت
روزی لشکر عوس در کونسل نشته نشت مشورن شویبه اراضیات
در شش کرد و انوقت شوری عظیم برایش مردم بفرستادن
لشکر عوس چون مردم آشوریده یافت که رحمتی بجای میرفتند
الکند نامی که مردی عضبناک بود دست بر روی لشکر عوس زده
جشمش بر کند لشکر عوس وی پر خون بهر مردم نمود مردان
شده عذر خواستند و ارفعوشند و الکندر حاضر آوردند که
بفرستادن لشکر عوس الکندر را بخانه برده ضیافت کرد و از
جرحش در گذشتند با سببان خود نمود مردم بودید علو حوصله او حیران
بودند و الکندر تیر سقده شد پس همه مردم شریعت و علم سیاست لشکر عوس

در مانند الهام باقی بر فقه ما زور نکور عوس فران داد که کسی سراج
 در کونسل نیاید چون اراده و بدعای لنگور عوس حاصل شده برای مردم کام
 شرح اراده طوف است لفا نمود مردم اجمع ساخته گفت حال
 سلطنت و سیاست شما بسیار بقاعده است کرامی مهم با
 است ما من از بهیكل و لفا اجابت الهی نیایم بشما کوم اگر شمار برست
 بهطری استوار بود و من دستور می دهم به اینجاست نام پس در
 بادشاه و طرابط و عموم اکابر عهد بیت و سوگند علبت این شریعت
 گرفته رو نشد و بهیكل و لفا رسید سوال کرد که این شریعت که در
 اسیر بطایع قرار داده ام مردم اینجا را مقصد و منیج حیات خواهد شد
 خواب یافت که شرح فرستادی و بدین مذهب هم انتشار پس سود حال
 نیکام خواهند شد لنگور عوس این همه را نوشته به اسیر بطایع
 و پیش ابوقبانی کرده از دوستان فرزندان که در اینجا بودند حضرت
 گرفته بزرگ شایع طعام جان در باخت نور چنین برانند که مرک لنگور
 عوس مهر بر شریعت او بود پس دوستان بخش او را با اسیر بطایع
 مدفون ساخته و دهنه بطور خیمه بر آن بنا کردند و بعضی گویند مرک لنگور
 عوس در سیر بوده ابوطلی مس در ایس گفته و طحاوشی از سطکس
 در ریطی و جبرس در کریطی بیان نموده میگوید که یکی از دوستان لنگور

تقل میکرد که چون او را سوخته خاکش در هوا و در آناه خستند باین
 رسد و مرکب لنگور غوس در شصت و نه سال قبل سحر بود و بطور
 لنگور غوس بود چون بود که دست معجزه از آن نمایه و نسل او قطع
 شد لهذا باران او مقرر کردند که هر سال بر مرکب لنگور غوس بکار
 گذاشته سایه او در ازند و او را بکشد و بکشد و بکشد نام کردند
 بعد مرکب لنگور غوس که مسموم را گویند بکشد و بعد بر طبعی
 جنگ که دور دست مانا خاک که قرار شده چه در اند یا ز مانا خاک
 سکر دند و مرکبوس انبساط بکشد و بکشد باین دیار بر مایه دادند
 پس بر سر قوم کن که بسیاری اولید میون متصرف بوده بودند و نشسته
 با اتفاق طلی کاسن شراع کرد و بلاد ای کاسن فرستادن حرا نظر از سفر
 ساخته سکنه انجا را به بولی باقی سوختن اخراج کرد و مرکبوس خاک را
 بنمود و نام خدای نام شد و لنگور غوس مگویند و بعد بر قوم
 سبب باین لشکر کشید و طلی کاسن که انرا از کلبوس نیز گویند مبنو شد
 و زغان او بقا قدم دردم سببنا بجا کم خود گفتند که طلی کاسن حرا
 باین سبب مان در معبد و بانا آمده بود که ما این سببنا و لنگور نیاست
 همه مردم مشیرا در جای بهمان داشتند با هم جنگ که مفضل شدند
 اتفاقا در آن هنگام بولی کرس نامی از اکا بستان چند ماده کاوید

نوفس مکنه لبه بمون بدین شرط داد که قیمت شیر با هم بالمناصفه
فمنست کینند و چند شبان همراه کرد و نوفس داد کا و این فروخت و
بولی کرس این گفت که فطاع الطریقان داد کا و این احی کرده بردند
شبان آمده مکذب نوفس نمودند بهین نوفس خجل شد گفت
که اگر بسیر خود را همراه من کنی حق ترا داد اما هم بولی کرس بسیر خود با او داد
نوفس لبه بمون سینه آهن بسیر اگشت و بولی کرس با شمع هوا
دلبه بمون آمده استعانه کرد و مردم لبه بمون اسباب و اغراض کرده
نزد و کوب نمودند بولی کرس بر پشت دست بسیر آورد و هر که متغافل
او آمد قتل کرد پس کرس بعد سلطنت است و نه سال در آنجا
رفت و پسر بجای پدر شد و بر قوم ارنوس لشکر کشید
بسرطالی کلس بجای پدر شد کرس بولی کرس ستاده باز خواست قتل
بدر نمود در آن اوقات اندر و کلس انطیکوس فرمازد و امی سینه بود و
الکلس را بحال تیار و رنده انداخته پس فوت بجنگ کشید و اندر و کلس
مرد اسطوکس الحی برای مصالحه لبه بمون فرستاده پیام داد که ما شما
در امید اخفت برادرانیم شمارا چندین خوشنیت با ما نشاید و در باب
نخیز و حضور دمان با شما قوم ارنوس با کونسل انطیکون بسیرطاریو
یا نوفس حکم اند اسطرطیان هیچ جواب ندادند چون انطیکوس از جهان رفت

پوفس سپر او نجس نشست اسپر طیان بین خبر بی اعلان مسین
 به تهیه لشکر پرداخته شود کردند راهی طر انظار بر مقرر کردن فوج آن
 قرار یافت از لشکر بان میان گرفتند کنی را اند جنس سبنا نکرده
 الکنس بادشاه اسپر طیاناکا در سر سنا تاخته در واره بهیایان
 بافت از دیر آمده در قتل و غارت صرفه کرد و بر شهر منصرف شد
 اسباب جنگ در آن محضره نمود بادشاه سبنا خبر یافته به لشکر
 پرداخته تا سه سال جنگ کرد و اخیر سال چهارم دشمن را شکست چون
 اسپر طیان به یار خود رسیدند مطعون خویش و تیار گردیدند
 بعد مدت مدید که کمند و الکنس مردند بن الکنس بن
 کمند جای آنها گرفتند بهینه و ترتیب فوج پرداخته بر سر سنا
 کشیدند طوم پس سالار سینه بود و بولد و رس صاحب میر و لشکر
 سنا و اطنیده بر بر میر و بطر طس سینه مفر شد و بطر طس آن
 جنگ نصیل رسید و و باد سبنا ن شایع گردید و مردم بسیار فرزند
 مسلمان اندیشیده بر کوه اطوم که سمور بود درختند و اسپر طیان
 منظم شده به لشکر بر پاک از غیو سس کشیدند و بر مله و طر ماسان
 از غیو سس و لکونیار سه صد کس از هر دو طرف بر جنگ افتد از کجا
 با یکگاه جنگ کردند اخر و را طر به لوس از اسپر طیان و السی و کرد و

دو تن از قوم اعراسی نهند پس آن هر دو بشهر رفته خبر طغی خود رسانند
اطربدوس همانجا ماند لهذا میان هر دو قوم در باب طغیان بعضی نزاع شد
اسیر طیان گفتند که فوج شما و کیران شد و لشکر یان میدان کند آشفته
و از عیون بسنگینند که از ما و دین مانده و در شما یک بس طغیان است
سیان و یقین قبال صعب است با دوشک لب و یوان مغلطه چون
سببان که بخت بر کوه طغیانه بر دند در باره جنگ شوره کردند که آن
شخصی را بدلفا و ستاده از الهام غیبی در یانند پس افق آن کار بندند
بنابر این طیس از طرف خود بدلفا و ستادند طیس الهام از دلفا حاد
کرد چون که در شش بر قلعه ام افتاد اسیر طیان او را گرفته زد و کوبید
کردند باری نیم جان بخت یافته پیش پادشاه سببان بعد بیان مروی
و الهام عیب اینکه اگر زنی را از خانه ان بی طیه و قربان کند نزاع بر سر
شود و گرنه جنگ بحال باشد مردم جبر نشده دختر بی سس ابرائی و با
گرفته ابی بولس کاهن گفت که این دختر از نطفه بی سس نیست از سخن
بی سس از خوف بدنامی که بخت پناه به سیر طیان زد پس سلطو دوس
دختر خود را حاضر ساخت همکاران آن جوانی از ایمان گفت که شما قبل
دختر را این منوب کرده اید پس حق شما از وسط خند نیز رسد که زن مرا
بفران میرید و علاو او از من عالم است از سلطو دوس محمل شد دختر خود را

گشت و بچه ارگمنش برآورده بر مردم نمود ای بولس گفت که این دریا
مقبول نیست چه پدرش خشم نراده و مردم سخن او را نشنیده گمان
بروند که فریانی موافق الهام ربانی است پس مردم شادمان شدند و بکار
خود پرداختند و بعضی که دند که طغر نصیب نداشت بعد از بیست ساله
در اطوم که شش سال از واریسی بکس کشیده بود پس بویانی را
جنگ مسلمانان دارند بولس بادشاه نستان بردست طویم شاه
لحمه بویان خسته شده و باطوم که رنجته جان داد چون سپرد داشت
کلین بولس و ارسلو دیوس دعوی سلطنت کردند اخراج مرادی
را از سلطو دیوس فرار یافت ای بولس گفت تو که اختر خود داشته
سلطنت نورسند حاصل چون ارسلو دیوس بادشاه مسیحا
از اقوام ارغونی و ارکان دمان و سبوی استمداد کرد و آنها لشکر
داد و ارسلو دیوس فرستادند و ارسلو دیوس ترتب افواج برد
و باطویم پس بادشاه پس بویان افوری و در ماکت استه و از قوم
نظ استمداد کرده لشکر جنگ ارسلو دیوس کشید و ارسلو دیوس مقابل
بشتافته اسیر طبیان انگ کرد و آنها چیران شده کس به لغاوتان
و سنان او از می شنیدند که هیچ بی طلبی نداشتند و ارسلو دیوس
و باطوم رفت و دختر خود را اجواب داد که باطلعن میکنند و دیگر و انبانی

دیده مردی بدینا و سعاد در یافت که اگر کسی به پای شتر نشاند
اطوم است نذر کند البته بر سبب اسفند باشد و مردم از خبرش آشفته
از جوی کسی تا سبب حقیقت چه رزید استند چون این خبر با سبب
رسید ایلیوس نامی معمار از کل صد کسی ساخته بصورت صیاد آن اندان
کسی ناز و در سبب کل نهاده رفت به بنیان وقتی خبر بد رسیدند که لشکر
دشمن به محاصره پرداخته است و ایلیوس قوم را استمالت کرد و بیک
شامف چون غلبه حضم دریافت سبب نگاه کرد بخنده بر کور و دختر خود را
با یک ساخت مسنجان بعد مرگ ایلیوس و موس کسی آباد شده کرد
و موس اسب به سالار نمودند ایلیوس و موس هر چند به است کرد و هیچ
نشاند بعضی بنیان به وضعی فریب کرد بخنده و بقیه اهل سبب
شده و سزا یافته بعضی مورخین گفته که طویم پس بولید روس اظهارش
کرده باشد که خود از وجه کشته بطرف شهر خنده و سبب بنان بخیل اینکه
بولید روس تنها مانده و در لشکر اتفاق یافته بولید روس بولید
بولید روس بخاک در پوست ازین فرصت طویم پس با فوج و کل
شهر اطوم شد و بولید روس نیز بسیار راکش مسنجان کرد بخنده سبب
در خرابی و غارت شهر و قتل و کشتن مسنجان عهد کردند که هر
زمین مزروع نمایند نصف محاصل آن بپادشاه اسپر بطلب دهند و چون

و چون بادشاه اسپرطیان به دستان معزلمان برکورد بادشاه حاضر
شوند و لباسی را تم پوشند و گردنهایشان بپوشند و از اسلک که در دست
بود اسپرطیان بپوشد و او را که به پسران و پسران و پسران
ممنوع هر دو بادشاه اسپرطیان مردند چون اگر کسی بپوشد بن طویم بن
حیات پدر هر ارغوی به قول شده بود که بنی بپوشد بن طویم بن
بنی طویم بن بجای نیایست بنی نوید و کس حیاتش
خلق را از ارام نام مبد استند از جمله وقایع که در آن عهد واقع گشت
قصه دوم رسیان است و تفصیل آنحال آنکه در هنگامیکه اسپرطیان
عمده استیصال منسان کرده بر سر ایشان رفته بودند و سب
سو کنند مر حجت آنها را ده سال صورت است زمان شان ناچایند
بنوهران بام فرستادند که شما که بجز را ملک دیگر بسته اید و بجای
خانه خرابی شما میشود و شما را تدبیر بر انداختن مناسب دیگران اند
مان منقطع میکرد و اسپرطیان بدر یافت انحال با هم مشوره کردند
گفتند که جوانان که وقت سو کنند حاضر نبوده اند آنها را شهر رفتن بی کفایتی
بازمان بر سبیل تبدیل عدم بعین جمع شده باشند و او را دیدند
تا قطع نسل و خرابی خانه آن لازم نیاید جوانان لشکر با اسپرطیان
درین کار مشوره شدند و بجای بسیار سو کردند و بعین بدر گشتند

پس اگر دو موسوم بر طیان یعنی قبل که خدای گشته چون اسپر طیان آمدوم
تخفیر میکردند و نیز اگر اموال آنها بدو و مادر بهر نمیداشتند بجا با هم نمود
کردند که با اتفاق قوم بهلاط که هم از تقسیم بودند بجا بهار شدند دولت
رومی خود گشایند بهلاط انداختید این سخن را طاهر کردند اسپر طیان
آگاه نموده شد بآنها و کردند که از بیت مکر و در شایسته فیلتوس که
سرور را کرده بودند گفتند که قوم خود را بر چهار سو کرده ملک اطلی برود
و در اینجا بر اوقات کینه فلتوس غنیمت است با قوم خود بجانب
اطلی رفته در بنده طر نطیوم آباد شدند چون هر دو باد شاه در گشته
بن بوری کرطیس بن زبکسی موسس بریار شدند
عند شان جنگ دوم به سان شروع شد بایشان که چون سنان
از تسلط اسپر طیان عاجز آمدند بر سطوسوس بن کومید سس کن اند
سار اگر مرد دل و روح صاحب هم بود بر خود سالار کردند و بقوم ارجو
وار کا دابن رفته داوایی نموده استمداد کردند و قوم را با خود بخت
و تمام به سان سلاح داده مستعد ببرد ساخت بقول بعض جنگا
در شانه بعد سی سال و قول اول ادلی است چون در یک سال به سان
خود را مرتب کردند با اسپر طیان جنگ کرده مظهر شدند و بر سطوسوس
بر خود باد شاه کردند اگر چه او نام سلطان بر خود نهاد مگر اعتبار نفاذ حکام

در دست داشت و قیاس سطلو سوسن تغییر با این جهت بحرف
اسپرطیان در شهر رسیده در کل منزلت و ابرو نوشت که سطلو
سوسن اسپرطیان ایضا می فرموده می میکند یونان بجای
ان مردم بدلفا و ستانده جواب گفته که اسپرطیان اسالاری از
اشن بد جهت قوم اشن شمن اسپرطیان بودند و چارم اسپرطیان
از نفوم استعانت کردند اگر چه ایشان قبول کردند که خان جواب
دادند که از ان عداوت مفهوم نشد و طوطوس که مرد عاقل و شاعر
و مدرکس بودند و اسپرطیان مقرر و معین ساخته و اسپرطیان
را در نه نکت و چارده در اوقات فاه دولت تعلیم نمود و سطلو
شکر بسیار از اقوام البان و ارغوی و سکس و ارکادمان فراهم
و از هر قوم سوادان آیدند اسپرطیان صرف کورنط معاون
داشتند چون رسم بادشاه اسپرطیان بود که اول شکر بیدان
می آورد با و صنف قلت شکر بفرستد کارزار شتافته و صعب
کرده منهرم ساخت و اسطلو فوس تعاقب بردخت و بولوکس کن
اسطلو سوسن از تعاقب باز داشت پس اسطلو سوسن کسطلو
و بولوکس ببران تو امان شتری را بردختی دید اسطلو سوسن
درخت ایستاد اسپرطیان بدیشش که خنبد و قوم اسپرطیان بسیار

خسته حال شده همت در باختند و با باد شاه خود دل به ساختند پس طوبی
سالار شمس که بعد آمده بود گفت آنچه شما از یکدیگر و لشا شهارت یافته
من از ابانم خواهم ساند و پیشایج موثره آنها را بداد و مضر نقصان
منسا و ایند خسته مقرر کرد که از قوم سلا و حو امان جنگ جو لازم سازند
و از سطوموس نیز لشکر خود را بطریق دشمن که از یمنوخته بر سر طیان
را ند و موضع قرار میسر ساخت و بسی از لکونی غارت کرده ال سبارفت
ا بر طیان ناچار شده برخی از سواران بقایه سبیلان فرستادند و با هم
صعب رفت از سطوموس زخم سواران حوزده معاودت کرد و بعد
جذرو و صحت یافته بار معرکه آراشد معاران ال سطوموس رو با
که گستر و پلوکس با خواهر خود معیار بر شش آن گفت که چند روز جنگ
ملنوی در لند از سطوموس پاک و قبی قیل برای گرفتاری زمان که در گیلان
لکونی برای بر شش آن بودند رفت و خان محکمش پس آمد و سبای
از لشکر کشیده و خسته و از سطوموس هزار خزان خود را بشکاه ساند
سال سیوم ا بر طیان بشک بسیار فرایم آورده بر سر سبیلان باختند و از سطوموس
کر طیس و شاه ارکاد با یافتند بسیار بد ا بر طیان آید از سطوموس مقابل
نشانی از سطوموس کر طیس ال فیه رسته و غا و غدر آورد که ا بر طیان را
بر اندازد از سطوموس کر طیس که در ار ساند از طرف فوج سبیلان

و بسبب باری نرسیدن کشته شده اند در احوال سپهر طلیان عده تراجم
شد بهتر که بر کوه از اسکن برگزینیم پس اینجا رفتن قریب کنایه بحر و بی
قلعه بنا کرده در هر سه حال دوشه ندو و دیگر بیان که در سپهر طلیان
که فغان شده اند اطاعت کردند بعد از سلطون موسی صد سوار از قوم
برگزیده موضع امی کلارا غارت نمود و مال و غنائم بسیار یافت پادشاه
سپهر طلیان بدرفت احوال لشکر بر سر از سلطون موسی کشته شد جنگ
از سلطون موسی با وصف قتل لشکر شکست خورد و بسیاری از
مسلان کشته شدند و از سلطون موسی محروم گردیده بهوش نرسیدند
افراد هند ابانچاه سوار اسپر سوار سه عالم سپهر طلیان حفظ
شدانمان شدند و از سلطون موسی ابار فیضان در غاری آید
از سلطون موسی در اینجا سه روز ماند و در زیر مردگان قتل کرد
و دیگر که شغالی برده در آنجا در یکماشش بیت و بیست و یکماشش بیت
ان شغال که نخته در سوراخی خزیده از سلطون موسی فرار کرده اند از رو
دید و از آن او بالا برآمده شبان شب کوه از اسپر مردم بدیدش چنانچه
و سپهر طلیان باور نمیداشتند تا آنکه از سلطون موسی مردم برنده رنج خلق
کورن که معاند سپهر طلیان بودند ناخته غارت کرد و مردم بسیار کشت
ناید از آنها کشته تا راج بزرگ نمود و بر سر سپهر طلیان ناخته جنگ

عظیم میان آورد بعد که اسپرطیان برای فن گشت تکلان بهانه عید خود را
مملت از جنگ بافته بعد چندی از سطلونوس تنها کس که در میان
کر بلی که ملازم اسپرطیان بودند از سطلونوس اسپر کرده دو کس را
با اسپرطیان فرستاد و گفت کس را بابت محافظت بنمودند و خانه
زن پر که اختری جو است سکونت کنند و قصار اقبل از آن خبر خوانی دید
بود که شیرینی ناخن را نصف کرک بسته آوردند و انداختند بر سر
از سر کرم گرفته ناخن برد و او را با سر فرست کرک اباره باره شناختن
از سطلونوس در آن خانه رسید از آن اورا بشناخت و تیر اندازان
را اصناف شراب کرده بسیار و چون همه مست شدند انداختند
از از سطلونوس گرفته شیرینی پستش و او آن هفت کس را
با مادرش بر سر کوه ارا برد و دختر را با اسپر خود کرکس که هم عمر او بود خدا
کرد بعد چندی یکی از غلامان ام بی رسن سپه سالار اسپرطیان که همیشه
آب خور اندن او اب بر کنار نهاد این رفت او را با زنی از سبب آن
شد از آن با غلام گفت خانه من بمقتار است شوهرم ملازم قلعه سطلونوس
نوس که در ام در آنجا میباشد اگر با من بیاید غدا عیال کام و آن کرم
غلام تبرع بآن زن رفت و از او مقصود حاصل نمود چندی ساعت نشسته
که شوهرش در رسید از آن سکار سار را بنهان کرده به پیشام تمام شوهر

تعلیق نموده گفت شکر خداست که اینوقت دیده بدیدارت خورشید گشت
دولت مخالفت نصیب من از روز مندر است بفرما که اندک چگونگی صورت
ان مرد عاوه گفت که اقای من از سطلونوس بیمار است لهذا بدم سپاه
فرمان داده که تاصحت من بخواهند که برانند این بجز اخست حاصل نشد
علام هم گشته برآمده روز زخیر بسیار خود رسانیده جو کجی بادشاه اسطی
انجا نمود و حکومت لشکر تعلیق نامی رسن تعلیق داشت باوصف باد و باران
لشکر از آسته رار الورش کرد و شب بکنار شهر گزراینده باد و محاصره
پرداخت زمان شهر خاضان اسطونوس سه روز و دو شب جنگ
کردند چون اسطونوس بدید که کاری از پیش نبرد و زمان طفلان ادین
گرفته جوانان دلیران با سپه خود در غوس و منطی فکس سپه توکلن کا من انا
و دلیر بود بمقدمه ساخته بار داده که حرکت کرد و سپی رسن از مرکز او طلع
کر دیده مردم خود را بهین فکس کشیده راه داد و اسطونوس خجسته
عالمک را که دیه رفت اسطونوس کرطس بدشاه انجا را در یافته استمالت بار
کرد و قوم خود را جمع نموده گفت که چون اسطونوس با شما دوستی کرد
بهتر است که دیه بنوقت او را عاکس نید که گفت که مسلمان گشته
حالا از اعانت چه سود اسطونوس بعد ضیافتها گفت که تا حال من
سپاه است اگر شما اعانت نمایند ما اسرطیان بمقابله توانم کرد اسطونوس

کفت حالا مفت نهاد با سپر بلیان می نواز است پس در سطونوس و سکرک
و کرعوس و منطی کلس و سلی قامت گزیده در سطونوس و خزان خود
با کار برانجا که خدا کرد و کر خود ناکند و مانند در زمین سلطان بود و سکرک
جهت دریافت اینکه از دهر که ام سکر و زندی آید که سلطنت را نشاید
الهام شد که از دهر سال که یک مطلب فو حاصل شود و در انوقت در سطون
حاکم کر یک بود و دهر خود را با یک شاه در بود و سکر داده خود هم به انجا فست
و با اقوام به به مند و مو افت کرده مشوره وورش را سپر بلیان و سکرک
و عرس ایس نمود درین بود که لشکر اصل بر سرش است و داماد و اورا ای
نوس و دهم شاهانه ساخت سپر بلیان که از دشمن صحت خاطر جمع کردند
اکثر مسلمان اقبال آوردند و برخی را بنده نمودند و ملک آنها را با عازمان خود
تقسیم کردند بطون بار غوی دادند و الویس بزرگ را سپر بلیان بخشید
و شصت چهار قبل سحر جمع نموده و نسق نیکو و عوس و سکرک بنده سال
بود و در سکر و صد و سکر و سکر در انکو نیر جنبه قواعد استخراج کرد
از ان در سکر چهار صد و نود و چهار قبل سولون حکیم مانند سکران شو یعنی
نهاد و چنانچه شریقی لیکو و عوس ای در شتی آنها بود شری سولون را ای می
بود و سولون یکی از حکمای سکر کر یک است یعنی نالیس مطی و سکر
رینی و کلو اسپر بلی و سطاغوس و سطلین و فلو و غوس و سکرک و سکرک

۱
کورتی سوامی استی مصنف نصیص وانا کورسین فاسوف سلطان کورکوت
پورسی و مطیلس کور یوس سیراوسینا نرس سباس و هیونا کس افی سیوس
ارسطیون بر دکونی سکس و فیوس کورنطون بغو و الکیوس شانس کور
طبوس ارلونا و فشا عورسین طبس من از شسته شاعران بودند انحر فیل
از مرک سولون بی سطر اطوس از ششان مرد صنایع بود سبائی ش
در شنه باضه و شست فیل خود را حکم شش ساخت و سی سال حکمرانده
ملک پسران خودی یوس و هیار فوش کند شست انهارا طلم کرید و در
هر بود یوس و ارسطو جیون متفق شده و لسه یونان ابا خود یار ساخته
هیار فوش کشند و سپس بر دوار یوس بادشاه فارس شده با
و در فیل سیح اریخت و بلا بر سر کرک و در بغضاس اند چون که اگر حصار
یونیا در دست فارسین بودند در الوقت ارسطو غورس از دست
یوس حاکم مبطوس بود و ارسطو فوش حکومت سر و شست این
با هم بخش هم رسیده بود ارسطو غورس یورش کرده مبطوس گرفت
و تمام یونیا تصرف کرده دست به کر مصادره از کرد و رسول نزد
کرکات ستاده است و اگر دکلیونس بادشاه اسپرطیا شش مرد دم بخا
را که سبب حیات مپسین کی سطر اطوس ارسطو فوش زده بودند یونان
را به در دند بر ششان یعنی ارسطو غورس بر شش شسته شش زده بر شند

و جنگ گمان بجهازات خود میبوسند چون حمله بر اربو بس سید اربو نشان
میاده و ده هزار سوار بر کوفی اربا و فلف و طیس سوارش روان کرده
همراه او لشکر فارسی بر کرکک رسید که گمان در جنگ میان خود
عیطوس با امکده هزار بودند در سینه چهار صد و دوازده قبل سیح ظفر
و همی پس فضل رسید و اربو بس بر اربو بس که گمان نابر سون
باد به بمای اصل گشت و پسر کسرخوس بر سر سلطنت است و بر
لبس باطل گشتی لبه از کوه اسوس گشت کوبیده بعد و همی
همراه داشت و قبولی سیح عین که هزار و دوهصد هزار در آن
مرد از راه در یار اند لیکن سواران همراهی بسونی و سواران
که مرد بودند ^{مکنند و هزار} قریب نر سولیا بمقابله بر دهنه لبه از لشکر باد گمان
دور سینه چهار صد و ده تا قبل از نوبت دادند و صفاران آن مسطو کلس
در سلاویه بر جهازات فارسیان طفر یافته صد هزار اسیر کرد کسرخوس
انجالی ار سنده غور بنجاسته بر کنار در بار فقه پیآوری گشتی مای گران
بجگر گیری لشکر که بسیر کردی مرد اسوس نود رفت بعد از آن مرد اسوس
شده بدوست با ساسانوس باد شاه اسپرطیا در سینه قبل گشته شد و هم
ار سلطه سوارش قریب با طیه جهازات لبه بونیان و سواران هم
باتفاق بسوس بدوش یک نظی بسوس جهازات فارسیان که قریب بجالی

از مضافات بونپان بود سوخت و جهلند از مرد فارس کنی بسر کردیکه
طیغرس بحج است چهارات مامور بودند بقتل رسانید بعد از آن لشکر فارس
سلب با بنط نیا به و سلاطین با کوسل قواخذ و نوادر کرکمان نهادند و
جاسوسان و دلبران در هر جا بختن کردند و مستطو کلس و اسطیغرس صبر کردند
و دیون بن بطا و سلسلنسی نبرد رسید بمون شده باشند کرکمان بهم
آورد و بر سر کوه افارس قریب یک فاصت و زریده جنگ فارسان بر
و در کوه زریه ظفر چهارات فارسان که ردانه آبجی میدان بودند
و از چهارات کنار دریا و رود آمده بر چهارات فونبسان که بعد از آن
آمده بودند غالب شد بعد از آن میان کرکمان و سایر جزایر بمصالحه انجامید
در سلطنت طحنت در سنه چهار صد و پنجاه و قبل و معارف انجمن
بطوسل موز و بند و بوع و اسفیلکوسل انکسا غورسل میکلس
و بکوکی عوسل اس غنوم که دند بعد مرگ بمون بری کلس بر کس نظمی
که و راف و سیکس به سالار جنگ سکالی بود پادشاه شده جهل سال ملک
بعد از و در سنه قبل سیج میان شبان و اسپرطیان جنگ صعبان
و تابست بخت سال نهاد شده هر دو طرف با ضعیف ساختن جانچه و
موزخ گفته و مردم سپید بمون لشکری در اطراف کیه با مقام فرستاده بسیار بقتل
آوردند و ملاطیه محاصره کرده بر تن کشیدند و شبان بودش معده بر سر

نمودند و بنوعی و اعوامی ایسی بیاد و سس لشکری کران در سسلی بر سر سرفروش
فرستادند و سرفروش تمامی چهار زات ایشان را انبار کرد و بدو بیاد و سس
در میدان آنکه بسیار را از سیر ساحته و سسیناس و دمنویوس و در آن سس
رکشند و در بنوقت روفی سس افتاد و مقارن آن غاس بطلیاس را سس
سپیدار لبه بویان سس ابد مجاز و ششماه مضوح ساخته بر سر مرد و سس
که انمارا بطر انطی مایه نه حمله کرد چرا که انمارا بسیار شهرمان اضراب کرده بودند
و اکستوفان گفته که انمارا شت نه ظلم کردند و بعد از آن بچند سال خلیفت
و طراسی بپوش انمارا آمد و مردم طریس اند و چون فوت انمارا آمد و سس طریس را سس
شده بود قبل رسیدند و طراسی بپوش در سس قتل مار حجه نه قوانین سس سس
شهر را روفی داد و سس طریس یعنی سس قرا را تا چند سال خلیف علم و در انجا برخت
بالاخر مردم سس را از هر داده فریب کشش شده محاصر ان و سس سس
سو قو کلس و بوری به سس سس با سس و سس خندان قتل یا سس و سس سس سس
بهترین شاکردان او فلاطون اکستوفان چون کمر سس برادر طریس با و سس شاه
بپرس بغاوت کردند با لشکری از کرکیان از سس و سس داشت کونسا که
قریب بل است رسید به با و سس شاه جنگ کرده غالب شد لیکن در جانب
جانداد و لشکر بپرس با طریس پیوست و کرکیان تنها ماندند و در آن یک
کلیه قوس تبون و بروک انیوش اجاب سس سس طریس با و سس سس در آن یک

تجدید بادشاه زبته کشته شده و کرکمان بغارت فتنه پس کرکمان
بصلاح خود کسوفان را که مرد دلاور لشکر بود سردار کردند و حسن تدبیر
و هزاره در یک دو هزار و سیصد و پنجاه و هشت طی کرده و با مجرکوسن کردند
و بنهر خود پوشید بعد از آن حبیب الله بن شاه اسپر طایفه لشکری
فرستاده بسیاری از فرجیاد و گرفت و کلیه فرس سپه لار فارس را بفرست
لشکر او را برکنده ساخت مخازن آن را فوری او را بجا که خود طلبیده و طلا
و نقره و حسن روم برد کونون و قفقاز و طبرستان و سیستان و سیستان و سیستان
با فتنه و آخر کار بصلح کرد و هصار اسپا با برضرت پارسیان در آمد بعد از آن
سپه بونیان بر باطیس لشکر کشیده شهر که بسیار در چهار سال منوح
ساخته و فلوید باطیس بدو رسان رسید در ستمه صد و هفت بار
انزع کرد اینند کوس سالار با فلوید شش سر لشکر طبعش منقوش شده
سده بر کلوم بر طیس با پادشاه سپه بون ساد و بوکر طایفه که کرده
در ستمه صد و هفتاد و هفت بعد از آن سپه بونیان بر بونونی
سومس رفراورد و هر شهر اسپر طایفه که حمله بوس حمایت آنها کرده بود بمر
ایمان بود پس پارد ویم سپه بونیان غالب آید و در بنو فاما بونوس
رخم نیرد بدو است و سنان در بدن در شد این بود کس بجز از قه نیر
بر کشید و پرتاب کرد و سنان با قمانه چون بر دشمن طایفه یافت انگاه سنان

از تن بر کشید چون کا طیب بسبب این بود پس بالا گرفت در سکه سه صد
شصت و سه بیان همه مصارص و فواید و چند سال قایم ماند و سپس بطیان
نسیان در ضعیف گشت و پیش هر روز عارض تر شد و فیصله شد و شاه
ماده و بیان این طس که در سباده حال و طیب بخش است این بود پس دست یافته
و ده سال از قلوب س که در دیده پس از آن به نیات مخصوص بر دو عکاس
خود اگر جانان بود چون خبر مرگ عم خود شنید بهمان طس که بخند و عمر
بس و چهار سالگی بر گشت و در سکه سه صد و سی هفت بزرگ و کلف
یافت عزم جنگ شکوفا پس که در انوف بران حد و در کاک فته بود
و در سکه سه صد و سی و سی دست پانویس با مقام گشته شدند
بزرگ پسر در عمر بست یکی در سکه سه قبل جانشین پدر گشت او را کرد
ارسطاط لیس فیلیوف است بر گشته بر اکثر قطع جبهه دست
و عیال طاهر که در طیب کف فته و بر این ساخت و آشیان متابعت کرد
امان یافتند که اسکندر به ریافت حال و میان تمامی همت بر جنگ بیان
گماشت و باسی هزار پیاده و چهار سوار از این سیان که گشته و اقام
سند بر لشکر فارس بیان بر کن عر انکیوس طفر یافت بار دوم فرستاد
بر در یوس که و مانیوس پادشاه پارس سنه قبل مظهر شده سی عم
اووزان و دو دختر و پسر دیگر متعلقان دارا را بدست آورده مهربانی کرد

در سر با لشکر کشید چون مردم طبرستان بخلاف پیش آمدند مجاوره کردند =
بعد بنهاد مشغول ساخت و ملا و ساحلی را گرفته مادر سلم آمد و کوشید =
گوید که بهر در از کد داشت کرد و عهده بر سر گذارد و بهر لشکر کشید
در سه قبل بنام داد و باند کنان بردخت و نمود ساخت پس به لشکر
کشیده ز بار است میکل منتری امون رفت چون از اینجا برگشت
و از ابطال صلح آمدند اینجا کرده جوانی داشت و از آفات و طغیان و طبع
که شسته با لشکر بسیار بار آمد و بعد از جنگ بسیار در سه قبل در دار طغر
بافت و در اگر خیمه جلک یا خمرینه بناد بر دو اینجا بر دست بیوس حاکم چینه
در سه قبل کشته شد و از ماک در آتا کیه و سب زبک و حده سال
گفته اند بعد ازین سکنه رخسور باوری بخت گردیده بر عدم لغوی نهوت
برانی در یض کربه و طریق و لیس فل رسان کرده احکام مانند خدا جاری میکرد و تبرین
دوستان خود با بد مینو و کلیطوس و کاتس بنوعی قبل آورد الغرض ملک سخره
را ضبط نموده از آب اکسار طس یعنی چون کشته تبرکان ظفر یافت و آب
غرض بجانب نهد برافراشت و بعد از جنگ بزرگ پوروس بادشاه شهوات
را شکست در سه قبل و ماکش بر ساحل خرمید پس یعنی سنج است
و اینجا بوسی لبوس مداری بزرگ از لشکر سکنه بقل رسیدند شهر سکنه
بنام که دوازده آنجا نانی سوسن فته بسیاری از اقوام را مشغول ساخت و خود

از آب کنگ بگذرد لشکر آتش همراهی اختیار کردند و اندک مدتی بعد از آن شده بر گشت و لشکر
خود را دوباره گرد یک بخش بر سر کردی و بار قوسی از آب ساند و پس یعنی سندان
فرات را در برادر یا بابل روان کرد و دیگر بخش در رکاب گشتند و از راه گشت
روان شدند چون بابل رسیدند همچنان سلاطین از طرف پادشاهان بابل تحلیف
نمایان شدند بطاعت و انقیاد رسیدند و شمال الطواف پادشاهی کردند و در آن
وقت نزع رسیدند لشکری خود بدست نروکاس پسر خود که از بطن
و خردار بود داد و وصیت کرد که او را در سبیل شتری میوه بدهد و بگوید
و اسکندر در سال قبل سیح بحر می رسد سالکی بعد سلطنت و از ده سال از
جهان رفت و لا اذن رسید قبل بود و لو جاس و حکیمان خیر افیان
همراه رکاب بودند تا نقش ممالک انضباطی نمودند بعد مرگ کردند
ایران لشکر فراهم آمده پردیگاس که کم از هفت سال عمر داشت پادشاه
کردند و اریدوس برادر اسکندر را که مرد کم فهم بود به او المهاد نمودند و
مکانی در اسی سی لایت کرده و بر سر لایت امیری جداگانه فرمانروا
بود هر یکی از آنها خواست که بالاستقلال پادشاه شود و نه یکی با دیگری
چونکه صحتی نبود و اکثر خاندان اسکندر در اوقات مختلفه در عرض دران
فرمانی شدند و بعضی بر یک طبعی مردند و انطغانیوس پسر منطریوس
منشور بولیا طس قوس بیا رسد کردند و نه ابو غوس طس بوس خام

و سلوکبوس فرمانروای نابل و کسانند حاکم ماقده و نیا و سیما کوشن طم طرس
 منفق شده و در بنیوس متعلق فرحان جنگ بیان کرده و انطیغایوس
 در سینه قبل گشته و مملکت سکندریه را بجا بخش کرد و بطایوس مصر
 عرب فلسطین گرفت سلوکبوس از انطاکیه بانهند و کسانند ماقده و نیا
 و کرکس با کوس طرس و سیما و بطاینا به تصرف آوردند پس بنیوس
 با انطی بطر که اسکندریه را بر سر ماقده و نیا گدشته بود بعت کردند و نیا
 بشتیدن مرگ سکندریه خروج کرده بسیاری از اقطاع بتصرف آن
 و دیوس قنس احاکم نمودند و بر انطی بطر رو آورده بسرگردی موشن
 طفر یافته انطی بپنجواست که صرفه را بیا بلده طلی بسر برد ناچار
 بر انچه نیشان دادند قناعت نمود و نیشان کاهی را سلوکبوس کلای
 دیوگر بپس بسروری بگردیدند و پویس بر کون که انطی بطر از او بعت
 بسر خود کسانند حاکم ماقده و نیا نموده بود در نیش گشته شد پس کسانند حاکم
 انش شده و بمطر بوس فلر بوس ادر انش فرمانروا ساخت و او
 بکمال دینداری ده سال ملک اند لیکن بمطر بوس بن الطیغایوس
 قبایل ماقده و نیا را از شهر اخراج کرده در مملکت پراکنده ساخت و فلر
 بمصر آمد نیشان سالار خود را متابعت بگردند اما بعد اقبه انی بوس
 از و منکر گردیدند و در بمطر بوس رقبه کر یک فرمانروا ماند اما کبوس

بر ملک خود که بسیار داشت قابض ماند و بعد مرگ ما بعد از بقیه ما قد و نیا فرس
کساند گرفت و هفت سال ملک را اند و همه ی یوس برای شراع ملک
کران در بسیار فرام آورد لیکن بر یوسن و بناعصر و طفر نیا و
تغیر یوس کرده بکتابت و لشکر می فرام آورده دعوی ملک به خود
انطیعانیوس کرده یازده هزار مرد را بکشتن داده و با جانشه و یوس
رفته اسیر شده و بعد از هری سال مرد بر یوس در زمانی که سلوک یوس با
لسا کوس جنگ میکرد حکومت قد و نیا داشت چون یسا کوس
منقول شد و سلوک یوس را بر یوسن ظلم یوس برادر بادشاه مصر آمده بود
را بادشاه ما قد و نیا و طرس نمود و بسیار نکندشت که بر یوس سپه گار
آمده سرانوس ادرن کشت و سوسن تن با لشکر گال متفق شده
خرابی بسیار کرد و نیا بسیار گرفت بعد مرگ یوسن انطیعانیوس
در مصر یوس در شده بادشاه ما قد و نیا شد لیکن بسبب اجبت بر یوس
اطلی استقلال نیافت بر یوس در محاصره ارض یوس بکنک فی که از
بالای یام انداخت و کشته شد و انطیعانیوس با زجاج بر بناده شتی چهار
سال بادشاهی کرده ملک به بر خود و مطر یوس کندشت لبه نمود
با انطیعانیوس نجابت کرده بچک شین آمدند مکر شیان با زنج
کرنند لیکن در بولی با فی سوس جان فتنه بیدار بود و بطر باد و با فتر

و لای و غیره معاوضه مند متفق بودند لیکن فایده نداد اراطیسوس سبوس
سبنا نیکو کلس از جابر دوم مردم شهر خود را بجا هدیه اکیان بیکم و دین
بر باطرا اکیان و کوزنط و ماقدونیا را با هم متفق ساخت و مردم بسیار او
مجمع شدند حبیب بادشاه اسپرطا اکا و شده مردم ابرنترتیم
لکوز غوس نخریص کرد لیکن فایده نداد تا آنکه کلوئوس در بنده
و پسرش لوسدس جان بشین او شده بر راه پدر خود رفت و با مردم
اکیان جنگ کرده غالب آمد و اراطیغانوس و سون بادشاه ماقدونیا
بر او زاده فلپ و سوطر لوس کلوئوس مغلوب گشته اراده فرمود
و اراطیغابوس بر او طفر یافت و در دست بگاندس سبنا گرفتار گشت
و اکیان بر عهد اراطیس بودند و اسکوس بر ایشان حمله کرده بپاکنده
و انمردم بمصوفلف بادشاه ماقدونیا طلب شده نهفت بپرا سینه
تا وقت سیدن لشکر روم بر همان قرار بود و فلوی من بران عهد بود
اسیر شده در سینه بقبل رسید و سیلا در سینه رسیده جنگ نامطری
کرده تنش گرفت و سبنا رکشت و اسپرطیان هشتاد و پنج سوار
خود میگذرانیدند و باقی احوال ایشان در ضمن فیاضه روم مذکور بود
نام قدش اراطیا نرفی ان بجر احیان جنوبی طوسی و نبروس غربی بجر ادریا طوسی
بونیایانی آن است بطبر که بطبر امون سکینه سکین یکینه و بجاه قوم مختلفه

دور از ورکنار لاکس هفت میل از بهر و انجا بویسن و او بسیار محبوب
اکطیوس و ارا لاماره فیلکوس و پیرش سکندر جنوبی شرقی باطیبا و سیرج
سلونیت و بیدنا و قبلکس و دوم و غیران بنان انجامخالف بن بنان
و کر یکا اول سلاطین قدیم منج نیست اولین ایشان ^{اول}
یعنی بقیوس و بقولی باز دوم و بقولی شانزدهم پیرش در ^{۹۵} قبل بر اوق
قبل مختصر بحث نشست و با نهادن بکل اصکار کرد و پیش اسخر کرده ضمیر و
خود ساخت و او بسیار ادا را مالک نمود و بعد حکومت بست و هشت سال
رفت و پیرش بجای پدر نشست و بعد از او بیست سال ملک
به پیر گذشت بجای پدر نشست و چهل و پنج سال ملک اندو غانده
قایمقام به رنده بسیار نواح تصرف آورده مکانی برای دفن خود ساخت
و چهل و هشت سال بادشاهی کرده غانده و پیرش جانشین پدر شد
سلطان عاقل بود در عهد او قوام شرقی و ایرانیس بر ملکش تا خنده و حکما
نمایان کرده اند را خارج کرد و بیسی از ایشان کشت و بیسی و دو سال بادشاهی کرد
ملک فیلقوس اول گذشت سز برار انبده در اخر عهد بالبرکاس
جنگ کرده کشته شد ساطنت او سی و پنج سال بعد از و پیرشی ضمیر بن
سلطنت رسید و البرهان ملکش تاخت میکردند تا جارسران لشکر بادشاه خود
سال امیدان برده و جنگ صرب کرده دشمنان شکست داد و بر گردانیدند

و او بعد سلطنت چهل و دو سال ملک پسر کند ایش ^{جانشین شد}
سعاصر کبر پس بود و بست و بست سال حکومت کرد بعد از او ^{شاه}
پدر نشد و بنام مفتی میرزا شهبان از سیه لار مغانی روس شتمل فرمان بود
و اربوس یافت انجبان زمین و آب تابه دار بوشش استند او مطابق حکم
انها فرمان نبرد اما هماینها کرده چون فارسین مستند و حرمهای خود
و ما بین طلاس بر تکلیف کردند تا زمان خود حاضر سازد او ناچار شد پس
استند که خود سال بود پدر را گفت تو بجای خود شین که من فرمان
را ارضی کنم پس مان را از محفل پدر برده بعد و آنها اطفال مرد در البان
پوشانیده با خنجر حاضر کرد و اسن طلاس چهل و سه سال پادشاهی کرده از
جهان رفت و الکنند بجای پدر نشست بعد جدی معانی روس پس
را با لشکری فرستاد و اسکند را قتل و نیا سبغی کشید با خواهر خود صبا بوس
را باز فرستاد و در معاهده پارس میان اخلاشده چون کسر خوش قلم مقام
ار بوس کردند از براده مافد و نیا بود پارس میان اراده اندراج بموس ملک
کنار و بوسم بوس از مافد و نیا در فخر و خود نمودند و بعد جنگ سلاطین قتل
و نند و صده هزار مرد بمردم و ایموس یعنی مردانه که در کرکات چهار صده
مردمانده بود فرستادند و بوطه مان و بلانیان و عولین و بان در اندک
انکار کردند مرد ایموس از طراز بوس استصفت هزار لشکر خنجره اخرج غیا

روان کرد و اراط زوس بوج محاصره قیل غولین در سن اینتراع کرده که ملک
را از برنج کشید بر مینی را سخر ساخته قریب طبعه یا معرکه ساخت اگر چه آنها
بعد افعه پیش آمدند لیکن اکثری بر دست فارسین تپا به شدند چون ماه از
محاصره گذشت بحر معرکه فارسین طایق کرده ناچار محاصره برداشتند
بوطبعه یاق سفاین برآمده تعاقب کردند و اکثر فارسین قیل و غریقی شدند و به
ماه اسکنه بطبعه و ایونس با قنقنفت با بقدر امکان سفاین را با خود بسوی
و اتفاق آنها را شکست یکبار بر راه خود را طافت این ندمه مرد ایونس طایق
بار دوم شمس را در مرجعیت از انجا به بوطیا خراب ساخت و بر نه اسو بسوی
معرکه اخت و سفاین لیه مونیان بسر کردی و پسان یوس سیده
قریب بلاطیار او طفر یافته او را با اکثر لشکران کشته و چند روز از خاک
اسکنه رشت با نگاه بمعرکه سفاین رفتند که گمان را از ارد مرد ایونس
داده بود و اسکنه ربه سلطت جبل و مهال از جهان رفت و به سر گذشت
اول پر دجاس دوم السطی سوم فلیقوس . جانشین بدیده
لیکن برادرش فلیقوس بدت و راز مدعی سلطنت بوده و از مملکت حرا
بسیار کرد و در عتد طیر سفاین و دیگر اقوام خود را در آن ملک نظر و خنده
فارسین جهازات و انکر دند و سفاین بسبب از دیاد ملک و معا به آن در آن
ذباغ غالب شدند و بر دجاس را آغاز سلطنت قواعه عمل و ملا می عتبت

متحارن انجمن ملین کور سران و کور سلطان لیسو سو نوم اغار شد
 مادر اول بوطیه این ناصر شدند پر دیکاسن صفت یافته بناؤ قدو
 در شبان شرع کرده بر کلبیدان تاخته به اسطاس نادرو استحقاق
 عولین دس چاشت آشنیان چهارم لشکر مجاوره بوطیه این شرع
 کلبیدان فرستادند چون در لشکر ایشان با شایع شد بر کشند
 دیکر آشنیان با کلبیدان جنگ کردند لیکن چندان مقید نشد پر دیکاس
 بایشه اینکه آشنیان قوت یافته با او ویریش خوانند کردند اسطاس
 باو شاه طریس قبول از همراه گرفت آشنیان این طس نبر بسیار
 همراه گرفته با سبطاکس جنگ کردند و سبطاکس با لشکر کمینه
 پیاده و بخانه نهر رسوا باقد و نیاشتا فیه تاک سخلقه فیلان و
 و سجد و نیاد و غوسطونیا و اند بوس ایضا قله تپاه ساخت لیکن
 مصافات از سواران اقد و نیاسکافات و مجازات و بدو بر دیکاس
 خواهر خود سبطوس باو شاه طریس اده مصالحه کرد و سبطوس سبطاکس
 بکاش باز کرد ایند و این طس تنها ماند چون در ان ایام میان آشنیان
 و لیسو بونیان نزاع بود او بالیسو بونیان اتفاق و رزید و آنها بر اس
 را با لشکر بدو بر دیکاس فرستادند و بر اسید من تمام طس با متقابل
 مرد کرده در دوبر سید و بر دیکاس اتفاق او بر آشنیان پوشش بود

ملک خود و طریقتی بخلص ساخت و بعد از آن صلح میان شهبان و قزو
منقذ شد و بر آسید بن و خلیف شهبان مجازی منفی پوش گشته شد
و بعد از آن شهبان بار دیگر کس مصلحت نکند سال محکم نگاه
ماقدونیاد آید و نگاه لیسید یونان با دینا سرش کرده کلیدان
را بجا و انت بردیکاس قزمان دادند و از آنوقت بردیکاس شکر
و قوت شهبان و لیسید یونان فراهم آورد و بعد سلطنت و سه سال
از جهان رفت و پسرش سلطنت نشست و در آنده طی
خود بعضی امصار حصین ساخت با نظام ملک و تهذیب پناه و
پرداخت و سکنه بنبار ابرار کند که دو شهبان چهارم و شکر بد
فرستادند که کار می نگرد و برگشته و از خیال آن شهر گرفته سکنه
اخبار است و لاک از کنار بحر دورتر براند چون علم دوست بود و علما
از اطراف طلبه آشته زمت کرده در امور سلطنت و خیل حیات
و با سقر طمس حکیم دوستی بسیار کرد و لیکن حکیم ند کور در آنده ای سلطنت
او سبب ظلم و اجتناب کرد و یوری بدستش عمر دنی با او گذراند و حیات
در سال چهارم و هم جلوس بدست که طریوس مقبول گردید و او نیز چهارم
بنزد آسید بن از خیال و در حسن رجعت نشست و او نوی
از خاندان سلطنت آلیق شد و در عهد او حبیلاد در مقام معاونت ایسا

بزرگ راه مرد را ز ماقدونیا خواست مرد پوششند برفت بالاخر حمل
 ماقدونیا رفت و اردو بوس مقابل به پوست و ظفر یافت و بعد طبع سلطنت
 بستن سال مرد و پسرش بجای پرشته بجهت پال برد
 این طبع مقول شد و بزرگ را در بوس بعد قتل برادر ایکا فرود
 و سلاطین جو را متفق کرده بر ماقدونیا لشکر داشتند چون این طبع
 طاقت مقابله داشت تحت آنکه شش از بوس و سال حکومت کرد
 و بعد از این طبع بعد سلطان برود دست یافته سر برآورد
 باز نخستین شش بدوده هزار اسب یونان بر غولین طبعان لشکر کشید
 شکست یافت و بار سارطیان لشکر میسر کردی طبع و بوس حمل
 ماقدونیا و ستادند و او قبل از اجتماع غولین طبعان ملک آنها را خسته
 لیکن غولین طبعان بر طرف یافته او را با کتیرا رود و صد سارطیان شسته
 و بوس یونان لشکر داشت و سلاطین و شاه سال که شسته مرده بود
 و بولین سنجایش شسته و بولین سس کر بر غولین طبعان ظفر یافت آنها
 عاجز آمده با این طبع صلح کردند و این طبع بعد سلطنت بست
 سال مرد و پسر که داشت الکتندر و بر وی کاش فلقوس
 بعد بر سر آرد و بادشاهی بزرگ بود مکرنا پار ساچون او عمه محاور
 طبعان داشت و الکتندر که فرار ماقدونیا خسته از بادشاه ماقدونیا

شکست یافته بار بار با دارالحکام طبعی فقه بعد دسکنه بنجافوت یافت و بطبعی در
ولد الزنای الکسند در مافد و نیاسکامه بر دار شد و نه کاجی اسکند را بیکو
سردار بزرگ مافد و نیاسکامه محبت با بکسند کرد شد و فیلقوس ابابکر
زادگان فقه و نیاسکامه بر غمال طبیس بودند چون موبس فقه
بعد سلطنت و و سال گشته شد و برادرش بسطی سید
در آن هنگام با سانیاس می از خانه آن سلطنت تمام مردم فقه و نیاس
با خود موافق ساخت لکن تمام خانه آن طبعی در مصیبت افتاد و
کر طبعی سنی با چهار ات قبل بر نیاس فقه و نیاسکامه جوری شد و
او را برای انظام خانه آن خود بر میخت و او با سانیاس اخراج کرده
بر دیگاس استقلال ساخت و بر دیگاس عنقریب بسطی سید
اضطراب افتاد و بار سلوبس مافد و نیاسکامه بسطی سید با سانیاس
شرکای او بر غمال طبیس بر دیگاس بر بحث شدند چون فیلقوس
ازین طبیس فقه بابامی فقه موافقت کرده از یکی از شاگردان فیلقوس
علم فلاسفه موخت و ابامی فقه سنی استاد گرفته علم خبک و بکداری
عبت پروری اند و خفته سر آمد و ابامی زرم و بزم گشت و بجهت سال
بطبعی به عی سلطنت و بر دیگاس بر سر البریان لشکر گشته شکست فته
گشته شد و بر خور و این طبعی نام که گشت سلطنت و سال نو

فیلقوس ستمه قتل موافق شده آنحضرت با شمع خبر مرکب در طریس که غنیه
 باقد و نیاده مردم مملکت را در عجب اضطراب یافت چه یکطرف این
 لشکر فرایم آورده خوان ملک بودند و جانب دیگر مشرق یونانیان
 را تاخته و با سانیاس بند و طر سیاه ارجیوس بدو آشیان و عیبه
 سلطنت کردند و برکت باقد و نیاس شیر خوار بود و فیلقوس بیست سال
 عمر داشت در انجا رسیده جان تازه در قالب مملکت در سید اول کل
 سپاه بر خود گرفت دید که آشیان با ارجیوس و انهی پولس رسیده
 باسد و وصول داشته اند بر آنها تاخته شهرم ساخت و با یونان صلح
 کرد و همچنان سه باب اضطراب با سانیاس که موعود کمک از پادشاه
 طریس بود نمود مقارن آن میر چهار ات شمس ارجیوس با لشکری
 با جیافه ستاد او مردم انجا را برای ارجیوس کار خود بر کفایت مقارن
 فیلقوس در رسیده او را با بسیار می از مردانش قتل آورد و دقت
 بر بقیه لشکر آشیان تافته شکست چشید و او که شقیقت تمام بر گشته
 بعد از این انجی نامی ستاد و مصالحه نمود باقد و نیان بجانبه این
 و فوت فیلقوس آن بچه شیر خوار را غول کرده فیلقوس ابد است گریه
 چون پادشاه یونانیان در انوقت مرده بود فیلقوس بر آشیان تاخته
 آنها را مفاد ساخت که باقد و نیان را از الر بان حرکت سیده بود و بر

بوزنش کرد و بر او بیس بادشاه البرهان خواست که فیلیقوس بختی کند
چون امیرانش ضامن دادند با جماع عساکر پرداخته باد و هزار سپاده و اسب
بمقابله شتافت و فیلیقوس خطر یافته تنگتر گشت از ایشان که شکست
البرهان با اسب خود ماقه و نیار باز داد و صلح کردند فیلیقوس در دل ماقه و نیار
عزالت نیار یافته به تنه بی تعمیر و لایات پرداخت و بعد از آن اراده
استخلاص متقی پوسن کرده بر آن شهر تاخت و دو موطیس بناده
باستان برده مدخواست و فیلیقوس شهر را محاصره گشاده و مخالفان را
کشته رعایا را انوارش کرده و عنقریب به ناولوطیار گرفت چون
قوت مقاومت با غولین طایان ندیده به ناولوطیا با ایشان داده و در
انهار در محاصره خود گرفت چون ایشان بسبب این محاصره از
ساز و مبادم فیلیقوس این شد از مغایرت کنار جسته و فیلیقوس
خاطر از اطراف پرداخته بجانب ممالک شمالی لشکر کشیده از طریق
ولایات میان دریای سطریمون و منظر که در آن چند کان طلا بود
کرد و با حکام کریمیدی پرداخته اگر مصلحان نام داده و از ممالک ساخت
و محاصل آن بکاهنده هزار طناب خراج هر ساله مقرر کرد و در سال چهارم
جلوس در لشکر خبر توله الکسندر از بطن اولیم بیس دختر نولوطیوس
نابشاه امیر قریب سایا یافت و مغان این شنیدند که عربهای سوس و باغی

کتاب طغریافت که بر من تویر ایران مظفر شد این همه از مقدمه میگذرد
 سعادت بخت است چون در آن هنگام خبر مزاج کرکیان و نارنج
 و قار و زشت فوسیان شیفه فرصت ششم نمود در بر سر بطون لشکر کشید
 و زخم نیز بر چشم راست برداشته آن شهر را سخر کرده و لایات ابی
 خود تقسیم نمود بعد از آن خبر یافت که لکوفرون برادر و جانشین لکندر
 حاکم فرار بدست زوجه خود برادران در کشته منقول شد فیلقوس
 شتافت لکوفرون و طلیان تابقت و ست فیلقوس ندیده فیلقوس
 انوار خوش ابا شهنش از فوسیان بدو حوا اندید لیکن از مافه و نیان
 شکست یافتند و مافه و نیان فوسیان را از طلی بدو کردند انوار خوش
 نام لشکر خود جمع کرده بدو لکوفرون شتافت و دور و خجک عام
 مافه و نیان شکست یافت فیلقوس استخلاص طلی بهم دانسته به تعداد
 افواج برداشته بایست نهرا سپاده سه هزار سوار طلی رفت و انوار خوش
 بایست نهرا سپاده و چهار سوار بند و لکوفرون رسید عفر بن خجک
 صوبت و او شکست بر فوسیان افتاد شهر را از ایشان گرفت
 کشته شدند و سه هزار کشته شدند لکوفرون و برادرش بدو لاس
 فریاد فیلقوس داد از راه اطاعت آمدند فیلقوس تمام مصارطی لطوبه
 خود بدو داد و از راه خاک ملا فوسیان کرده بطرف مویشا

چون ایشان بجهاد قوسبانی بودند بطرف مولیا بالشکرگران و انشده
اراده محاصر فلیقوس کردند و ابو طغی که از عظامی آید بود مردم شهر فغان
و دودنا و نهرا را پاده و دود و جد سوار باقد و نیا فرستاده موجب پیش فغان
فلیقوس شوند فلیقوس ازین شور خبردار شده بر مده برادر عولین طمان
طفر یافته بر سر سکار باطوری و فی سنا فقه سخر کرده بر سر عولین طمانی کشید
بورش کرد و در و جنگ سخت داد و بالا خراشید و در شهر محصور ساخت
ایشان بفرقه چهار با افواج بحری و دود نهرا را پاده و سه هزار سوار عولین
طمان فرستاد فلیقوس و دود نهرا بطی که طمانی را طمانی آید ساخت
ایشان با فلیقوس صلح کردند و سال دوم قوسبانی با عولین فلیقوس
و فلیقوس بجانت مولیا را و انشده در لشکر ایشان بجهاد فلیقوس
دانشند که بر نهرا مولیا بلیس خواهد بخت کند افوسبانی بمقابلت تافته
شکست یافتند و آخر در مجلس عظیم قرار یافت که فلیقوس خود را لشکر بطور
سیکوی کسی از شهر بکشد بسیار اندک کند و قوسبانی بمصار خود باقد و نیا
سپرده خود در دلت قیام و رزیده شصت طلسمه خراج هر سال بده
و تا نیمه ناراج و خراج این شکل ادا سازند و سلاح و اسب بمانند و بالشکر
باقد و نیا بمصلحت قرار یافت چون ایشان بجهاد قوسبانی بودند عولین
لیکن محاصرت با فلیقوس لبه ند پس فلیقوس بطرف طمانی لشکر کشید

دروید پس حاکم و لامات شعله آتش غنیمت فیلیوس در شکسته فل با دو
 در آمده فساد انکشت و فیلیوس لشکر خود را دو بهره کرده برخی بحفظ ماقده
 و رستاد و تار و پوسد و دشمنان طغریافت و مادام بناف و فیلیوس
 ما نسیان البریان حد و ماقده و بنار اقیانسته فیلیوس حیدر حد و
 البریان رسیده و آنها را سزا داد و مجسک در رسیده و در بلاد طریس
 کرده با نظام انکشت و آتش لشکری سزا بخام و او د پسر خود اسکندر را
 در هنگام غنیمت جانین خود ساخت و چون سر ما بنهار رسیدی
 مرد کارخان باد شمالی شتافته برین طس باخت و بر شیبان پیش
 کرد چون اقوام مجاوره باغواهی اسان بر ماقده و نیان خند اسکندر کرد و
 مارده سال پیش بود بمقامه شتافته بر و نمان طغریافت اکثر ابا ان
 بنیاد کرد و فیلیوس از بنجر بناد شد خیمه برای اسکندر فرستاد و خود بجه
 برین طس و آتش شیمان لشکری بسز کرد کی خارس بد و محصوران شاد
 و فر دم برین طس و اقبال نکردند فیلیوس انکرده را بستماله نفقت
 و چون اندکی از دیوار حصار فرو ریخت حمله جام کرده بجهت بیه بسیار
 کشاده و نایبی به ان که آتش بطرف می بطیوم شتافت چون
 قوس بیان پنجم کام آن بردخته بودند و در شکسته قبل ماقده و بنار
 بعد از ان سلطان سبطیان و نشد و آنها را بر ایشان ساخته

ناراج کرد و در هر جهت بر وجه و طریقی رسید آنها را نداده گفتند که اگر
از غنایم بایست ازین راه بگذری و جنگ در پوست و فیلیوس
موجود است بر زمین افتاده و هر یک کشته شده اسکنه میباید بجای خسته
جسم پدر را بر سر پناه داده و دشمنان را موقع نبود و کونه ظفر بر دشمن
یافته بافته و نیار کشت او و مقارن آن جهازات است در رسیدن بای
مافوق نیار تاک که گرفته فیلیوس اندیشید که اگر طنائان طبع سبانی
راه او را بگیرند سعادت دشوار شود لکن از رسول شش فیلطوبان
فستاده گفت که لو کرمان شکل المور اغارت کرده اند و شمار
جانب آن مرد در است پس باید که شما کسی از طرف خود مختار و در
جنگ کنند آنها فیلیوس را بداری خود قبول کرده و دشمنان
را بطبعش ستاده اند و عهد اشرار یک ساخته پس سبانی و طبع سبانی
الوسیوس ملاقی شده و بیک کر بنا فیلیوس مصاف داده و شکست
فاحش یافته دیو طنس اسیر کشت و فیلیوس و بیهوش و غم
اسیران را کرده اسوال و پیام انشان بخشید و بکمال مهری انشان
را با هم صلح داد و خود پادشاه کرمان شد و کرمان او را سردار خود
اختیار خود باو سپردند و سبانی را با افتد از خود بر جنگ سبانی کردند
اگر چه در آن ایام جناب ضعف سلطنت فارس و آبادی انولایت

بگوشت که کسان بسیار به آن عیب افتاد است و به خلوص و ناهنجاری و در وقت
 فلیقوس فندار و اختیار نام گوشت در روغن و بشکر نوازنی و صلیح و جاکل
 نمودن برای خشک شدن بسیار و در یافتن ناهنجاری فلیقوس طلایوس و زهرین
 با برخی لشکر و مان او که بیشتر با شانه بستن حاصل مصا که یکبار در آن
 لیکن در حالت اول است چهارم طلایوس و چهارم طلایوس و در وقت مالکی بر دهن
 با بای و دانه و بار کشته شده و در روغن خود او این عولیم باس و خرد و شانه
 فلیقوس و اسکندر بر آن فلور بطره دختر کشته است و از نسل قوم البرکان بیوم
 دختر کیده باس طلایوس بن رد کاس او زاده خود که در دو روز طلایوس
 نام دختر که بعد از نکاح کسان در آورده و از فلور بطره خواهر زاده او طلایوس
 که انیوس نام بر شوهر و نام دختر آورده که هر دو را اولیم باس کشته است و آخر
 مادر خود و از طره ارب اردیوس که با دانه و نیک است به سب طلایوس
 باس کشته شده و در سنو کی از حرم که نکاح فلوروس داد بود که از طلایوس
 با دانه مصر تولد شد الغرض بعد مرگ فلوروس با دانه فندار
 شد و او در انوف رساله بود اول کتاب علم از لوسه پس اقبای
 مادرش نمود و بعد از آن اراده سلطان سیم علم اول علم فدا شده و بر
 جنگ آموخت اول کارش فضا ص قاتل بر است مغان آن قوم
 مجاوره و کرکیان اراده فتح جان کردند و در اسیر و بموطنش مردم

علامه اظهار فرحت نمودند و اهل کوس که برین یو بطرف سیاحتین شده
بود اراده بختی برای تباهی سپاه جنگ کرده با قدر و بیان خیر مانند بکنند
شور و ترک بکشت استیلا اقامت سفاک لشکر کشیده بودند و بودند
انرا نشینده بکام طبعی اهل لشکر بر سر افواج معینه سیاحت داده
داد که اهل کوس اسیر کرده با قدر و نیاز دست واکرن درند بقبل ساند
و متفران این خود طبعی زنده سلاطین اکابر بخار اقام آورده بخان
وعید هر یکی از قبیل بطریق هر کویس یک ایشان ارضی ساخته با صلح
بالاخر همه احوال را در رکب جانشین بدین فلیقوس بودند و مالک
را نیز بهمان طور و برخی را بادن لشکر خود و برخی را برور با صلح آورد و اهل
بدست بکام کس کشته شده و بجا دیگر اسکنه جانبی بطنش تافت
چون ده روزه راه اراقی بوس گذشت قریب کوه سی کوس آمد
استحکام داده بودند اسکنه زور کرده بکام ایشان که ملوزان اهل
و دوا بگرفت و بعد از برکنار بطن یعنی نو بفرسیده و برخی را
بر سکنه اسوار کرده انظر فکند راینه و انردم خبر یافته که بکینه تمام
ایشان از گرفته فرمانی ششمی سوط و هر کوس اسطیر موفود لشکر را بر
فرام کرد در ان بکام انجمن اقام مجاوره با التجای مصالحه رسیده
غلطیان رسولان اکابر بخت بپوشند اسکنه را نهاد اقامت بدار

نشان برداخت نهادن آن کلیطوس بادشاه ایران عسبان
 شده بادشاه طالانظی بغاوت نافه و بناطهر ساخت اسکندر قبل
 سعادت باقه و بنا بر عسکر کلیطوس عسبان شتافته بعد فعل
 انهارا گردانیده آورده گهستان ساخت و در انشای فتح خبر سه
 که دیوسیطس نام ممالک کن ابرخلاف و عدوت اسکندر در
 خود آورده نظیران طهسان دو حاکم نافه و بنا را در بازار خود کشنده
 اسکندر به خبر طرف کرک و انشده رو رسیده دم به بوطیکه
 و طهسان لشکر دیکر بر کردگی که ام امیر نافه و بنا داشته دیکر امیر
 شتافته و دیکر اقوام کرک بر سعادت کردند گفته کیست اسکندر
 که شمارا و ستاده با حکم دیوسیطس شمارا بختیم پس اسکندر بر این
 ناخته زیر سیر کشید و امان نه اذناد حصار را بندنه و در بی شان شهر
 در آمده شهر را گسار اسکندر بجا کشید و سی هزار را اسیر کرده
 بر صلی و بندر شاعر او تمام شهر را براج سوای بکل خانه بین در
 براج شنه از وقوع این حادثه همه ولایات کرک بخود در ماندند و ام
 کلیطون در تمام ولایات کرک شادی اسکندر کردند و ایاس عمن خود
 ناز کرده و اکطولیایان زیر بام متابعت او و شوخیان سول فرستاد
 و درخواست غنیمت نمود اسکندر فرمان اذناده گسار را بر این او بر

و عقلی خود بفرستد لاخواسکند اتفاق کریان بشکسته و متفرق کردند
مکورت رفت و اینجا اجتماع جمع اکابر که یک جنگ بسیار منعقد شد و
مقدونیا بر سپه لاری خود کردند و ادامه اسکند در مکورت مقام و مسکن
در برو حکما از اطرافش بدین مسکن رومی آمدند و مبارکباد گفتند و اسکندر
همان بختی از دو حاسل سنوبی که در حصار مکورت مساکن بود لیکن چون
این حکیم خبر یافته بدین اسکندر رفت چون ظاهر استند است حاجت
اورا منع کردند تا جابر زمین در افتاب نشست چون از حمام گشته حکیم
را دید و اسکندر بعد سلام با خلق عظیم پرسید که چه تناسل او گفت بخیم
که دومی مرا از سایه نقاب حاجب باشی اسکندر از خواب و غیظ عظیم نفسانی
بسیار متاثر شد به توابع خود که بر تنی حکیم خنده میکردند گفت که اگر من
نمی بودم تنای تو بس بود این میگردم که او از هیچ خبر نمی نیست بعد از آن
اسکندر را بجای رفت و اینجا مجلس عظیم منعقد شد و اسفند او را جنگ
دیورس بسیار بعل آمد و انطی بطور برین پوشش از بزرگ نصیحت که ذند که
اول که خدا شنو پس عزم بسیار کن و اسکندر روانی مشتری و عظیم بوس و
موسیقی نموده همانی عظیم و خشن بزرگ کرد پس یکی از جباران خود کار را
و دیگر را با شش بیوم و کار خراج و محاببت و غیره خدمات ابد و ستان
خود تقسم کرد پس اسکندر را اجتماع عساکر بر دخته سی هزار سوار و پنجاه

سوار فرایم آورد پس از مقرر شدن بوسیله بسیار و آن شد و در بست و روزه
 سس طوس رسیده و برای اخراجات لشکر صرف نفیاد طلبید و قبول
 در سطو بوس یافت و غولی سکر و طوس گوید که دو صد طلبید بود پس
 بطر را باد و از ده هزار بیاده و یک هزار و پانصد سوار حکومت قندو
 با دام علیت خود نایب کرد و از بسبب انظار بمقابله و مانع در گذشت و در
 اینوم فریب خرابه طرای محسوس کرده بنام بیوس که در آن زردی
 مد فون بود و فریانی نمود و بطر و قلوبس اندیم و سوم زاتبارخ نویسی نو
 ساخت و فریب بدیده بس فوس رسیده و فارسیان به بخبر ده هزار
 سوار و صد هزار بیاده بر کنار ننگرانی فوس نشاندند و بطور یکدور
 اسکندر و تبارخ بر سر مقوم است شجره مصاد و محالک به حته

در بابل از جهان رفت

نمکن
 گویند اسکندر قبل مرگ خود که اطروپوس اوستاد که حکومت قندو
 شود و انطی بطر را بتایب او و آن را لیکن انطی بطر خرمگ بادشاه حکومت
 قندو و نیا استقلال یافت انطی بطر مد عالی خانه آن و بالیافت
 صلاح و دوست و شاگردار سطا طیب و عالم و محب علم بود و در عجم
 فلیس بهر اسکندر منصب وزارت داشت چون بعد مرگ کند
 سرکشان اراده بغاوت کرده با ایشان اتفاق نموده به سرکردگی

لبوطیس لشکر و هم آمده بجانب طلی یورش کردند و بطلی بطر
 در ان زمان در فسطاطش جایزفته بود و کراطر بکوس از سباب پا چو او
 پس انطی بطر در شکر که مختصر مطابق ضمه و بست قبل سیح با شکر
 باده و ششده اسوار بمقابل لبوطیس تافته و شکست فاش با فیه
 مشخص شد و لبوطیس با بست باده و دو هزار و پانصد سوار صحرا
 رسیده که سوار کردید و متحول گشت پس انطی بطر بقیه لشکر را فراهم آورد
 بجانب تاقه و نیاروان کردید و در ضمن کل بطوس سر چهار تاقه و نیاروان
 از شش یافت و انطی بطر فریب اب بنی بکوس از کراطر بکوس بدو
 هزار باده و سه هزار تیر انداز و چهار اسوار قوی پشت گشته تا کرمان
 که بست و چهار باده و سه هزار و صد سوار بودند جنگ کرده ظفر
 یافت و اکثر اصبار طلی فرو گرفت و کرکیان سوانی شهبان و نولیان
 با انطی بطر صلح کردند بعد انطی بطر بر شهبان و فقه اکثر انما که گرفته
 با فقه و نیاروان معاودت کرد و با اتفاق کراطر بکوس که فخر فیل را استخراج کرده
 بود بر نولیان تافته و در عین رستان مشغول ساخت و مقارن آن
 انطی بطر بکوس اسبابه با اطلولیان صلح داد و با بطلمیوس حاکم مصر کرد
 معااهده کردند پس انطی بطر و کراطر بکوس خبر داری تاقه و نیاروان بکوت بوش
 سپرده لشکری فراهم آوردند و چهار دیگر که کراطر بکوس بوش

روان نشد و انطی بطور بسیار بد و طلیکوس بر روی کاس نشد که اطروش
از یونس شکست یافته مقول گردید و بر دیکاس من مصلح ششم نوشته
باشد داخل سر پاش شده و از انوس حصه ارجه پدر ملک مفر کرده
و انطی بطر حافظ و انالوق پادشاه قرار یافته پس خود کساند برایش
انطیغابوس تعیین فرموده بجا فیه و نیا بر گشت چون در ایام عیش
و طلیان بجاوت در زبده روی مجلس حکم انجاطر یافته بودند بجا
گرمیدند و انطی بطر با اسکندر فیض پادشاه بجا فیه و نیا مهربان بود چون عمرش
به شاد رسیده بود اندام مرکب در خود یافته انعام مملکت و حفظ پادشاه
به پولیس بر خون که آشفته پس خود کساند را محروم کرد و رساله نرسد
به و او پولیس بر خون و شیرانش خود را بقتل آشفته اولیم سارما در کینه را
باز از طلیان با اسکندر بر سر و تنک ادراجایت او که از نند و کساند
از دولت پدری پولیس شده از طلیکوس متعانت نموده امده اند
پس از انطیغابوس بسیار فته از و وعده سند و پولیس چون جنگ
کساند بر اصعب آشفته پس خود کساند را با طاکه فرستاد و او به کاجت
تخلیه قلاع اسبن نام داد سکان را او عابه و نموده وعده نقیض قلاع کرد
انما پولیس بر خون نیرا بشکد و یک فرقی پس رسیده در بحال انشیان
در باره نقیض قلاع خود از سکان را کاجت میان آوردند بکار شهریان خود

فهرموده آنها از شرکت با او بدکمان شده و بشکر الک کنند و رکنه در ظرف
فلاح موخا و قوس یاد دست بکار باند در سه سکه هر سکه در جهت
باسی و جهاز و چهار هزار مرد که در بر بوس فرا هم آمده بودند و سکه بوس
بالبشر را می محاصره کنند و در بر بوس تا بوس ای کردید لیکن بشکر
فقدان از قوه علیه بر آکنده شده و ناچار بر انجام از قوه هر قدر که توانست
زود خود الک کنند و بطا که جهت محاصره کنند و فرستاده خود به بولونی
سوس و جهت کرد نام و دم مغالوبوس از او پس به بکار رسید
انهار الک شده و او رکنه بودند و اگر کشید و خیر و امان انطی طرا انتر است
این امر موجب بولانی شهر کردید و بولوس خون بجه محاصره مغالوبوس
را بکشتن و او در کشت و در انشای او محاصره هر کلیطوس پر دخت
بر چهارش جهازات بیشتر که انطیعا بوس که سازد و ریس بطیوم
ظفر یافته بفره جهازات ایشان از غرق و جبل ایستاد و بعد ازین فرج برای
جهازات بکنار بحر معسک کرده و غرق این بشکر انطیعا بوس نه هم کشت
کلیطوس که رنجیده و اسباه بکار شکست دیده بطرس و نافه و نایناه
بردست نوکر این اسبها کوس بقبل رسید چون بجه شکست بوس چون
مغالوبوس بپاری از انحصار که یک مطیع گسازد کردید و نند او با
بر کشتن ایشان نیز بکساند بوسند گسازد انهار او را شش مفوده بوس

را بر ایشان حاکم ساخت و نگار فرمانوای خود را بر کشت و کسانند
آنها را باوت از دیده موجار گرفته آنها را برکنده ساخته کشت و کسانند
اولم نامور اسکندر اعظم نیز در حینت با فخر و بنا کرد و بوری و پس ازین
شکری برای مقابله اش ساخته از کسانند رعایت خواست و بوری و کسانند
زرک فلو بطرازن و ویم فیاقوس بود که بدست اولم با مقبول شده
القرض اولم مبارزید پس طفر یافته بناله زنده بوری و کسانند
گفت این به با و مبارکباد و خود را از انو بند خنق کرده کشت و کسانند
بعضی رفتار بمقابله الکساندر گشته بجانب با فخر و بنا نهضت نمود
و شکری دیگر بمقابله بویس رخون تعین فرمود و خود بمحاصره نهاد که در
اولم سلاطین اکثر مردم خانه ان سلطانی و اسکند صغیر و کوشش و شک
و دخترباد و خود و بامیه اطلس و انبا و غیره متحصن بود و بدست اولم را
و خود اباسیدس آمد و خواند و کسانند را گاه شده و فوج بسره
او تعین فرمود و ضمار او را لشکر اباسیدس بموا شده و او ناچار گردید
و بعضی لشکر یانش یکسانند زپوشند و در بند ما غله ناپا شد و بر سر
مردم کوشش هر دکان خوردند و بنده اسبی از لشکری یکسانند التاج
نوازش یافتند و اولم سادست افاد کسانند و و صید و تعین و کسانند
آنها کارنا کرده بر گشته و اولم با بعد صبت اینکه او را در پیشش

خود را گشت پس کس نذر نکند و صغیر مادرش را در امفی پوسن مقید کرد و وطنها
در خرفلیب انجلیح آورده و جبهه قلبش بود پس مادر خود سیرانی را در
بر گرفته و بنوک تمام در خیره عسکارتی با جلیجاک سیر و در باطنی تهم
نویا نهاده کسان را نام داد و مصافحات با ایشان بنضم فرمود و بانام
ولایت صلح نمود و سس کوس ایما را رتت پیر فرستاد و قواعد و قوانین
را انتظام داده بانکه نتوانا لغرم اخراج نویسن خون از کربک مطبی
و از انجا به بوطیا آمد و طیس محمد تعمیر نموده از انجا به بولی بولی سوشان
گشت چون راه در اهتمام الگسند بود و بواسطه حکم در پیش داشتند
کسان را لشکر کسریان گذر آینه اکثر مصار بعضی بحر بعضی حمید کشاده
ماقدونیایر گشت بعد از ان الگسند و اسطودیموس امیر و انطیغایوس
نشت هزار مردم فراهم آورده دست درازی بر مصار متعلقه کسان را
کردند و الگسند بسیار عاشرت کرده بدست سوشان گشت نه شد بعد
مردن الگسند در لشکر کسریان گزیده گرفته بر بنیالین طفر یافت و شهر
راستخلص ساخته سی کس از اکابر شهر گشت کسان را بحج اتفاق اطولیا
با انطیغایوس بر ایشان لشکر کشیده بعد از ان بانیان تاخت آورد
امصار ایشان گرفته را ببولونیا و خیز گرفته هر دو شهر گرفته و بعد از سی
طفر یافت چون دعیت او اطولونیا محاصره کردی یوم برداخته بودند

کسانند آنها را بچلید ز ریح کشیده باقد و نیا بر گشت و لشکر می داشت
به کار یافتند که از دست دشمن نبردست یافتند و سال کبریه کسانند
لشکر زمره اطولمان کسانند آنها را بعلوبیخت و بدر و ایف انحرطیه
اما بعد از آمدن خوانده لشکر کسانند زمره کسانند بر سر ایشان گشت
و جنگ و سلسله سیدین اسفندی ساخت و اسرو طیه کر خجسته و صول
نزد انان یافتند بعد از آن در سلسله میان او و انطیقا بوس جنگ آغاز
شد کسانند او را بوم از بومیا گرفته شنید که بسیر کوس سپهر درین
ابرو طیه نهر کم گردید و آنها بسی طاس برای سلسله ای بپوشید
کسانند را بپوش رفتند با بسی طاس صبح کرده تمام مملکت با و گشت
و بسیار گشت که سکنه ابر و را بازان و بپوشیدند و کسانند را
تا خسته بعد صبح را بپوشید تا فتنه شکست یافتند باقد و نیا بر گشت
تا صبح میان او و انطیقا بوس منقذ شد و او در سلطنت باقد و نیا
استقلال یافت و مصلح کر یک از اماند چون باقد و نیا جوانان
بن بکند را عظم بودند کسانند را با مادرش و شک بقل آورد
و این واقعه در آن مختصر و سنده وفات بکند را عظم بود بعد بوس
روح باقد و نیا با بنقام شاه مادرش انجست چون کسانند
فوت تمام درشت باقد و نیا با بخت توانستند کرد بوس چون

از مافه و نیا ن اسید گشته هر کوس بن اسکندر اعظم از بن سمن اسیده
کرده بعد از طویلیان بست نیز فراموش آورد و کسانند از مافه شتافته
باز گشتید که مباد الشکرش مباد نشاد که بسیاری از مافه و نیا ن بودند
نشوند لهند از سولی زرد بویس بر خون فرستاده او را نوید نمیکند
سپه سالاری بولی بونی سوس داده گفت مباد شاه جدید را مباد
و بویس بر خون اجابت کرده هر کوس گشت و کسانند را با جبار
مباد و با قصد سوار زرد بویس بر خون فرستاده خون او به بولی بونی
سوس رسید مردم بوطیا بمقابله برداختند او در نوک سوس قساق کرد
که کلبان از قوت کسانند رسیده از انطیغابویس شتافت
نمودند انطیغابویس به سر خود و میطر بویس اوستاز مافه و نیا ن
مافه و نیا ن بر اندک کسانند بدرفت انجالی بصره و بلاد خود را مستحکم
با جماع عساکر بدخت و دمیطر بویس و اندک از منه بیل از کشت
به تنه جنگ با بطیوس بدخت و بیل از مافه و نیا ن بصره
سال از در کرکباده هیون از بطیوس و کورنظ از مردم کماند
گرفته با جاش تافته اکثر بصره را شتر ساخت و کسانند از انطیغابویس
صیح کرده زود جنگ بر کسانند از بطیوس و سیماکوش سلوکیون از نو
انطیغابویس آگاه کرده با ایشان معاهده نمود و هر چهار سال جنگ

انطباع بنوس آنچه کرده با ایشان معاهده اتفاق کردند و کسان دیگری
با سافرناده خود باقیه بجانب طبری روانه شدند و ابو میطر بنوس مقابله
چون ابو میطر بنوس اندرس با سافرناده بود و لهذا با کسان دیگر معاهده کرد
که با موصول انطباع بنوس نشد لاجار و میطر بنوس که یک خالی گذشت
و کسان دیگر دو روز در هزار مرد دیگر با سافرناده اکثر معمار کوکایان
مدر ساخت سال یک سده سکندری و انطباع بنوس را با کوس
و سلوک بنوس شکست یافته بغیر سیه و ماکش میان هر چهار سال
نفسم کردید و کسان دیگر آنچه از دست او بود باز گرفت چون میطر بنوس
منور چند هزار مرد و چند ولایت کرکک داشت و کسان دیگر
از طرف بر موش با دوشاه سرزمین بود و لهذا با حکام حدود ولایت
خود در ختمه قریب تر یا بلده سلوکا کانیام زن خود بنا کرد و بنده سلوک
نوزده سال با دوشاهی سه ساله در سینه سکندری از جهان رفت و سیر
کردن است اول فلین ویم انطی بطر سوم الکسندر و سیر بزرگ
برنجش به غفر می بود بعد مرگ فلین بر بر آراشد جوان
سیر خوزد الکسندر را بسیار دوست داشت و بمجاوت
خود را با کوس نام سلطنت بر خود نهاد و الکسندر و میطر بنوس از
کرکک بر موش با دوشاه ابرار اند و خواند بر موش خلیفه رسید و بنا کرد

ماقدونیا ابریا و اگر نیا و معنی بوس فرود گرفت و بسختی فرستاده
و بمطربوس انجوانه و بمطربوس الکسندر گشته در سیاه ماقدونیا رفت
همه اورا بیا و شاهی پذیرفتند و اعلی بطر خوف قتل مادر بر لب با کوس تخت
او جنگ و بمطربوس بر سر بوس صلاح مدینه اعلی بطر را از بر گشت
نعم فیلقوس و اسکندر اعظم از جهان بماند به گشت بادشاه
گردیده طلسم از نوبی نوبی بوس گشت و دیگر او آتش گرفته غم نمیکرد
نموده بر بوطبارفته طلسم استخر فرموده هر فنی بوس سوز را حاکم کرد و بستان
ماقدونیا برگشت و بحیر اسیری لب با کوس بدست بادشاه حیطی قصه شماع
طربس بدان طرف رفت چون شنید که لب با کوس را گردیده و قوم بوطیه
بغاوت ورزید مر اجبت کرد چون انطیعیان بوس بر سرش بر بوطیان طفران
بود خود مجاهره طلسم دخت درین اشنا خبر یافت که بر بوس لشکر طربی
گشاده مجاهره را گشته بدانشو نهضت نمود چون بر بوس بخروب
و بمطربوس برگشت و بمطربوس در هزار سیاه و هزار سوار بخت طلسم گشته
باز مجاهره طلسم رفت و در آن پورش انطیعیان بوس بر سر حمله کرد و مجروح
شد و طبیبان بعد طول محاصره اطاعت پذیرفتند پس بمطربوس در
اطولیا شتافت بسیاری از آن تاراج کرده با بطن بوس ایالت انجا
داد و خود بر سر بوس انده داخل ابر شد و بر بوس بر با بطن بوس تاج را

با فل تپاده ساخته پنجه در کشتن از وایر گرفت و این شکست موجب ضعف
و مبطر بوس کشت چون مافد و بیان بر بوس کشتن مثل اسکندر عظیم
از و بافتند و در مبطر بوس از انفر کشته کس بوس جبر بنفایان کشته
در بلاد پارسند و چندی به بنید اسباب تخریص ملک به برگذارند
لیکن قبل ازین که او بنید در اند بطل بوس بر کرک کشت و لیکن
داخل مافد و نیان کشت و مبطر بوس احوال مقابله لب با کوس فته چون
شینه که بر بوس را ده مافد و نیان کرده برابر اگر فته لبه اید اینجا
موجه است چون سپاه با او طریق نفاق میبودند که یک یک بخت و
لشکر یان بر بوس آباد شاهی مافد و نیان پذیرفتند در
اسکندری و سده بنظر سلطنت مافد و نیان رسید چون لب با کوس
نصف ملک کردید بر بوس لب که بنور و مبطر بوس یک بود
نصف لب با کوس کشته است لیکن هر دو شریک با هم دوست
نشد هر یک را ده انزاع نام غلک کشته است چون بر بوس
و مبطر خود را شتی تمام کرک بنید است بالشکر کوچ کرد و باش
رینه و عنقریب بنهر مصالحه کردید و مبطر بوس قبلی بسیار فته شکست
بافته بر لب بوس اسیر شد و بر بوس قبل شکست او بکشت
و لب با کوس پنجه شکست و مبطر بوس در اسیر تمام مافد و نیان بنهر

کرد و ماقدونیان بدخبر بر بوسل گذارشته بپادشاه خود بپوشند
و بر بوسل شکر بر راجعه کرده بپوشند خود را پادشاه نام
ماقدونیا نهمه جانشین اسکندر اعظم تصور نمود و این غرورش
و دشمنان بسیار زنجیر نهادند و خانوکلان سپهر بزرگ خود را میبند
و در بطیکوس از بطن بوریه پس که خدا کرد و اسیر بنو خروکیر بطیکوس
از بطن ریس به کج خود آورد چون ریس از بطیکوس میان گرفته بود
که اول سلطنت بر سرش دهد و ازین سبب رانیوس سپهر بزرگ بطیکوس
زود بسیماکوس آمده اسیر بنو بلسیماکوس شویوه و نهرا و ظاهر خست
که سلطنت برای او داد و خواست و بسیماکوس فرقیته آن زن شریف بکن
خود را که بر گریزه رعایا و لشکر بود اسیر کرده سموم ساخت و بسند
با سپهران و برادر خود سر بپوش و سلوک بوس کریمت و بسیار از هر
و مرزبانان که از سفالی بسیماکوس عاجز بودند با او در محبت اگر چه بگویند
نفتاد و هفت سال عمر داشت لیکن بنیه جنگ بسیماکوس کرده او
با در انداخت و در بسنه اسکندری در نفتاد و چهار سالگی مقتول
و خود پادشاه ماقدونیا گشته از بسیماکوس گشته بسیماکوس
رفت روزی در آن شهر بپوشه میرفت سپهر رانیوس بطیکوس و ضعیف
سلوک بوس ایلک کرد و نفتاد شاهی ماقدونیا بر سلوک بپوشان

نبود پس در سینه سی و دوم اسکنه ری بادشاه قدس
 شده اراده انزعاص مصر در سر کرد لیکن در سینه ششم اول بطیون خوش
 سر کوکبوس دوم بطیغایونوس بجز بطیونوس بیوم بر موس بادشاه
 ببر گرفتار گشت پس بر بطیغایونوس ظفر یافته و با بطیغایونوس سخن
 جزب مصالحه نمود و بر موس انچه در سباده و چهار هزار سوار و چهار
 هزار دو سال عاریت و ادبایران بر موس و دختر او را بکاخ فرستاد
 مادام بپوشش اطلی سرانوس ناظر ملک خود نمود بعد از آن برادر
 خود میلاد موس از خجالت اطلاع داده بچوگف کرد و خواهرش
 را بنور که سبک بختن سرانوس زد و سکو کوس بود و هنوز
 مبدک نذر در دست داشت بکاخ خواست و از دروازه
 نخل بعل آمد لیکن سرانوس تا نگاه داخل گشته را گشت که خبر
 بران را بنوار السیما کوش گشت پس را بنوار اسموطرس را حجاج
 خود را با اسقمال بادشاه مافه و نیاد است زیاده از یک سال
 نگردد بود که سه گروه قوم غال بر مافه و نیایی در مافه و نیاد یک در طرف
 سیوم در مافه و نیادخت آوردند و بطیونوس سردار آنها که مافه و نیاد
 بپوشش داشت با بطیونوس صلح کرد و مافه و نیان غنیمت با قوم
 مافه و نیاد شد و جنگ صعب اتفاق افتاد تمام مافه و نیان بزم

و بطلمیوس حجاجات منکر برداشته است و غلبه بر او را بریده
 برکوه انداختند و سلطنت او هجده ماه بود و مافدونیان در مصیبت داشتند
 برادر بطلمیوس ابی سلطنت داشتند چون او را الیاف کتی می
 ندیدند مغزول کردند و بفرسین نبره انطی سیرکلان بپادشاهی
 نشاندند و بعد جلد و خلع کردند بمقارن ان یکی از ایزدگان
 در سنه اسکندری لشکری فرستاد و غلبه بر ایزدستهای ستواتر داده
 از مافدونیا بدر کرد و سپاه و رعایا از و شاکر شده و لعب سلطنت
 دادند او چند برفته بمکمال قوت دو سال ملک اندام الاخرین کوس
 غلبه با یکصد و چهل هزار سواره و ده هزار سوار و غیره چشم باقد و نیا
 پوشش کرد و بر سوطنس ظفر یافته با البربان که مکاتفت در آن
 ان قوم تمامها مقتول کرد و بر سوطنس از جهان رفت و بعد از او
 بن سلوکبوس و انطیایوس بن سوطنس دعوی کت مافدونیا و
 انطیایوس که او را خا طوس نیز گویند ده سال قبل از ان در بولی
 سوس سلطنت کرده بودند که انطیایوس بر تیره بوریس فتح کرد
 بر و زده ماه از ان لشکر بسیار در رسیده داخل مافدونیا کردند
 بن دمطر بکوس سنه اسکندری بر کت مافدونیا شکست
 و سیاه و سوار بکوس از بطن سنار اطولی به فتح آفریده و تمبر خانی

غالی برداخت و هنوز از آن فارغ نشده بود که گروهی دیگر از غالی حمله
 سیوم بر ماقه وینا کردند و انطیغانیوس متوجه ایشان شد و آنها
 شکست داده و ظفر یافت و بسنی نگذاشت که بر موس انداخته اطمینان
 کرده و ولایات ماقه وینا خفت بعد از آنکه چند بار و نخر نموده بود
 و وینا را ماقه وینان به بر موس پیوسته او را بر سر انطیغانیوس
 آوردند و انطیغانیوس کر بخت به نادر بحر جایی که جهازات او
 بود رفت و چند شهر را فرو گرفت و ماقه وینا را راجت
 ماقه وینا نشاند لیکن چون بر موس گروهی از عال ملایزم کرد و آنها
 در جای مقام کرده ان نواح را تاراج کردند و مضارب سلاطین
 لهذا دل ماقه وینان در کون شد و ما دام غیبت بر موس انطیغانیوس
 باستخلاص ماقه وینا پورش کرده از بطلیوس بر موس شکست
 یافته با مصفت نفر خادم کر بخت بر موس متعاقب انطیغانیوس
 به ملوئونی موس شتافت و سیر نظامی بجا صره کرده باز عا شت
 و در یکام حمله بر شهر از دست نوکران انطیغانیوس در بار کشید
 و انطیغانیوس خست او را بر سر سقفه بچرخش اینا س ابر مانی
 نموده با بر موس فرستاد و بعد از آن زان و بچه عال اقبل آورد
 برخی از ماقه وینا کشتاد و لشکرش کشیده انجار ابقلیان شکست

منود و الکنند بر سر یوس بر مافه و نیاماخت و انطیغایوس و کشید
چون مافه و نیان از و ناراضی شدند بجانیک یکم اجعت کرد لیکن بر
و مطر یوس که مرد نو جوان بود در مافه و نیامانده لشکری فراهم آورد هم
بر روز بتالیف مردم آن یار می بردخت و سردان اکابر را هم چون
و مالوف مباحث مافه و نیان رعیت خاطر سل حدش کردند و او تمام
مافه و نیار استخلص ساخته الکنند را از ابر اخراج نمود چون الکنند
از اطولیان فراهم آورد و لهند و مطر یوس از ابر اجعت کرد چون
داخل مافه و نیامانده مردم اند بار بدش انطیغایوس اسب طرکته
بودند پس اراده سخن کورنظ که در دست الکنند بود
داشت چون الکنند مرد انطیغایوس بر خود و مطر یوس را در
فرستاد چون مطر یوس کمال حسین الزمان بود زن الکنند او را
بشوهری کرد و انطیغایوس برای طوی پس رفته کورنظ را گرفت
و از اطوس سردار او بعد شش سال از شب بر کورنظ ناحیه
آورد و انطیغایوس بعد سلطنت شش سال بعد ششاد از جهان
رفت مرد نکو کار و زرم دل بود بعد از او نانی در سه سندی
نجمی پر شش اگر یکبار اول نهایت مولف القوب بود چون سلطنت
رسید بتدل در اخلاقیات او یافت ابر کس خواهر انطیغایوس بجای

آورد چون اولیچ پادشاه موسی بن خواجه الکاشغری را باز و در میان
 و خضر خود با سید نصرت بر اطولیان نمودن اول شکست و در دشت
 برادر خود زنده بخت و در میان یوس بعد سلطنت سال
 ملک سیر خود فلیس که در حال بود گذشت بوسیله کت
 نشین شد و برادر و سبط یوس را در ساله اسکندریه
 و نامی با دشتاه سفر شده زن برادر را به بخاج آورده و در
 بعضی از کشتن لقب یافت چه در بخاج حواج انام و عطا و انعام
 مبالغه بسیار نمود در اغار عهد او و جویش حاکم آنش ملاد انرا
 با جمیع خزانه سلطنت معوض یکصد تاجاه طلسط فروخت و از اطول
 بست طلسط از ان داده می صل کرد ملک انتصرف شد و بعد سال
 از اطول یوس بر کلونش پادشاه سیر بطایوشش کرده از انطیس
 به درخواست از طلیغایوس یکک افونش نافقه بر کلونش ظهور یافت
 و شهر سیر طیا گرفت و رعیت او انرا بان بغاوت و زوریده بی انداخت
 کرد و چون از طلیغایوس با قذوینان برگشت شکر بر انرا بان
 کشیده ظفر یافت مردم را بوفاداری برادر زاده خود فلیس
 کرده از جهان رفت در ساله اسکندریه فیاض گشت شد
 اگر چه ضعیف تر بود اما کمال خوبی ملک اند اول کرکیان جنگ کرده

سپهسالار و اربابان طویلانی طغیان یافته سیال در کنار جنگ بار میان
کند امیده بالا خراز در میان شکست خورده سپهر خود و بمطربوس
بر غل داده بر حد و قدیمه ماقه و میان صلح نمود و همه چهارات جنگی
شیر طوطی نقره برو میان داد چون کوشن سپهسالار جنگ بار میان
نقصان پذیرفته بود لکن امداد جنگ میان با انطوقوس عظمی
توانست کرد لیکن در جنگ نو میان با طولیان شکست خورد و مجروح
بناطلسی پرداخت و کوشن او را از محاصره باز داشته و کوشن
و طوطی میان اجازت داد تا که بسیار گرفته بود که بر او در روم متغایند
و باز بر سکوت در ملک مقبوضه حدود ماقه و نیا فرمان یافت بعد
از سبب حکم رسید که انوشیروان و تبا امصار بزرگ طوطی را
فیلین چار شده و بقلعه اراک اجازت که هشتن نمایند که در وادیه
از این میان بر بسوس و بمطربوس سپهران فلیس راع افتاد و بطول
با دشتاه فیلو کاسل سلس برای استخراج سبب روم جهت تعیین لایت
عهد بنام کی از روزند این فرستاد آنها با بسوس سازش کرد و خط
جعی کوشن طوطس کوشن مشغول و لایت عهد بنام بسوس آوردند
نند فلیس سپهسالار و در بسوس و لایت عهد نموده و بمطربوس و
به نیا و فرستاد چون بد اسل بسوس موافق بود و بنا دشتاه تمام نمود

که دست یوس عرفم روم دارد و بد بخلیه اجارت اسیری مطری یوس کنش فورا
 بعبرت و بچنانکی مسموم ساخت بده فلیس از طرف سبوسن بیان
 کنسته انطیغایوس دوسون بز زاردل اگاه ساخت و او اتفاق
 و کیکاشن بر سبوسن زنواذ اختن بادشاه بیان بخوده و من
 انش زد و کشتی خوش که همراه فیلو کاس و ابلوس مردم رفته بود به
 خطا کو سبوسن ظاهر نمود ازین عطفه فلیس را با انخولیا عارض کنست فیلو
 را بقتل رسانید لیکن ابلوس اطلی کر بخت و در سبوسن بر جده و دود
 قیام گرفت بالاخر فلیس در همان مرض بعد سلطنت چهل و دو سال
 از جهان رفت و بی جنس طمسک بادشاه را بنهانی و دشمنی
 را از خیر اطلاع داد تا او با لشکر قوی در رسید در سده
 اسکندری بر تخت نشست و انطیغایوس اقبل رسانید تقارن
 آن بیان طرسمان ففاق شد و فرستی هزار خاندان از ایشان
 دزدان را آباد شد بر سبوسن انهار مخفی کرده و سلمانم
 رسول بروم فرستاده بجدید نعامه خواست و رو میان بعد تجبه
 معاهده در یافتند که او با کرطحان سازش دارد و انداز و میان
 به بعضی حال باقی و پیافوستانند بر سبوسن با این جهان برافرد
 که حامی او گشته و مردم ظاهر گردید که سبوسن برای ایجاد صلح

دارد انبار سلطان با جمیع عساکر برداشته است چون بویان رفت
ورزیدند بر سیوس بر اینها تورش کرد و مطیع ساخته بالشکر ز بار بی
دریغ رفتی رفتی بخرکت ای موجب کندگی که یک کشت مکمل
بر سیوس تمام کرکیان امر مومن ساخته با خود موافق بود مخصوص
اخوان را و کرده کثیر غلامان کر یک که کر بخت بافته و نیارفته بودند
ایستاده زو اما کاشان فرستاد که موجب می نمودی اینها شده با
امور سیان نیز محاطه نموده با روستاها با دشتابی عهد و ^{فصل}
خواب خود را با او که خدا ساخت و با طبع سیان صلح کر آنها و عده
که هر قدر سپاه ضرور باشد با سر انجام کنیم و عوض خراند و خایر عکالت
بغیر مصارف ده ساله لشکر بزرگ همیار کرده سی هزار سپاه و هزار
سوار فرستاد و مقدار آن یونس با دشتا بر عموصل بود و رفت
ساعت او نمود و از رومیان ایچی شتر شکایت زد بر سیوس
او جواب داد که موافق عهد میان روم که باید بر هم فلیس از بافته حاکم
و بنده کار بسیار با ایچی روم فرمان داد که در ستره از فقر و بن بگذرد
بعد از کار خود بخل شده به تیره اسباب بزد بدوخت و از زبان نام
با دشتان نیز ای و کیا و بیا و بر عموصل می نمود پس و لایات یک
مخالفی رومیان بودند و سی دونه هزار سپاه و چهار هزار سوار روم سی

رسیدند ریسوس بسیاری از مصارع را فرو گرفته رحیم پسر اسکندر روم
 رسید و کونسل سواران را با ده تایی بند و پنج را بمقابله باقدونیان فرستاد
 آنها شکست یافته بیکی بکشتن داده بر گشتند و قریب نصف آنها قتل
 و قواد کشته شدند و کونسل در شب از آن بپوشش گشته معسک
 ساخت و ریسوس کلاهتبه مصالحه فرستاد و جواب یافتند
 خراج پذیرفته بام صلح داد و پذیرا شدند بالاخر ریسوس شکست یافته
 باقدونیان برگشت و کونسل بیسبع مصارع طسلی را فرو گرفته بقصد
 پرداخت ولو کر بطوس میر چهار روم در از زبان بیارطوس اگر قشاه
 ساخت و خراج کران بر نداد کر یک بخداد آغاز بهایسته
 اسکندری می بطوس کونسل داخل باقدونیان گشت و ریسوس افواج
 را بحفظ ممالک فرستاده خود باقیه لشکر در دوم قیام و زبید
 و کونسل در رسیده نجه از خاک بیار دیوم بر کشاد و در اسکندریه
 بپوش کونسل باقدونیان شش ریسوس بعد از جنگهای متواتر از
 برو میان شکست یافت و هر چند صلح خواست بپس نایده بالاخر
 اسیر روم گرفت و باقدونیان داخل قلمرو روم گشت و کشته
 اسکندری اندر پس کوس پسر ریسوس بخاک سپارده و کبر دیده
 بروم رفت از انجانبخت یافته و طریس بیده مردم انجا را از روم

برگردانیده با خود گرفته لقب پادشاهی بر خویشین نهاد و بر خود طبپوش
سراشکر و روم طفر یافته حبارانه حکومت کرد و میان سنبوس و طبپوش
بر سرش فرستاد و از طبپوش نرمت یافته کجخت و باز به تیره سب
برد اخته بنجک و میان مشتافته نرمت خورد و بد طبپوش ایستد
بعد از آن نامی خود را پسر سنبوس ظاهر نموده همه خویشانش
عقرب فی دشت و مافذ و نیاد اخل قلم و روم کشت فقط
در ایام پستان در اطلی که عرب از اروسیه طالبین کونیه و قونیه
قیام و حکومت میداشتند اول سکنه آنجا یوارجینس بودند و اول
پادشاه آنجا جیوس بود و در زمان سطران پسر س جوبطر از اطلی
بعد سیر اکثر ممالک در اطلی آمد از انوستان و لایب اسطرنایه
و انو طری و اسنوس و ارونی و لغورس و اسنی و پاس عی و سیک
و سام بنطس و بیری هر دو از سنه مختلفه در اطلی آمدند و نخست سال
قبل از جنگ طراسی خواندین کر سبطانام زنی بنیه در لاطیوم جدید
آبادی از کادمان موجب اجازت فابنوس بن سکوس بنیر سطران
آمد در ازمان بوری چنین دمی خورد بر کوهی قریب پسر ملا نظی یونام
آباد کرده بود که بار شهرور به لاطیوم کرده و از ازمان غلم خط و سطران
در اطلی بدیده و والی سوس کفنه که چگونه در وقت عواند زهر فوس

۵۰
فنج گریس و اسپنج در اطلی آمده گروهی از طرایجی کر یکدیگر رنج آباد کرد
لیکن بزرگتر از همه انیاس بن و نیوس از بطن انیکس از خانه ان
سلطین طرایجی آمد و در دانیوس بن بویطریغی شتری و عکطرا ختر
اطلاس پدر قوم طرایجی است دانیسیوس گوید او از اکبادیا آمد
رجل گوید و دانیوس در بسیار فتنه با طایفه طوس با و شاه جبار
را بحد خود آورده شهر در دانیانها و طرایجی همور کرد و دانیوس
گفته که نسب دانیوس از اورد دانیان خوانده از نسل او اول و ح
طونیوس دوم طروس ثانی طرایجی سوم ابوس که طرایجی ابو نام
کرد چهارم لا و پنجم دوم ششم ربایوس از بن بادشاهان طرایجی بر
انیاس و اسرافنیوس بن طروس برادر ابوس جدا و کاسی بن برادر
انیکس و بریس بن پریم بن مکتور است که در سده بت انیکس
و اخامنان و نیوس بعد محاصره ده سال طرایجی مفتوح ساختند
دوستان خود را جمع کرده بر کوه عید اخامت کردند و گفتند
بسیار فرایم آورده در دانه انکوه شهری بنا نهاد و بت چهار
و اول در طوس مبداء بنا آباد نمود انداخته در دلاس پس در بطی
و چون او کرد و یونی سوس برادر از صد مبداء کس کر بخت بر دو
جزیره خود و موسوم به اسطرفاوس در بحر یونان رسیده و با ضایف

طوس و دفلی کسوم گرفته در غیر سکونت و در زیره دور الی طوم بهنگل ابو بود در نجاش
اندو و ساخ روجه به طور به نجاح مهن کوس بسیر بر بام حکم شهر بود و کوس
بن خا عمنان شوهر سابق او گذشته بود ملاقات کرد پس بک طرح رفت
انجا ملکه دید و روجه به کسوس که شوهرش به المبخار آوردید و کشید
زرد انبوس آمده ضیافت با کرد و بر انبوس عاشق شده او را بکست
حکومت کرد و انبوس کرد چون انبوس بفرقه بسلی آمد و دید خود را
کشت انبوس در بسلی رسیده در در انبوس بده اسطیس و فقیان خود را
گذشته در طلای رفت و در کیوم افاقت کریده پدر خود را در انجا
گذشته بلار نظوم قریب کوه طیار آمد و لا طینوس بن کانطیوس
بادشاه بودی جنس معزم او را که امید داشته لا و بناد ختر خود را که
سنا بود با و کتخه اگر دو افطای اما با و سفر داشت این واقعه بعد دو
سال از جنگ طرای بود و زجل بعد هفت سال گفته چون انبوس دانست
رسید طور بنوس بادشاه رو طونی که لا دنیا پیش از آمدن انبوس
با و منوب بود و طور بنوس از مدت مودای عشق لا دنیا در سر داشت
بمقابله لشکر کشیده جنگ کرد لا طینوس و طور بنوس هر دو در جنگ
کشته شدند و انبوس به خطر کردید چون لا طینوس سوای لا و دنیا لا
نداشت مالک تخت و تاج لا طینوس داشت و در مقامی که او

طفره است و او در شش اقل قبول کند و یکصد و هشتاد و هشت نفر را و بنوم
 که چون چهار سال از سلطنت او منقضی گشت لاسیوس خبک کرد
 گشته بعد مرگ انباس بن اباسس تخت شش بنده
 مرتطوبوس بن لاسیوس بقصاص بد رشک کشید و اسکانیوس را محصور
 ساخت و اسکانیوس رو سخن کرد بعد از آن بصلح انجاشد و کار
 بهر سال آنجا کرده و در ملک ساخت بنای سالانها بعد سی سال از
 بنای لادنیوم است بعد از او بن اباسس از بطن لادنیوم
 سر برار شد و بعضی او را بلسکانیوس گفته اند و او پس قبضه اسک
 از آنجا ندان بستند و بعد از ویازده تن چهار صد سال در اباباوشاهی
 کردند اول آنها سبلونیوس که آن قبیله بدو منسوب است دوم لادنیوم
 سیوم اما چهارم طیس نجم کاس ششم کب طوس هفتم بوس
 که در بحر عرف شده اند آن در بار ابطی نام شده ششم اگر بیانهم بوس
 سبلونیوس هم اولیونیوس نازدهم پروکا لیود او را دو بستر شده کی
 نو سطر دوم مولیوس پس پروکا لیونو بیطر پس زرک ابابوشاه بود
 و طونیوس اموال و خزاین بادکا طوای عطا فرمود چون بعد مرگ
 بدو بیطر سر برار کردید و مولیوس آن اموال را صرف بیع کرد
 کرده و مردم بسیار فراهم آورده و بیطر را اسیس ساخت و بیطر بیطر

را قبل رسانیده و در حشر درمی سلو یا را که بعضی را با سبلو یا و برخی علینا
گویند و برخی یعنی خامی یکل ساخت و در انوقت مقرر بود که اگر در جن
فصل شنیع باشد او را زنده در کور میکردند به بخیله بد است خود قطع
نویسند و چون ازین فعه مد دل بردخت با کاسته مال کوس سلطنت
نواخت بعد مدت روزی اند ختر برای آب باغی رفته بود و در راه او را
مردی دریافته گفت که من مرغ جدائی نبردم و مادر سبلو یا سباز شرت کرد
و ازین استن نشن دو سیر آورد و مولوس بدریافت اینخبر فرمود که
بهارا در طرنی نهاده و از این ازند و درمی سبلو یا را مد فون سازند
چون این هر دو بجه را در طرنی انداختند بسبب حر و به آب و بکمی نهاده
مضرنی با طفل روانه او در انحال که گشاده ر سرشان رسیده و سر او
و می پرورد و بعضی موخین گویند که شب که رسیده ان بچکان انجانه
خود پر دو با کانو طیار و وجه خود سپرد تا بسان فرزندان خویش پرورده
برخی برانند که پرورنده انها تا باده بودم غالب ام مشبان باشد مثل
نام کی و مولوس نهاده و دیگر را و مولوس خوانده چون هر دو سن
تمیز رسیده سر کار شنبانی و و نیاورده شبانی مردم گزیده یعنی
بکسب سلاح ر درخته بکار مشغول بودند و بر قطع الطریقان باشند
ازین سبب مردم شمار به ایشان پیوسته و از طرف عوام شهره یون

و مر بوط گشتند آنها آنچه از مران بخارت می آوردند بر رفیقان خود
 تقسیم میکردند روزی رومولوس در دشت باب بامان سلطان
 اسیر شد آنها او را پیش پادشاه برده گفتند که این از مره قلع
 است پادشاه او را بنده فرمود و رومولوس که او را رومولوس میگویند
 بادران را فراهم آورده در باره استخلاص برادر از دست پادشاه
 نمود مگر بسبب قلت اعیان کاری بر نمائید توانست کرد و اندر مردم
 محفی مجاهره شهر گماشت و در رومولوس سکنه شهر موافقت کرده
 برار اسامولوس محصور گردیده بی آنکه بچاره کار پردارد بشیر
 مقبول گردید و نو بطر که از جهل دو سال محبوس بود سادری بنابر
 سلطنت بار دیگر جلوس فرمود و هر دو بنبره را سبیلار نمود و برادر
 در کوهی که مجاهد گشته است عای می شهر نمودند پادشاه الکساندر
 بد زرقه رعایا بسکونت بخا فرمان داد مگر هر دو برادر در بعضی
 آبادی اختلاف افتاد و ادوی پیش پادشاه بردند پادشاه که شایر
 گوشت در مواضع مجوده خود مانده هر جا که کس سبیلار نشیند
 بنهر بنا کنند و صاحب این مهنتم شهر باشد پس در موضع عینه رومولوس
 سس که کس جا گرفت و جانی نشان داد و رومولوس دوازده کس
 نست مکرنا از میان برخاست و نوبت بچک شریه رومولوس است

برادر مقبول گردید و بعضی که رومولوس را در کشته زبردنیوار فاسد نمودن
ساخت و در سه مفسد بنیاد و سه قبل سیح که نهر رود و دشت بنیاد و یک
آدم بقول اسحاق نون و بقول در سینه بقول در سینه نهر روم که نهر
روم سه کبری گویند در کوه بانطین بر کنار شعبه طبر آباد کرد و در آنوقت
سال بود و شهر یک میل مربع و نهر از خانه داشت و با شرف میل بین
کرد اگر در آن مضاف شهر بود و برای کثرت آبادی اجازت که هر محرم
و کنگه کار که از جای آمده در بنیاد شود باین محصیت با خود نخواهند نهاد
الکثر مردم بنیاد از اطراف آن آباد شدند و حصاری کرد و شهر ساخت
پس رومولوس مردم بنیاد را کسب سلاح تخریص کرد و با کثرتی قطع سلاح
میگذاشتند و برخی کسب می کردند چون رومولوس
از عمارت شهر برداشت طایفه خلق را در گزیدن بادشاه بنیاد ساخت
سکنان رومولوس با طاعت پذیرفتند و عموم خدایان را برای احدی نش
و کسب سلاح و علم قوانین حکومت بنیادست تا با اجماع خلق و تفرقه در
حاکم و محکوم سیاست و تربیت سلطنت بر عین کرد و دوازده مرد سید
و ناز را برای حفظ جان و ضبط احکام خود بهمراهی کردند و صد مرد نامدار که بعد
و خدا را سر و خیره خلق بودند ستمناظر مقرر کرد و اما هورات شهر و مملکت
و کار سناه در غایت بیخ عدالت جاری نمایند و بادشاه اول ستمناظر بود و کروی

در از مردمان شهر به مصالح عموم رعایا بر اضرار کم کار غلات معین
 درشته بطور بسیار نام کرده و فرمود که معین بادشاه و اهل خدایت بخواب
 رعایا و محقق و مفتوح سناط و کار صلح و جنگ و نصب و از شهر بجا است
 باشد و سناط در مفتوح و محقق هر امر اختیاط کلی نمایند الغرض چون
 از جانب کفالت رعایا و سناط خاطر بر دخت شمار دوم بسیار است
 سه هزار سیصد و چند صد سوار بود پس آنها را در اطراف شهر پراکنده
 معین کرد و متعارفان ان انظم اطلس و کرسطونی بر روم تاخته مخلوشتند
 و بعد از ان طبطوس بادشاه سبین بر روم لشکر کشیده جنگ
 کرد پس رومولوس و طبطوس با قنای سلطنت سلطنت دوم
 کردند و عدد سناط مصاعف شد بعد چندی طبطوس قتل شد
 املولوس با استقلال بادشاه گردیده سی و هفت سال بادشاهی کرد
 و در بیت حیات بر دیگر فوت دوم در او پیش بود چنانچه پهل و پهل
 سیاده و هزار سوار مجتمع گردید و خواسته که بادشاهی بر خود گردانند
 پسین گفتند که یکی از ما سلطنت بگزیند و میان این امر سر بیاورند
 و سناط گفتند که شخصی از بزرگان شهر بادشاه کرده تا بجزور برای
 در اجرای احکام سلطنت سیاست ملکیت منزه اگر قابل فرمانروایی
 باشد سلطنت گرفته و الا حصص دیگری نمایند همچنین تا یک سال یکی آمد

و یکی ریخت می نشاندند و بعد تجربه بر آمدند قوم طیبان این طور را پسندیدند
سناناظر گفتند که این بار بچه طفلانند بگذرانند با و شناسی مستقل بخور نمایند
اقل برای کمال کریمند بعد رو و بدل بسیار ^{از قوم قسین}
در سده روم و سده قبل مسیح بر خود با و شاه کردند در از زمان نواب جهل
عمر داشت و او مردی صالح و نیکوکار و عادل و عسب بود و در علوم
قوم خود و دیگر اقوام بهره وافی داشت چون مردم پیش او فرستد نیجوت
که اوقات در باد شناسی گذرانند چون انجای مردم از حد گذشت ناچار بجا
بر خود کردند و در عهد خود مردم را بجهنم نیکوکاری اغیب کردند و بسیار
و محابله بسیار تجربه ایشان ابر و گونه قرار داد و زمین که رود و بوس
بجنگ گرفته بود بجز با و رعایا داده آباد فرمود و رسم قدم که پدر این
که اشی فرزند این اسیر و خند بر انداخت و گفت که از مردم از او بگذرد
نباشند و استخراج قوم و ضبط و تاراج و قلع اخراج کرد و منافات که میان
رومیان و سبین بود بر طرف ساخت و با محاد ایشان همت گماشت چون
عمر شش ساله و سه سریده خست به از البقا کشید سلطنت او چهل و
سه سال بود
روم سه و بیست و یک سال سلطنت پس ریخت بی نشست و رعایا بسن سلوک
او راضی گشت چون در زمان سابق رومیان با لشکر ان پی خدی قوم

وخی جنگنده طووس بقید ما و دخی البیان پیام داد که در سرش نامی امیر
لشکر کشیده هر سه ملک مفتوح ساخت و مسطوس و مضطوس
سالارالسلار ازیرسلم سپ گشت و در شش ماه قبل رعایای البار^{کوتاه}
در روم آورد و بعضی عقیای البار داخل سنظر روم کرد و نواح الیا
داخل روم گردید و بر نوم سبین لشکر کشیده طغریافت و جنگهای بسیار
کرده اکثر ممالک سحر ساخت و رعایای بخارا در روم آورده آباد
ممود لیکن بر سر لاطین رفته تا کام برگشت و افواج لاطین و لایت
به لیا مصاف و م را غارت کردند در ایام دوشمن رسته عظیم
و افتند که بادشاه ارند ارک جاره آن عاجز ماند و بعد فخر پس حو
سی و دو سال از جهان رفت و بعضی گویند بصاعقه ملک گشت
و بقولی خود را گشت
بیره نوهایسوس شده

بکصد و پازده روم سنطوس سید و مقول سنطوسه چه شباهت
تمام به بناداشت و یکیش شش گشته بود اگر چه در جنگ شش
باد را صابت ندید و آبادی رعایای بطیر بود و مردم گفت که بلا فخر
بر شما از غفلت در یاد الهی و آبادی از صنی بود لندانی باید که تمام
بر تلافی اینجا مصرف دارند و خود هم بجز نقصان تو به نشد و فخر
و قتال امهل داشت لند اساطین اطرف کنان بدلی کردند و

لاطین بروشکر کشید اکیوس اول ساج صبح داد که پستی از جنگ بفر
آید چه خوزیری نه کان نشاید سلطان و برتر شده بر پستی رضانه اکیوس
بر لشکر ار استه بمقابله در آمد از رزم صعب نموده طفر یافت و لاطین
را خراب کرده اکثر غایب را کویا چیده بروم آورد و ملا دوی و اسی قند را
مسخر و بنین امتقاد ساخت و غارت کرد و عجمت باید یافت و پش
متعدد و زندان مردان قلعه روم بار بار بر کنار نهر طبرنگار دو اشرف
بازار اید اسپطیانام که است در عیار تجارت جهاز آموخت و بهر
تجارت بار و دینی شوره بدید کرد و مردم و تجارت از آن طرف و قوش
زمان دلو بود و بعد لشش اکثر مردم اطلی آمده در اینجا سکونت کردند و
لقمان که مرد حکیم عالم بود و از جمله اکابر سبط او را بنده و در سبب است
و مدام مشوره و صوابند او کار میکرد و همین لقمان مخاطر اطلی بکوشته
بسلطنت روم رسید و لقمان در ابتدا و بزرگموس الحلیم میکرد و قصه
اکیوس روم اکمال آبادی و خوزیری ار استه بعد سلطنت به چهار
مخالی تقریباً رخت از جهان بر بست
بشش لقمان چون کن ترک بود با بن خطاب تلقب گشت به پیشانی
نود از دیار کورنط و در اطلی قیام داشت چون بدش مرد میراث یافت
که کنین ملین کویل نام زنی از روم و حباله نخاح آورد چون ترککان او را

عت میکردند آرزو بر روم آمد مورخین گویند و قبیله لغمان در اخل
 روم میشد که کسی کلاه از سر بروده بانگ کرده اند خست ریش که
 علم نظیر غنی شکون تا هر بود گفت مرده باد که روزی پادشاه آنجا
 میشود پس لغمان بر روم آمده بداد و دشمنی غمانی را حمله و توجیه
 زبانی مشهور جهان شد و کارش روز بروز بالا گرفت تا آنکه کیوس
 همان وقت را اختیار نظر پادشاه در دست سناطرافاد لغمان
 سناطرافاد سناطرافاد بود چون همه مردم مرهون جهان
 بودند سناطرافاد را پذیرا نمودند و بجای پسران کیوس را
 بجای دیگر فرستاده او را در سناطرافاد روم بخت سناطرافاد
 او صد کس دیگر از عظامی اخل سناطرافاد را بعد سناطرافاد
 بسیار دوشیزگان تبعه ساخت و جای ای کشتی مردم و جنگ
 حیوانات مقرر کرد اول مردم اطرو را در آنجا انداخته بجا
 جنگ میکردند تا آنکه جهان گشت بدست که دو دود کس در مرکز
 میشدند چون سلطان لاطن بر سرش لشکر کشید آن باری موقوف
 کردید طرکیوس لشکر آهسته مقابله شتافته طرکیوس مردم لاطن
 صلح خوشند طرکیوس کشتی کرده در سر قوم سنین شتافته آنها
 بر نظیر بل کشتی بسته به تبه غارت روم جای آن فرصت بود که

ناخته بل اسوخت و مردم سببار اسبین صفایع شده بدین باب برخی
باشند و بسیاری مردم بین قبل از وصول حمزه ظفر شکار کرده بودند
بس طرکینوس برکتور سبین کورش کرده اکثر بلاد ایشان منقوح و حاکم
و کالطبه که ج میل شرقی روم است از سبین گرفت و درین سبب اکثر
مضافات لاطن چنگ تصرف آمد و طرکینوس مظفر گشته حصار
کرد شهر در سینه روم و سبیل و بازاری در آن بنا کرد و بناطیان شهر
آورد و دیوانخانه بنا نهاد و سلاطین باستان با تمام رسانید و بنیاد
روم نهاد و مادر زندگی او تمام نشسته طرکینوس خواست که مردم محافظ
جلوی سلطانی را که از عهد روم بکوس سه ساله بود مضاعف
کاهن و نظیر که در آن زمان در روم بسیار بودند خصوص طن کوملش
و کپیوس نو بوس درین فن کمال مهارت داشتند سلطان این
امر مانع آمدند که حکم خدای همین گشت که زیاده ازین تفر نشود و حکم
نیز تغیر نایب و شاه از پیچی بجهت گفت اگر شما در علم خود صادق هستید
که من عزم کاری در دل دارم خواه شد جواب بدهند که خواهد شد بپوشاید
گفت اراده دارم که سنگ را بستره برانستم علی گفته که با عفا و استره
بر سر سنگ آن البته میرد پس بادشاه استره بر سنگ انداخت و خوب زد و
شادمان گردید و فراموش او که کارهای صلح و جنگ هم بشود و این مردم

پس فرمود تا حاجی از سرخ و تخی ارجاج برایش ساختند پس کلان انگوس که
 در انوقت می نشست بود حسد برد و علما و طرکبوس خواست که
 او را دود و سر و بوس او و بجهت ساز و چون وزندان انگوس گمان
 داشتند که بک طرکبوس سلطنت بجا نهند بد ریافت خبر و لای
 عهد سر و بوس بجای بوس شدند لکن او مردم و همایون را ندانست
 و دشمنی که بطور استیذان پیش پادشاه نشین از بار سر بکساید
 آن دو مرد بجهت فرار داد بدرخانه رفته پادشاه را گشتند در وقت
 محافظان گرفتار شدند و پسر انگوس نشینان بخبر گرفت و عمر طرکبوس
 هشتاد و سلطنت می هشت بود بعد هشتاد
 خبر مرگ طرکبوس رعایا و امر اربورگاه سلطانی مجتمع شدند و ارب
 قتل رسیدند ظن کوئل از پس برده گفت پادشاه رخم صعب داشت
 از جان امان یافته بفرماید که نصحت من سر و بوس بکار سلطنت
 خواهد برداخت سران سپاه و رعایا بدو رفته سر و بوس اصل بستر
 از لاطن بود ظن کوئل او را در کوه وارد دید که با رستم شایه میکند لکن
 بر سلطنت او کرده می برورد چون جوانش بدو خورخورد و داده داشت او را
 در امور خاکی مطلقانته بود پس سر و بوس طرکبوس خیابان بکار سلطنت
 برداختی که گویا هر روز در امور ات مکی از پادشاه تعلیم گرفته بافضل

مقاماتی بود و در پیشتر کارهای مردم را وعده بر حکم پادشاه میداد
بعد جند روز که برده اند و وی کار بر افاد و سناط را و در شش ماه بعد
شش روم سه قتل بالا صالت پادشاه کردند زیرا که همه روم و سناط
اکابر و اشراف اند و به پیونده او رضی بودند و بوسیله ابتدای
سلطنت خود در اندام و تربیت اهل سناط و اکابر و اشراف متوجه بود
چون دید که اکثر مردم سپاه در افزونی دولت و کم کوشش میکنند
فرمان داد که همه مردم روم از سپاه و رعایا تعداد اموال و اولاد خود
در دفتر داخل نمایند پس شمار مردم بهشتاد هزار مرد و سصد و سیصد زن
باشش بخش گردانید مردان سناط و اکابر ایشان که یازده هزار
خز و هر یک صد و سی بودند سر باید داشت هر یازده هزار و سیصد
فرنگ است ایقدر باید در آنوقت کم نبود و سناط را چهار حصه کرد
بودند غارت آنها افزوده فراز داد که نفیسم باشند و کامی در جنگ بودند
و یک نیم حصه جوانان گفت که آنها با سناط لاران در جنگ باشند
که کمندار و ششصد سوار بودند آنها را فرمان داد که وقت جنگ در عقب
باشند قسم دوم است و سناطوری که نقاد و خرد باشند آنها را نیز بهمان
دستور کار فرمود قسم سوم است سناطوری که بخواهند خرد باشند قسم
چهارم است سناطوری که بخواهند خرد باشند نیز بهمان طریقه عین بود قسم

پنجم می سنطوری که صاحب بازده هزار خر بودند قسم ششم یک سنطوری
 قابل رست بودند یکی یکصد و دو سه بخش شدند چون هر یکی اعمده دار
 یافت همه مردم بکارهای خود مقید شدند و بحسب بیه و فرمان کار کردند
 بلویان بود بدین قوانین از دیار خود آمده همین رسم کردند چون
 جندی برین گذشت و پادشاه بعیش سر برد و دختران خود را به سیران
 طرکینوس عقد بست به بطریق که در تسلیم الطبع را به مردند خود دختر
 خشن ترشت ابر و حلیم داد و بوسه و اسامی کلاش که در شش خود
 بازان برادر خود عشق کرد و از زن نیز بنا به سیران فراج شنبه برادر خود
 گشت پس هر دو ان اردواج خود را بر اقبال آورده پیش پادشاه
 گفتند که شایسته تو بر شده و برای تو خرف گشته تبر که سلطنت کاگذار
 چونکه رای سرو بوسه قبول سنطوری و رعایا بود برین امر رضاندادند
 و آنست که حصول سلطنت بی اتفاق سنطوری نبند و لهذا
 نیز بسیار باغزه داد و بر سلطنت خود و عده های کوچک مردم سنطوری
 همه غلب سلطنت بوسه بخش شدند پس بوسه و زنی خود را
 بیانشای آیه بسته بردارالاماره که دیوان سنطوری بود آمده گشت
 و حال آنست که سرو بوسه بی ندبیری او با سنطوری میگفت که سرو بوسه
 رسیده با نکست او زد که ای شوریده چرا بالاتر از مرتبه خود نشستی و بی

استحقاق بر سر بر سلطنت جا گرفت و بجادمان فرمان داد تا این محارمه را
کستاج از فرار بخت بریزاند از نزد کوسوس که مرد جوان و کند او را بخوا
بود سر و کوس از بخت بریزاند بخت سر و کوس خواست که خود را
جمله کرده بمقابله بردارد و کوسوس بستی بجهت سر و کوس باید دست
برداشتن چنان در راه فرو گرفت که دیگر برخاستن سلطنت کوس
چهل و چهار سال بود . بسیر کینوس لقب بر برد یعنی مغیره
در سال ۲۰۰ و دو و از در روم سده قبل مسیح بخت سلطنت
و بنشین در دل مردم قرار گرفت و کوسوس نیز برای محافظت خود را
بسیار تعین نمود و لشکریان را بدو سپرد و کوسوس را فرمود
لنذر مردم سپاه و رعایا از و مشکور بودند چون کار لشکر خواجه باید
ساخت بر ملک سنین لشکر کشیده طغرافت پس ولایت اسی فته
بعد جنگ بسیار کوسوس بوسطیا از مصافات آن که یک سن سیل
شرقی روم بود سخر کرد و کبوی محاصره کرده پنج بسیار بر دنا چار بیه
خود گفت که در انقوم رفقه نسکایت من کن و تو کشنده حلیه را بکیر که ملک
کشاید پس بسیر کوسوس در انملک رفقه از بهر نسکایتها کرده گفت مرا
تو کوری شما از شاهزادگی روم تهر است مردم انملک که به وزاری او را دیده
بسروری ملک کردند و بعد چندی سبیه لار انگاه کس پیش بدر فرستاد

گفت که اکنون آنچه خواستیم میرسد و سبب این جواب نداده و در
 گشت پسرش نمی دیگر از کلامان انگار که او سواد او هم مقبول کردید
 همچنین بسیاری از اکابرانند یا فضل رسیدند و آن لایب جنگ سخن
 شد و حصار روم که سلاطین سابق بنا نهاده بودند سنگین است
 گماشت و یکی بستی کار فوج منبذول داشت در آن زمان زنی
 غریب آمد و بایزید که کتاب پیش پادشاه آمده گفت که من این کتاب
 کرده ام بقیعت که از خدیو فرما پادشاه متوجه پاسخ شد ازین سبب ازین
 باره کرده بایش کتاب باز آمده گفت بهمان صفت خبر کن پادشاه
 عذر کرد و بار سببوم ازین کتاب از آن دریده و بایزید که گفت
 بقیعت اول که پادشاه از حرکاتش خبر شده این امر را با مردم گفته
 و خضرین در میان نهاد و او را پادشاه در نشیمن کرد و پس پادشاه این
 کتاب از خدیو زن گفت این هر سه گفتار خود دریافت با صباط
 نگاه دار و پادشاه صندوقی سنگین برایش راسته خواست
 تا بنای برای حفظ کند چون را را برای بنا کند مدد لاسی یافتند که تازه
 سبب بود با آنکه سالهای بسیار بر مرکب آنکس گشته بود و جیرانند و در
 کتاب ساخت و در یکی بیکل جنو و در دیگری منزه و آنکه داشت و در خانه دیگر
 آن صندوق را نگاه داشت چون دریافت که پادشاه روطی فرمود

کوسوس او ملازم خود را زنده بود نگاه داشته و دست آنها را بزرگ
بر سرش نشکر کشیده اردبکانش زنده بیل شرقی روم گرفت و چند می
این جنگ ساخت پس هر کس بر ویوس بر ویوس بر ویوس بر ویوس
کلان او را کشت بر ویوس از خوف جان خود را بوانه و اسب
چون پادشاه بر ویون بر ویوس نگاه کرد و دید موافقتی که اگر
خود کرد و روزی پادشاه بر ویوس با پسران خود به یک طرفه
در آن یکل چون خاصین می رفتند با یک عت استخاف محقق نه امید
پس دو پسر پادشاه بر ویوس به یکل آمد و لغت شدند و پسر کرد
التماس نمودند که کدام پادشاه روم او را زنده ببرد که اول مادر خود را بوشه
بنابران هر دو برادر قرار دادند که معا رفتند مادر را بوشه ببرد و بکشت
پادشاهی بر ویوس از بیخنی جزو دار بود چون باطلی آمد بجهل خود را بر
انداخته بوشه زد و گفت توفی مادر همه پس هر دو برادر بکشور پادشاه
رفتند و بر ویوس خود را بر روم رسانیده سطر و اعیان مملکت
بر خلع کوسوس عیب کرد چون دولت و بر ویوس آورده بود
راشش مقبول افتاد پس بر ویوس گفت تا ابواب شهر را مسدود شده
مردم سلاح و میانی قاتل باشند و شما را خلع و غول کوسوس بوشه
دیو از شهر نصیب نماند کوسوس بدر یافت و انچه کرده باراده دفع

سوارش بر گشت بآب بخارسد و دو مرد هم را بار آده جنگ بود و در
 میان آنجا خشمگین شد و است لشکر را آورده جنگ و از دور آنجا
 بر دویوشس رسید و آنجا رفته از او دست و پاییان ملک به خلع کوس
 ساخت و با انواع حرب زبانی باستالت آنها پرداخت همه برین گفتند
 که بر سلطنت کوس سوار شدیم چون کار بر حسب مراد دویوشس
 شد و کوس سوار بر مرکب رسید سران بزرگان و یکدیگر کوس گفتند
 که ما سلطنت را بر شماستم باینکه کوس با قبال و عشار کوس
 بعد از مرگ مضافات اطراف قیام و در سلطنت او است و بحال
 این واقع در شش ده و صد و هجده و بیست و پنج از نای روم بود و موافق شده
 با یضه و نه میل مسیح و بعضی با یضه و هجده و بیست و نه و کاس سلطنت
 در قبضه افتد از کوس بطهران افتاد چون کوس
 را خلع کردند برای مدبران ملک یعنی سنطریان قرار گرفت که با هم
 با دینار و کس ابرای ملک سال حاکم کنند و آنها را کوسل خوانند نام دوم
 که به حکام سستی در کارها کرد و مالک بسیار فتوح سازند و حاکمان
 هر دایه باشند این و شجاعت خویش سعی در حرب حفظ مردم و حسن
 بار عباد دارند و از ان روم کوس و کالاطینوس شوهر اگر بطای
 کوسل نمودند و مشوره نمیکردند و اختیار هر دو را بر بود و همه کارها

بودند تا باین بر سر نیکو داشتند صرف شهر را مبادا عصبانیت می از آن خبر
هر راه سبیل تبدیل سرداری کون سوختن نام رکالاطیوس حمله کرد و در آن وقت
عصا همراه بروطیوس بود پس بروطیوس رشتن بمان بجان گرفت که گشتی سلطنت
نکرند و طریق قیسان که در زمان کوسوس بر افتاده بودند باز کرده اند و بعضی
قیسان گشتند در میان انجام برخی رفیقان کوسوس که در آن دو بروطیوس
و برادرزاده کلاطیوس نیز بودند در شهر روم مجتمع شدند و هر روز جمعی از
می افزود و رسولان کوسوس نزد آنها آمد رفت میدادند که بوقت فرصت
هر دو کونسل گشته مرابار بخت نشایند و برخی انگرده میباشند و قرار دادند که
امروز هر دو کونسل گشته اتفاق غلام بروطیوس از آن نگاه شده و هر کس
رساند که فلان جامع عظیم بر قتل شما اتفاق کرده اند بروطیوس بدریافت انجام
بصوت فرمان داد همه بسته حاضر آرند چون انگرده را با پسران بروطیوس آوردند
بروطیوس از پسران خود پرسید که شما شریک انگرده بودید یا نه آنها هیچ جواب
ندادند بروطیوس فرمان داد همه اگر دانسته اند اطلاع نمغنی سبب در دل
بکوسوس بروطیوس کلاطیوس بر قتل پسران بروطیوس ممکن شدند و بروطیوس
اصحاب تیره و ملول نشد و زن امیر مردم روم بر عدل بروطیوس متعجب شده پس
گردند و در سینه دو صد و چهل و شش جوان نخبه کوسوس باین عکس کردید
باغات سلطان و شش مردم گشتند چون کلاطیوس را کونسل حریف فایم

فانم شهر بودی بوشس بخانین مقرر شدند بر و طيوس سواران با خود گرفته
 و بر بادگان و لر بوشس اسلار با ده هم کرده بمقابلیه هم شتافتند
 بن بوشس که سردار سواران بهر بود بر و طيوس اسلار شکر و در زدند
 که بر سر شتافتند بر و طيوس بمقابلیه بردختند و با هم در خفاص
 کرده بر هم کشتند و در شکر بوشس مجروح کرده و بیهوش
 بخارت دوری فرمای طغور روم بوقت انوقت و ده ماه از کونسل
 بر و طيوس گذشته بود و ولی کولای بایش مقرر شدند چون میدان جنگ
 قلع روم بودند لهند اطفر از روم میان شدند و امر ریاست بر و لر بوش
 بر و طيوس قرار یافت و لر بوش در عهد خود فاعده مقرر کرد
 که اگر سبط را در امری خطا واقع شود اکار بر و انرا فاعده و انان
 شهر از انکه تحقیق نمایند و حکم روم بی استصواب رعایا مقرر نشود که
 از حکم بادشاه عدول کند بعد تحقیق و اثبات نافرمانی بقبل رسد و بر
 و نفسیم بیت المال و کس معین باشند که کی محافظ بود و دیگر حساب
 صحیح بجا دارد و از حال و کلامی رعایا بانه گیران باشند و فرمان او باشند
 از سر این جمله دارند که سیاست مجرای بهر سینه بر زمین کرده اند
 احکامات اختیار سبط کنند و اقدار رعایا با فرد و چون حکومت
 و لر بوش با نقضار سینه در شکر و دوصد چهل و نه همان و لر بوش در شکر

نست که از طغور بر و طيوس بهر که از طغور کونسل کرد و در شکر و دوصد چهل و نه همان و لر بوش در شکر

کونسل گردیده افواج روم را شمار کردند یکصد و سی هزار مرد و سوانی موی و تن
مخند او آمد و در آن هنگام در پارس بنا کلو بسوم پادشاه بود و در اطلی قوت
بسیار داشت موسوس با اتفاق پارس بنا پادشاه اطرو و پارس
بسیار جمع کرده مانی کولوم گرفته روم را محاصره نمود و مردم روم بسیار هراس
شدند و نمیدانستند که اطرو مان و او ند که گمانی به تعلیم اطرو مان و توانی جنگ
مقرر اند غارت از اطراف آورده بخت سهل بفرستند تا در شهر
نفت و دود و دم بنبال بردخته جنگ مان اند کردند و هر دو کونسل را که مخبر
بودند از میدان آوردند افواج پارس بنا عاقبت دخت بر طپوس کاکس
محافظات روم بمانعت و دخت پیش از چون بر بل هجوم بسیار شد
و هر طپوس پادشمان در دریا افتاده با وری شنا خود را بر روم رسانید
شهر از دست دشمنان محصون پارس بنا بد ریافت اینکه انصد کس
رفیقان عرف شدند بر شفته همت محاصره شهر کاست و برای ضبط
مسک اند غله محافظان گذاشت تا شهر مان بکرسنگه هلاک شوند و انکا
اسکول موسوس نام جوانی بود و بدیخال همت دفع مملکت و جسته ده
بصورت تبان اطرو و با جانب خمیدار سنار و اق تا اورا بکشد تا جان
و هر جوان خمیدار سید بار سنار سید تو کمیتی و جوامدی موسوس
شده گفت که نام من موسوس از روم بقصد کشتن تو آمده ام و دود

در پیش و بادشاه فرمود این ابریده موسیوس گفت چنانکه بیشتر
نموده ام سه صد کس از روم بخیر لباس در بجا هستند اگر تو مرا زنی
آنها را مراضرت کنند و زرا بکشند بارس بجا از حرات او حیران شده
بار و میان صبح کرده سه و بیست قبل صبح بگشت در بغیر صحرای میان
با مردم سپید چنگها بمیان آمد و بخر بصلح کردید چون موسیوس طر کنیوس
بار بانگر بر سر روم کشیده مایوس بگشت مایوس اکتادویوس و او
خود التی آورده است چهار و بیست و شش لاکن گرفت بار و مصلحت
روم را بر حق و احسان با خود مسقط ساخته کاری را پیش برد چون بر
اوقات مردم روم از غنیمت اعدا و محاصل مزروعات بود عیسای
صلح منقطع کردید و اراضی که در جنگ است آمده بود دستخط ایشان
اشراع کردند لهند الشکریان بپنجاش حال تباها افتادند و بغیر صحرای
و در از زمان رسم بود که مفروض تا ادای دین بنده صاحب باشد و در
شکام که موسیوس خیر این بسیار و اراضی کثیر در دست داشت مردم
سیام داد که اکنون شما اوقات بخلای میگردانید اگر مباد شاه کینه
بغیرت و رفاه تمام دادم و دلای اکثر اهل روم بسوی او میل شدند پس
بدر یافت انجیل هر اسان شدن اراضی سر عیسای دادند و بگوید
در سلسله دوشده و پنجاه فرسخ لر جیوس ادا کنند مقرر کردند و از ایشان

و او چرا که مردم لاطن اراده تاراج روم داشتند و جیوس برای دفع آنها
نشید و منظر روم باز کردید بعد شماه از طرف لاطین به نیکنای استغاب
و در شهر دوع سسه بوسطیوس و کطیطر شده ابو طیوس اسواران داده
سخت گنجی بوس و کوشنوس که با لشکر آه بودند مقابله کرد با آنکه لاطن
مضا علف فوج روم بود قریب ابی جی بوس جنگ که به غالب ابی جی
و طیطوس بوس بوس گشته شدند و بوس بوس همه بسان القبل آوده
نزد ارسطودیموس هر دو قوم قومی که بخت و بعر بود سالکی در شش دود
و پنجاه روم دشت که قبل مردو لاطن بیادی برای جنگ خواسته
چون مردم فوج مدیون بودند صاحبان زر بسبب اگر دینش کرد
همه به حق کسانیدند و لشکریان و رعایا و ساکنین نالیدند که با وضع
نزد و در زیر قضیب نایست سبطه دریافت اینحال در طلب و کطیطر شده
ابوس کلادیوس که مرد عاقل و داناتی طریق عدالت بود برگزیدند
و سر و بوس نایب قرار دادند چه مردم روم بوس بوس باده ابوس
مربوط بودند پس بسان ابی هر دو کس اختلاف پیدا کرد بوس بوس
که در دین مردم سودان تحقیقی بجل آید و اسوس میگفت که اگر مردم ای
زر نتواند بچنان در بند مانده تا بمرند و بحقیق ممکن نیست به یافت
و رعایا جمع شده متوجه میکردند که این رسم برافتنی در مجمع مردم یک

در نه سال رفقه بوسگلن با پرنجیر که از بس فاقه رار شد بود و ارد گشت
 مردمان از دیدش متاثر شده حال رسیده اند از خواب واکه من نوک
 قدیم این دولت و حسن زدوم از خراشات به نم ظاهرا کنون با خلیف پرنجیر
 پاکه قافله بمنانرست بضرر شلاق میرخانند بهشتاع این سخن فغان انکار
 برخاست و فوج پشته سناطرو دیگر موزبان براند از ندرت بوسگلن پرنجیر
 که بخت و سر و لبوس نزد انهارفته بلامنتق از انرم کرده و غدر نو
 که دیگر بجاکس بر اقرض مفیده بسود بدن سخن نهکامه فروشت
 مقدار انحال خبر رسیده که لشکر دالسی بر سر روم می اید لشکریان
 مفیده گفته که ما هرگز به افعه دشمن نبرد ارم و لبوس فرمان از ما بوال
 مخالف اناراج کرده ادای قرض خود نمایند سپاه عسکرت با فیه
 معاودت کردند سناطرو بر سر لبوس خطاب کنی نه که جبار ای مال
 هیچ کوفتی و به پیشکرو ادای لبوس نرسیده انهم مردم نهیست
 بعد از ان خبر رسیده که اقوام سنین و اکوی دو ای غم لبوس روم
 دارند سناطرو حیران شده فیهین بر تاراج روم کردند چه لشکریان
 جنگ بیل بوده انکار نمودند اخر بعد مشوره سارم لبوس لر بول
 را و لطیط نمودند و لبوس کو انطوس اسر داران سواران کرده
 بشکرت دزین جنگ تمام رنج شمار فیه نه زد و دیکر سنی

نماند لشکر این رخصی شده بمقابله شتافتند و سپه‌ای مردانه کرده بر
جمع اقوام طغیان یافته و ابو موس هر قدر زمین که بدست آورده بود بر
لشکر این قسمت نمود و ابو موس امر رد کطیطر بر پشت واری نمود گفت
که من سال سگی و نیکی نامی بسرده ام با تو میفایم بکنیم از نیکیار در کسرم
لشکر این به شمع این سخن بکران مقام مودیان بستند و سناط برافروخته
لشکر را در روم راه نداد و در بر روی نشان بستند لشکر این گفتند
که چون به حوجه بود مادرین شهر نیست بهتر که اینجا ببار و بگر و بوم برین
رای سسی بنوس بطوس ابر خود سالار کرده بر کودمان سب و سر برین
که سه سلی روم بود رفتند و چند روز قیام گرفته اقرار بر احوال لشکر
نالان شمع ارا بر آمدن کردند بیکه ابواب شهر در دست سناط بود
ببهر شد و سناط ساجی نزد لشکر این فرستادند که باز آمده داخل روم
شوند لشکر این پذیرفتند چون فرستاده ابو موس گفت سناط
چیران شمع بنی بنوس اگر سارا کطیطر کردند بنی بنوس سناط گفت که اگر
لشکر این از روم بیرون رسد از دیار ملک و قدرت معلوم است فلان
امن و امان معدوم شهر تباہ شود و بدست دشمن رود و رجوس این سخن را
گفت پس از حمله اسباب که در جنگ بدست آمد حصه سپاه نیز بفرستاد
ابو موس ابشفته خواند که هرگاه لشکر دوست بودند با آنها هیچ ندادند

اکنون که دشمنانند که اندیشه اینها قرار میدهد مردمی خبر خواهد رسانند و لشکر
 کرد که بعد ازین مردمان را بخورد و اصل سبط نشوند اگر چه درین سخن اینها
 کسی مردمان نیارست نیز قرار داد که ده کس بطور کشته بختی منتظر
 شوند و در جوی و در لوس برادر باشند و منی بنویسند اگر بیا که سپاه
 سطر او را دوست میدهند نیز داخل کشته ان شدند پس هر کس
 با کشته ان بشکر رفتند و لشکر باین بدین نشان شده ان کشته منی
 بنویسند گفت که ای مردم سپاه پیری بدل اندیشید که برای شکم و شای
 و جمیع خوارج را اخرج باید برد پس ندان از خون دست از
 چنانیدن و بار از از گردیدن باز داشت در چند روز ضعیف گردید
 چون نوبت نباتوانی رسید و زندگانی دشوار گردید و انسبج
 هیچ کار نشود و از برای سابق نترسند شده باز عبادت فدییم کاتب
 همچنان سناطروم از برای خود پنهان شدن اندیشگر باین احصا
 بیان منی بنویسند و گردیدند و او را سر در کردند لاسبوس حبوس کی
 از اکار لشکر روم بود و مردم گفت بهتر است که بمان گرفته شود که
 بر اسان که طوطی مردم سپاه محین شود این سخن را لشکر باین
 بشکر ان گفتند که حاکم ما از ما باشد همه پذیرفتند و خطاب این داران
 طرای نون مقرر شد و این امر در سال سه بود و یکی از اینها سنی بنویسند

برو طبقوس دویم لاسبوس منوس سویم کیوس منوس چهارم منوس پنجم سویم
بر دکانهمه بجایس برای محال در سینه سردار کردند و لشکران و نوکران
در آن کون بود که بروم روان شدند و تسلط سناط نقصان یافت
و کار لشکران بالا گرفت طرامون در روم آمده و دستنی کار را میگرداند
کس از یهود و یسوعا را مقرر کرده آمد بیل نام فرمودند و کار حفظ عمارت شروع
و آنها را ب و خنایان و غیره بانهامفوض شد بعد از آن طرامون به سوی
ارامینات لشکران که یک بخش بود برد و چند ازین امریه را ب او بخشید
بخش و نشتا مشغول شدند و در یک سوکوس و افیاطی و کوطیط کرد
بر سر سی فرستادند اقطی طس بیده کورلی اکشاد و تباراج ملک انا
بر دخت و در همین جنگ سوکوس خطاب کوری لانیوس سرور شد
بعد ازین مردم روم در سینه بخش مشغول شدند و از رعت عمارت
غافل گردیدند لهذا فخر رود و ابواب پنج و پنچ بر روی و میان کشاد
مردم روم چهارات برای آوردن غلات باطرافت فرستادند و در سویم
چهارات و میان امدان رسطو و تنوس سب سوکوس گرفتند و بطن
بجبال انیکه اگر سه مردم در شهر باشند البته خورنی بهم برسد لهذا بسیاری
مبوضع بطرامضاف السکن فرستادند و بطرامویران بود و رومی بط
و کونسل طرامون کجا شده در کار روم شوره کردند و دریافت که هر چه

طراسون فرمان دگند بران کار بندند درین اثنا چند سفاین مجنونه غلات
 در سسلی رسید که حملون سردار سرفوس و ناز و ای سسلی برخی نظاره
 برو میان فرستاده بود و تجارت برخی بقیمت سهل فرمان داد که بناط
 غله و دغنی را از خزانه بادشاهی خریدند و در شهر نگاه شد بعضی گفته اند
 بر مردم قسم کنند و برخی مداد اندک قیمت اضنی بودند چون نوبت
 سخن گوردی و لایوس رسید گفت که لیکر به دستور حکومت سبطا بحال بود
 البته این غله را قسم باید کرد و حکم طراسون را داشتند که هر کس
 باز بجهان کوه رود ازین سخن مردم بر نرفته و خاشته تا سبطا را کفر
 سازند طراسون گفته که در بناب هیچ گناه سناط نیست قابل این مقوله
 گوردی و لایوس است او را اسیر نمایند چون مردم پیش کوری لایوس
 رفتند او که بهلوان نامدار بود بخیال نیاورده فرمان اینون بند رفت
 پس طراسون مرد و ابدل را بکفر قاری او فرستادند مردم سبطا با او متفق
 شده هر دو ابدل کشند و مردم را در پیش اندند فریب بود که جنگ
 عظیم برپا شود کونسل در میان آمده فتنه را فرو نشاندند و چند بار مردم
 سر کوری و لایوس را حشد و مردم سبطا او را تقویت و محافظت کردند
 پس از آن مردم گفته که با فرمان طراسون مردم و سران را با هم در کوه
 سبطا انداختند بر ایشان مناسب نیست پس طراسون روزی جهت

عدالت قرار دادند چون روز موعود رسید همه مردم نجاشندند طرامون انهارا
بخش کرد و گفتند که در عهد پادشاه پارس و آن محاسبه معرفت بنظر افتاد
بود اکنون شما خود جواب کار خود بپایان سخن در باره کوری لانیوس
یکی از مردم کورسل گفت همه بنظر برای شفاعت کوری لانیوس تمام کردند
سسی پارس طرامون گفت که شفاعت او مناسب نیست چه برای نجات
هر شش مجرده بسیار است کوری لانیوس بستماع اینکارهای خود را که
با دشمنان و شیخ مالک خوانده و عطایای هر دوازده خایع یکسانی عادات
سرفروزی و زخمهای خود را فراموش و مردمان را که از دشمنان نگاه داشته
استخلاص ببران که پنج برده مکمل بیان کرد با صفای سخنانش اکثر
مردمان کرمان شنیدند که هر چه بر سرش باشد با حای بسیارند و او را
گفتند مضمین سسوس طرامون گفت که هم معززه ابا و اجداد ما بود که هر چه
از دشمنان بگارت و غنیمت می آمد در خزانه سلطه داخل شد و دیگری در آن
تصرف نمی نمود کوری لانیوس آن ابراند خسته چه اگر عیالیم تصرف خود را
و برخی بدو سخنان قیمت کرده و از غنیمت بطنی بوم خبری داخل خزانه کرده
که کسی است این سخن خار سلطه لاند اطرامون حکمی بید مضمین نوشتند که
کوری لانیوس از روم بدر رود کسی و راند بر دستماع حکم اکثر مردم
و کوری لانیوس از مردمان و دوستان جسته شده از روم فرستاده

در پیش گرفت تا آنکه بنده بطنی روم رسیده در کلیسای فریبتا بوس
 اطیوس سپیدالاردی کسی که مسافران در اینجا طعام و شراب می یافتند
 فروکش کرد مردم کلیسا خبر بطالبس بدید که مردی عربی را با خود
 شد که فرود بیاورد و شجاعت و آثار شرافت از او آشکارا شد
 آمده از نام فرزند او پرسید او را که گفت که نام من کریموس است
 اکنون مشهور کوری و لایبوس ام حکیم طامون از روم جدا شدند
 کرد باد سز کردانی فرسودارم و ناه بدینسان قدیم آورده ام اکنون اینجا
 شماست اگر جان ستانید و زمان بید اگر مرا بنوازید کوری کنتم طامون
 حیران حیرت او کردیده در غشش افروخته با خود گرفت و عهد رویان
 بشکست و بساط را با هم جنگ داد و رو بسوی روم نهاد و رویان بید
 شناخته داد مرداکی هر بار شکست یافته و بده سر کم برد کوری
 و لایبوس منحرطایس گشت پس طامون قوم لاطین با خود موافق
 کرده شهر طور یوم و لوسی پیش و پس تو لا گرفته کلیسایین و حج را که حج
 از روم معسک ساخته رومیان بود به اینجا به اینجا شش بساط اینجا
 کردند که عذر عذر بحق کرده کوری و لایبوس حسن اطبله رنه آنها جواب داد
 که اظهار بی تحقیق در عهد است معیوب است پس کوری و لایبوس قتل و عمارت
 روم را پیش نهادیم ساخته جنگ میکرد همیشه غالب میگشت اینجا

رسید که روم شرف فتح کردید سناط و لشکر رسید بر رسول پیش کوری
ولایکوس فرستادند و بام دادند که آنچه سابق منصب بود در روم بود بار
مراتب هیئت او پذیرفت رومیان باز آنچه فرستادند جواب دادند که آنچه
از ملک و اسی و غیر آن گرفته اند بکنند و بکنند و بکنند و بکنند و بکنند
این با صبح مردم روم رومی در برج و باره حصار هشتاد و بعضی بخت
اموال و اسباب پرده شدند و نوبت تباراج روم است و چون
غوغا شد که هر آن سپاه متفرق شدند و لشکر بان برآکنده کردند و بکنند
انجیل سبط مردم نفقات و کاهنای علمای و نشانیان الباس فاجره
کوری و لایکوس و آن کردند و کرد و او را بکنان برقرار اول و بکنند
اصطلاح لایکوس کردیدند از مر حبت اینک و رومیان و بکنند
روم با نقصا رسید و زمان و طفال در کسایس فتنه بدعا و زاری
شدند و بکوشش مردم جزا و زکریه و زاری حریفی نمی آید اخر الامر سبط
و دیگر مردم و طور با مادر و با لم نیار و جد و دلبهر کوری و لایکوس با دیگر
زمان هر برای شفاعت خود فرستادند کوری و لایکوس بدین دادند
بر پا خاسته سلام نمود و چهران ادرکنار گرفته شفقت فرمود و دیگر
بعد از مرتب بخت عظیم احترام کرد و بدین کریم و زاری با کرده بکنند
مادرش دل سپرد از مردم دیگر گفت ای سپیدانم که بوسه بروی این مردم

با دشمن من مادر تو گم باده شهنشهری که مفضل را کشت چگونه بران
 ستمشیر میزنی و سحر از اسیکینی و ازین علم بسیار گفت و کرد بزبان و لیس
 علاوه بر این بود که کوری و لایبوس قدری خاموش بود بعد از آن
 سر بر آورده لبان سهو مان بانگ زد که ای در روم را بخا پد اشتی ما
 سپهر انوشی این بگفت و لشکر خود را اطرف ایسی باز کرد اینده
 بطایبوس گفت که این بار روم منجوشند به کار بست صعب طایبوس
 دانست که حسب وطن او را حضرت تاج و هنیب او در ستم روم
 انوش در کرد اینده و بعد چند روز کوری و لایبوس کشته دهنه امیرانه
 برای او ساخت چون مادر و زن کوری و لایبوس بازمان باز کردند
 سبط آنچه بدیشان عده کرده بودند بوفارسانند مادر کوری و لایبوس
 گفت در جایی که مایل از سر روم باز کرد اینده ایچم کلبای بیانند
 پس سناط از بیت المال سلطانی سناطی برداخته قبل فاطون یعنی دو
 زمان نام کردند چون مردم روم از مرگ کوری و لایبوس گناه کردند
 در ستم روم اسپر بوی کل سبوس سلبوس ابالشک بسیار بر سر
 تاخت از اسنوطایبوس برداخت بعد جنگ بقی رسید و دوشمن
 کردید و کلبوس هر دو مغرور و طماع بود چون دوبار کوشل شد و دود
 فتح کرد ازاده بادشاهی نموده مدسرا میان آورد و مکر مقبول سبط کشت

لند از چیده سحبه یک ای ای مردم اینجا قبولی فرمود که گویا مفتوح نشد مردم
انجار القوم داده نام و ای پردخت و اربع باقی نصف مردم طین
داده با خود موافق ساخت و بقیه مردم غریبیم فرمود و اگر آن ری
ساخت یعنی هر قدر بین که اردمن بچک بدست آید بر غراب و سبانه
شود چسبند و مردم عزت و اربع پنج غنی برند و بقیه میگردانند و مردم
بشک و سبانه بیکم حازه ناری میکنند و فقر را بر نمایند لند اهر
که بدست آمد شکریان است خاطر بد ریافت این غنی بر رفته گفته که آنچه
مزرگان با بچی سخن کرده اند چرا مردم او با ش داده خواهد شد آخر کجای
بسیار فریاد که مردمانیکه در جنگ حاضرانی کنند البته قابل انتقام
و آنها بچک زنده هر هفتاد و پنج سال فروشت و سناطام
فرعت یافته کردین فکر بودند که چون کاس بوس و عوی سبطت کرد
بنا را ساند و رسد روزی بدست بکران گشته شد و بعد کرد
اگر این لا موقوف کردید و اراضیات بضطر سید لند ام مردم
گفتار شدند و در سینه روم نموس بوس اگونس کرده گفته تا که
بر سر اکوی شتاب چون گونس این غنی با شک گفت آنها نیز رفیق
اگونس فرمان داد که خانه آنها را و غارت نمایند و چار شک میباشند همیشه
کردند هرگاه که شک را اطلی افتاد و آنجا بمقابله پیش آمدند و از نظر مردم

اکوئی رسیده بجایک شسته رویان خپسال با هر دو قوم جنگهای میدانه
 بالاخر شکست بر لشکر روم افتاد و رویان رو بگر رخصت شدند و هر دو لشکر
 سرحد روم بتعاقب پرداختند و امن شکست بسبب بودنی توابع و ضعیف
 کونسل عایشه قوم فانی که سعه غلام و لشکر چهار هزار کس بودند بدین
 آن هر دو لشکر بدخسته و حصار بی بر سرحد روم ساخته بدین جنگ
 اعترض صلح بمیان آمد و قوم فانی اردست قوم کلک شسته بدین
 از ایشان زنده مانده از اولاد و فرزندان بسیارند بعد از آن شمار
 مردم روم بدخسته یکصد یازده هزار مرد و شصت زن سه جند آن شد
 و فرزندان بودند بعد از آن مردم استغانه کردند که قتل قوم فانی
 لغایت سیوس کونسل بوده بعد بجزایج بودند که چهل رو به شد
 جرم خانه بنام او عاهد کرد و دو سو سو سو ادانی توسته در جای خود قرار
 بوده جان او پس در شسته روم منبوس فیوس کونسل رسیده
 آن هر دو کونسل با توابع خود بسزایک منطقه رفته بودند دریافتند
 که همه کسان سحر و شهنش کنیز و کونسل فرمان دادند که مبرور را
 اسیر سازند لشکر بایان شوریده مبرور اطرا می بون کردند و هر دو کونسل را
 خارج نمودند چون مبرور طرامون شده در سه روم اگر رسی آن لایق
 کرده مفر نمودند و مانند پیشین بطوری شش محاسبه اند اکنون

پیش طریبون محاسبه داده باشند چه هرگاه این قاعده مهند شود
 سطرلسان ضعیف خواهد گرفت سبب در اجزای حکم بطریلسان
 شده درین اثنا در سینه روم ایون کلادیوس سراسنوس اول دوم
 کرده میداشتند نیز بوقت سبب بجا آمدن پیش آمد مردمان فدیوس
 اتفاق کردند سطرلسان شری با جمعی سطرلسان غیره مستعد
 گردیدند درین هنگام کو انطیوس کونسل دوم که مدخوسان و سلیم
 الطبع بود رسیده در اربع بر طرف ساخت روز دوم جمعی کثیر مسلح شده
 لعصب عام را داده صلح نمودند اسوس عوان و انصار قوم
 خود را جمع کرده با قدری سپاه میکانی محفوظ بخش بست لکریوس
 بمحاصره برداشته مضوق ساخت و ایون نامردم بکشت چون توان
 رسید که انوس کشته شود کو انطوس باز آمده رفیع هنگامه نمود بالا
 هر دو کونسل و طرایون سبب گرفته که چنان قاعده و مقر فرمایند که
 سه روز و دم سپاه و کونسل و طرایون باشد بعد بر قوم و اسی لشکر
 کشتی قرار یافت و ایون سه سالار شده خواست که مردمان را بویض
 کند لشکر باری را پیشین مطلع شده وقت مقابل و از جنگ بر نمانند
 اسوس لقبه لشکر مانی خیمه زده مردمانیکه را از جنگ که نماندند
 او در لشکر باری حاضر شده طرایون اتفاق نمودند و طرایون باردای اگر

ان لامسته گشتند انوس باز تعرض کردید که این طراپی بویان بر آ
 عدالت کار انوس روزی معین کردند ابوس در روز مقرر
 با بس سزاده حاضر آمد و کلمات ثابت و تعلق این گرفتند از در
 نگر جوشش بنوی ماند و بش با نگاه انوس خود را گشت بعد مرگ
 انوس محاربات سفده با قوم و اسی بیان آمد در سده و طم انوس
 گفته که اگر بران لار و لاج نپرد و بشک بان سوای ارضی مرگ
 از بیت المال سلطانی سلطان سانه لطر اسمان از بنی خیر
 شده کیسوس بر کو اطمینان ابر خود سالار کرده مراحم حکم طراپی
 شدند مردم ازین امر بر هم شده گفته که امر کنیو بقیق باید این
 حاضر ضامن گرفت روز عدالت حاضر آمد و بر ملا گفته که بدین
 خود و بزرگ بود انجکت از و بسیار بنا گشتوسبی مردم را
 مافته قبل از روز عدالت با طر در با کجخت کونطوس از غم فریاد
 و اسبابی از افروخته خانه محقر بر کنار ظییر ساخته و قدری زمین گرفته
 زراعت مشغول شدند درین اثنا بر دو نوس از قوم سمن با چهار
 هزار مرد باراد غارت روم روان شدند و شبانه ار کنار طبرک
 ساج که مردم روم بیدار شدند دشمن ابر بر یافتند جیران کردند
 و طراپیون لشکر را نبدافعه افرمان داد که گفته که لطر اسمان

و سخطه کونسل بر دادن حصه از بیت المال لشکر رضایند هند، بجنگ
نفرایم و هر دو بوسه بزرگ را بام بجوم لشکر فرستاد که اگر من بروم
ظفر بام شما را اگر اجماع و مرقد دارم لیکن لشکر باین بند رفتند کونسل اینست
که اگر چنین طرانیون پس بزرگست اما اگر نمی پذیرند روم بآمال میشود و دولت
و حکومت از دست و دنا خارج طرانیون پذیرفته پس مگر بوس
کونسل او از او کیت از شما که برای حفظ روم همراه من باید بروم
با او روان شدند و بکر بوسه صعب کرده مقتول گردید و روم باطن
یافته بسیار گشتند و برخی اسیر کردند و هر دو بوسه خیال خود را
در سه دوم گشت لشکر روم ظفر گشته داخل شهر شدند طرانیون
بکونسل دوم تقاضای ایضای وعده کردند او محله بقدر کونسل روم میگفتند
روزی مردم لشکر و سبط و طراسون فرار دادند که کونسل دیگر مقربان
تا هر دو کونسل با اتفاق اجرامی کار نمایند پس سبط معزم بنک که کونسل
از لشکر باین آرزو است با آنها خبری ندارند مردم را با آوردن کونسل
فرستادند و رسولان دیدند که کونسل با جابه صد یار و قلیه میراند
او اگر چه بحال تیار بود بکرمانجه مردم برویه بزرگان پیش آمده ملاقات نمود
و بام سطر شدند از کار گردان فرستادگان او را با انواع حرم
ساخته بروم آوردند و وقت حضرت کونسل روم بر وجه خود گفت که این

کلبه مارین اسال منب خالی ننماید و مردم رسیده در سنه کونسل ننماید و تقصیر
 جانب اری کنی کرده در انچه رفاه و صلاح ملک است و استعمل
 اور و فساد میان علای و لشکر سبب رفع کرد و از کار استغنا نمود
 همان زاویه خوش رفت بسنی کنه شده بود که اقوام اسی و اکوی
 روم تاختند و سبب کونسل ابرای حمایت ملک طایه رسیده
 و منوطوس کونسل که مرد بولناک بود با لشکر جنگ دشمنان
 میان دو کوه محصور شد و افواج روم از فتنه از فتنه قریب بپا
 پس سردار سبب با جندی از اکا بر پیش کونسل و سبب طوس
 بروم آورد کونسل با طوس که مرد دل و روح شجاع بود با لشکر
 کزنده و از فتنه بخوره بمحک رسیده جنگ صعب کرده قوم
 را برانگیزه ساخت و خط بندگی گرفت و انوال اسی را برانگیز
 کرده برای خود چیزی ننماید و منظر بروم آمده بعد چهارده روز
 کرده بجای خوش رفت در سنه سال فیکر بروم اکوی غلبه آورده
 خود را از قبضه رومیان بدر بردند و سبب جهت مقابله و اکوی
 بلشکر نگه کردند سپاهیان بن بفرمانند اندن ناچار سبب با دم
 ساحزده و لطر لسان و توابع خود را مستعد مقابله و اکوی
 جوانان فوج بمبایه انحال التماس کردند که عده خطر انون منصف

نماند سبطه پزافر موده کو ایلوس ایلیند ند کو ایلوس عدد و طریق
را در سه ده کرد و نامگاه سپاه فروشتند کو ایلوس بهر بقا
در سه روم سه قیل سیج مرد بعد چندی قوم اکوی بر سه روم پورس کرد
رومان جنگ صغیر ده طرف یافتند و دین جنگ سیوس و ایلوس
و دتی بر خلیه طرهون مصدر زردات نمایان شین و عیال پیاختند
و در فی تقیل اختیار بطر اسان شدند و در سه کرری ان لار و اوج
بعد چندی که فوت این لاضعف بر رفت مردم مجتمع شده کسبت
که قانونی که مشتمل بر فاد و صلاح خاص عام باشد جاری نمایند سبط
با اتفاق همه کریو سطموس سبی سیوس و نیوس که کس انکر یک شده
روم و ستاندند تا اگر انخاطر یعنی بهتر بنده اخذ نمایند فرستادگان
بر گردیده ده قاعده سولون در سه روم و سته قیل او روند و طریق
گفته که برای اجرای این قواعد حاکم مقرر شوند که یک کس هر روز
با انجام این بردار نو بعد یکسال ده کس دیگر معین شوند پس در سته اول
ایوس و خیطوس کونسل جای و سطموس سبی سیوس و نیوس
فانون و در سطر س در نیوس کونسل سابق و نیوس و بطور نیوس
میطوس و خلیه سطرین کار مقرر شده مخاطب به سیمیری گشته و در سته
روم ایوس و قبوس و کرنی ایوس و سربوس و موسیوس و ایلوس

ورود لبوس و طلیوس و ادنیوس و دولیوس معین شدند و در میان
فوت این احکام زیاده گرفت اکثر مردم را با دلی فصول مقبول ساخته
تا هست نشان در دل فرار کرد و در سینه سال بسوم ده کس دیگر تفر
نشد و لبسار کردند و در خیال قوم اکوئی و سیر و ماسک و سینه
زرد لبوس رفته بصلح همه لشکر را رسیده بخش کرده بکوه ما لبوس
در شهر ماند و دوباره جنگ رفت و آن ایام روزی لبوس سینه بود
که در صبا نام دختر در لبوس که حسن بالادست داشت و آن را به
ساکلی بکبت برفت لبوس بجز دیدن عاشق گشت و اراده داشت
کرد روز دویم که در صبا آمد سان سرفت لبوس بجز دیدن عاشق
و اراده از دو حبش کرد روز دویم لبوس بسلطت کلا لبوس بر ایام
وصلت داد و جواب بر ادنیافت ناچار بکلا لبوس گفت که بکبت
رفته باین دختر اگر گفته بیاورد که کشته راده هست پس کلا لبوس باین
رفته خواست ناد در صبا فریاد بر آورد و مردمان محله آمد و کلا لبوس را باغ
گشته خود پیش لبوس رفته لبوس برای انبات دعوی بخان توج
بر زبان آورد که گفت که ما آمدن در صبا پس در صبا بکلا لبوس
مردم ناچار شده اینمغی نور لبوس که در لشکر بود و نوشته اند و بدرفت
اینمغی از سالار خست گرفته در مردم آمده و بسبب دختر رفته از تندی

اسوس گاه شده دختر را در شکم روم سه فل سنج گشته که بخت اسوس
با مقام در دنیا در غشیش اند در خنوس حال ظلم اسوس بایران گفت
نصف کردند سنناط معاینه انجیل دانسته که اگر دسیری بحال باشد
اسوس بجان بود ظلم بسیار از و سر بخوندند لهند احنطی طری بون فون
که از بوقت دسیری موقوف کرد مومن بحال نشد پس در سنه روم
ولریوس و مورطوس کونسل شده هر دو اسوس امیقده کردند آنها را
بزرگ دانسته خود را گشته و کلا دیوس که حکم اسوس در دنیا
کرده بود سر ایافت و بر بقدر التفاکر ده چند کس دیگر که مفید بودند
سنناط بر شانی مردم سب فل بیده کونسل از ان باز داشتند و گشته
روم لشکر کشیده و لریوس را کوی و استی طفر یافت و مورطوس برین
منظر گشت و در سنه روم مطری طرمون که کس از جانب بنطوس
کس از طرف رعا با حکم شدند تا از حالات عامه خلاقی خبر دار بوده محافظان
و اگر سنناط از خارج سب است احدی منظور باشد بوسیده این حکم بطلان
چون مدتی برین بکشد شب لشکر روم رنر و استی طفر یافت و میان
اموال سبای عجمت یافته تا دو سال در عیش بسر بردند و در سنه روم
برای شمار مردم شهر و اموال آنها موسوم به سنور مقرر شدند و در سنه روم
قطعه عظیم در انکانت باشد و سبی بوس سلبوس نام مردی دولت مند غلات طرف

آورده در روم فروخت نام پدر دنا چارم روم برزراعت و عمارت
 برداختند تا فی بافت کردند و سپس سیاطوس باز د کطیطرند و سر
 امارا سوار سواران ساخته بد سیاطوس ستاد و رومیان با کونی لسی
 خاک میکردند و در شش روم رومیان و می شهر اطرو و یار محاصره کردند
 و ده سال بران گذشت و رومیان در بندت جنگل را به و فسی و
 کناطیس سرداران لشکر رفته بودند و نه سال دیگر بر محاصره گذشت
 در انوقت فوروس مکوس و کطیطرند و بر سر وی که حصنی است
 استوار قرار بر کوه لشکر کشیده اول فسی کناطیس را مفتوح ساخت
 بعد ازان براده نامعلوم در حال غفلت بر سر وی رفته جنگ بر داشت
 و بعد نزد بسیار بران ظفر یافت و در شش روم شهر را آتش کرد
 و بعد دو سال منطری طرمون شده بر سر فسی رفته در جنگ غالب
 گشت از طمور این فتوحات مرتبه مکوس بسیار طین رسد بر آ
 چهار اسپ سفید سوار میشد بعد چنه بلده فلکی آتش ساخت و چنه
 اس و بر روزار تقابل رفت طرمون بر وجه برده پس ناظر ظاهر
 که فوروس مخفی عیایم بسیار تصرف کرده و مکتور دست امسال فرستاد
 و سنبط و طرمون در صد و هشتاد حرام فوروس شده فوروس بخشی
 آگاه شده زن و فرزند گفت که تدارک این همت خدا خواهد کرد و خود

از دیار گرفت سبب و طرمون از تجربه نشا و نشاند بعد از حراج کلبه سوسان
از کلبه یوم آمد و خبر وصول لشکر رستموس به سالار در از طرف جبال
طاهر کرده و خواستند و کال مجامعه کلبه یوم برداشته بکشتادند و در میان
مدرافت آن سکه سس نظربستان از قبیله فانی بر سالت و ستادند
و آنها با کام برکشند و رنوس بلاد شمالی اطلی اسخر ساخته بروم آمدند
بس حراج طرمون لشکر ارسته بر منفی اب الباب و طیسر بر یارده بکن کام
بجدهم جولانی سلسله روم سحر که ارشته جنگ صعب کرده است
فاحش با فقه بیاری از ایشان به دی که بختد و برخی بروم رفته و
سرداران فشیان و زمان با اموال نفیسه به کمری قرار کردند و هر یکی
گرفت یک سناظر شهر اکبده استند کال همه گاه رویان بخت کرد
دست تباراج روم کشادند و انشب سردیو ارشته قیام کرده صبحی شهر
داخل شدند و شهر را خالی یافتند و سناظر را اسیر کردند و چون تا برون
یکی از سناظر بروم کال حمله کردند و همه را کشند و شهر را آتش زدند
دقیقه از خرابی شهر فرونگه استند چون انچه در اردیا کلبه سوسان سیدم و دم
فراهم آورد و رویان که در وی فرومان بختد ری بودند و طومنانان این شهر
نواحی تاخته بجهنمای متعد و شکست و کشت و مردمان روم را فراوان آورد
و با طیبوس که منیو محس که مرد دلاور بود از راه طیسر با من شهر در کوتهی یاد کرد

و مساطر را که بافت می نمود آنها را کلبوس ار ارد با خوانند و پس
 امرو صفت ماه که شست که کال و بر کلبوس بر روم منسلط بودند بعد از آن
 کلبوس لشکر فرایم آورده در بر کلبوس شخون آورد و دیگر در آن
 هم از جت است رخته قبی با فاطمه کرده داخل شهر شدند و بر کلبوس
 پرده جت بعد بهفت ماه بر کمال بودند طلاع صدق فرایفته چون کلبوس
 به کال ظفر یافت و مردم لشکر و دکنان و فرمانان شهر آمدند و
 رار و موبوس دوم خواندند و در شش روم و شش قبل شهر روم
 باز بنا کرد و قوم اکوئی و دایسی و بهرنی و طوشانی و سبین بنگاه
 کرد و لیکن کلبوس بر همه ظفر یافت و دایسی بعد چند سال با
 برداشته و مخلوط شد و رومیان از هر جا به در بنم عمارت بنا
 و نور بوس عمارتی عالی متصل دارالاماره رضای رعایا بنا کرده قیام نمود
 و رعایای روم بدل خیر خواه او بودند پس رسته ۱۰ هجری روم بعین
 سوس سکطوبوس و کططر شد برانی ده سال باج سال به کوبی گشته
 و در باقی اندکی شمر دو در آن هنگام بر بطور حاکم مقرر شد و دوبار
 فرار یافته که آنها را کور بول امین میدادند و در میان شش روم کلبوس
 بزرگ بیخ و لغا ابو بنا کرده و مردم را با اتفاق دلالت نموده از جهان
 رفت و در رسته ۱۰ روم روم در روم رواج یافت و کلبوس شلبوس

در همان سال که کتیبه بنجک بنی شافت و کارنامه کرده خطاب امپراتور
یافت بعد از دو سال که کورطیوس که مرد دلاور بود و کتیبه بنده بر بنی
یافت و در سال دوم که کال برکنار بنیوس که رومی روم متحرک شده
و برکنار دیگر رومیان صف استند و خرمیان فرقهین بود مردی در
استاد دلاور داد که گیت از دلاوران روم که تمام بقایه سن سال که
منطیوس از لشکر روم میدان شافت هر دو ان میان هر دو شکست
نمایان کردند و منطیوس بهتر از و غالب آمده او را شکست و بر بنی
از کشتن گرفته در کلوی است و خطاب طور که منطیوس مخاطبت
و لشکر کال همان شب بار خود رفت و بعد دو سال کال باز آمد و منطیوس
رومیان شدند و باز آید بنجک عظیم کرده شکست یافت و بعد از سال
بار بر روم لشکر کشید و در روم بر ایشان منظر شد و خطاب کورطیوس
یافت و در سال دوم که کال برکنار بنیوس که رومی روم متحرک شده
سبوس و طلیوس و کتیبه بنده نگاه بر سرشان حمله آورده و منطیوس از
ایشان اسیر کرد و این اولین کتیبه بنده که از مردمان عام منظر شد
بعد از حکم فرمان یافت و در سال دوم رومیان با قوم ستم ستم خاکی کردند
و اول بر پیورفته از اسخر ساختند و قوم ستم ستم که از او ستم بر دلاور
توقی باز دانه ماه بکار شدند و بکار مجار بر سید و در روم کورطیوس

باوصفت نه شدن از رویان ظفر یافت و کار موس کونسل دوم
 و و سبوس طری نون لشکر انجک از طرف دیگر در دو سیم نظام
 جنگ و و سبوس پورده و در آن نه نه و سبوس فتح با کنار سحر رسیده که طبعان
 یعنی از قضایان مبارک با بر رویان فرستاده و در میان و کسب و بود
 کنار گرفته در سبوس و و سبوس کونسل و در یوس کور و یوس کونسل
 پس سیم سبوس جام صلح بر رویان و او نه و نه نه نه و در طبعان باشد
 و کبخی نه نه نه و سبوس کونسل بطور رویان مقرر کردند و در کونسل
 سبوس کونسل نه و پس خود را انجک عدل امور کرد و اول جنگ طبعان
 و سبوس کونسل کرد و خود گشت و سبوس ظفر یافته و با می فتح نه
 و جهات ایشان که در نظرم بودند برخی باشند و بعضی ابروم
 بودند در گشت دوم بسیاری از مردان بدست مان خود سبوس نه
 و محران سبوس سبوس نه و سبوس سبوس نه و سبوس سبوس نه و سبوس سبوس نه
 سبوس نه و در سبوس سبوس سبوس سبوس سبوس سبوس سبوس سبوس سبوس
 و سلاح ایشان گرفته و سبوس سبوس سبوس سبوس سبوس سبوس سبوس سبوس
 و و سبوس سبوس سبوس سبوس سبوس سبوس سبوس سبوس سبوس سبوس
 خود سبوس سبوس سبوس سبوس سبوس سبوس سبوس سبوس سبوس سبوس
 کا وونی گرفتار گشت که کونسل و میان او را با کرده سبوس سبوس

بانیوس با هم فرستاد که باز و میان بچند او جوات که همه رومیان را بکشند و حاکم
کاکیوس مشیون پیران از رومیان همه سلاح و اسباب که فتنه میان ایشان
گرفت و با یک جابه بوسیله خلاص کرد و چون میان ایشان کشیدند و نظر
از نو سلطانوس پسنداد و گفت که عهد بی خصامی و قوم اجارست بگذار
پس ببط و دستهای هر دو کو نسل بسته بقتل بان فرستادند چون محکم
بانیوس و کزلیوس را و چهار سینه نهادند و گفتند اینها را بکند ازنده هر جا که
خواستند روند پس بسم نظر روی کو نسل هر نیوس که داشتند و بسته جنگ
در میان ایشان جنگ ضرب کرده طفر یافتند و بسم بط مغلوب
بوسه را که بختند و در همین میان در یک کلمه ام سکندر قدونی بپای فتنه بفرستاد
بعضی در طلی آن با برادران و هم ملاقات کرد و در دست که بوسه کلا و بوس
سنو را اول نفر در روم سپاخته در اسی کیو اگر که از ایشان ماند و باز
کاکیوس خطاب یافت و در بندت جنگ میان با بسم بط و طوسکان
ایستاد و ام داشت و همچنان با بوسه می می گویی و انواع و اقسام
عاجز بود و در میان بوسه کو نسل در راه داشت و میان در اطر و اطر
نصرت هزار طوسکانی را که گشت و در دست بوسه بوسه بوسه بالنگر کرد
و بسم بط جنگ کردند و بوسه که بمقابل قوم کال بود و بسم بط بفرستاد
فدای لشکر ساخت و قاپوس منظر گشت و بسم بط بوسه بفرستاد

کمال یافته شد و بهرست تمام بدفون گردید و در ششم ماه ربیع الثانی رسم نهضت
 یافت و سال دیگر کویت و فانیوس کسب بوس کرجی کویتل سیر کویتل
 قاموسن کور و لیرانه رسم نهضت نهضت و بسیار کیشین داد
 شب لکرتن حیات و حریت گردانین سبب نهضت و در کار فوج باز
 داشتند و از صلاح و اعانت او کویتل بدوشین طفر یافته بهشت آمد و در
 کشت و چهار هزار اسیر کرد و سبب سالار باطلوس گرفتار آمد و در میان
 از دما شازند و صنم اسکولایوس اراپه اراوس آورده و در جزیره طبرستان
 ساخته نهادند و در ششم کور بوس فانیوس کویتل شده بر سر رسم نهضت
 و جنک عظیم گاه نهضت و رسم نهضت امان صلح شدند و در میان
 هم بند بستند و بارها جنک شدند و هند از این جنک تا چهار دو سال بود و بوس
 بو طر و بوس چهل و نه سال و سبب کور بوس اجد و کد کشند و کور بوس
 و در بار بوس نهضت و طفر یافت و در دو ولایت دم را با بجزیره طبرستان
 رسانید و در ششم کال و طر بوم را محاصره کردند و صاحب انجا از رویان
 استغاثت کرد و کال رسول گشتند و لشکر روز فرستادند و بوس کردی کبابوس
 و کور بوس فانیوس آنها از ماکه اند چون سیم نهضت کال اسرا و
 اعانت خود دیدند نهضت به بوس با دشا و غیره که از جانب بدو بوس
 و از جانب داوره بوس و خود را شل اسکندر رافه و فی قید است بنه بوس

و در وقت اکثر کات اطلی در تصرف رومیان بود بر مویس بنیاس سپه سالار
خود را با سکه هزار مرد و بقدر روان کرد و خود با بست هزار را بدو سوار
سوار و بست هزار نیز اندازد و با قصد قتل شک اندازد و قتل از بحر که شسته
مرد و طار نظرم به بنیاس پوست و سب خط لوانیوس اگوستل که در جنگ
هر مویس روان دشمنند لوانیوس لوکاسا سید بر اسب اسبان بدو
و هر قایم معرکه ساخت بر مویس با نظر سیدین سیم خط و لوکانیان
و بر مویس شخصی از برای زبان گیری رومیان فرستاد و لوانیوس جواب داد که
نه از اطمینان بداند نه دشمن بر مویس ازین سخن بر رومیان قدرت و قوت
ظاهر ساخت و با حظه لشکرگاه رومیان با یکی از دوستان خود گفت
که اینها مانند دیگر اقوام بر زمین نیستند بلکه مانند کربانند رومیان دشمنند
که بر مویس گفته شده جمله ارد با جمله رومیان بعد از معرکه و مقاومت از فیلیان که
کاهی ندیده بودند و بسبب شجاعت سواران ملی مغلوب شدند و بطوریکه
گوید که هر لشکر هفت بار حمله آورده بازستاده شد و عدو گشت گمان بر دو
سوار بر بود چون بر مویس دید که رومیان به بجانب دشمن افتاده اند
با این سیاهان چگونه من علم را سخن کنم بعد از حظه جنگ بر مویس که
رومیان آمد در همان وقت لوکانیا و سیم خط و بر مویس سید بر مویس
شدند که رومیان لشکری برای مقابله فرستادند که گفت که اینها مانند

مدد کنند که سرانها بریده میشود و باز سیر و به علامت این امور سر کوسن را
 را برای صلح فرستاد و خزان ایشان در زمان آنها را تحایف همراه
 اگر چه تحایف نکر فتد لیکن باین آوری سنیاس چنان بود که سطر
 را بر سر صلح آورد و اوس کلاد بوس که بسبب ناری عمر نمانده چون
 انقاد صلح شنید گفت مرا بر کوح بخانه سطر برند و چون بدان
 آمد بجنب تمام گفت که رومیان بر موس صلح نکنند که تمام طلی کند
 و بخانه برگشت سنیاس سید که این مرد کیت سطر گفتند این
 بمنشین باد شاه است روز دیگر سطر مصاحبان پس موس
 برای ایران خود فرستادند و بزرگترین خبری موس بود بر موس
 خلعت در زاده بروم فرستاد و روز دویم پیام دادند که با قبل نایند
 ایچم بر موس قیل را را است بروم روان داشت و فری موس
 سرزیر قیل نهاد و خرطوم از گرفته گفت که این جوان بزرگ تو را
 زباده از ان پیشتر و که طلمای تو بر روز در شکامکه او بنوس مقابله
 بر موس در کوکاسا بود کردن کج بنوس کونسل بر اطر و بان طفریت
 و سببی بنوس موس کونسل سال آئید در شکامکه با بر موس و اسکولم
 بدد ابولیا جنگ کردند که در ان از هر طرف بازده بازده سر کس
 کشته شد جوان ست میان حامل شد هر دو لشکر بجای خود برگشتند

گفته که فربس که بوم دو جنگ شد و در شش ماه فربس لب بوش و لب کوش
ما بر بوش و بوش فربس لبان جنگ که در دو سال و چهار
ماه در طلی بود پس بحیر و بسلی رفت و بعد مر حبت مر بوش فربس
سوس برسم نظ و لو کانیان و برو طلی طفر یافت و اجار نشینان
حاصل که دو در انوف سلی در حکومت قوم جدا گانه بود اول فربس
دوم که لبان بوم که طحمان یعنی افریقان و مر طین و مر بوش که طحمان
بر از ناک خود اسی خارج کرد سوای سلی قوم و مر طین طفر با مجبور
کرد سوای شهر در دست ایشان نگذاشت و اراده افریق که در
مردم رعایا خارج زیاده از معمول گرفت و از شهران زیر تفریق خواست
و بان جای بسیار بر اکتان الغرض و میان و شش که بیکر کردی و فربس
و برو طین و لب کوش با حاکم طایطیوم جنگ کرده که فربس در سال و یک
قاعده دیگر نمودند که یک کوش از بطر ایشان و یکی از عموم رعایا که کوش
و نظاطیوس مرتبه دوم کوش و از طرف طر لسان کوش و لب کوش
هر دو با لشکر جدا گانه بر مر بوش فربس در اکنه جدا گانه بر بوش
ر سر کوش که بر کنار اب کلور در سیدان طار اسبان فربس
و نظاطیوم در سونبوم جنگ صعب کرد و سسی شهر را کس و فربس
فربس سید و رومبان فیلان تحفه های شش بازی می نیزه های کزنده

و بر یوس باقیی از مواران اطاریطوم رفت و میان حکمران یوس
 نهیب قیاب ارج کرده متعاقب بدو خند و کور یوس منظر شده و تصاویر
 که یک بندست و در دو چهار فیل غنیمت یافت و بران جنبه بار کرده بر دست
 چون کور یوس بخانه جریب بین کور یوس و انداز و یا و از هفت جریب
 حصه عام لشکرین بود بند رفت در شش فری سوس سوخته و
 بعد از آن شکست اطلی را که شش بعفر رفت و سفر یوس سس سال بود
 و بر یوس در شش روم در از غاس شش و کور و یوس کونسل شش
 سس نظام ارجلی ویران و با مال ساختن این بعد جنگ متبادسان
 و میان بود و با یوس کونسل دوم طاریطوم را سر ساخت و این طاریطوم
 ارکطمان بود و میان بعد اتصال دشمنان در شش و یوس
 کونسل را بر یوس و ستادند و از اکیش و در وقت و میان ملک
 تمام اطلی شدند و بعد در طین بر یوس و حاکم سراسر فتنه و با ارکطمان جنگ
 کردند در شش شروع با بست و چهار سال ماند و میان
 ساختند و بدست ارکطمان افتاد و در سه یوس کلا و یوس و کطیطر شدند
 لشکر از سه رجزات بدناما کسید و با یوس و بادشاه سرور
 با لشکر که طرح در محاربات کرده منظر شدند و با و یک در میدان غالب
 ارکطمان صبح کردند و باز بعد جندی و عده جنگ شش بعد از آن یوس

با توفیق ز قبه بک تملی بپوش بدو بی سببه لار طح جنگهای مردانه کرده و
از پیش براند و بتعاقب بروخت کسان طلی بپوش فرصت و وقت بته
از راه گذشته بسیاری از رویان بقبل آید و ویسی سرائی ابا غولس بگرد
بقیه اسبف که خیزد و دم سببه ندیده بپندی که طحمان غولس ابا چهار کنگا
فرستادند نامنان مصالحه بیکه سازد چون غولس بروم سببه بظنک
برنجخت هر چند افرایش نهانند نافع نکشت و خود با و کلایر طحمان
شد رویان با چهار اسب بار و لشکر اگر طح شده و مخالفت داد و گرفتار
در امان ساخت که بیشتر مردم سالم و صون بودند باز رویان تیره است
نزد چهار ات کرده بالشکر انبوه روان گشتند و در با جنگ بپوشید
منظر کرده که صید بست چهار آنها غارت کرد و اعدا پس بپوشید
دانه کوه اربکس فحیافت انداد که طحمان جلوی کت بدیده جو با صلیحه
رویان گشتند که در هر جنگ نهر اراط لظ نقره و هر سال و نهر رود و
طراط به بند و کاهی بروم لشکر گشتند و آنچه اسبلی آمده با بکند ازند
که طحمان بپوشید . . . جوان و میان در سلسله ابا تهم توأم صلح کردند
روزی کار بکیش آرام بسوی بردند بچندی در سلسله با مردم الی
زاد چهار ات بنزد جنگ نموده طفر یافته و پاک الی غارت کردند
مال بپوشیدت آورده و آخر الامر با مردم الی در سلسله بدین قرار کرد

که بعد ازین چهار بخش بنشیند و در صورت ضرورت مردم مسجد حجاز
نباشند بلکه مانند دیگران احزان اند رفت نایند و بر سر نمی کنند پس ازین
با مردم کال چکها کرده ملک ایشان را با مال نسبت عدالت نموده و در
بنی بل بنی بل کس لا که طریح خروج کرده بیده س غون طپوم مضایق
را که در تصرف رویان گرفته رویان برای سخناصل ساغون طپوم
بر سولی که طریح فرستاده ایشان سخن رویان نشینده اماده بگاشته
و رویان بر در یافت به بهینه مواد جدال قتال پرده خسته
بنی بل که مردد میرود انا بود بروم شتافت و سر می و کوه اسل مسخر کرد
و بر کنار آب طبرجک صعب انعقاد یافت که غلبه هر طرف محسوس
بعد از آن متصل کوه جنگ میان آمد و بنی بل فلبوس سالاروم
را با بسیاری بغیر آورد و برخی را اسیر کرد پس سلفا بون سلبوس را
سلبه کرده بمقابل بنی بل فرستادند و در آنوقت که طحیان در دا
کوهی قامت داشتند با جمیله بر رویان غلبه فاموس حوایی فر
بود و پرتاهای دونه را کاوش تعلما افروخته به اسودان گردیدند
بنی بل از انحال مطلع شد و لشکر او به غارات جبال کشیده تا کاون
را کنده شدند و فاموس حمل بر بنی بل و پایانی لشکر که طرح کرده و رویم بر
و بنی بل لشکر را اکاده کرده راه پیش گرفت و سناظر از غر مضطرب

طرفیوس و رودالموسس بالوس او کطیطر کردند و آن پسر دوم مردانان بود
هزار مرد کار از روم برآید و نصف آرا شدند جنگ صعب کردند چون لشکر
نیلی اندک بود از اقوام کالی اسپین استمداد نمود و با اتفاق پسر دوم و محمد
مهربان و نظریافت و پنجاه هزار مرد از روم میان بالوس و کونسل و دوو نظری
و بست و یک طرفه می نشستند و سناطروشتا و بنطاقیل آوردند و چندان مردم
گشت و سه چهارم لشتری روم میان یک طرفه نشستاد و در روم سخن می کردند
زاری نبود که مبنی بل مصلحت از دست داده توجه بروم کرده بلکه گفت
و سرانجام بر در چند سال در شکسته باز روم میان آگاه جنگ شدند بعد از
مرسدوس و نظری که بعد کونسل شدن بسلی رفت و محاصر سال سرافوس
منقوح ساخته بود در تولا بمقابله سیلی رسید و جنگهای کرد و کرده چند سال
و در استین بلبوس سوار او کونسل که با لشکر بسیار مصلحت شد و اسیر
ن بلبوس بمهر بست چهار سالگی که طرح نوراد کرد و سازند که طحیان اگر اسپین
را اند خون لشکر بدلی با لشکر مدد او کوشش نیلی بل امرو لوس پسر دوم و نظری
بمقابله آمد و کشته شدند که برادر خود بودند و سبب او لشکر با فزونی رده بدو سپی
بمحاصره که طرح بدوخت و سیخاقل با دشتاه نوزد یا نچون آورده و چهل هزار مرد را
گشت لینه امل نیلی بل از طلی بمقابله شتافت و جنگی که میان آمد و باز
نیلی بل شکست یافته با فوج سواران بلکه از روم شکست یافت و شتافت

در خود ندیده با چنان ملک که طبع پیام داد که بار و میان صلح نامه طبع
که معقد رای او بودند پیام صلح دادند و میان گفته که اگر شهادت هزار
نفره بقایای دهنه خود او نمایند و اگر کنند که بی رضای ما و نفع لشکر
باشند البته صلح مشتم شود و آنها بد گرفته در ۲۹ صلح کردند و بنام
خطاب یافت این جنگ هفتاد سال بود
بعد فتح که طبع اموال بسیار از ولایات فرج اربافته بعثت و تسلط
شدند و محبت روم در دل ایشان جا گرفت و اموال که از جنگی
یافته بودند بامه ساعده از خزانه بادشاهی صرف کردند و چندی
بوده ببط پیام دادند که از خزانه بادشاهی اراد نمایند ببط
و فیض این به عاکفته که فلف بادشاه مافد و نیامده نمی بل نسبت
حضرت اطولیا بساط اطالموس بادشاه فرعموص بود بر سر او دید
۳۰ بختک مافد و نیامده فلف بادشاه مقابلت شد
رو میان بر و طفر یافته بعض ملک بود تا اراج کردند و فلف از
صلح در آمد و میان بر هزار ططنه نفره صلح کرده بایضا نقد گرفته
و بایضا را و عده ده سال شد و این بود شش ت پنج سال بود و در
با مردم شن و لیمو کال جنگ کرده منظر شدند و فریب انان و بط
و فارغوس بسنوی قالی بادشاه طلی غالب آمد و بسیر یونان انقلا

کردند و در همان سال رومیان بر بطیوس پادشاه اسپانیا که هندی بل پیش از
که نخبه پناه برده بود و مردم را اسکند زبانی می گفتند و مشهور کمال فوجش بود
جنگهای کرده که نخبه پیام صلح داد و رومیان گفتند که ملکی که از عهد ان
گرفته با سپاه ناصح انعقاد باید او تمام ملک خود که در قرطبه است
و همچنین غرنی کوه طارق و سراسر سلسله صلح منعقد شد و سپس خطاب با
طیوس یافت و بطیوس باز جنگ کرده شکست داد تا اینجا مدتی بود
بود و هندی بل سبیل را که طرح میکرد از دست رومیان تعب کشید و از طرف
رومیان در قلعه شعلی بر روی سیوس پادشاه بطیاستواری بود و نشسته بر
بالاک کرد و بعضی مفاد و یک گفته اند کوبند و در پیش
بن خلف را در خود گشته پادشاه مافد و نیاشد با بطیوس سلسوس کوشش
بقایه رسوس یافت در آنوقت فوج مافد و نیاشد ان بود که اگر رسوس
اندک زود می نمود رومیان از جامی روم جوان از شهر نزد و فونی نه است
کاری از پیش بر د سلسوس سپهند از روم با جمعی از دلایران حمله آورد
در سیوس تا شب و ده راه دراز که بطیوس و از لشکران با او یاری کرد
رومیان متخاف به اخته او را با هر دو سپهران اسیر کرده روم فرستاد
و در راه با بطیوس سلطان ایران که همچنان اسیر روم میرفت
گرمید و سلسوس در روم فرمای شد و دانی دیدن این بدست بخت پال بود

در طایفه میان کرطخان و سنی تافار میان آمد و بعضی
 کرطج قوت خود دیده بار و میان هم مسامحت زدند و از راه مخالفت
 رو میان باغواهی کسب و منفعتی که دیدند کرطخان از مرکبی سوار
 شده بپایم صلح دادند و میان گفتند که اگر شش ماه سال صد کس از غوغه
 خود نزد ما بگردانند البته صلح شود کرطجیان بکار کردند پس میان گفتند
 که اگر یکی سلاح نبرد بیاورد آن صلح منعقد کرد کرطجیان ناچار شده
 سلاح خود سپردند بعد چندی بی هیچ گناه با آنها بپایم دادند که شهر خود
 که اشته بجامی دیگر مردند کرطجیان هر چند از زانی که دند نبرد
 ناچار کرطخان شهر را که اشته بجامی دیگر رفته بجات شهر برداخته
 و کسب سلاح را پیش نهاد و هم صلح کردند مگر به که زمان هم در صلح
 بنمودند و پس محبی عظیم اتفاق افتاد و سوار و بل بردارنی بل که
 رو میان مضطرب بود و آورده سیه سال کردند و در سیه کشته شدند
 به ریافت انجیر بپایم جنگ دادند کرطخان بفرقه بقایه برآه شده
 و سوار طرف رو میان بشوشتافت اگر چه عبور رو میان در ناچار
 و شوار بود مگر یکی از سرداران کرطج رو میان بر سرشان برد رو میان
 بقبل و تاراج و گرفتاری شان برداخته و بقیه در خرابی و فکند شدند
 و بی ابلاغی گرفته و دختند و انجیرانی در شسته و دم بقیه چهل سال

قبل نهصد و پنجاه سال از آبادی شهر بود و بسبب مخاطب افروختن و
در همان سال موسوس ملیده کور نظ بعد نهصد و پنجاه سال از آبادی خارج
و ولایت کرکک مسخر ساخت و در همان ایام میان مردم اکباد و غیره
محاصرت و کشته شدن بر میان پناه آوردند و بسبب کوفت و
روم بعد از کشته شدن و نماندن ملک متخاصمین انصرف خوف آورد و بعد از آن
بطوس فرمانروای اسمن که در آنجا اسبان بود پس بقطاع پرداخته
آنجا را بافته بردست کرکک و سر در روم کشته شد و امر بطوس
کوئینل شن بنو شهر مسکلم اسمن محاصره داشت محصونان امان از
دشمن ندیده همه اموال و عشا بر راس و خنجر افروختن و
سبب اطلاع داده آنجا که در تصرف خود آورد و در آنجا
هر سال دو اسیر برای نظام آنجا در سبب روم میباشند
در مصر دو کرمی بودند یکی طیار بوس کرکک و دوم کوئینل کرکک و
سنوات و قانی بوس که پس بن لار و اوج دادند و بایشان یکده در آنجا
کرکک بوس مردی نیکو است و مذهب لایعلاق بود مردم ابرای اجرای آن
لا تخلف کرد و بچنانست که کسی سوامی هزار درج و فضیله چهار و نه
دست مربع در تصرف ندارد و سبب این را و نمیدانند چون
کرکک بوس طریون نشد روزی بواجبه در باب اجرای این قاعده بسیار

گفتگو نمود که آنچه کفایت بر این نصف از آن باطلال داد و نصف نجر
 و سه کس مختار این امر موسوم نظر امیری باشد اگر چه در بادی انظر این
 سخا مضروبند اما و نمند آن بی بزرگوار خطیار نوس بخاطر کس
 و دیگر سنایط بدست سیو سکا گشته شد و رنده کس دیگر که با او متفق بود
 قبل رسیدند و کوس کوس برادر خور و طیار کوس طرسون شده
 خطه طرم و پس از اخلاص تحصیل کرد و در این خلق سعی موفور و ظهور
 و رنده کس از باران خود برای تحقیق جنایات سبب محسن نمود و
 حاکم اسپین که خلاف بحار سم گرفته و خبر کرده بود با لکان عکس
 فرمود و نرخ مناسب ای فروخت و در دنیا مقرر ساخت و در حساب
 از صوب برای و صحت و رت امانت نهاد و جهان به نیکی و طهای مردم را
 خود کشید که محمود و مضروب سبب کردید سنایط برای اتمام از و جوی
 انقضای سجاد بودند لیکن اعیان خلاف مرضی سبب بعد انقضای سجاد
 اول باز او را بهمان مضروب نمودند سبب در و سیوس شریک کار
 کردند و در و سیوس بحین سلوک اکثر مردم را سیوی خود کشید و معنی کار
 خاطر که کوس کردید در وقتیکه او از سر و پنیا بروم آمده پس آن را مروج
 هر کس پس سبب سکا گیت میکرد و درین اثنا که سبب در بی برایش بود
 طبعه بطنش را بر فسیله قضایای اعلا مقرر کردند و جبهی در انکار تحلیله

را ملوئی داشته بطرفی رفت و موجب بایستی سبک نشستی یکی از طرفین بود
در طلبید حال قتل طیار بوس رسید سوار از جواب ملوئی درشت فکر
بخانه رفت و پشت بانگاه خود را بجنبش گشت اکثر مردم کمان و فلک بکوب
میکردند و او نمیشد و صحنی نهاده بند سر نصیفه بجهت در رفع عطشه نزد
برائی نالینت مردم برادره ابادی کرط نمود که مردم را از روم برده در مکان
اباد سازد و منحنی قبول و میان افتاد سنده ارخانه دار از روم همراه
او روانه کرط شدند چون این امر با تمام رسید برای بعضی امور ضروری
طلب کرد و در ایام غیشش اعدا را عیار از و بد کسان کرد و بودند کویک
که برای نصیفه و رفع اتهام روم رسید دریافت که وفاداران کمتر است
و خواطر مکرر و محانت در کوس بوس مل مشیر پس برند بر که در نالینت مردم
بظهور رسیده نافع مفید بد جانک و دید پس مردمان را از اطلالی برای یافت
مشتری نیاندند و آنها که رسیده بودند و چه تبریز و غریب سبط
شدند چون سعاد او شقصی گشت سناط قصد او کرده اویم بوس
که دشمن جانی او بود نکارش منسوب شد و اویم بوس را بر کار جواب
بر خاشاک که بوس بود که بوس آگاه شد بر حقیر خود صبر میکرد و از و کسان
میجست فلاکیوس طرفین که دوست او بود اگر اویم بوس بود و می فهم
لکن بخت خود برای جوابی حاضر نمیشد و بدین غم مردم بسیار

۸۱
از دیو طلبه نشسته اند و مردم بر و در حین محله طلب نوکری داخل روم شدند
و قضا را کونسل موافق دستور فریانی میکرد و هر دو گروه داخل مکان شدند
تحتی که حیوان فریانی بجای آورد و او را زد و او که ای او با نشان بر خاست طلبه
ایضا بکند از نه در خیال از مردم غوغا کرده بضر ب قلم او کشید و در کلبوس
هر چند نهانند بودند و ناچار غم خانه کرد و چون که ارشش مرگود بد افتاد
بشش بکد پر زاری کرده از درویشان ستم او نمود و بکرب مردمانیکه
او بودند رفت آمد قسم یاد کردند که ز قشش بکند از درین انظارم
نقش مجاد و کتبه را که بچه بچه کرد اینده بد ارالاماره آوردند و دست
لاس با میدان حاضر الوقت فرمودند که صباح با سلاح ببرد و غلامان
بر کوه و ان طعم حاضر شوند فلان کلبوس بدر یافت اینجه به تبه افواج برد
اگرچه کلبوس صلاح در ان نمیدید اما که اشتن بعبید از مردت فیهید
حفظ جان گرفته بمیدان رسید دریافت که سبط و کونسل سادگی
اند که هر که سر فلان کلبوس و کربوس بیاورد و سطلان خواهد یافت و مگر
از زلفاش با خواهد پوست چون از جان این خواهد کشت بدن
اکثر از رفاقت فلان کلبوس و کربوس بر و بر یافته و اندکی بجا ماندند
فلان کلبوس ناچار شده بجه حوز و خود را باشتی فرستاد و متسل و مقبول
بار و نیم فلان کلبوس آن بجه را با صلاح کبیل فرمود و او بزم بوشش

آن طفل را بینه نمود و بر سر فلان کیوس بخت زد و بزرگو عظیم روداد و قوت
سه هزار کس از طرفین بغیر رسید فلان کیوس چون خضر را بخت زد و دید خورا
در خانه مخمور گشت و دشمنان را و در رسید و با بیکارانش گشتند و در کیوس از
جنگ بیا فته به یکدل و نیاز فته خواست تا خود را بکشند و دو کس از ماران
که او نم نخواست و کیوس نام داشتند مانع آمدند و قرار بر قرار دادند که
که کیوس که بخت خون بر بل طغیر رسید دشمنان را و قوت بیش از دو و
با سید اینکه که کیوس جان بسیار است بر د خود را سپرد و ساخت و کیوس
چون بید که بخت منصور نسبت فلان کیوس خادم را بکشتن خود فرمان داد
و خادم سرفا بریده بغش او افتاد در بنو فتن دشمنان رسید و شورش
علم فتح کردند مرک کیوس بعد ده سال از مرک برادرش طیارش
و سس ساله افتاد در کار کشود بود اگر چه رویان حاکمی
بر سر میباشند که در مشنر سلاطین غالب و جبهه دست بودند و سبط
بعاونت و انش همیشه ممالک تازه و خمر منمودند و در ۱۳۰۰ و سبط
انی برنس و لایت بدو قوم الورس را فتح کرده مردم انجا را بر او
و کلان زمین سی سکه درسی ساکنین طلس را آورد و از وقوع این فتنه حاکم است
و موزین برانند که حاکم را به راه سنیاست که نبی بل سقوش که بگویم
نصف ستم از حاکم و اصل سیرزاده بود و همراه پسران با دشتا و نوید سار

یافت چون باد شعله نمودید باز جهان رفت دو پسر که گشت کر که اول
 و عوز و هم بل حکر بانه پیری برادر خود در گشت او هر بل که نخته با سینه
 بسنطار و هم پناه برود حکر طار از نه پسر است سنا طار انده شیده و کلار را بخلاف
 بروم روان داشت سنا طار بوصول و کلار و بهر انا خوش شین و از
 که سلطنت نوید با میان او هر بل حکر طار با لسان صفت سیم زنده و برین
 چهار کس امین ابا و کلار روان داشتند حکر طار امارا بر شوت و
 ملک سر حاصل خود گرفت و کم حاصل بجایه و سر بل او چون زبانی در نه
 برین که گشت حکر طار دفعه بر سر او هر بل نخته مقبول ساخت و تمام ملک
 تصرف گشت سنا طار اخیال کونسل را با لشکر کران مقام
 او هر بل تعیین کرد حکر طار او را بر شوت اضنی کرده پیام صلح داد و گفت
 من با شما جنگ نمیکنم و خواهان عداوت و تمسک کونسل انجبر بروم
 فرستاد و افواج بدر یافت از شای کونسل سنا طار گفتند که حکر طار
 بروم باید آورد پس حکر طار را کونسل بروم برود چون حکر طار بروم رسید
 حبه ان اموال با فوج بخشید که خود خواهان حصص حکر طار سنا
 شدند سنا طار ان حکر طار ارخصت باز گشت نوید داد و دید که نوید
 و فنی که از حصار روم بر آمد گفت ای دم بخته درم فروخته میثوی اگر
 با من نبه هم رسد القصه چون حکر طار در ملک خود رسید سنا طار

چون جگر طار را بر سر صلیح دید اشک در خور و برین کار دلش گدازید که شنبه بروم
شناخت اشک غمی است که مدینه سوط را با مضافات آن غایت کرد
جگر طار که ناب جناب کونسل نه است اس در عبارتی از موطول در
کرده مشغول عیش و نشاط ساخت و در رعایت مایل به قتل افواج
افواج و امه ابد اول عطا ماکو نمیکرد و بعد مدتی مطبلوس سیر کرد و شک
متعینه نمود یا مامور شد و اس مغرول گردید مطبلوس دید که سر سپاه
سلاح نمی بندند و سپاهیان دست بخت نمیکشاید پس ناچار
بهوست و حاکمانا دو سال جنگهای مردانه نموده غلبه گشت و تمام
صلح داد مطبلوس گفت اگر همه فیلان و سلاح و دودنه را برونده نفره
خرج جنگ بدهند البته صلح معتقد شود و جگر طار ناچار قبول نمود و در
کونسل بعد گرفتن اسحه و فیلان با هم داد که شمار ایکسار بروم باید رفت
جگر طار ازین امر سر باز زده و مان جنگ کرد و مطبلوس اکثر افواج
مستخر کرده بود که اگر سببه لاری مغرول گردید و کسی بوس مر بوس کاشن سید
بانم لشکر بوند یا ماضوح ساخت و جگر طار بر نخیه پیش توکس داد و بنا بر
طینا بد رزن خود پناه برد و مر بوس ملک توکس لشکر کشید و توکس داد
علیه و میان بصلح کرانید چون خبر بروم رسید گفتند که بی تقویض جگر
طالع مسخر است توکس اول بخند و بالاخر جگر طار اسبر و مر بوس

او را با برنج بر روم آورد و سبب فرمان دادند ماحو کوطار را که پیش
 ملاک کنند این خبر رسید که سه صد هزار ترک از سمیری و طبلوین شمال
 اطلی را غارت کرده قصد خرابی روم دارند سناطمر مریوس را با
 کونسل کرده بمقابله انکروه فرستادند و قبل مردم بسیار از روم بد
 انکروه متغول شدن بودند در جنگ اول طوطا یکس و پادشاه طبلوین
 متغول شده در جنگ دوم سمیری کطلس کونسل شده از مقابله
 و مریوس باز کونسل شده جنگی است یکصد و چهل هزار مرد از قوم
 کشت و شست هزار اسیر نمود و انکروه در حال ضعیف ماند
 رفته و نام مریوس بشجاعت برآمد و شاهان بزرگ می رسیدند لکن
 از عجزه و باس و آراس عایان نتوانستند مریوس خواست
 قانونی چند اقتضای کرده رواج دهد مطیلوس که عمری مریوس از بد
 خود داشت از زاد مهاجرت آمده سناطرا را بر انکاران تخریب کرد
 سناطراف مریوس کردند مطیلوس در حجره رود و سقام گیرد
 و مریوس مردم بسیار را کشته قوانین خود مروج کرد سناطرا و ادیخال
 مطیلوس اطباء شدند چون مطیلوس بر دم رسید مریوس از ضعف
 حکومت جدید و پیش منطری دست پادشاه بزرگ بلا و شرفی رفت بدین
 که اگر منطری دست بخونی پیش آید یا عانت او باروم جنگ ناید و گرنه

گشته قصه مطری دت کند مطری دت از راه ممانند از پی پیش آمد مر بوس
را با تحالف و بدایا بدوانه روم ساخت در غیر صده میان مردم طلی و
در باب اجرایی قانونی مناقشه شده به بنط دیدند که در روم صده هزار
مقابل است بنبر که با مطری دت جنگ کرده آید و مصری دو صده هزار
سیاده و پنجاه هزار سوار داشت و چهار صده چهار جنگی با او بود که بنط در
همه این کار بود و تجویز کونسل داشتند مر بوس هر چند حواس کسایب
نشد و فرجه کونسل تمام سیلا افتاد و سیلان مردمی بود از خانه آن
با حلق حمیده دار است مر بوس از زیستنش بچیده با کسی بوس که میانه
او بود و خفته قانونی که موجب نمی طالبین باشد وضع کرد ازین سبب
طالبین با مر بوس متفق شدند و بار و میان جنگ صعب کردند مردم
بسیار از روم میان دو اماند سیلا مقتول شدند بسیار مضطرب شدند
مر بوس بنیاد گرفت و مر بوس او را امان و دزدی سیلا و سبایی که جنگ
اسیامه باشد بود و رفته گفت که شما مار اسیر کردی مر بوس قبول
با من همه سبب لاری سیلا نذر فرستاد مر بوس بدر یافت و بخشی دودار
در پیش لشکر بایان فرستاد و تار یا ست سیلانند مردم فرج که بسیار
موافق بودند و خبر داشتند فرستادگان مر بوس گشته مر بوس بدر یافت
و باران سیلا را که در روم بودند گشت و درین هنگام همه سیلا

بسخن سوار بودیم و قدم را با خود متوقف نموده از او ده انعام از مرئوس سبی
 سبوس کردیم بنظر خبر یافته چند مرد دستمزد را نزد سیلا فرستادند که بر سر
 میل روم قیام نماید و جانب مزدوم سلاح بر سرند به سیلا این سخن را
 دفعی ننهاد و بروم روان شدند و مرئوس سبی سبوس از راه مدینه رفت
 و برآمد چون دیدند که کاری از پیش نمیرود و بفرار خلاصه سیلا
 بروم آمد و خود را حاکم بالا استقلال و بید غده اغیار داشتند
 خود مزاج کرده مرئوس سبی سبوس احدوی روم قرار داد و دوم
 لب یار یکسبوس دو ان فرستاد سبوس گرفتار مصول کرد
 و سرش بر سر دروان روم او بران گشت پس سلا بی مردم هم
 با رام داشتند بجنگ مطرعی تا فریاد گشت و کار نار ابرجلا
 مرئوس سر انجام میداد و روز بروز کارش رو به رونق می نهاد
 سفارین انحال سینانام مردی از خاندان بطرس باطلین با جو
 منفق ساخته با مید کونسل شدن تبع بر روی کشید و خلقی کثیر را از هم
 که زاینده بر یافت ابطون بوس از رفقای سیلا با لشکر تواناخت
 و روز روشن بر روی انکروه تار یکسخت و از روم اخراج کرد
 سبنا سهرم شده از شهری شهری رفته و مردمان کثیر را فرقیته خود
 منفق نمود و مرئوس نیز از افریقه لشکری که ان مجتمع ساخته بود

پوست و بر کوهی که شرف بر روم بود معسک ساخت کونسل از مغنی
آگاه شده برادر جاره در آمده تا آنکه بس باطنی محافظان دم مرگ
ساخته و بار بس با جاکار خود و مر بوس بعد ده خود برد چند مر بوس
مردم خود در روم آمده فصل و انتقام از منافقین بردخت اکسینوس
کونسل که انوقت در دفتر خانه بود و مردان که بس بسا موافقت داشت
خود رگشت کبیسوس و کوسبوس و جویوس و شرانیوس و لیتولوس
و نومبیطار بوس و نیکوسن طران مر بنه اول مسعد و سح بر امی حفظ
از سر مر بوس در خانهای خود اکثر مردم آنجا که بیرون بودند گشته شدند
بس بوس بس با خود کونسل فرار داده محکومست برداخته در آنکه
انجیر بس بد که در جنک مطری دت مصدر زرد دات سر و باد نشاء
و بنجاه هزار رومی را که در قلمرو بود مقول گردانیده ار کیلوس بس با خود
بقایه بس با فرستاد و او در نواح شش از دست بس با شکست
یافت در جنک بس بد که اگر مطری دت از قلمرو روم گرفته بود نواح
و جهارات او تبا شده بالاخر از طرفین پریشانی رضادادند بس بد
اعداد روم و مطری بس بد که ملک صلیح نامه بیضمیوان مر قوم که از طرف
افواج طرفین مر مطری باشد و مطری دت بر ملک خود قابض اند و
آنکه سال بود در شش بس با بعد انعقاد صلح تنبه مساودت روم کرده

خطی بسطه تضرع چون نزد خود شکایت اعدا و تربیت مخالفان درو
 رسی بر مردم نوشت که در اندک زمان با فوج خود بخوار رسیده و ما را از بناد
 اعدای دولت می بر آرم بسطه که از طرف مر بوس مقرر بود و دیگر
 بخوف اینکه در مساودت سیلاجه بلاخیزه خبر مر بوس رسانند و بر
 استر ضای سیلاز غیب کردند و مردم با سته عای صلح و برضت
 او روان کردند که اگر وجه نارضا مندی سپه سالار در یایم در پی ندرک
 این شتابم و ترک ملاقات بسینا و مر بوس کردند و آن هر دو را
 رضا جوئی طفاخی ششم سیلا گفته سینا از آن انکار کرده فرار و
 که فوجی را بمقابله سیلا و اسیا فرستاد و ظاهر کند که بسطه از محاصره
 مطریات ناراض اند بدین عزم لشکری جنگجو سیر کردی مر بوس
 کیوس شریک کونسل روان داشت چون مر بوس فلا کیوس از
 طریق جنگ پا دکان ما هر بود کسر ما و جهان دیده و کار از مروده
 به نیابت او ما مور نمود که بمقابله سیلا نشانی ترک نخوش را ز کم
 و در اندک زمان میان نایب متب اختلاف آیند و ماده تقار و
 روز مرا دید با اکه مر بوس مر بوس کمتر از کار معزول کرد و کبر
 این محاصره با مردم لشکر در میان آورد و میان هر دو بنجر جنگ کرد
 مر بوس که بنجه خود را در جایی پوشید و بر دستی در زینش

قبل رسید کیر با سالار فوج کشته ملک مصری شکو استند چون سرب
سیلار بد افواج کثیر بسیار بویست و کمر با اسان شوم در بیکل اسلحه
که در روی کس واقع است که نخته پشمیه خود را کشت چون در شکل
نبود یکی او تو کران او بر مقتول ساخته بر عشق افجان و او چون خبر
شکر سبنا رسید در تنه فوج دیگر کردید و لشکری را بسته و با بر لوس
ساخته بسیار می کرد بود تا طبع روان کرد قضا را بعضی از آن که حجاب
بر آمده بودند عرق شدند و لغت فصیح غم کردند سبنا از نافرمانی مردم بخند
بفغانیدن شان را لشکر آمد و در بن هنگام دوسر و در را با بنام
شده سبنا غدی از جانب مظلوم دانسته او را بنده و نمود از وقوع این
غوغا برخاست و سبنا باطنی آن همه کشت ناکاه از صده عود ام
زمین افتاد و مردم نادانسته بر سر سینه پاناده که شدند که تن
کردید جان تن برید لشکری جدیدی در فرمان کرد بود سال دیگر سبنا
کوئسل سوشده کارهای می برد چندی مکر مردم شهر و سبنا خوف
اینکه قوم امنی که در غیبت سیلار و اوج یافته او آمده بر اند از مخلف
هر دو کوئسل بودند پس بنام مردم بسیار از طرف لطفی از هم آوردند
جمعیت خود را زیاده از لشکر سیلار تصور کردند سیلار هم در آن بوده
اسباب بسته در کیوم سپیده جهازات برای عبور باطلی مناسبت

که در روم رسیده و آن شهر را چون شمعان غرق کند و لشکریان آنجا
 چرب شیرین و خوش ساخته سو کند جالفتانی و وفاداری گرفتند
 راضی شدن زیرا که در جنگ باقی فراهم آورده بودند پس نهاده شد
 که این نیز اصراف جنگ نموده دمار از دشمنان برآورد سیلا الحاکم
 نبالیف دطابردخت و ساطحانمور کرده در برند و سیوم رسید
 لشکری که در فریب مریوس نیا کرده بودند و پوست اول آنها
 که با جامه کشمیری گردید و همچنان مریوس کمر سیوس و سطلکوس و
 سنیوس منی که آخر مخاطب منی بزرگ کشیده منی در انوقت
 سی ساله بود و تا آنگاه هیچ کار بزرگ نکرده لشکری که آن لشکر
 کجین در یک یوم فراهم آورده سیلا پوسته او را قویدل ساخت و مقابله
 بروطیوس بردخت سالار سواران کمال کشته بلند آواز گشت
 و مورد و افرین سیلا شانه انار و او صنایع عجایش
 اسند لال بر بزرگی بختش ننمود پس سیلا ملک سپاه به سبزه
 بام صلیح به سنبو کونسل داد او که جوایب استی بودند پذیرفته
 برای استصواب اردو نیوس خواست چون محاصمت و جنگ در میان
 لشکریان سیلا در فوج سیو آمده آنها را بر زرقینه و مردان سنبو
 بسان رفغان کمر باب سیلا بپوشیده سیو و قی جزدار شد که

سیلا در خیمه آمده به پیش اسیر کردند سیلا او را بغیرت تمام غنی کرده بر
بمواخت نمود و چون سوسا او را شناخت عهد عدم وفات در عهد گذشت
گرفته سردار و کار که با لشکر سبزو کرده بود با توابع اردو بکوسش
مبت کرده و کلار را بصلح جوئی فرستاد اردو بکوسش کلار افسید کرد
رو نشد که ناگاه بر سر سیلا بر دشکر بای سیلا با صفت علی و لایحه
بد افعه پرداخته جنگ بکوشیارانه کردند اردو بکوسش مفت نبر کس
بصل داده منرم بکوشگرخت و ازین خانه جنگی و لشکر کشی اعلی اردو
نهاد در تمام رستان از هر دو در صلاح مردم اهتمام بود و حواس
هر دو طرف مردم از غیبت یافت خود با سیمودند سیلا که خراسان
در مطر بیست آورده بود صرف اینکار کرده جمعی سامان فراهم نمود
و جبهه اردو در سیم خط مکر بود مر بوس بن مر بوس که بار بیوم کوشش
بود بیست شروع بهار آغاز جنگ شد مر بوس بیست پنجاه کو باط
که هر کو باط سبزه باشت بمقابله سیلا آمده پیام جنگ داد سیلا که مردم
بر بفرقه بود بد ز رفت در اول نبرد چندی غلبه از طرفی نبود که درین
رد و رد کردی که از لشکر مر بوس با سیلا ساخته بودند نزد سیلا و درین
کار را آراند و غلبه سیلا اینکار شد مر بوس هر چند خواست که سید
الکواج بردارد و مفید نشد تا جابر منرم گشت در بلده برهی سبزه که خیر

۵۷
او بودند زفته پناه گرفت سبیل را تقارب داشته چنان استقامت در محاصره نمود
که احد را از درون دیوار راه در آمد و بر آمد و در محاصره انجا حاضر
جمع کرده و روانه روم شدند و در آن مر بوس بحر نهرست اقا از روم
رفتند و سبیل بی نایب شهر سید روم روم که از قوطی غلات که شکر
ناب توان با حبه بودند ابواب شهر روی سبیل گشتند و بسیار شهر
مردم را بر یوفائی و کوتاه اندیشی شمع کرده اند و عفو و مهربانی
ساخت و خانه های فحاشی اعدا را فرق کرده فوجی بقدر محافظت شهر
گذاشته باز بر سر دشمن باخت پس مر بوس بر چند خواست که از محاصره
بر آمد بحسن تدبیرات مرداران سبیل و رخصته های آنها را در آستان
و دفع چشم نوشت آخر مقبضاتی چشم موردنی داشت که بسیار
سبیل است بر بوس که روم بود نوشت که همه سبیل را کشید
رو طبقوس لغزناش و وسط طبقوس و لطن طبقوس اسکبولا سبیل
اولی که از درالاماره بخانه های مرفه گشت ازین سبیل روم
داشتند که ظفر که باشند مصیبت بر است هر دو دشمن از قوت
صعب گرده اگر چه فوج بر بوس بسیار بود اما به ترتیب است که سبیل
نیز سید چون که نوشت نزار کس بدو مر بوس فرستاد و می به آنها
در سینه بسیار بر این مع کفزه سید و بقیه اسبف را که رانند از سبیل

با کوه سوسنه باطلکوس شنگ کردند و ده هزار نفر را بقتل کشیدند و با کوه
داد و کوه خبند از وی کوسان عار خود را گشتند و کوه باو فیه رفت و چند
اواره بودند و آخر بدست بی کوه قرار داده سید حکیم مقتول گشت و سوس
سواران بسیار در فرمان گشتند و طلب کوسان را که در اصل سیم خط بود
اما در انوقت نمود در میان بجای آن دم نمیشد و سوس چهار هزار کس اتفاق
اگر نمی بود که با طغانی نایره و قتال را ضعیف بود و قرار داد که کبار خود را بر سر
رختی از صبار بیاورند و بدینا موافق آن طلب کوسان شنگ آمد سید
بدفع آن برداشت و به بی فرمانی ستاد که از پیش من در آمده و کار برینا
شنگ کند و در کسیم بنظر او دشایان کرده شباسی با عجا بآید و صبحی
لشکر را کوهی شرف بر روم است سید و میان با اتفاق او با چند
طلب کوسان لشکر این با تمام و اموال و میان سید و رکر که گفت که کس
عقلش بن شهر در این پس افواج را مرتب کرده در سر قلعه روم رویش
و با کوس کلاه کوس که بقلعه مامور بود و میان او داده و مدافعه برداشت
چون اسوس شد لشکر آن اینک که بزرگ شدند مقدار آن بخل فوجی از
سواران سید از در روم روم در آمده و مدافعه سیم خط مشغول بودند تا
آنکه سید از در سید و مقابل به پست و جنگ صعب میان آمد و سید سید
و کس منگوشه و بود که کس کوس سردار منته بر اعدا غلب آمد و ما شنگ

بود بالاخر سبیل مظفر گشت و بمیدان آید و بدید که زیاده بر خواجه هر کس
 از طرفین مقبولند و در پشت نیز از رسم سطر اسیر گردیده سبیل همه را
 محکم کند زانند مرسیوس و اگر نی یوسس اقبال آورده لرد شهر گردانید
 و لاشش مرسیوس با سرداری از رسم سطر در مخانی یافته اهل بلده بر نواز
 اطلی که هنوز رو میان نشده بود از سطوت سبیلانند نشیده و اهل بل
 و اهل خود را سوخته و نابرده خانه جنگی فروشت سبیلان مظفر و
 بید غده فرمان رومی و کم گشت در عابار افراهم آورده بنده فرمان داد
 که اگر مهربانی مرانخواهند اعدای سلطنت اقبال رسانند با تمام کس
 و گیران نه عداوت سلطنت میکنند این سبب و فساد عظیم و قتل بسیار
 و مردم اشکار گشت و خون چکانان بر زمین ریختن نیز اگر کفای
 اگر نی یوسس گرفته بودند خود بخود شش سال در روم حاضر آمدند و سبیلان
 در سبیلان که عمارتی بزرگ از مرطیوس بود بکامد آشت و سطر جمع کرد
 و ترویات و کارهای خود در بخواند همان مردم فرمان داد و امان نشمار
 کس که باین آمده اند یکدیگر نشاند سطر بد ریافت شو و فغان سیران
 کمان غارت شهر بودند سبیلان بخون گشت که گروهی از محرمان سبیلان
 شمارا ضرورتیست که برای دیگران رنج شود بد روز دوم اهل سطر سطر
 را گشت و بعد دو روز اهل کس و یکدیگر سطر اقبال آورد و بسیار رنج و

روم را قتل کرد و سادی فرمود که ناصر و حامی مجرم نه کردند کار تصور نشد
بیا سازند هر سیدی فرمان داد که هر که دشمن دولت ما باشد و در وطن خود
باقت از حکم و خدایان مطیع از سر نهائی قاضی آوردند و سپهران بر قتل بران
مقصود میکردند خون ازین در گشت بمردم لشکر فرمان داد که دشمنان
سلطنت شما دشمنان خود را نیز بکشند از حکم خون بسیاری از کینان
بخاک نخت یکی بر مال و زن دیگری او را میکشتند مال و عیالش میکشتند
الغرض مال و دولت مال خدایان میکشتند و از چندی گناه شده از عیوس کرد
برج و مرخان بود نام خود در طومار مجریان طومار دید که رست که گناه و سب
قتل من عمارت نهایی من در الیاست پس سیلا برادر مرویس را گرفته
اول چشمش بر کند باز دست بایش بر ندانایم مرد اینهمه ظلم در روز
ملکه بلاد و امصار و قضبات اعلی ویران کردید و خونها بخاک میریزد و عیوس
و اماد سنیامشکل جان از هم که در بر و سیلا از سر خوش در گشت
پس سیلا خود را در کطیطر ساخت و بخواست بر مطلقه خوشتن بر دختند
جندی بطریق سیر لشکر برون بر دو حکم کرد که یکی ایشید سیلا و کطیطر
سازند و آنکس من باشم رعایا ناچار او را کطیطر کردند حکومتش
از دیگران در گشت سه صد کس و یک در اخل سبط نمود و دست نه از علایان
را که قاضی شایسته قبول شدند بجای رعایا اباد ساخت و خزانه غامره را

معتمدان خود بستانند که ایوبوس ل تقو لان را با دانی بهای خرید و بی
 از افریق برکت زن خود نطش طیار شکست کطیطر نمود و مباد و خبر سیلا
 از دواج خود کشید و کطیطر خواست که جولیبوس ان خود را شکست نماید و
 تاب این سخن را نیاورد و از شهر که نیت سیلا فرانی او که هرگز ابا
 احد او کونسل نگردید با سکار معین نشود و لکریطوس ملا در حلیه فانی
 و امان منصب کونسل شد و کطیطر او را ازین خویش جانی نمود و چون
 او بر هر افرود سیلا و مودنا و در اسامی شد و گفت که خلاف فانی
 کند سرش من سیلا خلاف توقع مردم بی تمام سه سال کار و کطیطر
 که است مردمان محبت شده مسکینه که بر او را مانده رعایای شهر کرد
 و عمت که از مردم خواهان نیکنامی بود و چند کس ابی یقح کار خود داشت
 و محافظان را و اداع کرده کار بدیکر ان سپرد و روزانه تختا و سهریت
 و شام بخانه خود رفت حلقی کنیز با او همراه بودند و سیلا خاموش بر رفت
 با مردم او را تعظیم میکردند و کسی بر بطلان او ای بکمر و پیشیغ سیلا
 سیلا بگو این متوجه نشد و مردم گفت که دیگر می نند من سخن نیکس نخواهد
 پس شهر را گذاشت و از هجوم مردم در بنده و بهی رخت رود و بعد چند یکی کلام
 مرد چنان شد که احدی کرد او نیکست چون سیلا چشم بوس از کوه بزرگ
 سوخته بود و در باله آخته خوف اینکه دیگری با او همین سلوک را دوست

کرده تا اورا بسوزند چون حکام مرع رسید میگفت که عیون من کسی در نیکی با
دوستان من ساز نمی شناسد که گوشت بیده و سلا در شعله چون از جهان رو کشته شود
و بسید بوس کونسل مقرر بشوند و هر دو با هم مخالف بودند پس بوس بخواست
که بطور سیلا حاکم جائز باشد و قوم من اطلبیده با مردم فی الضمیر میباید
کطیب بوس که بدش بفرمان مر بوس نشسته شد نافع و مضر عرض حکم کونسل هم
شد بسید بوس جنگ نگارده بولایت خود کالفت که حسب بیان
بهم رسانیده هر حکم البتة رسانند و بالکستقلال بر مطلوباض شود
سبب باستماع خبر کرد اوری لشکر ازاده اش فاسد دهنده از کار منور
کردند و بسید بوس با فوج کران و فران بون سرداران طرف باطلی روان
که بار دیگر کونسل سود سبب کطیب بوس کونسل کرده می اشتریک ساخته
هر دور بمقابل بسید بوس فرستادند و آنها بر دویل بروم زمین برج لشکر
سید بوس اشک شده و در انوقت سپین کال در تصرف بطلیب
بر دویس قابل فیض بود می به بخیر اند بار شتافت از اتفاقات و بر یک
اصلاح شهر مدینه بر آمده بود بدست می مسئول نشد و بسید بوس بحر بره سرد بنا
که بخت در عزم و تکلیف جان و اود طار بوس از اکابر سپین که همیشه بود
سلطنت روم در سر داشت مردد بر و نشا کرد و مر بوس بود و بدست
کونون بزد مانوس موزی در دست سیلا افتاده رانی یافته که بخت بعد از

سبیل از خلاش نماند شده و مان قبضه داده بودند سطرار بوس
 از روم که بخت بودند با خود متفق ساختن بخت این سطرار و غیره عمل بطور روم
 معین کرده و مان روم بود و میگفت که با روم اسپین را خواهد خورد و با
 اسپین روم را میدوم خواهد کرد و در بدل مروت در رحم جهان مردم را
 و تربیت کرده بود که در هشت سال قابل جنگ روی میان رنده سطرار
 سردار قدیم روم بر سر سطرار بوس رفته متواتر شکست یافت تا آنکه بط
 معنی بالمشکر گریه بر سرش و ان کردند سطرار بوس نامی نبرد با می
 کرده اکثر غالب آمد و نبرد بر سر سطرار اطلی داشت در ان انبار نیامان
 نیکو امری روزی او را بخیافت طلبیده شده رفیقانش با شتاب بار در
 چون همه شده اند در حالت غفلت بر سر سطرار بوس ناخته او را بجا
 گشت بدربافت انچه گروهی که از نیکو نامی سطرار بوس متفق شدند
 متفرق گردیدند و در اندک مدت بر تاج پستی می ایستاد و ان اولکه
 در تصرف روم میان در آمد و نیامان توقع بخت خطوط سطرار که بط
 رسیده بود و می او را مقبول ساخته کاغذ را سوخت و میان
 این فتح پس شادان شد و شکر کند و نمان خوان می بودند پس می
 علایمان که باکر اسپین ساخته جنگ میان برداخته بودند و در
 قیام میباشند لشکر کشیده و ظفر بقیل آورد و در میان این جنگ

و اگر کینه قضیاتش اینچنین است که تعلیم گاه جنگ که در کجور بود آمد و غلامان این را خود
منفق ساخته جمعی بنیان هم رسانیدند و سوار برای کوشش آنها کلا و بر
را فرستادند و بر دست آنها مقول شده قوت عادی آوردند و آنکه چهل
کس از آنها آمده اسب بکوشش اسب در کرده اسب را امید انکی بر سر اسب
میداشته و بسیاری از اسب داران دم را شکسته بودند و اراده بخیر روم
میسودند لیکن که اسبوس اندوه را از ملک خود به رحیم رانده بود چون که اسبوس
بر سر آنها لشکر کشید تا به دست نیارده بسبب بیایی جبار بسیاری میزدند
و اسب بکوشش جنگ اندانه کرده جان او میزد و راه بدان دم که از جنگ
گریخته بودند در غور و دوی میزدند و از کد را بنده بسط گفت که هیچ کار نکردم
و از این به کام خانه جنگی که از خشت سیلا و کوس پیدا شده بود بر طرف کردید
و روم رو به آبادی صاف در شسته رومیان از خانه جنگی آرام فته
به لشکر کوشش با افتادند و بسط برای این کار میزد که اسبوس از کجابه
عزت نواری دشمن که از می می بودند برگزیده هر که می در جنگ افتد
و اکوئی اسطوخ اسبین نزد دشت بیان کرده بود و در قاف سیلا
کارهای غایب بنظر آورده میزدند و علم نزد و قوف تمام داشتند ازین
و جویات امیدوار جانشینی سیلا بود و که اسبوس اگر چه در کار جنگ
طهارت داشت لیکن کمترین دولت مال و حسن نظریه مال اموال

بسوی خود بایل ننمودند و نیز امید از منصب است بود و میان هر دو کس
 با انواع شته قمار شیوع داشت خصوص از عیال مردم دلدار که بی تنهایی
 بر آن گشت و چنان بود که یکی فکر محراب بگری داشت و منوچهر صاحب
 رعایا بودند اول مرد و آن طرفی سپاه مشغول شدند و آخر که سپاه
 از غارتش هم کار خود که شته و ناسه ماه بضایافت عموم مردم و کس
 برخواست و دست کرم کشاد و نارضایتی خلق بدست آورد و بی نیز از کرم
 در گذشته تدبیر است بآن قوام ظلم که در عهد بسیار رواج یافته بود
 بر انداخته فرمان فرمای عوام از طرمهوان گرفته بطور عراکبوس مخصوص
 بنظر داشت و این امر مردم دشمنان مشکور شدن با خود قرار دادند
 که لشکر این حسان در وقت تعیین و کطیط بطل ارنه موخرین گویند
 که گروهی از غارتگران جبار که ملازم سطرینی بودند و از سر بر نی
 و غارت اموال بسیار و مردم هر دیار را با خود جمیع ساخته بسیار
 بنجام داشتند صرف نفی دریا گفتا کرده مسافران بی بر دست
 در زری بنمودند و کای بر اطراف اکل می دست بد میکردند و ناله
 روم مفر کردند که انبوهی از عمارت برای گوشمال بقوم بطرف بسیار
 فرستادند و بوس طرمهوان خلاف سبب نامی ابرای نظم
 اینکار بسیار سال و سری یعنی بسیار جبار مفر کرد و مخص

که در بخر مد لطن تا حدی حین از آبادی فرمان روا باشد و هر قدر سباه
که خواهد و تواند جمع کند اخراجات آن از خزانة خواهد یافت پس می
سند سرداران خود را در شجاعت بحمد لطن بر جهازات و
کرد که هر یکی از طرفی برخلاف غالب آید و خود بمقابله تافته چنان
که اعداد چهار روز معلوم شده در سبب یا خریدند و می نشست چهار
سقاقت ایشان برداخته کار بر ایشان تنگ نمود و انقوم اگر چه ابتدا
مسند خنک بودند مگر از سطوف و صولت می برسان شمع از راه
اطاعت و آمدند می فتنه نکرد و که قریب بخت هزار کس بودند
نماندند و که آشتن در مکان قدیم صلاح ندیده و وزیر از کنار بخر می
برای سکونت شان داده معموره چه میدر ملک و م بنا کرد و طرمون
بر یافت این فتح شادمان شمع می امیر و حسین و افروزین
و دانشند که بوسیله ملک و شمشل انجام باید لهند و سلبوس طرمون
قانونی اخراج کرد که تمام افواج اینیا و روم و جنگ مطرد می طرمون
مفوض برای و اختیار می باشد و این اختیار کلی موجب نیست
و می اگر چه پادشاه نشد مگر قدرت پادشاهی او حاصل آید و چون بطرمون
او خواست می سبک کند را بنده و مسند و طلب است نامنظوری
اکنون شد و در انوقت سیر و دسر خاکبوس و طابوس بر جانشین

شرفی است و دین این اول مدح و ستایش باشد و بضر و در خواست
 و بضر و در خواست طرمون منظور شد و جمیع اقوام او را قبول کردند
 می را اختیار که سبلا را کمال عفت و زود دست داده بود و بهو
 حاصل شد با قدر تمام در هر سرع از نه سالیان سفر کرده بر سر متری دست
 روان شد اگر چه جمیع سلاطین از رومیان می رسیدند مگر متری
 ذات نند شیرزبان که هر ضرب شش بر او افتاد و علی هر بار و بیست
 قوت او را زیاده مکر و ملک متری دست بسیار آباد و مستحکم بنا شد
 بود و محصور مکر و همای قاف که ساکنان آنجا بیشتر قوی و پر زور بودند
 و متابعت و معاونت متری دست می نمودند و در چهار ات جنگی و نظیر
 را پوشیده داشت و این همه ام در فکر جمعیت بود و افواج او بیشتر
 از قوم ترک و سوزنا که سلا او را در آنجا که شده بود در متری
 مهترم گشت و متری دست سبب است طبع پس باد شاه ارسل
 مکبده پس باد شاه طینار و انشد و مکبده پس او که خود را بر رومیان
 سیر و متابعت و هم گزود و رسته بود و کلک سبلا را روم با فوج
 رسیده با متری دست جنگ کرده تمام لشکر او را قتل و غارت کرد
 و متری دست مهترم شده ساه بدریا برد و یکی از عیاران او را بمکبده رسانید
 و متری دست جمیع افواج برد و خسته فوج دشمن طفر یافت و لوکلن ناخته

جمعیت اور پر اکندہ ساخت تا آنکه سطری بار مینه فله بر دوسبه سال دوم
مغایب بر اخته سطریتی از طمع اس طلب کرد طمعش تا آنکه چند
دستی طمعش نه اشت بید به سال دوم چنانچه باید عزت و نام
او بر داخته از تقویض سطریتی انکار کرد گویند طمعش اگر چه سعی
نویسح ملک نبود مگر سلاطین ملوک اطراف مملکت خود را سخر کرد
فرمان داده بود که هنگام بار هر روز در بار حاضر شوند و نوکران به حدت
نمایند و ایشان نیز مطیع بوده با نصیاد فرمایش می بردند و او شاه
میکشید از سبب میان و میان در میان جنگ پوست اول
طمعش بار و میان مقابل کرده مغلوب شدند بعد از آن باد و ضربه
مردم به این کار را آمده کاری از پیش می برد و در اسرع اوقات به
رو میان مضبوط شد طمعش منتهی شده بنه بار مینه صغری بر دو کوس
در نهبه تغایق بود که عرض استغاثه سیاه بدو خواست عمل و کوس
مردم سخت کوشش بود و لشکر سخت کوشی او تاب نمی آورد و سبب غلبه
آخر سال کلا بر بونوشل شده غنیمت و کوشش او افواج بستمای اخیر کیا
او را که آشته به کلا بر بونوشل و درین مهلت سطریتی توفیق
بر تمام ملک با بطوس متصرف شد کلا بر بوسی در بر انداختن کرده طینا
افواج چند روز به گزیده و افواج روم متفرق شدند و اغره و غلبان

روم برای انجام نبرد سامانی اسپه سالاری برگزیدند و او در اندک ارشد
 در سپاه رسیده اول باجم صلح مطری دت و او مطری دت پیرانگروه را
 تعاقب و میان که در ارشد بودند مصمم کرده رو نشد و بطلوب سینه
 ماندگان لشکر خود را اگر هم که زاینده منعم گشت قبل از آنکه عبور فرما
 می شد با کاه بود و رسید ناچار تحکیم است چون باه زشت و پان
 سایه آنها در ارشد و لشکر مطری دت و میان این دو کشت و نبرد
 کردند چون سلاح ایشان همه ابر که دماقت دست نداشت و دره که خسته چند
 سپه لاری بر دست لدهی لشکر بدخت مطلق فایده نداشت و یکی رو جنگ
 تافته مطری دت و میان ابر جابر طرف دین باشد و سوار جنگین
 بد رفت و با بضه از رفیقان او مضروب شد و چند روز راه گشتی
 طعام نبود و میوه صحرا و آب با اکتفا نموده در این شالی کس که از جنگ
 که خسته بودند با و پیوسته معاونت آنها در یکی از انبار خانه که بر آبی
 مهیا کرده بود در آمد و از طمع اسب ستمه او کرد و او متوجه نشد و خاویز
 شده بملک کاکس که بخت و می خود را در اینجا رسانیده مطری دت
 مد لری رسیده اقامت گزینست که مردم طرف ابا خود متفقین
 بقوم طلیق نجاه برد اگر چه کوس و می کس و سس و سس و سس و سس
 لیکن با اینهمه اورا حاکم معاومت دشمن شکنی در سر نبود و خواست

از خرمین و گال بهر ساند و بر سر روم شتابد مگر فوج سپاهیان بنیالعیسای
حون لشکر یان مطری دت از عیش آگاه شدند برکت و کسب مال نمودند
مسی را ده قیل بدرد است غوغا بر پا کردند مطری ت را زده کردند
بهره برای تفویض قضیه ملک و مال طلب کردند آن بی سعادت جوانان که
اکنون بدو هم را خبر مرکب می نمایند من چه چو در این سخن بردارم اجابت
نماور افتاد دست به جبار دشت و از خدا خواست که ترا هم من سخن
بسیار نصیب بدین حرم سرانگه گفت هر که اعلامی رویان بکار آید
برک امامه شود و هم برک اضی شدند و ز سر از دست بادشاه خورد و چای
دادند بادشاه چون عادت ریاقت داشت هر بر و کار گزشت و خود را
بشمیر تو داشت تا جابر طبع و کسل و فانی او تا با و سر او بر دست
بست سال مطری بار و میان جنگ کرد و چون از مطری دست خاطر برد
فکر به افقه طبع اس من نهاد و دست خست و در آن هنگام که لشکر
در مطر اش کشیده سپهرش بجا و کسب نه طهرش در صد و صلاح بر او
و مدافعه رویان شد و دو سپهر از منم ساخته گشت و سپهر سوم بنام
بر داد و هر چند در تحریف میان مصالحه برداشت می سخن او بر انداخت
و با طبع اس صلح کرده برای ملک مفتوحه همه باد که شسته عزت و احترام
نموده پس کس که سعادت بدو کرد و مفید داشته بشیر روان شد و آگاه

طارک کشته شده متغیر و تبدیل سلطان می بردخت و ارباب و شاه اوز
 با بجان و اسطوخوسس بادشاه سر با از راه طاعت در آمدند و فرمود
 بادشاه رسامان را فرستاد و با هم صلح داد و از آنجا با بطریق عجب
 سخن شد با نطیوکس و سر یار اخل قلم و در و کم گشت پس از آن بخود
 و اسطوخوسس را که سلطنت او رسام از کربنوکس برادر خود
 گرفته بود و او را به اخل ساحت می طلبید اخل اسطوخوسس حضرت
 قلعه او را رسم و اعتماد اسباب قلعه داری حاضر شد می مجامعه بردخت
 بعد سه ماه سخن ساخت و دو ازد و هزار کس از رفیقان قلعه کشته
 شدند و می در کشتن مقام برداخته لشکر بآن از غارت اسباب
 بیکل باز داشت و کربنوکس را بجای بخت آن بقتله کشته اسطوخوسس
 را نشان فتح با خود گرفته بروم روانه شد درین بوش با زده ملک
 و مشتقصد اصدار سخن شد و بست نه بلده ویران باز آبادان کردید
 قلعه داخل ملک و موم شد اسیر آن همراه می آمدند و اکثر آنها
 به طعنه اس و اسطوخوسس بادشاه مادر رسم و خواهر متری دست
 و عثمان علی و شمس و غیره باین و بادشاه که کار نه بود و خزانة نقد چهار
 مین رو به مروج اسوف بود و مستعد کثیر و عایش بیچاره از مالک شام
 بروم آمد که همه رو میان سخنبران بودند در وقتیکه

می نسیخ نماید بسیار فتنه در شته روم دسه قبل مسیح کطلیس قمار بوی
مردم بسیار برای براندختن افتد از روم با خود مسوق ساخته بود از این سبب
و سورش عظیم در روم پدید آمد مفسدان بسیار فوت کردند و بکار
روم در فکران کرده شده اند بالاخر میسر که دوست و خیرخواه جولیوس
با صابت ای کوسن تبریز انبوه مردم را از رفافت کطلیسوس باز داشت
راجح بخولیوس ساخت از این سبب بسیاری از مهابه ان مفسد تیار شده
و کطلیسوس نیز بدست مردم لشکر رو به تریاید نهاد و در شته دکنس
بس در سته می جولیوس و کراسیوس با هم متفق شدند که مسیح سلطنت
روم بصلاح هر یک شد و نالفاق دشمنان دم را بر انداختند و در میان
فارع الیال شدند و جولیوس و کراسیوس و اطرومپون بر سر کار دیوین شدند
و کبطور بگیرد و کراسیوس و کسیر و بعثت مظفر بر گشت و جولیوس بعد ایام کونسل
به ولایت کال ابرعمه خود گرفت و در شته سال جرمن و طانیه را
گرفت و قریب به صد بلاد و سه ولایت مفتوح ساخت و بر زمین
مردم ظفر یافت و کراسیوس بعد ایام کونسل در شته ولایت سرای
گرفت و از آنجا در شته بر جای بسیار فتنه از مردم فتنه از مردم مابرس
و بغل داد و دمی این زمان در اسپین نه بعد ضعف کراسیوس و مرگ جولیا
و خضر خونس و دج خود می بر افتد از جولیوس شک و جولیوس نظام

دیده شکر گشت و تو خوش خاطر هر دو افزود پس جو یوس لشکر مقابل
 روم فرود آورد و می در گشته بایاران خود که بخت جو یوس فراموش
 و بطربوس نابان می از اسمن اخراج کرد و می لشکر خود را در کرب
 فراموش آورد و در گشته در میدان فرسایا معلط طلی تلافی در نصیب
 و جنگ صعب اتفاق افتاد بعد قتل بسیار می بمصر که بخت دهد اینجا حکیم
 بطربوس بمصر بطربوس بمصر بود و نه سالگی در گشته قبل گشته چون در گشته
 جو یوس قتل می می یوس یافت لشکری شایان بتجارت نام
 کرده خود بکام می یوس که در اسیر بمصر طریقت که عراج کرده بود
 رفت و قتل او را نشانند از اینجا بر بود کسی به معلوم نمود که می بمصر فرست
 لهذا با چهار هزار مرد و لا و را بسکندر آمد در اینجا خبر سبقتا پیش بندان
 آن مردی با سر داکشته می می رسیده هشت ظفر دوا و یوس و حسن
 برای می بنا فرمود درین هنگام فاطمینوس اراده مخالفت نمود جو یوس
 در یافته مردم مصر را نندید کرده فاطمینوس است و هزار مرد در حوض
 در یافته مردم مصر را نندید کرده فاطمینوس است و هزار مرد در حوض
 فرستاد جو یوس بعد از تردد بسیار در قلعه آکنه متحصن شد و قتل
 بطربوس با دوازده هزار مرد دست و میان اسیر بود و فلو بطربوس
 اراده سلطنت در سر داشت لیکن بخت موافقت اعیان بمکه مقصود

ظهور نیکو و اکیوس کس که از سلاطین مصر و لیبوس و تبسین و بده نشکری
فرمان بر سرش تعین جولیوس و المیدر سببه لارا اکیوس حکمای مدافع
اما بسبب قتل اعوان کجاری از پیش نزد مغلوب شده و در ابدن بازده
شمار مرکب جنگی که در دریا بود سوار شد مردم مصر بدربار یافت انجیل
جهت استخراج لیبوس و جولیوس مصالحه کردند لیبوس با طاعت
و فلوپتر از حجاز دریا که نشسته و هم جولائی سیدل نشسته و روم جولوس
رسید جولوس سطرین و لوس و لیبوس ابالشکر و او ان بنصره
ساخت و او تمام ملک انصرف آورد و لیبوس که از دارالملک جدا
بصرفت سحر فادر نشد فلوپتر در سه سلطنت سید جولوس بدین
فلوپتر او را در کنار کشیده و او شاه و مانی و او تا آنکه از فلوپتر از زندی
و نامش فیض خدادیس فیض بر ولایت با سطرین از مافوق و نیا کشیده
سوس با و شاه انما که بخت و در انحال که یکی از سرداران خود بهشت
فیض انما که در تصرف آورد . ان پرداخت و روبرو جنس ابرار
لیکوس ابرو و سطرین ابرو و سطرین با قد و نیا و انطی بطرا
فرمان و اساحت و متوجه روم گشت و در عیار انوخته لشکر با و فیض
و لیبوس و یک بی مقابله افکار کرد و او از بادشاه مرطنا حمله نمود
و مقابله فیض را که فیض بعد از مقابله و مقابله سطرین و سید و عین گردید

دشمنی گشته شد و از لشکر کس طوس به لازمده نماند و او در بوطفا محصور
 گشته خود را گشت قیصران ملک گرفته بروم باز گشت و در لشکر این فتح
 تمام را کین دولت و خاص عام ضیافتهای است بانه کرده مخاطب نام
 بی تر یعنی شاه شاهان گشت و زمانی مجلس کنز زاینده سینه که در ملک
 اسپین بود و موسس سالاری با جمیع افواج پرداخته اند با بیغزار
 اسپین شده و در آن ملک به موسس سطرین سپران می جنگها صعب
 دست داد که تمام عمر مثل آن اتفاق نشده سی هزار مرد بالائی موسس رسید
 سپران می بقبل رسید قیصر دهمه برای لاسپوس بنا کرده بر آن ملک منفروش
 و سپران می دست با کم کرده روز مجدداً بر یافتند افواج قیصر بدین
 رسید سرسپوس آوردند و سطرین منفوذ الخیر گشت قیصر مظهر
 در روم رسیده بعد از داد بصری بر دروزی دوستی از قیصر پرسید که
 از مرگ کدام خوشتر جواب داد که بید غده مرغ و تصدیع چون بانی بن
 گذشت میان سبط و قیصر فهار پدید آمد اکثر سبط بر قل قیصر اتفاق
 مخضر شروع سال استند در غرضه سخنان بود ادیه و ضاع ملک قیصر خبر
 دادند که این پوزور بر باد شاه مبارک نیست و کل بنیاد و حرم مسک
 شوم جواب بیده لغزه زد و لغال بد گرفت ازین سباب قیصر و جلوس
 مجلس پوزور انکار داشت روز مفر یکی از سناطرا آمده گفت که این

نامدار و بد بر این او امر در حسن حاضر شده دیدار گرامی را چون سکارانند چاه
 قیصر بسوی مجلس نشاند حکیمی انا از مشوره مردم آگاه بوده انحال بطور
 مر بر کاغذ نوشته بدست قیصر داد قیصر خوانده بدست یکی از اهل کل را سپرد
 در دارالاماره رسیده بخت نشست سمیرنای از اکر و به جمله سلام داد
 جرایم را در خود بشتر آمد و همچنین مردم از بر سوآنده اطراف قیصر را در فتنه
 پس سمیرنای دیکته آمده دهن قیصر را گرفت و مسافیره بر کیف قیصر قیصر
 زخم بر خاسته بمقابله پرداخت و انحال یکی نر بر سینه قیصر روئین
 رد لباس همچنین تا در حلات میکردند و در طیوس سیده و خجری بدشوعی
 کرد که قیصر را مالشت به بدست زخم بر خاسته بمقابله پرداخت و انحال
 یکی تیر رسیده کار با تمام رسیده باز دهم تاج سکه که قبل و فتنه و عزم
 بجاه و سس سال در عمر هماره سالکی بکار بسته چهل و دو سال در کار
 گذرانید در تمام بجاه و دو جنگ کرده و یکبار و یکصد و دو و دو نیز کرس
 بقل آورده در علم ریاضی حکمت و انشامرتیه اعلی داشت سال شصتی
 بر صده و شصت و مجور و قبضه از اعمال اوست

در سنه دوم بعد مرگ قیصر انطونی که از خیر خواهان قیصر بود در غیبت او
 بنا باجرای سلطنت بنمود اگر چه مردم خوب نبود مگر برای یکسال حاکم و مردم
 و بیکس از رفقای انطونی با قدری فوج در فورم جا کردند انطونی بر خیزان و بجای

قیصر دست یافته بزرگانی عظمی در عابار او مجلس عظیم جمع کرده در باب قتل
 قیصر وقوع خاویج و تحقیق خطا و ابرائی قاتلانش مباحثه کرد اکثر از مردم که در
 احسان قیصر بودند خطا و جرم بر قاتلانش ثابت کرده تقصیرشان معاف
 نمودند پس انطونی لاس قیصر را در فورم بغرت تمام آورد و صایای
 بر مردم بخواند که قیصر کطوبوس خوانه زاده خود را بخطاب قیصر بنی ساخته
 وصی و قائم مقام خود نموده و فی ادم صد دینار رومی بشما انعام فرمود
 مردم باستماع وصیت او مانند مرک پدرش یون کردند و تشکر جانشین
 بجا آورد انجاد انطونی لاس قیصر را با ايمان لاس خون الودع مردم نمود
 که همچو مرد بیک نبذارت حق مفعول شد ازین سخن عموم مردم عهد
 کردند که قاتلانش را بجزا رسانند و اکثر سبابان قدیم انجست و کسب مال
 همه را قیصر سوخته عم و امانه کان صورت کینه خوایی گرفت و بیون بقیام
 خوئی سبیل گشت رعایا شمعها افزوده برای سوختن خانه های قاتلانش
 و سنادار عم اشتراک باره باره ساخته و انکرده اکاده شد بعد فعه
 برداشتند چون قاتلان قیصر عموم مردم بسیار دیدند عهده برای برای می نذر
 داشتند از شهر گریخته و رعایا بر سوختن قیصر صومعه کالان بنا نهادند چون
 انطونی دید که مردم بسیار با او متفق شده در خواست قصال کسب طری
 لبر منی که در ولایت اسپین سواری کرد و شش هزار مرد خاص خود را

جکی روان ساخت و تدریج و حیل اختیار نظم و نسق امور سلطنت بدست آورد
چون افتد ارکلی یافت و مصالح از خاطر شناسفت که طوبیوس فیض که بعد از
اغطیوس لقب گرفت تا عمر محمد و سالگی در پالونیای راجی تحصیل علوم قیام داشت
بدر یافت مرگ فیض و قبض تبر و کانش روم آمد انطونی خبا که باید مرگ
تعظیم و تکریم او بجانیا و در روز یک جولیسو سن بیام او نوشته بود با تمام
اکطیوسن ناچار شده نمر و کات او نوشته بدید احسان حسن خلایق
تعالیف قلوبی اخته مردم را با خود متفق ساخت و رعایا بس عمل درونی کو
با ذکر دیدند و سپاه نیز بدر یافت و در نیت فیضی بر و مجتمع گردیدند انطونی
سوم شد و در هر از ولایت بهر حال که سابق بخا بود طلبه شد
پس در روم نشانیته بهر سید یکی آنکه انطونی بخوانست که سلطنت بر کس
باشد و در اغطیوس اراده حصول حکومت بورونی و کین عم داشت
سیوم قاتلان فیض بخوانستند که بدستور احکام ملک اختیار هماد در
افتد از سبط باشد پس انطونی بی اطلاع سبط بولایت سلی علی غال
رفته مجار به شد بدام و طیبوس کرده ظفر یافت بدو طیبوس کس نخته
در مقام مینا بدست انطونی گرفتار شده خبر خود بسبط فرستاد
خلایق انخال اغطیوس داده نهر کس در میده روم رسید به هر کس
که از کار بدانا و بلغار بود و انطونی دشمن روم داشته با او مخالف

بود سبب سازش نمود و سناظر باطنونی نوشته که اکنون ولایت
سلسلی بین خال که نوشته تاراج رومار سطنیا بردارد بعد از آن
در ولایت روی کن قیام نموده بر حکم که از سبب صادر شود بران کار
انطونی بغیر دولت حکم سبب نیاورد و سبب غلطوس را بشکرا
بذبح نمود انطونی با مو کردند اغطوس با دوسر در دگر رساند
بولا سلسلی بین خال فت و انطونی بعد از بسیار شکست یافته
پس پناه برد درین جنگ بی نامی از حمله دوسر از سبب مجروح
در حالت نزع اغطوس اطلبه گفت که صلح و سازش با انطونی
مناسب حال است اغطوس سرعت در سازش با انطونی کرده
اول بوضع درخواست بفر سلطنت نیام خود از سبب چون نهان
اغطوس بند رفتند با یوس شده با انطونی و لبس اتفاق کرد
و تا هفت لیکن که هر سخن شش را پاده و صید سوار باشد بروم
شده بمقابل سبب ادب سبب از کرده خود شمان شرح کار گوید
بد و سپردند و بجهت آنکه با انطونی نمی نشود اختیار ولایت شش دادند
اغطوس برای بختان اختیار خود اول برای قضای از بر و طبوس
و کاسبوس قانونی برای بخت و جنگ انطونی و کاسبوس فرار داد
شکر و طبوس و کاسبوس قانونی برای بخت و جنگ انطونی و کاسبوس

و چون در غلطوس در حراره سارس مقابل مبدک آمدند خون بر و طبع
انجمله قاتلان قیصر که باقد و نیا ^{نقل رسیده از عهد اعطوس}
و لبه سس رسیده و در باب نظام فها هم روم شوره نمودن و در باب
که تا بحال هر کس با دوشاه و فرمانروا باشند یعنی لیس حاکم
و الطوفانی با دوشاه عال و غلطوس حاکم افریقه و خرابیچر روم با دوشاه
و دیار شمرنی بشیرکت هم فرمانروا باشند و در انداختن دشمنان خود و دیگر
معنی نمایند و اسم نویسی اعدا و اله میگیرند اتفاقاً دوست دشمن یک
بود چنانچه ملوس را در لبه سس و لاسبوس علم الطوفوس و دوست
اعطوس در آن داخل بودند ازین امر طبایع امر متاثر شدند و صید سبط
و دو هزار سواران نیز در فهرست بودند اموال اسیر و دم تجارت آمد و
در عابار اسید بنی ماند و هید خلیق ماس سیدل شد که در زاری و قتل
چون در هر خانه بود و کسی اجرات منع حلاوان بخانه مردان مسفره
در آمده گرفته میکنند و مویش تجارت می بردند آمد مردم بروم حاجی
که رنجت و آن جن حوی اخرا این مرادی رسیده بعرض چون حلاوان بکلیه
آمدند او در یافت انجبر ملک طبل اولون رنجت و از انجبر بکلیه
تا بر چهار برآید که نزد سبب موافقت هوا از چهار فرود آمده شد که
بهر سبب در صبح بر چهار دیگر نشسته و عمارتی که برای سیر ساخته بودند و

مؤذرا در انکاسن سخن نموده بخواب افت خادش سالنه بر محافه
 نشانده براد چهارمی بودند در خیال جلادان به انخانه رسیده بسراغ
 مشتافتند و انطونی را در صحرایافته مردم سبیر متعده قاتل کشند
 حشر و راجلادان بسیار مردم را منع کرده بر قل را ضعیف شد پیش جلادان
 سرودنش بریده پیش انطونی آوردند انطونی بسیار شاد و شاد جلادان
 صد و انحام داد سرودنش در خانه دوشسته مضحکه میکرد و عمر سبیر و
 سال و مرگ در سنه روم و سنه قبل بود مردم بسیار از روم گشته
 در ماقه و نابه بروطیوس پناه بردند و بعضی بسلی زد و بسیری فرستند
 سکس طرس بحر روم را بجهازات جنگی مستحکم ساخت اهالی روم
 و چهار صد زن را کایر را نموده فرمان دادند تا اموال آنها را بغلیفه
 ناموافق آن از هر یک حراج گرفته شود و طلبیان را از زن اشاعت
 و بغلیفه چهار صد زن بجهل آمد و در صد هزار نفوس و مسافر جزیه قرار یافت
 چون انعام و غارت با تمام رسید بنط خبر کردند که نام حراجی منتفی
 گردید و بنطوس و انطونی در روم سکس فرمان و اگر ده خود بر
 قاتلان لشکر کشیدند و دشمنان که با لشکر خود با درسیا قیام داشتند
 عزم ملک فلوطن نمودند بدیافت عزم غنطوس و انطونی با جهل لعین
 افواج خود با بروطیوس که در ماقه و نیا بود پیوستند پس انطونی

بشهر قلف کشید و در آن هنگام افواج بروطیسوس شتاب هزار سباده و ست
هزار سوار بود و افواج سلاطین نمانده صد هزار و سی هزار و پس میان
طرس قریب قلف بکافور قین دست و چون غطوس در آن تمام
بود انطونی بر همه افواج فرمان داده و آمده ماکسیوس جنگ صعب کرد و
روطیسوس لشکر غطوس شکست و اکثر افواج غطوس متفرق و بر
برخیه آنها بخت قتل و غارت بسیار کرد و افواج کاسیوس نیز از هم پاشید
او بخاکو حجه پناه برده سواری شد و موالع اسباب او بفرار رفت
بروطیسوس بر صحرای طفر یافته گروهی از سواران بدر یافت حال کاسیوس
فرستاد و از آن مردم منویش شده طبطیسوس در خود احوال و
طبطیسوس چون مردم را شناخت فذری توقف کاسیوس میان
ابنک طبطیسوس قتل میسر شد هر سان کشته ماند روس در خیمه خود
که درون کوه ستواری گشت و در روس او را گشت طبطیسوس جان
نخاوان بچینه رسید کاسیوس انفقوان بیکریه کرده دست که درسی
من این بلا آورد و لهذا خود را پیشیر ملاک کرد بروطیسوس بحیرت کاسیوس
بس مول گشته لاس او را بچلین داشت و بر تمام لشکر سالار شده
برابر است و کبر پس و هزار دینار انعام داد مردم سپاه شاد شده
که گشته و از هر دوزور زم صعب میان آمد بروطیسوس بخل گشته جمعی

۲۰
ارخواست که بخت نیت و موالی کو بی کد ز اینده و اسطیو پیلوس انجمن شد که در کوه
کدشته بود و در سناد او بردست دشمن کشته شد و باز نیامد برویو سفلک
بر سر مخالف دیده از باران همیشه و خنجر خواست نیافت تا جبار اسطراط را
گرفته در انجا قدری دور تر رفت و گفت ای اسطراط اگر مرا بکشتی دوستی کردی
باشی اسطراط انکار نمود و برویو سفلک می انجا فرمود اسطراط چون دید که
بروئیو پیلوس ریحان داون مصر است گفت قسم که مردان جهان کینه
که بروئیو پیلوس رفت مرک از باران معاونت یافته اعدایان کار
گرفت اگر دوستی منحصراً در دست همیشه حاضر است و رزین نهاد
بروئیو پیلوس مرکوس خود را برویو پیلوس زده در سه روم و سه و سه
چهل و سه سالگی جان داد بعد مرک بروئیو پیلوس نام ملک و رفیق اختیار
بر سه سلاطین نه آمد و منقسم شد و هر طیبوس در و سوس و نون و نون
و هر یک ملک سبط کشته شدند و پسرش خود را ملک کرد و در سربوئیو
بروم و ستادند تا بر بای تصویر قصیر نهادند و لاس بروئیو پیلوس سوخته
خاکستر بر زد و خنجر کیو سفلوس زوجه او به ریسباروان داشتند بروئیو
خود را سوخت الغرض فائمان قصیر با صبح وجود ملک بر طم بر بطیخی
سلاطین نماند قوت تمام یافته دستورات قوانین بنامند و قوت و قوت
مقرر کردند پس انطونی در کربک بر انشینه زفته با بسیاری باز

حکام ملاقات نمود و چندی از آنجا قیام فرمود بعد از آن یکسایا یعنی شام شد
اکثر سلاطین و خوانین آن نواح با او ملاقات کرده و بنشیند و روزی
آن ملک خود را با انواع اربابستان در طریش جلوه میکردند انطونی به تبیل اکثر سلاطین
می پرداخت چنانکه سلطنت بسید و سیاه پس من که مادرش غلو و ابروین
من بود و او ملک جوید در سینه میرد و کشید و دشمنان او را حدود
و از جمع سلاطین که بخدمت انطونی آمدند فلو بطرا ملک مصر که در انوقت
هفت سال عمر داشت قبول مغرت تمام یافت چون اسکر این در الملها
او قاتلان قصیر را پناه داده بود فلو بطره با نقیاد و اطاعت پیش آمده بود
پشکس سیان کند زانید و با لشکر و اوجس من است با لاشنا قه یک
نگاه سبیلار و هم را سخن ساخت و بکنند از بیج و خم بست به عجب و بیجا
انطونی ظاهر دل خود را که کرم گیری هوای ملک گیری بود صید شهباز نگاه
نیم باران شهباز طنار و به تمام کار را که داشته به صرفت و مشغول شام
شراب گشت اغطوس ملک تمام سپاه شده منادی کرد که هر که در دم
رفته اقامت نبرد و جاگیر بمرتب خواهد یافت ازین سبب دم بسیار ببار
کاهش کرد اند و از جمله ان در جل شاعر نامه ار بود که از غوسس التماس
در مدینه شعر نمود و بنی حکام فولیا زوجه انطونی از حال خلاط شوبه و فلو بطرا
رنگ برده هر چند او را طلب داشت میقتنیافت پس فولیا قصور کرد که اگر با

اغطوس منافقه میان آمد شاید الطوفی مقتضای شجاعت باشد ضعیف مانده
از خواب غفلت بیدار شود و کاری از پیش رود نارین و لوسوس بر آید
ساخته منافقه نهاد و گفت چون الطوفی سهم ملک است در کارها استصواب
او ضرور منصور اغطوس ای رفیع منافق سران نامور و سزایان
شکر ادر میان آورد لوسوس که در خوف سردار رسد سخن بگوید
نکرد و گفت اغطوس ابروی سخن من ضرور است پس بیان چنین
نوبت بچنگ کشید و لوسوس شکست یافته جانب و خاسته برسد که
قریب اطوار است رفته در دست افواج اغطوس محصور گردید
و لوسوس هر چند خواستند که از آن مهلکه برانید دست اند چون
در این مکان محظوظ و علامت با جبار حاره کار خود برای اغطوس شخص
و مفوض داشتند اغطوس آنها بغیرت تمام دریافت و سرکنه فضا
شان در گذشت و مظفر و منصور بر دم بر گشت و شکوای عیان بنظر
گشت و الطوفی بدریافت خبر نزیمت فولیا و لوسوس غمناک
اغطوس بودند با جهازات جنگی را رسد به طرایی و از آنجا براد
سیر اسد بود و در پیش آمده فولیا را دریافت و بر منافقه
اغطوس ملا منهار کرد و چندی با او بسر برد و در سنان رنبر بخوری
که از شته جانب اطلی شتافت و در رند و سیوم قلا فی طرفین انصاف

در انوقت لشکر ناره براق الطونی فراوان و فوج کنگ سکطرس سپهری علما
بران بود و غطوس اراده مصالح نمود و سعی کوسبوس که دوست نزد
منه گشت و الطونی بنا بر مزید استحکام قوانین مصادف اکطونیان
اغطوس در جبال کجیح آورد و تقسیم جدید روم اشکارا کردید و خانیان
غنی بر غطوس قرار یافت و بخش شرقی در حصه الطونیوس آمد و اوقیبه
در و طاع السی مقر گشت و بر جزایر مقبوضه سکطرس یونانی سوار
ناراده غلات اسلی سد و دسار و صمد عام انعقاد پذیرفت ازین مرعاه
و لشکر ناره نه چند بی این قواعد سلوک بود و الطونی بالشکر بسیار
پارس لشکر کشید و اقیقه حراج طه و سل سر خود بستاند و غطوس بجای
گال شتافت و سکطرس ای ضبط ملک جدید داشت و الطونی سکطرس
سام دوات و وصول اقیقه بانه عهدین بر یونانی سوار گشت اندازند و سکطرس
پذیرفته چهارات جنگی و سپاه راهبیا کرده در صدد اظهار شجاعت
و رسد غلات اسلی سد و دسار و صمد روم و او یلار دند که اکنون
در دست طالم بودیم حال چهارم افروز و غطوس که خواهمان لشکر کاسطنه
بود اراده تسخیر اسلی نمود و گریست مرحت سکطرس و نایب و همت نوبال
دیگر محض داشت و الطونی برای انجام کار غطوس ابکیجه مفسد ترک
جنگی معاونت کرد و بش غطوس از سه طرف بر جزیره اسلی لشکر کشید و کرنا

مساعدت باد بتوانست سید از خیال سکه طری بسیار مغرور شده خوا
 نیطون بسیار حل خواند و اعطوس باز با فواج و هیازات جنگی اگر کیا را
 الجیس ساخت و کما بعد ضعف حیدر روزه بر سبلی و سکه طری
 بافت سکه طری سخاویت ته اراده نیاه انطونی مؤدو و میران اورا
 طلبه شد بعد خواست که چندی نادر دین از و کشیده و بد استعلا
 و صبر حیده مانعی نبرد لهند ابا ابر ان الطونی اظهار قوت عظمت نمود
 لهند اشک سکه طری و را اسططوس میر انطونی او چه حیدر روز را
 از کم که زاینده جراح سعی خاصوش کرد اعطوس این مرده را بخدمه
 سلطنت خود داشت و در فکر دیگر شرکانشه پس انوقت بخت و بخت
 ساور و سوار بسیار با خود داشت و از اعطوس غالبی بنده است
 خواست سبلی را داخل قهر و خویش سازد و بخند که من بنی اینک
 را مفتوح کرده بودم اعطوس بخیر کس و بد نفس ستاد انازان و عید
 باز اید لبه شش ششم جواب داد که من چنه توانم کرد که یک کس این ملک
 قابض شود و نیز حکم اعطوس انابت سار علم اعطوس در سابق مردان شک
 پس از خود کرده بود و یقین داشت که از فرمانم بیرون نروند
 لهند آنها باز او قید تخمیه استن آید همه سرداران لبه سس اعطوس کرد
 آید نه سس بجایه خیال با خاصان خود منع سرداران و دود و یکی

مخاطبان سلسله عطلوس المخرج ساخت اعطوس بحالت ن فوج
شکریان و راسب لاری بند بر خنده چون حال احیان دید و بی خستیا محض کردید
در مایه عطلوس افتاد و اعطوس او را بجان امان داد و مکرّمه موال او را مضبوط
آورد و بیک سر کوم روان کرد و سس از در و باز میجو ماند به بقیه عمر در بخا
برد و بکشت و حمان مرد اعطوس شوکت تمام بروم شتافته رعایا را بک
کرد و بنظر نادر شهر استقبال شتافته و اعطوس او را یافته بشهر آورد و در س
الهی و شکر ساعی او کردند اعطوس چون ارکار سس بر دخت بخت
رزانند جن الطوفی مقصود ساخت مشبه اوقات احوال سفکی او را فلو بط
بر زبان میراند و صاحب او بر مردم سخاوته تا اهل روم از وفقت کریمه اطلو
همچنان بر رویه خود بود و مقارن بحال الطوفی با لشکر بسیار بر سر قوم برسان
رفته جنگ صعب کرد که قریب بع لشکر منقول شد و خود محمول گشت
لند او شوکت و اقتدار و امانتی راه یافت لیکن الطوفی ان شکست سخت
لند از بحال نیامورده محل تمام داخل اسکندریه شده و جنگی حال فوج و اوقات
اهل روم توجه نکرده اوقات انجمن و تشا فلو بط اهری بر دو کار ملک
مال پرو انکس و فلا بطرا هم در دجوی و نظر فری او قصوری نمی نمود و با انواع
غنی و دلال و حشوه و حال شید انفرمود که بی با نوانه بیل شکاری می برد
و که ستانه بر می بخفتی می راست کاهی صباد اندام راف بدوش میکرد

و هرگونه بضایع عیان شود بر گرفت اگر او از سر کشی نامی از نمودن هر چندی بجام
کند در زمان که پس اندر خواهد رفت کاری او سارخاه الطولی نیز در قضیه
و سوشن بوده و ابیات مصنفات روم و فلسطین و قوسنا و سلو
او قرض و اکثر مصنفات بسیار وجودی و عربی و بطور او بدو باقیست
مردم روم از الطولی شریف گردیدند و بر غایت اعظمی و عظمی و عظمی
بود چون طایع عامل روم متفرق و متوحدش یافت که طویا خوانده خود گرفت
ماتشش شوهر گرفته چاره خویش نماید و بدل یقین داشت که الطولی
اکطویا را بر اند و جلد جنگی است به الغرض چون الطولی در مقام کو
پس با فلو بطارز و عاشقی می یافت و سارخیش شوخت سنگی که
اکطویا بزم نام داشت از روم طمس این معصوم خاطر این دو باقی
پس ساق گردید فلاطره از خوف ساسا و کوسا و سارخیش
بمقت کرد بر این امر که اکطویا از زان بر گرداند و فلاطره را از آن
خواندند و در عمارتی عالی از اسکندریه قصری سیمین بنا کرده و تخت
برین دران انداخت و خود را با سس کس پیشتری ساخته بخت
و فلاطره را بصورت سس خواهر سس پیشتری که بصران او را
رنگ نه نموده بر تخت می نشستند و بزم عالی از اکا بر عقد کرده فلاطره را
مکمل و مالی و مالی که با داده بود و لقب بود و بصریه پیشتر خواهر سس را نگین

سلطنت نمود و در پسران خود بطریق فلاطرا را نشان داد خوانده و مالک است
و ادو انجیر مدو کونسل خود در سناد کوکبا نایج بر سر دانی نهاد پس بطون فو فلطرا
خود را خدای انما که است به با نواع و وقت ام عیش و قیاح و مضایح بر خند
می کشد نه که صرف صلو خود در نظر حکیم مساوات پیدا کرد و گویند در بحال تو هم در کا
چنان بخاطرش راه یافت که از کسی طین شود و هر اب و طعام هر اب و دین است
بر تبه که از دست فلاطرا هم خبری بخورد تا دیگر را میخورد اند و در بی وقت اغطوس
جمله قوی برای مقام اند بطونی بدست آورده مرکز خاطر خود با سبط دریا
نهاد که در ارسال سبب دفع فساد قوم ایران اتفاق نیفتاد سال دوم بعد
از شکر عزم محاربه با بطونی مقرر فرمود و بطونی با سماع خبر سبط انما
نمود که اغطوس سبلی با فراده گرفته و سبلی بر انداخته بر ملکش تصرف
گشته و اعلی را ابر و ارا را فوج قدیم خود بخشیده است اغطوس کینه
جواب داد که من آنچه با سبک داده بسیار نیست بطونی که مملکت با سبک
کرده اگر تمام سپاه خود بخشیده رو است و اختیار دارد و بطونی را رجوع
نمید و سبلی را بخود فرمان داد تا لشکر را با داده کرده نفر کستان بنام
در سبوس متی اسباب کرده فلو بطرا بر رسم فرامین سلاطین بطرف جنبه
فرستادن فنون و ان ساخت چون بموس سید عجب اتفاق طنا کثر
که چون فرامین تمام سلاطین برای ارسال اسباب سبلی شدن بود و بنا

۲۴
نظر عجب خاطرش عوض ثوب و لطف باب و خبک بجای مردان صفت کن
زنان خبک زن و سطر بان سرین سخن روان و آشنند و بدل گمان گمانند
بجای نایب و موضع طبل خبک و بل خوش آهنگی ستاوندان پیش
سرور و خوش جام غفور از ان حسانی گرفته بل مهرانی معنی کرده چندی
سرور و دست سوز و دخت و سبب الطولی در سوس و خوش شکر عسل
قوت بابر بافت و اراده داشت که اگر اول الطولی می آید ثوب خبک
نمی رسد بالاخر اغسطوس نهید سفاین باز و کشاد و در اوقات لشکر
اغسطوس هشتاد هزار پیاده و دوازده هزار سوار و دویست و پنجاه جنگی بود
و از الطولی صد هزار پیاده و دوازده هزار سوار و پانصد و چهار جنگی اگر چه لشکر
بعد بسیار بود و کرم و سلاح و تربیت نه است اخذ در مقام کلام کم
شهرت و سبب بر سر تلافی عسکران رود و او بر دانه صلح است و سیاه جنگ
سفاین قرار یافت الطولی سفاین خود را بر دانه همیا کرده مقابل سفاین
اغسطوس آورد و در میان و سرداران از سفینه سفینه بر فتنه و کجا قرار و
آرام بنیکر فتنه و پیادگان طرفین بر سواحل صفت تبه بانگ تار آن خود
میزراند چهار تال الطولی کساره بر صطولات اغسطوس حمله آورد و صف
اغسطوس بر حمله آنها بدخت کشتی نشینان و او شجاعت و دلاوری
که مثل این نشان میان آمد و یکی بر دیگری غالب شد مکر و نظام سفاین الطولی

الملک بنی زبیدی را یافت از سوانح غریبه اند در بحال فلوطی از سوانح
توالتی لشکر و نامی و سوانح مردان جنگی شش شش و شصت و میان
بر چهار خود بسته بطرف مصر روانه شد فلوطی با جغایمی خبر بخوار می داد
که چهار طایفه داشتند که برای بازگرداندن فلوطی رفت و عقیق و در
نبره و خبره گشت افواج و سفایین خود را بدست دشمن که داشت لشکر بیان
الفلوطی از بنو ارقه حیران گردیده نامشام جنگ می دادند که در میان خبری
سه روز و یوم چهارم بحاجت اگر بپا و مواعید مهربانی اعطوس منقاد او
اعطوس منظر و منصور گشته سپاه الفلوطی را امان داد و در سه روز و سه
فیل بر اطلالات و خرابی و اموال و حیوانات و دواب و قابض شد چون
الفلوطی چهار فلوطی را سه بالا بر آید در خانه شش چهار بنیان نشست
و خلا بطره در حجره بسین بود الفلوطی ماسه و راز شرم و عتاب فلوطی را
ملاقات کرد چون مرگش می بیند سینه یکی از کثیران الفلوطی را با فلوطی
ملانی گردانید و او همچنان کرم اخلاط کرده الفلوطی بحال اینکه هنوز شکرش
اوست بکینه بوس سپه لار فرمان فرستاد و مالشکر را بکس سپاه را و چون
با و تفرقه رسید داشت که لشکرش بفرمان دشمن است بجمع و جمع خواست
که از عرصه سر و باری به نالت بعضی احیا باز ماند و با کندی رسید فلوطی را
که در جبل مرده از عمر طی کرده بود لیکن میداشت که هنوز رخ ابرویش را

و پیران روم ابروست خواست تا خدمت کار را بر اغطوس رساند نهانی رسیده
مس اغطوس فرستاد و بطاهر سلام داد که در محالک نشسته و انطونی دست
بردارم و عفو صمد و امان خود و پسران او خواستار و نهانی گفت که در قصر
بادشاه از خان تن مکه نرم اغطوس با پنجه داد که اگر فلو طهر و محبت
خواهان است انطونی را بکشد یا براند و انطونی المپی فرستاد و خویش
امان جان داد و دی بقیه عمر از صولش نمود و هیچ جواب یافت چون بطاهر
سلام فلو طهر با اغطوس شنید از غایت شک بر خود نفرین کرده اند
طیجان حکیم که از ملاقات هبانیان کار بود در خانه به اکانه بر کنار دریا
حزیه و از دوست دشمن بجا کنی گزیده لیکن مقتضای چشم طبعی شک
اینکه فلا بطرد با طر بوس طر بوس اغطوس باجم نهانی دارد و سردی
نخواست تا در گوشه بر آید و طر بوس انبه کرده با اغطوس نوشت
که چنانکه من سفیر ترا سر ادا دم تو میرا بر خن ها سوگس انبر ارسا که چو
رضای نیست چون غلوگس سبه از اغطوس بر بطوم که بحیرت من
اسد و کراماد و د و سیرف او در انطونی که هنوز شکر رنی بحری با خود
عزم انرا ع بر بطوم از سپاه اغطوس نمود و بروم خود گفت که چون
قدیم مرا عتبه فرمان من بر اغطوس گزیده باوری این عقد درو نشد
چون شکر رسید از قباد بر آید و شب افواج را ازانی اغا نهاد و چو

باینه سادو اد اعطوس به بدن اخیال فرمود که طول فرمود پس امصل
تا او از انطونی بکوسن سه انطونی ناچار شد و یک بخت اعطوس
موسوم رسیده سلطان بخاک اگر چه پستان جنگ داشت و ماکی باو
صولت اعطوس دوم از حکم بنانی فلا بطرا املک القویض فاسان اعطوس
نمود اعطوس این تصرّف شده اما سکنه ره مانعی نیافت و انطونی
بر ریافت محتم اعطوس جنگی صعب کرده سواران اعطوس شکست
و بجل تمام داخل سکنه ریخت و سبهدار ایشان فلا بطره برد گفت
که بجایوت اینم و جنگ اعطوس شکستم فلا بطره خلعت نزار
و مال بسیار بدو از زانی داشت آن اسیرها شتاب و یک بار پول
بشکر مخالفیست و مامون مصون گشت چه شکست انطونی بقی
سید است انطونی بد ریافت اخیال سخت بر خفته قرار داد که یکبار
افواج رومی بجزی فراهم آورده حرب صعبت بدو نیز اعطوس تمام
داد که بیایا تو دین تنها بیده این نکردیم تا بخت که اباری بدید و دست
و باروی شجاعت که اید و کاری کند اعطوس که بر فوت جرات انطونی
اطلاع داشت گفت که اسباب یک انطونی خرابین بسیار است
قبل از جنگ اخبار انطونی فرمان داد که لشکران را با انواع شراب
طعام صیاف کرده بدو اعطوس سرور سپردند کوبند چون

نام مردم بجواب فتند و لشکر مانند بخت انطونی حشمت انطونی چنان دریا
 که او از بی وفایت افرا با ساز و نو مانند بر نه رقص سرود و فحش و لغت
 روز تینت از شهر بند شد و هسته دور تر میشد تا از آن دروازه که محاذ
 لشکر اغسطوس بود بر آمده به آن لشکر در نشد باید اوان انطونی بقیه
 افواج خود را بیرون شهر برده بر بی ترس قبال آراسته بجهازات خود
 فرمان تار صطولات اغسطوس شنار نه و خود پیش صف بجای یک
 ایستاد و فحش انطونی بدین حمله مرکب می پیش شود و هر مرکب انطونی
 از لشکرگاه جنبه شک متابعین مخالف کرده بشکرگاه
 برگشته و همچنین سواران انطونی عنان از خنک تافته انطونی خوا
 که با سپاه پاده رزم جوید و به شب دادند و در راه که بخاندانه ناچار
 بشهر برگشت نخست خود را نایب آورده بکرست که من سبب یک
 این کرده را دشمن کردم همان مرا بدین سر د فلایطره که همه چشم
 انطونی خایف بود در یکی اسبافشیه و خواهر شینه و اموال که انعام
 خود را فراهم آورده در پای اسب حکم کرد و بنوکران گفتند در شهر
 بگویند که فلانظر امر دودر زانک شایند تا از دست انطونی محفوظ
 و با اغسطوس ایما کرد که چون تو حکام من منروی من خود را بسوزم
 انطونی بمستماع خبر مرکب فلانظر اگر بیان صبر را جاک زده بران

ابراہیم کہ از مصاحبان خود وصی مؤذنه بود که چون از من برگردد مرا
بازین برادران وقت طلبه است و گفت اکنون بوفائی وعده در
از و سر من جدا ساز ابراهیم شیر ریشیده جانب انطونی روشن
و روان و بنافه بر شکم خویش زده جان ادا انطونی بروفا در تالش
کرده همان شیر بر شکم خویش این بر تخت غلطید اگر چه رحم کاری بود اما
انفاد خون بار بخو طاف یافتیم دم برای شستن خود گفت کسی
ساعتی چند از درد و الم نالیده دریافت که هنوز فلاطره زنده است
لکه ابا اهل کاران فلاطره التجا کرد که کی مراد بیدارش یاری سید عمده
اورا محاذی خانه آوردند فلاطره بر عرقه رسیده و حال عاشق صادق
را دیده رستی بریزند جنت تا اورا بالاکر شیدند و بار ام تمام بالا
مخفی بخوابانیدند فلاطره بیدارش از ارکب است انطونی بسیار بدلا
پرداخته گفت که خوشتر نیکن و جامی از شراب سار تا جانم پیاساید
پس گفت که یادداشت من مردی لا و زنده کلر کند و زنده است
ادنی رومی جان داد و همچنین حرفی چند زده طایر بر خوش در شده
روم و سکه قبل بحر بجاه و هشت سال بال پروا کشاد و زنجار
رو کو بکس سردار غسطلوس که بجهت قبض فلاطره انچه مراد
معین گردیده بود و در ظاهر ساخت اگر چه بجهت اکلان بود

نیافت که از غریب و غالی و متعال کرده غلوس بجای خود نشاند تا با فلو
بطره حرفت ند و خود از راهی که انطونی را بالا کشیده بودند با یکدیگر
بالا برآمده اندرون رسید در آن هنگام یکی از صده ملکه یا یک بزد
که بازنده ایشیدیم رو برو کولیوس جسته در رسید حنجر از دستش
در رو بود و گفت ملکه زمان را از سب که بادشاه را نادیده و لذت لطف
و احسان خجسته خود در ضایع کند پس از همه جا و مکان لباس
زهر و سلاح خورد و در نموده نظام انجام کرده برای اظهار خدمت
بخش اعطوس گرفت و مورد تحسین گشت اعطوس شادمان بنیانی
و فرد بطوس برای آوردن فلو بطره و ستاد و در باره اعزاز
اجرام او تائید کرده بامداد که انطونی را بطوریکه خواهد بجاک سپارد
و ضروریات سخن و گفتن حسب سعادتی او از رانی داشت اگر چه
از غلطوس در اعزاز و خاطر در شرف قصوری گرفت که نسبت
دولت و عم انطونی و در زخم بجا گشت و بخواست بطوری جان
ازین براید و لکن آمد او انمی زدخت چون اعطوس سخاوت
یافت بهمه گفت که اگر علاج خود نیز داری بپرانت و در سطر کشم
فلو بطره بحسب این باست علاج رد خسته صحت یافت اعطوس خسته است
سکان اسکندر به به نشوشتافت رعایا و مردم اسکندر به در نشوشتافت

هر اسان شدند چون در دارالاماره نشست و متوجه عدالت گشت مردم
انجامانند محرماتن ارجب البعبر حاضر آمد خوشنوع و خضوع افکار خاندن و من
نیاز افادند غسطلوس با مردم گفت که جرم شمار ابره بیعت کردیم
خاطر مالی این شهر اسکنه رفقه و بی دوم بخت دوستی ابره فیلیوف ساکن
اسکنه میوه بوم لحاظ حسن عمارت و آبادانی درین غسطلوس سپهر کلان
و قیصریه سپهر حلووس و قیصره از بطن قلوبطراسم ایشان بارزاه کورنگی
حاضر آوردن بکنند هر دو قبل رسیدند و دیگر اولاد قلوبطرا را بفرست
و لطف و رحمت می کرد و بعلان انا سپهر برای کمی محاش بقدر کفا و خج
تعلیم مقرر کرد و برای ملاقات قلوبطرا شریف در انوف قلوبطرا در این
ساده و رخ خواب بود بد ریافت مقدم غسطلوس استقبال بجا
و عذر حراجم کرده خوشش غنومند و گفت من میاد در کنایه شده ام چون
اغسطلوس بابت او را بدایع رسم و منصل و ساکت گشت و دست
که سخن سازی ابرهش منور و گفت اگر چه من کنه کار کنم مگر بابت
را خود ستار عم نو قیصریه که سانیکی را که در بخت زبان گرفتار می بودند
نورزش میفرمودند که همین بنجه اسخانده ای جان کن که از تو سر است و بنجه خط
قیصر بنام خود از نظر گذرانید غسطلوس هیچ مانع نه او ناجار قلوبطرا مهر
احوال و مخراین و جواهر فرور کند را بنده درین اشیای از و زرای قلوبطرا گفت

که این مار غلط است سوال دیگر ازین محقق داشته فلا بطرا درین سخن
 بر حینده قضای چند بر سر رویش و غلطوس پیش گرفته نباشد و
 دست مبارکت رخنه کن بر زخم از پا پوشیده بپوشیدم هر طور که خواهم
 بفرمایند لیسر کن که ما را نبند کرده ایم مرض شد و درون فلوطی
 صبح بروم قرار داد و لیلانام لیسر کنی از اکابر لشکر روم که همراه غلطوس بود
 بمانند سقاقت حال فلوطی را و از ازمای غلطوس نگاه نمودن فلوطی
 اراده مرکب بخود قرار داد و خطی غلطوس فرستاد که بنحو هم که طبعی
 بر کور انطونی بجز با خور انم غلطوس اجازت و اربس فلوطی را بدو
 محرم از بر لور انطونی رفته خود را بر زمین انداخت و ناله و شیون بسیار
 و گلهای بر کوشش نهاده برگشت و برای تهیه طعام تکلف فرمایان داد
 و خود را بلباس شاهانه آراسته از طعام و شراب و اخت و سوار
 حرمی نمین و اربس که کینران و سار و مصاحبان همرازه بودند همرا
 برانده و ماری زهر دار طلبیده خطی غلطوس فرستاد که من جان خود را
 بر خطی خود دریا ختم و از همیان رفتم امید که بادشاه مرا در بهلولی انطونی
 مدفون سازد فقط لبس است باز زده موجبضا جان درخت
 غلطوس مجرد و وصول کنوس مردمان خود را فرستاد تا او را
 از هلاک باز دارد چون فرستادگان غلطوس سببه فلا بطرا

در این زمانه بر تخت مرده دیدند و از بس هم مرده بگریختن متعجب
نشدند و کان عسکوسس بیده افسوسگر دند خرمین گفت که همین که
باقی ملکه زمان بود و دم در باخت عمر فلان بطره شی نه سال و بقول بزرگ
کبیر حکومت نشت دو سال در سنه روم و دوشه شتاد و کندی
سنه فل سیم از جهان رفت و این آخرین سلاطین مصلحه مصر بود و بطول
ساعت ه گفت که نشان بزرگ فتحا کم شد بر نمود ما و رادر دوشه بطول
مدفون کردند و کبیر از فادار را نیز در میان بویجاک سپردند و در سنه روم
از مصر رگسته اخل روم شد چون عسکوسس مصر روم

صیافتمای شانه کرده خلق را نانی ادوا خلاق جمیده و نوازش شانه بر
رعایا بسزول داشت و استحقاق قوانین سلطنت که در بخت
شاهی نشت و رسوم روم مبدل گشت مردم از اطراف ممالک سید
در روم توطن کردند و عسکوسس خواست مردمانیکه در جنگهای محمده
آمد تا شش بر دارند مقرر کرد که در وقت کار جهاکا برو شرافت و
و بازاری کارشگر گشته و خود را از دشمن سکانی محافظت دارند پس نادی
روم ترقی پذیرفت و کمال رسید با حمله در فرنگ و لایستاطی و کال و این
و گر بکبیر البرکم و دسیا و کنوسیا و برطانیه و بعضی حرم خود در سیاناطیا
و در عقبه و سر با و خودیه و سولوطا میا یعنی دیا کبر و ادیر یحان یعنی دنا و در عقبه

مصره نوید با دهر بطنیا و لومافوس بخت هزار سیل در از تخمینا و نیمه
 ان عرض قمر و غمطوس بود بقولی شمال ان و جنوب ریشی عربی
 بحر جنوب و کوه اطلال شست افریقه و دشت عرب شست
 محاصر او در اسپن کا طبر با و مارسان که ملک خود را اگر کسی
 باز گرفته بودند و برخی از عرب و زبرانش اگر با و سیان بودند حراج
 هر ساله چهل مین که ده هزار بار بودند و سکنه روم چهار مین مرد
 وزن و طفل بود که چهار چند ابادی حال ان است الغرض غمطوس
 در تربیت حکما و علما و شعرا و افرایش ارس و رواج تعلیم علوم
 کوشید و رجل و سوکس داد به شعرا و هنر ایش بودند و نوی
 مورخ را فرمود تا وقایع را بعبادت سپند نویسد و صناعات عجیبه
 و کارهای غریب بنماید و اول هر شنده و رسوم عدل داد بکتب و نویسد
 بود و جهان شایع کرد و برای لیف فقهای الطونی فرمود که کوغذ
 و دفاتر عمده الطونی ناویده سوختم و خود را ام پر یعنی شت نشانیست
 که دو چنان سلوک کرد که رعایا امید است که با محکوم خود نیمه مانع
 و بس اندیشید که خود با شاه باشد مار عابار آسمان بی باد شاه
 دار و چه قیصر و لیس که اختیار کل در دست خود گرفت بر دست
 دوستان مقبول شد و سید و کطیطر که خلع از حکومت نمود در شمانی

بنیادی جان سپرد چون ایچمال بدتی در دوش جاگزید و در و اختیار ارجحی ندیدند
ناچار و سوسه دل اگر پاک و بنوسن میانجی اگر پاک گفت ترک اولی چه کردم
راضی باشند دیگر و لایا بسخر خوانند شد دوم رفاه رعایا و بنوسن گفت اختیار
خوشتر و اگر بادشاه سلسله عادل نباشد خلق را میان بغینه جلااح نایاب
و بدلائل و بر این فضیلت سلطنت نشین بادشاه نمود از انچه اغطوس
برای سنوسن او هر کار مقدم میداشت و او نیز بادشاه را از غیب بعد از
میکرد و بادشاه اوقات خود را صرف صحبت علما و حکما و انرا وقت داشت
و حکما هم اوقات را بر سر و میکردند و فاش میسمیوند و بکس طاعت
با اتفاق سبط و استر ضایع و رعایا و سباه سلطنت رسید و در
اسکندری و شش نه روم غلطوس لقب یافت ملک حیر حاصل و سباه کار
متعلق خود داشته ملک کم حاصل سبط بر و برای عوض ده سال کرد
چنان طور معین کرد اینده که آن ده سال منقضی نمیکرد و بدید انسان سوم میاید
که همه سبط تقسیم گفته که کار یک غلطوس نموده و قوانین که وضع نموده
عین صواب مقبول است هر چه آینه کند منظور قبول و در میان آن در آن
رئیس نام و اوصاف بادشاه بر تیره رسید که چون کسی فریب نکرد
در شهر نادی می نمود که من بدولت غلطوسش از جهان فتم گوئی دیدم
اقرار و صحبت فاداری میکرد بادشاه فرمان او بود که روز جلوس سحر حرم

زند و تمام است در سایش و حفظ سپاه مصروف داشته باشند عمار
اطلی را کسی حصه کرده و بست و بچین ابدین بغضیل سخن سپاه بچین
از انجمله زر زنی و چهار بر دو نبسته در اسپن و دود و لماطه و دود
و دود و افریقه و چهار بر دود و دوات سر با مجموع سپاه یکصد نفره
و شش صد و پنجاه مرد و بچین شش هزار و یکصد پاده و هفتصد
و شش سوار و زیاده از ده هزار مرد و بچراست و کشتن شاه قیام
و دوطایفه چهار تایی یکی در بحر و در ماطق و دیگر در بحر و لماطه یعنی شام
و بسبب حال او باد شاه جمع ولایات خصوص غل و زبانه و اسپن
اطاعت پذیرفته و حسب حکم رکل و یانو یوس که از انجبال سده و دود
شد و مادی کردید که احدی مرکب بخواری مردم آزاری و کسی از کار
بجکم سبب با مردم سلج زود و اگر حکم سبب بود و در سالی زیاده از ده
بار و تجاوز از حد کس نمی باشد و در رسم بود که مردم در قرض
خانما میر قصیده باد شاه فرمود که دیگر مباد این امر شوند و کسیانکه
که خدا نکرده بودند بر اینها جریمه و بر آنرا که وزندان و عشا بر سپاه
انعام بخشش نمود و مقرر کرد که زنان دوشیر در دوازده سالگی
شود و حکم نام داد که زنان و مردان فاجر را بشراط تحقیق هر که در این
رساند و کلمی را بید ریافت انیکه کاره است و شهر زن بدنه از

خوانده با که رویه درست دارد بجنون نوشت رفت و رسم بود که زنان
و مردان برهنه بر قضیدند اگر چه این رسم بحال ماند که حکم کرد که زمان اینطور
رقص نه بینند و اینکار این اثرش منع کرده مقرر نمود که هرگاه بکار منصوص
نشود زری معتد به بطور ضامن و رخرانه امانت گذارد که بشتر مبادر شوی
و نبوت آن زرموعود بطور جرمانه مأخوذ گردد و نرجان این نهاد که مردم
از رویه دیه سبک به پستانه نبراکردن با خلاق حمیده و اوضاع پسند
منجی شدند و بادشاه از کمال مروت و فتوت علایا را بنده عزیزان خود
می آورد در اقم چند حکایت حسب حال ایراد کرد - بر بر موس حاکم نافه
تهی شد که بفرمان غطوس برادرش ملک و در جنگ خسته چون
اغطوس بخال آگاه شد گفت من فرمان داده ام نه بر موس خلیش
جنگ کرده و کلامی مدعی بغر و گفت که غطوس در محکمه است که طلبیده که
دعوی مرا بی هیچ دلیل باطل میکند غطوس بجز ملایمت پاسخ داد که دعوی
رعایا مرا به بخار رسانیده از من سخن همه مردم شاد شدند - روزی لشکری
سعد و محکمه است که قزار آمده از پادشاه اعانت خواست غطوس فرمود
بوکیل خود بگوید که کار بسیار دشواری گفت که من در جنگ با دشمنان تو کامیابی
جانبشانی بر دیگری کرده بودم که تو مرا بوکیل بسیاری غطوس شاد شده حاضر
ردا کرد - روزی مدعی عرضی خود پیش پادشاه آورده از من توانسته کنه

اغسطوس گفت ای پادشاه فلان پسر که می رسی بن مثل تو اودم تیم روز
 اغسطوس بنده سیاست نشسته بقصاص مجربان فرمان میدهد و بنویس
 خواست تا با و حرفی زند از کثرت مردم تو نیست رسید قهر بر کار اغسطوس
 زند نوشته بود که ای جلا در خیر اغسطوس بدیشش از سر خون مردم در
 گذشت در سکه سکنری موافق سکه دوم در اطلی و قضا
 نه و طاعون علاوه بر آن گردیدند اعیان هم آید و عرض کردند که کار
 کبطیطر را خود سر انجام نماید و کبطیطر سنی روزی رسانست چونکه
 ایام انطونی این لقب معیوب شده بود لهذا اغسطوس بی آنکه نام کبطیطر
 بر خود دهند در اتمام اذوق و رفاه و آسودگی خلائق رعایای آنکه
 کبطیطر بر جو دهند در اتمام اذوق و رفاه و آسودگی خلائق رعایای
 مساعی جمیده تقدیم نمایند مشکور مدوح جهانیان شد و در سکه
 روم در شکوی اگر یابکا یوس فیضرتولد گردید و آخر که با اغسطوس
 لشکر در انحال رسول پادشاه شد بروم آمد و معاهده کرد و انهار
 دیگر اغسطوس بروم گردید در انحال و رجل شاعر از جهان رفت
 در سکه روم و سکه سکنری اغسطوس اگر بار ابولایت غالی و
 جبرئیل از رومی گذشته سورش انخته بودند مگر عند القرب اگر
 در دشت نخر بنده پس اگر یابکا بسمن رفت و دشمنان را برانگشته

بردم بر گشت و همدین سال ملبوس خوا مانطی قوم از بقیه طفر یافت
در شکله روم غنطوس باز تجدید سلطنت در حین دده ساله دوم
شد روز دیگر کا بوس و لو سبوس بجزان اگر بیاو خنز بود کان جود را
جانشین و و لیجه ساخت و تمام مردم برخی رضادادند سال دیگر غنطوس
بناک غل شکله کشید و دو مبطوس ای نور بوس و کوز ملبوس سبوس کشید
عبیه بادشاه بودند بالشک و بناک غل در آمده قبل از آنکه بادشاه در
جبال البس کند و اقوام را متقاعد ساختند و مقارن آن قوم سکا و دیو
مطس سکا طری مردم حرم که در مینی گشته بر لو سبوس و نسل غل طفر
نک لوامی او را گرفته بودند لو سبوس اگر چه سردار بزرگ بود مکر بر اعیان
غیر خود بر ایشان رحمت بسیاری گشته بقیه از آنچه و خارج کرد و در همان
ایام ملو سبوس بر قوم و اسبان نظرف و فو ساخک کرده مظهر شده
سه سردار ایشان گشت سال دیگر هم غنطوس در انجا ملک نظام نمود و در آن
همدین سال اسد بوسی یکی از سلاطین هند مرد و غنطوس او را بجزت تمام
سپرد در سه روم و سخته سکندری بعد از تمام و لایات غل فو
حرمین و کوشمال بغایت حسن و اخراج اکثر اقوام هند و سال اسد قوم
فرمود و در و سبوس ابانشر معتد به بر مینی گشته و این نور سبوس را بود
و خول در روم سخته انجار انوارش فرمود و او اخر امینال اگر بیا از بلو سخته

مظفر گشته داخل دم شد و برای تحبالت نمون قرار یافته بالشکری
نونا بر حضرت یافت و غریب بکنه اولات انتقاد ساخته و غیر آنها
معمد گرفته باطلی گشت و چهار شده از جهان رفت اغسطوس ملایطه
پسرش روسیوس و کابوس فیضان طیار روسی ایجابی اگر با منصوب
وزارش بولیا که شاعت و رسوایی و سوامی پادشاه بر همه مردم آشکارا
بزنی طیار روسی و او قبل از کجای چون مردم نونا بخیر کر اگر با نجات
و رزیده بودند طیار روسی بر سر ایشان تاخته بعد جنگ اینها را مغلوب
سلاح برغال از ایشان گرفته هائسال بروم برگشت و اسبند
بسیار یافت و ولیعهد شد و برادرش روسیوس بر خرمن غالی خند
بروم مراجعت کرده اسباده برادرش را بقتل رساند و بی یافتن لیکن غلط
رواند داشت در میان اطفا و با خواهر اغسطوس و چون در روسیوس
بروم آمد پوشی خط و شکطری و سکانی و خروسی و کاطی و غیره اقوام
شکر عظیم فرستاد و آورده رغال حمله کردند و لهند و روسیوس کل فواج
خود را در فریب بگذاشته بودند و بخارفت و از انجا ولات شکطری
شده و بهیوت اینها را انتقاد ساخت و با دیگر اقوام محاربات نمود
ظفر یافته با کنار آب در سر سحر کرد و سب فتنه آن اذوقات بکشته
اعداد بخیر ایمنی که برای روسیان ساخته بودند یافت و دو قلعه روسیوس

و البوسکه بی ای مشهور است بنا کرده که نانوخته بر و معاودت نمود
بهانسان طیار بوس مردم بنویسار خارج کرد و سالی دیگر غلطوس
بوس در و بوس اگوش ساخته متوجه اخراج جرمیان کرد و طیار
بوس را در اسبان در و بوس برای نام نخبه در و متوجه
کرد این طیار بوس بهوت ایشان طفر یافت در و بوس
رهنی که نشسته جانب در سر از رهنی باب سحر ساخت و قبل از آنکه از راز
سحر منع باید بجای نشسته بقرار شده در عمر سیزده سالگی مرد دوم
آمده در فون شد و غلطوس طیار بوس شیه او گفته در
روم و سینه سکنه ری غلطوس باز برای ده سال بادشاه کرد و آغاز
ستم سنایس حکیم است و هفتم نوسر بوس مردند و بادشاه برای
نامف کرد و همانسان کایوس کاسلوک اندر و س از جهان
و چهل و یک هزار غلام کسی که در سن از کا و و یکصد سی هزار و پنجاه و هفت
شتر ملن و و به که داشت مثل و مال داری نبود و دایمی بوس نخر
تاریخ شروع کرد و جنوری ایسان طیار بوس کوشل منظر معاودت کرد
بر بوش حرم حضرت یافت و آغاز نمار داخل حرم کرد و یک کای
نمایان کرد و در میان اشکی در دم گرفته اکثر عمارات عایه و خوشن
و یک بوس نخبه از کمال عز و برادر خود کایوس اگوش کرد و این طیار

یوس سعادت حاضر از آن خود بولیا برمود پس اخراج یافت و پنجاه سال
 در آنجا ماند تا مردم بسپرد و بعد هفت سال بسفارس و میان
 بروم آمد در آنکه روم شده سکندری اعظم یوس امی نه سال
 کار کونسل را تبدیل ساخت به نیره خود کابوس خلعت داده او را
 بدست خود تسلط کرده است کونسل بود شش بخمود و کابوس
 در حال بازده سال بود و سال دیگر همانکار برای نیره و دیگر بود و یوس
 خواست چون رسوای بولیا و حرسش منتهی رسید اول حال
 نامور کشید بالاخر بشفاعت مردم از سر قیامش در آنکه بحیره
 کمنا اخراج کرده بند فرمود و از شراب و طعام و لباس کفاف یافت
 و فرمود که کسی بی اجازت باز نداد و در و یوس سگری بولیا را بیا
 او چنین کرد و بعد از آن حرس رسید که از میان مدد عاقان اردو برگه
 بادشاه انولایت بود خارج کرده بنجرین از کت بنیه نشاند و بعد
 بادشاه کابوس نام کونسل کرده و با بولیا با لیا و حرس کابوس
 نکاح آورده و حرسش ممالک شرقی و ستاد و کابوس از میان طغر
 یافت لیکن با پریان او را بر گردانیدند در آنکه روم موقوف
 سه سکندری سیزدهم کونسل شدن اعظم یوس حضرت مسیح علیه
 شد و سال دیگر کابوس کونسل یوس اعظم یوس کابوس کونسل شد

و سال دیگر کا یوس کہ در سر با بود المیکوس لبوس کو نزل کنند و در میان
سیر و بادشاہ بود چہر دو سال دیگر طبیار یوس حسب الحکم بادشاہ از مہر
بروم آمد و ہمدربال یوسوس مضیر و تسلیم مخافات مرد و دو سال
بعد از ان کا یوس فریب ببر یا بلہ سہا بجر اخی کہ در خشاک این منبر را
بود جان ادولاش ہر دو بروم آمد غسٹوس از عجم سار بلول کہ دیکہ را کو
را بفرزند کی کرید و طبیار یوس ابراہیم چال و بقول دہ سال طریق
ساخت درین باب کم کو ربیوس سنا پھرنی بزرگ کر وہی ابراہیم غلط
منفق کرد و بادشاہ خبر یافتہ اور ہضیہ اور وجوں سینا حضور بادشاہ
رسد انو مکایہ ہر دم مضن است کہ البتہ مقتول غم شد لیکن غلط
سجائی با سیا و ہندہ گفت کہ ای سنا من با تو دو جان بخشی کہ دم بکشی
بودی کشتنت روا بود و دم اکہ ارادہ بغاوت نمودی بحال
خرا کو نسل میکنم چہ کہ خبر بر سر تو غالب آمد با بدی تو بر نیکی من چہ نہ شود
بعد ازین سینا خبر خبر اہی جالفت کرد و او اخر اعبال اکا بروم
شفاعت بولیا مودہ اور طلبیدند بادشاہ فرمود کہ اگر دوستی
آب انش بدند موفقت من با او ممکن نیست اغاز سال دیگر طبیار
برای تمام فتح ہرین کہ برادرش و سبوس مودہ بود حضرت یافت
و در ان نواح رقتہ اکثر مالک مفتوح ساخت و منظر بروم برکت سال

۲۵
فقط و غلام در روز جمعه شایع گشت اعطوس بود اچنان خود را سوار
اطبا و علما بهشتاد میل فرستاد و اکثر اموال خود را بر غنایان بار کرد
و اذوقات ارسلی و سر دنیا و غیره و ممالک مجاوره طلبید
و کران خرید و ارزان فروخت ازین سبب عموم خلایق متعظم
پنداشتند و کطیبه گرفتند و دیگر اعطوس از ان انکار کرد و مقرران
رسول فارسین بطایب بن شاه خود رسید اعطوس خوشنود
و قویوش یکی از پسران فرعاطس از بخت نه سال دیگر طیار یوش
جرمن شن از زمین مالکی سحر کرد و اقوام ماعیه ابراند و سال
دیگر و میان اسه جنگ عظیم پیش آمد یکی در جرمن دوم در نواد
سویم درد و کاطیه پس در جرمن طیار یوش بر مرد و بود و س بادشاه
طیاریافت و د کاطیه و بنویان دو صد هزار پاده و نه هزار سوار
فراسم آورده اطلی و دوم را هر اسان کردند و دو اسیر بوطونام بر
شکر سالار نمودند و طائفه یوشی یوش بر اطلی یافتند اعطوس لشکر توانا
بسر کردی جرمنی کوس پدافعه ایشان و ان ساخته خودیم ازین یوم
مسکوف و طیار یوش بدر یافت و جن جرمنی کوس بر یوش طیار
رنگ برده بر لشکر اعدا یافت و ان جنگ سه سال کشید بالاخر
لو طوس دلا و کاطیه از جرمنی کوس شکست یافت و بسبب فطرت و سبب

و انقوم اطاع بسیار کردند چون طیار یوس باطلو گفت که چرا مبار
بدعت و منازعت بالشکر روم شدی او پاسخ داد که سوای نور و بیان
مفسر کرده اند که برای پسر که کرکان بجای مکان گذاشته اند کوفته
را بخورند و غطوس بعد متابعت بوطود دوم جرنی کوس امغر و مناز
ساخته بروم مرجع فرموده قوانین سعادت ارواح داد و بروج
مردان را که خد افرغ فرمود و جرنی کوس طیار یوس بعد اتمام جنگ
یونان و ولماطیان فرمانوخته داخل روم شدند در کشته روم
و کشته اسکندری مطابق دهم سیح غطوس لقب امیر بطور یعنی تانها
یافت چون بعد سعادت طیار یوس جرنیان باز سرکش شدند
و کونیطلوس و روس حاکم آنکس سبب جن تمام و کس کونیطلوس که کونیط
بالضد باده باشند بر سر جرنیان تاخت آنها را بخت کونیطلوس بخت
بردخته و سرشته انظام از دست او لشکر را اجاجا متفرق ساخت
و بارخی پس که تختگان رفته و صحرای خیمه و دمنخالفان بر فاش گاه شدند
شجوان آورده همه کشته شدند و کونیطلوس و دیگر سرداران بلا حفظه خیال
خود کشته شدند بعد جنگ و شکست که سیوس از بارسیان بفرستاد و رو
در هیچ جنگ بقیل نیامده بودند چون این سپاه برگزیده و کار دیده بود
اغطوس بسیار ستاز شده ساکنان نالیدی و کشتی ای در ویل ان فوج

۱۵
ان افواج مرا باز ده و پنجان در یکل فتنه گریستی گویند فرحتی که قبل ازین گشت
در مزاج بادشاه بچه از ان نشان ندهند و سال دیگر بخوان کاهنای فرام
از نغین مرگ کسی منع کرد و در سال ششده روم دیگر طیاروس را که تنی کرده
بودنتر یک سلطنت نمود و ان طیاروس بن طیاروس در از بطن بیوبا
بود چون اغسطوس بر بود عاشق شد برضای شوهرش فجاج آورد
طیاروس عوزد سال بود و در و سیوس بعد در جرم بادشاه زاد بود
بحسن خویش و عشق بادشاه معزور بود که مال تحکم داشت که بود با
یوس اعز زید است لهذا بولایت عهد رسانید پس اغسطوس سبط
انما بس کرد که ای میران مودر اعیان کشور و سپهبدان نامه از میران
و شمن کسار بعد ازین مرا بگوشش شاهانه بخانیه و اگر سپس ازین
مراعات خاطر حبش ان شما بطور رسد مرخصه بقیه عمر سبکدوشم
و سبکدوخانیه جهان را بدو دکنم . بعد از ان در ششده روم
باز دفعه پنجم بعد سلطنت برداخته بخرمنی کوس البحر من روان خست
نام مقام سبانه از اعدا خواهند و در میان عدو مردم روم هارمن و
مکیه و سی بیست هزار تیغ زمان اطفال بود درین ایام اکثر عفاکی
اغسطوس میگردد چون طیاروس جرم الزوم بر شست اغسطوس نامی
و نظیوم نام را مشایعت کرده بنا برین رفت و چند روز بخا بشیر نکمار

بر دخت بوم مرا حجت بود چون قریب لولا از ولایت کینا رسید بمبار
صاحبش انش کردیده غیر طیار بوس فرستاد و بعضی وستان خود را
باو سپرده و بضحای هوشش افزا کارشش کرده در کنار زن خود بود
بجز بقصد و شش سلطنت چهل و نهو چاه دو و بقولی بجایه نچمال
جان داد و انیواقه در شش بوم باز دهم سیج و بقولی نیز دهم تقاضا
بش لاش بادشاه را بجال نخل بوم آوردند و وصیت نامه او را خواندند
مروم بود که بعد مرکب بر کان خود کا بوسش بوس طیار بوس ایسجد
خود کرد و صد درم برباده عمو ما و مکرز ارباب و بجن های ورم
نمزد اربابهای بیک خود عمو ما انجام کرد و تمام خلایق و سپاه جسد
اغسطوس ابغرت تمام سوخته و نام نیک از ویادگار ماند
در شش بوم باز دهم سیج بالا استقلال شد اول کار او حکم قتل
باسطوس نهره غسطوس بود بسنط از وقوع این امر متوهم شدند
و بولیا دختر اغسطوس نیز در سال از اخراج مرد و مضار آن خبر رسید
که عساکر متعینه بنویا باغواهی سینوس یکی از عساکر این برباده بود
بر دشت اند طیار بوس بوس عسکوس نوشتن سینوس را بیک
مفسدان بسیار ساند و در همان ایام افواج معینه جرم بغاوت فرموده
حرشی کوس ارباب است خوانند و جرمی کوس سر کرده مفسدان گشته

نامی لشکر را بطبع طبار بوس ساخت با عرض در افراسطین او انواع
 فساد بر باشد طبار بوس مردم خود را از دارالاماره بیرون کرده تخاص
 مانده بکینه صفائی حاصل نمود و از طرف سبزه بلجی حاصل کرده
 طریقه مردم را بخیل داد در سینه روم جرمی کوس بر جرمیان
 طفر یافت و طبار بوس بر ورشک برده اراده جدائی او از سپاه
 منیع جرمی نمود و جرمی موجب عجز عظیم شد و در سال کلموس غلام
 اگر با باطیوس که بعد غنطوس گشته شد کمال مشابعت در عرو
 صورت با قی خود داشت خود را اگر با فراموده شمرشت
 که اگر با منور زنده است مردم سمار از اطلی با و بوسند
 مدعی حق خود در سلطنت ظاهر ساخت و عفرینت بادشاه نکست
 با فیه سیر کرد و طبار بوس پرسید که تو چگونه اگر باشدی از با سجداد
 چنانکه توفیق گردیدی طبار بوس از سوغاتش در گذشته در خانه اش
 مجوس ساخت و در همین سال خبر رسید که بارسایان دو بادشاه
 خود گذشته اند و از یک طبار بوس سلطنت فرستاده بود انکار
 کرده صلح اغنطوس اشکسته و اخل ارمنیه که بادشاه انجارد
 رومبان بودند و اند باران جرمی کوس از جرمی طلبه داشت او
 مهلت کلیساله برای تمام ممام اند بارخواست طبار بوس و انهم

کونسل دیگر بدانکه استناد و جرنی کوش ناچار بازان فرزند آن خود مطلق
بروم رسید و طیار کوس اور اجرت ملحق کرده داخل سبظ گردانید
در آن زمان اور سه سیر سیمی نزد و در کوسینوس کابوس و دو دختران
اگر نسا و در و سبلا بودند پس طیار بوس سنجی نیام او سفر کرده تنگ
کونسل ساخت در آن ایام ارجیکس پادشاه کپا و سبارا که چند سال
قبل از آن بغاوت ورزیده بود و خراج چند ساله از معاودت طیار بوس
از بوس کس نداده بدزیمه خطا در خود طلبه شد و مفارن آن بطریق
پادشاه کو اجتی و قبلو بطر پادشاه سبیا مردند و فتا دولی نظامی در آن
دبار واقع شد و در حد و در و میان سر یا وجودیه پارسایان و میان سنج
کردند به بخیمه طیار کوس سبظ اطراف هر نمود که انظام ممالک شتر مخصوص
کوش منصوصیت بر حسب ان سبظ تمام ممالک سبارا جرنی کوس
سپرده بافتد او اختیار یکد اور مان منی بزرگ هیچک کوز حاصل بود
روانه بماند شتر قی ساختند و پادشاه سبارا بوس حاکم سبارا کرد و
جرنی کوس بود معزول موده مینام فرد تبذ خو کینه جو عذر از رانجیان
مضروب بود الغرض جرنی کوس ان فرزند ان سبارا شتر قی نهشت
کرد چون به بلده یسوس سید دختر سویم بولیا نام متولد گردید جرنی کوس
با وجود نفاق دلی اندامهای مینو بار مینه ستافته تاج انها بستر لوبهر

۸۷
 بولیمون بادشاه باطلوس که معابد رومیان بودند نهاد و از ارمنیه بکبادو
 و از اینجا بکوناجنی که هر دو ملک از بادشاه خالی بود آمده داخل قلمروم
 ساخته و تجمیده معابد میان رومیان و پارسیان برداشته ممالک
 روم را بنظم داد و بمصر رفت و سکنه انجارا که بسیار فحشاء و فساد
 باور داشت بخاران آن طیار یوس بر کار برادر زنک ده نوشت
 که در ملکی که اغطوس منع فرموده چرا رفتی ناجار جرمی بسریا برکت
 تمام احکام و بنظم خود را سبب بسو خراب یافته نبیه مرحمت بزم
 در انحال چار شده و بسو فرصت یافته با یابی طیار یوس او را سموم ساز
 درسته روم بنتم مسیح با ستماع خبر مرک جرمی کوس همه کسان
 قبل او رسو و طیار کوس بود چون اگر مینار و جانش با خاک شود
 بروم رسیده بخانه خود فرو داده همه اکابر روم و سبط شرک با شمشیر
 مکر طیار یوس و مادرش بناید زبیده و بسو با زن خود طیار یوس و هم مد
 در معرض باز پرس سبط افاده خود را ملک ساخت بعد از آن طیار یوس
 و غده از دل افروده با خلاق زدی و جوهر شیشه طیار هر کرد و او اخر ایال
 طیار یوس نزد پسر بزرگ جرمی کوس اطلبیده و وزیر بسیار در پیش
 شمار کرده با مویا دختر و سیوس و در و سیوس خواهر زاده جرمی کوس
 پسر کلا دیوس ابا دختر سجانی که خدا کرد که بعد از نکاح با سبط شمشیر

و در ویسوس خوانده جرمی کوس بعد چند روز فریب نمی برد و بهین سال او بیست
در طوموس از بانطوس بیوی پادشاه آمدند سال دیگر طیار کوس حمل گول
مقرر کرد که در آن پسر ویسوس شریک بود و غنایم خود بکینافته
در ویسوس در واز الی ماره بجای خود گذشت و او چنان بملیت حکومت کرد
که متکو خداتین شد و قوم غال با تحمل خراج کران بیاورده بغاوت و درزید
جولوس فلور یوس سکنه طریوس فیولوس سکر و در سکنه اطون ابر خود
سردار بودند و هر دو آن را کالوس سکنه شکست یافته خود را کسند
و سال دیگر طیار کوس فیولوس اطریون ساخت و طکفر نیاس
نمود با بغاوت کرده از اسطرومیکوس کسور کرد بدو اخر سال ویسوس
بیمار شد و طیار کوس مرتب بنظر تغییر نمود و در ویسوس کتبا
خطی شتمل نکند اری مرتبه طریون شبنظ نوشت بعد از آن بیویا
بادشاه بیمار شد طیار کوس بخبر بروم مرخصت کرد بعد باوشاد
بخایوس در غرضه آورد و همان سال در ویسوس ایالیو با خواهر
کوس که خدا ساخت و در ویسوس غنایم دست زش سموم
سلس طیار یوس زود در ویسوس پسران جرمی کوس سبنظ گذرد
استد کارشان نمود و سال فی سال دیگر در جنگ طکفر فاس در
نوند یاکندست و او بال اخر از دول بلا نایب کوسل افریقه مدو بطلمیوس

بن بویا بادشاه دلایت مار بطنا شکست یافته گشته شد و دینا لکسم
 بر سکنه روم واقع شد و سخا یوس بادشاه را قبل سپهران جرنی کوس
 زنجیر کرد لیکن بدین گشت و این سبط و بادشاه خلاف افتاد
 طیار یوس متوهم گشته در سینه و دم بست و هفتم میسج و دوازدهم جلوس
 گشته بجهت زیارت شری کپو نهضت کرد و از انجا بر مرقد عظمی
 در نولار رفت و وعده مرحمت پس سال بود بعضی بجان کشته که آن
 سفر در جهان انصال کوکب اتفاق افتاده که مرحمت صورت نه بند
 بعد از ان سخا یوس و دیگر وزیران ککاس کردند که خاندان جرنی
 کوس یکبار به باید بر انداختند اطیار یوس بر روی کین کرد و دم
 و مردم را اگر مینا و دروس یوس کاشت تا یکروز غام خاندان را بر انداختند
 و همان سال بوطیوس بلاطی را حاکم جودیه ساخت سال دیگر هم
 روم در فدیای تقربت تا نشا و لعبت هم کردند و با هم که خجسته و بحای
 هزار مردم روم در فدیای تقربت تا نشا و لعبت هم آمدند قبل و خرج گشته
 و معارفان ان اش در کده کلیوس گرفت که انطرف روم بهام شو
 و طیار یوس ان از تر میم تعبیر کرد بعد سپهر کینا در کیری که خوزه اسر
 و خوش آب هوا سهیل از ماس داخل شده و ده سال بقیه حساب
 در هانجا بسر برد سال دیگر بطیوس سسی نویس که از انوه روم بود

مقبل رسانید و درین سال لولیا و خزر زک غطوس بعد اخراج بسال در خرد
طریطوس مرد و سال دیگر لوبابا در باد شاه زن غطوس بعد نهاد و سال
کالینولارانه نشین کرده و در گذشت این سال سیوم از بر آمدن روم بود
بعد مشیران از طبیار یوس برای اخراج اگر بنا و زو بسیر کلاس بجز
یونطیا بسنط یوسا نیند و برود در انجا غنقریب جان سپرد و بعد
در سیوس مرد و این مرد و واقعه بعد چهار سال اخراج سال
دیگر بسنط سحانبوس اعرب یار دادند لهذا طبیار یوس از و هم نوم
شد و مقدار آن انطونیا زن برادرش در سیوس خبر اراده کرد
سحانبوس یافته احوال اندر بیه خط البصحات معتمدی در مقام کبری
اعلام کرد و سن فیض او را برای سال آینده بروم فرستاد و سحانبوس
عزت بسیار یافت و لذت فقیر بد یافت مگر بسنط و مردم و نجو
قوت شرکار سحانبوس مگر خطوط بسنط کاهی بر تمارض کاهی بنیمون
صحت یافته بروم می ایم و کمی حرمت و کمی سلامت سحانبوس نوشت این
روید و زبانه و هوا خوانان فیض متعجب شدند العرض بسنط سحانبوس
نایب کونسل کرده بکبری اما کردند و طبیار یوس کالینولارانه
کوس و اگر مینار که زنده مانده پیش آورد و نیت مرکب و بر سحانبوس
کرد و آنکه سحانبوس در گذشت و بعد او طبیار یوس را که گفت پس از

اگر بنام رود در همین سال صلب حضرت علیه السلام در شش ماه مرد و شش
 مسیح سال سوم مرگ سجا یوس بود واقع شد و مطلق اند شش طلم
 طیار یوس و بر منی بدشت و بسیاری از اکابر اهلک ساخت تا آنکه
 طیار یوس ^۹ شد و روم و شش است مسیح بفرستاد و دشت فرستاد
 و بمان و تطیوم و سیرنی و حکام مرجهت کمری بپشتن فصل سوم
 که دشت سلطنت او است و دو سال و هفت ماه و هفت روز بود و
 عهد او و لوس طر کولوس و لربوس و سطر بود و در و س و غرق
 مرگ طیار یوس و میان اموج و دشت و بالاشد یکی
 از طلم طیار یوس و یم جلوس کالوس کال یغولا که برنده است خود جز منی کوس
 بود چون لاس طیار یوس و سوم و روم سید اکابر بنده شش کال یغولا
 را بباد شاهی برگرفته اگر چه طیار یوس بر کمر بنده خود و دشت کرده
 کمر ای سبط و خلق بر کال یغولا قرار گرفت و غصب این مرده باطل
 شایع گشت و خاک را در و برادرش از جزیره باند و طور با و نو طیار آوره
 همه او و غرقه اغبطوس بن فون ساخته الغرض کالوس کال یغولا بر
 نشسته اگر مانده بود و دیگر اسیران ای اخلاص و او و آنها را که طیار
 یوس استخراج کرده بودند با و طان نشان باز طلبید و پنج طیار یوس و
 با ستم گرفته بودند با ارشاده سپاه وضع کرده از خزانده و او و

از طرف خود بران مزید فرموده بسیار بسیار افوارش نمود و کالینوالا کرد و رفت
بست و بخانه بود قیصرش سبط افرا فرمود که بشوین شما و خیر عمل و
و اخلاق حق خواهی که در بعد از ان بسره صند می لایات حکومت حکام
داد و مظلومان طهارت و شکر حاکمان باور اید و در سایه و قوانین باستانی
رایج کرده اند چون شربت در سلطنت او که شربت بهایت بسیار گشت
صحت و جانشین او اعزاز الخراف گرفت و اخلاقی شربت بل کردید
و بقیه ایام نظم کند زنده و هیچ لقب شربت در و بوسه ای که عده
سال تمام کرده بود سر از نو جوانان فرمود و بعد از ان طری بنون کشاکش
را از او فرستاده چنان بایم داد که او خود را ضایع کرد و در او اسط
خوارش در و سیلا که او را از شوهرش باز گرفته بنی خود داشته بود
جهان رفت بعد و مینار که رنج عاصف نو ابرستم و بود و کج او رد
و بل سخاوت بحر فریب که با بصیرت خاک که مانند زمین هموار نظری اید
و لشکر انجمن اسبین و زبانه و ستاده تاخت ان ممالک و دست
و بران قوم ظلم بسیار کرد پس بعضی عساکر را که برکنده بفرمایم بیدار شدند
طلبید ملک زبانه و شکرش کرده ظفر یافت و قلعه برکنار بجزینا ساخت
ملوکشی نبه استه اند و عال مضبوط ساخته بنام پدر خود و حریفی کوس منی
نام داد و از انجا بروم بر گشت چون رو میان چهار سال ظلم او را تحمل کرد

نکت آمدند کابوس خرابی از طرمون بر قیل بادشاه مردمان ابا خود
 ساخت و قیصر ار کارش آگاه شده بر ندان انداخت و خرابی و کس را
 بر کار خود برانگشت آنها تا بلفتم دم می برد چند و بر روز عدو شان
 می افزود پس همه بجز با منفق گشتند تا آنکه روزی قیصر بخانه خود رفت
 جریا یاران خود و در محنت بسی خیم کارشنان انجام رسانید و این سال ۹۹۰
 روم و جمل و بصره واقع گردید بعد مرگ او در زاده سیرا
 شده و قتلان کالینولا بخانه های خود بخان شده و بسط خود گشتند
 که نام قیصر بر انداخته روم را بحالت قدیم آرند لیکن سپاهیان کلاوس
 را ببادشاهی برداشتند پس بسط بکلاد بوس نام دادند که گنجن
 از اتفاق عامه خلائق صلاح نیست و کلاد بوس بصوابید میرود
 اگر ببادشاه خود پیر سولان ابا زکر و اینده بادشاه شد و بسط
 رسیده مطیع گشتند کلاد بوس در بنو قیصر نجاه ساله بود تمام عمر
 در اکتساب علوم حضور نا رخ سپهر نموده اما سوا می چند ماه کونسل
 بودن همراه کالینولا کار ملکی نکرده مادرش انطونیا و جده اش لئونیا
 اغسطوس بودند اول کارشنان خراب و بوس که گسونیا و بوس را
 گشته بود پس مملکت را از او قات ملوس ساخت و سه کار بزرگ کرد
 اول آب در او بنام خود کرده از جمل میل آب بریده نهری در میان قوم

اور دوم تندب بعد آن که بر صحبت طبر بود بیستم نوبت بحر کوس بود
که باز ده سال هر روز سی هزار کس کار میکردند و ولایت خود به و کریمه
باگر با که خراج گذار بود و اما آن حسن مابین کوه لبنان برادرش هر دو
حشید و میرا و سر بان ضافه کرد و تندر او سلب بار با شق و شل انطباق
را که و جنی و در اقطاع مقرر کرد مکن رهورد سیان السببان از بر خراج
و معتمدان انکشته هر دو خوانه زاده خود اگر بنا و بولیار از حلاطین
با طلبید مکن نشن سالیان بر و غالب آمد بولیار با جانشین مکر کرد
و در همان زمان سبکا حکمر کار سبکا اخراج یافت در اعلا سطنه
اول سبب منفی سیان و میان بعضی مرز بانان بر نامه سر از متابعت
باز زدند لهذا بکبیطوس اجازت بفرست انداز یافت در اول امشک بان
مبار که ده گفته که تو برون از حدود دنیا جنگ شو کرد که بر راس
ماند با بجمله بار جبهه ملاجم شده بهمد و اعانت با شاه نرسی سیون و سنا
نابت او بد املاک شنافه طفر یافتند چنانکه کارا دیوس نبات به املاک
رفت و عنقریب اکثر اقطاع از اسخر ساخت و لشکر و حکام در املاک گذشت
بعد ازین فتح تاج طلای بر در خانه نصب کرد و بر خود خرنی کوس را بکن
را بر طایکوس خطاب داد و بطوس او در مانده داشت او جنگهای غایب
کرده طفر یافت و غایبان نرسی جنگ کرده و و قوم رهنقاد ساخت

و در این راه بر یک شکر گرفت و طبیبان همراه پدر خود طریون بودند
 که در یک روز پس از این فیض را از غیب ظلم کرد و در سی سوس و ملاس و این بزرگ
 بنزد پس اول اسوس پس لوس حاکم اسوس که خوشدامن پادشاه را بود
 بکلیح داشت مقبول ساخت بعد از آن هر دو فیض را بنشین پس و می نمود
 برسد که چرا گردی می گذشت که غالیوس اسوس و سطا طیبوس گرد و نیوک
 مردمان را با خود متفق ساخته اراده قتل فیض کردند چون این را زبر
 روی مردان افشا و بارضا مقبول شدند بعد از آن کلیوس حاکم الماطیه یکی
 خوانم آورده بر ملا اظهار تعجب کرده کلا یوس را اندید و شست که اگر
 قطع خلافت کنی ترا بکشم کلا یوس معاینه کنونی مضطرب شده از دوستان
 کمکاس خواست لیکن در همان ایام سپاه بر سر داران کلیوس بلو آورد
 بقفل آوردند و کلیوس را در جزیره پانزده برده با بنجار دست با پایا
 در کنار آن خود مقبول کرد بد در ستم قصد روم و جبل و شت و طایف
 شریک گرفت و فیض شد و کلا یوس فغان داد که هیچ شتم صید بی اجازت
 سسط در روم نایزند و حاکمان اطراف بعد از تقضای سعاد
 مفر در سسط آمده محاسبه خود پاک نمایند و همین سال سبازان فیض
 برادر خود را اسوس ساخت و انواع ظلم از و صادر شدند بعد از سبطوس
 عاشق کرد و در این اطلاع فیض بکاختر در آمد و بعد خرابی بسیار گفته شد

مقارن بار بطنان انتقام بطیوس نام پادشاه خود که بکام کابینواستعمل
نمده بود دستعدقال بارویان کشند کوشمال بافتند همچنان کاطی و مری
و کاسی سه سردار حرمین خروج کرده بنزد رسیدند چون رویشان زده بالی
اسبها اکطاد و دختر کلا دلوکس که خدا کردید پادشاه بمهرتفت چهار
سال بعد ملطفت بیزده سال و شش ماه و شش روز در ششصد و
روم و بنجاه و پنج مسج بردست اگر میان ایشان برده می نمود ذکر بنزد
در شش روم با اتفاق سران پناه بر تخت نشسته با سبط و خلائق بود عید خود
و مبلغ کثیر بر خلق و طرسمان پناه انعام فرمود و سبط ساکین با وظایف
مقرر ساخت و برسی با سوت خراج کم کرد و با سائش بلا و و اسرار کوشید
و ارسطو لوس پسر سرد پادشاه خالسی را اعصاف ایستاد و داد و لوس
لقب شاهی بدست سوغان بیان ایستاد و بوطایبه و کواهی تحشید با کرا
بعض و لایات حلال اضافه کرده که سامل امام سال حرمین خود ظاهر نموده
در تحریر فرامین بحکام سلطانین و سعادات و کلمات بار بولان اطراف
شکرگت اسکار ساخت و بر و اراطوار و به تعلیل افتد ایشان بر دخت
و خود و عشق اکظمی نام کنیزی گرفتار شده به نندیب اگر این سلطنت منت گذشت
و مادرش اگر ما که بخت به بلاس سوس در میان کوشن سوم شد و خاندان کلان
که در ششصد سال آراستی بود سستی چون دو سال از پادشاهی با نقفا

او افتاد ز علایمان خود را برافزود و از آنها بر عایدانم واقع کرد
 به حال خیال اول او بعد از داد گذراند و در سال ششم حاکم بود
 خود را نشسته اراده قتل اگر بنام نمود لیکن او خود را محفوظ داشت و
 بالاخر اگر بنا دختر حمی کوس نشسته شد و فیصله روم آمد و فایع و سال
 هفتم ساله روم و نصبت و دوم بهج قنال عظیم در رتبه موانع گردید
 و در همین سال مدین کوس سکوندوس کم روم بر دست یکی از علایمان کوس
 مغلول شد لهذا چهار هزار زن و مرد در روم بقتل رسیدند و سال
 دیگر انطیس طوس شصت نویسی بر فیصله اخراج یافت و بر پیوس سارون
 گرفت و سال دیگر پیوس طوسی حکم پادشاه ششم شد و موجب دلال خاطر
 تمام مردم روم شد و سلاطین و پادشاهان ایران نیز مغلول گشتند و فیصله پیا
 بجای آورده زن اولین خود اکتاد و بار اخراج کرده باز طیبید و دیگر بار
 فایح کرده بقتل رسانید و سال دیگر پویا دختری آورد که در چند روز
 در سال یازدهم طوس ساله روم و نصبت و ششم تمام شهر
 روم از آتش زدگی خراب شد و فیصله نصبت این امر بر نصار که در شهر
 بسیار بودند نهاده اکثر را با سارساند بعد از آن عمارتی بنا کرده یکی
 ازین مخاطب و آن کو شک بصد بیت فت مرفع بود و بد رازی یک
 نسل شصتن بر سه مرتبه و این تمام بطلان گرفته بود و ولیده روم از سر نو عمارت

کرد و سال دیگر پیو اراده قتل تغییر کرده جماعتی با خود متفق ساخت
 و مردم از زن مردم و سبط و کنبه و سپاسی ما و نهادند چون
 یکروز از سعادتمند پرده از روی کار نشان افتاد و پیو خود را گشت
 و سنبکا در گذشت و فتنه فروخت و بیاری از اکابر کشیدند و بوی
 زن فیض را به جهان رفت و سلطان و سلطان و سلطان جهان گشت
 و در همین نبرد او با تحایف کرانمایه مردم سبیده تاج سلطنت از سینه پاش
 چنانچه مذکور است بعد از آن فیض مالک کرک کرد و بنحو لای اطلی و
 کرک را سعادتمند و منیب کرد و ظلم بسیار در روم و قوچ یافت و فیض
 باطلی سعادت فرو و چون سیموس غالیوس حاکم سرمدنی محاصره او را
 کرد مغلوب شد و در سال دوم از دم طلوس خود موسیان را حاکم سرمدنی
 مدنی محاصره او را مغلوب شد و در سال دوم از دم طلوس خود
 موسیان را حاکم سرمدنی موسیان را سبیلار را در سترقی روم و خود را
 و در سال سیزدهم خود و جزو منبر تحت کرده بقیه سال در گذشت و
 عشرت گذرانید درین سال کولوس دینکس که از نژاد بادیه ناهان
 قدیم کو طیان و عالیا حاکم سلطنت سال بود بغاوت و در زمین صد هزار
 کس فراهم آورد و در موسی حاکم اسپین نیز سر پادشاهی برداشت و
 افتو دوان و رولوس طینا بود و در نالوس حرطیان و دینکس باقیست

بخیال بناورده برقص و سماع مشغول ماند چون اخبارات موخه بنواز
 رسید چشم نهید اسباب نبرد از ناظر سنجیده روم گردید چون داخل
 روم گشت بجای حکامش بنیض بعضی مردم در کوچه خود فراسم آورده
 بر آگره سازهای موسیقی پرداخت بعد چند روز آشنایان را داد که هر
 یکس یار و زربهار خواهد یافت پس خرمینان غبارید و قیصر مجرب
 اصفا نادیری حس و حرکت ماند چون بخود آمد کمال غضب بر جوان
 نشست و سر بر بوار زده بسیار بگریست و گفت که این شقاوت عظیم
 المثل است که در زندگی و لایقش منتهی شود و او بنام صبا الحاله به اراد
 سنبط بلایس علما را دشمن دوست فرار دادند و ترور او قتل
 جمیع حکام و سرداران لشکر که در حضور لیو ده بر طبع پادشاه اتفاق افتاد
 کرده و زنان حکم قتل مردم عال که در روم بودند و آدمی کردن سنبطی
 ایما نموده و آتش در شهر زده خود بمقابله با عیان نهفت کرد لیکن بجای
 سلاح جنگ سپهر تفک عوامی محموله سازهای موسیقی را محافظ خود ساخت
 و با خیال خبر خوانان علیات نامی حاکمان ولایات را با خود متفق ساختند و
 کلودوس کور حاکم افریقه در کوسوس در صوم بر سر و نیکس روان شده
 و به بلده لان کون رفته جنگ کرده ظفر یافته زیاده بر لب نهرا لشکر
 در کس مقبول ساخت پس با شش از دلخی قبول قبری شدند جواب داد

که نخل آنچه بسند به سبب نماند توانم کرد و قانع خبر مرک و سکر و قوت
در عسوس موجب اضطراب غلبه انداخته و کلونیا را سپین رفته خواست
که عمر خود را با تمام رساند و زود قهرمانی کرد و مردم بسیار فراموش کرد
و هر روز جمعی از وی افزون آمد و در شهر فحط رو بود و لهذا مردم شهر بر قهر
بلو کرده و منم او را بکشته خانه های خیر خواهان غارت کردند و ملی تقاضی
و اختلال بسیار واقع شد و سفارن آن سپاه بیغته حرمی بغارت فرستاد
فیمبر ریانت ایحال قدری زهر با خود گرفته در باغ سر و لبان رفته
از ایجاد و ستان خود را به اسلایلی جمی جهازات فرمان داد تا او را
بمهر رساند و بازار داده که تخمین مارش نمود و باز خواست که خود را
اضمار علیا اندازد و بالاخر از غایت اضطراب بیدار آن خود گفت
که من کجا گیرم لهذا آنها او را نظر کردند چون بر مردم ظاهر شد که
رو را داده که بر دارد از نام علیا او را سفید ساختند و زود باری
یکی از یاران خود از روم شب در بجای بر برده و روز ام اس شده
خود را گشت عمرش می و دو سال سلطنت او سپرده . و شب ماه بود
و این حال در آنکه هفت صد و بیست یک روم و شصت و پنج واقع شد
و ذکر غلبه قهر سرد و سلی طوس علیا اولین آنهاست که باغات بسپاه
بلا استغاف قهر شدند و او در آنوقت مفاد و دو ساله و از خانه آن

دو نهمند و شاه پیر روم اول بطرلسی شده با کتاب قواعد پرداخت بعد
 حاکم اوطیان در ویکال کونسل گردید پس کانیولا او را حکومت لکرو
 در آن هنگام افواج را بخوبی آراست بعد ازان نایب کونسل در القی
 شت منظر برشته تا اوسط عهده حاکم هسپانیای طراکولی شش از این
 شت شش سال بامارت آن دیار پرداخت از احوال اوست نامد
 که مشهور شود ماسکه سیج کرد چون علیاحمر مرگ شدند کس و فقر در صوب
 طرف سپاه و جوانان او کم بجای تاب گرفتن سلطنت بی رضای سبط ندارد
 شنبه با خبر خواهان خود شدند جان دادن گردیده بود که در آن حال
 و ملبوس دوست او از روم رسیده فرده رسانید که مردم در سپاه
 و سبط و خلق روم را بغیر می خواسته اند و سفاران آن بطرلسی و ملبوس
 طربون لحن بنعینه آن ملک همین خبر از بخبر دوست خود که در روم بود
 یافت پس غلبا بالکتر خود بجانب روم کوچ کرد و صوب خالیف بود
 در صوب و در راه با ولایاتی شده سعادته گردید چون بعد بوس سوس
 امیدوار مرتبه بطرلسیان خاص بود چون دانست که کورلس لاکو
 فرمانروای بطرلسیان با ملبوس و ملبوس ترک شد و او تابع ایشان
 کرد به لهدا از طرف نام تمام لکتر رسول و پیام بغیر فرستاد که ما از کاک
 لاکو و ملبوس را رضی نیستیم غلبا ازان اموال انکار نمودند باران بغیر لک

اکثر سرداران را با فوج ایشان با خود موافق ساخته اراده تاخت
سعی علی نمود چون یکی از طرسون بنجر بنبار رسید او قبل از تهیه نفی
بر سرش شناخت نفی که لوس ناچار شده خود را گشت و موافقتش ماسیه
و بعد جنگ بسیار علیا فربس بیخ نفلانک روم رسید انجام مردم بسیار
بنبار پیوسته الغرض علیا فیضی قرار یافت و کلودیوس حاکم افریقا و دیگر
حکام بر دست طرسون تبعیت آنها مقبول شدند بعد از آن افواج جرمن
صعید بغاوت ورزیدند و قایم در همان زمان او مخالفت
فیض و رزین سپاه را مبلغ کران امیدوار کرده کشتن علیا بر گشت
و بعضی افواج روم او را بمیکرو و لطرسیان برده سلطت برداشتند و علیا
بر یافت بنجر در صدد چاره شد لیکن بعد سلطت صفت نامه در آستانه
روم و نصرت و زیست گشته شد ذکر آن بعد مرگ علیا او بخت فرما
سکون گشت و سبط و سبط و مردم روم نزد او شناختند فیض صید آنها را
بهر بانی تقی کرده بغل رفقای علیا فرمان داد ازین حکام حکم سپاه
اجرایافت فیض مردم را رضای ساخته و قایم عده با سپاه نمود درین
زمان و سفایان ردود و روز دیگر سبط فرام آید او را اقدار
طرسیون دادند و لقب فیض و اسطوس را و نهاده اند الغرض او درین طرس
معی نهفت سال بود در این اولین قیامه است
طرسیان کند

بر تخت نشاند پس غنیمت خبر یافت که عا کر جینی و طلبوس را فریب
 که کوکبی سلطنت برداشتنند و مردم آن ولایت او را به لشکر و اسب و سلاح
 و زرباری کردند این طغیان قبل هر که غلبه آغاز شده بود پس آنو
 و مردم شهر دانستند که اکنون خبر شورش نیست البته خونها ریخته شود و تو
 هر چند نود و عید تا بلف و طلبوس نمود سلطان فایده نبود بل اضطراب
 مردم و مردم بسیاری افزود و متعارف آن شدند که و طلبوس بسر کردی و
 السس ترکین بجانب طلیحضرت کردند آنو با لشکر کران از مردم
 برآمده متوجه ایشان شد و لشکر و طلبوس هفتاد هزار از آنجمله حمل لشکر کرد
 و السس و عده در آنهم کینا و بپوش رسیدند و و طلبوس در غالی برای
 جماع افواج دیگر ماند و بر تانید برانزد و خود خواند و در آن حال آنو
 خوابی هونانک و بین سربار و لشکر و طلبوس لطیف یافت بعد از آن دهنش
 و کینا که بعد از جنگ بیکر و با هم محو شدند نهیه جنگ عام کردند متعارف
 آنو سربازان ده جنگ بالا جماع و لشکر خود فریب سرباز کم که معنی با بین
 سر منام و در و نا آمده و دریافت که اعدا سکت ما را بخیال نیاورده
 بمقابل رسیده اند لند بعد اتفاق مجلس کناس جنگ و نصف فرا
 داد بعد از شغالیه و مقابل بسیار و محاربان و شوار سکت برانوا افتاد
 و زخم برایش رسید لیکن از میدان به شغل تمام بخجاده آمده و در خطی کی

بخواب خوش و دیگر مایلینا که اول زن زو بود و حالیا ابد از دواج
 فیصد داشت نوشت بعد جمیع کراغذ و خطوط که نزد او حاضر بود سوخته
 زرو جواهر و نفایس بدوستان نفیس نمود چون نکاح بریان
 در خوابگاه رفته و در السند و خنجر هر دو بهلوی خود فرو برده بر بستر
 خواب داده و نامردم خبردار شوند جان داد و حکومتش سه ماه و شش روز
 بود ذکر در طلیوس بعد مرگ او تمام سپاه لجن و طلیسی النجار و غیره
 سردار کوه طبرستان برده گفتند که بالفی فیبری بر خود گرفته بالکر و طلیوس
 تقابل کند و تا شاعت شان از دشمن نماید و در طلیوس جواب شافی
 نداده و عده نمود لیکن رلوس غالیوس یکی از اکابر امر احب الاله
 سپاه رود و انس و کینا رفته عفو امان تمام سپاه و سبیط که با او
 در سوطینا بودند خواست چون خبر مرگ او در روم اشتها ریافت
 فلاد لوس سمن لوس سبیط را فراموش کرده لغت عطلوس یافت و طلیوس
 هنوز در حال بود همی عا کر استغن ساخته یکصدت کهنکاران کرد
 بستر غیا شریک بودند بقصاص ساند و این امر موجب ابد کو کاری
 او شد لیکن عفریب خلاف آن بطور شوند العرض و طلیوس سجا تب روم
 روان شد چون ببر با کوم میدان جنگ اخر رسید نقش کشنگان دین
 بسیار فر خاک کردید و شراب بسیار کشند و از اینجا کو چین قریب شهر آمد

و خلق و بسط بستیال شافت پس نخل تمام داخل نهشته در قیصر سلطان
 فرخش کرد و روز دوم با جمیع بسط فرمان داده لقب اعظمی بر خود
 نهاد و تمام بختان را از شهر برانده آنها حکم کرده بودند که سلطنت او تمام
 سال نباشد و آن اول کنویر آن سال بوده بعد از آن انواع بیداد بر مردم
 روا داشته از هر نوع مردم بغل رسانید و سر وی بر دوش بر کرد و قایل
 در آغاز سلطنت او عا کرد و نیم شعبه ولایات شرقی از حکومتش سرباز زد
 و سفایار با پادشاهی گزیدند و سفایان که در آن ایام تمام جوید
 سواهی او او را سلیم سخر کرده بود خبر مرک زو و جلوس عباسین بر خود
 طبطوس را برای بیست قیصر و استجارت نجر او را سلام روان کرد و طبطوس
 نشست با سوخت هوا را در اکا ما واقع شد که خبر مرک غیا و جلوس
 آتشید هند اجمعت کردید پس سفایان غم غمیت افود است
 که او از خروج و طبطوس برخاست و این امر بسند خاطرش بنفاد بلکه نام
 هم سرداران شعبه مالک شرقی گشت و تمام لجن مای شعبه سر و مصر و غیره
 بلاد شرقی روم بر مردم لیاقت و طبطوس اتفاق کرد و سفایان بقیصری
 بر گزیدند و همچنان لجن مای شعبه بسیا و بنوینا که بعد از او میرفتند و سحر
 سکت و هک او بر گشتند نیز بسطت و سفایان رضادادند و درین
 باب ربایل کثیره بیان الکسندر حاکم مصر و سوبان حاکم سرما تحریر یافت

و بالاخر ای آنها بر پادشاهی و سفایان قرار گرفت اگر چه و سفایان
با یکی از آنها حاضر نبود و در اسکندریه خطبه و مسکه بنام او کردند و بعد از آن
بیکهفته لشکرش نیز او را تحلیف قبول سلطنت نمودند و سفایان بجای
از اقبال این امر اعجاز کرده بدوستان خود اطلاع داد و آنها را
بر اعانت بگویند و حب الرضا و لشکر میسبا و بنویاد گور کرم و دلمایط
فیض مشرق طوطوس را بر جنگ پیوست گذاشت و سوبان را با لشکر میسبا
باطلی روان کرده خود با اسکندریه جهت تهیه اذوقات رفت که
استعداد اوقات سوبان پیوندد و چون میسبا با شمع منقبت
سوبان انطونوس پسر سوس را که حکم روم مصر حلاوطن شده بود و علما
او را باز طلبیده بسرگزیده قبل از وصول سوبان باطلی رسیدند و طلبوس
با شمع این اخبار تهیه اسباب رد و روان داد اگر چه خود در عیش و نشاط
شغول ماند و امر و کینا با استعداد جنگ برداشتند اولین بمقابله بر پیوس
و لشکر ساسانی پیش و خول سوبان روان شدند چون بر پیوس در
جانب شمالی غریبی دلایت داخل شدند کینا با عظم انواح و طلبوس بمقابله او در
موتار رسید لیکن بدربافت مردم بطرف بر پیوس از فوج طلبین مانند اکثر مردم
شمیر و سفایان شده سرداران خود را باز بر بکر کرده بر سوبان سپردند
بر پیوس بر سر عا کر و طلبوس که عالیای سپیدار بودند در نهایت حرارت و

کرشکی شامگاه کینا پیوستند و بر پیوس نیز در رسیده تمام شب صحبت
 کرده بصبح رسانید چون هر دو لشکر اندکی برآسودند باز بفعال
 نمودند در همان زمان بویان نور رسیدند و لشکر بایان کینا کرما
 کر نهند و قریب سی هزار از ایشان کشته شدند و بقیه کینا را ببلخ
 راغب ساختند بر پیوس تحلات توار کرما را کنده هر که را در اینجا
 یافت کشت و شهر را ویران نمود و ببلخ چون این خبره و پیوس رسید
 سخت حیران گردید و بعد دیری لشکر و یکرمیا ساخته با پیوس کوس و زنگ
 دره کوه امن را استحکم کرده تحصن شد و پیوس کوس بحفظ روم اجازت
 یافت و بالآخر پیوس در روم رسید و روم شهر را گرفته و پیوس را بدست
 آورده در حوی و بجزایه و هفت سال و حکومت هشت ماه و پنج روز
 در روم و هفتاد و پنج نفر را رسانید ذکر و بیان آن که در کتب عرب و
 فارس و سناسیان و سپاس پیوس نوشته اند بعد مرگ و پیوس و قتل
 کشت و تاراج و خرابی روم که تا کل تجارت شهر و عرفی خون شده بود
 و همه دوستان و پیوس قتل شدند لیکن بعد رسیدن بوسیان که کشتن
 و سبطیان برادر زاده حسن بن حسن بعد قتل عم او امان در روم حاصل
 شد و سبطیان فراهم آمد و بوسیان را پادشاه کرده رسولان با هماس
 قدم او بروم روانه اسکندریه کردند اگر چه در روم اندکی امان

بود مکر و زعال و حرمین نایره قال اشتعال دانت درین زمان اکثر
بنات متابعت و رزیدند و سر مالیس بر پیوس در حرمین و قال طغریا
و قالع مادام جنگ حرمین و قال قوم کما طیان که آنها را متراطمیان
خبر خوانند دفعه از آب بسطیر گذشت داخل مساکنه آن نواح را تا راج
و جمیع قلاع و دیوارها را خراب کردند و قاطوس اگر مارا گشته انگاک
زیر آتش شمشیر کشیدند و سفایان که انجیر در اسکندریه شدند و بر پیوس
غالیوس را بر سر گرفته روان گردانید و غالیوس بسیاری از اعدا
بقول آورده بغیر از ایک شان باز گردانید چون این اهل بوش
افوام شمالی بود با حکام الحمود و در درخته قلعه داران قوی در اینجا
گذاشت و بر سر خود طیطوس را بجنگ خود اعانت کرد و خود از اسکندریه
براه در بار بود پس و از اینجا که یک رسین با نظام آن دیار برآید
شوجه اطلی شد و در بلین روم امن و امان دست بعد از آن بجنگ روم
طیطوس جنگ بود را با تمام رسانید و او را در سلم را بجنگ برابر گردانید
تمام جوید و را منخر ساخته قنای طغریا فاخته داخل روم کردند و در سینه
دست و سر روم و متقا و یک مسیح منسوب طربون یافت و شهر یک بدر
در امر سلطنت کردین عقب بغیر گشت و بعد از آن و سفایان قوامین
در باره ان نظام سپاه و رعایا مقرر کرده بار آتش شهر و تجدید بنای میل

۹۸
یعنی دارالاماره پرداخت و راهها را مامون و مهندب ساخت و ولایا
شعنه روم را انشطام نمود و قایم در سال چهارم جلوس اورلیطو حوس
پادشاه کو باخی و پسرش ابی فانس که از دست و بطمع کابوس سطوس
حاکم سرابودند مخفی با لباس پادشاه فارس بوقفت کرده و حاکم سرابود
امر آگاه گشته قیصر نوشت که اگر اندک اخاض در نزد ارکانها بطور
خواهر رسید بر ملا بغاوت خواهند ورزید پس سطوس حکم و سپایان بر
کوماحی داخل فکم و روم کرد و در قایم سال دیگر کرک را سخره نمود
و نیز بطوم و سوس طرس و سلبی را که زوار داده بود داخل
مالک محوره ساخت بعد از آن بر سیکوس طعیان و رزمین با سارید
و سال دیگر اگری کولا رخصت بر نایه یافته و آن ملک را منقوج ساخت
بالت اکو طیان سرفرازند و بعد سه سال داخل کونسل گردید و باز
سجکوت زنایه مقرر گردید و قایم سال نهم جلوس و سپایان و تقیم
بطیطوس حولوس سنین لوس که در حال سلطنت برداشته بود سکنت یافته
باز آن مقبول گردید بعد از آن سنین لوس و الیوس گستاوار لوس سنین
و سققل قیصر معا دینس لسی از سطرزک با خود باز ساختند چون برده
از کارشان بر افاد کینا تغل و دیگران بپادشاه رسیدند بعد از آن
و سپایان را در داسعا عرض کردید و رفته رفته امراض دیگر بران

افزود تا به شصت و نه سال و سلطنت دو سال شش و نیم و زکرم از جهان
فرستاد و طوطی که عرب او را بخت گویند او در خانه رد قیصر با طوطی
نریست یافته در شصت و نه سال تحصیل فنون بدیع و بیان و شعر و ریاضت پس طوطی
در سخن مبعده بر زبان نه شد و در هر دو ملک به یکنامی نبرد چون از
بر تانیه برگشت پس در خود به کردین بر تبه کونسل و پس از مرگ پسر سلطنت
رسید در عهد پدر سز و در ظالم بود چون بر تخت نشست بکمال دانش و
طایمت ملک را اند و را به ابرادرس و و بطلان با او نزاع بسیار نمود
طوطی بکافات نیز داخته او را بنوی طایم ساخت گویند و نیز که کار
نیک کردی بدوستان گفتی که یاران من بگو و زکرم و کار نایکه که در
سلطنت پدرش تمام نشده بود با نصیرم رسانید و قانع و رسال اول
جلوس او کوه دیو بود بوس افتاده بلده کینار اباد و رفو گرفت
سواهی نمی و هر کوبوم همه امصله ویران کرد و گویند که خاکستر کرم و سواران
از آن کوه برآمده بر پیش در آن رفقه و مصر و سریا و عطا آن در روم
افتاد چنانکه هوای آن یک شده روز شب کردید و یعنی با جهازات بدینجا
رفته تیغ محسن برداخت دید که کینا خاکستر کرده بدیده بدریا افتاده بوی
گو کرد از آنجا رمی آید و زمین دانه کوه فرو رفته و همان جنب زلزله
شدید در سلطان باقی نه شد و سال دیگر طوطی خود کینا رفته تجدد بدینا دخترا

از خزانه خود پرداخت و زر کثیر بفرمود و مخا جان بختید و همان سال
 آتش در روم در گرفت و در شب باروز استداد داشت و بسیاری
 از عمارات را بر انداخت و مل خاکستر ساخت و کتابخانه اعطوس و نهر جگانه
 منی و بسیاری از کیسطل سوخت بدینجه طبلوس بروم مر حبت کرده تمام
 خرابی را تعمیر نمود و اگر کسی استخوان نمود و همان سال طاعون در روم
 شایع گردید و از سال طبلوس سبب فتح اگری کولاد بر تانیه لقب فیضی با
 و بسیار کشت که در سلسله هفت صد و سی سه روم و هشتاد و یک سج
 بعالم دیگر شناخت عمرش پنجاه و یک و طغتنش دو سال و دو ماه و بیست روز
 بود و در و طبلان بعد مرگ طبلوس جانشین برادر شده مردم را بموا
 نیکو خوشتر ساخت و بسیار معلوم داشت عمارات را که برادرش طبلوس
 آغاز کرده بود با تمام رسانید و دو از ده هزار طلط و در تمبب کطل
 و کونک و خود و بکل صرف نمود و عمارات پاشانی را تجدید و تهنیب
 فرمود و برای در کتابخانه مردم با بکند ربه فرستاد و نسجهای همان کتب را
 طلبیده آباد ساخت و خوانین بگویند و در سبج ظلم کرد و در آغاز سال
 درم غمزا ده خود قلا د بوس را بکناه کشت و در همین سال بر سر قوم کاه
 از اقوام مجربین بودیش کرد و در حالیکه غفلت بر سر این رنج بر خیز را
 اسیر نمود چون آن مردم قوت خود را بجمع کردند بر روم بکشت و سیطره بر

فتح اوندانی کردند ازین وقت دو بطنیان باز دیاد اخواجات
 سپاه پرداخت سفارن این اگری کولافتح نامه استخلص تمام بزبان فرنا
 وغرت و نوازش سسارت بعده اگری کولاحکومت براسه بسوسطوس یکدیگر
 سپرده در شب داخل روم گردیده ملازمت پادشاه حاصل نمود مکر پادشاه
 شویبه شده با او حرفی نزد در همین سال کرد مر پادشاه خردسکی قوم جرجین
 که از کاظمی اخراج یافته التجار و دیان آوردند برغال داده اعانت خوا
 لیکن پادشاه بجای فتح مر را اوریازی فرمود و قایم سال دیگر
 سرطانیان و سودسان بر رویان سعاد شده تمام شکر خود را در سپاه
 اسما و جرجین و پنجینا لب روم بر سر دار خود بخشید دادند و دو سبط
 سفیر روم سعادت کرده ظلم و رزید و بی ازا غره و نامداران را
 کشت به پنجمان گفته بودند که رویان را بکشند پیده خراج کوان بر دلایان
 نهادند ارعایا تاب نیارده تفاوت و رزید مخصوص ناسوبان
 قوم افریقه همین سال بر سر فلاکوس حاکم فوسید ماطفر با فیر مردم بسیار را بزم
 نمیکشیدند لیکن فلاکوس با جمیع افواج خود اخته در دینیکه اکبر و پادشاه
 از سکر رویان تاراج کرده خورده است شدند ریخته نیامی را افضل
 آوردند و در همین سال دو سبطیان لقب خدای بر خود نهادند از خطاب
 احوال الفاظ عظمت که در سال او میکنند خوش میشد و قایم در سال کشتم یک

۱۰۰
او سو افی^{۹۳} روم خود را در شکل شتری کیطولمن بوسشت و بقیان
آن داسیان که فی زمانه انولایات را مالده بوبا و دالجا و طراسلوا
کویند انو ذنوب گذشته را بوسستن بوس حاکم مسنار بنجه طفرافنه کنند
و جمیع قلع و بقاع رومیان منکر کردند و وسطیان بدریافت بجز
اجتماع افواج برداخته متوجه البرقوم شد و غدار عرب و ساه و سی ملک
بردارد داسیان المپجان بمعالجه فرستاد و وسطیان بجای جواب
نقدای خود را بجنک فرستاد و کوزلیوس و کوسوس تاخته کمسور
منقول گشت و یک جناح بغل داد و سلاح و اسباب بیکار با اسیران
برست و بمن افتاد و وسطیان ازین خبر پریشان نشد و روم برکت
و سینا و غلن را برسان کرد و باز لکر فرام آورده بمبیا معکر
کرده سرداری را بجنک اعدا فرستاد و حرب صلیک اتفاق افتاد لیکن
در آخر بخت رومیان با و گشت و دوسوی لوس خوانان صلح کردند
و وسطیان انکار کرده بجای غلبه بر آنها لکر خود را بر سر کوا دی مرکبی
را ندیده آنها را دام جنگ داسیان لکر اخراج نفرستاده بودند آنها
رسولان نزد قیصر فرستاده معذرت کردند و وسطیان شنیده رسولان
آنها را کشته و جنگ آغاز شد و داسیان بمیدان درآمدند و وسطیان
عاجز شده خراج هر ساله بوسی لوس پذیرفت و زربینار داد و آن خراج

اما بعد طرابلس قیصر بود او نه پسندیده برانداخت بالجملة و وسطیان چنین
 مصالحه زبون کرد پس بنیط نوشت که من مژور دلسی بلوس را اسامی دوم
 ساختم و بروم رسیدن بنام فتح هر سه قوم کوادی میسر کوی و داسیان قرنا
 نواخت قایم بعد دوسه سال از ان الطونوس حاکم جبرین صعبه که دوزخ
 با خود داشت بغاوت ورزیده خود را با سی برکزید و جبرینان
 او را پذیرفتند و لشکرش در اطلی رسیدند و کیمیوس رنوطه را قتل تمام
 لشکر او را کشته همگی کو اند الطونوس را سوخت بعد از ان دوسطیان
 دو لیجن را یکجا بکشتند و مادام سرانکها فداق ندادند هرین سال بر دلی
 در اسپانیا ظاهر شده و نایاد شاه عراق سازش کرده بعد و با رسیدن
 بر بالک کشین بر دست حاکم انجا کشته شدند و سال دیگر پادشاه خود را
 قیصر قیصر قیصر به بار لقب کرد و سال دیگر کاری نامور بطور زبید و مالی
 بعد از ان بول بوس طرابلس که بعد رود ابلطنت رسید و اسبلیوس
 علاریا کونسل شدند و دوسطیان اسبلیوس را یکناه قتل رسانیدند و قایم
 سال و دوازدهم طرابلس وسطیان اگر کولایع و خواجه و شمشیر انجهان رفت
 و بهمان سال اکثر ناموران و مالداران کشته شدند و تمام حکما و علما از نزول و اخراج
 یافتند و علوم از اطلی برخاست و ازین سبب اسبلیوس و کونستوس طلبیان
 و اطلی سید و ربلوس و غیره اغوه شهر را کذاشتند بعد از بلونوس طلاسوس حکیم

که باز واد کوشی داشت بروم آمده مردم را بقتل و ببطیان ببرد
 ساخت سفارن آن فیصله آگاه شده آنها را درین شهر نمود و سوس
 و او سبطوس بحیره اخراج یافتند و نزد ابله طوطیوم جلبا وطن شد
 و او سبطوس غریب بقتل رسید و حال رویتوس مذکور نیست لیکن نزد
 زنده ماند چون بنجان و ببطیان را خبر داده بودند که ملک او در
 بناید لهذا انوشیروانی بود و قایم آغاز سال دیگر اتفاق ثانی بر سعادت
 فیصله نمودند که سردار را کرده بود و ایوس سلیوس بود چون برده
 روی کار بر افتاد و سلیوس پای فیصله بوس او را خدا خواند و پادشاه
 مژده بی نصبری خوشنظر ظاهر کرده محفوظ ماند و قایم در ششم روم
 و شصت و پنج سیح و سلطان جماعه عبوبان را که در شهر ولایات بود
 بقتل رسانید و در همان سال ال فرد و لوس صاحب خود را کشت
 سال دیگر او از غر و غنجه ملک در ولایات و اسیار روم واقع شد
 که تا هشت ماه صاعقه هبیب بر بخت کبطل و کل قلاویان و فیصله فیصله
 صاعقه فرد بخت و اکثر عاریان شهر و اسد متابع گشت و و ببطیان
 سر و ازاد در خواب دید و بنجان فیصله گفت که هر دهم ماه سیمبر آخر روز
 جات و ببطیان باشد بعد از آن جوانان مردم که در خدمت فیصله
 می بودند بقتل و اتفاق نمودند و همران آن نریمانوس و بطرس و سوس

سکون بوس سرداران طرسمان بودند که کنگ کونک فیصری برداشتند
و ملکا او که سوحو و قفل بودند نیز با ایشان در سانه گفت قفل از آنکه فیصر را
و شمارا بکنند باز ایشان را نام باید کرد فی الجمله بگویند قفل از آن بعض
نوا که نهید آمده بود برای روز دیگر ماس کرده فرمود که اگر نخواست
باشد این مرا بخورم و نیز گفت که صبح ماه در خون مری افتد و شب
از سول از جامه خواب رجب و باد اوان یک ساعت قبل از نصف النهار
بجای قفل رفت و از مردمان پرسید که چند روز باشد یکی از آن
مردم گفتند که نصف النهار پس اندرون خانه خواب شد و اینجا سقفا
خنجر می بهلویش فرود و در میان خود را مجموع یافته بود و کی گفت
که خنجر از بهلویم برآورد و بفریاد من برس و سقفا بنوس او را بر زمین کرد
بر خنجرهای بسیار کارش تمام نمود و این و آنمه در سینه شست صد و چهل
و عدد دم و نمود و شنبه بیج بحر چهل و پنج پادشاه قتلطت بازده سال و
چند روز بود جدا و را در آنکه انداختند و در روز
قفل و در میان سنبط کاکیوس زوار و سلبطت برداشتند اگر چه او
ازین کار انکار کرد زوار اصل از قوم زبنا صاف بود و مال و در کار
از جزیره کرطی آمده پدر و اجداد کونسل روم بوده اند و او در
زمان نزد قیصر لاطینی بوده و درین شهر مهارت تمام داشت و اول

و بعد باد و سلطان کونسل بود چون سلطنت رسید رویان را بیک
 عدل و داد خوشتن و ساخت و غلام طلا و نقره هینه اما کن خود و کونک سلطان
 فروخته و از ارجان شهریان و سکانات و بستان صرف نمود زمین با
 خربین رستری و تم تقسیم فرمود و وزیر بار و غلات با ایشان داد
 و اولاد مردم روم را که در اطراف منتشر بودند طلبیده برای ایشان
 شاهر و و غلات مقرر ساخت و در عهد و طبقوس ساکن انشور و خانه خود
 خزانه بافته تقبیر اطلاع کرد قبضه جواب نوشت که از ابا کازیک در اراک
 تقبید باز عرصه داشت کرد قبضه نوشت که آن خزانه برای احوام بسیار است
 بکار خود اراعه از سلطان او بسیار گذشته بود که بکنوس کر اسبوس از
 خاندان کراسی با مردم دیگر بغیر اتفاق کرد قبضه آگاه شده آنها را
 اسیر طلبیده برابر خود قنده بطور دیپلوس سوا عطف در کار ایشان کرد
 از سرگاه آن مردم در گذشت و بارش شهر طراطم اخراج کرد اگر چه
 بغیر او و بارش در مان دادند بعد از آن بطرسمان سیر کردی البت
 که سپهر لوس بلوا کرده و رجایک دو سلطان منقول شده بود محصور نموده
 گفتند که کسبی را بشرکت پادشاهی اختیار کن او طرا لوس را بر کنز بد تمام
 سپاه و بنط شاد شده بکار خود یافتند و طرا لوس را لقب حرمی کرد
 که خود گزیده بود بخشید و جانین خود کرد ایند سال دیگر که روانا حرام و طرا لوس

بار دوم شربک او بود بعارضه تب لرزه جان او در عمرش بقول دیو
شصت و شش سال و بقول بروی هفتاد و یک سال و بقول در کوبه کرابوس
هفتاد و سه سال بود و سلطنت او شانزده ماه و هشت بانه روز این رقم
در شصت و شش صده نجاه روم و نود و هشت مسیح بوده طرابانوس سال اول
در روم و دیگر ولایات ساخت رویان و اربان خدایان نمروده اند
ذکر بکول ابوس طرابان قیصر ولادتش در اسپین و حاکم زلف جوی
بوده بر لشکری فرماندهی کرد و قیصر را در اسپین جانشین خود کرد و اند
درین هنگام حمل و دو ساله بود و بعضی حمل و پنج سال گفته اند چون طرابانوس
در هنگام مرگ از او وصعده جوی بود که غمزه اش او بر پاس بوزیرش
نمودار سایدوران حال و لقب اسطوس بر خود کرده و لکرامی جرن
و سببا او را قیصری گزیدند و اسطوس را ازین حال آگاه کرده بقیه سال
در جوی گذرانید و تمام اقوال جرن فیما بین ابان و ابوس را بنیفا کرده
بیکس و بدایسند که در زینان بشارف ساه در آید پس با نظام تمام
توجه روم شد که بر احدی از رعایا در راه نهدی واقع نکردند و خلافت
روم از بعد او شادمان گشتند و انشایان قدیم با استقبال برآمدند و اول
در بطل رفت از اینجا بنیط و عامه خلق او را بکونک سلطان برزیدند و حضرت
لقب ابطلیوس نهادند و او پذیرفته عدل داد و بخلائق کشته زرف و غنا

برویان اربزانی داشت و قواعد نیک رواج داد و خلق را بر طبعه
 قدیم راجع گردانید و او آخر بولباسا بسره مرسانه خواهر خود را بفرزاده
 خود ابوس اورمالوس امر کرد تا ساختن قلع پنج چون دو سلطان خراج
 هر ساله پادشاه داسیان پذیرفته بود و برین حکام دلی بوس حکم داد با
 خراج مذکور از طرا بایوس خواست طرا بایان انکار کرده گفت که من
 کمور و مغلوب نشده ام که خراج دهم پادشاه داسیان ازین سخن ناگور که
 پادشاه حجم سازش کرده با لشکر بسیار عزم عبور و نوب کرده خبر طرا بایان
 فرستاد و قیصر استعد تمام بمقابل او شافت و از روی کشته روی بگریز
 طغز یافت و بسیاری از طرفین سل و مرجع شدند پس طرا بایان بغایت بردا
 و دلی بوس تمام مصالح داده بعد عهد بهمان طاقان قیصر آمده زمین بوس
 طرا بایوس فرود آمد و بولان خود سینه طغز شد و خود قلع مستعد در محال
 در سیان بنا کرده مردم داد و اوقات مشغول ساخته بروم برگشت و این
 اول فتح رویان بر آن قوم بوده لهذا را که بکوس لقب یافت لیکن این
 صلح نماند و کسی بوس باز به پیشه اسباب نزد پدر اخته و اسرار و قلع را
 استوار ساخته میدان در آمد و اقوام قریبه با و پیوستند چون این خبر بسلط
 رسید طرا بایوس باز بمقابل نشان روانه گردید و سیان از راه عدد
 مردم نقل قیصر بگذاشتند و آنها انکار کردند و بیابا رسیدند و سیان بام

مصالحه فرستادند و فیصله محسوس ابدی نمی سوال و جواب سیل فرمود و حاکم آسیا
 مسوم نمود سفارن آن طرابان داخل حدود دشمن گردید و حسری بنین
 بر روی پای دلویت بکشت طاق از سنگ با ارتفاع یکصد پنجاه فتن ساخت
 و این کار در یک کربا بود و بران دو قلعه یکی از رویان و دیگری از دایان
 بوده هنوز آثار آن قریب زویر از سنگری زلف انکار است لیکن بعد از
 ادربانوس بخوف عبور انقوم بعض طاق را کشت انقض العوض زین
 قریبان حسر ملاق کرده امارت را داخل ملک دشمن گردیده در غادی
 ابام صد فاعل متعدد و ماله ررومر عطا دادار الملک آن دیار را گرفته
 دریافت کرد سی لوس بعض خزان خود را در آب سسط که الحال لوط فرغ خواهند
 نهان کرده هر چند از مردم شخص نمودن آن نیافت و اکثر بدین کار بپرداز
 شدند بالاخر یکی از آنها که در جنگ اسیر آمد بود و خزان را بقصر فرستادند
 طرا لوس خزان و نفولات ایشان بر گرفت ملک و داسی که لعل لوط و
 نزار سیل و در دست داخل قلعه و روم گردید تا عهد غلبان فیصله حال ماند
 و فایع در ششده شش صد پنجاه و شش روم و یکصد چهارم سیل بسیار بود
 قلع بسیار در آن دیار بنا کرده زمین انجا را بر غنای خود و آنها که از
 دیار اطلی انجا گردید آباد نمود و سی از رعایا آنک اسیر گرفته و مطر روم
 برکت دشمن نمود بعد این فتح اکثر اقوام آن طرف در ساعده رویان در آن

کوبند که رسول پادشاه هند بنیشت طراماوس آمد و قایم در سال ششم
جلوس او کو رستوس پادشاه کمره عرب بطراماوس بر بنی اسرائیل مفتوح خست
طرامان قبل فتح و ایسان حصار سوسطا و کجانبنا کرده بود و مفران
آن ملی را بکوست باطوس و بطون با فرستاد و جب الاشد عای سنبط فرستاد
داد که مردم مل از تصدی در کارها حلف برداشت کنند و قایم در سال
نهم پادشاه را همی بصرف خاصه در تمام بوسطن ساخته که طرایان کاسپی
مشهور است و عمارات دیگر نیز بنا کرد درین سال کالوس مردم را بقبل
قیصر شفق نمود چون ظاهر شد سنبط آنها را حکم اخراج و جلا وطن دادند
و طرایانوس در مجلس حکم نشست و قایم چون در آن زمان اخشید سر
پادشاه ارمنیه باج از پادشاه خسرو که یونانیان موسس کوسس کوبند با
و آن ملک در از داخل قلمرو روم بود طرایانوس بدریافت خون خسرو
پادشاه پارس به نیمه اسباب بوزن بلبله شرفی برداخته غم کر یک خود
پادشاه پارس آگاه شده رسولان بدوشی فرستاد که در آنس بخت
قیصر آنها را به مهرمانی تلقی کند و بعد ایا باز کرد اند پیام دادند که
سبان دوشیان شاه نوبت بچنگ کند و سرجب تلف عباد الله کرد و خبر یافتیم
که اخشید ز پادشاه با آنکه بر دام سری سخن بود و باز طرایانوس رسول گفت
که دوسی اگر گرداند ظاهر شودند اگر گفتار و پادشاه شما اراده نسیج بر داشت

و فرستادن رسول طایفه داری بود پس رسولان را باز کرد و اندوخت
از بهایان پذیرفت و با نطایفه رسید و اقامت نمود و قیصر در نطایفه که العارک
پادشاه عدلیا از سوبوطایه رسولان بایر ایا فرستاده و درخواست
مصادقت بار و بیان نمود و دیگر سرکشان او بایر ایا بخت بست بپوشید
و سلاطین با طراف خود هاریدند قیصر آنها را بغایت ملتی کرده و بنهضه را
برداشت از نطایفه که سوبه ارسنه شد چون قریب اینها از ارسنه زرنگ
رسید و اقامت سری بگذشت رسیده بای قیصر افتاده و باج ارسنه خواست
قیصر فرمود بایانک نبو بر ارج خواهد شد بپاه روم از رازنالی پادشاه
ارسنه خواست شد و چون او خود را در میان مردم دید گفت مرا با
بخشی است که در خلوت گفته شود و مردم در اینجا قیصر در نطایفه که
نمود او محروم گشته از سبک بدر رفت قیصر او را باز کرد و اندوخت فرمود
تا رطالان را در میان کن ام عرض کرد که من به سخنانم که برآمده لیکن
معاذ و اعتبار آمده ام که چنانکه نزد قیصر باج ارسنه به نبرد اودا و
تو بمن بخشی طایانوس گفت که در قریب قلع بود در میان حاکم بود می نامی
خواهد کرد پس مردم سری خواست که در جنگ جان دهد پس اطر ابا لوس
ارسنه را از نزاع کرده داخل قلع و روم ساخت و همه سلاطین می سومان
و سرباطیه و دانشموس و کولکس اطاعت پذیرفتند طایانوس قلع در آن در حیم

اما کن حصه کند آشفته نوبه بد باشد و پادشاه آنجا بروی پیش آمد و همه را
 بمنین بر عیبت و جور رس که سپور اسس گویند پادشاه او باین و سوئیک
 پادشاه و پیدیه عهد برافتند و سار با پس زرب جنگ با رسیان
 نهاد گشت و اکثری از ایشان ز پریشانی گشت و در ایشان یک سطروری
 گشته شد و طرایانوس قریب سیدین اوی سطرش مخلص ساخت بعد سباری
 از بو طاسه اطاعت پذیرفت و طرایانوس از دواب گشته داخل
 داخل او باین شد اسرار صحن لطنی سحر ساخته اکثر از غلطیه فرو گرفت
 و طرایان قبل سال شانزدهم جلوس اراده مر حجت بروم فرار داده
 جهان ل بر عراق پورش نامی کرد و مقدار آن کوکوس و لطنس حشبی نزد
 خروج کرد و قیصر با حاکم فلیطن رو طفر یافت بعد از آن رهبر و سطر گشته
 ردی را از آسیا بدران کرد و در سال نهم بر عراق نظار شد چون به
 وقت نهفت از سرانیک کونسل را تحلیف مطلقه قومی سازاده بودند از
 مشکل حال و مامل او بداند لیکن قبل از رسیدن خواب پورش عراق
 پیش آمد و بر جانب دیله سکر کرد و برایش غور نموده او مان تمام
 اسرا به بینی کردستان فرستاد بعد ازین صفت تمام در عراقیان
 راه یافت و اکثر متفرق شدند پس قیصر اراده مامل کرده بی جنگ فرو
 گرفت و قلاع آن را مفتوح ساخته بر تمام کلد و اسرا متصرف او زد و نری

میان دجله و فرات خفر نمود تا سفاین از فرات بهیولت در دجله نوازند
بعده بل بر دجله بسته کلبه‌نشینان را که فارسیان طبعیون بدان کوبند محاصره
ساخت چون بوضع کرکنا رود جله از فرات بلند تر است و فالحی داد تا
سنان را بر زمین کشیده بزند و از آن جبهه دجله مرتب سازند و طبعیون
و سلو قبا را کشته و دختر خضر و را اسیر نمود و تخت فارسیان به صرف آورد
و خضر و پدر و دوست پناه برده تا محمد ادریا نوس رست العرق از
و اسیر او سو بوطایه داخل قلمرو روم گشت و حدود و رویان تا دجله
رسید و طرد بیوس شرح گفته که تمام مایل دهند مفتوح شد غالباً اینست همان
زمین عمان باشد پس طرا بانوس تفصیل ممالک سخره بسینط و فو را و آنها گویند
که قرطای طغر نوخته داخل روم شود و بسیار و اخراطلین طرا بانوس
با نطایه بر گشت و قتل و گرفتار داران زن آن اطا که لبیب زاله
خراب شد و این زلزله چند شبانه روز را می‌دو استمر داشت و خلج
کو نسل و دیگران داران هلاک گردیدند و فیصله صوبت از دریچه خانه جریسته
نهانجات یافت و آغاز بهار فیصله از نطایه که روان گردید و بابان دجله
و رطلیح فارس در آمدن جزیره سینی را گرفته امانی نوس حاکم آن را بدو
خبر و خراج گذار ساخت و خضر و ت بلادین فرد گرفت و بایر بسینط از
فتوحات جدید اطلاع داد و جمیع اقامت سخره را نام رو بسینط نوشتند که

۱۰۶
نظام دخول مردم بنام هر قوم صبح فرمای مفر نام فیصله خواهند شد
و قایم در ایام عیت طرابلس اکثر ولایات مسخره طغیان در زید
قلعه داران روی را خارج کردند بوسوس فوطوس اینوس کیموس را
بنیه و کوشال آنها خص کرد و کیموس سکت یافته بقل رسید و بوسوس
بصلت منخلص ساخت و عدیا را خراب کرد و بوسوس کلایوس جولیک
الکندر دو اسپر دیگر ملو قیماز گرفتند لیکن پادشاه نینی اودام چا
وفاداری کرد و فیصله بالخراب سلطنت عودق بر سر برد این طلس
بکمال محل نهاد قایم سال دیگر شش هشت صد هفتاد و روم و یکصد و
سیح سال ستم جلوس طرابلس داخل عرب شدند در ساعانی جنگ واقع شد
بعده بمحاصره اطرا برداشته جنگ سخت کرده اکثر اقوام باخیه را طلس
مردم آنجا فغان بست بودند در آن حال زاله و مردم و باران بید
پدید آمد و رویان بجهای خود که بخت بد بوسوبوطایه بوزم نصیفه
المرز بن رمن از اعدا داخل شده در اینجا از جاده اعدال
سوف گشت اندک حکومت شکستند با نوس حاکم سر آمد آشته راه اعلی
بیش گرفت و همین که خبر روانگی او بکوش مردم نهای ولایات که با خبر
و جاتی فی بسیار بجزیر و تصرف در آمده بودند از فرمان لکرس
مسجده بحالت فدی که آمدند و بار بسیار مردم طلس خارج کرده از

میان پادشاهی بر خود کن بدند و اکثر مودعیان باغی شده با طاعت
 پادشاه در آمدند و طرایانوس فریب سلی موس که بعد از آن لطایان
 موس رمد کرد که از جهان رفت و زرش بلوینا و خواهرزاده اش
 سلبداحد او را سوخته گشت و زخم طلائه بر دم برود و از خجالت
 تمام بجا که پسر دزد عمرش شصت چهار سال سلطنت او نوزده سال گشت شاه
 و پانزده روز بود که در خان عهد او بلو طرک طایوس و سولوس و
 بلخی اصغر و کلبطوس و غیره بودند که ایوس را پیش پسر بلون او بوس
 اخرو غزاده طرایانوس فیر و در سبطیان بالیا از اعز که کسک است
 او از اطایکام صفای سمن و سولوس و طرایانوس و بعد کلان او
 مالبونوس اول سناطریوم بود و پسرش او را در ده سالگی در حفظ
 و حایت طرایانوس و کلبانوس طایانوس کنیطروی کنیشت اول دوز
 نبعلم زبان کر یک پرداخت و در پانزده سالگی خیال اکتب آن زبان
 کرد که بچوان کر یکی شنه گشت پس در سپین کار کرد تا آنکه طرایانوس او را
 طلبیده بفرزندی کرد و با خواهرزاده و حو و بسا نوج ساخته جانشین
 خود فرمود بالجله تمام عا کرد در انطاکیه با او را بوس کلف سمیت کردند
 او را بایانوس ابن حال شیط نوشته در خواست نمود و وعده که سمیت سناطرا
 نخواهد گشت و کاری بی صواب بدینان نخواهد نمود و در همان زمان

۱۰۰
و ظایف سپاه را مضاعف فرمود و طایانوس را بجفاقت خود مجبور
کرد چون سببط بر اتفاق سپاه آگاه شدند او در بانوس را که در آن
نظام حمل بود بقیصری برگزیدند اول کارش آن بود که بوسیوس
میلوس را بجلوگست فرستاد و بر مالک سخره طرانانوس
تکلیف کرده ارسینه و سولوپامیه و اسرار گرفته بالاخر فرات را حد
حکمت رویان قرار کرد و پادشاه کزیدن اربیان و مراجعت
خسرو در عراق رو داداشت و همچنان حدود اسپان تعیین کرد و برای
از رویان بر سر حد گذشت و برای سکنت بل که طرایانوس بر رویان
ساخته بود فرمان داد تا اقوام شمال بر ملک رویان نمانند بعد از آن
تیمه اسباب نظام مالک شرقی برداخته کیلوس سربوس اما حکم سربا
نموده روانه روم شد و بعضی گویند که اول بصره رفته در انشای راه
او رسل را دیده از آوده نمبر آن نموده لیکن بعمل نیاموده بروم
کرد و در انجارسین نوازش قومان نام خود نیز رفته نام طرابانوس
بنوازش آورد و از احوال و احوال اطفال عزبا و ساکنین کرد و هر ایای
بسیار گنبد و ادوات و قایم در سال دوم جلوس سرباطیان در کسولان
که ملا دانیدان بر حد و بانوس بر طس بود در آن قوم تا خنداد بر بانوس
در سیاه خرنه بمقابل این شناسه مطهر شده ملک شان باز گرد آید

و در بطوس طرطور احاکم بنویاود اسینا نموده لشکر را در ان قوم آورد
از انجا بسینط نوشت که کوزلیوس و پلوس و لئود و مطروس و موروس
و کوسوس و فربطوس اراده فاسد کرده اند آن همه مردم کونسل و مورد
مزامح طرایانوس بود و بسینط آنها را بی تحقیق قتل رسانیدند و در پانوس
بر دم کشته گفت من آنها را اجازت قتل نداده بودم بعد از ان
حاکم ظالم را با سارسانده غرم سیر مالک مردم نمود و قانع نداشتند
و سر مردم کوافنی بکشد و بست و یک سیج او چه ملک مال ان نظام آن دیار
برداخته سوخر بنیست فرمود و چندی در انجا گذرانید از راه آل
به رمانه رفت و در بوری بطول نشاند و سال بیل از اب عدل بستان
کیر کند و طین از ناریم نیر کند بنا کرده قوم کلید و بیان را که در دست
اگر کولی باغ و ت و رزیده بودند متقاعد می ساخت و لشکر بی نیاز
ملک بستان گذاشت و با نظام ملان دیار پر داجت معال برشته بدهش
سپس بنام بلو طینا ملک طرایانوس بیا گذاشت و سوخر بنیست آن مردم در آن
شهر باقی اند و از رعال اسپین رفت و بنجید پادی طراکو که طراغوبانان
برداخته بقبر بطرلوس را بنحیر و طیم کرد که بنام اعطوس شهر را بست و
یک حاکم بر نام دلالات اسپین متفرک کرد و قرب طراکو علایمان بنشیر بایست
بکشتن فیض را خند و باد شاه نصیبت نجات یافت و آن مردم اسیر

شدند پس بدربارفت بی تربیتی در سینه بروم راحت فرموده شد
انظار بفروداخته مغرب بجانب انیس روان شد و از اینجا مالک نرخی
رفته با تشاع جنگ با حیره و پادشاه عراف برداخت سال دیگر بدین
سلیس با ولسیا و بطنیا و کبار و ببا و بطونیا و فرجیا رفته به بنای سیاه
و سایر کاهها در بلاد عظیمه آن مالک از حرا حاکم خاصه خوان داد
پس جزایر را یکی یکی کوه لایده به بدین اکیا آمد و بقیه سال در انیس
که را بنده از اینجا به سرین و سطرکی رفت و از انظام انیس و ارا
و آن مردم را نواخته شوی سسل گشت و کوه اطبار ادین بروم گشت
کرد به سال یازدهم و دوازدهم در آن کوه
که را بنده سال آتن به تجدید آبادی بکوه و اوقیا به و بنای
بطونیا از صرف خاص بود چنان بلاد عقب زلزله خراب شده بودند و
درین مدت در بطونیا بود و قایم سال سیزدهم و سیزدهم و بقیه
گشته و مردم آنجا را نواخته بروم معاودت فرموده بدین و حسن
بطونیا کمال تحمل برداخت بعضی بپایند که بطونیا در اقام بودن مهر در
افریقه مرده بود سال دیگر سکل و بنس در روم بنا کرده سکل روم و سکل
نهماری روم نامید و بنس و بنس ابریل بنای روم نهاده بجای
ملک روم نام کرد و قایم آغاز سال چهاردهم و سیزدهم و سیزدهم

ایماکل کثیره دران دیار ساخت و از کیا و وسایع اعلان بسیار برآ
 کارسکر برگزید و دختر خضر و پادشاه عراق که در جنگ طرایانوس اسیر
 شده بودند نزد پدرش باز فرستاد و وعده تحت زمین کرده بود لیکن
 و غاصود پس با اتفاق سلاطین متجاوز و ره برداخته و آنها را بهدایا نواخته
 از سر باطلین و از انجا بحرب و بصر رفت و سال دیگر سلولوس حریا کو
 حکیم حکم قبضه فواین و شریع را نه دین کرد و فیض نام سال در بصر گذرانید
 و اسکندر به راء صرف خاصه ترسیم کرده بحالت اصلی آورد و بعد از بصر
 ملکا و سری کشیده حاکم سری را بدست خود گشته دران ملک نامور شد
 و الطوس یکی از جوانان مقبول قبضه در بصر مرد و پادشاه رونا سفلیار
 کرد گویند او را بپوس در علم طلسم مهارت کلی داشت برای زیادت
 عمر خود او را افزایش نمود کد گشته بمریارت و کل
 دران دیار گذرانیده بطرلس رفته کار انجار از شب
 بخشیده اطلی کرد لیکن مدت بسیار در آنشسته ماند تا بهودان باغی
 طاعت درآمد و او را در سلم را در سنه سی و از آبا و کرده بنام قوم خود
 الیا بطلینا موسوم ساخت و بجای کل قدیم کل شتری کبطلینا نام نمود
 سفارن مردم رلالی و ساغیطه و سراطیه حکم فارس منمن داشته خود در بر
 و از سینه ناخته داخل کرد و سیانند چون فلا و پوس انجا به تبه جنگ

پرداخت از آن ملک بدر رفتند و در آن مدت قیصر به تحصیل و کتاب
 رسوم و علوم پرداخته از خون آنس لقب یافت و از جمیع امراء حکام
 رومی و ماخوس را پسندید و در و غلات بسیار بخلق بخشید و شهرادرمان
 یوس آباد ساخت و بکل مسری او لم یوس بنا کرد و قلعو سطر اس طوس گوید
 که بنای آن پانصد و شصت سال قبل مسیح موعود بوده پس بعد از خواجه ابو بکر
 و قایم او در مایوس هفده سال در اطراف قلعو و حوض سیر فرموده سپس
 را که آشفته روانه روم کردید و در آنجا بسیار کشته شد بود که رومیان
 لباس پادشاه ازین به شکایت فارس سپس پادشاه بنی راء المچی ماری
 موم سر مطبه که خواهران ملک فدییم بودند رسیدند قیصر آنها را نزد سبط
 حاضر مطالب نمایند و فارس سپس بذات خود با زن و فرزند برای
 جوابی شکایت لباس بروم آمده و تحایف بسیار کردند و قیصر او را
 بجاه قیل و بلا مضطر برای کشک واد بعد از آن غمگین قیصر میباشند
 و مرض او مرض یکسال کشید چون امید صحت نماند در فکر بغیر جانفشند
 سرو بانوس شهر خوار قیصر و قیس گوس برادر زاده بزرگ
 دوست او و طر سبطوس صبطا نوس را سبطه برگزیدند و گویند که
 مردیکه داشت و از خاندانهای شهر بود بعد چند روز بر بطرشت بر
 بنوینا رفته در کم ارسال حکم های صعب آن ملک را مخلص ساخته از جهان

رفت خاکستر او در کمال تحمل در بصره که او را بنوس برای خود ساخته بود
 مدفون شد در آن ایام او را بنوس به طهر گشت و طبعش از جاده اجدال
 انحراف گرفت بسیاری از اکابر را بغفل رسانید در امانت بزمش
 سرو یا بنوس و برادر زاده او بنوس بوس نیز بودند بالاخر طبعش
 انطوبوس ترا بخل گشت و ولایت عهد برگزید بیده رشش بنبار مرد و بهای
 قیصر نژاد گرفت و در دشت پید علاوه بر آن گشت در آن حال
 اکثر سبطان را بغفل رسانید و انطوبوس فرمان داد تا از دیگمان
 خبردار باشد انطوبوس آن مردم را گفت تا پنهان شوند و او را بنوس
 در حال شدت در دکانهای خنجر و کاهی زهر سنجواست لیکن کسی او را نمیدانست
 روزهی خنجر بستنش افتاد و یکی از دشمنان او دستش بست پس حکیم گفت
 تا او را زهر دهد حکیم خود را در حضورش گشت بعد از آن او را بنوس
 به بویا رفت و مرصه خواست هر دو نوشید با هم رفاه بویا شد
 و نو در دم بکشد می نشست بچشم جلالی بمهر نصرت و دو سال و چهار
 و نه ماه روز و سلطنت است سال و پانزده ماهه که فرمودم از جهان رفت
 گویند مثل او کسی عماران نداشت اکثر اصرار من و کثرت بر ازار عمارات
 صرف او بود و قوانین و نظام لشکر اختراع کرد که نفع بدست
 بسیار دستور العمل ماند اما او در اکثر ولایات بسیار باشد که انطوبوس

سودنش پس در لغو دك حد و بطوس اربوس فلوس كوس
او قبيله از ينان بود و پدرش نيز مرد نامور اول كار و حفظ مردم
از قتل و راجه بيماري او در بانوس بود لهذا اسنيط او را القابهاى
عزت بسيار دادند ليكن او نپذيرفت و آغاز بطوس بخصف سويت
خارج بر رعايا پرداخت و همه اكابر را بكارهاى شان بعمال دست
و اكثر از اموال خاصه رعايا شاه مادرش مان بختيد و در سال دوم
در خمر خود بنا فاسطينا راه اربوس كه بعد از وفاتش كودك كرد و
مفارق آن سلبوس در داسيا و جرمن بغاوت كرد و فاسطينا در
هزين سال مرد فيصراى او بگل و اسنام زر بن سمين ساخت و قرباني
مقرر كرد او را از خدايان شمرده و قايم سال ديكر بفاطس
و در زمانه طينان و در زبند و بولوس نوسيكوس حاكم آنها را اخراج
كرده اكثر از مفارسان فر گرفت و اخوام شمالي را كو شمال داده بنده
بيان و بورت و كليدى بنا نمود از اين سبب فيصرا بامكوس رفت
و سال ديكر بحبيص و صين و زباناكوس بوسيكوس در بوس را كه باز ده سالگى
رسيده بود و خلعت و از اين مرتبه چهارم كوشل شد و اربوس مرتبه دوم
شريك او شد بعد فاد و در داسيا و جرمن واقع كرد بدين ليكن بسي حكام
آنجا اصلاح يافت و قوم الاني بر ملك رود جان حمله آورده بدين خود

در فوج شدند و انطونوس قیصر باز دبا در مرتبه مکرکوس اریوس پرداخته
 خود مرتبه بناب کونسل وطری یون گرفت و در هر کار خود را تابع اریوس
 ساخت لیکن مرتبه بوسوس در بوس سحان بود از اگاه اریوس نشانه
 و قیصر روم بر دسالهای دیگر سلطنت انطونوس در امن و امان گذشت
 مگر کمال کونستانتوس کوندینوس و کونستانتینوس
 ثانی برابر عالم و در دولتند و با همین پاکری بودند کونسل شدند
 و هر دو برادر بنزله یکدات بودند در سال پانزدهم بوسوس انطونوس
 بر بطین بر طبرقیری برای عسبان در حضور پادشاه دینی او دستخط
 گذرانید انطونوس بدینش جان نثار شدند که فرمان بنام حکام تمام
 اسپانیسمون که آینه امدی اگر عسبان را بنده رقیه مذسب خواهد گزید
 اگر کس مردم و واجب العذر خواهد شد اگر عسبی باشد بموجب عهد انخوا
 یافت و مضار آن مکاتبه در حایت نصرا با ابا تلسان و لاریسان
 و تمام کر یک نوشت و قایم در سده هجدهم روم آب طبرخا طینان
 کرد که بابان روم سیلاب رفت و سلطان آن اثر سوره از شهر نوشت
 و مخط علامه بران شد و مردم بسیار هلاک گردیدند همین حال بیده روم
 در غال و انطاکیه از سر بار اکثر نفاع افزیده بانش زدکی در سده آمد و انطونوس
 عنقرب آنها را بحالت اهل آورد و همین حال بوسوس در روم از کار کرد

اسطوخودوس شد و سال دیگر بر تبه کونسل رسید سال دیگر اسصار خراب شد
 و غیره اریسیا و کرانیس زلزله و زنجیت و انطونوس تبرسم آنها را
 اخذ این سال اریسوس مرتبه سوم و وریوس ماردوم کونسل شدند
 در آن هنگام انطونوس رانب لرزه عاید گردید و ختم تاریخ سینه یکصد
 و شصت و سی و هفتصد و یازده روم بمرنقا و دوسه سال و پنجاه و
 شانزده با هفت روز و سلطنت بت و دوسال و هفت ماه و یک
 شش روز از جهان رفت و بجانشینی مکریوس اریسوس وصلت کرد و نام
 مکریوس وریوس سردار انگاه صنم طلای بجایش نهاد و اسوال بحر
 و دهستان او گذاشت سبط او را از خدایان سمرده سکل و نرادر و
 وانی و عشرش سالانهاش سفر کردند سورخان لوسطین و بطبریس
 پنجم صاحب محبلی بودند که مکریوس اریسوس انطونوس قیصر زمان او را قد
 کو ارن ایج یعنی **نات** ازین گفته اند چه این پادشاه بر شرف اقول
 افلاطون الهی کار میکرد همیشه می گفت که آن ملک خرم باشد که سلاطین
 اینجا فلاسفه بودند **سیر** خرم آن کشور که باشد فلسفی فرماندهش او در اصل
 از خاندان اینان بوده و بعضی سورخان او را از اولاد لومایوس
 پادشاه دوم روم گفته اند جدا و از لویطای اسپین اول سبط روم
 از آن قبیلند و پدرش در عهد پاریالی لوطی و حاکم بلده روم

و دبار کونسل نهادن و در میان کلمه با بوسبلا علی اختلاف الروایات
 و دختر گوی سبوس طرکوس که دبار بر نه کونسل رسید بود و در بوس دریم
 و در هنگام کونسل بودن حدیث در شده ایسوی حدیث متولد شدن نام
 اولس و کلیلوس سر ویس بود چون او را جدا شد کونسل ابوس
 و در بوس بغیر زندی گرفت و انطونیوس بنی نام کرد ابوس در بوس
 و در بوس یافت و در بوس نام خاندان انطونیوس و ابوس نام قبله و در بوس
 بود و نفیشت کونسل فیلیوس در بوس فیض او را زینب کرده علم
 فلاسفه از سوفسطاس مکنه خرد نیا را در زاده بطورک و غیره
 اسانف و فصاحت انهم و دیوس الطیفوس و کونسلوس فورا الطوفوس
 ارد و کونسل سلطانوس اسوخته مکر غیبت معلم فلاسفه بسیار بود و بعد و از
 ساکی بدان شغل شد بحسب خرد خولی و سعادت مذهب بود چون سلطنت
 رسید کونسلوس در بوس را شرب کرده لغیا فیض و اعطوس داده
 خرد خطاب انطونیوس گرفت و انابل هر دو با اتفاق سلطنت کردند
 و تبدیل کسر و بعد از بوس دختر خود به ویس که خدا کرد اند و
 اسخا و قوی بیان اینان بهم رسید و عهدشان رویان را کمال یافت
 و با سودگی دست داد و فای سال دیگر طبعان کرده سببا از عمارت
 و کشته شهرات رود و اکثر اعمار و قری کنایه را خراب کرد بعد از ان

ترانه شد پدیدار و بادهای تند و زید لهذا تخط و غلا در روم شایع شد
هر دو پادشاه دست رماه خلافت گماشته غلات از اطراف طلیس و حمی الاکمان
باساتش رجاء بگویند و در همان ایام فارسیان آغاز جنگ کردند
و قوم کانی در جرجن در طلیا آغاز بغاوت نمودند و بر طایان نیز
طغیان و رزیدند تا بران کلیر نبوس اگری کولاینا و ب ایشان خصمت
یافت و اسید لوس و کسورین لوس بکوشمال قوم کانی دستوری باشند
و در لوسن خفه بر لورنش پاریان روان شد و اریوس در روم
فرار گرفت در همان زمان لیب ملاس بن حنزد در ازمینه فتنه برخواست
سر نبوس حاکم کبا دوسیا با حدیچن داخل ازمینه کشند بر دست فارسیان
منقول شد و احدی از انجا نجات یافت ملاس بعد ازین فتح داخل
سراکشند هلهک ببار بکنجخت و در کپا دوسیا بر کور لوس حاکم سر با ظفر ببار
از لوس در لوس **۱۱** میدا بکه محل صباب سفرد و خا طرات نبرد و شورش
انجام مهم تمام او را ارسنی و کاپلی و نهوت نجات خواهد داد و بر لوس
بلاد شرفی فرستاده بود لیکن در لوس از حوسا کشنده لیب نهوت
رانی در راه شدت بیمار شده لهذا خواست که از راه کرک بکسیا
مار و پس از کرک در میفلیا و از انجا بلبسیا آمد در میان مقامات
لبیا ر کرده آخر حال داخل سراکشند قرب انطاکیه مسکراخت و هر یک لوس

و کاسیوس دکرلوس در بوم و سطور نیوس قبطیا لوس امبران را بچنگ
 روان کرد آن نبرد چهار سال کشید و بوسوس در لوس فیصر بکرو ز از نبط
 عیش کنان نگزید و باباس در ازمینه و سر با و سوبوطا سید و بدیار کنان در خط
 جنگها کرده چند فتح برابر میان زدند و لشکر پارس قریب آورد و یانفخ
 سر با که بر کنار فرات واقع است حکمی مقرر و مملو باشد و قلع در بین بند
 اریوس بدلیل و بر این اراده برگردانیدن طرخی رویان
 کرده اگر سنیط و مردم را بر ابراهیم قول آورده سال دیگر تابان روی
 به استخلاص ازمینه پرداخته لوس موس دادند به لاس او را خارج نموده
 و او بروم رفته اریوس ازین فتح لقب ارمی کوس یافته سال دیگر دختر
 خود بوسیلا را بر یافتاده بعد اریوس آورد و بعد یکال لاس
 پادشاه عراق از کاسیوس مایب و رویوس نکست یافت و کاسیوس بعد ازین
 به بلیقون دارالملک پارس شتافت و خراب و بخت هموار ساخت و بعد
 و بابل و تمام بدانش کرد قلع و اسلوقیا در بروی رویان کنان و کاسیوس
 چهار صد نفر را بجا نذر در اینجا بقتل آورده از اینجا برگشت ازین فتح
 سنیط و لوس را لقب ط فر عراف و مدیاد اند سال دیگر کاسیوس
 در لوس بروم برگشت و فرنانواخته با اریوس و اعلی شهر کرد و یونف لقب با کاسیوس
 یافت و استعدای خطا با فیصری برای کوسود لوس و لوس پسران مکرر کرد

ایوس نمود و قایم بعد مراجعت در بوس تمام بلاد که او مرور کرده و ما و
 طوطا چون شایع گردید و با طراف رسید و زلزله و قحط علاوه بر آن شد
 و سفار آن قوم مرکونی از جرین با سعادین سرخود با طنان و سولون
 قوادسی و برنودسی و رزی و دیکتودالی و رکوالی و بطری و عوسل و بخی
 و الالی و و اتدل و باری غس که از غل تا الی قوم صد و در میان قیام
 داشتند بر مالک رو بیان تا فتنه بر بنجر مر و پادشاه مرالی خدا یان
 خود کرده با کولیا آمده به نهبه اسباب بنر و برداخته اغار سار بیدان در کینه
 و بسیاری از اعدا گشته از دلوب گذرانند پس با عیان رسولان و شاه
 عورتان خود خوانند و ریوس صلاح در مراجعت بروم دید و ایوس از
 کبد اعدا نشین با حکام کولیا برداخته و مردم بحفظ اعلی و الی قوم بر
 گماشت و سال دیگر تمامی قوام جرین بیدان در کینه قوت بسیار گرفتند
 پس هر دو پادشاه هم را کدشته با کولیا رفتند تا عار سادهار بر سر اعدا
 تا نزد لکین چپا و با شایع شد که به ارالکک برگشتند و در آن هنگام ایوس
 در بوس بمرسی و نه سال و سلطنت هشت سال و چند ماه در سنه هفصد و نوزده
 روم و یکصد و هفتاد و یک سیج از جهان رفت و جسد او را بروم بردند
 و ایوس را کمال نخل بد فون ساخته بر خاک مرکونی رفت و قایم و آغاز
 سال دیگر تابا و راجد فتوحات بر اعدا دست داد و سال دیگر ایوس لقب ای

طربافت بالجمه کرمی حله برکنند روند کس سر در اطلسان ناخته اورا
بابیاری از هم میانش بقیل آورد و بر مالک رویان بسپرده بنگاری
قبضه سوخته لب نزار ازها گرفته کنند و نادپوارا کو با تعاقب کرده اصل
اطلی کشند زیرانش و نمینز کنند چون سبب ماصفت تمام بکر روم راه یافته
بود غلامان و غیره مردم داخل کردند و سبب فقدان خراین معلوم ساز
عاید حال کرد بداریوس تمام طرف و اصنام طلا و نقره فروخت تا خرج نماید
بهم رسید پس ماصعت تمام بکر روم راه یافته بود غلامان و غیره مردم داخل
نشدند و سبب فقدان خراین معلوم ساز عاید حال کرد بداریوس تمام
طرف و اصنام طلا و نقره فروخت تا خرج نماید بهم رسید پس زیور و
اسباب و جواهر ملکه خود را فروخت و در آن اخراجات بجا که بهم رسانید
و در وقت روانی و از روم به پیش یونس و ریوس قبطیه بفرستاده سالکی
روستادار آن بادشاه و خضره و بوسیا سکوه و یونس را به کلا دیوس
بوسیا نوس که خدا کرد و بر کرمی در اندل بنوبار گرفته زاکر خا که ظرف
یافتند و کطوبنی بطرف کرکب رفته بر اطلایه با بلده کوس با تصرف کردند
بالا خرا یونس لکر شیب بر مرکومنی و نوادی و سرطیان و و اندال به با
منظرفش از اب و نوب که میزاند بعد از آن برین کس که بر و نوبان ظرف
یافته بود کونل شد در انقاسی ابن جنگ طایفه شیفار و در مصر نجات کرد

اسند روم را روی برداشند و سربان اطراف سر بایستند و رویا
 ظفر بافته ناما سکند ز به تصرف شدند و کراسیوس می داخل ارمنیه و عرب
 گشته بمی انطون فرو گرفت و بفار آن ناحیه بر اکثر اسب ظفر بافتند
 لیکن سوروس نایب اریوس که بعد چندی قبضه شد آنها را اخراج کرد و نمایی
 اریوس غلبه آورده بمی را گشته از اب عران گذشتند و قوم قواد می
 سکند زدناس بر اکثر ممالک رویان بر اکثر ممالک رویان ظفر بافتند و
 ارشدید پرخاست و با دند و زبرد و باران شدید بارید و بسیاری
 اسیر کردند بعد از آن اریوس بر اکثر ظفر بافته هفت بار لقب اسیر و حدود
 بر گرفته رسد از سکند انقطاع ساخت ناداران مال قحط واقع شدند و بار
 معالجه خوانند و قیصر بحر خروج کراسیوس در سر البعلج فریاد داد و قواد می
 آنچه از رویان گرفته بودند باینده هزار اسیران باز دادند و اکثر
 اقوام عربین رسولان فرستاده متابعت کردند و قومان داد که کرومبی
 در سج سل و خوب قیام نورپرد و باری شمس از آن گذرند و قوم خنصر
 اسیر شده اند ایشان بشهادت هزار سوار فقیر سر انجام کرد و قیصر سحر از
 ایشان مدد سکند خود در بر تانیه فرستاد و حکم لغاوت کاسیوس نوبه ظفر
 سه و قواد می تا عهد کوسود پوس در سکند روم بودند و قایل او سکسوس
 کاسیوس که در جنگ پاریان و سربانان کارهای کرده بود در وقت

بابالت سرانجام داشت در جنگ رکونی حرکت قبضه گرفته از پائین کوه
 عاروس نام سرخرساخت و در یوس عالم کباد و سیا قبضه را ازین حال کاه
 کرد از یوس قبضه جذبی احقر را پنهان داشته بعد فرسخ او انظام حرن
 غریب و لایات شرقی نمود و مردم روم که با کاسیوس بودند محاربه قبضه را
 کشند چون از قتل کاسیوس قبضه رسید تاسف کرده اولاد او را علقه
 تربیت ایشان بر خود گرفت و در یوس بابالت سردار و داماد خود
 یوسپاتوس را برای سال دیگر کنسل نمود و سبط پادشاه را بر روم طلبید
 و کوسو دیوس پسر او را ریاست طری لولن دادند لیکن معاودت قبضه روم
 مستحق نیست چه بعد قتل کاسیوس قبضه را بر خود کوسو دیوس و ملکه خویش
 داخل باشند و ملکه بفجارت بوضع طلالا واقع در این کوه طائوس در گذشت
 بعده از یوس داخل سرانجامه تباریب نماید پرداخته از سر با سیریت
 و اکثر اصهار بزرگ را دیده با مردم انجا اهلین و خوبی خود ظاهر کرد
 پس بانهس مراجعت نموده در انجا بصحبت علماء سر در انداخته با سیر خود
 کوسو دیوس برگشت و او را برای سال دیگر کنسل مقرر فرمود و اگر چه
 پادشاه در انوقت شصت و سه ساله بود لیکن لقب امپراطور داشته میهند
 و بت پنج روم و یکصد تنفاد و سیصد و سی بر خود گرفت و پنجم سال دیگر
 کوسو دیوس اسسبط لقب ابامملوک و اعطس بابت و قبضه در آن سال

بروم بوده در فواین و شرح علی حوض نمود و سال دیگر مگر کوهی و سعادان
 ایشان بنجد و جنگ پرداختند و اربوس خواست که ماکو و دیوس بمقابل
 دشمن نشاند و قبل از هفت کوه سواروس را با کوه نشانی و خرد و دیوس بری
 ستر که خدا کرده سبب جهت سرخام مصارف ملک از بیت المال فرمان
 و گفت که قصه در خانه خود و پسر شجوار در بلکه آنچه است سبب و علایق
 و درین پورس اربوس بار بر کوهی و هر کوهی و نوادی و سمرطیان طفر
 یافت و خود با پسر طغیان پسر طرشند و سال دیگر قریب به یکم عرف پسر شجوار
 ولایت سلا و اینامادین رک الحال دنیا را در اسطر مایه هفت و هشت سال
 و ده ماه و بیست و دو روز بعد سلطنت نهاده سال و ده ماه با زده روز
 از مرک اسطونوس در سینه هفت و بیست و دو روز و یکم هفت و بیست و دو روز
 جهان رفت و در روز قبل از ترک کوه دیوس را بر یک فرمان روانه
 بدوستان گفت که گمانی که از پسر و بیعت ندارند و دیگر مغرض بر رای
 سبب روم است پس خاک او را در قبرستان او ریافت و سون و هفت
 و در میان او را این خدا پالان شمارند و سوزان عهد او بونال مگر
 سبطوس و سوس و دیوناکس و الکند و و سبطوس و سون و سون و سون
 و اربطین بودند و کوه دیوس و این اولین فیاضه است که در
 عهد سلطنت پدر زاد و دوم آنها که در عهد پدر پادشاه شدند و درو

جلوس نوزده ساله بود چنبره ز از مرکب در سبک رفت و سرداران
و سپاهیان را بومده های خوب خوشنود ساخت و با جریان مصالحه کرده
بروم معاودت نمود و آن شهر را نادمان کرده پیوس لقب یافت و بعد
چندی مخاطب با سیر طریح نار شده نمایان او افسوس و سحر اقوام و این
ظفر یافتند بعد از آن شش بار بر طایکوس خطاب گرفت به هرگاه بگذرد آن
از در بندرتان که گشته آن نواح را از رویان گرفته بودند و دل
پیوس و پیوس بر آن ظفر یافت و قایم گویند پیوس چنبره ز و زبر کساک
جز خواهان پدر کار بسته بعد خود را بی نیاز دانست و پیوس سحر ایا
شکر سر داد و بسیاری از صاحبان و غلامان حرم اُمربه اعلی یافتند
و بسیاری از بیض کشته شدند لهذا خواهرش بوسلارجه کلا دوس بوسلار
بسیاری از مردم و بیض بر قتل مادر را در با خود گفتن ساخت چون برده از
روی کارش بر افتاد بوسلارجه کبری اخراج یافته در آنجا گشته شد
و اکثر کافعل رسید و سال دیگر بزرگ عظم او برین دوس که سر در نظر
گشت شده بود بازن و فرزندان خواهر بزرگ نمایان گشته شد و دیگر
سال از کساک نفوس با بارت پادشاه جهت انتقام پدر اراده مردم داشت
همین که در اطلی رسید با خواهی کلند جانشین برین دوس از دست سپاهیان
نقل رسید و کلند در اصل از فرجیا بود که در روم بغدوش رسید اول

بار بوس و بعد بکوه بوس نعلق داشت و آخر او بدو سطر سیا حرم خود
 که خدا کرده بود و او از آن فرزندان آورده بعد مرکب برین بوس افتاد
 قوم یافت بعد با و شامان مهر و ارکک هر روز بیل هر ساعت آغاز
 کرد ازین ممر اکثر آنها بیدل میشدند تا پنج سال دیگر عاصه سپاهیان از روم
 ببطرانوس که بخندنا که در مدت قتل لکر کثیر رو کرد آمدند و اسیر عال و
 اسپین را تاراج کرده قوت بسیار حاصل کرد چون انجمن روم رسید لکری
 بر سرش نقین شد و سطرانوس در سنه پنجاه و سی و پنج روم کبکشد و شنباه
 در صبح از لکر خود دسند و سه مردم از هر طرف بروم روان کرد تا بمهر
 بکشد و بعضی آنها در زمره کبکچان فیصری نخط کشند لیکن سطرانوس
 عنق بکشد و قتل رسید و در روم و با شایع شد که نادره سال اند
 یافت و سال دیگر که بوس را راده و بدن افزایه نمود و در سال
 کسل تمام کتب خانه با و دیگر عمارات اندر بق سوخت و نخط علا و بران سه
 بعضی را اند که چون کلندر غلات را خیزده برای سود و خیره کرد ایند لهندا
 نخط واقع کشت بعضی گویند که چون سرخجام از وفات روم از دلائب
 با بوس و بونی بوس میشد و غلات را سبب ایکه سپاهیان بر کلندر لوا
 کرده بودند از روم باز داشت لهندا علایک سبب هر نقد بر سواران
 بر کلندر لبر کرده او را افضل رسانیدند و بونی بوس بر کشند شد و بر طبقه

از بر نامه برای سر انجام از وقت بروم طلب کرد بدو وقایع سال دیگر بود
و بعد از آن از لشکر الروم و بر طینا کس نایب کونسل گشته رخصت بسیار
یافتند و سال دیگر بر طینا کس حکومت بلده زوم منصوب شد و دندلوس کونسل
سجیش در ایالتش با دوشاه از بدکانی نفعدان عموماً ظلم آغاز نهاد
ولی با دقت و ادب چنانکه در بکر و زبط و بنوس مارطین بوس کومر خواهد بود
با انطونیوس پیش از این طینا غم داده از بوس ولی بوس کرا بوس نایب
کونسل ایالت و مغرت کونسل همه فرمای او دندلوس کرا بوس گشته شد بوس
نیکل بایس بنا کرده و بسیار آن که لطیف و بیکل او بزم ارادت بود و بعضی
عمارات قریب بیکل و وسطا و عمارات سلطانی از انش سوخت و در همین سال
قوم سر اس بر لکر روم طغیان یافتند و درین سال فیصر کار دندلوس السیون
بایالت بر نامه داد و جو بوس بکسلوس لقب فیصر برای او گرفت و بسیار
نگذشت که سال دیگر بوسا حرم و بخت جان حرم مال لاس ابرکنک و
اکسلطوس حاجب او ساخته کو دندلوس فیصر در حالت نوم در سنه نهصد و
چهل روم و یکصد و هشتاد و شش سیج افضل و سایه عمرانی سی بیکل و چهار
سلطنت او دو و از ده سال و نه ماه و چهار روز بود و بعد او را رسیدن
از دختنه سبط از نحال خبر یافتند او را دشمن خلق قرار داده صدم او را بکشند
و نقش او را خواهر ماندند و کرا بوس بوس بیکل کس در روم که ایستاد

دیبا طوس کو بود بوس را کشند بجان پرتینا کس رفتند و در آن نیم شب
 خواب بود و میداشت که فیض را کشته اند بر بدن آنها کمان برد که شاید
 فیض آنها را بقتل او فرساده باشند چون آنها خبر مرک فیض رسانیدند نشاندند
 هر سپاهی را سه هزار و درم بشرط سلطنت و عده کرد پس نام لشکر او را سلطنت
 برداشتن و قبول سلطنت و سیط لقب اغلو سارنس و لقب فیضی بزرگ
 دادند درین هنگام پرتینا کس شصت و شصت ساله بود و بقولی شصت و نه
 پرشش غلام که بر خود را تعلیم میکرد و ده بعد پرتینا کس در زمره سپاه
 و رامن او و مدبرها کار کرد و در عهد سلطوس بوس مانند عامه سپاهیان
 بود و غریب در کار و دستور بیان داخل نشد و در عهد بوس بوس در بوس
 در جنگ پاریس رود کرده سردار کومرط و سرما کشت و در آنجا شصت
 راه و از راه مسپالس بجزین رسید بمر چهار روم کرد و در بوس و سپاه
 رفتند در زمان اربوین امانت انبار یافت پس داخل سلطنت کرده سردار
 بجن اول شد و کارهای عظیم کرد و در یک بوشن اسپید و نوری کو می نمود
 پس اربوین او را مرسته کوشن داد و پس سر بامر کاسوس رخصت شد بعد
 حکومت بسیار در اسبافند و سلطنت کو بود بوس بروم آمده با بابت
 بر نامه نامه نوشته بنادب باغبان پرداخته و حسب الاذعای خود از آنجا
 بروم آمد سرانجام از وفات شهر کرده نایب کو نقل او را بعد کردید و بالاخر

حاکم روم گردید بر بنیه نصری رسید و قایم در سنه هفتصد و چهل و یک تمام نمود
 و غیر منقول که سودیوس را از خسته و ظلا و فقره آلات گرفته شد و در دودعه
 خود ارباب و فاکر و نابالغ و بربط و بنابه برداخته منقول گشت لیکن
 بطریق میان کشک از و بخنده بلوا کرده سرحد و درختها داخل است سلطان
 گشته با و شاه را با یاران از کشند سلطنت او شنید و هفت روز مانده
 ذکر دیوس لوک بوس در سنه روم بمریخا و هفت سالگی بی بی بوس
 قبول سبط و خلق شده با و شاهی رسید که بر و سوس سحر در مالک ترقی
 و سور بوس در المکرم بر سر در می برداشتند سبط سور بوس را دشمن
 دولت قرار داده رسولان بیا رسمای سور بوس فرستادند و با یای ای
 او را کدشته بچوبانوس ملخو شو بنزیه بخلاف آن جهت انتقام بر یگانگس
 بطرف روم روان شدند و چوبانوس از بنابه روم اطمینان خنیده
 به حکام سبط سلطانی پرداخت و لباطوس ثانی قبول کرد و سور بوس را بقبض
 رسانید و بسیاری از اطفال را بصورت اسمال بر سر گشت در بین اثنا
 خبر خواهان شوره عبور از جبال البرز دادند و چوبانوس بقبض عی کر خود را
 بوبر با فرستاد و آنها بجای مقابل اطاغت سور بوس گزیدند و او داخل
 اطمینان شده اکثر اسفار را بطرف آورد و چوبانوس بدین خبر مضطرب گشته
 سبط کرده کسند عای شاکت سور بوس با خود در سلطنت نمود و سبط قبول

کرده طوایف کس من لوس را بدین پیام نزد سوریوس فرستادند سوریوس
 ایچی را بقتل رسانید ازین سبب طوایف کنگ از جولیا لوس نیز ارشاد
 پس جولیا لوس دو ماه و شش روز بود حبس و در راه انداختند چون
 سوریوس در روم رسید لاش او را بزنش و دخترش داد تا در کورستان
 اسلاف مدفون ساختند ذکر سوریوس قیصر سوریوس چند روز راه
 از روم بود که بفرنگ جولیا لوس شنید بالجملة با تپا می که می آمد فوراً در
 راه نداده بفرم و احتیاط کوچ مقام بطوریکه در ملک دشمن نمائند طایف
 بیکد و شبها به طلب در فرنگ بفرستاد پس در شهر روم رسیده قاطعان
 بر طبق کس را خواست و گفت که پاهای کنگ بی سلاح بگذاردت آید
 هرگاه از مردم بگیرد سوریوس لنگه خود را پنهان با سیری آن کرد
 فرمان داده بر سطویان کنگ را سر کرده کهای اطاری لون خود را
 نصب فرمود و بانام لشکر سلج سوار بر دروازه روم رسید و خود هم
 سلج بود و در این قبا گرفت پس ساد به سبط داخل دروازه گشت و بعد
 سعادته دارالاماره و نیلرث به اکل ضروریه داخل بیت سلطانی گردید
 سپاه و بفرستاد و ناراج خانهای آنها که از ایشان سرچیدند پرداختند
 و روز دیگر سوریوس نزد سبط روزی عدد سپاه و نفرات و پنجاه دم
 بجای و نفرات و بانصد بهر کس پاهای داد و نزد سبط رفتند نمود که

بی استصلاح و استناده ایشان هیچ شرفیت و سنت اقدام ننماید و استیضای
 القاب و خطاب یافته لقب فیض المصطفی موسی و در وقت سور یوس ^{جلی}
 و هفت ساله بود و لادنش در بطریق از افریقه بزرگان کنیز روم بود
 بعد از آن داخل سنط کشندجه او خواهرزاده اگر پاد و در سنط موسی
 سور یوس قوانین اسوخه ار یوس او را داخل سنط کرده کور ز سر دنیا
 ساخت و از آنجا سغین افریقه کشته بر بطور شد پس سردار لجن هارم در بریا
 کردین ابالت یافته از آنجا به یونیا رفته بخونی حکومت نموده بامارت
 سسلی متفر کردین و کونسل شده حکومت نام لکر مستغله الکوم یافت
 و ماجو لیا سوطن اسپهاسفاد سرا که خدار و جیسینوس کراکالا کو بنزد و پسر
 جیطیا نام و در دخر یافت و فایح بعد از آن سور یوس در باره طلب
 از وقت چنان فاعل متفر کرد که مدام سلطنت و کلینی رعایا عاید
 الغرض بعد از نظام روم به تهیه مغوریات پرداخته بر سر بحر لکر کشید
 و اسیلیانوس نایب کونسل سر باد و سر کلایا بقابل سور یوس آمد و بکنت یافته
 بقل رسید و بقیه کر نیجه به بحر کوسند پس بحر از لفظ که بقابل سور یوس
 و قریب بلده بسوس عامل صغین انفاق افتاد بعد محاصره بجز لیت هزار
 بکشتن داده کر بخت و در انانی کر بزدست لکر بان سور یوس مسهر شده
 بقل رسید سور یوس سرش از راه سلطوم مردم فرستاد و مسخر طلاع اندبار

پرداخته از فرات گذشت و او سر سوبان داد و امان و اعرابیان
 اخراج کرد و قوم باز غلبه آورده رومیان را که در آن بلده بودند
 بقتل آوردند و دیگران نیز بغارت کرده به بحر پیوستند بعد به سور بوس
 جنگ و بسیار شرافت لیکن آنها را متقا و نتوانست ساخت و متقارن
 آن حکام بدان تهیه نداشت کردند و سور بوس بمقابل ایشان شناخت
 و سال دیگر بمحاصره نیز بطیوم پرداختند و مفتوح ساخته سپاه آن جا را
 مغلول و سکنه را اسیر کرده با غلامی فروخت و حصار را بر زمین برافروخت
 و خبر مردم فرستاد و متقارن آن زن و اطفال بخر نقل آورده اموال
 او را فرو گرفت بعد از آن در بلاد شرقی مصالحه منعقد ساخته خواست
 که سلطنت در خاندان او باشد لهذا اراده قتل البین بوس کرد و ایام
 پوشش جولیا بوس او را خطاب دهانیده بود کرده خطی برای کشن او
 بنیط نوشت و البین بوس خبر یافتیم لکری قومی فراهم آورده روم
 استغفال زده در حال رسید و اینجا اکثر مردم نامور با و ملحق شدند
 سور بوس بدین خبر از شرق روان شد و بنیط البین بوس را دشمن
 دولت قرار داده لقب قیصری به پسر بزرگ پادشاه دادند و سور بوس
 وسطه شنان را را بوس گذاشته قریب سی سال رسید و البین بوس آغاز
 هزار داخل اطلی کردید و قریب آن سال قیصر بن دست داد و جنگ

سبب اتفاق افتاد بالاخر شکر البین بوسناب نیارده میدان گشت
 که بچند و البین بوسنجانگی از رویان رفت چون حفظ خود را
 صو و سور بوس جدا و از برای اسپان با مال کرده در رمی آمد
 و سرش بر دم فرستاد و زن و فرزندانش را مقول ساخت و نامی در میان
 او را بلا فید زن و مرد هلاک کرد و مانند سلا هر که را دشمن داشت
 کشت و چند ماه در روم گذرانید تا هر دو پسران را و از بلاد شرقی
 شده از سر با گذشته اکثر مو بوطیه را فرو گرفت و از اندلس باریان
 بیک خود بر گشتند پس در بوس در لوفیا رسید آنرا مابل بی جک گرفت
 و از آنجا توجیه بطنفون کردین بعد محاصره شد بدین خشت و مصر
 زن و مرد باریان را سر گرفته فروخت و بدین خبر بنیط او را با کنگر
 بکیموس لقب دادند و این واقعه در سنه نهصد و چهل و نه روم و یکصد
 و نود و هفت بهج بوده و قایم مالی دیگر سور بوس دو بار بر علی هری
 تاخت کرده بعد گشته شدن بیاری از مردان کار محاصره گذاشت
 و سال دیگر از قلعه خواهان سحر گذرانید و عید غلبت ولایت عهد بپر
 کلان خود را که چهارده سال بود داده با خود کونل ساخت و سال
 دیگر بر عرب یورش کرد و از آنجا بطنفون گشته نه سبب بود و نصارا
 گزید و از قلیطن بصره بعد ملاحظه آن ولایت با کندی اند و از آنجا

روانه روم گشت و کهنه به رفیع رویان شافیه بیان سپاه در عایا
برداخته خلعت به پسر اوم خود خط داد و پسر مهر خود کراکالا را به پلاطینا
دختر وزیر اعظم خود پلاطین لوس کدخد کرد چون درین اوقات وزیر
قوت بسیار گرفته بود کراکالا با شایه پدر در شکام دخول او در بیت
سلطانی حبسه نقل رسانید و پادشاه با نظام توانین انزعاج ملکی پراخته
سال دیگر بسیاری از اکا بر سیطره نقل آورده و سال دیگر خبر فساد
برمانیه رسید لهند اسوریوس اراده یورش رمانیه کرده هر دو پسر را
همراه گرفت و پسر خود و خود جیط را طری بون بقیع با عطوس حش
اول سواد رمانیه گذرانیده استخلاص یار دیگر را در شمالی را سحر کرد
سکه انجا را زیر برق آتش و آب سینه گرفت بالاخر کلبه ایان فراغت
نپذیرفتند و سور یوس از بحر تا بحر دیواری کشید لیکن بر مانیه شمالی
رویان بنوده بالجه سور یوس چهارم ماه فیوری سنه دوصد و یازده
بیج نهصد و پنجاه و نه روم بمهر شصت و پنجاه و نه ماه و شب و پنج روز
سلطنت مهنه نایل و شصت ماه و سه روز در بلده رک عمر مرد و جسد او را
سوزنه خاکسترش را کراکالا و جیط پسران او بر دم آورده مدفون ساختند
و بیان ابو را از ضد ایان شمرده اند کراکالا چون کراکالا از لظن
مرطیا و جیط از لظن بویا بودند کراکالا خواست که جیط را بکشد و خبر

یافته با خطا برداشت هر دو برادران با لشکری بیدارانه راه
نیزفتند تا آنکه در روم رسیدند بعد از آن جنگ میان هر دو برادران
اتفاق افتاد و حیطا در کنار مادرش بویا کشته شد او در آنوقت بیست
سه ساله بود و کراکاله بیست و چهار ساله پس کراکاله و سحر بر بطوریان کشت
و دو نفر از پانصد و شصت هزار سپاهی داده گفت که برادر من حیطا برکن
حمله آورده کشته شد لهذا سپاهیان او را پادشاه بالاستقلال کردند
پس کراکاله تمام شب و سحر گذرانید و روز دوم سینطرافت و از آنجا
به بیت سلطانی برگشت و برادر خود را بجل تمام مدفون ساخت بعد از آن
سبباری را فضل آورد و قایم سال دیگر پادشاه از شهر بان شوم شد
بطور او در یانوس بلا خطه تمام مملکت برآمد و در سال سوم جلوس حال
رسید و آنجا ظلم بسیار از روم کرد و سال دیگر بر روم برگشت اندکی
قیام و رزید که قوم کاظمی و ایلمانی و غیره اقوام خرمن سلاح گرفته میدان
در آمدن و تخریب ممالک شعله روم برداشتند و کراکاله بر سر ایشان
ششافته و لیری بسیار کرد و مکریب بنی بر بنی علی خورشید صلح خواست و مبلغ
بسیار پذیرفت بعد از آنکه قوام خرمن از وزیرها خوانند و عرض با ایشان
مصلحت نموده لقب خرمنی کوس الهانی یافت و سال دیگر خرمن بیدار گشته
اسیران را بر ایشان ظفر یافت و از آنجا بطورین ششافته با سپارفت

و در بر غاس رسیده و از آنجا بالوم جنبه سمانه امار طوای و مقبره اس
 رفته از آنجا به نکرده با پیوسته فلاف نمود و سال دیگر از کوبه بابا بطا که
 نشکر کند چون که در آن ایام فارسبان با خود با مجادلت میداشتند پس با دنا
 اسرمون و اینینه را بجایه اسیر کرده از انطا که توبه اسکندریه کرد پس مردم
 آنجا را که مجوز تصور آن شد بودند بفرار رسانید و پنهانی بها کردند و فرما
 داد و نامها که کرده خانه های آن مردم را براج نمایند پس لکریان بنیای
 بسی را بفصل آوردند پس بعد از آن اسکندریه با انطا که برگشته اراده
 جنگ با پارسبان نمود برای حمله تقرب جنگ رسول نزد اردوان
 پادشاه عراق فرستاده دخترش خواست و اردوان پذیرفت
 و آمدنش بملک خود و داداشنه بجمع حکام نوشت که او را بکمال خدمت
 تلقی نماید و خود ملاقات فیصل رفت که اکالا لکر خود را فرمان داد و نا بر
 مسکو اردوان رنجته نمه را بفصل رسانید و میان ناخه بسیاری بل همه
 کشند و اردوان بطبیب بجات یافت فیصل سر با برگشته حال این بوس
 بسط نوشت و لقب پاریسی کوین یافت و با سال دیگر بکریوس امیر لک
 که پارسند بود بفصل رسانید و او بهمه امیران گفت که این کافو ظالم
 همه کابو و ظالمن را بچنین خواهد کشت یعنی با او سعاد کرده خدمت می کنند
 تا آنکه روزی فیصل در مراجعت از عدلیا بزار شتم بکل قمر قرب کوی بدول

سوده میرفت چون بالای کوه رسید مریطاس نام از اسب فرود آمدن عشت
 بران کوه رفت و مخیری در شکم پادشاه فرود برده جلد تر بر پشت که کسی آگاه
 نشد مگر ترکی که خنجر خون آلود را گشتن دیده به نبرد و این واقعه در سنه
 هشتصد و شصت و پنج روم و در صد و پنجاه و پنج که عمرش سی سال سلطنت
 شش سال بود و ماه و چهار روز بود و ذکر کمرانیوس و باد و کمرانیوس
 بعد مرگ کمرانیوس روز یکشنبه در پنجویز فیضیه بود و روز چهارم
 کمرانیوس را بابا پسرش و باد و کمرانیوس پادشاهی گزیده الطوبیوس لقب
 دادند و او خطی بسینط نوشته با ایشان عهد کرد و این او بلویوس
 کمرانیوس شویون فیضیه به سفاف مار بطنا عرف الحمر بود و در پنجاه و یک
 سالگی سلطنت رسید و متعارف آن اردوان پادشاه فارس نامشام
 عذر که اکالا با جمیع عمارت برداشته داخل ممالک مغلقه روم شد و مکرانیوس
 برای استرضای اردوان تمام ایران او را باز رسولان خود فرستاده
 مصالحه خواست اردوان پذیرفته بارویان اردو جنگ کرده بسیار
 قتل رسانید و کمرانیوس در جنگ سوم پنجاه هزار نفر در جم داده صلح کرد و وسط
 او را بدین کار پارسیکوس لقب دادند و او ارسان را نیز ساز داد
 پادشاه شان سوران و گزاشتن ارمنی ایشان نرم کرده با اتفاق که گشت
 و قواعد سنن بکونهاد عبده بابا یانوس بلویانوس خروج کرد و سها بان

او را سلطنت بر داشته اریوس الطیوس لقب داد و مکر اینوس بدین خبر
 با و انا و خود از انظار که بر آمد و در دشت سر با و فونیب یا لانی حکمران
 اتفاق افتاد و جنگ صعب و سخت داد و مکر اینوس بکشت یافته با بر خود
 با و اینوس بجانب عراق گریخت و هر دو دایر شده در سینه نهصد و شصت
 و نه روم و دویصد و چهارده سپه بقتل رسیدند سلطنت او چهارده ماه و
 کم از مکر اینوس قیصر بعد قتل مکر اینوس بشوره حد خود بسیار غلط
 نوشته در خواست قیصری نمود و بصواب بسیار بسیار مهمان را
 انعام داده روانه روم شد و جندی در سطونیا مقام کرد در اونت
 چهارده سال عمر داشت مکر زوین و شکاره و عاجر سالنه و ظالم و ناجوانمرد
 و شرف بود زرتان در بطونیا کنده را بنده اغازنار دیگر کمال و حجت در
 روم رسید و روز دیگر نزد سبط رفت و بکمال افتاب در رخصت روم
 ساخت و در کونسل دوم او طی جناح اینوس را شریک گردانید بعدد الکب کو
 کونسل شریک قیصرین نام الکندر سپه ریس بر خود گرفت و بیان هر دو
 نزاع افتاد بالاخر خیال یون در سته روم و سنی مسیح بمر نهاده ساکی بعد
 سلطنت سه سال و نه ماه و چهار روز گذشته شد و الکندر قیصر قیصر
 قبل از کشته شدن سوغالوس الکندر کونسل او در عمر هارده ساکی باز
 شده و از مکر نزد سبط رفته لقب اعطوس یافت و او بر لولیا مایا کنه

بلده اگر ارفوسا بود و پدرش در ایام طفلی مرده مادرش زینب کوفه
 و در زمان کر یک عالم بود و در لاطین خندان مهارت نداشت اگر علوم
 خصوص موسیقی آموخته بود و مکرر هم دل جو امزد و با مروت و در ابتدا
 بشوهر مادرش مابا و جده اش مسما شازده سینطرا بکونسل برگزیده
 و قایم سالی دیگر سلطی مابا دختر سلبی بلوس کونسل نکاح آورد و تمام
 سلطنت در آرام بسر برد و در و سال اول او کاری نمایان واقع
 نکرد بدلیکن بعد کمال اردشیر سلطنت عراق را بجای تپاه کرده پادشاه
 پارس شده بالکر بسیار بغزم انترج مالک شام و فنور روم یونش
 و کرد و بسی از سرداران روم در سوبوطایه باو ملحق شدند و او
 بهلولت سوبوطایه و سرای اسخر ساخت و در سینه هفتاد و چهار
 بروم بدین اطر تا خانه بسیاری را گشتن داده بلکه خود گشت و در
 سال ششم الکندر بر بطورمان رسد و از خود نورش کرده در حضور
 قیصر شدند و قایم سال دیگر پاهان و در اکثر ولایات سپاهیان بلوا
 نمودند و عا که سوبوطایه سردار خود را گشتند و سپاه ی پارس شدند
 و آنها که در سر بالودند و بن لوس را پادشاهی خوانند او خود را
 فران غری ساخته و فریب روم بر بطور میان کشک افطونجوس را
 بقصری برگزیدند و او چنان پنهان که باز کسی او را ندید لیکن اوین

کبکیوس یکی از بنیادهای پادشاهی برداشت الکندر خبر یافته او را
 شریک خود کرد و ایندینکاران آن جنگ در جریان آغاز شده خواهان حضور
 پادشاه گردیدند الکندر حکومت لشکر کبکیوس سرچون او کار سپاه مبدأ
 از زمین بر جنگ انکار نمود و مغزول شده تمام عهد الکندر و رؤسای خود بر
 برده بدست جانشین خود گشته شد و قایم سال دیگر فیصر بار سوم کونسل
 و درون کاسیوس بار دوم کونسل گردیدند و در سال دهم جلوس الکندر
 اردشیر با بکان بالکر کران بر ملک متعلقه روم بورش کرده سو پوطا سپه
 گرفته اکثر مالک سر بار امانت لهذا فیصر رسول بانا متعل بر سو حات غطوس
 و طرابانوس و در یوس و سور یوس پوشیده گفت که بی هیچ جنگ در میان
 دو مملکت انداختن و خلق خدا را پناه ساختن مناسب نیست خط اردشیر
 آنرا بجال نیاورد و نه بخریب سو پوطا سپه پرداخت بعین را محامره کرده
 داخل کبا و وسیا کرده بانوش و شمشیر خراب ساخت و قایم الکندر در
 آشوب اردشیر را راه بورش با دشمنی کرده از روم روان گردید
 و آغاز سال دیگر با نطکیه رسید از اینجا نامه لشکر نضاح هوش افزا بار
 فرستاد لیکن مانند سابق مؤثر نیفتاد بلکه موجب ازدیاد دلیری او شد پس
 الکندر بر همه اسباب نبرد پرداخته مهاتب انظام و خرم تلام روان شد
 کوبا لشکرش شهر سپاه شهریان بود و نزد غنقریب بمقابل اردشیر رسید گویند

شکار و شیر سوای پیاده یکصدی هزار سوار و نه رده هزار عرابه سلاح و
فیل سوار نیز انداز بود و بعد مغایله سکت برار و شیر افتاد و تمام سوار
طایفه غلامان شد پس الکندر با نطایفه برگشت تا سال دیگر باز هم جنگ عرابان
نماید لیکن در آن هنگام خبر یافت که حمرسان باز بغارت کزین ملک روبا
در آمدند و او را و شیر که لکزر السبب پایانی از وفات جدا کرد و لهذا الکندر
بروم معاودت کرده فرما نواخته داخل شهر گشته از اینجا خود برین شد
دشمنان که از ر و دلوب عبور کرده بودند قریب الکندر ملک خود را
برگشتند پس پادشاه بعضی عساکر و همچنین را در غارت نذ و در آن هنگام
بکسین کات که او را الکندر بسبب جرات حاکم بعضی طایفه از یونان
کرده بودند و رفیکه فیصد در نظر مقام داشت و قلبی از مردم ترک با او
بودند بکسین فرصت یافته الکندر را گشت در سینه روم و سیح عرش
تبت و هفت سال سلطنت او سپرده سال و نه روز بود ذکر کسین بکسین
قبصر چون قتل الکندر موجب انتقام عساکر کرد و عساکر یونان بکسین کو
پادشاهی پذیرفتند و بقیه چون کسی را مقابل و معارض او ندیدند هم او را
برگزیدند و بکسین بوس با ایشان عهد نمود و بر خود کسین را قبصر و عساکر
لقب داده خود را شریک او نمود و بدین کات و مادرش لالان بود
رسید تربیب کرد و های الکندر را قتل با اخراج نمود و سفارن آن بکسین

کونسل از اکابر و اعزّه روم بپایان فریم الکندر را با خود متفق ساخت
 و راه قتل فیصله نمود چون کار ایشان ظاهر شد چهار هزار کس برین هیئت
 تفصل رسیدند بسیار گذشت که اسرونیان که در کار سباه بودند با و ت
 کرده فوار طین پس را بر خود سالار کردند لیکن و غریب مرد با قدرتی
 که باقی این فساد بود و خیمه فوار طین در آمده سر او را برین نزد کشیدند بر د
 جازه بسیار یافت قایل سال و یکم کشیدند لکن سر کشته شده را بعد از فوج
 شواره یافت ملک ایشان را ناخست و ناراج نمود و از اینجا با بر قوم فتر
 بمالک و هسان و سر طایان لکن کشته بر ایشان نظریهای شوار یافت
 و صد و ملک روم سحر رسانید بعد از آن اکثر ماکل را ناراج کرده غلم
 آغاز نهادند اعموم بغاوت قایل اول آغاز طغیان در افریقه که غروب
 نائب کونسل از بار سر پادشاهی برداشت و او در آنوقت مششاد سال بود
 که خلق او را بقلب بغض میساختند او آنچه در دیده آورده گفت که بقیه
 عمر مرا در سکنش بماند و گاهی را نمی بیند مردم بماند کردند ناچار او را با بر خود
 که طرح آمدن از اینجا بر عای و سبب روم سر گذشت نوشت که مرا بزو و فیصله
 کردند و سبب بوسول و خواست غور و بیان را فیصله هر دو کشیدند را سمن
 قرار دادند و بخت کس را بر کزین نه اطراف اطلی فرستادند تا راه بر سمن
 بندند او در آن هنگام در طرین ماسطیه بود که خبر روم و افریقه رسید نهاد

منوجه اعلی شد و کلبینوس حاکم باربطنا را با لکری کرطیچ فرستاد و سپرد
 عرویان ببقایله پرداخته بعد جنگ صعب گشته شد و پدرش خود را بکشت
 و خبر مرگ عرویان را دروم را در عجیب بلکه انداخت چون سبط خلق
 تاب ظلم کلبینوس نمی آوردند و پادشاهان مل بین یوس را سلطنت برداشته
 لیکن کلو یوس و پادشاهان کلموس نمایند از اوساط الناس بود و کلو یوس
 کلو یوس ملین یوس از خاندان اعلی پس سپرد و عرویان را که دو
 سال بود و در الاماره خارج کرده به تهیه اسباب بقایله کلبینوس پرداختند
 و عا کر از اطراف فراهم ساختند و سبط با حکام شوارع اعلی فرستادند
 و با جماع مردم و از وفات فرمودند تا بروفت سعادت کلبینوس نمایند
 و کلبینوس بجات اعلی منت کیده از جبال البرین بقایله در گذشت و مردانش
 تباراج پرداخته بگو کردند کلبینوس آنها را نادیده گرفته و قریب کولیا کلبینوس
 بمحاصره پرداخت مردم اینجا بکمال دلیری مدافعت نمودند و کلبینوس حکم فرمود
 سپاه بسب فقدان از وفات بگو کرده بنزد خیمه کلبینوس درآمده
 او را با سپر شسته سرشان مردم قتل زدند و ملطینه او را ببال و خنجر
 بوده ذکر ایل پادشاه مل بین یوس هر دو بلا نراحت پادشاه
 شدند و اولین حکام مرگ کلبینوس قریب روانه بود بعد از آنکه مردم شده
 هر دو ملطین بغزو رنایم حکومت کردند و در هر کار رضای خلق و سبط

بکینند

بهجتند و بسیار گذشت که قوم کرلی از ذوب گذشته ولایت بسیار
 نامند و کانت بطرف سکا طیان در مالک رویان در آمدند و پاریان
 عا کر شرقی را بخوف کردند لهذا قرار یافت که گیسوس بر پورش پاریان
 و جل بین لوس بر سر کرلی شاید و موردیان در مردم ماند اما دهم تنها
 پورش بر بطور بان کنگ بلوا کرده هر دو سلاطین را بقتل رسانیدند
 سلطنت ایشان یکال دو ماه تقریباً بود ذکر موردیان قیصر دشتی
 لشکر بان هر دو قیصر را کشته نمود و بان را همراه گرفته بمکه آمده او را پادشاه
 برداشتند او در الوقت سیزده ساله بود سبط او را پسر خواندند در اول
 بدست مار لوس و غیره افتاد آنها غریب مردم نیک را از ان دوست
 راندند در سال دوم جلوس اوسپی بانوس ذرا فرقیه
 بغاوت کرده خود را پادشاهی برداشت لیکن حاکم مار سبطاه طاب را
 با خراج باغبان پرداخت و سال دیگر غورویان سبنا طرافقونیا
 دختر سبطوس را بکاخ آورده بمخاطب با عطلت نمود و قایم سال دیگر
 شاه پورین ارشد شیر با دشتا پاریش سو پوطامیه را سخر کرده خرابی بسیار
 در سر پامخود و بعد گرفتن انطا که اکثر ولایات را نامخت و بسیاری از
 رویان شایعست او که نزد موردیان بعد حکم اقتضای مکهل بانوس
 بستور ساین بر کانت پورش کرده در ولایت بسیار کانت سکا طیان

مخفی یافت رد الای حد بار غلبه آورده بصلحی رفت و از طرس سبایط
 گذشته داخل ایستاد و از آنجا سربار یافت و بصوابی سبطوس در اکثر
 سمارک بر فارسیان مخفی یافت و بنا بر روز از شرنک بالک شش ملک با
 کردند و تا بطنقون تعاقب کرد از وقوع این فتح سبط او را اجازت
 فرمود اندو سبطوس سال دیگر از جهان رفت و ششم آینده ششم سبطوس
 غور و بان داخل مالک پارسیان شد و فلپس ایجابی سبطوس نصب فرمود
 در سوباط سربش پور مخفی یافت بعد از آن فلپس افواج را و در غلایین بران
 آورد که فلپس با غور و بان شریک سلطنت باشد و رفیقان فلپس در ستم قصد
 و نوزد و در روم و دو صد و چهل و چهار سیح طور و بان بعد از زده سبط
 نجبال دشت ماه برصد و با سبط فلپس آوردند و از فلپس قیصر مولدین
 بوسط از عرب سطر یعنی تبه بنی اسرائیل در عرهل مالکی سلطنت رسید و خود
 که هفت ساله بود قیصر نمود و خود شریک او شده خطی سبط ستمین مرل خود را
 نوشته خواست مر محبت باطلی کرد و با فارسیان صلح نموده سرما برکت و از آنجا
 روانه روم شده داخل شهر کردین خوشنودنی خلق سبط حاصل نمود و بقایع
 سال دیگر سرکردی که بسیار آهسته بودند و در دوجک برایشان بطنق یافت
 و صلح جو ساخت و ملک شان باز کرد و این دو سال دیگر امری و از حد خود سال
 آینده پسر خود را خطاب سبطوس داد و در سال دیگر عابای بلاد شرفی از راه

خارج کران عاجز آمده بغاوت ورزیدند ما بنویس را بر خود سردار کرد
بعد چندی کشند و ممالک سیاه و پونیا نیز بغاوت ورزیده مارینوس
را بر روی کزیده غمگین بقتل آوردند پس غلبه مارینوس را ایالت
سیاه و پونیا و ادسپامیان اورا گفتند که اگر سلطنت قبول کنی نرا
بکشیم غلبه ازین خبر آگاه شده پادشاه تمام روان گردیده بمهاجرت
و گشت باقی موروث را برکت و آنجا گشته شد سلطنت او بخیال و چند ماه بود
دین عبیدی در عهدین پادشاه شایع شد و گویند او نسا را از گرو ایوب
قبضه مید کرد غلبه پس اول از طرف پناه پس از جانب خلق
و سبب پادشاه شد در آنوقت پنجاه و هفت سال عمر داشت بود او بمها
جرت مسرعاً از پونیا بود پس زرک پادشاه و سه پسر دیگر از خطاب
قبضه داد و قایم در آغاز سلطنت او قوم کان بر ممالک رویان
با هم فتنه برادر و ناخه محاصره و کوه بویس از سپاه پادشاه پسر
کلان خود را بر سر ایشان فرستاد و اوسى هزارتن از ان گروه کشته
قبضه را بدانه کوه ایسوس که فاصل است میان سیاه و طرس گزید ایند بعد
گفت پادشاه ان قوم بکشتن دیگر پرداخته متصل برادران سردس بر
پناه شده رنج بهیاری از کشتن بقتل آورده شانزده در سیاهانه
بر دناگاه کینه طرس را ناخه بهیاری از نافذ ناک در حکومت بر کوه

برادر پادشاه حال بود و فرو گرفت و بر یکویس بجای نیاید با اعدای موافق
 شده خود را به قهری کردند و اسپوس با شجاع بجز با شجاع بود و شهر برد
 بقا بدشمن روان شد و در جمیع ممالک بر این ان غالب آمده از خود ممالک
 روم خارج کرد و بر یکویس دشمن دولت قرار یافته گشته شد و غریب گشت
 بهجده سپاه بنزد در اختر بر گشتند بجنگ پیوستند و اسپوس باز بر آنها پیروز
 یافت چنانچه همه ایران و قنقار روم را باز دادند بشرط راه دادن
 ملک خود لیکن و اسپوس را ده بر انداخته و از ان قوم کرده طرولیا و اوس
 بالک قوی را راه این ان فرستاده خود را به شجاع بدو امنت و برکنار
 و بوسیده بجنگ و در پوست گان راه خود را بسته یافته جنگ صعب
 کردند و در ان سوس پدر خود را افتاده دیده گشت و اکثر کشتند
 و انچه از رویان زنده ماندند ملحق ای غلبوس پناه بردند و غلبوس
 بر مرکب و اسپوس با راناف نمونه چنان دم بر کار و سپاهیان کرد که او
 سلطان بر گزیدند و در غلبوس قهر بر بجای انعام و اسپوس و اکثرین صلح
 معلومانه با کات نمونه خارج هر ساله پذیرفته پس فرستاد و بلبا و اوس فیض خوانده
 بروم گشت و در بخارا و ارواح دین عبوی پرداخت در اول عهد
 او شد بدو در ممالک روم شایع گشت و برای محط در پیش پرستش در اکثر
 انطاع جنگ رود از بوسا و اوس لقب انطاس گرفته طبعان و مرزین

عنقریب اصلاح پذیرفت و قوم کات و لورالی و کرمان و رعدان
 که برکنار دلوب سکونت دارند در سیبسا و بنو باداغل شدند و سکایان
 در سیبسا رنجند و فارسبان بر سر ماناخته انطاکیه فزود کردند و اسبیلان بکم
 سیبسا دشمنان غالب شده برگردانیده و برگردانیده و خود را بر سلطنت
 برگزیدند غالیوس ازین خبر مضطرب گشته و لرزوباس را با افواج غالی و جرین
 فرستاد لیکن اسبیلان او را فرست با جماع عا کردند و راست باطلی
 خرابید و در انظرانا و طرمی مس و بیل روم رسید و انجا با غالیوس و بیل
 و سیبالیوس مقابل شدی که غالیوس از ویدکان گردیده او را در نظر
 اسبیلان کشته اسبیلان با و شاهی گزیدند سلطنت او یکال و شش ماه ذکر
 اسبیلان را سبسط خطاب یافته و عده اخراج کات ارطرس و پاریان را
 بو طایفه و ارینه کرد چون افواج جرین و غالی بیکدیگر و لرزان بید و غالیوس
 می آمدند در ببطی این خبر شنیده ازین شایسته اسبیلان را کشته عمرش
 چهل و شش سال و کوه شش سه با چهار راه بود که در راه بوس سبسط از نظر در راه بوس
 نداشتند بپیش از خطاب ببطی دادند او را از اکابر روم بجمع اخلاف
 حسنه و خوبی و به داری و لک گشتی مذهب بود اندای سلطنت و تحفیف
 سونت خراج و جریه گوشتد و بپیش خود غالیوس را شریک گردانید لیکن در
 اطراف ممالک او باغبان و خوارج شورش داشتند به جرین و زنک

در آن دبار بزلت گذرانیده مرد و شاه پور نوشت او را کشیده بحری
 انباشته در یکلی نهاد اسیری او در معادوم و ششم سلطنت واقع گردیده
 او عیوی بود سه سال و بقولی هشت در اسیری گذرانیده ذکر غلبانوس
 بعد اسیری پدر عمر جمل و یک بستن طلال بادشاه شد و بجای انتقام پدر
 اسیران اقوام جرین و غیره را بفضل رسانید الیمانی و فرنگ از میطا
 که شسته داخل اطلی شده نار و آتش تاراج کرد مردم بل و البید غلانه را بر
 آتش نیز کشیدند و نوادی و سرطالان می از دسیا و بنو باغزو
 گرفتند و دیگر اقوام بر بره در اسیران اگر اقطاع را تصرف آورده
 غلبانوس که در الوقت در حال بود بجای روم گشت و دشمن را از
 اطلی براندنا اعدا بقرب در و اوقفت باشند و آنها که بر دسیا و بنو با
 نسط یافته بودند باز غلبانوس شکست یافته گشتند و برین حکام آن
 جینوس جزو را در لونا پادشاهی بودند داشت غلبانوس بر سرش نشاند
 خطه یافته مغول ساخت و بکروغان داد نامه بکن سببا را قتل کنند پس
 آنها که بجات یافتند در غلبانوس را پادشاهی گزیدند و او غنیمت بر سر
 ما طبلان خطه یافت لیکن در اقرب ایام بدست لکر خود در سخر روی بر آورد
 و آنجا که کو گونی رفته از سکنه آنجا سبیل و اینوس را از حال بیرون کرد
 بکمال مردی ملک راند و قایم مادام این فساد در ممالک غربی روم

شاپور پادشاه فارس بر ولایات غربی فرات یورش کرده سوپوطیه
 و سراب و سیبک و کباد و بار اسخر ساخته حاکم قبا را بر کردید و چهار صد نفر از
 سکنه آن دیار را بقتل رسانید و در آن بلاد و رومیان بعد از پیروزی در آن ملک
 بطیار البر و در ی کزیده بودند و بطیار بالکر بمقابل شاپور بر دوخته بعد
 حرب صعب طغریافته غنایم و اسیران خود باز گرفته بباری را اسیر کردند
 و در میان آن اسامی رمان شاپور نیز بودند و طایفه مورناس
 بود که نامش در تواریخ آن عهد ثبت است که بر بار میان طغریافته
 حفظ مالک شرفی روم نموده پادشاه طغر اعطاب یافت و غالب گشت
 او را حاکم نام لکر روم و در شرق ساخت چه سال شاپور را از مالک
 رومیان خارج کرده داخل مملکت پارسان شد که شاپور در آن راجع
 تواند ساخت و فایح درین زمان که انبوس مصری سر پادشاهی بود
 بطیار را به دار خود ساخته هر دو پسر از انتریک خود نمود و بر پارسیان
 یورش کرد و بر ایشان که طغریافته پس بر پیر و پس که خود را پادشاه
 اجنامک ساخته و سو که در طلی برداشته بود شاف لیکن طبع از دست
 سپاه میان فرساده و انز و دالمن و در جزی بردست مردم خود مغلول
 شدند و فایح درین ایام که انبوس سلطنت مملکت عربی نصیب گرفته بود
 لشکر البر کوم را بر بوس را محو و بایله پادشاه خود کردند و انبوس راست

روان شد و بیلان را بمصرف آورد و غلبه یوس بعد جنگهای و حملات غیر
 موثر او را شریک خود ساخت و بدو او را لید یوس مبول نمود که او از زمین
 در حال حکومت داشت و غالب یوس درین بویزش بهر خود کلا و یوس همراه
 گرفت و چند سال در جنگ گذرانید و پس یوس و بکورین یوس را شریک
 خود ساخت که او در شل طراپا یوس و در جوانی الطر یوس و در او
 و نخل و سپاهیان و در بیز و منی و سخاوت و بخشش بر طینا کس و در سپاهی
 و خرم سور یوس بود لکن از اتفاقات درین ولایت از نظر سپاهیان
 افتاد که در زالیان یوس که در سطر سس و ری بر داکسته شهر را خراب کرد
 با بیز یوس رسید و قایم سال پنجم کونسل غالب یوس که عام الشافات بادشاه
 رویان بود و چند روز اقیاب از به این نمایان نشد و نهایت تاریکی ماند
 بعد از زلزله شد بدو لاجری کردید و در اعمار ارض فراوان سخت عارض شد
 تا زمین از چند شکافت و بی از غلایق بنیاه کشند پس از آن بحر طغیان کرد
 اکثر اعمار سبلاب بر دوطا عیون صعب در کرکب و در خصوص روم غایب گشت
 چنانچه پنجم از روم و بر بکر میزدند و علاوه عاکرکات در کرکب و کابلان
 در آسیا داخل گردیده اول طریس گرفته با فو و بنا رسیده داخل اجاشند
 و کمر اینجی براه اطلی در آمده با آنها جنگ کرده بکشان باز گردانید
 در همان زمان کابلان بر کرکی ربا از لیلیا نطق گشته اکثر اعمار را

غارت نموده بکلی دیانزد و اقرب نفوس نارنج ساخته طرای الطوم را مافته
 بانجام بسیار از بیاض کشته بکاک خود رفتند و قایم درین هنگام مکر ابوس
 بانظام مهر بارداخته پسر پسر خود فوطیس را با بلبل حفظ و لایات فارسی
 کده استنسیه تا چهل و پنجاه مرد و پسر کلان بکجک ابوس لوس صاحب المرقوم
 و عالموس در روم روان گشت و اول با افواج اردو لوس بر جد و طلب
 مقابل گردید و بعد بک صعب بود پسر خود بقبل رسید و تمام لکترش با بیعت
 ابوس لوس درآمد و فوطیس پسر دیگرش در بکسیا از سرانگشته شد
 و بلبل لغت سلطنت بر خود نهاده بعد با دشمنی سه سال بردست سپاهی
 مجهول مغنول گشت در ایام سلطنت بلبل امیدیان عالم لحن های منته مصر خود
 شانشاه خوانده مالک بسیار فرزند گرفته اراده بود برش نمود لیکن ناود و طوس
 ساکن مصر که او را غلبوس فرستاده بود او را اسپر کرده بروم فرستاد بعد
 از آن غلبوس بانظام غل پرداخته بجانب مصر لوم روان شد و قلعه
 آنجا را کشیده بکنه را بقبل آورده از آنجا بکفر بروم برگشت و قایم
 درین هنگام سلور بنوس بر سر زبان طفر یافته سر نهادن می برداشته بعد
 بقبل رسید و عفر بنوم باریان در ابانار طغان در زید و سر دار خود
 طری ملالوس را با دشمنی گردید و او طفت با غطوس گشته در بجا هر با و
 سلطنت پرداخت بالاخر بکنت یافته بقبل رسید لیکن باریان نائب غلبوس

پند برفتنه تا محمد فسطاطین اراداره مانند و در افول سلسوس خراج کرده
در وقت رو کشته شد و قایم در بنفتم کونسل شدن غالبوس عوزناطو
داخل مدو عباس کشته چند بار بر شا پور طفرایف و کپسون را سخرنا
چون در آن هنگام قوم کات از سحر کوکین گذشته داخل سپا کشته و از
بید با مر کرده بطونا و عوا و طراس و کپا دوسا و علاطه رانا راج
کرده غنائیم اسیران بیا رکوفند عوزناطوس بجایب ایا از پارس کشته
کشته شد و زرش زو بیا در سته کهنار و چهارده روم و دوسا و شصت و دو
سج کار لکر بر خود گرفته ملک شرفی لقب بر پاریان پورش کرد و او آخر
سال ایا نوس قریب نظر لغت قیصری بر خود نهاده بردست لیدوس شلوب
کشته از دست سپاه بولیا نوس مقبول شد و بولیا نوس در نواح عال حدود
رسی حکومت پرداخت درین زمان و بطورین سرک نشد و سوس لقیه ان
فک در وقت آورد و بسیار کامروا مانده بردست پامیان نقل رسید و کپا
بحکومت پرداخته قریب کلونی کشته شد و انقلاب بسیار در ملک عال واقع
گردید قایم در همین سال کات پیطونا و کپا و دوبا و بالطوس ناخنه غنیمت
بسیار یافتند و بر بروی از نوس سوس کشته و در سحر کوکین آمده با هفت هزار
سخا بن بر کردی نابو سطر قریب بر بطوم و سوطری فردا آمد بر سوطری
ناخنه از در بنوس که در جنگ کشته شدند سکت یافتند لیکن بجای مهادون ملک خود

از با صروس گذشته ولایت سری کوس جزیره لموس و اسکرا کیلا کونا راج
کرده در کریک رسید سرطا و لوکاس را سوخته بخریب اجبار داده باخته
از اسبیاں بسر کردگی کسی بیس موزج شکست بافته بسیاری کشتن دادند
و در راجت بخریب بو طیا و اگر آباد ابر دس و طریس برداختند قاصح را
غالبیوس که درین حکام از عال کشته بر اقوام شمالی ناخته در اطلی رسید و
در الکوم کشته بکن هر ملی ناخته بر آنها نظر کشته اعدا را از ملک روم
خارج کرد چون غالبیوس اراده مساودت فرمود از بولیوس اظهار بغاوت
نمود و غالبیوس بایکتر بجانب روم روان کرد بدیم او خود را پادشاه
بالاستقلال قرار داده بود غالبیوس در اطلی رسید و بر طرف ناخته و در حصار
مسلمان محصور نمود و در نه حکام محاصره بعمری بنیال و سلطت بازنده سال پیش
قبل از سری هشت سال بعد سری در انا بوس در بسته بکنار دشت زده روم در
صد و شصت یا چهار سچ کشته شد سبط او را دشمن دولت قرار داد و در
و وزیران و اقارب او را محبوس ساختند ذکر کلا در سنانی لکران
او را در نه حکام عوغا بر غالبیوس بپادشاهی کزیدند و سبط شاد شدند او
در الوقت پنجاه و چهار ساله بود پس کلا دیوس قریب ببلان را از بولیوس
ناخته اسراخت و لکران بی حکم بفرار کردند پس کلا دیوس بچگونگی
شع نام از غارت کرد و در آنجا با اعدا جنگ کرده بسیاری را کشته

بقدر توان بکشتن کر نیز اندر قایم آغاز سال دوم کلا دیوس برکات
 و غیره اعدا پوشش کرد و آنها صد و بیست هزار مرد جنگ بود و سوار
 زنان و عکامان و اطفال که تاخت ملک و بیان می برداختند بمقابل
 رو بیان شتافتند کلا دیوس بعد حربه صوب برایشان یک نفر یافت
 و سه صد هزار از ایشان قتل و اسیر شدند و دوم از سفین آنها شکست
 و کلا دیوس ازین فتح او پوشش لقب یافت و قایم در شکایک کلا دیوس
 متوجه پوشش سفیدان بود و زو بیا بر پر و دیوس که بر بعضی عا کر مر سالار بود
 غالب آمده اولایت را گرفته و موم حصار اسکندریه را خراب کرد
 و پر دیوس بنهم افتاد و در دست زو بیا خود را کشت با شمشیر و بخت
 اراده پوشش بر زو بیا کرد لیکن بسبب شیوع طاعون ممنوع شد و بعد مردن
 مردم بسیار لشکریان بر و بگو کرده و رب سر سوم از پنویا در بحر بجه و سال
 بعد سلطنت دو سال و یک ماه در سنه یک هزار و شصت و دو و صد و شصت
 و شش رسیدند ذکر ازین فیصله بعد مرگ کلا دیوس لشکریان اربان
 را بپادشاهی کشیدند و کو بطلیوس برادر کلا دیوس که با چند لجن در اطلی بود
 انکروه و در سلطنت برداشتن و قبول سبط افتاد لیکن او خود را مقابل
 اربان مقاداده او را لقب باطلوس ساختند او شویطن سری سوم
 و پنویا از اول از عامه سپاهیان بود آخر تابین مرز رسید لیکن قبل از

از نظام همام شهر به پونیا برگشته بمقابل کات که در کلکش سر نهاد بر دوشنه بود
 برداخت تا آنکه کات در شب اردوب کد شد و روز دیگر رسولان
 فرستاده صلح خوانند و از زبان رفقا داده از انجا بر سر لیمانیه و
 بوسنجی و مرکونی لشکر کشید و آنها تاراج و داخت اطلی می برداختند و
 بسیار تقابل فریقین دست داد و بیاری از اعدا کشته از دلوب کزایا
 بعد از آنها نیز انجان فرستاده معذرت کردند از لیلان شنوا شد و آنها در
 اطلی آمدند لاسطیارین جنگ کرده از لیلان را بکشت داده و بجای
 روم روان شدند و از لیلان خود را فراهم آورده برانرا بخریدند و اطلی
 و ناکه از لیلان مساعدت بروم کند و امدل از دلوب کد شد و از لیلان
 بر سر آنها روان کشته قبل از آنکه از دلوب کد رند بسیاری از آنها کشته
 کردند و بقیه ایشان صلح خوانند و پسران هر دو پادشاهان و اکابر
 خود را بر غل دادند و قایم ببال دیگر اریان با نظام پونیا و اطلی
 و روم برداخته بجانب ممالک شرقی روان شد و غنم تا دیب ز لوبیا
 که تمام مصر و سوط طایفه و اکثر اباد در دست و پاشنه ابراده و بجز نطونیا
 کرده بود و در ارداد و در سینه بکنار دلب روم و در صد و شصت و شصت
 بیس با اجتماع عساکر در الکوم قران داده از انجا روانه طرین شد و در انجا
 بر یکی توام که از دلوب کد شده بودند شافه کتا بوسلطان کات را بچهار

مردشته داخل سطنباگشت و آن را بطبع ساخته روانه کرد و باشد طبع
عبارت گرفت و از اینجا انطا که فرسوده بر لشکر زبونی طفر یافت و داخل
انطا که گشت و از اینجا متوجه اسپهان گردید و از اینجا زبونی بابت هزار
مرد بنیاد شتافت اربابان بر و طفر یافت و زبونی بطریق کرج
و اربابان پشته کرب او روان گشته بمحاصره و قتل پرورفت و بر اربابان
که ملک زبونی و حمایت قلمرا این بودند طفر یافت و از زبان و سران
بید و ملک آمدند و زبونی بعد جنگ با روستا بکنار اربابان و یک روم
و دو صد و هفتاد و سه سوار برشته پیش اربابان آمد و قلمرا سحر گشت
اربابان در اینجا قلع و داران روم که آهسته با سار گشت و مردم زبونی
را اسیر ساخت و در میان آن اسیر لاجنویس قلیوف بنو دلبی جمع
اقوام بلاد شرقی رسولان فرستاده خوانان شدند و اربابان مهمان
آن بجا که را انجام داده متوجه روم گردید و بعد روانگی اربابان
قلمرا ان طبعان تمام رومیان را که در آن شهر بودند قتل رسانیدند و او
حلاص رشتند و از زبونی را پادشاه نمودند بدین خبر اربابان قلمرا
مرحبت کرده مکی سکنه را قتل آورد و قتل مرحبت که بروم و روم و مصر
اعادت کردند و اربابان بر سرش لشکر کشیده او را اسیر ساخت پس از آن
شرقی بروم هفت کرده عوم شخلص اسمن و عالی و بر نایه که هنوز در دست

بطریق کوس بود و نمود و بطریق کوس زیاده ازین حفظ آن ممالک نتوانست
 اطاعت و رزق پس اربابان تمام ملک را یک نفر کرده زوینا را در بطور
 سبورغال لایق مقرر کرد و بهر سر ممالیه را یکی بلبل در ارضیه داد و
 بطریق کوس را حکومت را گنایا بخشیده بر همه ابران رحم و عاطفت کرده
 با رویان سلوک نیکو بندول داشت و سبیل اقباب در روم بنا ساخت
 و قایم آغاز سال پنجم بطوس او بعضی فتنه در غل را و اربابان جلوتی و زبانی
 کشته و ادا شده زفته و فتنه را اورد و بگذرانید و از آنجا بالکر کم
 رفته و بسیار در دست زمین و بهارها را اخراج کرده مکرری در سپاه
 و در دنیا گذشت و از آن کر کم روانه طرک کشته ملاق کرد و آغاز
 سارنیه لک گشتی برپا رس نموده میان سرطوم و رکلیا بهر شصت و سال
 بعد سلطنت بنجا آمد و سینه کهنه اوست و روم و دود و صف و منجم
 بردست بعضی مردم کشته شد و بهر آن او را در آنجا مدفون ساخته و
 رزایش بنا کردند و سران پناه قتل قاتل سروری تدریه برای تفریب
 بسبب آنجا کردند و ذکر طایفوس سینط بنجر یکی اربابان طایفوس را
 تغییر می برگزیدند و او بخت و پنجم ماه دود و صف و منجم
 نشست چون آنجا رسال بود و نمود و کرم کس او را ران کا و او را در
 کورلیوس طایفوس که نمود و ظن و لایم بود و برفت و غریب جرات کرد و

عظیم از سکا طیان بر ملک کلونیس بفرست کردند لهذا از روم روان گشتند
 در اسباریده و بر دشمنان طغیان یافت و رسان در سیبیا سلاف کرده
 آغار سلیم نیمه معاودت بر روم نمود و بولدر زده بیدار کرده در چند روز
 جان داد و بعضی گویند که بر دست پامیان خود کشته شد و گشتن در بلده
 طرسوس بعد سلطنت سس سال ماه در ستمه کنیز او بخت چهار روم و دوشید
 هفتاد و هشت سح در عمر پنجاه سال بعد سلطنت سس سال و چهار ماه بود بعد مرگ
 بر دوسوس لکریان ایبرسک او که کوسه را با دشاهی برداشتند ذکر کردیم
 فیصله او در دستخا و بیکذات بود و سیمط او را قتل کردند

اخلاقی پسرش کرن لوس حذر داشتند پس کرن لوس سرد و پسران
 خود کرن لوس و نوزبان را شربک سلطنت نمود و کلان ظالم و خورده
 بیکذات بود بعضی مورخان او را از دلاطیه و بعضی از افریقه و برخی
 مویوس روم گفته اند و قلیع چون سرطالان از ترک بر دوسوس آگاه شدند
 داخل الزکوم گشته طریس را ناراج کردند و اطلی را زبایند که کرن لوس
 بمقابله برداخته شازده هوا گشتن از ایشان گشت و بخت هزار ایبرسک
 و بقیه زانکه شان کرن زبایند بعد از ان خبر یافت که فارسیان نهید بویک
 شام عوادند لهذا کرن لوس لیرکلان خود را بخر گیری بلاد شرفی فرستاده
 نوزبان را با خود گرفته مویوطا به که محصور پامریان بود رفت لکریان

بنحروب فیصحره برداشند و کربوس از انجا داخل ممالک پارسیان
 گشته ملوفا و کبلفون و کوخی را با انجا بله گرفت به فارسان در انوقت
 با خود با در افتاده بودند چون کربوس اراده بنجر ملک شرفی کبلفون نمود
 رو بپان سرورین یافت یافتند و کربوس در سال دوم جلوس که ماکرین بپس
 کونسل بود مرد و لکرانوزمان سبت کرده سکر و بران نموده مراجعت بمالک
 خود نمودند در ان حال اربوس امر بر زن و ابریزک لومریان فر
 یافته او را کشت و لکران بعد شخص از انکار اراگاه نشد او را گرفتند
 سلطنت لومریان هشت ماه بود ذکر دیوکلیانوس کیسان بعد مرگ لومریان
 لکران تیغی اللفظ دیوکلیان را سلطنت برداشتند مولیس دلماطیه
 لب او صحنیت بعضی بنده زاده و بعضی اراده کف ادریس بخت
 نشسته ار را بقصاص لومریان کشت و قایم دیوکلیانوس هفتم سیم
 سنه و صد و شصت و چهار سح در عیون سلطنت رسیده فرمان داد تا
 مخدیه تاریخ از جلوس او کنند و نصار از ان مقام جلوس حوطلیان فیصحر
 که قریب سنه و صد و چهل و بیست و بیست و یک سال تمام تاریخ
 کرده اند و در انوقت دیوکلیانوس سی و نه یا چهل سال عمر داشت و در کمر
 بد بار رسید بقیه سال در انجا گذراند به تنه مقابله کمرین بپس پر دشت
 و کمرین لوس در الکوم اولن بردیوکلیانوس فریب مرطوم از صعب ساغالب

آمده تعاقب او روان شده بدست بعضی مردم خودکشته شد پس در
 استقلال یافته متوجه روم گردید و با تحکام قوانین انجا پرداخته بحکم
 نهفت کرد و چند نظیر بر قوم البمان که درغال سرباز داشته بودند
 یافت و در همان سال سپید سالار او در زمانه نظیر کشت نهاد و بوی
 لقب حرمی کوس و برنابکوس حاصل کرد و از انکه کوم بلاد شرقی معاود
 فرمود و قبا یغ در سال دوم کبیران را با خود شیر یک سلطنت نمود و او
 از سر سوم پوینا بود که اندک ظالم و نذل و مفسدان آن خبر رسید که امپراطور
 و الیا کوس درغال خود را پادشاهی برداشته اند و در اندک زمان
 اصلاح پذیرفته سال دیگر کبیران بر بسیاری از البمانان و بر کبیران
 و هر دلی و غیره اقوام حرمی که درغال ناخته بودند نظیر یافت لیکن سال دیگر
 اقوام مذکور باز از رومی کشته غنایم بسیار گرفتند و دیو کبیران کبیران
 دران مدت در بلاد شرقی مانده و بر فارس و بابلان زور آورده از ان
 انچه از زو بابلان گرفته بودند باز رسته و بر سر اس غلبه نمود و درین زمان
 که هر دو پادشاه متوجه پورتن بودند که ایوس قوم عال در برتانیه رسته
 سلطنته لقب پادشاهی بر خود نهاد و بعد نادی ایام بطبع رومیان
 کشت رومیان در سینه کبیران و چهل روم و دصد و شصت و شش
 دیو کبیرانوس از بلاد شرقی و کبیران از عال را محبت کرده در بابلان

ملاتی شدند و بعد نکاشن هر دو که خود را باز گردانیدند در آن زمان اقوام
عاجیه با خود را جنگ می کردند با د شاه آنها لیکن قریب سال دهم جلوس
خود بود کلیسایوس فتنه عادت شد که فاریان بر بود طایفه بوشخس کرده
به تنبیر بر بار و اختند و مسیح قوم افزایه با هم هر دو بیان ساهده شده
بر آن ملک تسلط کردند و حولیاتوس در اطلی تفاوت و رزیده خود را
سلطنت برداشت و اجلاس نیز در اسکندریه بر سر پادشاهی برداشت
پس هر دو پادشاه خود را قابل تفاوت آنها ندیده هر یک لقب قبطی
بر خود نهاد و هر دو بیک کس را با خود شریک کردند یعنی دیو کلیسایوس
غلریوس و کیمیان فسططوس مخاطب کلوس انتراک کردند و فسططوس
د اما کیمیان و غلریوس و اطلی و افزایه با جزایر کیمیان و غال و برانیا
و اسپین و ماربطایه فسططوس توس رسید لیکن هم دیو کلیسایوس اسرار و
بزرگ خود بداشتند و در حصص خود به استقلال شدند و از بنو قسطنطنیه
انقام یافت و بپاه و ایران و ارکان در بار پیم را بعد رکاب
سفر شدند غلریوس از قبایل مجول و اسپانیا بوده و او در پیش و دیو لادیمین
نصارا بود و بر اینر بهمان ترتیب تربیب کرده بود پس بر سر اقوام طایفه
شناخته نامه سال کاری نمایان نکرد در بین سال کیمیان با خلیفه شش فتنه
بر سر پنج اقوام طایفه حولیاتوس را اخرج کرد که او بعد از آن ابلت

اعلی یافته در افریقه محصور شده خود را گشت و قسطنطین بوس در غال
 رسیده محصور ما کوم نمی بگوئی که در آن کر بوس قلمه داران نشانه بود
 گرفت و قلع و یو کلیانوس بابت این سال مذکور نیست و سال دیگر کر بوس
 بعد از روز بر خود الکسوس گشته شد و او خود را در بر تانیه پادشاه خوان
 و قسطنطین بوس درین زمان تهمیم چهارات برداخته از انجا به بر تانیه
 یورش کرد و نزدیک طغر یافته زن و فرزندانش را کشته انجا را گشت
 دو سال آینده در پارس ما او غلبه بوس طرف دیگر و بکوز بگذرانید و همان
 بهال زنده دار الک گشته تا و قیله قسطنطین بوس در بر تانیه انعام کرد
 قوم کرلی از دست غلبه بوس و دیو کلیانوس عاجز گشته اطاعت پذیرفتند
 و قسطنطین بوس از کار بر تانیه برداخته بهال برگشت و قیله را رعیت
 و خراج گذار ساخت همان سال دیو کلیانوس سهر را از ایل بوس بعد قیله
 شش سال انخلاص نمود و قیله سال دیگر کسبان بر باغان جنبه افریقه
 طغر یافته قلاع و اماکن حصه آن گرفت و انهار او در قلاع و دست محصور
 کرده بادن بشکر را از قیله آورد همان سال نرسی پادشاه پارس
 بر کارش بوجده برده با لشکر بسیار داخل ارمنیه شده آن ولایت را فرو
 گرفته بر سو پوطا به ناخت دیو کلیانوس بانعام در لایان بندان خود بوج
 پارس گردیده آن جنگ مهار بوس گذاشت و غلبه بوس در سو پوطا به ناخت

پاریان پرداخته بعد غلبه ساعنی هرست بافت و لشکر بد از دلوکلیان
 گرفته بابت و نجرار مرد و بقاله پاریان شافه بست هزار ازین
 کشته غایم بسیار گرفت و بی را ابر ساخت زنی که بنج اسفار یکن سردا
 خود را بمعالجه نزد و بیان فرستاد و و بیان پنج ولایت از این
 خواستند ناصد و دشان هر دو مملکت و جلوه باشد پاریان پذیرفتند
 و قایم و دست بکنار و پنجاه و سه روم و سه صد و یک سیج بسیار نگه داشت
 که فسطین لوس فرب لوس از غل بر البانی طغر عظیم یافته نصبت نزار پاریان
 کشت و سال دیگر دلوکلیان لوس و غل لوس در بطونیا بود و بر ف را غل بسیار کرد
 هنگام بوجوس و در پارس پادشاهی بداشت و دلوکلیان
 کلیانوس ده انجاستم بسیار بود و از این سال دلوکلیان و کلبیان بود
 فیض فسطین لوس و عار لوس بروم حیدره بنام سرتیغ قرار زد و دلوکلیان
 غریب بگو بارت و در انحال در خود طاق محل ریج نیار و ده خواست
 تا کار خود را کلبیان برده بقیه عمر بکوت بر سر دونه بدیه خط این حال
 کلبیان نوشت و در سه سال و کلبیان و پیلان بعد سلطنت سجد دلوکلیان
 در کومد مادیه مادی پادشاهی است سال و دست بکنار و پنجاه و هفت روم
 و سه صد و پنج سیج چندی در کومد مادیار شده ترک سلطنت کردند و نه سال و یک
 سلو نازد و لایله بر کردند و دلوکلیان لوس بر شش سال مرد و بد

بزرگ و یک هیانوس و کیمیان پادشاه شدند مصطفی بوس که از اولاد
 کلا دیوس فیض بود اعلی و علی و افریقه و اسپین غل و برنانه و جرنی زیر
 حکومت داشت و غل دیوس بلاد شرقی یعنی المروم و پونیاد طرس و مالدینا
 و کرک و اسپاد مصر و سربا و جودیه و روست گرفت بعد از آن مصطفی
 بوس افریقه و اعلی نیز غل دیوس گذاشته خود بغال و برنانه و اسپین و جرنی
 قناعت و رزید و غل دیوس سب زیادت ملک دوم و تبصره کرک و پکی سورلو
 و او را اعلی و افریقه و دیگر خواهرزاده اش کیمیان را شرقی از آباد
 او و ولایات المروم و کرک خود گرفت و مصطفی بوس که در آنوقت
 پنجاه و چهار ساله بود در سنه پنجاه و پنجاه و شست روم از جهان رفت
 و غلامان و غره بعد برک پدر مصطفی بوس بزرگ باخاف عا کرانیه
 سلطان رسید او در آنوقت سی و شش ساله عمر در نهب عیوی داشت
 مدتی لقب بغیر مانده امید و اعلی و غل دیوس از شاه بخلاف توقع غل دیوس
 او را خط بغیر می داد و سفارن آن سور دیوس را پادشاه اعلی و افریقه
 نمود و او و برادرهای او را نه سلطان کرده خراج کران بر رعایانها که مرم
 از ادنی آن عاجز آمدند درین سبب در دبار اعلی حضور روم انوش سبار
 شایع کردند که کن طوس از آن حکا ر کرده سبب طینان رعایا که از سور دیوس
 آزرده بودند خود را پادشاهی برداشت و این مکر طوس بر کیمیان

بودند باو محض شدند و سوریوس با قیامی در قلعه روان منحصر گشت و کیمیان
 شهر را انضاد ساخته اسیران را بر روم آورد و قبول ساخت قایم چون
 کیمیان می دانست که غلریوس مرک سوریوس را بی انضام کند و بعد
 جنگ با دیوکلیانوس شرکت مدین با قیام طین که با فضل باغال صلح
 داشت معاویه بنموده به حکام روم پرداخت در غل رفته با قیام طین
 کرده دختر خود را سلیطه نکاح او داده مخاطب بغیر و اعطوس ساخت
 و غلریوس در سنه کنیز او بجا و نه روم و بر صد و هفت سیح داخل
 اعلی شد چون لک لائی معاویه روم نداشت بر گشت کیمیان
 نموده داخل روم کرد و چندی بزرگ بر برده بده رجبده نزد
 قیام طین بحال رفته نکاحت بر نمود چون قیام طین دعوی او را دفعی نهاد
 لهذا نزد غلریوس رفته دینی بر ظاهر کرد و غلریوس پادشاه کرد او دین
 علم و ظالم و عذاب بود و کرد بر و بر دانه مقارن ان کیمین خواهر زاده بود
 اسند عای بر به سلطنت نمود و غلریوس او را شاه بنیاد شرفی ساخت
 درین هنگام شش پادشاه در اقصای عالم گفتمند کیمیان و غلریوس
 و کیمین اوس و اما دیوکلیانوس نوهر و را با کیمین و قیام طین و کس اوس
 بالاخر کیمیان خود را نزد غلریوس بکاره دیده نزد قیام طین و قیام طین
 گرفته کار ملک برداخته چون کارش رفت یافت خود را گشت و قایم

در سال ششم چو بس غلوس نبدن بیمار شده ایکنال کشید و درین عرصه
 چند بار خواست که خود را بکشد و چند طبیان را ملاک ساخت بالاخر در بلده
 سرود کا سفای نود آسیا بهمان مرض چاد او و قایع در سنه بکذا رو
 و یک روم و سه صد و بیست و یک سال که حکم شد مطیعین بادشاه مال و ابله
 و بر نایه و جرمین و بسین لوس و فرزند ای الکوم و کر یک و بسین فیض سر با
 و آسیا و بلاد شرقی و کس طوس عاصب افزاید و اطلی درین زمان بسین لوس
 که جانشین غلوس بود آن ملک را شش سال مارام تمام داشت و فسطاطین
 در آن سفر تبارت یافته دین عبوی کزید و سال دیگر با بود و هزار و ششاد هزار
 سوار داخل اطلی شده اکثر اهل را را اسیر ساخته محاذی روم سید و بکذا
 و کس طوس در آن حال مشغول عظیم در قایا بوده اوقات در آن بکذا
 و بغزانی و کور و شغال در آن بعد از آن با بکذا نهاد هزار پاده و در
 هزار سوار که اکثر از زن آن اطلیان بودند برآمده بکجا پیوست و قایل
 انکار اکت بالاخر نیم فتح بر برجم لوی فسطاطین و زید و سواران دمن
 نباه و نام برانک و کس طوس در میدان مغول گردید و جندش یافتند
 و سنیا بکذا و این واقعه سنه بکذا در کشف و دور روم و سه صد و ده
 بوده پس بسین و فطاطین روم بازن و فرزند آن برآمد از فسطاطین
 خواستند بادشاه آنها را از خانه بحال قدیم شان بگذشت و دست راست

بنان که حکم سبط نمیشد بودند بر انداخت و کمال دانش و شرفیت نظام
 آن شهر بر داخته کلبه بار را بسکه بنا ساخت و درین عیوی را رواج
 داد و خواهر خود مصطفی را به لیسین بوس کرد و کرده بجایت بومان فرستاد
 جهت فتح حکم و بولکیانوس که قبل ازین برده سال در ماده نصار داده بود
 بیلا و شرقی فرستاد و کبکین که در بلاد شرقی افتد از نام هم برسانید بوزاناب
 حکم مصطفی لیسین بوس بیاورده خواست که ملک لیسین بوس از سر کشد
 لهذا بانکه بسیار متوجه شد جنگ بحری و بری آغاز نهاد و بعد از دوی
 شدند و جنگ نصم بیان عکسین شغف شدند و نابرده قتال بالا گرفت بالاخر
 لشکر کبکین مغلوب و بسیاری مقتول شد بقیه اطاعت لیسین بوس پذیرفتند
 و کبکین نجات یافتند و احوال و بپرتان را بقتل رسانید و دین نصار
 گرفته کلبه بارانها و در عیویان مهربانی کرد و باز با جناب حاکم رودخانه
 اراده جنگ نمائی نمود لیکن لیسین بپاری او دست نداد و در انداخت
 تزیید گرفت بزرگ که چند روز خواب و خوردن نداشت و چشمانش از سر
 بر افتاد و بهمان مرض در گذشت و عکسین انقضا پیوست و قایل
 بعد از کبکین مصطفی لیسین بوس دو سال و پادشاه دوران ملک فرا
 یافت و لشیر بوس را چند جنگ با او پس که بعد از کبکین سردار لشکر او شد
 بود اتفاق افتاد و بالاخر کبکین بوس او را کشته بر نام بلاد شرقی قایلش

کرد اینده وزیران هر دو پسران کسین را بفصل رسانید و بی گذشت
 که الکسندر فرزند وی از فرقه معاوت و زریده لقب پادشاهی بر خود
 نهاد و قسطنطین و لیسین پسران او هر دو بان وی با هم قسم کردند لیکن
 اکابر حکومت قسطنطین را از لیسین پسر عزیزتر برداشتند و با بایع
 لیسین پسر معارب کسی گزیده را نصرا اظم آغاز نهادند قسطنطین
 از در حید و قریب کایا از بنو نایک بان هر دو پادشاه منعقد کرده
 و لیسین پسر لب هزار مردان کارگشتن داده نهشت یافته بهر سوم
 و از اینجا بازن و فرزند آن و خرابین بسیار رفت و اینجا سر در خود
 مرطبان را قهر کرده بطرس خراسید و لکر و کبر بسیار از اول فرام آورد
 و این هنگام قسطنطین پسران خود کرس پوس و طین و قسطنطین را بمصر
 کرده و ولایات دایا و سبدا و اند و نیا و بخره از فریک بمقوضه لیسین پسر
 بک و وقایع بعد ازین جنگ دوم آغاز شد و بعد معارب بسیار قسطنطین
 معالجه بان لیسین پسر قسطنطین اتفاق یافت و لیسین پسر که هنوز گینه در
 دل داشت با ارفواج فرام آورد و بیک بحری دری برداشت و هر دو
 لشکر در بطون با هم رسیدند و قسطنطین نظر یافته می سه هزار از اعدای خود
 بقیه را در کمال بی ترسی و پریشانی گزیدند و لیسین پسر با قبلی وزیر بیوم
 بنه گرفت و از اینجا به کویا کرخت و قسطنطین معاوت کرده محصور خست

و پسین بوس خود را اختیار مصلطین انداخته گفت که بقیه جهان در غزل
 بگذرانم پس مصلطین او را به طوقیکافرا ده و از بغاوت او زبیب
 ملک ساخت و این و اخو در سنه پنهان از دولت و یک روم و سه صد و نود
 سیح بعد مصلطین نوزده ساله پسین بوس بوده فقط پس در سنه
 روم و سیح مصلطین لاشرکت شاه شاه تمام مملکت مصلطه رو بیان کرد
 و سنه صد و نوبت پنج مصلطین قریب نیر دارالملک بطونیا کونسل نصراستغف
 ساخت و در همان سال مصلطین سیزدهم خود مصلطین را قیصر نموده
 بقال فرستاد و سال ششم مصلطین خود در کوبه مادر روم توانین و در سوم یکو
 بنانها و وزن خود فاسطه و پسرش کریم بوس را بار بقیان نشان گشت
 و بعد از آن برادرزاده خود پسین بوس و نیش فاسطه را قتل رسانید
 و در جایان خوش ظلم بسیار کرد و در سنه پنهان از دولت و شش روم و سه صد
 و نوبت و سیح با مین طرد اس و بوس بندر آسپانهای دارالملک خوانست
 بعده تبدیل اراده کرده در بلده بطیوم دارالملک ماره ساخت و در آن
 دیوارش از بختناجر پس قلعه و عمارات مظهر روم ساخته و در دو سال
 یازدهم محاسبه صد و نوبت و سیح و پنجم طوس مصلطین بول بنا کرده و روم
 نو موسوم ساخته دارالملک نمود پس روم نو دارالملک شرفی و روم قدیم دارالملک
 غریب شد و بعد از آن یکصد و چهل و شش سال اطلی و روم از دست قوم کات تاج

و بر این گشت قایم الغرض قسطنطین مالک خود را چهار بخش کرده در هر یکی
 حاکم جداگانه مقرر فرمود ششمین قسمت ولایت نمود و در هر ولایت
 نایبی و در شهر کلان وی سرور و در هر یک سابع یعنی شش گشت اول
 زمانه مسقطی و ولایت دوم غالب شملبر فزین و بعضی جزین و اطلی سقده
 ولایت سوم اسپانیا احوال اسپین بزرگ و بعضی شهر هفت ابن هر یک یک
 چهارم اطلی احوال سولیه هفت ولایت پنجم روم احوال باختر و ولایت
 ششم افریقه احوال رستش ولایت ابن بزرگ و روم اول البرکوم شملبر سکی
 و سلوانیا و بوسینا و در و اطلیه و دلاطلیه و بعضی جزین هفت و ریت دوم و اسبا
 احوال طرانسولینا و والکیا و والدوبا و لیرا و سر باهره از بلغاریه هفت
 ولایت سوم مالدوینا یعنی کرک شملبر مقدونیا و باساکتیا و لیرا و پادریا
 و بعضی از ایلیا یا هفت ولایت بحر سوم طریس شملبر روم و بعضی بلغاریه
 شش ولایت باطرس شملبر نصف ناطولیا احوال بازده ولایت اسپانیفه ناطولیا
 بازده ولایت اسپانیفه ناطولیا بازده ولایت ادر باطل شملبر سمرما
 و غطین و و باربر باهره و زناطولیا و عرب سقده ولایت سقده سقده
 باپاره در رستش ولایت بحر چهارم اقصیت انهای حکومت اطلی بعد ازین در
 ضمن مملکت قسطنطیه در روم جدید بزرگتر شود ان شاء الله تعالی و دستور
 بطوریکه بقای بعد از پادشاهان اسلام را اندک مملکت بعد از دهمان با ماکه

دین عیسی علیه السلام است همه پادشاهان فرنگ را که عیسی اندند پادشاهی
 میداد و بواج و خراج بابت بنام دین از پادشاهان فرنگ میگرفت و ران
 هرگاه یکی از پادشاهان فرنگ فریب الکر میشد مامان را بامید آنکه بدین
 به نسبت خواهد رفت بگوید صوبه از ملک خود بطریق نیاز پیدا و ازین جهت ملک
 بسیار در تصرف پادشاه آمده بود و پادشاهان پادشاهی نشان کرد و جمع ملک
 فرنگ را بر بودند و هر کرده نصرا را دشمن کرده بودند که پادشاه بابت
 پس هرگز آنکه میگردد در عاقبت سوز خواهد شد و هرگز آنکه خواهد بود
 خواهد رفت پس شما اگر در امری خلاف مرضی پادشاه شریک شوید از
 دعای پادشاه توقع خواهد رفت و این سخن چنان خاطرش را مردم کرده بود
 که چون یکی از پادشاهان فرنگ حکم مامان میگردد مامان که عیسی و ابیکه
 در خدمت سوقت پادشاهان در ملک و شهرت پیدا و پادشاه از خوف عیسی و
 بنامی دنیا اندیشیدن بنا نمیداد و اگر آن پادشاه بر نامزدانی
 امر میکرد و مردم ملک از وی بر میزد و فرمان پادشاه نمی بردند پس سوز
 همین آئین در تمام ملک فرنگ نافذ بود و آنها هم سلاطین فرنگ در باطن از دست
 پادشاه بگریز بودند و دیگر مامان فرمان داده بود که کسی که بملکت و توارخ سلطان کند
 و غیر از قفه و سایل عیسی و سخوات و مانند آن چیزی دیگر نخواهد و اگر چنین کنند
 در عذاب ابری گرفتار خواهند شد و در دنیا اکس را که در انش می انداختند

الحاصل مردم و ملک مثل نهران مهار حکم پادشاهی کورنه راه رفتند چند
سال برین منزل گذشت تا آنکه در بسند کینار و بانصد و بست و هفت موی
انگیز که تراث رای یکنانه غفر خویش بود اهلان و دانا بان ملک خود را گفتند
که پادشاه پادشاه را با شریع غیر از حکمرانی خود بخواند اگر شما باین اتفاق کنند
من زمین با و مالها که ابا و اجداد شما بر دیا در بیان کرده است از ایشان
سزور کرده شما بدیم و ظاهر است که ما بر نوشته اخیل میزد و و اخلاف
بسیار در دین پیدا کرده است مردم طمع نهاده و زمین را اموال پادشاه
منفق کشند و عهد بشنید پادشاه بیک نام طبعه پادشاه از خطبه بکنند و
خود را بر زمین عبوی در کرده اگر نیز بفر کرده و فغان داد و در تمام
انگیز در حکومت و بکر و زیم مردم شهر ابریا در بیان ناخت کردند و مال و
اسباب مادران مضطرب در دین و در یک با که مادران نفا و میر عبوی بود
مردم و دیگر نیز رکان که بزر و جواهر گرفته در محراب انصب کرده بودند
همه را بر انداختند و زرد و جواهر اندر کرده در سر کار پادشاه رسانیدند
و اگر پادشاه در بیان که در فو بعض اموال طیفان نمودن رکان پادشاه اموال آنها
را ضبط کرده و نظر و ار ر حداث مده نزد ما فرستادند پس پادشاه و فو
اقرار این اموال را به حصه کرد یکی خود گرفت و دیگر را پادشاه داد و دوم
پادشاه و اهل دین عبوی بخشید و از آنها طعنه شد که نام پادشاه را خطبه

رویه بزرگ است سلطان میکند و در اینجا خطبه بنام ما خوانده می شود
 بلکه با یکصد و شصت کرده در از و یکصد و شصت مساحت و پانصد و شصت
 کبری و هشتاد و شصت کجی سوخت کر سینه بعضی جال جاربت و استعد است
 که با و در سالی یکروز و سه روز یکبار و دو تمام مردم از خور و دوزک
 حاضر می آیند و در بین دین عبوی غازی کنند با و دست در عابد داشته بگوید
 لعن ما و بر آنها که در دین عیسی مع و در خوش او کار و کامل ادا می بود و
 مسلمانان و بت پرستان و غیره بعد از آن فی الفور بگوید که معاف کرده شد
 حالا خدا این طوایف مختلفه را بر راه راست آورد قانون را بر همه جلوس
 در مات ما این است که تفاد و دو و او بزرگ اند و موسوم نه کار و مال
 جان غازی و این انتخاب از بادربان انوار مختلفه اند چون از این
 بود ما بیکس و دیگر اینجا نوی نصیب کنند تا همیشه تفاد و دو و کس قرار باشد
 هرگاه با با ببرد این تفاد و دو و کار و ده مال بعد از چهل و شصت با با ببرد یک
 عارت بزرگ که تفاد و دو و حجه دارد و فقه جدا جدا و یک حجه می
 و در وقت حکومت شهر و ریفه اختیار چهار ایر غریب تفاد و منقوض باشد
 ایران چهار کانه تکالیف حجه باز خود داشته با بان از طرف خود در یک
 از در آن حجه با می نشاند تا طعام و شراب از راه در سبج با بان تفاد و دو
 کس در شبانه روز کار رسد اما سخن گویند و ذکر محرم هستند پس از چند روز

همان چهار پیر بر دروازه حجه هارفته از هر یک از آن نهاد و دوش
 کاغذ بکه بران نام بپاشونده نوشته باشند بگیرند و در صندوق بدارند
 هرگاه از همه ها کواعه گرفتند صندوق را کن ده می بیند پس زن نام شخصی که اکثر
 از کاره نالان و اتفاق کرده باشند آنرا خلیفه و پاپواری می دهند
 مرت احوال کاره نالان ناد و ماه و منق در روز و کم در زیاده این
 تا چهار ماه پس به ایشان می گویند که تا و فیکه نام کسی می نویسم آن زن
 می نویسم و آنوقت خبر مقرر است فی الجمله آن چهار پیر رفته از حجه آن کس
 که مانده کن ده سجده نیست می کنند می گویند عریفه در از باد پس کاره
 نالان را از حجه هار و درند و همه او را سجده نیست زاید می کنند و می
 عریفه در از باد پس کاره نالان کنند و دوش بر دوش گرفته بدو انجلیفت
 میرسانند و بدو می گذرانند پاپا را اصباح منج نیست چه کسی بر دلگری
 کند لکن به چهار هزار کس است تملی نگاه می دارد و اکثر اموال را در دست
 و آرایش شهر دوم قدیم و زمین کبسیا با خرج می کند و پادریان با مارن
 بکند و در زمان ایشان ظاهر شود در آتش انداخته می سوزند اکثر شانزدگان
 فرنگ و عوام الناس بطمع عهده کاره نال و وصول پاپای خود را و دیگر
 پادریان پاپا کشید و اوقات نمیدانند باشند که گاهی یکی از شهر اداگان
 پاپا شود و گاهی یکی از ارازل برسد خلافت نشیند که هر که از ملاطفت فرنگ

روبروی بابایمی شود و فطیمه او را همچنان تقدیم بر ساند سلطنت آل عثمان
 عثمانیه که آنها را اغویان و سلجوقیان نیز گویند اول اینان در طول
 بران سلجوقیان بود و در سب و زبان و طریق اینان داشت و در سلجوقیان
 ترنس بسیار یافت و علاء الدین اینان را که گوشت سوطی مایل و الم بریده
 بسیار اختیار داد بعد برک از طفل عثمان بجا نرسید و سلجوقیان
 را بر بوزنش نماند و کرکیان اعانت کرد و در انقلاب رمان بنیاد
 اقطاع یافت و کروی از نصیر او ترک فراهم آورد و در اوست بنجائیل
 هونفا حاکم برین قاطعه که دست فیض لوانان بود غوطس مارد و دفر عثمان
 نیکاح آورده عثمان را قلعه ساخت عثمان چهل کس از ترکان را با یک
 زنمان پوشانده با خنجر بازو دفر خود فرستاد و خود بار فیضان بصره رفت
 نشست کرده اندرون حصا رفته بر نگاه فطیمه دروازه فطیمه بدست آورد
 کشید و عثمان انداماران زدن پرفه دشمنان خود را از پا درآورد
 حاکم شد با صفات امن کرد و اندرونی فوس فیض لوانان کشش هزاران
 در شش ماه بر کردی سحابیل پوچو ذر بر ترکان فرستاد و ترکان را برین
 کرده و بسیار محصور ساخت و از ترکان شکست یافته بکمال دشواری گریخت
 و البیان با دسوفای کردند و قبضه کروی دیگر از دران خود بر ترکان
 گذاشت و سردار آنها کشنده و ترکان محضرب بر تمام بهیض و سلطه شدند

و در سال ۱۲۸۰ هجری هجری در سرترکان فرستاد از آن مردم بزرگوار را
 لهذا از کان برایشان طغیان یافتند عثمان پسر دارالملک شارا گرفت و مکر
 در لشکر یونان طغیان یافت درین هنگام بنیامین قیصر شش هزار کسان جبری کرد
 و از فرعون مصر به بربر لوس رفت و از اینجا به ساحل اخروام همان تاناری
 بعد از طلبه رز و حرر اسب سالار ساخت او پذیرفت علی سوار اسبی از
 ترکان که در اول حاکم طرابلس کوده و حمله دلبیان را خالی یافته بدین
 شناخت و گفته بود با برخی از لشکریانش رفته در بربر و نیز تندی و خرد
 او را بنیان کردند قیصر که مجامعه موضعی مشغول بود با شمع انچه که از ترکان
 و رومیان در ترکان اضطراب داشت ترک مجامعه کرده به قایم بقا رفت
 و داده و در میان لول زاد خیزنده با یکصد سوار مردرک خود حمله او
 راه بردست خردی سردار البان گشته شد از وقوع این امر قتلش سردار
 البان در وطن قایم بقا را گشته پیا رفت و قیصر لشکر مجامعه قایم بقا فرستاد
 و سپیدارش بکشت یافت لهذا احساس ادران لول رفت و قتلش بدست
 ترکان بکشت یافت که بنده خواهر قیصر قبول آید و اج با یلای کوفان نزد مامولان
 سی هزار مرد بعد او فرستاد
 ششصد اسب گرفته بر پیو غنی حمله آورد
 کرد لیکن در شش لشکر مشغول محارب مجامعه را بر داشته به حکام قلم برداخت
 و عثمان غنیمت
 که بعد از مجامعه

و طرخان را حاکم آنجا کرده و در زنان برکت سفار آن سوریوس حاکم عثمان
بر عثمان ناخن شکست یافت و عثمان قطامی کویت و پسر بزرگش کشته شد و عثمان
اراد محاصره بر و سا کرده و و طرخان کرد آن ساخته راه از و بر طرخان
سد و کرد اینده رعایای اندیاز زنان نذر عثمان شدند بر سفابن ساخته
تاخت در ماغاز کرده شود و بر اکثر خرابیونان تسلط یافت و جنگ فزک
و بسیار اهیان شده توانین که داری خرابی و کنه کداری تفر کرد و در مصر
سه سال فوج را بقوانین جنگ آسانه فرزان داد که شما محمد باید در مصر عزاز
کفار و بر بلیه شغال کند یا کفار را خراج برساند یا در زمین اخراج نماید و اگر
هر دو نپذیرند آب شمشیر و آتش تفک از ایشان در بیق نذارید و همین بام
بحجم سلاطین بغداد داد بعضی از ایشان خصوص سنجابلی که شاسلان شد و دیگر
خراج و حرم فرستاد و عثمان اکثر بلاد را در تصرف آورده بان ترکان
ناما زبان امور شد و شرقی ایالت تصرف آورد و سفار آن و حاکم اکو قوم
بر ملک عثمان ناخن عثمان با خراج عا کرد و ناخن جنگ صعب کرده بسیاری را
تفضل آورد و بی را اسیر کرد و او زغان پسر خود را بالکری فرستاد و بسیاری
از بلاد و شهر نمود و سفار آن قبصر کدر بر سر ترکان گذاشت و عبد الرحمان پسر الاز
عثمان سران کرده طرخان فقه بی را قتل و اسیر کرد اندکی نجات یافتند و عثمان
بر دسار اسفنج ساخت بعد این فتح بسیاری از انصار بسیار تصرف عثمان

درآمد و عثمان غنم قرب بعد تردد بسیار در سه بجای بمشقت و نه سال از جهان
 رفت موافق سلسله اعیوی اورخان بجای پرشته کار او را رونق دادند
 اندر دنی کوس بمصر فسطاط بجزرک عثمان بر ملک اورخان تاخت اکرید و اول
 غالب شد لیکن اورخان در سلسله اعیوی کومدار ابد محاصره مصر بصلح بعض
 بجز فتنه که در هر جمیع قلاع ساسانی نرسید یافت و علم جنگ را خوب آموخت
 و عالجاه شد و سکه سلجوقیان را بر انداخته بر دایم و دنا سرکه بنام خود زد
 پیش از این امروغان نام داشتند و نگاره هفت افراسیابان شده اند او بود
 خود علاء الدین وزیر و بشیر نصرا را اسیر کرده ببران آنها را اسلحان نموده
 داخل قیج ساخت و به تندی و قیبه دستند بر داخته فواین فسطاط را و او
 غنم قرب محاصره نرسید بر داخت و بعد محاصره دو سال فتنه گران ساخت و سکه را
 ان داد اکثر سکه انجا بر آید فسطاط رقتند تار ان اورخان موسس
 مملکت گویند و زمانی را که شوهر ان شان در محاصره مرده بودند بر بی مکران
 داد و در کیان را که از ظلم حکام سابق کینه بودند باز طلبیده بطولان شان ابا
 نمود و در سلسله اعیوی املو را ابد محاصره کمال سخر فرمودند و بهت جرم
 امل صلک گشته فضلا و علما از عرب و فارس طلبیده در پر و ساد امل و
 دار اتقا و تعلیم گاه ساخت ابران ارمیان که با عثمان ساد بودند و فتنه
 نمودند و فرزندش دشت که شهر کیان سلجوقیان گرفته بودند که استند

او زمان در عدل و مروت چنان بماند که سلاطین اطوان خود را در
 شافقتش انداختند و فرمان پذیرا شدند در رعایان بیک عالم بر عا
 و غیره سلاطین را که تابع او در خان بگردند با خود معاهد ساخت و محل
 معاهده طرفان بیک را در راجان کجی مجروح ساخته در بر غلشت معصوب
 محصور او در خان شدند که بعد از آنکه جنگ به پایان او را بر سر کرده مادر خان
 سپردند محل بیک بعد قید و مال مرد و حاکم پولاً و سبب مرگاً مقتول کردی
 در شش ماه از آن روز و در دو مدبر اندک محاصره در تصرف او در خان آمد
 از سرداران ترک اغوزیان ای دین و پسرش امیر سلطان که جاگاه با
 و پسند با دشمنان و افونس و غیره ولایات معلوم گویند تبه جازات برداشت
 و امیر و نهاد و پنج چهار داشت از سحر اچان گذشته از زنادر سمر و طر
 سحر کرد و از زونی کوس فیض مقابله اش شرافت تباران آن امیر معاهد خود
 سرخان ترک حاکم مویار ابد و طلبید سرخان بر خود سلیمان امیر فرستاد و در آن
 حوسی خود را بسبب کثرت جازات و لکر تباران آن بیان از زونی و امیر
 بمعالجه انجا سید چه امیر در آن حال از جان فاطما حموس سپیدار فیض طلب
 سی جازات مغلوب شده بود و در خان بر درین مدت سی جازات بهیا ساخته با کرا
 جنگها نموده در اده قسطنطنیه کرد و جان فاطما کا حموس آن جازات را بانه
 ساخت پس بیان او در خان و از زونی کوس بمعالجه انجا سید فاطما کا حموس

مرد پهلوان و دلاور بود و قهار آن اندرونی کوس سوم مرد و جان قهر
سید مجنون ساکنی گذاشت و قایم کاخ خوش را با اینی او گذاشت چون آنی داد
دوم با او گینه داشت قصه لاک او کرد و در کسب خدی فیض نمود و در آن
فرزند آن و توابع آن این نه گزید و در دمی سوگرم محصور گشته و داد او را ده
باز کرد بدن به سر و پا نمود و این که در پهلوان سلطان آگونیا بود و خبر برای قایم کاخ
و قبایلش شنیده با سه صد هشتاد و نه غنای اهل بیرون شد و بخت نه هزار مرد
همراه داشت قصد فیض نمود و در دمی سوگرم رسیده بر سلامی قایم کاخ
از کمال شادی که بر کرد و از طرفین نهاد او کار اهل آمد بعد از آن این قایم
قاسطان خبرش با قبول لک گشت و این قبول مایای و ساحل کثیر با
پذیرفته خندان مراجل و شدند و هزار مرد دلاور خود بیان قاسموس همراه کرد
با این صفح داد و در لب و پیچ و زبکست چون این سمنزار رسید آنی محفی اراده
ماورخان سفر نمود لیکن قایم کاخ خوش ملوی داشت چون فیض است
باورخان کرد و این سبب سوانع ناگهانی بزدی آمد و قایم کاخ خوش سوانع
رسید مکرر چندی با لب هزار مرد و قایم کاخ خوش آمد و قارن آن بر جان
حاکم مدبار ملک ابرویش کرد و این برای حفظ ملک خود معاودت نمود و لکن
اطلی حکم امای روم بر سر ابرو رسیده و ابرو در آن کرده را قبل آورده بیاری
گشت و قیافه هیف بعلو که در آن نواح ساخته بود و پناه برد و قایم کاخ خوش

۱۲۵
معاینه اینحال بادرخان موافقت کرد و او درخان بود و فیض را خواست و
و گفت که این اسدمازیو را سفید برو مانند فرزندان فرزان بد فیض
باشم قانطا قانخوس فیض را گفت که این بر فطاع الطریق است پدرش نو
دولت بود لایق دادادی فیض نسبت رد بکر سرداران گفته که اگر رضای او درخان
حاصل آید برهم دشمنان فیض مانند فرزندان سعادت کند و رضایتی ماند
و او درخان قانطا قانخوس را برای ملاقات در سقوطی که غلمه است محادی
استیول طلبید و هر دو با هم طعام خوردند و درخان بانشل رفته خود بناد
فرد آمده ده هزار عید و سلطان قانخوس که بیان او دیگری بود و باجک
بود و فرساده مرکز کیان ازین سبب بخنجه کاینکه را دست فیض رسانند
کشند و پناه بچکل رود و کرل سردیا بجا مره طلو اینا پرداخت فیض مد
اسضای استدعای او درخان نموده مددخواست داد و درخان بر خود
سیمان را با لب نهرا کس بد فیض فرستاده چون سیمان به بلغاریه رسید
او درخان صلاح در رفتن او بیک یک مذبحه فرزان مراجعت فرستاد و در ۱۳
او درخان عکری کمک شجاسی که زر عطا بود فرستاد و جنگ با دینلیان کرد
حاجت فیض بودند آغاز شد خوبی زر بسیار ترکان فرستاده با خود شغلی است
و درین هنگام بیان طو عبوس دو قانطا قانخوس نفاق مراعته شد و او درخان
سیمان را برای ولایتهی برو جانشین قانطا قانخوس که در ادریان لول

محصور بود و فرساد و بطرف دیگر قلع خوش سردبان و بلفاریان را آمد و
 سلیمان سر سردبان و بلفاریان که بجا صده اسول آمده بودند نظر یافت و از آن
 قلع خوش سلیمان اظهار دوستی کرد و کز کان برای جنگ همراه او رضایت داد
 و بعد از آن قانطان خوش اکثر اسوار طرس خصوص صمبی سخن ساخت و سلیمان
 از و خج سپاه خواست او ده هزار دینار داده سلیمان قانطان را
 با بسیار ری از بنادر صرف آورد چون بسبب زلزله سمارش بود و غیر حکام
 پرداخت و قانطان خوش از آن نوسم شده شکایت بدعهدی سلیمان
 ماورخان کرده جواب شافی نیافت پس مغریب نکو مدماجا تصرف او رخان
 درآمد او رخان در آن زمان ملاحان باز جنگ می کرد سلیمان انصهر
 دو مایه و ولایت بزرگ را سخن ساخت پس او رخان و سلیمان با قانطان
 همسرش نزاع کردند قانطان همسرش میسر خود را بر سر قهرنگ بیاورد
 ساق کرد و در دست تمام و لایق عالی لوس سخن او رخان نیز در در زن
 او رخان که پنجاه و بطرف سردیا بنه بر یک سر دبا طفر نامه تبریس ملک
 پرداخت و او رخان بر دیگر خود را امر آید و ابله لکری کران قریب
 تا طفر دبا لوم لوفیا طرس قریب استبول تصرف آورد و بجا صده اسیرلی برداشت
 بکشته شدن مردم کثیر کنده و اگر ولایات بیانه استبول و او در بیان اول
 رفت و در بین آن رخان ماسه امرا می سک و غازی فاضل و مدرک شغیر

۱۵۶
طراشیده مشغول بود و سلیمان برکنه احراری ظلم بسیار کرد و نیت دو سلطانی
بر خوس را سخر ساخته بیا برکشست چون سلیمان در ملک مغموم بوده از آب
افشاده مرد اگر چه این واقعه برادر خان صعب اندک بکن جهان بفرجه فرنگ
منضم بود که انخی بیک را به محض نشان فرمان داد و او در سوختن را بکشت
آورد و در بی فیم طلب فالطاف خوس صر خود رفت بعد از آن در نیم لیم
بهر شهادت مالکی بعد سلطنت سی سال از جهان رفت بعضی گفته اند که چون
تغ و ساله بود سلطنت رسید بعد از و سلطان در تخت عثمانیه نشسته در جود
انامگی امیرای اسخام در یان بول فرزند او و مالک بسیار مغموم کرده
روم علی خطاب یافت و سلطان پیش هر فرزند اسید و ارشود و چون عد
اسیران فرنگ بنده را رسید آنها را اعلام کرد و بیک چیزی بفرستاده و فغانی
و فون غنه و کاف فارسی و فتح جیم فارسی و کسر امهله مارسی نام داد
و بعضی طعن بری گفته اند و با این مردم بیکهای غایبان در فرنگ و آنها
کرده سبب تفاق اولاد بیکر خان مالک بسیار از افغانیه و شام و غیره
بدست آوردند و ستم امکنش آورد و لک و نگر و سردیا و بلغار و بکر مالک
فرنگ و صعب گرفت و لازر بوس شانه زاده سردیا اکثر اقوام فرنگ را فرازم
آورد و در میدان کوشا دمار صاب سردیا بک صعب کرد و سلطان در
وران جنگ مشغول گردید و درین هنگام دافیر داد و در بان بول و فیلی و صفایا

و اهل دیار و صغار او و مور و میا و لبیب تزویج بهش مایه المردم باد و هر طایفه
 و صاحبکار و طایفه اغوا غار و فوشان لیک و شهر الواد زوای شاه و انزلی
 و فرغانه پس و سبب سری و غیر آن خراج گذار بودند و سلطان مراد بصورت تمام
 و و قلمه بود و با و فواله باین سری و ازالا ساد گرفت در عمر منقاد یک لکی بعد
 سلطنت بهزده سال از جهان رفت ابو یزید المردم جانشین پدر شد
 چون بهش شادی از راه بد داشت چنانکه را بر کنده بطور خود و خود
 یعقوب را خفه کرد و از اربوس شاهزاده سرد و با سا که اسیر بود بست لکر سر با
 کشیده منخر ساخت بعد بر تمام گویا منظر شد و طی بر طین را خانه کوچ و یک
 و سلطان فرخا مجاز فرمان او علی را که خورشید بود بناه کرد و تمام ملک و
 گویا قوم دار الملک او را اسیر کرده به ابالا فرستاد و بهش را بر جنگ
 مالدو با سرد او را در جنگ و بجا فتوحات دست داد اول بطنین سلطان
 مالدو با منظر شد و بطنین با او پیش قلمه گرفت و در وقتیکه مالدو را راند
 در الملک مالدو داشت بر لکش رنج و شکست داده و با سردار رنج با دریا
 بول رفت و شاهزاده فرمان از داد بد شکست پانزده بول لایت خود رفته
 متصرف شد پانزده لکر فراهم آورده بر فرمانیه پورش کرده او را گشت
 و جمیع فرمانیه را اخراج کرد و در آنجا بفرستد و جمیع الفشار و قلاع کل را
 گرفته بسیار گشت قدر بر آن سلطان فیا ریه و غیره ملکه سیواس که سنها فرمان

محاصره کرده گرفت و کار به و بسیار گرفت و قدر سلطان لاد بولیا
 نزدینان آمد و سلطان دخر خود نکاح آورد و بعد چندی اسیر کرده قتل
 هسان گرفته بفرنگ رفت عالی اوس را احکام تمام داد و نکاحیکه در فرنگ
 بود فوطوم سلطان قضا سونی ملک اسیر ران و بالا کرد و اسیر با شماع انجیر
 تمام شکر ملک قدیم برکت فوطوم در ان زمان برده بود اسکندریک بایک
 او بطبع ماریدند و بارید در اسکندریه و نازای مامو و فرجبا و بلغاریه
 و کار به بند دست تصرف بر بقالیه در از کرده بود و درین زمان جانی
 فلوغوس قیصر و دیگر ملایطین بونان بسبب قتل و هتیم عثمانیه ضعیف الحال بودند
 بایای روم و دینطان این را چندگاه اعانت میکردند و قیصر و قلمه استنبول
 محصور بود و بارید و شهر و قلمه بایان اسیر و فرنگ قریب بونان حمله در راه بطریق
 چنان بحر مالطوس و کوه سی بنا کرده لشکر را بمحاصره استنبول برگاشت چون قیصر
 بایان حصار قوت تمام داشت و بارید و فرنگ که بدون محوطه غله و خوراک حال است
 بالاخر قیصر صلح خواست و یزید گفت که اگر جان قیصر خراج هر ساله بپذیرد و در و اج
 شریف محمدی و هر دقانی سلیمانان در استنبول بونان و دیگر قیصر اصدرد اعز
 همراه لشکر باشد و زنگران بقیل بازمی کشد و صلح منصور است و قیصر میفرمود که
 سوافن آن بارید و بقیل یارفت و جنگ در گرفت و منظر شده بفرنگ گشت
 و در یافت که در ایام غرض قیصر به هتیم اسباب قلع و لاری و احکام اباب در اختیار

و فایر پر داخته مغان آن رخسار سوداخته مله سورس را بخار را ریکلا
 کور را گرفته فصل و غارت پر داخته و فصل عام میان فرنگ و سببا کرد اما بیزه فرنگ
 تا چنان سبیل سپهر را بر آرد پس بطریق فقه طلوا این را مفتوح ساخت مبدعه طه
 سپهر را خود را فرزند نامد لایات غریب بحر اسودت صرف شایسته ای موس را بر پیا
 فرستاد اما دلبید بونا و همچنان اینس و اسیر شده را گرفت پس مارید استیلا
 از خلی و در با محاصره کرد و محصورین بسبب عدم حصول ضروریات عاجز آمدند
 و متوسل نزد بابا و دیگر ملاطین فرنگ التجار و مغان آن محرمند پادشاه منگی
 یکصد سی هزار لشکر از آن لشکر و قریب و اطالی و برین منگی فراهم آورده بیکو بک
 محاصره کرد و بعد از آن مرزبان نوازنی پس و ک بر کنی با فریاد پادشاه
 بدرافت انچه بعد بسبب و ناراج جمع نواح را خراب کرده متوجه بیکو بک شدند
 که مرد جوان بود محاصره بیکو بک را بر داشتند بمقابله بار پادشاهت با بیزه لکر
 خود را دوییده کرده نصف سپهر را خود سپرده و نصف با خود گرفته از نظر
 نصرا ران شدند و قریب اول حمله آورده با تمام سولای رزبان نواز با بعض
 سرداران دیگر که اسیر شدند فصل و محلول قلوب شدند و محرمند که هنوز مجوز کرده
 بود بر گشت بار بد نظریه شده باز بر نظریه آمد و آن شهر را بسیار محکم یافت
 دانست که بدولت جلد شهر مفتوح نمی شود چنانچه می آید که از اولاد غلو غوس را بر
 برادر بزرگ متوسل و لشکرش بود طلبیده گفت که اگر مایا و لشکری استنبول متوسل را

۱۲۸
در تحت خاج کشند نو پادشاه انجا شوهر جان پذیرفته جمعی فراهم آورده
و مانزیده هزار ترک بدو را کشته تمامی لشکر را از انجا گویا بکشند
و سکنه استنبول بوی جان گزایدند و رسول انهارا سوانست مار و انجا نایب
مال مل خود بر سر غایب رفت و جان فرمانروای مطنطیه شد چون بازید
با او و عده سلطنت سور با کرده مطنطیه از بازخواست ادا نکار کرد و لذا
مار برید جبران شده برود و در او و لیکن در خانه های مطنطیه بر پذیرفتن
سلی در ماراضی شده شهری برای بکونت جان فلو غوس خواست و مارید
لب غلبه ایتر مرد ملک اسپا پذیرفته و از انجا بابا آمده قریب انفراما
جنگ کرده ابر شده در لب و سوم مارچ شکار در اعوی و در مرد
بعضی گویند لب ز بحر انبی هلاک شد پس کلان مارید و جنگ انقبض انکشیته
و در پس پلیمان و موسی و محمد مرد و مانزد و هر یکی اراده سلطنت کرد مگر خود را
را ابر سوز سلطنت آن ملک داده منصف فرمود چون قبول در الوقت
در فریک بود با شماع خبر ترک بارید مطنطیه اسپلا یافت و پلیمان را سواد
کرد و پلیمان صرف بر طربس تر باز و اماند موسی بر ملک بدر اسپلا یافت
و در پروا شست ذکر سلطان پلیمان بن بارید مرد دلاور بود و بالکر
فرنگ بر سر موسی بگوشش کرد موسی بر تحت پس پلیمان پروا را بدست آورد
و موسی را داک گرفت و انجا جمیع فراهم آورده و در سله ادر بان بول را

گرفت و سلیمان با جماع عساکر بر داخته منوجه ادریان بول شد برادر به پیام
 که بواکیشتا پیوستی در اینجا رفته جمعیت بسیار فرستاد و در دوا گزیدم موسی
 ملحق شدند اما موسی منوجه ادریان بول شد و سلیمان بدر بافته قصول موسی
 با برخی از سواران اراده فرار عطفیه کرده در راه کشته شد و بعضی
 کویزد و بزرگان دیگرش سلطنت او سه سال پس سلطان موسی در ادریان
 بول و محمد در ایسیه سلطنت کردند و محمد بنی از نازاریان فرستاد و در ده
 اراده موسی کرد چون نزدیک رسید موسی گفت که ما تو را در اسم نام ملک
 پذیرد و در دست نشین برانگی قناعت کرده عا و حماد سکیم اگر خواهی تو نیز
 بر نصرا جاهد کن محمد بنی سخن سرور بر گشت و موسی بان سخن شد پادشاه
 نهکری در مندر به جنگ کرد و محاکم کنار دلوب را سخر ساخت و این همه
 فتوحات سبب خود شاه و ملوک و هر و ملک بوده موسی مرد دانا و عادل بود
 و صفاتی وندی ترکانه داشته لهند از کان کردیده او بودند و محمد را بسیار
 دلیر و بهادر رسانند این مرد و سرداران مذکور با دیگر سرداران اسباب
 موسی سلطان محمد را رغبت بر گزینن نام ملک عساکر کردند و محمد این سخن را پذیرفت
 اراده موسی کرد و موسی به فرار بولایت سر برانمود و سلطان محمد غم مراد
 برد ما کرده و بعضی بر آنند که چون موسی محاصره انبول نمود و متوکل النجا محمد بود
 بر انجام از قوه سپاه او دزدید و خود نمود لهندا محمد بر انوشنانت ما موسی را

جنگ کرد و لشکران موسی دوپهره شده بحی سحر اسودد روان شدند
 و پهره راه در میان لول گرفتند موسی نیز ادریان لول رفت و در راه
 بدست مردمان خرد گشته شد لیکن سوز خان ترک کر محاصره استنبول کردند
 ملکه گفته که او اسیر شده بدست یکی از پادشاهان برادر حکم او گشته شد
 محمد بن ارمینی شرکت غیری فریب ادریان لول پادشاه شد و اول
 قزاقان او علی پادشاه قزاقان را عاجز کرده بعضی قلاع حصه الانشراح کرد
 بعد از آن بر سر اسکنده سلطان کطونیان بوش کرده او را کشت و تمام ملک
 و خزاین او را گرفت چون قزاقان مانده بر و سار را خراب کرده بود سلطان محمد
 آرا با زخمیر نمود و یکی که از کربکان در ملک کوسین و پانطوس و طلیا گرفته بود
 به رسول فیض باز داد و رسولان فیض گفت که رسول مانند بر سن است بن نام
 عترت و فرمانبردار اربابیم پس رسولان ملاطین کر یک نزد او رسیده شدند
 صلح کردند بعد از آن رسول سرزمانی را بر آورده دست تسلط دراز کرد و از او
 تسخیر سر را نمود و موافق محمد قریب فلقونی رسید و سلطان ای باب فیض
 بر یک حواله خواست کرد و گویند که سلیمان ابراهیم بنیاد کرده بود ناگاه
 بر افسوس و سیرنا و طریبا و جمیع صفات اعظم بسیار کرد و سلطان محمد بالکر
 عظیم برای اخراج جویند رفت و ملاطین قزاقان و خیر و فریاد کار به و سوس
 در دوس آن را سماعت کردند و محمد سیرنا را بخت ایشان تسخیر کرد و او را

همگی ایران و سرداران مسلم از نصارا برابر ملوک میکرد و در سلسله اخوند عاقل
شده میدوک تا کوس النجا برد و این دودک سعاد و بطنان بود که اکثر خراب
نایب سلطان محمد را خراب کردند و در بحر قنوت بسیار بهم رسانیدند پس بطنان
قلعه لب کوس را ویران نمودند و بر آبنوب تاخند و باز بر چهار لب بود
اول مصطفی که در جنگ الفیل در سلسله انقوش شده و مغشور یافته اند چون
محمد دریافت که قران او علی لاش سلطان مار در اسوخته است بالکوفه
عزم اسبا کرد و بلده کوغنی یعنی اکونیم را گرفته دیگر بلاد و در آید و آب شمشیر
و اش توب گرفت چون از اینجا با دربان بول رسد بدیاریافت بلکه سعی خود را
مصطفی بسیار زیاده قرار داده در واکلیا خروج نموده است مضطرب شده
خویندر احاکم بنو بولس ساخت و برای پاداش مصطفی تا یکد را خویند مصطفی
پوشته لکر عظیم از زبان و دالیکان فراهم آورده بر طلبا و ترورش کرد و در
را حواب ساخت و مجامعه سر ایداخت این سخن بنور خان ترک است و بعضی
گویند که بالکری بمقابل آنها شناخته طهر یافت و در طلبا و ترورش بکارش
حاکم دار را بر سر کرد و سوار مصطفی راس خود نگاه داشت سلطان محمد بولان
دانشینه ز قنیه بی ازان سخر ساخت و ملاح نمکه بنا کرده و نمکه را خارج کرد
و ایل ساخت و شوال فیبر مجادی جزیره خوش کوه ملی لزان بر صعب علی اکونیم
و شرک قدیم یعنی سکنه کننده او را مد کرد و باد و سردار سلطان محمد حاکم را

که ما دید با جنگ صعب کرد و بمیان این حال سلطان محمد برادر خود را با
 توابع آورد و وزیران خود و معابد قیصر فرستاد آنها لباس پوینان پوشیده
 همه را زینت بخشیدند و سران این ساهر برهنه در بازارافروشیدند
 بسیار آوردند و این واقعه پیشتر سال وفات سلطان محمد بوده و مراد
 در آنوقت زیاده از دوازده سال عمر داشت پس سلطان برزاحام
 اکیسه نمود و باقی عمر را در استنحاج قوانین مکی صرف نمود و آخرین کارهای
 استخلاص قالیغولی و ترکی و حرقی بوده مراد در آنوقت بالکس در طلب
 قیام داشت سلطان خواست که نام آدن بهر کس مرگ او پوشیده باشد بهرگاه
 و در ایسم وزیران خود درین باب وصیت کرد و برای جزواری دو پسران
 خود که یکی هشت ساله و دیگری هفت سال بود بهر سبیل قیصر پنهان وصیت نمود
 و چهل و هفت بعد سلطنت نه سال در اسکندریه از جهان رفت و پسرین
 بزرگ گفته اند که مصطفی پسر کلان با مراد المیدرم تا سلطنت سلطان مراد ثانی
 آمده بود و لغرض سلطان مراد ثانی بخت نشسته پدر خود را در رما
 مدقون ساخت و سبیل قیصر و پنهان فرستاد که هر دو برادران خود را از قی
 وصیت پادشاه نمونی بهر خطبه بفرستید تا زید سوافی رضی سلطان جواب داد
 مناسب نمی نماید که شاهزادگان سلام در خانه نصرت نسب یا سبیل قیصر
 رنجین مصطفی را حاکم طلب کرده و خود نیز اسیر و اسواران نموده ارباب

عهد گرفت که بعد طغرل عثمانیه قایلطار را باستنبول واکند از نزد برای انضای
 وعده و میطرلوس لیا نظرلوس را همراه کرد و مصطفی در طولیس سیرت بقار
 ششماه خزان و اسباب بی یافت سلطان مراد با شام انجمن از بد وزیر را
 باسی هزار مراد در بان تول فرستاد چون لشکران عثمانیه مصطفی را دیدند
 همه با نظر ایل شدند تا چار مارید و برادرش نیز مصطفی پیوستند مارید معاش
 خویش گشته شد و مصطفی با زحم و مال داخل اوربان بل گشته خرابی بسیار
 یافت و میطرلوس که وفای وعده از مصطفی خواست مصطفی بلاعت و خویش برتری
 لاان انکار کردند و میطرلوس چارزد رسول بر گشت قبول معاینه این حال
 رسول به سلطان مراد فرستاد که اگر قایلطار با کندی ترا در پیوستن مصطفی
 سعادنت گشیم سلطان مراد بدین رفته از بهیم لشکر اعظم را نزد فیض فرستاد
 که اگر دیگران این خواست دارد الحاج آن اربع آمدند و سلطان بایف کرکان
 و فزکیان همت گماشت بهیم را خویش را که و دادار آن مصطفی بودند بفرستند
 و خود بیغاله شرافت تا در میدان طراظ ملافی توغیز دست داد و سلطان
 اکثر آنها فرا گرفت حضور راه حرم ساد و بیاید بر بخت مصطفی در کمال قدر
 بود و سلطان پیام داد که ملک عثمانیه در فزنگ از آن او باشد و اسپانیه سلطان
 چون سخن مصطفی زرام ظاهر شد لشکر سلطان مراد بود و حکم سلطان نزد برادر فرستاد
 او را زده حکومت او بناد و او پیش را گذاشته بر ملک بود و عود کرد و طو زیافت

حاکم اکو بنار که از نسل اعلی بود گشت و حاکم افوس شد سلطان مراد در اوقاف
 صرف بست ساله بود و اکثر در پیر و سا بوده لشکرهای مصطفی سعادته حال پیش
 او را محاصره کردند و او را داده کریم سیدی قالیقلا داشت سلطان مراد در اوقاف
 نقل کرده مادر او را نوسن چهار را باد و نه هزار توکران اعلی فرستاد و راه سلطان
 گرفت در اسری مصطفی زور آورد و بالاخر مصطفی را در میان بول بود از اینجا
 بود که گریخت و از اینجا گریخته یغمان سلطان مراد از خلق کشیده شد
 سلطان مراد در بول را بسیار نوازش فرمود و فرمان او علی بر دیوچین
 برآمد اما بگوش کرد لیکن عده یک او را شکست داد و اکثر ممالک از دیوچین
 آتش زد و سلطان مراد در شکست با لشکر هزار مرد محاصره قسطنطنیه برداشت
 جان با غمخس کرد و از وقت اردو در آن قیصر حاکم کریم بود ملاقات سلطان مراد
 لیکن یحسان او را بجنور سلطان نکند آشنه داشت و در محاصره قسطنطنیه کردند و او
 بنال سمر مرد و چون در آن هنگام مراد در شمس مصطفی خان یغمان در و سلطان که
 محاصره بر داشتند با در میان بول آمد و بسیار رفت و محاصره مصطفی علی پرداخت
 بر مراد و قسطنطنیه آینه میگردید که عبدالزین و خزان او علی پسر لاز پوس
 سلطان سواد پسر از بنکاح آورد و وزن لاش او علی و خرم کند و یک سلطان
 سیونی مادر سلطان محمد بزرگ بود و سمنش قوت بسیار پیر ساییده او پسر خود
 قوت را سپیدار کرده بر خلیل اسیر سلطان قسطنطنیه و اول بر کوپنهان بنشیند یافت

پس بجانب چپ سیلابده بجا اگر بنا لاس نموده چهارات و لنگرهایا کرد در آنجا
هنگام پسرش قدرت اسرشد بر دست همزه یک برادر از وزیر که کشش
رفت محل در بجات یافته بود کشه شد بعد سلطان مراد پسر جولی که آنجا
سهم بر سرش برداشته شمشیر را گرفته بود رفت و خلیل حاکم شمشیر باشد چون
سنبش را که پیوم رفت او را بشکر و زر معاونت کرد و غره یک از محاصره
خیل کجفت و سلطان مراد پلادی سی ساله را چهار بر سرش زد و او بر
لبده چپ سلا دست یافته از صدر به چهارات و الوا ب جرات کرد و عمره یک
حد و تیر نکست یافته تمام قوم را بکشش دادند و در آنجا سلطان مراد بر سلطان
نظر یافته طلوعی که بی سولبی خوانند انشراح کرد و بعد از آن امصار بسیار بود که
کرک و مور یا تصرف آورد لیکن سلطان مراد نظر بر ولایت اسپول داشت
اگر چه جان بوفوس قهر مرد دلاور و عادل بود لیکن در تاب خود ضایع غایب
نمید امصار و بلاد امصار و بلاد که بر سرش تصرف داشت همه را که داشت
سه صد هزار اسیر خراج هر ساله پذیرفت که سبب آن مصیبت بود اگر چه سلطان
عادل و دلبرد بایافت و حافظ عهد بود لیکن مانند کس که سلطان لبده فوک
در عالم یونانیان را در الملک ساخت و اکثر علای و حکمای آنجا از آن
شد و تا که بطلم عثمانیه بناورده بفرنگ گریختند و سلطان رسولان بوالکه
و سر و ما فرستاد و آنجا قوم بومی بر سر و حاکم بودند سلطان بر آنها اجرای حکم کرد

لیکن در اغول برای دود و دلیان سزا طاعت باز زد و بر نواح سلطان
 نظریافت و اکثر راکت بعد از آن برادر وای دود لکر کشیده بغل
 رسانید اگر چه سلطان بخوانست که لکر را نکند لیکن بخلخان فرمانان از علی
 سلطان فرمانیه انعام اگر بنوع صورت نمی بست و سلطان فرمانیه خواهر سلطان
 برادر عقد داشت و خود را مادره بزرگ عربی اسپاهی داشت و اکثر
 معارضه با سلطان را در کرده مارا ولایات او را می ناخست درین وقت
 ایسی عربی نزد فرمان اد علی آمد و سلطان را و آن سپ را از خواست
 فرمانان آنجا کرد سلطان مراد لکر کشیدن تمام ملک او با مال مود و بلیده اگر بنوع
 در الملک و اکثریت فرمان عاجز شد و یکس سپار با سپ گذر از ایند سلطان
 او را امان داده با و سلطان در خیره ضابطی جنگ آغاز کرده فو و صین
 ملک را گرفت لیکن غنیمت ارد مطاوس برادر و بصر سر نش پافت در انوش
 شکریان دشمن بزرگ عثمانیه بودند و صین گفته اند که ترکان بسیار و بهر یک
 نظریافت لیکن از اینج لغار اسلوم می شود که چون المرطوس حاکم اسطرابرد
 سکوه و در سلطان بخشید گذاشت و او بر تخت نگریشست و پیری
 لیکن بیب قرب صد و عثمانیه بهمه در لود و سلطان مراد تمام پادشاه و کلیا
 سر و بالود لیکن در غول در د لکه و حرم در سرد با از همان ملک فرمانروای
 داشتند سلطان مراد محامل علی یک سپه سالار خود را با اکثر ثایان برانظر

فرستاد و اکثر سوار و غلام سر و با و مال و مایه را بطریق با تصرف آورد و
 آن سلطان را در بعضی نخل و میوه و مضافت کرد و آن بلده شد بر کار و دلبازی
 بنجله و اوضاع صغیر و بزرگ است از ایجاد لشکری بطرف لشکری رفت و دو مرد را غول
 با لشکر و سلطان طریق معاشرت و عیادت بنایت لشکری پرداخت و سلطان را
 در سلسله از غیب یک کوس از دلبازی بکشت همه ولایت را و بران یافت و بکن
 و در عابا شهر با خرمیده بود و از سلطان در کشدن غلامی است بود بعضی بلاد
 را تا خنجر خود را در میان ملک اعدا و پدید و از در غول و حاکم سران بزرگمان
 نمی یافت و در آن حال جان پسندید سپه سالار لشکری اکثر بزرگان جنگ
 غالبانه کردند سلطان اردلوب عبور نموده با دریان بول بکشت چون حاکم
 سر و با و دشمنان سلطان بکران داشت ببرد و در غیال بود و سلطان بعد
 و مراد از دریان بول بغداد و ملک وزیر اعظم برای فتح قلمه سند را از در غول
 داد و وزیر انکار کرد حاکم بدو گفت که سلطان بروفت از در غول و در غول
 همان آن قلمه داده است سلطان فرمود آن قلمه دیگر کرده پس در بر گرفت تا چنان
 آن سپه را بر آرد و در غول که همراه سلطان بود و بقیه بجز شود از دلبازی
 رخسار محل شاهی طلب کرد و بر نداد و بمل آورد و در نهار دیگر سلطان اراده
 محاصره بغداد کرد و چون قلمه نزد کور بر پیشانی دلبازی بود و بهائات را از
 هر طرف محاصره مأمور نمود و بجز محبت یواریس شمار کرد و اکثر از در غول سلطان

منابع شدند بولاد سلطان حسن حکمای نمایان با سلطان کرد و حرمی بانو
 اتفاق در زنده بست و بجزا کس فراموش آورد و در سلطان عیسی برادر زاده خود را
 بر سر مغر و گذاشت داد باند های مردانه با چرخ و بر بندش نمود و در آن
 جنگ بر بندش ترویات نمایان کرده غنایت آمد لغرض سلطان از نفا
 یه تنگ آمده از دلوب گذشت و صلح میان آمد و اسرار همکاران که او حرمی
 گرفته بود باز داد و قرار یافت که ترکان با همکاران رود دلوب گذرند
 و بیک هم دیگر نیایند و گویند بوندس قریب و و صدمه را از لنگر غنایه کشند
 و این جنگ با آن سلطان برادر بولاد سلطان بودم مرد و کند و کوسل و فرا
 نمردند قرمان لبب ضعف لنگر غنایه بر ملک سلطان ناخست و سلطان مغرب
 رسیده بر قرمانه لنگر کشیده اکو سوم را با خزان بسیار گرفت و بجز بسیار کرد
 بالا خریف بافت خواهر خود زن قرمان که بر حافت شهر خود اقرار کرد از
 قصورش در گذشت دول خود را فیلوفانه کرد و بعد معاودت بدار الملک
 شنید که خود پیشش علاء الدین که و بجهت بود مردن باران انش بسیار نشاند
 و پیران مکتب نیز فراموش کرده بفرمود محمد را که بمرتب ساله بود بخت نشاند
 و علاء از فرنگ و عرب و غیره بلا بطلبیده با آنها محبت داشته حکومتان و حکمان
 می گذرانید در سوقت فیض خان در اطلی بود پاپا او را دوسنی و مهربانی کرد
 اراده اتفاق شریک دلا طین حرفی نموده فرار داد که هر برادران فیضی

ساری قلعه قطیبه کبر و لشکری از دیستان و خوشی فرام آورده بر سر عثمانیه
 شتاب و آنها را با خبر کند و بولا دسلاطین از لشکری بفرستد که بولادین
 از لشکری و کربل جلیس سیار تی ناب با پا در جرجین و بونیس بزرگ عثمانیه
 و سلطان را در دین وقت آمده نصر عباس و محمد پسرش در هند بهاد سلطنت
 بود سران جنگی و سپاه شنیدند که انصاری فرنگ و عمر با بر بونیس عثمانیه
 اتفاق کرده اند اگر مقابله و مدفعه آنها بعمل نیاید سلطنت و جمعیت اسلام
 از دست رود پس سلطان را در انجا کردند تا مهر و نیکین باز کرد و اول
 پذیرا کرد و بالاخر بعد بمالنه بسیار عرض امر انداخته گفت اگر غلوت و جحد و
 وقت اورا دسلاو در اوریان بول نشند و حکم بر لکر کند و محمدی گفت
 آن نماید البته بکار ملک برداریم همه نیز فرستد سفار آن که بعد و است و جحد
 دو از طرف با پا و دیستان و غایب می خادی قالی پس کسبند و فرستند
 سحر با سفر و اتفاق عیار فرنگ و اسپا فرستد سلطان را در انجا فرنگ
 بر چهار زات صدی عبور کرد و لشکر را بیدان کشید بولا دسلاطین و بونیس
 از لشکری و لود و لوسند و غره انوام و غره بمیدان انصار را رسیدند و ماه اکبر
 ذی قعد که ششصد و سیکه بوس در الکک بلغاریه را اش زدند و بولا دسلاطین
 از ملک عثمانیه بود بولا دسلاطین یکایم خود را صحبت ثابان بمقابله در غل
 و لولکه فرستاد و بعضی از لشکر که در غل که از نرسب انصار از نرسد و داخل

زمره ایشان شده پس خود را با لشکری همراه میکردان کرد اول بولاد و سلطان
 اکثر بلاد عثمانیه را گرفت چون سلطان مراد از باسروس گذشت چهار
 اعلیٰ چنان قمار کحر را فرو گرفتند که کسی را از اباراه عبور بفرنگ نماند و لشکر
 عثمانیه بکعبه پنجاه هزار بود بولاد و سلطان مراد بایق پنجال سواران را بایق
 قریب سحر سیر و بایق کرد و بیکد و خراج از ترکمان گرفته آنجا که کاس کاه حکایت
 و هویدیس حکم بابا را داده جنگ کرد و ایجادانی سید پدرم نویسنده جنگ
 عظیم قریب دوازده هزاران سلطان مراد و بولاد و سلطان مراد بایق
 لشکر کفار را بر کردی و هویدیس بیرون آمد و سلطان مراد بایق کولای بایق
 دیگر لشکر او بود و فرزندان کوه که کفار را بران حمله می توانست کرد و بالجمله
 با لشکری و بکشد بمقابل آمد جنگ کرد و سلطان مراد سواران خود را بران
 زده را کشته ساخت کفار از اسب افتاده مرد و حکم سلطان مراد سواران
 ایزنه کردند و هویدیس خود را بکطرف کشید سلطان مراد بایق سواران خود را
 فراموش آورده بر تربیت صفوف پرداختند سید بمقابل بولاد و سلطان مراد
 سواران بایق بکطرف کولای بایق کولای بایق کولای بایق کولای بایق
 جنگ و دولت از کفار کشته شدند و بقیه کشته شدند و از ترکمان سی هزار نفر
 و هویدیس از دقوب کشته شدند در بایق که سواران جمع شدند و از آن محل
 ایشان شش سواران بسپاهان طرف دیگر دقوب پیوسته بکطرف ایستادند و از آن

و میرود نام ارتکب نصار اجز یافته باید آنها را بکشند و هویندیس شناخته در دست
 در اغول اسیر گردیده خلاص یافته باز با مقام در اغول و پیش از ارتکب در کابل
 نیز در جنگ کشته شد و بعضی گویند که هر چند نوده هزار کس بیرون رفت از قزلباش
 سلطان مراد و خلاص یافته سی هزار از مردان کاری بکشتن داد ازین سبب بسیار
 ملول شد و در میان ملول مراجعت کرده خواست بفرستد و بنویسد که از دین و جوی
 در بر و بیابان سلطان محمد راجعت سلطنت داده خود بر و با بعضی رفته
 بعبادت مشغول شد و هویندیس همگرمی بکشته جنگهای بسیار با عثمانیه کرد
 و قبايع چون اسپاسه در قزوین سلطان مراد بود و حرمی در خوراسانی است اسلام
 گزیده سرور دوازده سالگی مراد شد چون بیست سالگی رسید اسکندریه
 نام یافت نخستین حاکم سر و بار گردیده کارهای خوب کرده و وفای در حکومت آن ملک
 پیدا کرد و سرور در آن کلانش در پروردگار و در اسکندریه که اراده مجلس
 ملک سور و بی داشت و بر بوقت یا که می باشد حاکم روینا بر نصار انجمن بود
 و که می بی از هویندیس بگفت یافته اسیر شد و بکشند و بکشند که در ششم خرداد
 ساخته تصویب در کرد و یا شهر بزرگ البانی که سیدیه منتهی باشد را از او خط کریم
 پانا بمصنوع سپردن کرد و اسکندریه یک سو سو سه نایب او را بایده در کرد و یا بایلا
 بعد در آن سیم پانا را کشت و بر عت نام بطرف اسیان را در آن آمده در آن
 شهر حمله کرده سلطنته قلعجات ترکان که در ابروس بود گرفت مردم عثمانیه را

سلطان مراد که در زمانت عهد در نصرا شهر بود اراده اخراج کند
 کرد و در آن ایام و بطنان اکثر خرابی بود و فتن را که بر بنا و رانی بنا بود
 به تصرف او کرده بود و بخیال اینکه اگر آنها با سکنه یکدل شده بر عثمانیه تازیدن
 محال نبود و در آنکه سکنه یکدل می نمودند سکنه یک قلع انولایت
 که زمان ساخته بود و یک سکنه را که در سبطی عمار که از قلع حکم البانی بود و
 بجز افتوح ساخت و قریب چهل نجاه هزار سکنه فرستاده بود و بر مالک فرستاد
 و اسباب او رزاده خود را که مرد دلاور بود و علی پادشاه میرزا عثمانیه را
 تا چهل هزار مرد سکنه یکدلی بفرستاده بود و او نیز کشتن در رود
 سکنه یکدلی با سکنه سواد شده بعضی از سکنه که او نصرا شده ملحق داد
 ما ابوالا و سلطان سواد سواد شده بود و العوض بعد سکنه علی پادشاه سکنه یکدلی
 در که سکنه شده در ابروس سکنه و عالم سبطی غیر او کشت و قبایل و اقوام
 خود را در رضای دیغان آورد و مردکی که ابوالی سوس در مالک عثمانیه
 در آمده و عبده بین و سکنه که بویط و حرجی احما که فرقه برادرش رسید
 و سلطان مراد با سکنه عظیم سکنه سکنه بجا صره برداخت و سبطی سکنه در حلقون
 و طاس را بر بال و زناده در خواست صلح کرد و سلطان مراد رسول را با
 زیر بجز کرده تاخت آورده که سبطون را بجا صره زد و غریب پلوانی سوس بود
 خلیج گذار ساخت و این راه در سکنه بود و سکنه سلطان دوا سیر

خود و پس مصطفی را با فوج جری ساخت ابروس را سر کرد و منع فرمود که نا
 وصول لشکر سلطانی جنگ نکند و یک بران ابران کین کرد و چهار از
 کان گشت و سه صد سیر گرفت و از طرف مکنز در ضربت سوار و پناه پیاده
 کشته شدند در بنوخت سلطان مراد کبود و ابروس کجینت یکصد و هفتاد و
 رفته بقبطی بغداد را محاصره کرد و مکنز و یک مردمان بسیار سال و زمان بکلی
 را در ملک و بقیان فرستاده مکنز هر را بر فتن کرد با دو بکر قلاع اجازت داد
 و خود داده و دو هزار سواران حیدره میدان آده بجوابی لشکر عثمانیه پرداخت
 و فریب سی هزار از لشکر سلطان تپاه کرد بالاخر بقبطی بغداد و بعد جنگ بسیار
 مفتوح شد و سلطان بمحاصره کرد با متوجه شد و با سیبیا قلعه کبری برداخته
 دیوار را شکست و رانی و نظیر قلعه کبری در دلاورد و دانا بود و مکنز یک
 با همان فوج سواران بناخت اشتغال داشت سلطان حاکم روینا را با سی هزار
 مرد بمقابل مکنز کند آهسته زنشان مادر یان بول آید و چند ماه در انجام
 قیام و رزیده بالکرو اسباب بسیار ساخته و داخل ابروس شد و درین مقام
 بیان مکنز و یک در بقیان بخش شد و چون بکین عند الوصول سلطان یار و دو
 شدند سلطان باز بمحاصره کرد و بارداخت و مکنز و یک نگاه در کرده بیان
 ابروس و بقیان در بعد نایب از گرد یان نایب بمقابل پرداخت سلطان
 لشکر او بهره کرده یکی را بمقابل مکنز و یک و دیگر بمحاصره نامزد کرد و مکنز یک

اینها در کرده جنگ صعب کرده بر لیکگاه سلطان آمده بر ترک رنجته بسیاری
 کشت سلطان بجای هزار سوار بر کردگی ابری بد فتنه نام و دشمنان را ده محمد بن
 متوجه شده سکندر بیک را در میان گرفتند و سکندر بیک سده را قطع کرده
 بدر رفت و مادام محاصره جنگهای بسیار واقع شد و در همه واقعات ترکان
 مغلوب می شدند و سلطان هاجا با ستم و سنا جیش برداخته و دشمنان را ده هزار
 نیزه همپا کرده سپاهیان داد ترکان نیزه و زلفه و خنجر و کلاه و کلاه
 آن هم نیدس و مسکمان با تمام جنگ سالن لشکر بر غنائیه کشیدند و احرار
 بیک ده هزار دینار خراج سالانه پذیرفت چون جرجی حاکم سردیا در آنوقت
 با سلطان موافق بود این خبر اول بماسع رسانید که بعد مرک بولای سلطان
 لا و بپاس من المرتبه سالار شده و لشکر بسیار و قوی دارد و او لیکه را بیک
 گذاشته از دلوب گذشته و سردیاریش حاکم انجا را بطرف خود دعوت
 کرده است و پندس حاکم بلغا و بجانفنت ولایت خصفت یافت سلطان مراد
 محمد تحقیق همین خبر انهار ملک خود همراه داد و رسیدان کنود از ملو ادبار
 ارداب سکامین گذشته سلطان مراد بر نیکان حاکم کرد و آنها بد فتنه
 و سلطان ضرب پنجاه هزار مرد که کشت فوج نیکان بود در میدان داشت
 و دایموس هر دار او لیکه که بر سیره لغار بود بایست هزار بر سلطان مراد
 حمله آورد سلطان لواران خود و زمان داد با او را بود در میان گرفته

تقبل آوردند و سپس ازین سبب هر سال کشته میدان جنگ را کد است
 و جذر و زنجک کرده سنگت ناخن یافت و حاکم سردیالت هزار نفر را
 و چهل هزار غنایه جنگ آمد و سپس کوه خزینه اسیر حاکم سردیالت و ذخیر خود
 بر پیشش داده بخت یافت بعضی گویند که سلطان مراد با سرداران نهار را
 داشت و اندک بر سر نیزه افتاد چون سلطان مراد با دربان بول
 معاودت کرد طری شانزده محمد با دختر کی از ایران ترک بعل آمد و سلطان
 در اغار استلا بجاه و در سبب اعمال شراب از جهان رفت عمرش چهل و نه
 سال بود و در سلطان محمد ثانی خلیل وزیر عظیم در وقوع حادثه سلطان مراد
 شانزده که در ایران لول بود و مراد و سلطان محمد بخت نشسته ایران را
 نوازش کرده برادر خود را که شش ماه بود و مادرش را که دختر حاکم کربلا
 نزد پیشش فرستاده بود و غل بر این تفرک و با فطنت پس فیه استیول دلی کرد
 و در الوقت قهر بسیار ضعیف داشت و اکثر سلاطین آن ملک خراج کد اغنایه
 بودند اول سلطان محمد اراده اخراج فرامایه که با پرین بی اندازها کرده بود
 نمود و وزیران قهر بسیار ضعیف او روحان سلطان فرستادند سلطان مراد
 در ااطلن بود و خلیل وزیر را که بک فرستاد و بعد سلطان الیمان شریک را با
 بول روان کرد و تعاقب خود رسیده او رفان را سه صد هزار درهم مالیه
 مقرر کرده بسیاری رد الثواب کلان ترسب و زود و و علمه نمر که با خود

بنا کرد و کرکیان نمیدانستند که چرا قلعهای نباشد و قیصر آنها را بی فایده میداند
 و از سلطان خراج ارسن خواست سلطان فرمود که من در زمین خود ساخته ام
 قیصر باید پس ملک و قلع بر داخت مردم خبری اعلی بجهت ارسن نو کرد و یکی از هزار
 کس نزد قیصر جمع شد و قبل ازین که این مردم در قلع با تمام رسید استعداد و اسباب
 قلع داری کرد چون خبر تمام اطلاع سلطان رسید بنوک تمام داخل ادریان
 بول شد و انجاسه صد هزار مرد و یکی فراهم آورد و قیصر باراده اتحاد کرکی
 و لاطین خرج بروم رفت و سلطان محمد اول بدینجهت از آن برداخته بالاخر
 کرکیان دیدند که جهات اعلی از سه بل نمایان شده و علاج دیگر قریب هاست
 رسید و از هر دو قلع و دلاکترگان برای محاصره در رسیدند انگاه قیصر از
 سرکار آگاه شد و سلطان محمد برای استعدادهای چوبین قران داد
 که بران انواب را نشانند و فرمان داد که قیصر و اقربا و ابرار و مردم اکابر
 از مل و مسبب حاف اند هر جا که خواهند روند و خوشن فرنگ گویند که لب و غم
 می شود که علامه آغاز بند و دیوار بر روی به نصف رگمان در آمد و سلطان محمد
 خود و عسای آنها در دست کوفته نزد می نمود قیصر بر دست یکی از باران
 خود کوفته شد و همچنین دیگر سرداران او کشته شدند تا در دست غمانه نیامند
 و بعد یک روز ترکان یک پاره قلع به صرف آوردند و گویند از آن کشته شدند
 پس چهار روز و قلع مانده سوکت تمام داخل کلبهای منطاصو نیامند

غلیظ را بر انداخت و جل قلمه گیری را باطل ساخت و غنچه بخیل و زیر غنم
 را که در قدرت او پدرش کارهای عظیم کرده بود گشت و باز به حکام قلمه را چه
 نزد هم چون بعد بخت روز از استخلاص منطقه و بادریان بول مراجعت کرد
 و تقیبه ۱۳۸۰ و بعض سال دیگر در همانجا بود چون دریافت که عالم سر و پا مرد
 و پسرش بجایش نشسته اراده سر و پا کرد لیکن چون خبریان جزیره بود
 و پسر و عجزه جزا بر از کلا کو ماغوی مانعید لکریان سوختن و دور
 جولای ۱۳۸۰ سلطان محمد اراده لغز تا یکصد پنجاه هزار سپاه و سه صد هزار
 بنود و غلام سر و پا را بعد چهار نوبت آورد لیکن سوختن با لکریان شهر بخانه
 گشت یافت و در آن بوش قریب چهل هزار از ترکان مغول شد و بجای
 مکر و اتعیند و سوختن زخم برداشتند همان عارضه مرد و نگران لب تبار
 نکان را بغارت برده بغیر آورد و لوب بناه کردند و سلطان نیز تمام
 مکر را خراب کرد و غارت آن طامس و دبطر لوس برادران فیض کرد در
 سور یا بود مذبحه اسباب نرد و غنچه سلطان محمد ترخان را بمحافظت کرد
 فرستاد لیکن ترخان و بعد از و پسرش احوال یافتند مکر سر و پا در آن
 نوزده هزار دینار خراج هر سال پذیرفتند و سلطان محمد در شرف ۱۳۸۰ ابوالحسن
 موریه نموده آخر سال بدان حدود رسید و لشکری بمحاصره کورنطه که در دست
 اسان شعلق و دبطر لوس بود نمود و مطر لول از وصول سلطان برین حال
 گشت

کشته شده را کذاشته به صرف کویا یعنی سارطا در دست او ماند و فاس تمام
 سال در طوعه سلمیکجا بوده جنگ کرده بالاخر راه دریا باطلی رفت و سلطان
 که مردم بسیار بود طامس را تعریف کرده گفت که در تمام جنگهای سوریه همرا
 علانان دیم که طامس مرد بود و در مطر لوس سوزن و غنای خود را در لای
 دلو لوس بیرون فرستاد و سلطان نایره محارمه کرده گرفت بخلا ابراهیم
 دختر و مطر لوس بسیار حسین بود سلطان برو عاشق شده در نکاح آورد
 سلطان محمد اگر در ترک بود که فاضل شایه دیگر می نسل او در آن زمان باشد
 عدد زبان لاطین و ترکی و عربی و فارسی سخن می گفت و در مساحت و هندسه
 و انالوژ و بلده این را در تصرف خاص خود گرفت چون خوبیان با سلطان
 بجنگ پیش آمده فایضا یعنی سر و گرفتند سلطان از این سبط پس انزعاج کرد
 همرا با ستمون فرستاد و در میانهای اول که طرا اید را اسیر ساخت و زمان
 حاکم انجا کرده هر ماه از خیر سکونت و نماند سلطان محمد دو صد یلاد و
 دوازده ولایات از نصار گرفت و زن پادشاهان حسن سلطان محمد پادشاه
 معاصر سلطان سمنی بود و پس سلطان محمد با جهازات در طرا اید رفت و راضع تمام
 خاندان نقل آورد چون سلطان سکن در یک برترکان معلوم شد و خیمه بانشاء
 باد و از رده نیز اسوار حجب با بروس فرستاد و او از آنکندریک و
 باد و از رده آنس اسانکت یافته اهر شد یکندریک رفت و همان

اسمان با از خود بیرون نهاده سلطان محمد را بجنگ خواست مانع آمد
بعده اسکندر بیک از افلاک پادشاه بچین مدبافته لغزادر اجماعه کرد
سلطان محمد موسی امیر سبالباس را با چهل هزار بر دوش داد و ابیکندریک
جنگ کرده نبرست فاش داد و بسیاری از لشکرش قتل آورد بعد از آن
موسی نهم هم بیکد ریگ بر خود گرفته از حضور سلطان محمد اجازت یافت
و از کندریک نهم شده مرجع کرد سلطان اسرار الوعد به سلطنت آورد
در خدمت گرفته با امیری بر سر کندریک فرستاد و دست یافتند
آخر در ۶۱۰ هجری قمری واقع شد سلطان اسکندر از جزایر کپا کوفه وزیر را
در آنجا گذاشت و لوکوس بر دست محمد و حلاص سفوح شد و عزاده اش
چرمن لوکوس که بحرف جان از اسلام مرید شده بود حکم سلطان رسید
سلطان بر بلاد دوس پسر را غول درای داد و او الیکه ده هزار کرد و پنج هزار
مرد محمول سپاه قرار داد و او ازین امر عاخر آمدن بغاوت و در زید
و با حسن امیر غمانه بجنگ پیش آمد شکست داد و زبکان را امیر گرفت
سلطان محمد با دوشه هزار لکر و الیکه توجه شد و جانات را بر ایستاد
روان کرد و کوبید اممی هوای بوغدان مرزبان قزویند اتیا که در جنگ
همراه بلاد دوس بود بوده است و قلیا بر کنار دلوب محصور شد و مرزبان
قزویند اتیا که در جنگ همراه بلاد دوس بود بوده است و قلیا بر کنار دلوب

محصور شد و جهازات سلطان میدیا در بلا سوم را که از بلا دشمنان اند
 آتش زدند و لشکر پادشاه دیو ولایت در آمد بلا دوسم عیارا در
 اسصار و قلاع شکست خورده بود و خود را باده هزار سوار جنگ فرانی میکرد
 سلطان برادرش در اقولا را حاکم آنجا کرد و در اندک ازین بلا دوسم
 رسیدند به لغزاد رفت و بدست ارکان کشته شدند و اکثر از لشکری بودند
 بالمره و ما و طراسلو اینار و بجای و ران در تصرف سلطان در آمد و در ۶۳
 باز سلطان بر سر سوراخ پویش کرده نظر یافت در کلیای سولی ابو طلیس
 که در وسط منطقه بود خراب ساخت که آنرا جو سلطان بزرگ بنا کرده
 بود و در آنجا مسجد بنا نمود و بعد از آن سلطان صدقه مسجد ویران کرد
 و در بزرگ سکو بنام پارسند و در ۶۴ سلطان طیفین حاکم بوسبارا
 ملک او را تصرف شده داخل قلا و اینا کرد و دستدل حاکم اهل کرمان که
 بابرادر خود در باره سلطنت تسلیم داشت سلطان محمد حصه سندل را گرفت
 و مفتخرین برادر و بکرش شایعیت سلطان محمد جان گزیده حاکم البرهان شد و
 بالاخر مرزبانان ولایت مقبول شدند فی الجمله و بقیان را طلیان بار بر سر
 پوشش آوردند و همگیان بزرگ کی پس بونیدس بر جان آنها را زد کردند
 و بموس گرفتند لیکن در اوس از بطلین سکت یافتند بعد ازین در سلطان
 بر سلطان محمد پویش آوردند با بوس ایشان را با نفایس کند و یک

نیز سعادتمند گردید که بر ملک عثمانیه تازند و بطنیان بدو سکندریک در صورتی که آن
 بر بطرانس ناخته شکست یافتند و اسکندر بویک را فتح برفتن دست داد و سلطان
 بمعاینه این حال نماند و صد هزار مرد بباردوس نفقت کرده بمحاصره کرد و بپادشاه
 و سکندریک در آن زمان بر دبه کوی برد پال دوم کجفت و سلطان
 شاه بادرش را بمحاصره کرد و نگذاشت که راجعت کرد اسکندریک باز آمد و دو
 ادر انگشت داد و محاصره را بر خیزاند و سلطان باز روضه ابروس شد
 بلده و پس بنا کرد که لب آن نام ملک اسکندریک خراب شد و او در لب
 شهر دبطیان رفت و در لب بمرگشت و سه یا چهار در شش ادر و در میان
 استخوان او را از کور بر آورده ریزه کردند و ابروس ملک تمام ایشان
 داخل ملوک عثمانیه گشت و سلطان بر چهار زات دبطیان و ملک شکر بایان طغیان
 بسیاری از توپنها و سر و یاد اکثر خزایر بر کلا الوسخ ساخت لیکن دبطیان
 در آنوقت حاکم کرد باسط که رزمهای پوتیا واقع است بودند و سلطان
 سه صد هزار مرد روان کرده متعاقب ایشان خود را بعد روان بی توپها شدند
 و محاصره کرد باسط برداخته اکثر خزایر را گرفت و بخلاف عادت خود دبطیان
 و سران و قلمداران ایشان در از رنج کشید و در آخر حاکم آنجا را شکل و نمایان
 زیاده داشت بسبب عدم قبول مراد و محبت بقتل آورد و فریب نشسته افسار
 باز با اجتماع حاکم برداخته که محمد را بر پشان کردند و بر پوتین جن و ناز وای

طراشید لنگر کبند و سفار آن زمان با اسکسوس چارم و پادشاه
نابلس و مصر و یهود و دیپشان بر کردگی کسوسیم و چهار سلطن پادشاه
نابلس رنبا و عثمانیه غلبه آوردند و متعاقب آن چهار ارات نام برپوشند
در پیمنا را گرفته نادر و ازده مقلطه غارشا کردند و در همان زمان
پادشاه پارس نیز بر سلطان لنگر کبند قوت نصرا افزود و در ۴۳۲ هجری
سوس و چهار و بیطیان بر ولایت لیدیا و ریش هر دو پادشاه غلبه آنها را
باز کرد اینده سورد مراحم سلطان گشت و رخصت حسن در آن زمان بر عثمانیه
تاخت و سیدار خود در فرنا و پارس زین الدین در جنگ مصطفی بر سلطان
گشته شد و لنگر گشت یافت پس صلح میان سلطان و اجل حسن افتاد یافت
و بر ملک فیدیم لیدیا افتاعت کرد و احمد سپه دار سلطان کافه از خوبان
گرفت و بر نامارخان طغر یافت و سلطان محمد آنرا گم نام کرد و سفار
آن عثمانیه از استیضات حاکم دای پد و مال دویا گشت یافتند و سلیمان
گشته شد و مال دویان عند الوصول لنگر عثمانیه با سوار با حصار کرختند و سکنند
یک درین زمان رده بود و سید سلطان دیگر در کرد ماریدند و عثمانیه مجاز
بر دانه گشت یافتند و سلطان هفت کرده سقوطی را با یکصد سی هزار
محاصره کرد بعد از آن سه و پنجاه صد هزار المکر مجتمع شد و سلطان عاجز
شده صلح خوانند و سقوطی و لیس جزایر و طاروس از نو با باج

سپاه دادند و بالاخر خراج گذار عثمانیه شدند هشت هزار دینار هر ساله
 برای تجارت بخراسان و دیگر بلاد عثمانیه می دادند و سلطان یازده و یک
 صکیت دوس و قلا نیاکرفت و علی یک قریب الیا جولیا از سکران نکست
 و قایم درین من مصلطه بود و حسن حبیب یار داشتند و حاکم انجا بطور
 امس بود سلطان و محمد هشت هزار در میان سوختند و آهابل بسنه
 محاصره برداشتند یکی از سردیان بل را نکست و بیاری از ترکمان
 نپناه شدند و بعضی هم از عثمانیه گشته شدند و حاکم هر دوس عاجزانه از
 شجاع سپیدار عثمانیه انجای برخاست محاصره کرد و سلطان محمد همیشه نینای غمناکی
 روی کبری داشت مگر از قوت نصار که در آنوقت بسیار بودند نمی توانست
 قبل از ترک خود کشی بزرگ در دالان بذر مافت و نیا فراسم آورده پارسا
 سوی ابادی الریا و کزمن الطر الطورمان داد و ان را یکدفعه اطلی داشت
 و بعد فتح آن ولایت بمطبطه راجعت کرد و چون که خوش حسن سلطان رسید با و فرستاد
 و سلطان بهر در آنوقت بسیار پر زور بودند و تمام اتفاق کرده فصد سلطان
 نمودند ایند سلطان بهر خور مار در انجا بایله بصر حسن فرستاد و او نکست
 و احمد پاشا ار سپه سالاران سفید سلطان عزیم اطلی و از و سلطان در مطلی
 بی قریب یا سمارضه در سلسله آمد و عمرش مفاد و یک سلطنتش سی و یک سال
 او پادشاه بیک کار و مری علیا و فضلا و دایران بود و خود عالم و فاضل پادشاه

از وقت زبان کرک و کلبه و عربی و فارسی و لاطین خوب می گفت
 و مانند پدر دل خلیفانه و ضد شایسته داشت و شاعر خوب بود علم جنگ
 بنکوبه داشت و تصویر خوب نقاش میکرد و در علم تاریخ و اسطر و دنیا ماهر بود
 سلطان یار بر دوم چون مصطفی پسر کوسه پسر سلطان درجیات
 او مرده بود و بعضی گویند حکم سلطان کشنده مرزن احمد انار استخوان
 و پسر دوم یار بر و پسر دیگر یار بر و در هنگام مرگ پدر هیچ رفته بود
 وزیر اعظم او را از مرگ پدر آگاهی داد چون مادر مرد و پسر او بود
 از حج بازگشته گفت خود را پسر ابرخشت نشانند ما من بایم خود خود
 مردن و جوان فکوکار و باجا بود و سر بر آراشد و سکه خطبه نام او کردند
 با سرباز خود را حاکم اکاسیه دانسته بطوریکه درجیات بود و حج تمام کرد و
 نه ماه برگشت و فرمان داده بود که تا آمدن سن و زمان پسر برسد چون
 خود را از زحمت پدر آگاهی یافت با تمام ارکان سلطنت و اکثر قریب
 نیمی که در آنجا او را ابرخشت نشانده بود پیش پدر رفته حاج بر سرش
 نهاد و این در سن او دوازده و یا بیست و هشت و دوم و پنجاه و دوازد
 و خود را اعزاز کرد و او در آن وقت نوزده ساله بود
 سلطان محمد در عهد سلطنت سحاک فکوکو نوم بود مادر پدر سلطان نیکو داشت
 می گفت که پدرش خط و لایق عهد نه کوشته اند از قریب بر سر ما بقیت نهاد

برخود گرفت و لشکرا را فراهم آورد و سلطان خبر یافته بمقابلت یافت احمد
 جنگ معصب با هم کرده فریب پرومار و طغیان یافت و او به بر فطی نهاد شاه
 سحر که خنجر بر فانیهای انتقام برد و زین او را کج فرستاد بعد از آن
 با اتفاق بی عهد ملاطین قوامینه کردار یک و طوغا با لشکری کران میان
 اگر بنوم دارند اسکر ساخت و یکباره از احدیت به سالار بار یکشت
 و این لشکر یکم سلطان کشته شدند و موافق صفت پدر بنوم لکر کشید و زین
 بلکه بخشید و جیم از جای بجای رفته و در بند کلبه بارین بجای کرم
 شفق شد و سونیک حکم بر دس او را از کلبه بارین دس طلبید اما از طوط
 سلطان بر سیده او را بر چهار زان او داشت تا چهار صم خط حکم کرد
 و حکم او را نزد خود جاداد و سلطان چهل هزار در صم صرف سالانه تفر داد
 در آن هنگام چارم ششم پادشاه فرنگ با بنای لکر کشیده نظر یافته بود
 و پادشاه نمکری در خواست فرستادن جیم کرد تا بعد از آن در صدد عقیقه
 نازد و چارم مشتاق بدار جیم شده او را خواست و هزاران آن رسول
 ما پاد سلطان مار بر طلب او رسیدند با ما با او بیعت ششم جیم را بر دس طلبید
 و صم از غایت عزت دبی با او پس با ما قبول کرده در روم سطر بند نموده
 بطریقین از ولایت با پس رفت در هر یک دو صم را اختلاف است
 گویند چون پادشاه با پس او را بکلفت نهیب نصار کرد او خود را کشت

الاس او بنبول آمد بعضی بر آنکه در طرسینا بود و چارش بر آن بخت
 و او در آن و بعضی گویند که الفاسو پادشاه نابلس از سلطان بارسید در
 جنگ چارش استعانت کرد و بنابر رار رسول فرستاد سلطان بنابر
 نوارش فرموده راجع گردانیده و رسول خرد باسلط کثیر که سورش عاریس
 و فاکند فرستاد و مخفی خطیب پاپا اسکندر ششم باد و سه مدنهوار کرد و ماروش
 ناردادن هم فرستاد و پاپا جیم را بر زیر لاک گردانید و این و لم فمه
 در ۹۵۰ هجری بوده و قایم سلطان در ۸۸۴ هجری با حکام سوریا و اخص و کلی
 و انهدمان مرگ رذنوب گرفته و کبد بخرید و لوما ساخت عبدازان کثیر
 بفرمانیه کشید سلاطین انجارداد جنگ گشت اگر چه سلطان مصر او آید
 و کرد چون احمد باش از سر دس برگشت و رعیت او اسحاق باش
 که در شورش را احمد باش نسبت براففت به مصطفی برادر بزرگ سلطان طرابلس
 بود و معایت احمد باش فرار داد و فرمود که احمد باش ضم را در سه خلاص داد
 چون احمد باش ملازمیت رسید سلطان او را شراب بسیار داد و احمد
 مرد چون بزبان او مرگ فتنه را داد و ممکن شدند سلطان احمد باش را و او
 کرد عبدازان با برید لشکر مالدیور کشید در ۸۸۴ هجری انظر نایف و دو کی
 و دو مالدیور ماریت او رذنوب و جل نزار از این ان کشته شدند عبدازان
 مارداراده جنگ مملوک مصر کرد و قایم را کعبه را مبد و خواست لشکر کثیر

فراسم آورد و سلطان علی دولت را بمصر فرستاد و او مصر را ناخت و ممالک
 محمود شاه را تا ناخت ولایات عثمانیه مغرر کرد و این جنگ مدت بسیار اندید
 یافت و ولایات بینا که متعلق فتن از عثمانیه ناخت کردند جنگهای بسیار
 و بالاخر عثمانیه منظر شدند لیکن تا جهازات ترکان بسیار نباشی رسید
 تا چار سلطان مارید خوانان معالجه گشت و بشرط باز دادن مالک بمغریه
 صلح انعقاد یافت بعد از آن سلطان مارید بر چکس بورش کرده منخران
 و سلطان مارید که سلطان دیندار بود از اعانت سلطانان اندیشید و حب
 دیده جهازات از راه بحر روان کرد اگر چه بمصرت بدو طبع نصرا را رسیده
 اما سلطانان فایده بخشید بعد در ۹۱۰ هجری تقویم بنهید و بغیر طایف و ماطا
 فرت دوا و امفوجات متعدد بر نصرا دست داد ملک بسیار مصر را
 در همان زمان سلطان بایزید و خردمند بنزه یوزن من را بکاخ آورد
 و در ۹۱۰ هجری از جنگ میان عثمانیه و مصریان آغاز شد و عثمانیه ملک بسیار
 از مصریان گرفتند و در ۹۱۲ هجری در عثمانیه بر بر بود میان جنگ کرده
 غالب آمد و متارن آن اعدا و سلطان در استیصال که بخیر ظاهر بر اگر
 مورخان را اختلاف است نصرا را گویند که محاصره با لظرد در کرک
 در ۹۱۰ هجری بود بعد از آن سودون بک گرفت و کردنی نیز منخرند و بعضی گویند
 که این ممالک از دینطیان با غوای سفورطیا دوک میلان گرفت و فخر را

مسبب بختی چهار نصرا یافت و درین زمان قزلباش و بکر مالک اعلیٰ سرکرد
 لیکن در سه سال بود و چهار دینگیان لبست چهار غمانه را در بکوفت با نفاق
 چهار زان آیین گرفت و جزیره اجینا و بلده سفالو بنا و سلطان بند از آن
 یک چهار زانان سوخته بازو کشنی و قلع بکس گرفتند و در سه سال دینگیان
 تجارت بسیار اطراف ذمه کرده شافع یافته اند بسیار پدید آمدند و با عمارت
 جنگ کرده بسیار نظره و راز و انچه اروج گرفته بودند از دست دادند
 و بر بطنش زور آوردند بعد از آنکه قریح غلبه آوردند دینگیان با غمانه
 صلح کردند باز دینگیان با نفاق چهار زان با تمام خرابی ریلوس بدست آورد
 معصده ایست بعضی بعد از شافیه بسیار بکوس بر لوس سررکان و سفالو بنا
 به دینگیان ماند که اینجا تجارت استنبول و بحر اسود بگردند در اوقات او را
 و اسکندریه یک با دینگیان ساخته در کسب با فروشش برداشتن و سلطان
 را توجه بدانظرف ضرورتش دینگیان صلح کردند سلطان معده جنگ ممکن
 کرد که در آن مدت لشکر بازش آورده شوند و قلع درین اسما شاه قلی در ایالت
 لشکر و نهزار مرد فراهم آورده اکثر فواج را ناخت بعد از آن رگر خوسایگی
 آن ولایت مظهر شده ابر گرد و نظایره را تصرف نمود و در سلطان که حکم
 نجیب سا بوده اوقات حکمانه داشت بعضی لشکر برای فرزند هکت با
 چون سلطان درین ایام لبس صلح و غیر متول بود و او ظهور باغی اطلاع داشت

تا آنکه عمر منی شانزده رسید پادشاه بدر یافت ایحال سرداران و وزیران را
 بر بخبری غائب کرد پادشاه علی را بمیدان فرستاد و با حمد بپیش نوشت که از ما پس
 بیدار خوش شود و شاه قلی درین وقت داخل قرامانه شد بر همه سرداران سلطان
 شکرش گفتند قتل یار کرد و بمیدان خزینه آمده مقابل علی پادشاه است
 و در آن جنگ هر بیت یافته بابران رفت بر دست شاه اسماعیل صفوی کشته شد
 سقار آن زلزله شد بدو فرطیله ظاهر کرد بدو عمارات بسیار افتاده
 و پانزده هزار سکنه انجام شدند بقیع سلطان امر شده مسطری تور خود
 که غزلت گزیده اوقات را در علم و عمل تصوف می گذرانید و دلبر بود و دوزخ و سلیم
 سلطان احمد را بولایت عهد اشاره کرد و او در آنوقت حاکم الکونین بود و سلیم
 ملک طرا سیند داشت بکسماخ خبر ولایت عهد را در آنجا آورد که شنبه
 بطرف ادریان بجله و بدر اید ز روان شد لیکن ترکمان این حال را از سلطان
 مخفی داشتند سلطان ازین سخن خیر یافته سوار شد و قریب اندلس بر سلیم ظهور یافت
 و سلطان سلیم بجهت خود خان کریم پناه برد و سلطان ناصر از احمد بدکان شد
 او را بکسماخ خواند او انکار کرد و غمگین ببالگ خود رسید و صفوی را بکسماخ
 تفاوت آغاز نهاد و لهذا سلطان بپرسداد رفت خود تور خود را طلبید و بدارالامان
 رسیده بدر راه دست کرد و لیکن دلش نادر ماری و سری نمود و پان بدو
 و احمد صلح داد و احمد از صفوی روان شده و ولایات لرستان که بالکل ویران بود

گرفت و بکرم از طرف کعبه برای آنها بندگان حباب خود بخدمت پدر روان شد
 چون خبر سلطان رسید فرمود تا امد را بجلد بیاورند چون سلیم بخدمت رسید سلطان
 او را لایق ولایت اهدا و بدو پنج بر سرش نهاده نصیب یوسفان و سلیم عرض کرد
 که پادشاه در استنبول خود تامل فرمایند سلطان فرمود و دشمنی در یک نیام بکنجد
 پس سلطان اینجا خواست از مضطربه گرفته بایاران خود بیرون آید و سلیم حاجت
 پدر بر گشته بکستبول رفت و سلطان مادر در سلسله از عرش نشست و در
 و سلطنت اوستی و در سال بود بعضی عرش نشینان گفتند که سلطان سلیم
 اول خود فرود که در وقت نفست پدر در استنبول بود و با معیار زنده غزل کرد
 لیکن بزرگان او را و بیعه سلطان مادر بدادند و عرش سلطان سلیم اگر چه
 بر تخت نشست لیکن از برادر خود احمد که بالکرب پدر دست بود و نه نشین داشت
 و از نو بیری او حساب میکرد سلطان اول خود را قبول آورد و بعد از آن
 بعد از آن هر که از طرف مادر برادر داشت قبول ساخت و از اکثر سلطانین
 و از کاکان دولت خانه را برداشت چون در الوقت نیامع
 خارج شد و در پان بولی را داد و الکک خود بعد از آن در سلسله اراده بایس
 کرد و در میدان غلدر بان قریب بزرگ قابل نصین دست داد و سلطان بزرگ
 را خرابین سپرده در حصار اتواب نشست و سپاه پاشا را بقیه شاه اسماعیل
 فرستاده بود و جنگ عظیم کرده شاه اسماعیل را کشت و دو بیاری را بگریخت

و خرابین و اسوال شاه اسماعیل را بغارت آورد لیکن ایران را بغل نیاورد
 غلام ساخت و سوره خان نصرا گفته اند که چون مراد پسر احمد بیارم پناه برد
 و شاه اسماعیل او را در خزانه داده باده هزار سوار داده تاخت گیاره
 فرستاد و دواسی او علی نام را سرا بابت هزار سوار فرستاد و بقیه پناه اسماعیل
 در اردبیل بود مراد اکثر تاخت بر کپادو پیا آورد و سلطان سلیم پاهل پناه
 در جلدریان فوت نوی در اردبیل که انجا شاه اسماعیل بود برسد و بیان او
 اسماعیل سو الجواب شاه اسماعیل با خلیج مراد رضا داد و بعد جنگ صعب گشت
 بر بارسیان افاد و لیکر سلیم سلطان در یوسف سه صد هزار بود و اسماعیل
 خود مجروح شد و این جنگ هفتم گشت سلاه ابو و سلطان به نبر برزیده
 بحامره برداخت و بسیاری را از زنان فارس اسیر گشت اسماعیل اسیر
 شدند و یکی از زنان نکاح پنا و درآمد اگر چه بزرگ شوق شد لیکن سلطان
 در آن تصرف ننمود و شاه اسماعیل غریب لک صعب فرستاد آورده تاخت زمان
 شمول شد و سلطان سلیم سر ما در نزدیکی بزرگدراوند در کان وقت وصول لک
 ایران چنان مضطرب الحال روان شدند و چون که و نهار رسید از ایشان در
 فرات غرق شدند و در سکنه کوهستان اکثر اطراف لشکر عثمان را
 انقضی سلطان سلیم بصورت تمام ملک خود رسید و لشکر طرابلس را در
 و جردری می کردند و گویند که این همه خرابی بسبب علاء الدوله سلطان کوهستان

که دوست سلطان سلیم بود و واقع شد و سلطان سرآمد را مسجده کنه را این
 سال دیگر بیان بنیان پادشاه سپه سالار روم و سرداران فارس جنگ
 آمد سرد از فارس گشته شد و توکان را تو را یافتند چون سلطان سلیم را علما و اولاد
 ناخوش بود و در سلسله ابرو لاغری بر رخ کرد و او در بیان کنه جنگ
 صعب کرد لیکن بسبب یوفائی علی یک سردار واران خود کشف یافته حکم
 سلطان فضل سید مدام که سلطان سلیم در جنگ پاریان بود و سلطان
 اکثر ولایات او را تاخته تصرف شدند چه اسید صاودت او می داشتند
 سلطان سلیم سر علما و اولاد به ویر فرستاد و همه ران زمان همگیان از
 پاشا گشت یافتند و پاشا بنیاد از همگیان شعله ساخت و اکثر ولایات از
 همگیان گرفت و سلطان سلیم با نظام حاکم سقوطه شول شد و برخی از
 علما و اولاد به علی یک داد و در بعضی پاشا را حاکم کرد و بالکری توان
 بمقابل پاریان گماشت و فایده و درین وقت همگیان بمحاصره بند را برد
 و سپه دار سلطان آنها را عاجز ساخت و در سلسله افاری عمید ماکن ولایت
 بیان بر باد و ان از عهد پاریان برآمده سلطان سلیم پوشت سلطان
 اول قوی برایشان اعتماد کرده بعد از ان برایشان غلبه امیر محمد یک را
 که صاحب قوم حاکم ولایت کرد و قواغان امیر شاه اسماعیل سوزد و رسیده ان بود
 سلطان سلیم محمد اباش کران فرستاد و محمد با سپاه حمله آورده طغیان قواغان

گشت و مار و من منوصل را از ابرایان گرفته کردن آن نواح را فرمان پذیر
و سعاد سلطان ساخت و فتح فارس را بریان بود گرفت و قایم و سلطان
سلیم محمد را بقباله پاریان گذاشته هماهنگ فارس خاطر بدو آتش و شمشیر
منسوب میسر شد در الوقت فاقصود و اوراق مصون عور لوس فرزند زوی
میر بود فاقصود و سلطان بالکریک شانت و سلطان وزیر را دست
ملاطین و واقف کاران میر کلید رسید لیکن لکن فاقصود را در صحرای
و در الوقت بهین نواح دو اردو را در میان سواران چرخ بند و خجی
بود و لکن سلطان سلیم دوم مدتها رگس بود چون بقاصور رسید بود که
سلطان سلیم مسا آن را گذاشته تاملب دو اردو را بنان است لهذا
بیشتر رفت و با فارس بان سعاد کند و بعض کارگران و صناعان از
فرنگ طلبید و لیکن ملوک خود را و آنست فاقصود را برای جنگ طلبید آن
و هر دو لکن مقابل هرگز سیف نهند و ملوک بر عثمانیه تا خنجر بی رانند و سلطان
چون دید که سواران قراول نمانند توب اندازان را فرمان داد تا
چاکرستی بجا برده به انباری کنین فاقصود مدد و آب نمایان از آب
افاده سرد و بسیاری از لکنش مقتول شدند و فاقصود استیمنی در نارنج خود کشته
که اگر توب نمی بود مصریان عثمانیه را آگاه می کردند الفرض سلطان منظورنده
به خنجر و کفن قبلان پرداخته بعد از نظام سر با بعد چند هفته عازم قاهره دارالملک

می شد و در راه به بیت المقدس رسیده زیارت پرداخته از آنجا فوج
 مردم فالتصور را بر انداخته بنیان پاشا را با پانزده هزار مطلقا کرده داخل
 مابان می جانین فالتصور خوری شده بود العاری به دار
 بنجرار مرد فریب عده محکم پیش تا کلاخه کثرت عثمانیه جنگ ماطلان صلاح
 ندیم بمقابله بنیان پاشا رفت و ترکان آنها را سوبان مکره هزار گران
 مالیک کشند و بقیه بصورت غلامی یافتند و اعراب بکنه رکند اگر چه دست
 عثمانیه نمودند لیکن خوف الواب و بنا دین پادشاه را می کردند الفرض
 سلطان هیچ خبر از سلطان پاشا نیافته بلکه نظر بر سیده آنها را بسیار نوازش
 فرمود و در راه سه روز زیاران بسیار بارید و برای تند و زید لهند انعام
 و شکر سلطان کمال بانظام فریب قاهره رسید با طومان کللی در رویا
 شغل قاهره مسکراشته و لکشر حمل هزار بود و بعضی ثوب اندازان را فرام
 آورد و کراهنه دادند از ارضین از الواب کلان مایه سوزند
 یافت احوال همین اندازان دشمن مردم خود را فرمود و تا قریب این ن
 روز طوفانی عجز میانه اینحال برخاست اگر چه سزبان هر روز جنگ صعب
 بکردند لیکن از آشنایی رویان پیش نمی بردند بالاخر شکست یافته قاهره
 و صلاح و اموال اینان بدست رویان افتاد و دوران روز سزبان با دانه
 مجموع شده در سیدان افتاده بود سلطان او را بسیار مهر بانی کرد و لیکن

سپهان پاشا از فتح مصر ناگذاشت و سلطان را و کاینکه را در جنگ سپهر
قبضه رساند طومان لی قاهره رسید بر خلق متاعش ملول نبود چه آنها را قابل
نیای بدانت و لشکر تازه فراهم آورده معکرات و سلطان بخیر و نفع
کرده روز سلیم بغایت دشمن رسید بیان هر دو لشکر فاصل دو میل محصل ماند طومان
لی سالار فرج و کجوان فرمود و سلطان ازین امر آگاه شده به پویشداری
و کجین فرمود چون طومان لی حمله آورد در میان بگفت برداخته مصر
تاب نیاورده اندرون قاهره رسید چون قاهره فتح شد پاشا چار با
و قاتل را بنده ساختند بعد از آن جمعی از لشکر و شهریان فراهم کردند عثمانیه اندرون
رفت جنگ کردند و بسیاری کشته شدند لکن سلطان بصلطی پاشا را بجهت فرمان
و با سپاه عثمانیه بیشتر از لشکر در آن این را کشت بی باقی را کشته اند
سلطان فرمود تا شهر را آتش زدند و در سه روز تمام مل و غیره
بجنگان سوختند و بسیاری بطرف مل گریختند و بکینه درو با قصد کشته شدن در آن
بوده بسی مردند و بقیه را عثمانیه اسیر کردند بان بی تبدل صورت
کرده هر یک بجهت شست و غسل در گذشت در موقوف سلطان سلیم پادشاه مصر
و سوبطیا نیز نزد اکثر چرا که را در لشکر گرفت پس سلطان فرمان داد که هر که از
چرا که بیان در روز بقول دوازده ساعت حاضر آید او را امان است لیکن
هر که دوازده ساعت قبضه رسید و دیگران امان یافتند بعد از آن کجوانی شهر را

ناراج کرده و شخص خرابین و سلاطین مصر بمحل آمد چون می دانستند که بی
زنده در ملک شکست که در زلف عربی نبل است پیام می داشت مردم مخفی بودند
که اگر سپاهی سلطان جنگ کنیم او عمر را فرستد مردم شهر و ملک
که چون با جمع شدند خبر سلطان رسید آنها را بسیار رسانید عازل عرب
که نوال مصر شش مرتبه بسیار یافت قایل می را گرفته با سلاطین قتل آورد
سفار ان طومان لی چهار چکر ده هزار سواران عرب فرام آرند و
سلطان دو کس از ستمندان خود و قاضی قاهره را فرستاد که طومان لی را
استمال کرده بجنوب بسیار مذکور است مصر خواهر یافت طومان لی بند برفت
و فرستادگان سلطان را کشت و درین فرصت هر روز جمعیت طومان لی
طومان لی چهار باب در طبع عرب با هزار ملک درشت و سلطان مرشد است
سلطان سبب اینکه دشمنی با پادشاه اسد در درین ملک یکانه و اراد با
افتاده که از اینجا حصول ضبط دشوار است القصه چون سلطان قتل رسولان
خود شنید انشتمش شد زن زمان و او تا جبر میل بند مصطفی
خود را باز ده هزار ملک و عرب دو طومان سال مقاین گشته بمقام مصطفی
مصطفی بهستمال تمام جنگ و مدغم آغاز کرد درین حال سلطان چند کشتی سپاه
مصطفی فرستاد در صحنه پای بسیاری از رویان کشته بی از لشکر خود بفرست
داوده یار بنی از چو که بدر رفت مصطفی چهار شبانه روز ادراقاقب کرد

و طومان لی بخانه شیخ از اولاد رسول تباہ جنت هر چند سلطان خط و مصطفی
 پیام فرستاد شیخ مذکور طومان لی را اندر مصطفی با اکثر طوئانی بی در بولا
 بزرگ بیان آب یافته اسیر کرد و طوفان لی را با جنایات نام مجنونه و سلطان
 فرستاد و نایبها هر دو رسید و سلطان طومان خان را در وادیه قاهره اترک
 در کیفیت و طینت ملوک در نظر نهی شد و کان ذلک فی سر و سلطنت عثمانیه
 در مصر آغاز شد بعد از آن جمیع امصار را اسکندریه و غیره بدست سلطان
 افند و قاهره یک ایالت مصر قرار شد پس سلیمان بهر چهار بحر که شدن طومان
 بی عزت بهر چهار زرا کشته بخت سلطان پرست و در بنوقت چهار زرا عثمانیه
 بر بند را اسکندریه رسیده بود سلطان سلیم سر به در مصر یافت با چهار خانها
 سفر از قبط طعنه بر دو بونس پاشا را بجز گیری قلاع و محاصل آن لک کاشت
 لیکن بونس با و نایب قاهره را کد کشته پس سلطان آمد و در حضور پادشاه بقصور
 نافرمانی در عرض کشته شد سلطان و غیره را بجاک برابر کرده ایالت دمشق و
 خلیط و سرمانه عمل یک داد و سلطان که خراج گذارند و قبل وصول بقبطیه
 پذیر شدند و قوت چرا که برای لکنت و سلطان بر حسب کرد و در
 بنند و ریب عزت یافتند و مد و دیان فارس ملک سلطان و سلطان
 سلیم در ادربان بول ریب بمر بخانه سال و هم سلطنت خود در بهمان وقت
 سلطان سلیمان اول لیب قبا لونی چون تا بول یک عالم دشمن از قبا ده اطا

سرچشمه لشکر کجلیک کشیده بود و فرما و پاشا وزیر اعظم را رفت و تمام حاضر
 را بر پشت تعاقب کرده او را شکست داده کشت و دشمن را آنصرف نشد
 حاکم دیگر دین کرکس سلطان ملک ایاصهر را پاشا را داد و نوکری رفت
 بلوادر را سخر ساخت و غبطه بر کشید و دریافت که علی بیگ که حاکم ملک علاءالد
 بود قرار دفع دی می کند فرما پاشا را فرمود تا اندر بیان بگیرد و قیام
 جزیره را بود پس هنوز در دست مصطفیین بود سلطان اراده
 اخراج او کرد گفت وی و ملکی ارم کعبه س هزار مرد مستعد کس داشت
 پس سلطان با دو صد هزار مرد که از آنها است هزار مرد دیگر و علم بود و بخوبی
 شنافت حاکم را بود پس هر چند از ملاطبت فرنگ را بد ریافت اما با همان ساج
 غلبه تینان زد و آن نمایان کرد و توب اندازان عثمانیه رو بر پشت بر شهر
 شک می باریدند و انگلیان بد فخر می برداختند و عثمانیه بگشتن دیوار
 قیام می ورزید همچنان سلطان ندید و دو ان مصطفی و بری سپه داران
 کشته شد مذکور چهار ان سلطان رسیده بمحاصره و اشراج غلبه شوق کشته شد
 شرف رکوب و چهار ان جزیره ضروریات شهر را انجام می داد و ند چون
 سلطان بدید که پشت هزار لشکرش شد و محاصره شهر نزدیک رسید حلا و رده شهر را
 ثبت لیکن سحر اگر کشته شد ملک خرد رفت در هر رس سحر شد
 چون سلطان بعمر مراد حجت کرد مصطفی کلرست سحر از پادشاه

خاستند روان شد و بر طایغان نظر یافتند نام ابدوست فایز یک نفر آورد
با محمد قندی دیوان سلطان موافقت خواست لیکن محمد که وفادار سلطان بود
همه حالات سلطان نوشت که هنوز سلطنت کنیزان منظم نیست ابراهیم که هنوز سر
خواهر سلطان معاوت او کرده سلیمان پاشا را که گویان بی را اسیر کرده
بکلیه سفیر فرستاد و اینچونکه در این صلح منظم گشت سلطان و غریب
هنکری نمود و در الوقت هنکری در حکومت هوبس دوم بود سلطان با دو
نزار بران ملک سورنش فرمود و بر بلوه بود و در الملک ان جمله آورد و بک
بالبیت چهار مرد خود بکشت با کلو نا مقابله کند انهم پرداخت و لاورد بک
وای و دو طراسلویا را با خود مشتق ساخته در هوا طر جتک صعب کرد و گشت
برینکریان افتاد و برخی از اینان کشته شدند و بوس از سلطان ناله
در این واقعه لب انهم انور گشته بود و بود استفرج شد و بسیار ملا و
سخن در آمد سلطان مردم آنولایت را گشت بقدر صد و پنجاه هزار غلام گرفت
تا دام این جنگ در سیاحتان سر قیاد بر داشتند و سرهم قلمه زد بود که تمام
رکی بسیار استغرف شده تحت سلطان را خجانبه نام که ابراهیم پاشا می چهر
مرد از توابع لغز گشت چونکه اینان یک تا جرنهار را را دزدی کرده
فرمان داد تا همه اینان را که در قیاطیه اند بکشند بعد از آن فرمود تا همه
سکنه جات را بغضور اینکه گشتن بعضی ساوان نقل رسانید پس ابراهیم پاشا بکمال

عجمان را از سرخون بیکانان گذرانیده نفل که کاران آورد و قانع معانی
 آن مرد نماینده پادشاه رو به کبری جان بزدای و پادشاه
 لشکری شده بود از سلطانان استخراج کرده چو خا هر
 از آن البجا سلطان آورد و سلطان با یکصد و پنجاه هزار مرد در سال ۸۱۵
 در لشکری شتافته بمحاصره بود ابرو داشت در آنوقت تا وسطی جرمی قلمه داد
 و بعضی سرداران لشکری نیز قلمه داری بنام می داشتند پس لشکریان و خرمین
 با هم که جنگ کرده ماکم خود را از بحر پانموده قلمه سلطان دادند سلطان علم
 دست یافته بقصود لشکری حرمین را از برین کشید بعد از آن سعدان سلطان
 مالدیو با دانست که این شهر تابع عثمانیه شد محمود و نواف سلطان سلیمان فرستاد
 دوستی کرد و سلطان ملک برین در آمده بخوانی اسرار و ولایات سر راه بر
 محاصره و سا کرد و در آنوقت یکی از سرداران سکنه زمینی بآبست هزار مرد
 قلمه بود داد در ابواب کلان ترکان را در دلوب
 عرق کرد و خرمینان جنگ نمایان پای نمودند و فرزندک و دکن با دریاچه
 پادشاه رو به بد و حرمین آمد و بران شهر مشنا و هزار مرد عثمانیه کشته شدند
 پس سلطان سلیمان همه اسیران را کشته بصوبت تمام به بودار سید جان
 مدعی و دو طرفه با را خارج گذر لشکری نموده قلمه برکش و همه هر سیر
 مصطفی و محمد و سلیم نمود درین فرصت پادشاه رو به سکر کشیده بمحاصره بود

برداخت محصوران اگر چه داد و ستد یافت می دادند لیکن محاصره حملات متواتر
 می کردند چنانچه زنی بود به سببش خود توپ را آتش داد و متعارفان آن را بهیم
 وزیر اعظم بهشت را دانه همراه مجامعه بود اپرداخت سال دیگر سلطان حب
 اسندیای جان پادشاه هنگری بر ملک فردی بسند پادشاه روم به تاخت
 بسیاری مدگلش مفتوح ساخت لیکن نصار گویند اگر چه سلیمان سلطان بر بلاد
 جرین باطنیه وارد و بر سرش کرد و به صوبت نام شهر گرفت لیکن در اصرار
 قریبه سنار حرمیان مغول گردیدند و چارنش شاه جرین برادرش
 فرایند برنجی از لنگر قریب دنیا باقی ماند سلطان سلیمان تاخت این
 نائب رسیده به بلاد کرنت و جان پادشاه هنگری خواهان برخواست
 غزان کردند چارنش مرغیب برادرش میخواست که بر ترکان بیرون هنگری نارد
 چه که بعضی از آنهاست موطنی رود و لاحق داشت لهذا بدان موبر گشت فی الجمله
 و میرها را و دور یا بلده فردن باطله و دیگر اماکن بود که گذشته رگشتند
 درین هنگام سلطان سلیمان را دوستی دبطیان سفید شد و غوطی بهر صاحب
 دینس در حضور سلطان قطع نظر از فقره مذکور بود و بهر بانی بود سلطان
 دریافت که جان پادشاه هنگری با پادشاه دسا سازش دارد و غوطی
 را با نفعت هزار . . . فرستاد این حرکت قاتل غوطی شد به طر اکتفا
 و هنکریان او را بخیال نیاوردند و بعضی مردم اعمارمانند لایب و را دالم

که دای

که او ای و دو دکن و موم محمد طر انسکو بنا بود و قبل آورد و دوستان ثواب
مجمع شد و غریبی را و قلعہ محی محامره کرده مفتوح ساخته مصون ساختند و
آن بر بر و بر جهان ذات سلطان اهلای غلبه کردند و دانش خیرالدین پدرش
که یک سکنه مطمین بود و در ابتدا سلیم پادشاه طبرستان او را در کرد و اند
بر بر اویش محمد فرستاده بود چون هر دو یکس برادر بر رکنش و سلیم را گشت
و خود بر آراشت بر دست برادر خود پاناروس منقل گشت برادرش
حکومت جهان ذات بند بر بر و سا بخت سلطان سلیم آمده بر جهان ذات
او شد و اول مکارا و در اطلی بود که اکثر اسفار و بده لومدی گرفت و
نام نهاد و نایب را خراب ساخت و هر جا که افتاد غل کرد و چون طبرستان را
بر محمد پادشاه طوس کرد و کربلا با خبر بر روت را حاضر را قریب شهبول کرد
نام ولایت طوس را استخراج بقیع حاکم در باب سلطان نایب سر بریا
از فرقیان خاطر جمع کرده اراده جنگ فارسیان کرد و با نظر پادشاه گیلان
مستحق ساخت اکثر مرزبانان ولایت را خلع کرد و ساخت و اراده جدا نمود
و از استحکام ساخت سفارین آن دریافت که باربان خزانة دارا و راج
کردند سلطان بد گمان شده از بهیم وزیر اعظم را گشت بعد از آن سلطان
بر پادشاه پارس بود و پارس پارس پارس داد و سلطان سلیمان بخاطر جمع
روان مطمین شد لیکن از سواران پارس بازده همراه سلطان را گشته اکثر

رافعات می بردند قانع و در ایام غیبت عب سلطان حارث بن حشم امیر
خود را بر بوش نشین روان کرد و بولین را محاصره نمود لیکن از هم دو
حاکم بر او تسلیمت خود بر پروسا ببار کار بر بنادر اطلی شک کرده
و شانه ها جرمین را بر اکتده ساخته بودند که پادشاه خبر قصد سفاین ساخته
و بران افواج بری تنه بر بنادر داشت و چهار زان بصورت نفعان
ساخت و عسکرا را که کلبه طلوس بود گرفت و بدین سبب اکثر نهائات بر پروسا
را بدست آورد و بر پروسا بعبانه اخیال بر افواج بری رخنه شکست یافته
بر طلوس بر گشت و پس از غلامان نصارا در جوق اکثر نهائات بر پروسا
را در تصرف گرفته آورده و در الوقت چارلس داخل بولین شده بیایا
روس را تاراج کرد و جرمینان همه سلیمان را با تمام کشید و کشته و انان
کشته شد و مولی حسن که او را چارلس اسیر و اسطنت سورولی کرده بود در اینجا
نشست و تخارین بربافت و بر پروسا معاهدا خود قریب جو غرق کرد
اقفال را برداشت با اینان با تخریب رفت چارلس مولی حسن را بر تخت
تنه بر اطلی بر گشت بر پروسا از البحر صلیطه آید و چهار زان بر زمینها سخته
بقور فوت که در الوقت و در دست و بطنان رفت و در سلطان سلیمان
تمام آن بارالی جنگ و خونریزی نزد گرفت و در الوقت رسول فرج نزد
سلطان رسیده بود و امر و ما اول را اطلی بوش کرده که سطر را گرفت و دوازده

هزار از لشکرش بخت دور با قتل و اسیر شدند بعد از آن بر فور فود رسید
 جنگ ما و دینطیان کرده بسیاری از ایشان اسیر گرفت پانزده هزار مرد و
 با خود گرفت و شهر فور فود را شاهر و دینطیان حاکم کردند و سلطان دیلمان ارژن
 بر قاست محاصره و شش شش ماهه اگر او میر جهانش ظفر ابرینیا و بروکوس
 سخنمود و حکامش خلیج سلطان قبول کردند و برین جزایر غنائم جنگل بسیار
 بریدند و از ایشان اسیران بسیار گرفتند و برین حال افواج فودی نزد یک
 از لشکری را محاصره کردند و بعد از آنکه بسیاری از ایشان بدست ترککان
 مقتول گشتند کاری از پیش نبرده ترک محاصره نمود و در شش ماه سلطان
 با نظام مالک خود بدو افتخار و جهازات در حکم یک دیلمان پاشا حاکم
 سر داده فرمود که از بزیک و دینطیان را که تجارت سبزه و خراج کرد
 و معلوم شد که طومان لی تبر حد چهار و سحر اخر برای همین کار فرستاده بود پاشا
 اول مردم دینطیان را که در قاهره اسکنند برید و نگرفت انگاه چهارش
 در سحر اخر رانده در ملن رسیده آن شهر را بصلح سخن خفته رسد و در تجارت
 گاه بزیک در کیاب کجوات امر بسط حمله کرده بمحاصره پرداخت و بعد چند محاصره
 را که داشته در سحر اخر گشته بر سلطان زبید رسید و نزول در اینجا بسبب
 ندیده بر بند آمده از که آمد و حسن بیک را بولش رفت و برین هنگام سلطان
 خود در کرانند و مالک دوازده طلب خراج کرد لکن آنها نپذیرفتند و اسد سلطان

آنها را تاراج کرده زرد و خراشید و در لشکر و نایافت و در پیر و مادر و
و اسباب خود برداشته و در بحر شام زد و کرد و فریب فایاد و کشت و غنای کوز
و سلطان بر بر و مار و فقه کرد و در سلطان سعاد پادشاه و برین که جهازات او
در حکم دور نا بود و پادشاه و در مادر بر و مادر و موافق بود جهازات
نصارا در کوه ایر و سبار و داخل شدند که انجا جهازات بر و مادر و ندر پس و در با
کسلو نو دار گرفته و در انجا هزار اندلیان ستمک ساخت و در سلطان و در
صفی شدند و بر و سا کسلو نو دار را اندر داد کرد و میان غارش پادشاه
برین و فرزند اول پادشاه و صلح واقع شد و این هر دو پادشاه
و سلطان را در رسیده داخل کرده اراده جنگ عثمانیه نمودند لیکن بهانه قوت
قوت ایشان التهای صلح کردند و سلطان سلیمان ترک آسایش کرده اراده
یورش لشکر بایان و دزدی تند و در چارش نیم سطنین را رسیده سلطان بود
تاخت دیو در محاصره کرد و سلطان جلوز پاشا حمید را با لشکر برای بردن
محاصره فرستاد و مالینل مادر سطنین و عده کرد که خود عبد حمید پاشا بردارد
و بر بنیان قبل از و در حمید پاشا بود و اراکنده قبل شراط کرده بودند
لیکن سلطان بجایه عده خود نمود و داد و ملک سطنین تصرف شده مادر و
طر اسلامو یا فرستاد اگر نام مکرر و آسایش بر و نوز و بنی لری حاکم سلیمان
نفسب کرده داخل بلاد اسلام ساخت فردی شد که لشکرش بسبب ضعف سر لشکر بای

شده بود و سبک نزد سلطان سلیمان فرستاده استند عای سلطنت نکری
 نمود و سلطان آنرا از سلطنت نکری داد و بشتر بلکه برادرش جاریس از
 معااهده قتل را برآید و همان علاج سفر رنجزانه عادی و چون سلطان
 فراغت برای جنگ باریان بن حبیب نام ملک نضافات نکری را بفرمود
 بر و ابلیجی جریمت کرد و لشکر بود بمعاینه لشکر سلطان جبران می شد محمد پاشا را حاکم
 طرابلس آنجا که بنام سطیف داده بود ساخت و از فرعیای بسیار راضی بودند
 و درین زمان جاریس بنجم بر یورش را بجزیرش کرد و لشکرش در آنجا بلب محوط
 و جهازات هوایناه نشاء بودند در کشته ایمان جاریس بنجم پادشاه جرین
 و فرانسس اول پادشاه نفاق راه یافت و پادشاه فریح رسکونام رسول بن
 سلطان فرنا که سلطان بر جنگ جاریس اقدام نماید برین کوه در اهللی دست
 بعض اندیشان مقول شد و محض ابو بولی بکوه بقطیفه رسیده دریافت که جارت
 بر سر و سار ولایت پادشاه جرین و اهللی تاخت مامور شده پس سلطان در میان
 کشته عای پادشاه فریح که موافق رضای او بود و سار را فرمان فرستاد
 تا موافقت جهازان فریح بیاخت اذ لکان جاریس پردازد و جهازات بر سر
 یکصد و ده و چهل چهار بود مقابل فارسی بر سپارفت در بخوار گرفته تا رایج
 کرده موافقت و تمام روم را دست برد نمود و رسول فریح جواب عطف یافته
 روان شد اگرچه ابن معاوضه طبعی بیان فریح عثمانیه سبب سوختن فرانس بود

لیکن عادم ملت نصرا و سبب صحبت فرنگ شد بر و سالی چالی غری اطلی
بطرف سببش در شسته اروان گشت و معلوم کرد که فرج فراموش ار حاکم خود شد
بالجمله فرج با پشت هزار مرد سیدان بر چهارات هندوان گشته بر بندگی را
حی مره کردند و قلمه در تصرف پال کور زانان ماند و جمیع سعادان فرسخ اول
برگشتند و بر و سالیب لب بسیار دشت در ارمطیطه اراده سعادوت
کرد و مقارن آن خط امیر اسپین رسیده دخول و در و زب مال رسد و اوست
و در با امیر حمز و در بلا فرانکا قیام داشت بر و سالیب و در بات
معاونت کرد و در سرمای و کرم و و امیر جدا شد ندیکی ازین حکم خویش
سلب حق بر بنا در اسپین یورش کرد و در سربا و در الحش کند از ایند و دیگر در طول
و بر و سالیب و در یک رزنی اند اسببان عاشق کردیده او را زنی
اورد و بعد اسیری تاراج حواریت رد در شسته الغبططه گشت و کمال
غرف در استنبول رسید بعد به پال در شسته اردو قیام فرمای شد اللطاف
حواب یافته سعادده با سلاطین جرین بر سلطان یافت و تا گشتن بریدن ترک
را سپیدالار کرد و سی هزار پیاده و هفت هزار سوار سواد ای لشکر فردی
سدار است که در و دنیا ما و حق شدند و بسیاری از نهکیان و اسطربان نام
پیاده اطلی از طرف نابا بر کردی گشتند و بطیو فرام آمده بجانب بود نصبت
کردند لیکن در تمام این بونش خجالت و یسینی سبب سنی سردار جرین مخصوص

۱۲۳
ما کسین با کسین بکشدین برک بود که بجای پورش بود اجماعه لبیت برداشت
و اطمینان نداشت و طبل و دریا و غیره سر جانش کعلی تپاه کشنده بر و مبارکند
و فردی حد برای اراجی خود پرنوس را بر تخت شکری تن نزد سلطان
بجود اصنافی این خبر ذات خود نموده نخبه اولایات برداخته
را کز اسفار نامی گرفته عران را که در انهام دوسر در اسبین بود بجا
کرده بکن دو انگاه البارغال را محاصره نمود و در اینجا زنان بر سر
انده جنگ می کردند پس سلطان کشته بعد ملات آنرا بکنده اکثر شهریان
را قتل آورد و در آن پورش محمد پسر سلطان کشته شد و سبب زید الم کشت
و نهشته سلطان در شکری بود و برای خیال بیلان ملاطین حرمین سلطان
صلح منعقد شد و قایم ملک شاه طهاسب در بن شکام شاه طهاسب تخت نشین
فارس شد و القاس میرزا پادشاه سزدان کشت و او با سلطان سلیمان
پیام فرستاد که اگر لشکر و موم بدین طرف نیست کشف ایران بخوبی تصور است
و سلطان در الوقت و بدید داشت ما تبرید مصطفی که حاکم الکونوم و اماسیه بود
پس آنها بولایات میان ربدان دکنه نموده ایران شد و در آن حدود
رسیده بریزد و آن دامنه غالب القاس میرزا گرفت و غریبه شایه خبر
آورد و در القاس میرزا که حاکم و از انجا بوب با عافی کرخت و ملاطین
آن اطراف او را اسیر کرده شاه طهاسب فرستادند ناکشته شد سلطان سلیمان

درین وقت محمد پاشا را جنگ پاریان گذاشته به استنبول فرستاد و محمد پاشا
شب شهر ایران سحر کرده غلامی حکم بنام خود وقت صبح موافق سخن که او را احاطه
پادشاه طوس کرده بود از خوف بربر و عا کر بنده خود را در پای حاکم
انداخته استعانت و توفیق که در و سار از من رگشت و را بپس بود و در وقت
خبر رسید که پسرش عبد مصطفی طوس شد و سلطنت نشست مولی حسن بدر پاشا
آن حال لکری از اطمینان فرستاده بود و مدی را سالار کرده بطوس
تاکست یافته ابر شد و پسرش ششم او را برگزید و طراس اندلی حاکم غویها
پادشاه جرمین مدد و عدل ملک را در بزرگ غم فرستاد و او را طوس حاکم شد
بعد سلطنت بپس شش روز مرد پسرش بعد و از زده مالکی جانشین شد
در انا یعنی به ابران بنده گرفتار گشت و عدد در آن هنگام به طوس رفته
جمع دشمنان خود را گشت لیکن پدرش بجای طراس محفوظ مانده و بطوس
رفت درین فرات در اخط ترک بر اکثر بلاد طوس خصوص محمدیه غالب
آمد و در سلطان بیمان معاونت خواست نصف قوب بقا را کوبیدند
در یافتن این حال چاکس بر جهاز خود و در پادشاهان محمدیه فرمان داد
و در پادشاه و قیطه ملط آن کار را انجام رسانید و در غوط سلطان الهام خود
سلطان یکصد و پنجاه جهاز پادشاه بیسان فرستاد و کماند کور در سلی فرود
آمد و قلع خود را گرفت و ملط را و ایران کرده بر زار نه شش هزار کس را

۱۵۲
اسیر گرفت و بمطالعین رسانید چون طالعین رسید را چارلس تنیط بظان بود
تعلقه را انچه پرداخت و با ساقی را قبله کن و در قایع در سینه اسبلا
ما در مطین پادشاه خورشید سال شکاری خواست که طرانلو بنا بفردی سید
و او اراده مقابله عثمانیه نمود محاصره طبرستان در دوازده کن و در پنجان قلعه
موصول گرفت فوق کین در پورش بر سام بهس هزار سکر خود کشید داده گشت
درین سال باغوی هنری دوم پادشاه سلطانان بنا در جزایر از کبلا گور
و بران کردند و درین سال در ترکمان افتاد عقب اختلاف پس سلطان با
رکونلدا ملک خرد و روسین داما خود و زبر اعظم سجا رک مدد در کونان
پیران است که سلطان ایشان بخوانست و پیمان در پیر ذات مصطفی خان
کبیر که بر راه سلطان بودند و مصطفی بر دین و خوش کردار محبوب سلطان
و رکون بود چون سلطان کبیرانش شده بودند لند الکا بر و غلبه داشت
سلطان را بران آورد که مصطفی و مادیش را ولایت قبا مانه رودان ساری
و روسین که خوشش و صلاح داشت این را کرده داشت و عثمانیه بر روی
مصطفی ناراض بود و بنده یاران سلطان روس را با لکر کران بوی پارس
کسب کرده زنان داد و مصطفی را زنجیر با کرده بستانول فرستاد اگر چه شوم خوا
اما حکام سلطان با هفت هزار سوار ستمو به سرانند از اتفاقات بستانول رفت
و سلطان دانست که اکاهی بر و نوالع موجب لغو است در سینه ابانکر

بسیار شوم و مانند مصطفی را برای خود عهد طلبید چون بخت سلطان رسید
 مغفول گردید بعد از آن جهانگیر از ملکش طلب داشت او بخیال اینکه بعد مرک
 برادر او سوره را هم سلطان خواهد شد اراده شدست ششم کرد ششم را سوزل
 کرده احمد را بجایش مصدب ناخته ششم را گشت و جهانگیر نیز حکم سلطان بگویند
 و در ششم سلطان شومیه جنگ با سرکشند بجاوه را روان برداخته کن
 خراب ساخت و از آنجا پان تیر را راء مسک ساخت اکثر ملاطین پارس
 سلطان بپوشند و بهارانی شومیه بعد او شد او شاه طهاسب عاجز شد
 با غمانیه صلح نمود و دمان و دمانش و وصل بدولت عثمانیه منتقل گردید و
 درین سال دولت سلطان از رکون با پزید و سلیم جوان شدند با پزید
 مادر بسیار از سفید داشت و بیان هر دو برادر را زحمت بودن را سلطان
 هر دو را بملکت ایشان خصمت کرد اما با بر سر ندینه با تغییر رفت و لکران
 فراموش آورد و سلطان اراده جنگ بر مصطفی که با خواهی مادرید در مادرید
 و در الیه معاونت و در زین بود که در مصطفی را لکونش ایر کرده مصطفی
 و ملزاد محصور شد او موافقت خود با فرید ظاهر کرد و در بحر غلبه گشت
 و با برید زبانه تر شوم کردید و قایم چون جهازات سلطان بکر گشتی فزلی
 علی بیک با زبیرانی اسکسین با مور شدند بیان فزلی و اسکسین جنگ تاراه
 چون ایشان در از نور گرفته بودند و آن را در بطلان را انشراح کرده پس

عثمانیه اراد که خرابی بلا و فتنه کرد و درین سال بر جزیره هرمز با نواح
 آورو و انوارا و سید و در بحر احمر این یوس رسیدند و از آنجا مصلطه رفتند
 و در شش سال که آنجا زانند دیگر مدتی فرستادند و با جزایر و بنادر بحر
 سرسام را گرفته با غنایم بسیار با بنیول معاودت کردند و این کار فایده
 سال داشت بود و سلطان در مدت ده سال کتاب قانون مرتب ساخت و درین
 ده سال خود بر شش نکرده مکرر جهانان و ابران او و قایم علی پاشا عالم
 بود و بعد تخریب بود از آنکه یکی محاصره بجهت تسلط بلاد انولان در جو
 شده پرداخت بکن بلعیکان بر کردی و در اثنای نروان غایان کرده
 محاصره داشت و دوم جولائی انال بدگشتن و فتنه کرد عثمانیه بر جزایر اند
 و پاشا یونین فواکد ببارگشت لیکن بول بحر و سریان فرقی مدخله آورد
 لشکرش را بکنند و در شش سال که کون از جهان رفت پس سلیم قبل از ورود
 بار بر بار رفت و حاکم بنویم شد و یازدهم دی صیقله مردم بسیار فرستاد
 و شش سلطان را دهنی داده بجهت سلیم روان کرد و سلطان قریب البصر
 درین سمنی خبر یافته جمعی عظیم از افواج خود با برادران نامور مدد سلیم فرستاد
 و ابرید تا جمل هزار مرد بزرگ را بکن سلیم بخت نکست یافته و سلیم بجایه انظام
 تعاقب پرداخت و سلطان چون در شش سال ماس صفت کرد و موسی بک
 الحجاب بکن سلطان مارید ایامی رسیده پادشاه مدعی آمده خطی مکرر گذارید

وسلطان نام لشکر خود را بملاحظه ایلی در آورد و در باره مدظرف داشت و باینجه
بالت نزار که بختی ده پهلما سپناه برد سلطان بجهان در بخت این حال
سرداران خود حسن اغا دباش مرش را نزد شاه پهلما سپ بدرخواست
قتل مارد فرستاد شاه در اول الحاکم کرده برای لایفه سلطان فرستاد بالاح
نصفال باینجه رضا داد و حسن اغا بارید و سه لبر او را بدست خود داشت و اکثر
توابع باینجه عرض حسن اغا شدند شاه پهلما سپ فرمان داد تا آنها را از تیغ
کشند و اگر گرفته کرد شهر بردار کرد و پیر چهارم باینجه در سر و سکل او بخت
و تابع فینط عطا بعد باینجه بای روم و بایشان که این حکم طرابلس از شهر
در فروری شش اهازات برای سحر حره حلی روان شده بران
سلطنت و برین اثنا قبایله پنا بیهاز عثمانیه در شند و در پنج اهازات
لشکر بران جزیره فرود آورد و قبل از آنکه نصرا باینجه حکام بیج و باره
پرد ازند سعه اهازات ایشان تاسه مبطا باز کرد اینده ازین
تبا که در محاصره قلعه اغا زنهاد در اعوظلا که خود را حکم تمام جزایری داشت
و مردان از پورش گرفته بود و نه رده هزار نصبار اراکنت و اکثر اهل
ایشان برای قریه کبر باندند بباله پنا بیهاز در ک بود بیا را پنهان داشت
تا قریه او را خود تصرف نمود و خوف سلطان او را کنت تاتانی از نو
بیدانند بعد از آن ترکان اطلی و سل و سلطان شسته اسطوره بودند و دظفر

ثانی پادشاه سپین جهازات خود را بر سر ایشان بسر کردگی نمودن برادر
 لیکن بست هیچ جهاز ایشان را بر جهاز بسبب پادشاه کرد بدین چون سلطان
 اخبار خبره هر یکی شنید و مال اسیری جهازات نصارا و اسیری شان
 دریافت بسیار خوش شد چون پادشاه جرمن دو سال قبل ازین صلح
 کرده بود و درین هنگام برای تفریح پادشاه رودی با جماع از دوقه قریب
 فرنگ نورط پر داخت سلطان ابراهیم پاشا را با خط و هدایا با کسی فرست
 رسول جرمن برای صلح گفت ساله روان کرد و او پذیرفت جواب نوشت
 که فردی می هزار دینار بیاورد و تا دو سال ادا خواهد نمود و فردی شد
 دو سال ادا کرده همان لیکن و در سده اربعین جرمن و عثمانی جنگ آغازند
 عثمانی همون گرفته محاصره لولفا را برداشت چون سونیدی جرمن اسیر
 و زنگی درون بود درین اثنا که سلطان به همه ابواب بند و اشتغال داشت
 وزیر سلطان قریب مصلطنه فردی شد را در همان آورده بود که چون
 سلطان بویارسد او بر پادشاه جرمن ریخت و درین هنگام ترکان بران را
 باز گرفته را ببطرنا نهادند و آنجا بودند چابکس دون اسطر بافتول شد
 کاسکی بعد تحمل شدید محاصره سخت در غایت عجزه بزرگ پرداخت لیکن
 جنگ همکریان چنان بود که در نظر سلطان وقت شده بودم
 بر سر پر دسا و در اعونه ظاهر کردند که ناکم بخت بود انکی نوازند شد بران

و قانع ما و ادم محاصره مطاعه نرکان با هر سال دینگری واقع شده
 و در آنوقت که میل به برین بود بدانت خود لشکر ارکسته دوا می و دوطر
 خطاب پادشاه دینگری زنده به خود گرفت چون سلطان در آنوقت بود
 و خود تاب نزد بیامورد بود ای حکم سلطان بطور محاصره کرد لیکن
 بهو فطنین سیه ساله برین رسیده محاصره برداشت و سرخی از نرکان
 گشت بعد از آن لشکون را گرفته قلعه را از نرکان را با تمام نصا
 گشت و سالم به دار دیگر و دوطر را استخلاص کرده پاشی بود اسیر گرفته
 سومی چاه تن به نرکان بر گشت بعد از آن فلاح جطر و دنیا و مغولیا و کج
 رانی نکلف گرفت و برنجی عالم بحجت بیاری از ولایات نرکان مرید
 قریب نوین نو اکلیا به سحر آورد و نقل و ناراج پر داخته ناچار سلطان
 بالکر عظیم متوجه شد و بی بطول یکدیل بر دواهی سینه زمان بحجت داد و دعوت
 تمام محاصره کرد و در سری داد و شجاعت داده بعد از آن محاصره نوین خواست
 پرداخت و اسمای چهارم ستم بر سر آه از همان رفت و آن قلعه بعد چند روز
 بدست و زبر متخلص شد که بعد سلطان در وقت مرگ برای فتح این قلعه دعا
 کرده بود پس در نرکان ده کفار را بقتل آمد و در سرخی را برین برین سالم
 فرستاد و بخت و حد را گرفته هم مردم انجا را بقتل رسانید بقول مرزبانان
 نصار اکلم سلطان نهاد و سال بود و سلطان تمل گشتن و فاریان و و سال

که گویند ذکر سلطان سلیم ثانی لقب است و درون کرد گویند که محمد و ز غمنا
تا وصول سلطان سلیم از تنبیا رک سلطان
که سلطان بیمار است چنین فرمود و چنان چه بود اجلاس امورات بر حق نمود
می برداخت سلطان سلیم درین هنگام چهل و دو ساله بود از تنبیا در مطب
سبیل پخت نشست و فون کجی افزوده از آن صحت شد و صحت
خود را در معرکه ظاهر نداشت چون لشکران سلج شده خوانان و پادشاه
خود شده اندگاه از ترک سلطان بهمان خبر یافتند و فاصله بیان ترک و آن
سلطان سلیم معرکه حمل و کرد ز بود اندگاه همه سپاه خصوص کجی را نواخته
درم جرسین داد که نبرهای مقدم را دورم رسید عددان چون برآورد
بود چون نشیندن ترک بهمان طعاب در نواح عرب سرشورش برداشتن
و فارسیان بر لشکر عثمانیه تاخت آغاز کردند بنارین پادشاه جرسین
سهالیه بود هشت سال در حوزی شسته است و ساخت شد و که با این
بیان آمده بود و عقد ساخت و بولیان او غلی که در عرب سرشورش برداشته بود
از دست عثمان پادشاه سزا یافت و برای پورش باریان خواست که نزد
و وفقار را در بایک بکشتن سل فاصله بود با هم آنجست با سیدانکه چهار کج
لوکری انکه در انطوس و پوس و سوس در کج حرات و از رید و از انجا که
در زمین بشو نماند توان کشید و انهمام بن کارخان بریم سفوف شد و ادنام

اسراخان کردین آنجا و حفره کرد و سفارن آن ایلی شاه ابران با خشم آمد
 و طلب مصالح فرستاد و صلح نمودند و همچنان باد بطنان مصالح کردید و یک سر
 بهمین رفت و کار بخت از انجام داد سلطان در شش اراده بجزیره فرستاد
 کرد که در آنوقت غفلت و بطنان بود و سفارن آن سلطان اسیر یعنی سر را
 پادشاه خود کردید و آنجا سلطان هم خوانند که نسبت این جنگ قریب است
 ایشان بل نیاید پس وزیر اعظم محمد بنک فرض را بر شد و مال و مصطفی با ساری
 قرار یافتند و بطنان بر چهار کوه ملایم نصار را رسولان فرستادند و با
 از قسطنطنیه رسالت بجهت پیمان روان شد آنها پذیرفتند بعد از آن سلیم در اول
 سال بر مالک و بطنان تاخت آمد از کرد و ما از اعانت فرستادند و سال
 باد و صد جهاز جنگی سواهی آنچه بر جزیره فرستاد بود روان شد و افواج برین
 فرود را محاصره کرد و که در آن وقت هزارهوار و پیاده بود و ترکان بر دم
 بسیار کشتن داده جا گرفتند و بالاخر در نوزدهم شمس شهر را گرفتند چهار ده هزار
 محصورین کربان آمدند با بر دادند لو حاکم شهر بود قبل آمد و دود و صد و
 بیجاه قوب برست ترکان افتاد و مصطفی بالکری بالآخر محاصره قبا و وسطا
 برداخته لیکن بکسب حکام و کشتن سیم سال همچنان ماند تا آنوقت و بطنان
 از نصار استعانت کرده بودند بعد از آنکه از نصار آمد و خوانند پس چهار
 و بطنان با جهازات اسیر تابع دور و در جهازات با با توابع کلوناستن

بر یکصد و نود و دو جهاز خور و یکصد و دوازده چهار تکای سواهی
 خور و سوارات مرص روان شده وسط شمشیر لک کرده شنبه که تقویم است
 غنیم افتاد و لنداد و ربا از مقابل ترکان انکار کرده بسیار رفت و بیاودت
 دور یاهر و سردار دیگر خود را صغیف داشته بطرف نور زانجا سفری
 بر جهاز و سیطیان بفرمان بنط محرم شده سفید و نفس رفت و دینری بجایش
 منصوب گشت تا و کهنار در بنهد مرد و قلمه معاویا ^{نام او}
 دیرانه بر جهازات عثمانیه طغز ناف و بر حال عثمانیه ظاهر شده و میان نفید چهار
 پیا له بود پاشا بر طغز منصوب گشت و سلطان سیمو نقل رسید و در ابریل ^{ماه}
 مصطفی محاصره فاخته نازده کرد و در آن قلعه پنجاه ارمنکان و دو صد سوار
 الباقیان نورید و مینوس در بغداد و حاکم شهر بود مصطفی بر فرار کوهی بلند
 هزار سوار حصار شهر را بد و بر دوازده هزاری از چوب بر با ساختند
 بر آن شامشوق نصب فرموده اکثر دیوارهای حصار را بر انداخت و حمله آورد
 چهار هزار کس بکشتن داده بکشت و در یک روز هشت هزار کوله و در غار بنو با صد
 مرد و هفت رل بایرون شهران را بجز کردند بر بانه مصطفی خبر دروغ
 دینور اباد دیگر سران لشکر نقل آورد و تمام جزیره قبرص یغمانیه مفتوح شد و دام
 محاصره فاخته ستاد و امیر عثمانیه بطیوسر چهار و علی پسر سالار با فتح علی که نصا
 ادر ابولوس علی کونین بیکریکی الحوز کردند که آن رانده فاطمی گفته اند

میر بوش و آتشند و حو سبطه سپه دار و بیطیان آنها را اخراج کرد پس آنها که
 که تاراج کرده پیشتر را سکنه آنجا را اسیر بردند بعد از آن طلح علی با شصت مصافح
 جدا شده بر حوالا خزیره و بیطیان رفت و آن خزیره را حاکم و سکنه گذاشته فرستاد
 و شش زن و بیت مرد در آنجا بود و ندیده سلاح گرفته از شهر برآمدند ناگاه سوار
 شدند و زید چهار زن را بر گردانید و قایم لب و چهارم می کشید ابو طلی
 وزیر و بیطیان و پادشاه اسپین با هم معاهد شدند که پنجاه هزار پیاده و چهار
 و پانصد سوار هر سال در چهار پاد و صد چهار خور و یکصد چهار شات دیگر برسان
 آمدند و چون برادر پادشاه اسپین سردار آنها باشد و سرد بیطیان در آن وقت
 رسولان نزد پادشاه فارس باشند عای لک کنشی بر خفایه فرستادند و جواب
 ناصواب داد اول این بر بیلمان خطی که در بحر گرفته بودند معلوم شد و باز بزرگ
 بقیه نوشت لهذا سلطان فرمان داد تا لشکرش در سحر و جمع شده و مراسم
 احتیاط بقدر میر رسانیده بدین حکم امیران چهار سلطان که در بحر پانصد و ایر بودند
 فراهم آمد یکصد و شصت چهار خور و دویست و شصت چهار بزرگ و در طالع چهار شات
 و بیطیان دیگر سفین خور و بایع و سری فریب سبنا بود و پاد و دوازده کالی
 بفتح کاف فارسی بالغ زده و کرام سحانی رسید چهار خور و دویست و شصت
 بر کردی فرستاد و در مای اسر چهار اسپین باشتا دکالی و سواران طایفه و لشکر
 بجوی که لب هزار برگزیده و کک که از ایشان آنگاه رفتنی سلطان پر پاد

بر بنادران جمع آمده پس اراده حمله بر جهازات ترکان که سه صدوسی و سه بود
کردند و جنگهای مکرر بیان آمد بالاخر نصراطفه یافتند و سی و دو هزار از ترکان
تباہ شدند و اکثر سرداران قتل آمدند که مرطبه و علی بابت و چهار جهاز جنگ
یافتند و یکصد و پنجاه و یک کالی بخابن خورد که رانند و چهل برقی
خرید کنند و این فتح موجب عزت و دل خان که در آنوقت لب و چهار ساله بود
شد و او و نوری بر حراز و بنیان را نواز شد و از نصراطفه هزار
و پانصد و شصت نفر کشته شدند و هفت هزار و دویست جان مجروح شدند و سلطان
بعد بحسن این خبر دلش شده خواست تا همه نصاری ملک خود را بقبل رساند لیکن چون
علی رسید ظاهراً هرگز بطوریکه جهازات سلطان بکشتند و جهازات نصراطفه
معرض خرابی در آمده ازین فروشت و طرف دیگر بنیان
سویطو در روس استخراج بودند جهازات عباسی را که از قبرص اباب و سلاح
ناراج کردند بعد از آن قبرص کارلی قایم مقام و قبری شده در محراب آمد با سوار
بر حراز و بنیان شغنی شده بر فور و ناخت در دوی جان و جهازات پامانی
یکصد و پنجاه و سی کالی و شش جهاز بزرگ و بیست طال جهاز جمع شد و در آنکس
دو صد و پنجاه کالی سلطان مقابل شد اکثر جهازات سلطان در جنگ سپاه سلطان
کشت و طرف دیگر از جنگ فرس و مردم اسپین پریشان بودند اگر چه در آن جا
پنجاه و نر کالی نه شده جهاز جنگ نزدیک بمصر برداشت لیکن درین فصل کاری نداشت

کردن علی یکصد پنجاه غالی و چهار هزار و شصت چوین سردار و نا
نوخو در او در جنگ عام محافظت نمود سپهر لطیف و لوسکاری بعضی جهازات
عثمانیه را نام و موصوفات عثمانیه بود و مادوناری را نامند و بکاری
کاری توانست نمود سلطان بر فوج این نفع نهاد و از دستپاگان ارگست
در مرد و شصت و نه نفران صلح شده سه صد هزار دینار سلطان گرفتند و
ملک در تصرف عثمانیه آمده بود و باز یافتند و این در شصت و سه سال
سلطان خانه خدا بنا کرد و حرمسان بود و او را اسرار الحاصره نمودند و حاکم
جهازات را بحاصره جله سیاهان داد و درین وقت دول حال بود
عمید پادشاه تونس با یکصد پنجاه کالی و پنجاه چهار تیر و طارک و انجنان
مجاهازات با ما و بطریق محلی شده بر سر آمدن و بعد پیرین کردن عمید جهان
وزیر پیرین و زبیر انداخت و محمد پادشاه تونس کرده برای قنای
قلمه حکم مابین عوبنده شهر قرمان داده بسلی برکت در شصت و نه سال و ای
و در مالک و بایبر و ای و دو سلفین نزد وزیر احمد سلطان سلیم و ای
لبس و الکیارافیم تمام آرد و زبان کردی از بولس کوناک نکرده
سویجری دیوس راسنه دار کرد و لهذا سلطان پنجاه کردند هزار ترک و وزیر
نکران نزد و بر دالکا فرستاده داد و بالکرمه هزار باله و رفتن سبب
رعایت قاعده از زبان و سویجری و بولس کت یافتند اکثر مردم را قتل داد

بکبطر و برادرش پادشاه از دریا که نشسته در قلعه را بسوی محصور شدند و
 کمال عطف و غلم قلعه را کش و ده قل عام کرد و هیچ جاندار را از آن ده نکذاشت
 تا سگ و گربه گشت و قلعه را شمار کرد و در بدست محاصره سو جری بس چهارده
 هزار تنگان سوای پانزده هزار که او را بطع شدند گشت باقی را در غم
 میماند اخوند سلطان بلیم از کار جان پریشان شده مردم را بدینا نرسد
 جهت بخت بلندی عثمانیه مران داده باد و صد هزار تن که منوجه آن طرف شد
 در اوقات حاکم شهر و حرمیک مخزن دکن که از صفادانان جان که او را بجای
 و بنار شکری مساوت کرده و عده گذرانیدن دتوب نموده بود سلطان
 رسد و ترکان را در عمارت اسد و کرده پانزده هزار فرج جان هدا شد
 و لکر خان افضل رسید و جان مجروح شده قلعه را دیران ساخته کرخت و غصب
 و در دست ماساقا حوی سر شده و اکثر مالک و بایان بجک سو جری و بوس برنجی از
 سرداران اسیر گشته و اکثر مالک مال و لومان زیر بشیر عثمان آمدند و برین مال
 سلطان به ساینان پیر چهار خود و زنان داد که با صد کالی به طوفان شنا بد
 بس با ساطونین لکر گشیده در عرصه به ماه لیس و عویطه و قلعه جدید که در اتمام
 حرم و دسلا زیر بود که گشته شدن بی هزار ترک بدینا آورده هر دو سردار را
 زنده پس کرد چون سر و سیکو محصور نشد رسید فرمود تا برین را در چشم او بکشند
 بس مالک آن ملک گشت و در برین مال پانزده هزار تنگان که صاحب بخت بر فرستند

بدست حاکم کشته شدند و این سال از سلطنت سلیمان است سلطان
 بکثرت شراب پیاز روزیازدهم از بیماری نهم و سیمبر شش سال
 و سلطنت شصت سال و پنج ماه و نوزده روز از جهان رفت گویند سلطان
 بر زن و شراب و مرغان آرد و ذکر سلطان بر او باشد چون سلطان برادرش
 نشست برادران خود مصطفی و سلیمان و عبداله و عثمان و جهانگیر را برادر دینی
 خود قتل رسانید بر قتل سلیمان کرد چون سلطان از ان نظام مالک برداشت
 حقیقی پس دیار نوشت و کسبیلان پادشاه جرسین دوک بزرگ که گویند دشمن
 تخت بودند و در سلطان در سال اول جلوس فرغانه فاد و دلیل داد و بزرگ
 در مکتب سطر و ای حد بد و الکیا که نخند و در انظر فکی بدست نیامد که غنیم
 یافتند سلطان اراده جنگ پارس کرده سالان مقدس ناله نمود و مطلق سرحد
 را با افواج داد و ده من حکم ساخت با سلطان طبرستان نصار اسلحه میزد نمود و در ده
 لشکر و صد و یک هزار سوار انجام داد و بزرگ کی مصطفی پادشاه پارس روان کرد
 چون مصطفی پادشاه کسب طبرستان ساخت طو غمات خان سردار فارس
 با این هزار بقابل رسید و با یکدیگر محبت کرده غفر یافت و مصطفی بجانب خت
 و فارس بیان کردند جنگ کردند و سی هزار از عثمان کشته و سه هزار از سرتن
 قتل رسید و مصطفی از پارسان کله باز ساخت و اهل الملک را حیه با هم
 سخن ساخت لیکن در راه لشکرش از دست پاریان قتل و از قوط کشته جان

می شد مصطفی بعد اطاعت ملاطفت کریم بجانب نژادان روان شد و در اینجا
 در لشکر عثمانیه خط از قوه راه یافت و او ده هزار مرد را طلب غلات
 فرستاد و هم ایشان از دست طوطان خان بغل آمدند بالجمعه مصطفی این
 تلافی کرده همه را بیه ساخت مگر طوق مارخی از اب که آتشسته محفوظ
 ماند انچه مصطفی بجانب شهر بان آمد و لشکرش از غور آب در کار کرد و مصطفی
 فرمود و کمرش از قوی خود عبور در ریایا مور می گذرم مگر آفتاب گذرد
 او را عرق کمرش با نصف لشکر عبور کرد و پشت هزاران این بیه شد و قوه
 راه یافتند ناچار سه روز در عرس افست کرده اینجا تکه حکم ساخته بخوار
 کس را در اینجا آتشسته غلات نژادان را و خبره کرد و عثمان پاشا را در آن جا
 که آتشسته معاودت نمودند که جهان فزان پذیر شدند چون زنجان رسید
 پارسیان ناخت آورده اگر عثمانیه را آتشسته عثمان ناچار شده بر سر
 تاناران را بعد دلبید و حمزه بزرگ پادشاه فارس سر با بطرس حاکم
 رس خط یافته آن شهر را سخر ساخت و سالی رفته برخی از تاناران بغل آورد
 و عثمان پادشاه سماجی را که آتشسته به رعب کریمت و فاریان در دوازه
 ماه نهادند هزار از عثمانیه کشند و حاکم کریم تانار معاودت مصطفی از راه
 دریای در بند رسید او را بغل رسانید شش مظهره زن و و جنگای
 بسیار بیان پس بیان و مصطفی بیان آمد و در نهار آتشسته مصطفی از دروم

طفلیس که در صاحب

بیچانه حسن ماسابر علی فلی خان و سمون ابران فارس نفر
یافت و اول را اسیر کرد چون حسن ماسابر علی کسسون تاخت آورده و نفر تا
یکی اسوال و طرف او را بغارت برد و حسن ماسابر علی مصطفی ملحق شد و سلطان
فلج علی میر حجاز را بنای فلج و زمین کرسا فرمان داده و فرمود تا محو دگری
در بیان مکر خان رود و دانست که مصطفی در جنگ پاریان کست است
لنہ اینان بنان را بجانش وزیر اعظم نمود و در ششم محمد پاشا را با او دگر
قوی بر بوش فارس فرستاد و او بصلح راضی شد لیکن سلطان بنزد قیست
و ابلی را باز گردانید و کرجان باز بمحاصره طفلیس نشاند و محمد تاپک با
و فارغان لبر کوکی طوقاق و سمون نه هزار لکتر سینان پاشا بقبض آوردند
عثمانیه طفلیس را استحکام داده امام پاشا بر بردند و فلج در طرابلس بنا کردند
از در انجالی سلطان در بیان او لفاف راه یافت محمد پاشا اراده بنای
سلامین کرجه سلمان کرده و ناموری مصطفی خواست لیکن کرجان دلمه از کدبانان
قبض آوردند و کوشی کبری بر پرتو محمد پاشا مجروح شد سلطان بدین بیان
و سنان پادشاه را سوزل ساخته شولس پادشاه را وزیر اعظم کرد و در
خراب پاشا بوش پارس زمین از پاریان و مصطفی کت یافت و باز مردم
برکت عثمان پاشا بجانش سفر شده و صحبت گرفتار شد و سلطان فلج را

باجایان مبداء و فرزند و سلطان بیمار شده صحبت یافت و جنگ میان
ترکان و دیپیان لبیب بکه عموی چهار دیپیان بعضی زنان عثمانیه که از
عزایم سفد کرده بودند ساخت و بجانب دیپیان سلطان عموی چهارم توجرت
سناط دیپیان مغلول کردند و دگر سن سال ابراهیم پاشا دادا و سلطان
که و الی مصر لبیب ظلم مورد عتاب گشت لیکن مبلغی را که از سلطان گرفتند
سلطان گذارید و این معهود کرد و عثمان پاشا که برادرش پارس بود و در ششم
و تریز از آن شخص ساخته و وزیر اعظم شد لیکن لبیب اینکه از جمعه سلطان پارس
گشت یافت در همان اوقات در بیت چات پسر و ترکان درون پاشا
گرفته نشاند و بخوار مرد در آنجا فراموش شد و دیپلیس ستاند و پاریان
نیز به محاصره کردند و در ششم فرمادیدیم محاصره را از دست و چهار سال
در آن نزدیکی گذرانید و چون ترکان به که از خدمت فرط بودند مد نظر کردند
لذا پاریان محاصره تریز را گذاشتند و برادر حمزه را پادشاه نمود
لیکن حمزه غفریب را بنان طغیان یافت و خان محمد سرور این را گفت
بعد محاصره تریز رفته یار دیگر از ترکان به باغهای عثمانیه مدید و برادرش
اسمعیل حمزه در آنوقت پادشاه پدرش بود و در ششم سال میان ترکان و
ننگران جنگ شد و در ششم اکثر اولایان یکی از دیگر می گرفت لیکن خارج
سرتی بزنگران ناخته و از ایشان اسیر کرد و دو هزار از ترکان گشت و

بکندار و بانصد رو پیاو ده بکنار و چهار صد بایر گرفت و همه ایلان خود
او را تخلص ساخت و از طرف او صرف باز ده گشته شد لیکن بیاری مجمع
گشتند سلطان بر ریافت این حال بنیان پاشا حاکم بود از فرمان انجام داد
لیکن از بهر چهارمین گشت یافته و سه هزار کس نفل داده و دهنه را مجموع شدند
و اگر دلا بابت صعبه گیری از دست عثمانیه بدر رفت و سلطان از کارشان
پاشا را شگفت و قانع و برین سال شاه عباس فرماندای پارس شدند و فرمان
و پاشا که بر پوشش انولایت مامور بود اگر چه در وسط ملک که خجالت سبب
لکتر نشوئش کردند اما پاشا نمن برور زدند خبر را که شاه عباس پادشاه
فرستاد که دلا بابت عسکران و کجوبی و هر ایلان و جمیع دلا بابت مضمونه بدولت
عثمانیه داد و در او نشیر غمال بود و این صلح پاریان بود عده سال که در شش
مستفاد شد و در همین سال چون سلطان عازر عیال و سکنه قسطنطنیه صادره
بجهت بر کجریان عذر بر پا کردند و بسیاری از مردم بریدند و برین هنگام
سیان و حسن پادشاه بود سبب ملکه اهل رایت صلح عثمان گشت و بر
بر عظم و حسن پاشا حاکم پادشاه خواستند تا برود و بخت نانی پادشاه بر حسن عهد
بگشتند و سلطان اگر چه بر گشتن عهد شش ساله راضی نبود لیکن بحسن پاشا جهت
تاخت کرد و فرمان داد و در آنجا شش بود سال دیگر حسن و هم بطور دارالملک
کرد بان را محاصره کرده کن و لیکن کار این جنگ با تمام سببان پاشا بود

و پادشاه جبرین در اول مصطرب شد چنانکه هزار پاده و پانصد سوار او
یکجا گشتند و هفت هزار در جای دیگر افضل رسیدند لیکن تاخرین پانزده هزار
دشمن گشتند و لکرزکان در کرد و طاهری فریب یکصد و شصت هزار بود
و پادشاه جبرین در سمرقند سال با پنجاه و چهار مرد بر آید و در اوی را
حرفین عبور کرد و در انوقت در لکرزکان و باناسج شد و ناسنجیل
آمد و در سر با باین حدود آید و مادام جنگ از طرفین بمول بود و پادشاه
جبرین هموم عبور رسالت فرستاد و لکرزکان او را در زندان کردند و نیکان
شکایت عدم ادا ای فرج کرد که گذشت بعد از آن زکان لطیف و مرغز
و فورط بید و غ و بنام دیگر سلفی گرفته سکنه انجا را افضل آوردند و آنها
که با مور کردند با سری بودند مکر در پورش و شکری از نبول و پرین ان منجر
شدند باناسج حاکم باناسج آمد و دلجو بود و اراده نجر سباج حاکم تبس کرد
طاکه بر بلخی شادی و قلع بود نموده بالوط قلمه در خطبه نقولین قلمه گشت
قلمه در سوزن کرده گفت اگر چند مرد از برخی بروم با ایمان بغرب
با عناد این از قلمه بر آید باین اسبچارم حسن پان فریب خورده
چند مرد از سواران را و بر دین قلمه در فرستادن نزد من چون محامدی
قلمه رسیدند در واره را غنوج یافته پانصد سوار از زون رفتند سفارن
در بروی ترکان بسته شد و از زون رفکان افضل آمدند حسن بان مجل شد

بجک

بجنگ پرداخت و بیکم چون چهار هزار مرد بفرکردگی او در سرع سردار
چون بر سر نرکان نفیس نهند و حسن پاشا دریافت این خبر مردم را محاصره
سیداع که آتش چون مغاله و سرع شافت و او بر رانگشته نهد و هزار
از غنایه را فاخته با بغل آورد و محاصرین بدو یافت و خبر باروت داد و
را اس زده در کمال برینانی رو بفرار نهاد و بدو نصار ابریم و خرگاه
و اسوال و اسلمه و نواب نرکان تصرف شد و سلطان مراد بدو دریافت و
نهایت شازند بیکریک کرد و رافرناد و ناد در شیرستان را گرفته و طبعان
را زیر تیغ کشید و بنیان پاشا با چهل هزار مرد و دس و غوغا دم را گرفت
و همه مردم و قلعیداران را بغل رسانیده تا بحر طول تصرف او و دین
درین هنگام لشکر نصار از قرب نهد و هزار بر کردگی بر دیک عالم رات
و بسیار غائبش را از شهر اخی محاصره کرد و طبعان قرب نو نیز لب قرب و مول
پاشای لودا با لب هزار ترک محاصره کردند لیکن قرب نو نیز لب لب نو نیز لب
قرب و منزل پاشای لودا با لب هزار ترک محاصره را برداشته و مغاله با
برائین غلبه یافت و پنجاه هزار از ان بر انکس ساخته و دایا
غالبش را پس زده بر آب ریخت و طس یک مجرد در جرین و صید سگری
با چهار در چهار مرد و نو زده ماه و سوه کله حواله را منقح ساخته و طبعان
را زیر تیغ کشید و بعد از ان بر یک ناخت بران در دست که بسیار طس و انا

نیز ده هزار مرد و قریب رسیدن یک نصف لشکر را بر محاصره گذاشته با نصف دیگر
مقابل پاشا شتافته و در آتش هزار مرد و قریب رسانید جمع الوری از دوق
مانع و آورد و در مقابل آن ملک با بیش از یکس و پنجاه نفر از قتل
جراستغیج ساخته فلک آن را سواستغیج کرد که با زن فرزندان تعلیم دیگر
هر کس شب بیدار و اسب و اسلحه و اسلحه و اسلحه و اسلحه و اسلحه و اسلحه
و غیره تصرف ندارد و در آن وسط هر مرد از هر یک بر خاک و بر طایفه
و اگر اسب بر سر هزار عثمان ساخته قبیل و جمع منبذ زلف اسطربا از دل
تصرف عثمان به در رفت چون این اجار استغیج رسید سلطان مراد
کرد و در آن هنگام تمام لشکر را فراموش آورده و بر پا بکند و در وسط
طن یک نفر و با نصف دیگر را برین آورد و در وسط جاسر لشکر من شده
هشتم راج محاصره نود و نود و نود و نود و نود و نود و نود و نود
ایر شری از شری کرد و سلطان از لشکری معید طن یک گرفته بر پاشای بود
طربانت و درین جنگها و هزار و با نصف از زکاک کشته شدند و سیزده
توب بدست جریبان افتاد و در مقابل آن جاسرین و حولا از دست جری
رفت و جان یک سلطان را محاصره کرد درین هنگام غزال قدیم سلطان بنوم
شهر بزرگ لشکری سردار طاس محاصره نمود و مای طرس و زایا چهارده هزار
در جنگ ده هزار مرد و نود و نود و نود و نود و نود و نود و نود

واسطه صلواتی کردند و سنان پاشا ناامین زمان با جمیع عساکر که بکصد
 شخصت هزار نفری برداشت و اکثر مالک را گرفته محاصره را ب کرد و هر یک
 در آن قلعه ناشنس هزار مرد بیاورد داشت بعد از جنگ بسیار دوازده هزار
 ترکان را در دو حمله کشته گند و سر را باده و عثمانیه شمر شده که طوطی
 بطرد بطربا و سینا دعو را سر کرد و مذبح فتح را ب محاصره کوی نور که چاه
 را ب شرق بر جزیره سقوط بر زمین و اب در حایب ناماریان نمود تا ناماریان
 بدو نفقین خود را بر کشته نهاد تا بیکم کرم کرد و سردار ساجه محاصره را در آن
 بگذرانیدن زمان رفت تا ناماریان با اتفاق مرزبانان بعضی طالعونا
 بلای اخراج محرمه بطورینی پرداخته آن ملک عطا مملوای دادند و بجهت
 از بابا نامان خود آثار عدالت دیدیم همه را در کلاس ترک بغیر آورده اند
 دولت عثمانیه المینان مذبح در شایب رودلف با دنده جرسین رفت
 و سنجابل و ای و دودا بکینه بک نه اسکری و هم ترکان و یهود که بحسب حاکم
 در عکس بودند و آنها که در دراز و شهر گاردنوب و امن لعل آورد بعد از آن
 قلوبا که شهر بست کن ده بالای قلوب بیان در و یک مرد کولوس سکنه انجرا
 بغیر رسانید انگاه زردنوب رفت و نزاری از ترکان قلوبا بکسر طربا
 شهر بزرگ بلغاریه ناخنه سکنه انجرا را بکشتید و این امور ان بر سلطان
 سیار دشوار آمد و از بیماری غصه بپاشید و نه دم خوری شد و عمر بجا آورد

ساکی و نو زده سلطان از جهان رفت که سلطان محمد نالت پسر بزرگ سلطان
مراد است و نو زده برادر زنده داشت آنها را خنجر کرده زدن برادر را
در بحر خرق کرد و پادشاه جرجین سلاطین و مالودمان و دالکیان و دطر اسولیا
در آخر عهد سلطان مراد سعادته شدن بر خیمه نداشت آوردند و در اول عهد
سلطان محمد بزرگان غلبه داشتند و اکثر بلاد نامدار از تصرف عثمانیه بر
برند مخصوص مردم دالکیا برجاودت بنیان پاشا بستمبول بی اندامها کردند
چون سلطان فتاوت سلاطین دید بوی غدا نیوس را که از نسل پادشاهان
دالکیا بود بران ملک روانه کرد و ناماریان را باغات او نامرد کرد و مجبور
و مصل او دالکیا بر غلبه آورده هشت مرد را کشته مظهر شدند و درون غی
دو دالکیا بود که از سلطان بر خضر شدن به وقت سبکدستی کرده دوازده هزار
از ایشان کشت و پند بردگینا طوطیا و تخمین دالاجت بوی با رقاسه داد
کرد و بجانب ولایت مالی پولار رفت و پسر لوفدان هشت هزار آنها کشت و کلا
مار روز رشت و سلاطین سعادترگان را از شکری خارج کردند و سفاران
فخط شدند و در نامار رود ادکه ماران کوفت پیران خوردند و هشت هزار
از شش هزار غلامان زن ماند و دای دو دالکیا یکمیل از وسینا را که
دور السلاجزگان بود گرفتند فلیق و علمها و جارجیه گرفته نفاک را محاصره
کردند و در دیف پادشاه جرجین نهادند و مرد بزرگی ایبرسطا جیه میدان

فرستاد که پاشای بودا قریب طبرستان از نظر یافته و فراد پاشا از نزد و علی شکر
 برین جنگ کرده هشت هزار کس کشیدند و او سفارنج محمد سلطان طرانلو ابنا
 بر سنگ ولای و دو مالدولایان و پیر خود را به بر غوغا و در بطین زخوان
 ناخست و هر روز ترکان از انولایات کم می شدند تا آنکه پادشاه برین بل
 یک کجری نند بعد از آن خان مجاوره قتل کرد و در جرن آمد و فراد پاشا برین
 محاصره رفت چهارده هزار را کشیدند و او شکست یافت و دلب غرادر دست
 عثمانیه به دروست و سلطان طرانلو با بری هزار ترکان نظر یافته و فرجاط را
 محاصره کرده و ده هزار ترکان سوای یکصد مرد هم متغول شدند سلطان شینان
 این اخبار فراد پاشا را بقل رسانید که دینان پاشا را بر لشکر خود و او از
 دلب گذشته لیکن اکثر لشکر با تن دلبی کرده از طرانلو ابنا شکست یافتند
 و بی کشنده شدند پاشای بسما با پنهان مرد و کربطی روان شدند چون عثمانیه
 درین وقت بخت یاورند شدند اراده بر داشت محاصره بطرینا و بکولان
 کردند مردم شمالی شرفی را طرانلو با قریب چهار هزار کس عهد سلطان را که
 با حسن منسوب شد نند بنابر این میان پاشا که با اتفاق هزار مرد لکر کرین
 عبور دلوب کرده بود به لوبخار را کشید و حسن منسوب بر قوغا و سبطار فته راه قلم
 ساخت و حاکم ترکان را متغول کرد و قریب چهار هزار ترکان زبر فغان
 ادانند و حسن منسوب اراده جنگ لوبخار را که در حایت میان پاشا بود کرد و

سینان پاشا زور غار گرفت لیکن در آن جنگ است کشتن هزار از عثمانیه
 و دو هزار دیواره از نصرا کشته شدند و محسند الالبلیا گرفت و قایم
 در ۹۲۰ هـ اخان کریم با شفا و هزار مرد بر باله با ناخت تا سودیم پاک را
 و دو صوفی ساز و سودار بولند در همان زمان بحسند یورش کرده غایب
 آمده خان را باز گردانید و دای و دو طیفن را مغلول کرد و یک جرمی بجای
 مستحب اگر چه بر جان بولند بخرج مرادی سلطان راضی شده لیکن بولندگان
 بارگان که و کینه بولندیان بازگان سفید و نمینی اینان با محسند و محسند
 لشکری بر و طیفن دای و دو فرزند نا بولندیان را از ناله لویا بیرون
 کند لیکن لشکری شکست یافته مغلول گشت و دای و دالو ناری شدند و این
 جنگ در تمام ساله و در او لشکری طرانلو ایانشان شد اگر بولندیان نیز سها
 می شدند عثمانیه خبر بولند استغلول جهای بود و این حال در ابتدای ۹۲۰ هـ بود
 انگاه سلطان محمد فرمان داد که جنگ ما با دشا هجرین و محسند قریب استغلول
 خواهد شد و از نذیرینان پاشا که قریب شناسد ساله بولند یورش فتح با طیفن
 او دولت که مغلول خواهی شد لهذا خود را گشت و سفار این اگر چه کریم
 سر بولند بر داشتند و شاه عباس بر مالک مغنوم دست درازی آغاز کرد
 لیکن سلطان شاهرخ را هم دانسته بذات خود نوبه دیگری شد عثمانیه سبهارا
 کرده قبا از و سها طیفن با طیفن و بالی سموق را بان بود و اولار با طیفن

رسو محسند که بمحاصره طبرستان در قیام داشتند بخت خون چهل هزار زنکان و زنانای
 بر و حمله آوردند اگر چه او طغیان یافته چهار هزار زنکان کشت لیکن اینان باز
 حمله کردند و چهار محسند محاصره را کردند و آخر جولائی کبیران امیرالامرای
 پادشاه جرجین و چهار کشتاد و وسط و کشت محاصره سلطان شهر شکر محکم صغیر کرد
 نزد پادشاه بود او اگر قیام در زید و از آن گرفته چهار هزار زنکان را بر سر
 تیغ کشید و سه صد از خود کشتن داد سلطان محمد بالاخر میدان گرفت بالنگر
 دو صد هزار در روز و در کدشت و جنگ را بر سر و بنا کشید و جرجینان را محکم
 قلعه برداشتند و بعد از وصول این لشکر کران ملک کران سلطان را حاکم کرد
 و سلطان بعد از آن لشکر کشید و کبیران سی و دو هزار سوار و پیاده
 هزار پیاده و یکصد پیاده ضربات و ابواب میدان داشت و لشکر نزدیک غمانیه
 قریب اگر بود اگر چه نصارا در جنگ بجهل سکودند و کبیران دلبوب مانع نمیشد
 هر دو لشکر بود بالاخر سلطان محمد ده هزار مرد از آب گذرانید و نصارا را
 طغیان یافته یکصد و نود و نوب گرفتند و سلطان با دوز بر کج کجات و سحر خود
 بسیاری کرد و زاری کرد و شب در خواب اعانت یافت و کبیران
 بجائی که محسند و مالی غنچه ابران تلاش زنکان شناسانده دست دم زدند
 نداده بر صف عثمانیه ناخنه جنگ صعب گردیده بسیاری از طرفین قتل آمدند و بعد از
 بزنگان ناخنه در بار کشتن کشت یافتند و شکری و جرجینان از سر عثمانیه دست

بسیار یافتند و تباراج برداختند پاشا سفلی چون دریافت که لشکر کمیل
بر تاراج متفرق شده برایشان ریخته است هر یک از افواج جرین گشت و محرم
لشکر برایشان را فراوان آورده و دود و دود را بگشتن داد و بخین جرین گفت
که آن لب و پنجم آنسور بوده و از ترکانی دوازده هزار کشته شدند و لشکر
جرین پنجاه و نه نفر خان نصار گفته که جرین بسیاری را بگشتن داد و پاکر
گشتند و از آنجا ببلغزاد سلطان محمد ازین طرف بر سر گذشتند اگر آن لقب
گرفت و مانشای باسینا سطرین را محاصره کرد لیکن از هر طرفین گشت یافت
و از لشکر جرین بسیار کشته شدند و جنگ واسطه در شش ماهه بوده و اتفاق
نصارا مصطفی پذیرفت و بمحامل ای دود و پاکر از سعادتان نصرت ندید
خارج کند از سلطان محمد گشت لیکن شرط کرد که در لشکر کشی بر جرینان شریک و
معاون نباشد و محرم سزا ازین فتح ملک عوی طراغلو آید کرده سالنامه در
سیدان ماند و در شش ماهه اناناربان با پادشاه جرین بر سر می نمود و ابرو در طر
رک و پالی و ابار از ترکان متخلص کردند و دود پاشا را بقتل آورده محاصره
بود و پرداخت جرین ترکان فتح را لابین از لشکر صعبه که ابراهیم پاشا
سوارخانه بود ناخست آوردند و ترک محاصره نمود و بمحامل ای دود و پاکر
عهد سلطان نموده و مانشای سلیم طراغلو با دود و اطراف یافته اما از بلغاریه گرفت
و در شش ماهه ایدر کس و پاکر پاشای اناتولیا طراغلو یافت چند هزار از ترک

گشت

۱۸۸
و ترکان لشکر از مکه می بر روی بردند و بعد در برینان بکمال مصیبت طهران
از شجاع گردید بقت و نهم نو سرخه از ترک از توابع محمد با قتل و اسیر شدند
و ترکان بپایم غبار بر ابرو طراندند و اینک رفتند و برین سال علی باغی که در
ملک عثمانیه شوازی بود با دو ارزده هزار پسر و ده خند محاصره کرد و جعفر
پاشا به مدافعه در کردند روان کرد و جانشین ابراهیم مانده پس گرفتند
در کساروف داخل شد و تجاری بوقت پادشاه حرم نمود و فرستاد سینه ۱۲
پیام صلح در بیان آمد و در برین سال سلطان محمد معمر جل و چهار سلطنت سال
دو ماه از جهان رفت او را چهار پسر بود و بزرگترین خود را گشت و در برین
در جودی مرد و چهارم در غایب محبوس بود و سوم بر تخت نشست ذکر
سلطان احمد سلطان احمد معمر با زده سالگی بر تخت نشست بلا خطه و افت
مملکت اول نرمان داد که ساعده پسرش با خود اران جبرن لازم و دایم خواهد بود
عبدالان کار باغی پیش گرفت و فتنه او علی را از ان مهم بوقت
کرده و وزیر خود نصار را در گماشت و وزیر باغی را مملکت داد
به پارس که اسد سلطان فرمود تا دوا بهر شافیه شاه عباس پادشاه ایران
نه بر نرمان آورند و خود را بنظام امور خانی میرفته شد و جده خود را کرد
ساعات سلطنت و خیل بود بجای دیگر فرزند و معامله مکه می چاکه گشت
سبب سخنان پادشاه جبرن و ترکان انجام یافت بعد جنگ از هر دو طرف

بیان آمد جعفر ما و شاه در بانیاد داخل شد و غل علی را که حاکم طبرستان را بود و جمع
او بسیار آناه کرد و ایران ترک کرد و از راه گردید و در لغت کاری انجام
نیافت برک کینا ناگاه از باروت فرو ریخت و حاکم بود و علمه بود و من را
در خدمت یافت و درین ایام تا ناگفته از آن

نهمام نویسی ادب تاخت
بر بغیر سوسی سپیدار گرفت و درخواست نامک خود را داخل نمود و پناه
جبرین سازد و پادشاه جبرین یکصد پنجاه هزار گردن یعنی روید برای
شکری از پاپای روم یافت چون جن پنا صفت وزارت یافته رسید
حاکم بت از قلم زد و آن امران رفت و غنیمت رحما مره جن پنا
و طبر حاکم لیا قصد شریع آن کرده روان شد حاکم و بطلم غبار راه او را از رود
طراسلو با چهار هزار ترکان که بکجا بت سکوا طر حاکم غرابین خان غالب بودند
که جبرین هم اکثر پنجاه مرده بودند و در جن رحمت بطاسر در جبرین اکثر تراج
شک و در اناخت و کلوی نط پولندی قریب کوه چمنی فراسم و کوهیا سر در آن
نقطه یافت و مالک که در تصرف او بود و شریع اعاد میاد لیکن لیکر بطاصلم
تا کلوی لبط بسیار بل بود با لآخر جنگ میان آمد رسید و ک و نا نا ریان
کو کران قریب غران ناختند و سروران جبرین آن را استوار کردند و همچنان
بلایط در گرفتند ترکان همی ساند و کلوی نط و ایا گرفتند چون بر غران

کشت و ما سارا اسیر کرد بعد ازین با ساری باینا که پانزده هزار مرد بود
 طغر باغه ابن ان را برین ان کرد و لشکر سور طزن برک را ازین کشید و بسیار
 ناماریان و اردو ب غرق کرد و سلطان درین اکثر اوقات در سطرطبه
 بود و خود را در نیکوی آراسته کرد لیکن ابراهیمی درین سال برای تخریب
 انقطاع الطریق پرداخت و بر اکثر اعمار سعلق ترکان بافته و در بسیار
 بافت و آخر تابستان پادشاه ابراهیم یکصد هزار مرد ببرد و اسیر و بند
 صلح کرد مگر فایده نداد و درین سال خمس نهد از عهد خود با پادشاه جرجین بنیامین
 و اس شده حکومت و انلوایا باز خواست و سلطان سوسیه اسطر باشت
 لیکن از دای دو ابکه شکست یافته کشیده شد و لشکر طرانلوایا بجرمین بازگشت
 و سلطان محمد ازین امر سوختم شده ابراهیم پادشاه را با اتفاق صلح فرمایان داد و کرا
 مطلب بحصول زیورست نامخط و و با در همگی سعلقه ترکان بنیامین کشت و قیام
 درین ایام قوساجین پادشاهی قرمانیه که از نسل عثمانیه بود بغاوت و درین
 رده هزار فوج سلطان طغر باغه اکو سویم گرفت سلطان بدین خبر داخل سطرطبه
 شده بپرسنجان پادشاه را بر سرش نهین کرد و او سلفی به پرسیان داده با سوار
 خود بوجوب رفتن سال دیگر بپادشاه محمد کز سنجان در طلب قیام دانست حلا آورد
 اسیر کشت و در سطرطبه تعقل رسیده و در سطرطه اکبر از او یکصد فرج و ایلون از فاجله
 با طلب نامالی تنخواه عهد دادن قلمه برکان کرد لیکن امیر طزن برک ان را

خلاص کرده کشند و و سپید و یک بلده چو لارا پریان کرد او را فراغت
ابراهیم پادشاه و صد هزار مرد میدان یافت و اراده نیکو زبان در نهاد
سبل و لوب و بت و شغل شرفی کینا و نفع است نموده و بجای هر آن بلده
پرداخت و لشکر پادشاه درین بر کردی مرکوب و فرانسین بقدر جهل مزار مردار
روشنن مجمره کرد و جنگ در پیوست و نصرا سبقت زد و گریختند و شهر
بدست ترکان اهاد برین حال ابراهیم پادشاه از جهان رفت و جبرایطان
رسید و سکر لوالو نامی لغات و قواصل را در اسبان زن کرده بر محمد باس
بعد جنگ صعب مغربانه و در بارش شاه عباس المی عثمانیه که پسر شاه را بر فراغ
می خواست کشت و محمد پادشاه بالکر کبند بست و بر سر لشکر لوالو ناخت و
نفر یافت و کوشنان که در آن لغات مجاورت بود مذرفت و اکثر بلاد
مالک را داخل قلمرو عثمانیه ساخت لیکن در آن در نزدیکی از جهان رفت
و برادر خرد او حسن بجایش سفوب کشت لیکن از لغات کشت یافته کشند
و اکثر مالک عثمانیه بدست لغات افتاد و سده دار لغات که نازی بود باطل
مرد مجامره نصرا پرداخت و سکه ایجاد و صد هزار درم مجامره را بر خزانده
و ایضاً حاکم ترکان را قتل آورده قبیله را از شهر بیرون کردند و بنی محاصره
بر و کرده مخرب ساخت بعد از آن آنها با حاکم بغداد متفق شدند و سلطان محمد
بسیار غل علی سردار لغات را چون باغی فریب نطقست نواخته مانده پادشاهان

آمدند امیران سلطان خواست که بر سلطان را بجایش نشاند و برین سخن
اتفاق کردند و قایل و سرکشه امیر حرکت کرد غالبش کرد
و مفتوح کرد و برین لشکر را بجنگ روانه کرد و بوشکست یافت
شش هزار پاسبانی ناخشن سرداران سکوی و پاسبانی بود که شدند و در کوه
مجاور که با بر دانه سخن کرد و برین سال در ملک سال در ملک غنائیه و با
نزد و کوه مان اکثر از تالبت سرداران سر باز زد و تا در کشته با صاحبان
و پنجاه هزار مرد محاصره الباقی غالبش نموده غلبه را گرفت و طبعان را با
و سلاح بردن کرد لیکن با ایمان جرین را سوال رعایا دست انداز شدند
و بیان نکان و ناما زبان برین امر جنگ کردید و بولان سرداران آنها
اسیر شده بانه رفت و غریب سرداران نکان این افواج جرین در برین سال
رفت بود و برین جنگ و برخی صلح کردند و بلبه بست بدست آوردند
و حسن با سایر اشراف بست ملک کرد که فایده نداد و برین نزدیکی نه و طی سرداران
بلبله مردم و ولد را گرفتند چون هنوز از انصار صعب بود اما سخن از این لغت
آنها برداشتند لیکن برای حفظ کوده بسیاری را بکشتن داد و در کشته تمام
عساکر بکنا و در ثوب اتفاق افتاد چه در آن سال و در کشته بود و شش هزار ک
با دو صد عراب از وفات بسیار غالبش می رفتند لغت را ناخنه آنها را کشند لیکن
غلبه کمان بود و برین عرابها را کشیده بردند و در و الکیا جنگ باز نکان

روای دود و دل آغاز شد کوی نظر سردار جرمش صدمه و از نرکان گشت

و بر لوط زنا

داخل شکری دالیکند تا خند و در کوی نظر

لوفاد مقرر

سراو با تاخت در همان زمان یکصد

مرد نرکان فراهم آمد لب را محامره کردند و قلع را ران را ب و غیران بمبار

نرکان نیاراج الکار غلب بر داخته آتش زدند و حسن با شای رای نزوح نمود

سلطان بقطعه رفته او را با نقاد آورده بر گشت و سکومان و دیگر بابه را

فرمان سلطان لولان شان رسانید و چون آنها نام نبات اسباد رس روز

روانه استنبول شدند حسن با اسابین جرم بر باد و سلطان آنها دگر بلجی افاد غیره

ارکان دولت بر ایشان حمله کرده اند پس فتنه جو یان حکام بر پا کردند

سلطان فرمان داد تا غنچی بی افاد غیره سران را بنزد و در سلطان محوس

شد بعد از آن نبات آساستور شوی برداشند و سلطان مخفی بنام سلح با نرکان

جرم داد میقتند درین حکام در لود و با مخط بود و مراد با نبات دوم گشت

اراده افشاح بود اگر د از روشن داران و از جرم شکست یافت باز

حمله کرده است هزار مرد کشتن و بیاری با سری و عا به و اسباب نبات داد

و در جزیره درسی عزاد و قرب فتنین و اختاتم آمد قلع بطر طرف دیگر

سردار جرم بر نرکان از اسطر باز و د بطا سردار جرم بونامی باز

طرا اندوایا انشراح کرده هم سران مجتم شیع خود را در لود انداختند

در نرکان

و با سازند و بعد مرکب بود زمین بخوری سر و پرو پاشا حاکم طرابلس و پاشا کربلا
 بسیار کرده کاخ و بعد از آن چندی در مردم و امرار منطقه فاد بود
 در سال ۱۰۱۰ با نو باریا و بزرگ احمد که نخبه بود الکیا و مالدیو یارفت احمد
 در فرجیه از حاکم طوس غنی عزت بسیار یافت چون نصرا شد در روست
 رفتند در نواریا عمر سر بر دو طیفن و ای و دو مالدیو خارج کذا سلطان
 بزرگ عایا غلم بسیار کرد و بعد از عایا با سکندر به جرمی و ای و دو سابق
 انجا بر دند و طیفن اراده فرار بر لو کرد و اسکندر در ادای خارج نمود
 نشد لیکن بیانشی بود و رسول او را در راه مطبیه گرفت و آنها را
 طیفن فرستاد و او رسول را کشت و جنگ بیان هر دو می انداد بافت
 هر بار طفر کند را بود و نا در ۱۰۱۱ از طیفن نظریافت و این سکندر بود
 کشید و دوازده هزار مال کشید و ادوی رحی و اسبه مایه بعد از آن
 مرزبانان و الکیا له را بد کرد و چون وزیر طفر از طیفن بود او را
 اسبزل فرستاد و او سلطان شد نام محمد بها کذا ایند بخا و ای و دو الکیا
 و ای و دو مالدیو به از طرف سلطان سفر شده بابت هزار و الکیا که در کان
 خراسان مکث رفت و اسکندر جمع کرده بر بولندیان و حو طفر نیافته
 نده یا بهر خود اندان اسیر با قبول رفت در ۱۰۱۲ سلطان احمد بدر یافت
 بلکه نصرا منطقه قصد ملک سلطان داد و حالات اینجا کیمان بودند

خواستند ناصرا را خوارى استبداد را بکشند رسول ناصرا را بکشند و فرستادند
چون سلطان و وزیرانش بر ناصرا داشتند بلوای جبل صاف کردند
لیکن هر روز می کشند ناصرا را که در بر داشت گاه کردند و سلطان را آورد
تنه خنجر نام نوشته داشت را بیان و مالک گش را بجا آورد و لکس با فراسم آورد
لیکن ناصرا در دهم نو بر شد البزلب و نه سال در چهاردهم سلطنت از جهان
رفت و بر سر گذشت عثمان و مراد و ابراهیم ذکر سلطان محمد بن سلطان
احمد خور و سال بود و احمد صفت کرده بود که با بلوای فرزند از بن مصطفی
برادرش پادشاه باشد بنابر آن مصطفی بخت سلطانی شد چون الکندر
وای و دو مال دیو پادشاه قبول ریده قبول اسلام کرد و ازین جهت در
قلعه بیکار گرفت و همچنان طایفه که در دین بعد از آن بود و اسل تاخت
روان کرد و نظر انکوارا را بدست آورد و آن ملک فتح
و تسبیح سعال پاشا در اسپا بر سر هایت گشت یافت بعد از آن آنها را کوه
ساخت و آن مردم پناه شاه عباس بردند چون شاه عباس بر خود را
از دست ایشان یافت سعال طغرنامه سی هزار از لک نفر قتل آورد و
تمام هزاران را از دست غمانیه متحمل ساخت از آن که بلاد در ترک ماند
اگر چه در اول سلطان احمد خواست که جنگ بکنان غنوی داشته سخن پاشا را
بپایریان و بغات فرستد لیکن بالاخر سعال بنغال بر ایران اسیر شد داشت

و شاه عباس بعد از آن بر دشمنان غلبه یافت و بنای انارطوبه را بدین گونه
 و پاشای دشمن را طلب با هم که جنگ افتاد و نزدیکی آنرا نشناختند و قریب فاصله
 بر پا کردند و سیفال با شکست یافتند تا سه هزار کس در شهر ازین قریب فاصله
 بر پا کردند و قریب نیز حضور شد و پاشای طرابلس با ده هزار سپاهی باو
 رسید و هر دو پادشاه با اتفاق آمدند که جنگ باقی ماند و سیفال
 بر کشنی خود بر آمده که کجاست و سلطان تمام خانه و اموال سیفال را که در آنجا بود
 و زن کرد و لکری عظیم برین زن فرستاد و کوهستان انکار کرد و سلطان با تمام
 ملایم ساخت و با این پادشاه دشمن و صلب جنگ در رس اول پاشای دشمن
 غالب بود و پاشای طرابلس عذر را با خود دشمن ساخته بهشت هزار لک بر طلب
 رفت و او با سپی هزار هم را شکست داده طرابلس را گرفت و اخراج سلطان قبول
 کرده همه سر بار گرفت و قواعد دشمن را بر سر و مدح کرد و ما کسی به سر رسید
 و ضلع تمام سر گرفت و سلطان احمد بنو است که صلح لیکن پادشاه جبرسن بی اختیار
 و بطنی باز گرفتند و لکری سیفال که میمودید و سپیدوس بر نویل غلبه
 نکرده او با ناخت بطیانی الجبله افواج فتنه خوی خوار زم ملایم نموده
 بعضی ناخت رزق و ناماریان فریب توپ نمود و قلعه دار کو را از نظر
 جبرسن مجیدس با سپاهین را کرده گشت و قتلین کرد و سیفال بر رفت گرفت
 و لکری لفظ طرابلس و لیبیاری از اسلحه و لکری گرفته دست به اسلحه

در آن روز چون سر می و درسی و لودیان که بچک نرکان مامور بودند با
راجان بملوک دیدند و سپیدکن زیر خاستن محاصره را ادا آن ترک مسخر بودند
محاصره را بر سر نرکان از دست داد و قتل نمودند هم اکنون بر سنج نرکان شد
بوظیفی قرار داد که نگرانی در دست نرکان باشد و طرانوینا او را سلم
بود و هر دو ولایت از او بوده در ملت در طران و قنار و او باشد
در سلطان احمد نگرانی و طرانوینا بوظیفی قرار داد و پادشاه جبرین بدین
پس عثمان به غزان را محاصره کرده گرفتند بالاخر نیم نوامبر ۸۸۰ صلح میان سلطان احمد
و رادیف پادشاه جبرین منعقد شد بدین اقرار که اگر پادشاه اسپین خواهد
دو ساعده داخل شود و غزان در دست سلطان باشد و اخیار پادشاه کت
سرد شود و طرانوینا بوظیفی سلم بود و هر سال باهد بکرات اخاف لغیر ران
آید و بر ملک هدیه گزیند پس سلطان احمد جبرین عزم استرداد ولایات
سفینه نمود و خود را با یکصد سی هزار غنچه بکلیت دال کرد و لغات را گشتند
بپارس که بریند و باربان بر عواف غریب نداشت آوردند و سلطان لویج
پادشاه را بر سر نهادند و پادشاه مذکور نه سبب یافته لب هزار مرد کشند و او را
پادشاهی بجا بنشست و پسرش عباس را بکلم سلطان گشت و در ۸۸۱ او را
سلطانیه پادشاه نگرانی شدند و جبرینل میوردی رزبان طرانوینا گشته و خود
در سعاد سلطان او را بردای و دو مالد بود باز لغزت داد و درین سال

تا نهند مدفع شدند و همچنین ناسته بود لیکن خوف نصار را و با خطا طاعتها
 و نهند و ک چون و ملوس سلطان شد پادشاه جرجین کلوی سطر را را ماسه غما
 دشمن خود پنداشت که مپد و ک در اندر او در از قلم او را سلم بود و هر
 ولایت از او بوده ملت بر وطنان باشد و پادشاه رضا داد که او را
 حیات صرف در طرا اندوایا فرمان روا باشد و سلطان احمد بگری طرا اندوایا
 به یوسفی فرار داد و پادشاه جرجین پذیرفت پس غما به غزان را محافه کرد
 گرفتنه بالاخر هم که بر ناسته صلح میان سلطان احمد در ادلف پادشاه جرجین
 منعقد شد و بدین اقرار که اگر پادشاه اسپین خواهد و سعادده داخل شود
 غزان در دست سلطان باشد و و اجبار پادشاه جرجین نسر شود و طرا اندوایا
 به یوسفی سلم بود و هر سال با هدیه که اتخاف بقدر العمل آید و بر ملک هدیه که تا
 یکا پس سلطان احمد بعد صلح جرجین عزم اندو او ولایت عتوه پرس نمود و در
 با یکصد و سی هزار فوج بکلیب روان کرد و لغات را کشته یارس کر برآیند و
 باربان بر موافق عرب تاقت آوردند و سلطان یوسف با شمارا بر سر اناش
 پنا مذکور زینب با فقه لبب نرادر و کشتن داد و پناهای بی نیز مسفوق گشت
 در پادشاه عباس را حکم سلطان گشت و در ناسته دوک مطاحیه پادشاه بگری
 شد و جرجین بنوری رزبان طرا اندوایا کشته خود را در سعادده سلطان احمد
 و سلطان ارار بر وی و در المدا لولیا یا لغز داد و درین سال سلطان

احمد جهازات را در کور سرطابله و اطلبان فرستاده بود و جهازات سلطان
بدینصوب شد و در طوشانیان در کجراجناس می یکا بزمین و پانصد هزار کرد
ناراج کردند و جهازات مطبه و نابلس خراب کرده آن را در کجرا بولمان نامند
و در سال ۱۱۸۵ شاه عباس این سلطان صلح خواست و سلطان مراد سردر و بانجامی
نوف و ابرار پس فرستاد با کمال صلح کرد و صد شهر و ابریشم شاه عباس
ستغف شد و ازین سال جهازات مطبه کورنت از مرز باناراج کردند با شاه
نوف که یافت صلح و جنگ داشت و در سال ۱۱۸۵ با رسول فارس استبول آمد
درین هنگام سکه بچیان بکار شده سر لقا در دشته خانهای مردم را غارت کرد
نوف پاشا که وزیر اول بود حکم سلطان شاه نیرده هزار ایشان نشان را
کرد و در میان و سلطان پادشاه سکه بچای پادشاه جرسشده از سلطان
طراغوانا انکار کرد و بعد ازین سال سلطان نادر که در اوقت با رتوت
داشتند صلح کرده آنها را حکم تجارت بنا و در شعله خود داد و آنها را بدین
استبول فرستاد و در سفار آن بعد برخواستند سلطان نکاح محمد پاشا پسر شغال
پاشا داد و دخترش محمد پسر جهازات داد و دوسری درین سال را در مال لوبا
و طراغوانا بر دست سکه بچای خود کشنده شد و در سال ۱۱۸۵ افورن غنیمت عثمان
که شمال عربی کتب عمان بل سلیف گرفت و بر کرد و ابان بدل ازین بندر بحر
گرفتند و سلطان فرمان نامه برینان کلش نه عالی و کرکان است عالی از خود

۱۹۵
احمد جازات مطهره و نابلس خرابه شدن را در بحر یونان ناخنه و در
شاه عباس از سلطان صلح خواست و سلطان برادر سردر و پاشای نون
بر پارس فرستاد و بالاخر صلح بود و صد شهر را از بر شیم باین شاه عباس و سلطان
منفعت شد و ازین مال جازات مطهره کورنت اندک و رمانا راج کردند پاشا
نون که بپاشای صلح و جنگ داشت در سلسله ابراهیم فارس بپیشبول آمد
درین هنگام کجریان یکار شدن سربا در داکشته خانهای مردم را غارت
کردند نون پاشا که وزیر اول بود بکلم سلطان شازده هزاران پاشا
روان کرد و در شان و مطاحس پادشاه نیکو بجای پادشاه جرسین
از سلطنت طرا اندوا قیام انکار کرد و مهربان مال سلطان با دج که در اوست
بسیار نوب داکشته صلح کرده آنها را حکم تجارت بنا و سلفه خود داد و آنها
رسیدت مال بپیشبول فرستاد و سفارین این سید و سیر خواهر سلطان بکلیج
محمد پاشا پسر سبغال پاشا درآمد و در خزنش به محمد پسر جازات داد و سوری
درین مال هرالد و با و طرا اندوا بیا بردست لک خود گشته شد در سلسله افول
تیم قلعه اعلی مان که شمال عربی کتب بیان بل سبب است گرفت و وزیر کرد پاشا
عدن ازین سبب بخاک گشتند لهذا سلطان فرمان آمد تا ارینان ملکش عالی
و کوکیان لبث عالی از زر خود بها سازند و بعد مرکبوری سردر پاشا
حاکم طرا اندوا باشد اگر چه بسیار کرده کار بود بعد از آن چندی و مردم و با مراد

قسطنطنیه را بدو از سال ۱۴۵۳ با قوای بسیار بزرگ احمد کریم خان با او الکا مالک
 آخردروم آمد از حاکم قسطنطنیه عزت بسیار یافت چون نصارا شد در دست
 رفتند در نواریا بر سر بود و طبغس و ای مدد مالک نو با خراج کنکار سلطان
 بر رعایا ظلم بسیار نهاد اما با سکنه بر سر می ای و دو سال قبل التاجا بودند و
 طبغس از پادشاه فرار بر او کرد و اسکندر در ادای خراج منقض شد لیکن پادشاهی
 نمود و رسول او را در راه قسطنطنیه گرفت و آنها را نزد طبغس فرستاد و او رسول را
 کشت و جنگ بیان هر دو می انداد یافت هر بار ظفر سکنه را بدو دادند
 طبغس ظفر یافت و اما سکنه بر او لشکر کشید و دوازده هزار کشتی و دانی
 و اسب و سبب بعد از آن مرزبانان و الکا را راه و کردند چون وزیر طوقار
 طبغس بود و او را استنبول فرستاد و اسلمان شده تمام عمرها بخاک را سید می ای
 و دو الکا و ای مدد مالک بویه از طرف سلطان مقدر نشد البت هر دو الکا
 و ترکان بر آن ملک رفت و اسکندر لشکر جمع کرده بر پولند بان و بخو طفر بنام
 ضعیف با بر خرابه آن اسیر استنبول رفتند و سلسله سلطان احمد بدر یافت
 اینکه نصارا نمی قسطنطنیه قصد ملاک سلطان دادند و حالات اینجا بدینسان بود
 خوانند تا نصارا خواری استنبول را بکشند رسول نصارا گشتند و فریاد را اسیر کردند
 چون سلطان و وزیرانش بر نصارا و کشتند با انواع اجل ستم کردند
 لیکن هر روز می کشند می شد تا آنکه در پیر و شش گاه کردند و سلطان بار او

تسبیح نام و مسدود یافت رویان و ممالک کنار بحر اسود و لشکر بسیار فرستاد
 لیکن تا نزدیم نوبت ششم بعمر بست و نه سال و در چهاردهم سلطنت از جهان رفت
 و سه پسر گذاشت عثمان و مراد و ابراهیم و ذکر سلطان مصطفی چون ابراهیم احمد خرد
 سال بودند احمد وصیت کرده بود که با بلوچ فرزندان حسن مصطفی برادر هم بادشاه
 بنابران مصطفی بر تخت سلطانی نشست چون الکندر و ای و دو و هلد و کینیل
 رسیده بمول اسلام کرد ازین جهت در قلمه بالای بحر اسود سفید بود در عهد و روزگار
 نزد فرنج فرستاد رسول فرنج سلطان بن رند را نه داد او را امید و طین دیوان
 بادشاه اخلاص کرد ایند و وزیران و ابراهیم دولت عثمانیه ازین امر رنجیده
 مصطفی را بجانش باز نشاندند سلطان چهار ماه بود ذکر سلطان عثمان بن احمد
 بمرد و ورزده نایبده سالکی بر تخت نشست بمول الطی فرنج هشت سال بود در
 سلاطین مالدونان و طرانلوایان و دالیکان و دالیکان و جهان یک
 کرای خان کریم ناما را خراج گذار عثمانیه بودند در عهد سلطان عثمان شورش
 جنگ کوسند قرار یافت و بر فرزند لکرتیب خراج گذار ساختند و قیام
 در و سواس در الملک اسطر با قلم بسیار بر برد و طسلفه خصوص بویها دفع
 شد و احرین سخن بفهم عذر بود سلطان طرانلوینا برای استنانت و بویسیان
 بمحافظه پاس قاضی عهد و اعانت در دست عثمانیه در آمدند و سلطان آنها را
 دلاکار و چنانکه در انکار باین سبب اتفاق برضای عثمانیه بادشاه موز کردند

همه نوبت فرنگ سوار جمعی اول پادشاه بر نامه و پادشاه فرنج بر عثمانیه نوشتند
 نامه چون فرنج بیک نشسته شدن رسول خود شکایت از سلطان داشت اندک و کوی
 مانس با خط سیمان عثمان بقدر مافات و عمل بید و بصری روان شد و همان
 رسول با تحایف رد عمر پادشاه بر نامه رفته بخوبی بارگشت پس سلطان با قاریان
 صلح کرده از طعاب اسباب خاطر جمع کرد و در اول اسفند سنه ۸۰۰ در جنگ فراهم
 آورده با جهازات خود و الحرس بر سر توله رفته من فرید و ساووی اورا بفر
 علی وزیر سلطان مرد دلاور و دانا بود آخر اپریل سنه ۸۰۰ محاصره کوپین از تالو
 مکه شهر محکم بود و نمود بعد از جنگ بسیار صلح بیان پرسند و عثمانیه انعقاد یافت
 و بلورخان نامار چهل هزار خراج پذیرفتند و وکیل بدرگاه عثمانیه مقرر داشتند
 و شهادت نامه عثمانیه در بین جنگ نشسته شدند چون پادشاه برین مدد بپولند
 پرداخته بود سلطان عثمان اراده جنگ بر میان کرد و پادشاه گفتند که کن
 مردم برای دریافت طو رجنگ فرستاده بودم مقصود کمک نبود پس سلطان
 بذات اراده پوشش بر ابر صمدان که بغاوت کرده بود نمود از آنجا بر کوشان
 بحر اسود و سلطان ملرب ماوی حاکم ماوی حاکم سبلی پوشش نمود و از آنجا
 بر کوشان بحر اسود و سلطان فیلرت ماوی حاکم سبلی پوشش نمود چهار هزار
 اندر کرده بود انجی خمیس اول پادشاه انکلند بستد عای تجارت تجاران فرنگ
 قریب بزرگ جاب و نیشتر و غیره بدرگاه عثمانیه دوم صلح بیان بپولند عثمانیه

رسیدیم غلامی اعزّه پوسند و اسکا قلند که اسر سلطان بود و در چهارم حکم برای
 عدم نصرت و ستان بر ناطلس یعنی بر کران طوس و الحریر و تجارت آنجا چهارم
 اسر و او یعنی که وزیرانش را را نیز کرد ای نسیم گرفته بودند رسید از دولت
 عثمانیه جواب بر مقتضات در نهان ملیحی حواله شد و در این بین مردی بود که
 باره از نیز گفتن خواهر رفت بعد از آنکه اراده کج کرد و کجوان طالع آمد گفتند
 که وزیر را به پای و صدقات از طرف خود کج باید فرستاد پس وزیر پادشاه
 هر دو را قبل آورده داد و پادشاه را اعظم و مصطفی را پادشاه کردند و ذکر مصطفی
 بر بار دوم داد و وزیر بود که از ساله بیان بودند و عثمانیه
 اصلا آگاهی نداشت چون ایلی بودند بان نام داشت آمد بجا بن قرار بسته
 بود و در درخواست رسم سرطاس او رسول بر ثانیه مطلق آگاهی نمی داشت
 و او در از قاضی و سکریان گفته داشته و زمان داد تا او را شناسه انبساط
 سلطان کوری که در پیش حکم و وزیر فدا کرده بود خوشی نماید و فعلی آنجا که بان را
 کردند آنست که سلطان به میدان آن اندکی بنیر بود تمام ملک را شوبند و
 بعد از سردار سکریان بان را با نام فاندان او گشت و خانه های نصا را فاندان
 رفت و سپاهیان بکجری بعد بخل سباب و با و سلطان خود داد و وزیر را که
 خن کردند و مصطفی را بر سپاهیان برای چند روز پادشاه کردند و با ما سپاه
 وزیر شد و ذکر سلطان را در غازی سلطان مراد چهارده ساله بود که مادرش

برخت تنه و اول او پیشیار باشد را قبل رسانید و قبل پاشا را و زبرد کرد
و بر سرداران پادشاهی صادره فرمود و ضمیر خزان ساخت و رسولان پادشاهی
را جواب داد پاز پاشا حاکم از روم و پاشای هند و در لشکر بود و در پناه
مرک عثمان که بسیاری از ترکان از دست لمان کریم بامار و کوناکیان کشیده
و انهار و بحر باغ فرس آمد و هفت و اسی هزار و سیصد و سی و هفت نفر
و در لشکرهای اسطوخای سپه دار جرس بی را گشت صل و وزیر صلح بودند و جرس
نمازه کرده و بختن ابا ز پاشا را اگر چه دشمن بکجا بان بود منع کرد و ان حاکم بود
و ان بپادشاه لشکر را چهار سده کرده خطاب شاه یافته بایک بهره دیدار کرد و بگویم
ما سویم بجانب بحر بود و چهارم یک و هر چهار فرج بزرگان خطه شدند پس سلطان
وزیر اعظم و ابالکر کران به بغداد رفت و داد و فریب قیاریه را با زلفی داشت
و محاصره بغداد را ابر سلطان را در برداشت و در شهره بطیم عیار که دوش
قمانیه و دشمن جرس بان بود با اسطوخای صلح کرده و عده کرد ایدان و ولایات
و اسیران کرد و جنگ اخر بدست آمد کرد و این صلح پسند سلطان نداد اختیار سلطان
و رسول دوم صلح با پادشاه جرس فریب کو بار اگر عثمانیه دایم بفرنگ و وفارک
چند و نایر بغداد رفته بایا جنگ کرده بکت قاضی یافت و کافه در دست
تابان پذیرفت و غریب باز اسیر او کرد و بدلیل سبب بکت از وزیرت نمود
شد بجایش خود پاشا مامور بگشت و ابالکر بسیار و لوکانه فرادان بر اواز

شناخت و دراز برادر محاصره کرده و خواهان مصالحه ساخت و باز بفرستید
 آمدن نو از نس یافتند یکی با سبک داشت در زیر محاصره برداشته و چهل و یک روز
 دیوار حصار را شکست لیکن باز محاصره برداشته سال دیگر در میدان سده ان
 بر فارسین نظر یافتند باز محاصره بعد از پرداخت و باز یاری را بکنش دادند
 محاصره برداشت و باز میدان امر رفت و در میان چهار گوشه یک بار بنهاران
 کردند و حاکم از روم بیادوت و رزید لیکن باز قطع شد و روستا سبک را دو
 می سخن کردند یکی از زبان الباسر و یکی بیکریکی اناطول فرستید لیکن چون
 بهستبول را حین کردند و در الوقت که در زیر بار بر سر فارسین لنگر کشید و چنان
 منسوب گردید که سلطان مراد یکی از اکابر فارس را که در استنبول ابرو و مطلب
 مصالحه پناه و فارسین رفت و در زن برادران سلطان و زیر اعظم بوده و چنان
 را از زرده ساخت آنها سرور آورده سرور زبرد افغان سپاهیان و دیگر داریای
 رسانندی خواستند و برای تفر و زبرد نشاند علی شدند سلطان دانست
 که تفاوت سپاهیان منع نمی تواند شد چون سپاهیان رسانان را در میان
 خود یافتند سلطان آنها و ان داد و برادر لغو اعدا بردارند و خود هم در میان
 اینان استمال می کردند بین غزل سلطان چنان فوت یافت که در خنق و زیر
 رهاه انبازان دیر شد و لکن سر بسیار اعظم یافت بیکریکی روستی بر فارسین
 زده و آورده محاصره و ان را برداشت و در جنگ عام بر اینان نظر یافت

وفاریان را بر عهد قدیم آورد و قریب سکه ابا انکریان و جربیان صلح نمود
شد و سلطان انگاه لشکر بر سر امیر فخرالدین در آهین که صدان را تصرف شد
لوا کشید و جهازات بسیار بر بی بر کردگی نمود آن پاشای طرابلس و پاشا در
مدیچا را لشکر محوله غلامه مقابل شد بیک پوست انگلیسان بیک پیش آید
همه جهازات ترکان را زده در چند ساعت بر هزار را با کمتر دمان کشید که
آن را بر جهازات خود گرفتند لشکر با ترکان بر فخرالدین بورش کرد و فخرالدین
بست پنجاه مرد همراه داشت لشکر خود را و بیره کرده کمی به بیره علی داد
که او بزرگان طرابلس یافت لیکن بالاخر معلوم شد اسیر شده محو شد بعد از آن
تمام ملک فخرالدین در دست سلطان براد افناد رسند که در آخر ایران سلطان
مهربانی داشت که امر انمی خوانند فخرالدین به بر صفت ساکی قبل از آنکه بجنور
سلطان رسد محو شد بعد از آن سلطان مراد بر بوند لشکر کشید بعد از آن
که سرداران عثمانیه از دلو بکشند پولدیان از ترک و تاتار قبض آوردند
و سرش را از گوشه کوه بند اند و ایاز بر پولدیان غلبه تمام یافت
و پولدیان المی بسته های صلح بخدمت سلطان فرستادند سلطان او را
بزرگ داشت و ایاز قبض آورده بر سر پولاد مطین پادشاه رفت و پولاد مطین
شخص بد صلح کرده خراج سلطان فرستاد و معارف آن برقی بر خانه سلطان
افناد و از بیمار شده بجان یافت و صدقان بیار داد و دهان مال بست و بخل

خانه از فسطه سوخت و او مسلمانان را بتراب خوردن ترغیب کرد چون بعد
 از آنکه نصف فارسیان بودند خواست با انشراح کند بدین غرض در سال ۱۰۲۴
 بسیار لشکر کشید و خود سواره شد و بپایان رسانید که بکشتن و کشتن
 و از شیخ شراب فاداشاه کمر کرد و همه خانه ها بکلی سوزانید و ساخت و در آن
 ایام همه طوائف و اهل اسیر بود و رو غاطری حکومت اند بار بر خود گرفته مطبقین
 بطلم که از طرف بود علیه کرد و سلطان در وقت نامه صدر هر امر در بزرگ
 فارس و در ریوان بوده آن را سفوح کرد و کهن دو برادران خود مار
 و از رخان و زنان فرستاد و محسوس شدند و سلطان در پارس انجام سپرد
 کرد و لیکن سواران پارس بسیاری از لشکران سلطان بقتل آوردند و می
 دست شهریان کشته شدند و بالاخر لشکر را در زمان شکیف غارت و خود
 بقسط بکشتن و کشتن معاودت سلطان پاریان از غلجیات را جمع و آن
 را محاصره کردند و قلعه داران عثمانی را از بر شمشیر کشیدند و دو هزار لشکران
 خاصی شمشیر بدیشان پوشاند و فاداعظم در لشکر سلطان راه یافت و پاریان
 بوی او مالک سلطان بکشتند و رویان اسف شهر بزرگ بحر البید شکر و به و در
 بن آن خود سلطان سبوح محاصره دادند و وزیر را بقتل آورد و درسی روز
 قلعه بند او را بضراب الواب بکشت و سی هزار فارسیان سر بر زبان سلطان
 نهاد و در برون آمدند و حکم سلطان بقتل رسیدند و سلطان مصطفی پاشا که اول

بر سر دیوار بغداد حمله کرده بود با تمام مظهر کشته گذاشته دهم چون ^{۲۱} و اسطیغه
رسید و رسول فارس آمده در اول راه یافت با تو از بوساطت وزیر شریف
گشت و بغداد در تصرف عثمانیه ماند و سلطان اراده جنگ با دین سلطان
گرفتند شاهزاده الحری در بغداد اذنا کرد اول دیکل و سلطان را کرد و الا
بود و همه رفتی او را قبل رسانید و سلطان صبح کثیر سلطان رسانید
صلح کردند و مغرب سلطان مرد و گویند که سلطان در مرض الموت مصطفی را
مصطفی وصیت کرد و فرمود که ابراهیم و بغیره شاهزادگان را که دشمن مصطفی
باشند قبل رسانند ذکر سلطان ابراهیم چون برادرش مراد فرمان داده بود
که ابراهیم را بکشند لیکن این قول را از زبان نموده او را در دست آورد
سپرده بود چون ابراهیم سلطنت اول اراده است داد اسف کرده بر کشاکش
شکر فرستاد بارها گشت یافت لشکر دویم لبر کردی وزیر بران کوسپیل کرد
وزیر بران سر شافیه علاج او را خفه می رانند و اسیر کرد و کشاکش بصر
روس پناه برد و وزیر با پاریان صلح کرده برگشت و در اینجا بهانه لشکر عظم
رات از شهر می روان شد و مصطفی که اول وزیر بود و پاشای صلب و نگار
کشته سور و تخمین سلطان گشت و ذیل ماند با پولندیان اتفاق و رزید محمد که
حاکم دمشق دیگر بود و وزیر پاشای رسواس فایم مقام پاشای کبودان
گشت سلطان رسید که دینان و سلطان از جهازات متعلق دولت عثمانیه
گرفتند

گرفته اند و بعضی سرداران را کشته و بعضی را غارت کرده و بعضی را بربوت و از خرابی
 سکه چهار دانگ عثمانیه روان شده و بعضی نهاد و سه عالمی و دو عالمی و بشت
 چهار باغیان بسیار سواستی غارت و بر اسباب هزار مرد و پاه از آن چهار
 هزار باغی و هفت هزار کجی و سه هزار کجی و اواد و قسطنطنیه جنگ آغازند
 و ایلی ایشان گرفته و محسوس گشت اگر چه دیپخان در آنوقت منصب نه بود
 و پاپای روم و دیگر سلاطین افسار و اسباحت الحاکم و وزیر ترکان قریب گشته
 لشکر کرده بسیاری از دیپخان را کشته و ملیده کا بنار احاطه کردند و
 دیگر سردار دیپخان در طغوشه و ترکان جمیع جزایر غنیمت گند و اسخر کردند
 و مورخانی بر چهار دیپخان جنگ کرده کشته شدند و دیپخان در دلا طبع ترکان
 ظهر یافته جمیع اسباب را بردند و لیکن اکثر جهازات از هوانا به بند سلطان با
 حسن و خرمی سفینه ده معی بنام صاهرت و او منفی پذیرفته و او کرد و سلطان
 که بخیر بر مادر رفت و مادرش نامردم بیکان او رفت و چون او فرستاد
 چون اردوین بود کسی سلطان را باوری نمی کرد تا بعد چند روز بعد گشت
 سکه و مخوف شد و در سلطان محمد رابع ابراهیم نه بر گذاشت از این آن
 محمد که مادرش دختر ارباب کریم بود و سلیمان و احمد پاشا شدند و محمد و برین رفت
 زباده از هفت سال عمر داشت سلطان و لید مادر ابراهیم قبل مرگ ابراهیم مادر
 سفر کرده بود که تا بیخ سلطان پس بنیر با تمام مهابت بر او از دوا

خبر داری کبوتری عمارت خزانة بود سلطانة ولید میدانست که از جنگ نصارا حو
در منطقه خواهد شد و جنگ دبیطان در کند صرف نبود بلکه در لایله و لوسیا
والبابا و سور بابود و بصلح انجامید در همان بهار یعنی به پاشا بان فرمان رسانید
که جنگ در هنگری آغازید که انجام پاشا بان از سرداران سر جنگ با خود وند
و پاشای بودا ابرشته وند بر در کند به ملک اعظم دبیطان آغاز شد و اتهام
جنگ موفقی به پاشا کرد و او را پاشا بان طغیان یافتند همه را حکام رسیدن
ششصد مرد و هفت بقا از لوط و لکرموشیا برای اذوقات بر آمدند
و در وقت چهار زات دبیطان فرصت داده بر عثمانیه که در دایمیل بودند
و هم لیکن در زینان اولین لشکر از کند بر آورده بر انجام اذوقات
پرداختند و بر شورش لشکر ابرار و یکصد مرکب محموله مردم و اسباب بزد
اذوقات برای لشکر عثمانیه بکند بر روان شد و اکثر از ان دبیطان با نام
و نباه کردند لشکر عثمانیه بر چهار زات دبیطان تاخند و در جنگ در کج
میان آمد و اکثر چهار زات عثمانیه شکست یافت و ازین در لشکری مر عثمانیه
راه یافت و ازین خبر در دمشق و قاهره لغات سرخویش بر داشتند و ازین
سبب آشفتگی در سرکان راه یافت و فرصت و جمعی نماید و در لشکر اذوق
دبیطان در دایمیل در بخشش هزار مرد و هفت چهار زات قبل و غارت دادند
و مال دیگر که در ان پاشا مادی از دوزخ هزار موی بری در کند و در او در دوزخ

شکست و یکدیگر جهازات نزکان دادند چون ایمان دولت غمانه اول صلح
و بیطیان پذیرفتند و مهم گنبد به انجام یافت تمام ابد صلح جان تنقطع شد و اگر آن
استنبول بلوا کردند سر کج بد سعاده کردند و وزیر اعظم را قتل رسانیدند جنگ تمام
اگر نصیحت اهل بلوا اعتقاد کند سلطان مهم سلطنت بدست خود کرد و سلطان
در آنوقت صرف دوازده ساله بود و سعاده برای صلح باز نایزه شد که عثمان
بمنفع کثیر برای اخراجات جنگ دادند و این بصیبت بر کجریان علاوه شد
که سواهی جنگ با دشمنان با عهد کر سفایلی کردند و وزیر نو که پاشا حلب بود
مردم را برای سواری چهار ماهه رفتن بجنگ فرمود و آنها انکار کردند و وزیر
و عن سخته چهار ماهه شرط جنگ کرد و آنها اختیار ملک بدست خود آوردند
وزیر و مفتی را ازاد شکم الیا نمودند و اراده کردند که اگر سلطان سعاده
کنند مغول سازند و وزیر اعظم که برلی را پاشای دمشق کرد و پاشای سلطان
برجهاز شد و پسر و برادرش کردند فرار یافت و امر با شصت کالی و
دشت جهاد و چهار جنگ سران ملک رفت اگر چه جهازات و بیطیان قوت
بسیار داشتند و ملکان شان ضرب بودند و برصیبت سحر در دانیس لک داشت
جهکان مقابل شدند و اگر جهازات آنها را نایه ساختند سواهی دوازده ساله
و بعد از آن و بیطیان طند اس اسس را تصرف آوردند و انجی سلطان
نمودند سلطان محمد فرمود تا نام کند ریشه طاوارسین کردن خیمه حکم سلطان

کذاشته آمد و محمد سلطان و وزیرش بر اسب راند و با ترک رفته مردم شهر را
تکبیر داد و در همان ایام حکم بکشاکش طلاس و ناس صادر شد و درین
جنگ س از ترکمان کشته شدند و سلطان بنوبه ادریان بول کشته از آنجا ارد
اخراج و بنیان کرد و قمارن آن پاپای طلب بغاوت و وزیرش بهنجاک نام
بر داخته عزم فتح سلطان کردند و کورلی کشته حیدر بادر بآن آمد
برادر پاشا را کشیدند در الوقت همراه پاشای طلب چهل هزار کس بود با جمعیت
خود روانه سقوطی شدند شهر را سوخته خراب ساخت و لشکرش متفاد هم
رسید و رفته مسطرنه را برپا آن نموده گفت که هر کورلی و چهار کورلی
دیگر نزار او فرزند پس سلطان و وزیر اعظم بالنگر سرش رفتند و جنگ
صعب کرده باور انگشت دادند پاشا تمام نوسخانه و عرابه خود گذاشته
که محبت که سلطان او را تعاقب کرد پاشا باز لک فرام آورد سلطان
ملحق شد و لشکر پادشاهی در بنوقت فوت بسیار داشت لب اراده طرا
کرده نام سلطنت بر خود نهاد کورلی و بنوقت پادشاه لشکری را از نظر
افراج کرد و بر وقت مراجعت باکا در پاشاه رنجور او را مخوف ساخت
و هفتده در دست راست لشکر پاشا بنشیند این حال را کیده شدند و کورلی
سوفقیس پاشا را کرده سران را گرفت و بیان دیگران از نو
پاشای کیده راده و یادش که در طلب بود بالنگر کران بانام عزم خود

لیکن کورلی شخص خزانه او را گرفت قلمه در دانه پس بیان پر و بالنس
 و سحر اسود محفوظان خست و دیگر ترددات نمایان کرد و درین وقت جنگ
 جریمنان نماز شد و وزیر اعظم بذات خود بادیه لغزاف رفته در اینجا بجا
 بادریان بول برکش و کار سپه دار غمانیه که در نگر و طران لوانیا بود
 گذاشت و او و اردین را گرفته دلا بایان فرستاد و بفرستادن ترک
 می نمود اگر کسیکه سردار جرسن سردان نرسید که تمام انبی فوت را کند
 حک بود و چهار هزار فرسخ بدو غمانیه بعد فتح سری الساریه انکه انکه
 خلاص گنایند لیکن از محاللات گایان مد فوج شدند و در بوقت بادشا
 جرسن حاجت کند نتوانست اگر در ۶۱ کورلی ساریه کل بیمار شد و
 ثابت خود و روز ارت نمود و در و در و خود مدد کند که گذارد
 ضعیف شد و در وقت در ۶۲ رسول پادشاه الکبر در سنبل است
 سور و در احم سلطان و در دیش شد و قلع و عام چون کورلی قریب
 سی هزار لشکر و ولایت بطور العین کرده بود چون او در گذشت وزیر صفی
 سران کار را در بیافته سطر اریانی بعد اداد با نند کوریکو از راه
 کرد بران ملک گاشت که خبر با ن بود و سلطان پیمان این دال
 از بر مردم و پیشه بود که خان سفت ملاطین شدند از ان خراج گذار بار
 و سه راه خراج گذار غمانیه همه تابع الیک پاس بود که با ستم ولایت بوده

که تا به بجک پارس غمانه نبود چون این سلطان فزائن شهر دیگر کرد نیافته
 خود سر برار اند لیکن بکش لب شد سلطان پارس بزلان بود و کور علی ان
 زن را در زیر زنی غلبه چند جای و الوض در ^{دست} پادشاه جبرسن لغیا
 را با زو شغلی ساخته از هر طرف مهاگشت و سلطان بذات خود میدان
 و ناما در بان را که در الوقت ما کوکاک جنگ داشتند صد هزار مرد داد
 بالگر بزرگ برکن رد نوب رسین نزوج در عبور سبب نور غاطر حاکم کومیل
 شهر و لیکن بکشتیال در رسید و کشت و نرکان در هوسل از ناخشنده بازو
 هزار از غمانه بنه ناه شدند و هوسل را محامره کردند چهل سه روز آخر شش
 خون بارون انش گرفته ناه شد در سار ^{۶۹} بانیست و بخرار مرد در
 خن و بجاک را گرفت و بر بریاری از نرکان غلبه یافت بلا کوفون
 تو کما باز فتنه فله داران را بر نرنگ کشید و محامره سخت برداشت چون
 بسیاری از نرکان فریب رسیدند محامره گذاشت و ذیر غمانه هرس دار
 را محامره کرده بر من سراب کرد و طرف نظر
 چون بخت ساخت و سردار دیگر در لکترک را که یکی از ان پانزده هزار
 شکت داد و سوسی شش هزار مرد هم تو بخانه و عرابه را اوقات بدست آورد
 و در بن جنگ شش صد از مالو لوبان و واکلن کشته شدند اول اکنت و بر
 لعل سراب فوت و تا نصف خود سرطی کوبی رفت و تا زده هزار کشته

نصهار افضل آمدند و ازین جنگ ترکان جوای صلیح شدند چنانچه قبل ازین
جربان بودند طرالنوا بنا بر جد و قدیم بنجائیل ایسی سقر ماند
و او شش صد هزار درلارس خج جنگ بدولت عثمانیه داد و علاوه بر خج
صبوتی بر غلطی نام جات از پادشاه جربن غایت شد و بعد از آن
بدولت جربن رایج نمود و ازین توپوسل که بزور مفتوح ترکان شد
در دست عثمانیه افزود و در این دولت و بیشتر فک شد و او نشین پادشاه
کرد که اگر نام سندی مفتوح شود برابر کند نباشد و درین وقت سلطان محمد
ازین محبوبه او پیری آمد اردما درش فرستاد و کورلی در لغو و ناسا
محمدی که بر سالت نزد پادشاه رین رفت و او با توپوسل کطی درین
و کورلی با او با دریان بول راحت کرد و آنجا از سلطان غوث بیار
در آن وقت کورلی لکری بدلاطه فرستاد و عاران بنجر کردند سفارن چوسن
سالمه حوز را معرفت بکمل فرستاد که کردند کورلی هست بیشتر کنند مشهور است
اگر چه لکری بن هنوز قدیم در آن ملک فایم برداشند لیکن کاری زبان کرده
کورلی حاجت حوز را نزد بلاد بنو حاکم کرد و فرستاد که آن ملک را پاهای
دولت عثمانیه سپارد و او پذیرفت کورلی اضطراب سمر را لیکن داده
حاکم آنجا را بکسب فرستاد و نوازش یافت چون است سلطان و وزیر
نسخ کردند بود مجوز اول دین کبیا بازده چهار انگلس نوکری خوانند لیکن

چون ایشان را مایع جنگ بود بنیدر رفتند پس کونرلی با سرانجام خوفاطرحه
 کند به رفت و در آنجا ملاقفت حکایت مردی جهودا مایه سوی
 دلال پیشه در سمرنا بود که بلب عوطان شهر عبا وطن کردین در اکثر اسبابا کردین
 مادر سلم ربیع رای ایشان نام طالی بیان هر دو دوستی بهر سید قرار یافت
 که شادی هیچ بهر دوستانان باشد چون این امر و دعوی مدتی
 الهام و دعوی متعذر بود قریب غره ابن سمران دعوت آغاز کردند و نامان
 خود را فرستاده هیچ مرد در فراموشی و بهودان با او سمیت آغاز کردند تا در
 ۱۶۹۹ مردم بسیار با او شغنی شدند و بهود غره با او سمیت کردند از آنجا
 او در سلم رفتند و بهود آنجا بهر سر اسرا او بل نمودند و خواستند که تاج از
 سرفصل انعام مال محمد بایند و فوابع او بهر کار باراکد اشته بغزات نوریت
 مشغول بودند و سلطنت هیچ خود بخوانستند چون ساوی لسمه را رفت نامان
 و روشنی و دوازده کس را از میدان برگزید و دوازده سبط اسرا سل
 ساخت و ماضن شمشیر نازقه بغض مردم را بطمع کوله کراست نزد حاکم کرد و او را
 حاکم پیش فاضی مز با فرستاد و فاضی او را بی نفیض کشنده موافق سرچ اراد کرد
 و بعض مردانش بر بی نفیضی او قسم کردند و او بالکثری از پروران خود
 رفت و در وقتی که کسوری بر سر او نشاند بر بودم حکم با سبیری هیچ مادر شد
 و بر دانتش رزاد داد خوانستند که با بر بخت و بریش مانند و سودال بر
 مطنطنه

بر باد گردیدند فساد خطبه برپا شد لهذا او را در قمر در دستگیر کردند و
مجمع بسیار شد جمیع مأمورین و ان فرنگ بسیار برای زبرت هیچ خود آمدند این
عاجان برای سلطان بود که او بی روی پیام فرستاد که او اگر هیچ هست بر من
نشان بامدت ترا اندازان شود حول او مردی بود ان گفتند که عیال دارد
ترکان در آمد و افشاها کردند که با سمان باز پیدا شد فقط انفرض
کوسری باز بقسط آمده باز بر سر از نوبت رفت و پامای مطور ابابورا
بناوت در زبیده همه ماضی کوسری چون برفت ترکان از دو سال
در ان جزیره بودند لیکن محافظت می کردند لیکن راه دریا سر دیستان
کشاده بود بر دین و فرصت می دشمنان ایشان را اندک مضرب میداد
بعد کونیا شکر بخت برج رعایت ان حکام بود و سیر ترا و طوری بود و سیر
کود و بطلم و سعادت ایل او را در غایت نماند باختدق من چون کونزلی
در جزیره کوفه آمد کونیا را محصور لغیر یافت و صلح انستاد و کرد و لشکر
مرک متفاد و دزدان را بود کونزلی اندیران غریبه در کنان حصار نمود و
بنزاع مدغم با اتفاق سرداران فرنگ بداختند و جهازات عثمانیه را کشتند
و چهارم سنه ۶۶۴ هجری قمری شهر در میدان جویران سیر کرده بطرف بحر رنور
کردند و کار بر شهر نک کردند و قوما و نیز نصرت ناکه از ولایت بودند و ان
شهر سر نخه نصیب بودند و اکثر حمله برج سورا بود و سلطان در مدت محاصره حطفا

و پیام هر بانی سردار سیرت و دنیایان و پاپای و مبد و دنیایان پرداخته
اکثر نفارت و شکت ترکان می پرداختند و در برای شسته ترکان اندکی
صعوف شده بودند لیکن کسور علی طور جنگ را تبدیل داده باز محاصره کرد و خط
بوعده بر بنر بسته از قلعه ناب سکا و ناسه جنگ بدستور بود و در حین
اکثر جاد بود از شهر افتاده کسور و علی آورده و در کشتن او و سیاط
از در باد کسور و اعر و ج را گرفت و در ک سافور طر سافس در کتبه رسید
تا هفت هزار مرد از طرف پادشاه فرج رسیده محاصره پرداخت و چهار
سرمه دسید و معارف آن در بار و ق خانه نصرا را ائت گرفت و غول
سافور حاکم شده و سردار فرج کشنده و چهار اثنان از صده سوار
شد و میان فرج نزاع افتاد و قریباً بران ترکان بر سر دست یافتند
در قلعه آمد آورده نشست و بنظر و میر برادان بر کینور آمد و سوار و دزد و معارف
آن سلطان محمد ابدول بلا دیا رسید تا می مان فوت بایند و عند العرب
سولیمو سور عایس و غیره سپه داران دنیایان او برادرشوره جنگ شریک کرد
درین حال اکثر اطراف شهر رفته و ار شده بود و کوری شمس بدستور بسیار
و کس یکی سرطاس انداکم بر و دیگر سطفا کو کوردنی را و شمس از راه نزد
وزیر فرست و کمین بالغ شمام وزیر بخوره احمد اغانا پاشای حلب و فاجا یک
سپاهی را غامی کحمان و دین علی عرض یکی وزیر و آخرین موسوم بلبی و طپیا

کرکک نصار افزار دادند که بغیر مردم دیبلیان را و حضور سلطان بیارند
 این شوی بماند و زیر و فرج فرار یافت دوم دوازده چهار غنایه
 که شب برای آن کار روانه شده بودند در لباس فرنگ ظاهر شدند و با او
 ترکان طایفی شدند و سوری نبود دیبلیان را بر این فن نیز بدرفت و کورلی
 که کشمش شهر را امان داده شود کسی سوای دوازده کرکک دینی سیر بود
 کرکک در قلعہ ماند شهریان بدست کورلی دادند که بدی محاصره بست و بخیل
 مفتوح شد و درین بست دشت ماهی هزار و شصت دشت و پنج مرد از دیبلیان
 قبضه و چرخ شدند و از ترکان یکصد و شصت هزار و شصت و پنجاه و چهار مرد
 تا یکصد و بست و نه وزن کل و بار و پنجاه هزار و صد و هفتاد و بار بست
 غنایه افتاد و نایع در ابام محاصره کند به سوری و نسی و قریایانی و در
 جرمن با هم اتفاق کرده اراده نداشت ملک غنایه کردند چون سلطان
 شوی شد بود و لشکری بر سر بارس فرستاده لندانیان بدست ترکان نمی بران
 و در وقتی که سلطان در اسطاد اینا بود و سرد اینا لهری پادشاه
 انگلر بحضور رسید بود و بعضی از طوطی کورلی رسید سلطان بمانست
 شادمان شد و در بر بفرمان مریب نوکیل دیبلیان را حاضر آورد سلطان
 فرمان داد تا جد و دیان محاکم سلطان و دیبلیان همین شود از اینجا که سلطان
 قبضه برادران فرمان داده و یکجور این آنها را بپوشید حواله مادرش شد و بودند

و ملکه برای سلامتی آنها جواب شافی گفته لیکن چون کورلی سعادت کرد و نکاح
 فسططه مهر نمود او در خان برادر بزرگ را هموم ساخت و بعضی کو بند جن
 موردی در غمانه و فدا را اقتدار تمام داشت بصورت تمام در بیلان
 متفرق و جوانان اطلبان را ضعیف و خوار ساخت و مدح و بیان با دست
 و رویان را انجیل نمی آورد و صرف جنگ با پولندیان سرگوزا بود
 چند آنها در شیرین قوام کوشاک بودند و بیان پارس طمس و سطر حکمت
 می داشتند خود را در همان پردی داشتند شاه پولند لکری کران
 برای اخراج آنها سفین بود و چون کورلی ترک مذہب بود آنها خطا
 فرستاد و در سینه او نیز با یکصد پنجاه هزار مرد از دلب رمل قرب
 که باشند به نوار می ناما لدونا رسید و قرب کو چین سکر نمود و از آنجا
 لکری بطراس فرستاد که حوالی دوص را گرفت که با بلیم عرابا و شاه
 بناماربان سپید و حرر طراس سپید بهجور تو خا شمول بود که او فاطما
 نالدیو با کوشش پولندیان را نبارا که لطیف کالین و وفا سوزل شد و کو
 ملی بدشوار می قمنی را که شکم فلاح فاروی بود می صره کرد پولندیان نظر
 بستحکام آن فوجی میدان گذاشتند بود و کورلی در محاصره ده روز درازا
 از پا در انداخت که موجب هجرت پولندیان بل تمام فرنگ شد و قمنی را گرفت
 و روی پولندها و خود میر گوید که فوت پولندیان ضعیف شد و کورلی تمام

سواهی لم برک نصرت آورد سلطان ازین خبر سز و گشتن تا تمام لشکر کرده
 بهمن آمد و مهرانی عدل کرد و در بار ادلا و نوازش مژده از ناراج
 داشت و در پو شاک و ارالغری لم برک لم برک لاق کرد و بولندیان
 رسول سرفت تا نارخان با سدهای صلح فرستادند که ما چهل و شش هفت
 ولایت منسل هر سال است هزار گیس و لا و رک هر یکی از ان چهار اسطر لک با
 خراج بخزانة سلطانی عاید سازند و کوشاک در فرمان کور و شفقوایع بوظیفی
 گذاردند و خان بزرگ هیچ جواب این امر نداده بل بلی را بجنو سلطان محمد
 فرستاد و سلطان پذیرفته لکر را باز کرد و ایند منوبه استبول شد و سلطان
 پادولیا کوکین در وسطه شدند و لم برک بهمن هزار کردن یا لیا و فرار
 و ازین صلح خود شفقوایع در اینا و فادولیا رسب غمانه شده و انه روی
 تمام عرب پریشان شد و ملکبان اول لکر کنز کردند و جریان بریدان
 در آمدند و بولندیان بفریاد و برزیدند و سلطان چون از لکر گشته
 تا پانزده هزار کسور علی را همراه بر این خطی شعر نهید بولندیان و جهان
 سویس فی قریب لم ترک با پنجاه هزار مرد میدان گرفت و وزیر نا سلطان
 بطراس رسید در یافت که طراس در فرمان بولند بود پانها اویا که ترکان
 بود عند الوصل بویس فی بطری صیفوس خراج گذارالد لویا را دعوت کرد
 و توالماس پذیرد و در و بان است ترک خود را شکم کرد مالد لویان در شب

سلطان خود را در لولید بردند و از آنجا بدشت و دشواری سالم مانده
بلشکر سلطان رسید و زیر لک پلند که طراس و لوب بود پوشش کرده بود جنگ
صعب کرد و سوس فی چهارده ساعت جنگ کرد و سوس را شکست داده و بر زمین
دشت هزار یکجوری و دوازده هزار دیگر پناه نرگان کشته شدند و تمام
جوابها و صند و خا جنگ و هزار را از وقت و کباب بعیر است و پنجار
دشت پولندیان قادی و کوچین دیگر سهار کتار بطر بدست پولندیان
در آمد لیکن مرگ سنجابل پادشاه پولندیان را صیف کرد و هر برای اختیار
صرفت سوس فی بسیار بود و سوس لک خود را ملیده متفق آورد و تمام و
فراهم آورد لیکن در چند نفقه بسبب فقدان از وقت و حیران گشت سلطان بخان
فوت داشت که لولیس و حیران شدند و محاصره گذاشتند و نرگان اگر
قایم فرو گرفتند سفار ان در سوس قری بخا رفت پولندیان سلطان
النجار و سلطان جمیع بر زمین خراج و نا در ماک بر دنا
با در بیان بول آمد نفی و ناسخول شد و دخول او غلی سمیاریا
آورد و تمام ماک ادا گرفت و بعد از آن نزدیکی خزینه احمد و مصطفی
آمد و در هم را بسبب مکر و با یکصد هزار مرد بر پولندیان رفت و از وقت
همراه سوس فی پانزده هزار مرد چون بیان لک عثمانیه نفاق یافت بسی بنده
شدند و سوس فی رسول طلب صلح نزد پادشاه فرستاد و پادشاه را

۲۶۷
کرد و صلح انفا و یافت در آن نزدیکی کبیر علی بمهر چهل و هشت سالگی مرد و بعد از آن
فتنی و دیگر ممالک آوردند و کوشاک فادولانان را در لود و بستان که سلمان
شده بود خصیت و لایات خود ایستادند و عثمانیه بعد از بن صلح چشم طبع بر نسکی
نزد خشن که کونط سطران را رسد از جرسن ارمی کونط و برین حراج گذار علی
گرفته بود و فراموشی بجای کبیر علی اول وزیر شده پاشایان را بر سر فتنی
بلی کونط که انجا ابایی سلطان طراش کونط ایستادند و کونط و سلیمان در آن
کونط بر سر در جرسن طغز یافت و در فرمان لور علی در آورد و از بیوفت
وزیر جنگ بارو دیان قرار داد و کونط بر سر در و آن جرسن و طرف دیگر
نرکان علی کونط نیکو به هر روز با نواح لکری برداختند جنگ می کردند و پاشا
روسیان و بور علی بنوده در بیوفت و سلیمان مرد و کونط علی کونط بغیر مقرر شد
در دست خود سلطان کوشاک از بور علی بچیده و لایات خود بردیان داد
و روسیان آن را قبول کرده با همین بر سر طغز و بکرین ملک او را دست دادند
که او هم عظیم از دلاوران خود لکترش مفتی کردند و بجای منیل علی بر بوندان
که اسپر لورچی بود سلطان محمد ابراهیم کرده با لکتر در روسی و بر سلطان
فرستاده بود وزیر ارمی پاشا سلطان او را فرمود که فرین را بگیرد و ارمی
پاشانان را بان را بوزد و بخت است اراده خود ششم چون پشته از فادولان
ماله لوباکد شسته بجانب فرین روان شد و قارن آن شکست هزار در نهایت

استحکام پیش آرند و پاشا که سرزده راه با این بودند و استاد کی کرد
و رویان لنگری فرستادند و نه هزار نمانار فضل آوردند و دست برآورد
بر رخا در آن بیان گشته اند و ترکا با استماع این سنگت بفرستاد نوع
برگشتند و بیاری بانه شدند و سلطان بک در برابر در یافتند و از
طرف خالق نمانار فرستاد که مخبر جانب داری کوشاک را که از استند بر بیان
بنیامنه باز گردانند و خواستین و بریدن پیام رسول بقبط طنه بکانه تا لم
صلح فرستاد که کوشاک بوکرین ابرم در دستقوی گذار گشته شوند و ماه برای استماع
نام دلا بک ناسوف خواهم رفت در راه غنایه بخواندن این کتب ناکامانی
نمیگزینند بعضی از ایشان رای قبول مطلوب نخواستند و بدین بکن فراموشی وزیر
اعظم معارضه رای ایشان پرداخته قیاس ابرایان نمود و خوان داد که عثمان
سحر معان و انعام از رویان بر دازند و خود با آنها در ترک و ترک و ترک
نماناریان و حمل نمانار کوشاک رفیقان قبل نفی از نوع عبور کرده محادی
فرین رسید رویان و کوشاک درین حکام بر بنیادی قلمو قریب بشمول بودند
باستماع و وصول پریشان شدند و در حصار خزیده و وزیر نجایا یعنی وکیل خود را
بجمله شهر خوان داد و او بعد جنگ چهار ساعت دو هزار مرد کشتن داده
برگشت و وزیر با نوع حمل کوفتشان پرداخت و معلوم شد که رمضان اشغی
سپه دار رویان از اب بر طغس گذشته است و وزیر فرامجد پاشا سابقا بله

۲۰۲
این مامور کرد او و دریافت که رویان با شتران مد و فرین لکر کشیدند و فلان
پاشا که برابر اندبار مامور بود و نکست فاشتر یافت و حرار در چون برای ششده
قرب ریب بود و انواع جنگ دیوار را شکستند و اکرقت و داخل فرین
بسیار عوایب یافته و طبعیان بسیاری از نزکاک کشیدند و بوی لطیف برود این
رضان اوستی سید است که نرکان درین لایت بنام خواهند کرد و در رحمت
نباه خواهند شد و مطابق آن لعل آمد چون وزیر بادربان بول رسید و لکن
بسیار برین حال بود و می هزار آنها منقول شده و در رحمت مرده بود
بسیار انواب عظیمه من و وزیر رمان صلح را که باقی نه بیدید بود و حبس
و کوشاک نام و لایات غریب بود و کوفتند حرف انفاق بر گرفته بنابر
وزیر تعبیر شهری بر حسب بر طبعین یعنی من که بسیار دو در عافیه و بیکارند و از
کرده شش منون یکجوری را بر کردی فلان پاشا مدین کار فرستاد و کارکنان
و سماران مباحجا روان کرده همه آنها با محافظان در اندک محل بنا از دست
کوشاک کشیده شدند و در بیان دیگر آن قتل کشی نیز نقل آمد بعد از آن بیان
فریقین منعقد کنند پس نرکان از دست ناما و دست بر داشته متوجه سموره
نهری شدند و قیب غلامان درین ملک طوائف الملوک شده بود و طی الحاکم
سلطان محمد آورده و اسطربان ازین سبب سبب انفاق کرده و طبعی آنها
نهاد و ولار نالان خراج سلطان پذیرفته چون بیان سلطان و پادشاه

تمهید بود معنی استناده و معنی نیز فرمان داد و سبزه بادشاه چمن در برابر
 ابن حال البرت کبرار ابرسانت انبوسل فرستاد و وزیر قبل از وصول الملی فایم
 بیکر یکی بود و استناده نیز از مدد بعضی فرستاده دادانی سلطان طر النون با خراج
 کذا عثمان نیز با دست بسته بود و فضل اسطغان را رضامند کرد و داد اس بر
 و طس جناب و سواط و لب سبط و طبن بیرون کرد و طجات به زکات
 و قراج به بکریان داده بود چون الملی فرض رسید و وزیر جواب گفت
 که فضل این کار بکرم بود علی کرد و بعد از آن جنگ خرم و زکات آنجا برفت
 سلطان بذات خود با دریای بول سوره شد و در زمان سکه المکره
 فرستاده خود عطفه آمد و وزیر بعید و تنان قریب غشک رسد
 جلیقی با سبزه اکا بنمکری بخت پست اظهار اطاعت کرد و بعد سوره
 روان شد قریب بود اما الملی چمن که بسته عای صلح آمد بود ملاقی شد
 و کثر اجماع راب یعنی بوارین روان داشت و در راه جان نماند
 با دلی شمع در حصار راب سکر ساخت و مجامعه و بنیاد نواح آن پرخت
 در آن زمان آگاهی یافت که پادشاه چمن و ارکان ایلین طر فرستاد
 و وزیر سجوی اعاسی و دیگر باشایان را طلبیده شوره جنگ خواست طبعی
 سخن اول را تکرار کرد و وزیر قطعه شریف نغمین را بیکه اولی اما کرا سراج دریا
 باید گرفت پس مجامعه قریب پرداخت تکرار کرد و وزیر قطعه شریف نغمین را بیکه

هر چه او صواب دانند بعمل آورد بجا خطه در آورد پس مجامعه دینا برداشتیم بجا
پادشاه را بقفل و پیرینی در آورده اسباب و اسوال سرداران بزرگ
برین بصبط آورد و این امر در ماه جولائی ۱۰۲۹ بود و در آنوقت یکصد
چهل هزار لشکر بود سواهی کریم نانا و غیره و یکی قریب سه صد هزار مرد بود
و امام خزان و باسلمان فرنگ اسوی ابراهیم بکریکی بود و اگر اسوی
سلطان از کسی نمی ترسید و طرف دیگر پادشاه بود با حرمینان معاهد
کرده بود و در قلعه سواهی شش هزار مرد و یکصد و یک اوک لارین بود و
مردم شهر را در سپاه آورده و قلعه داری می برداخت و وزیر در صدد
دیوار حصار را شش مایه برخی را بجا حصار نامور کرد و آنها را قلع و قمع
شدند و بعد از آن وزیر شش هزار مرد و وزیر طیفی در طرنا بکیم محاصر
رک فرستاد و دوک لارین مدین خیر بعضی قلعه دان بر پس برگ رودان
کرد و بعضی محاصره پس برداشت و بعد از آن لولس نام سردار برین بمقابل
طیفی رسید و او را بکشت داده و بر سر غلات که هزار عراب برای لشکر فرستاده
فرستاده بود و مایه محافظان را بقفل آورده دست آورد و ترکان محاصره
و مایه نمودند چنانکه از شهریان نمی کردند قلعه خلع شد و محمد بن زری
اناس ترکان در اوک لارین فرستاده از حال خبر دادند و وزیر را
بقلعه حمله لیکن بفرستاد ابراهیم پاشا در قحان برادران و در صدد

انواب در ابران لقب کرد و بارکنشاس جنگ شد و وزیر برای اول بود
بعد از جنگ کنکاش و زیر سی هزار ابران نصراقل فرمود و هفتم شمر بادشاه
پولند به در بر میان رسید و لکن نصرا نصرت و پنجم از شد و سپه دار ملک
لارین بود و پادشاه پولند بذات خود پس وزیر سپهره بابریم پاشا شد
برپائشای داد و در وقت خود با کجوان قیام پس ابریم پاشا بر سر شاه پولند
پوشش کرد و وزیر پاشی هزار لکن بر پادشاه پولند تاخت داد و
جنگجویان جرمن آن حمله را باز کردند و قبیله جنگ ناکرده معکوس گشتند
از نصرا داد و صد و از ترکان کهنه گشته شدند و وزیر چون دید که سپهره
و همه کاری نکرد و معکوس ناک معلوم کرد که همه برینان نشن ناچار همه
لکن سوی باب رو بغزار نهاد و پادشاه پولند و والدیک سردار جرمن
در معکوس ترکان در آن شش هزار و با صد خیمه و چهار هزار و با صد خم بارش
و شش هزار و زن اسیر با لب هزار و پیرشت هزار و یکصد تنها و ضرب توپ
خورد و وزیر که معجزه اسباب و ذخایر بسیار غنیمت یافتند و ترکان که نجف
بنجاه و چهار ساعت آب طعام نیافته در لوارین رسیدند و سوارند و وزیر
لکام پاشای بود و معجزه سرداران لیلیان نوشته قرآن قبل آنها
یافته ابریم پاشا و بنجاه سرداران مخوف کرده و از محمد اسیر را برودان حشر
بمحاصره چوب باز آمد و جرمن پولند بان محاصره پزداخته روز اول ترکان

حمله آورده و در شهر کشتن دادند که روز دیگر برپولند بان هم آورده
 و ازین بهر دپولندیان ششانه بزرگان بدربافت و ده هزار لکر غنایه کشیدند
 و ترکان شکست فاس که پنجه های اسباب و احوال بفارفت دادند بعد از آن در
 غنایه بپولان پاشند که وزیر خود و نو بخت پناه گرفت و حریفان دپولند بان
 غران پرداخته چو آن ند و آن نواح را تصرف شدند و ترکان را از لشکری
 خارج کردند و با نظر در با ببطور بدبازرکن راوی و دوی و بری و بطور
 قریب کاپا سحر حریفان شد و سه هزار ترکان قتل رسیدند تا نشان جابل شد
 و بعضی از حریفان نوزدیش یافت و بطوری چکوس سلطان الدلوما از ترکان
 بجانب کریم و لو حاکمانا بریان او را با توابع قتل آوردند و دوی سلطان
 دیگر الدلویان که سعاد ترکان بود و اسیر شده بپولان یافت و دپولند بان
 کانتا که چنوس از اولاد بنامره که یک در بای خود قیام یافت و وزیر مال
 شکست و از دست قیس فلاح و بفتح همکری سلطان نوزدیش یافت و قوی اجمل
 بطیعی و پاننا بر هم نهاد و دوزرات سلطان و لید و سلطان فرستاد لیکن
 خواهر سلطان زویه ابراهیم پاشا که در تبدیل لباس از لودر رسد بود و همکار
 سلطان باز نموده بر وقت وصول اند با دربان بول سلطان و لید مرده بود بعد
 سلطان بخفی بود که در آن در و دیوان فرام آورده شش کرد آن
 قرار یافت سر نویر مخوف شود پس وزیر مخوف ساخته در لودر رسد اجتماع

عاکر در سیم حال پناه برداخت و اسوال و خرابین و زیر افزین ساخت چهارمین
سویسم برآمد و افاضلین نزد وزیر و مانشا قاجم فان و قرا ابراهیم و وزیران شدند
و پادشاهان انگرس و فرنج و بنگال بولندیان با پادشاه جبرین ساله شدند و وزیر
لطافت الجبل قوم فرنج و انگرس را از سعادته بازداشت و سرداران و علم
بغالب بولندیان و جبرینان فرستاد و بر جهازان دلا و رودان را بر بنگال
کاشرت و خود در قسطنطنیه ماند و دو کلازین در وسط چون کشته اهل نزار
رد مجامعه پس عزاد در سیم رجکهای محاصره کرد و مغنوعات تنواری را از آن
زکان یافت و شروع جولای بر بوطران رسید و پادشاه بولند بر زکان لب
بمحاصره بود و اپرداخت و طلاع بطغابل و نوب و دلدور را از سرداران جبرین
در چند ساعت گرفتند و ابراهیم سلطان سردار ترک با مبادی هزار برای رسیدن
محاصره محله کرده گشت بافتن لیکن ادم حملات مردانه می کرد و لارین بمیانیه بجهت
علمیه حملات ابراهیم با شارب و بارش و یکم اول و سربست و پنجم را با دام محاصره گشتن
داده و غلبه یافت و بطی سردار جبرین در و دلط با گرفته و جنگ زکان نزد
و در همان ایام بطی در نیکی از سرداران جبرین گشت یافت و با مامی جی سلیمان
بولندیان را در سادای گشت داده و در نالو با و و الکیا رفت و سربست سلطان
فوقوس حاکم الکیا در جنگهای پادشاه جبرین و محو کوبه داخل شده و تهدید خراج غنائیه
از فرنگ بود و این کار بست و چهار هزار را در فراسم آورده بود لیکن در نزار

ترکان بمومند برادرش مظهر کوس فاسط کور کوس برادرش کمال کمال لوما
 بود از زیر سیف و مغول شد درین سال سومین پادشاه پولند شش هزار پیران
 ساخت که راه و ساعت ازینش بود و بکن قصور محم نقیاشده عاجز ترکان
 و دیبکان را در دلاطت بدعات دست در دگر سبکی که در جنگ کند رکاب
 کرده بود و چهار دان شد و کوس یعنی سلطان را گرفت جزیره و شهرهای از کوبا
 ششم است و بعد از آن دیبکان در نری از ابرس و موبد بارکان طغیانند
 و در شورش است که کونله سردار برین بکست یافت لیکن لارین بریقا بکری
 از ده توپا مل را گرفت و سه هزار دیبکان را بقتل آورد و سوادای و صد توپا
 دیس غزا که بدست جرمینان افتاده بود در سیقا با رند و پیام صلح دادین
 جرمینان بدید رفتند و بطنی کسلی و کونظر را و کت داد و با غلامان را که از ابر
 چون ابر با و فوج انا از بطنی شاه شد نهاد و کار کار زلف نکری آمد ششم
 اکثر بر کار کار کرده را سر جرمینان فطنی غالب آمد و پاشای در دین بداد
 رسیده باز شهر را تصرف آورد و بطنی با بطنی هزار مرد سلافت با بطنی
 در دین رفته ابرین فطنی فطنی رفته و پاشای مذکور بطور دین که نایب فطنی
 بود بر کار نکری کرده بد و حضورین کوکارا بدست گیر ابر بدند فطنی بطنی
 رفته بعد فطنی بی حضور تیر آمده بکار خود سر فراری یافت سفارن پادشاه بودند
 جعفر بن فطنی بر و انتفت کرد لیکن زن فرزندانش برغال بوطی بودند

پس پادشاه بولند لوطی و بلا لونی را با لکری جهت خیرالد لویا فرستاد
 و قاضی پسر ابان ان کرد و آنها بحاصره دمشق پرداختند بولند بایان بل
 بر لیس سینه و مغرب لب و چهار روز یک و پنجاه هزار ناربان و پنجاه و مالون
 بمقابلشان پرداختند لیکن بولند بایان خائف شده که بخشد و قاضی پسرند در کائنات
 بآنها لغز یافت و موی از سر باد مال برد و بایان سران را محاصره کرده
 قلعه اران را بغل آورد و موی از اولاد سلطان سرطاضه ناطه را محاصره
 کرده گرفت هر دو در کتبه مخالفه کوشال یافتند و وزیر چون حفظ نمود در قتل گزاری
 و بر یلیمان که بولند طغر باغده در ملک عثمانیه نامور شد و زیاده را بانه کردن
 نذرانته بایان گفت که یلیمان باقی مقابل جبینان دارد و لهذا در کای بغل
 مصطفی نصر شد چون کنگر اغا دوست یلیمان بود او را آگاه کرد که این بپر
 برای خرابی نموده است او را معاودت با شمل ایا کرد و او را اماره
 رسیب خرابی ملک باز نمود و کنگر اغا که در اعلان مانعش بود او را برادر کرد
 یلیمان و وزیر اعظم شد و قرا ابراهیم بر بود پس اخراج یافت پس و وزیرهای طرف
 و اسباب ملاد و نفقه را سلوک کرد و اسبده لکری را آورده بعضی را بر نیت ساقین
 غرت داد و او لکری فرا هم کرده محاصره مکن غار پرداخت از امارات
 که او وسط ایل شده گرفت یازدهم جولائی ان لمر بیان محاصره بود و او را
 و سپهر هم آناه و کان شهر را آتش زده اند و ول حصار خربند و چهاردهم

کار محاصره بر خود گرفت و سرفزار بالنگری آید محاصره را بر دشمن نوازند
نه فرسنگ پس نزد یگان حکم بجا کرد و مردمن با شاربین کار میفرستاده از
جزمینان نکست یافت قلعیکان دلهری پاکدند و پاشا کشته شد و سلطان ابراهیم
بجانش منصوب گشت و او پناه و پناه بود و میدان در آمد و لارین لکر خود را در
پهره کرده مقام ترک را با نصف لشکر محاصره گذاشت و جنگهای مضرب بیان آمد
بالاخر لارین محاصره شد پیام بجهت پدید حضوران داد و سلطان مردم او را
بخواری برون کرد و جل کس را نصرا گشت و محاصره باشند و انجاسید و بیاری
سر داران نصرا گشته شدند و شهر تصرف بفتح شد بود که وزیر نو قسمت هزار
بالنگر اسود رسیده و همانوقت سبزی انجاسید و لارین از یکچراغ بد و محصوران
اندرون شهر رفتند نکست یافتند و لکر ترکان اندرون و بیرون مغلوب شدند
بالاخر جزمینان علم بنیه بر پا کرده و شمشیرها در دست گرفته حمله آوردند و اندک
که عای ابراهیم پاشا سقور کردین بود بر سر دیوار گشته شد و قلعیه مفتوح گشت
و وقعه از یگان مقبول شدند و وزیران را حفظ توانست کرد پس لارین
شهره اولنگر خود بر کردگی سر زبان بودن هنگری فرستاد و مردمی با نهمام کردن
و سطر نقبه زان کرد و برون بازند هم سمر غموان سران گرفتند و بده کبر بود
و حکم مفتوح ساخت پس فوج اکلیبا و موحرکس گرفته بیاری از اکنه بناه کرده
سوخت و سرفزار و لارین و غیره سر داران جزمین ملحق شده و وزیر

نظریافته سفیدان کردند سفاران آن بادشاه برین درسامه و قهر و بیاض
 جان و سطر داخل شد و بعد از چندی همان بطرشان شاه شد لیکن بالاخر بادشاه
 برین برایشان مدادان کرد و سرشغال غالب آمد بعد از آن سویس فی لکری بر
 آمد یو مافرنساده مانطی پیرا بطبع خود ساخت او و عده اعانت کرد لیکن مادم
 که سویس فی بزرگان و ناما ربان غالب آمد و اعانت عثمانیه می کرد درین
 ایام سویس فی کوهانی را اسار خانه سازد و کشتنش را از دوسه مانع برود و
 بروت متعلقه ناما ربان رفت و سر بقار ما اورا بران رفت تا بهشت گشت
 و این بمنی محمول بر جله او کردند و سویس فی لکری سر مکان گشت و قایم و بیطیان
 بر مجادله بازنگار می کردند و عطف کردند هم فلکیان را بغیر آوردند از آن
 که بود آن پاشا سر حار عثمانیه جنگا کرد و بکرو تا باین سجد به ندادن از آن قبل فایدا
 حمایت چهار زات و بیطیان بود در سر کور با بعد و ولست بمجاوزه بود آن بردخته
 ستر ساخت و یکصد ضرب توب و علاج خام و دسار بسیار یافت و بر سوتی برادر
 و بیطیان بمجاوزه پابلی وی رویا برداخت و کوشش برک بر لکری را محطت
 آن می برداخت لیکن و سلطان وزیر را طلب بمعالجه نزد پادشاه برین فرستاد
 و او انکار کرده گفت که بی استرضای بولنه بان خود و بیطیان صلح نمی تواند شد
 و در شروع ال ۱۶۹۷ سپاه غلبه ما کردند بجزیه که سکه فسطحه جبران شدند و سلطان
 باینستول آمد و جواهرات را از خزائن بر آورده فروخته پناه داد و سلیمان

با پنجاه هزار یک شصت و لارین ناصحت و چهار هزار بمقابل پرداخت و لشکر
 و عسک با تحکام غلبه گذاشته از باب در اوی گذاشت نوب از ازان فرج که همراه
 سلمان بودند و او نیز دخی دله و لارین را در کرد ایندند و بسیاری از وزیر
 کشته سلمان از انجا برآین میدان نزد شافقت و منعم اکس شده و از ب سوای
 طانی طرفین دست در داکل طر با در باد لولس بودن خود را یکچو بان و بسیار
 زدند و انهار بمیکر بر کرد ایندند هشت هزار از یکچو بان ناهت سردار کشته شدند
 سه هزار دیگر قتل آمدند برو سه هزار ایر شده و از نصار از پاده ریخته از کشته شدند
 و در آخر روز بر عسکر زکان دست یافته سوای پنجاه و هفت هزار نوب غارت
 بسیار یافتند و از وفات بسیار بدست آوردند و وزیر بر خلاف ملک طر را بر
 قلعه کان عسکر زور آورد و شش هزار کس را بمحافظت بل گذاشته به بلوغا در فتنه
 لشکر با از طلبیده و لارین خود را سرافراز این انظار هم که وزیر کرده بود و بنا فتنه
 بمحاصره طر مگر آن را لشکر زکان گرفته بود پرداخت بر اطراف غلادایا
 در در باضعفت شد و دینی و الد سپه در جرین باده هزار مرد از دلبوری
 کشته بودند برین را بعد بمحاصره منجم ساخت بعد از ان واپس سوای عسکر اکثر
 اسرار غلاد و تباست غلبه غنایه گرفت و لارین انظار را لشکر مملانی کرده خوا
 که در طر انلوا بنا قتل کند در انوقت بنجیل ابانی حاکم انولایت از طرف
 غنایه بود و اول اجماع در باوران جرین در آمده و لارین از موضع قتل فرج

ولارین با پنج فتوان در طراندوینا داخل شد کلاس رک عمن ابلدی برج کر
 و دیگر اسرار در روش کشادند مادام جنگ عثمانیه در هنگری سلطان
 و طراندوینا رو بیان کرد داخل اجماع بودند لبر کردی مجلس بر سر کریم نانا
 چهل هزار نفرین عکس نمودن و بیماری بکشتن داده بکشتند و بولندیان در عهد
 سوسنی پسر پادشاه عهد خود بخار بنودند که سلطان چارم اجماع بر عثمانیه
 کرد و دبطان لبر کردی کونکس رک بر سر لبر با لهر بافته تمام ملک موروثی
 خود را گرفته و بلده بزرگ بطراس اول نخواست و این فتوات دبطان فتو
 چار در صلح بطراس بود محمد پان فله رویا را حاجت کرده لیکن اول دیوار از
 انداخت و فله رویا از چهار زات بکشد و بالاخر فله پناظر دین هر چهار فله
 نامور در لب و چهار فتوح شدند و القاب آنها در دست دبطان افتاد
 سر دسی بر چهار تاجی فله طوفی و سبط او با بی دی مالوا سیاه حسین
 فله رویا در اندک صدمه گرفت و از آنجا که بر سر و ترکان از نور با خلیج
 شدند و فله دار کو رنظ اگر چه چهار هزار مرد داشت انش در انبار خانه زده
 و کرکیان را که بدین من افتاده بودند کشتند بجانب پس رفت بعد از آن که مجلس
 رک از راه خلی بر انش رفت و سر دسی از راه ذربار فله مردم خود را شش
 شهر فود آورد و ترکان بی جنگ شهر را کد استند و ان شدند و بعضی که بکبان
 خوشی کرده بودند نصرا شدند پس دبطان بر کلاس تا خد انش زدند و این

۲۱۳
بنگ نرکان و بنطیان بدلاطیه رسید که اینجا با سنا بمحاصره زیگ شول بود لیکن
بوصول و بنطیان بمحاصره را گذاشت کرنا و سپرد ایشان بانفاق جهازات
پااد و بنطیان محاصره کطلونو و اگر پاوشاهی با سنا بحفظ آن گوشش کرد
لیکن سرحد و کشتن داده برکش و شهر حمله شوق کرد بد قایع سیمان و وزیر اعظم
بدست موافق و در بلو اگر قرار شده افواج بعضی را بدادن رز و بعضی را بسمان
و لاف نرم ساخت چونکه در آن ایام برخی از افواج جرمن در عو سبابا اگر یا بود
و از عدم وصول از قوه در مصیبت وزیر بکنه را بکجری او پانصد باهی را فرمود
تا آن مکان را در تصرف آرند آن کرده گفتند هر جا که نو بر روی ما بروم و با
نیکام شد در آن شکام قبول موثرین اسلام شادس پاشا و قبول نصرا عثمان
پاشا چند نامه اخراجات بپاوه بوزیر داد اما القدر زرنکسین بلوایکرونا اکلوا
سنادس پاشا سرور خود کرده خیمه وزیر را بشارت برده قبض و وزیر قبض
برداختند و وزیر خود در کشتی نشسته در کنار دلوب پنهان شد و بلوایان و بلوایان
فرستاده اند کار خود را گاهی دادند لیکن قبل وصول الطیج وزیر بدارالاناره
رسید و از سلطان نوازش یافته حال مقابل خود بیان کرده یکی نهمت بریارش
پاشا نهاده بود سلطان پنهان را بی نفیسه دانسته آب در دیده آورده و بود
تا در خانه و سمن پنهان شود و کن را غا او را فرمان برد و بارش پاشای
عرفه داشت بدخواست وزارت کرد و لشکر اراده مساودت استنول را می

از وزیر کردند و سلطان هیچ جواب فریاد ایشان نفرموده بپای خود نشست
و لشکر طرف استنبول را حجت کردند و اندک مشوره طلب کرد و درمی یک قاماغان
در خلوت طلبید لیکن کسی را عاقل را می بیند و پس پیمان هر علم و کواشیهاش فرستاد
و او بپای خود رفت اما سلاطین گفت که اگر نترسم نخواهد شد اگر سردار در دفر دارد
سردی نباشد و سلاطین اغانی نام سلطان فرستاد و لشکران بعضی سرداران
نامور خود را بقتل آوردند سلطان محمد بن سلاطین سلاطین اغانی سلاطین اغانی را برادر کوچک
را و اغانی استنبول کرد حکم مطلق بر لشکر و در سپاهش وزیر اعظم را لشکر داد
بعل رفته از آنجا بقطعه آمد و از سلطان نوازش یافت و بیکان خود گشته
کروبی عظیم را با خود رفتن ساخته آنها را بر عزال سلطان سوگند داد و هم پند کردند
و بعد از آن عورت باجای و بکیران را در مهربانی سلطان بر میان بدگان کرده
با خود رفتن ساخت و تمام اکابر استنبول بعضی عرب و بعضی محرف بالکرم
نمودند پس در بیاض صوفیه بطور اجماع نمودند از الوقت سخی و در قطعه بود
و بعضی شبنج سبیل صوفیه با این اتفاق و رزیدند اول صوفی قایماغان
را طلبیدند و شبنج صوفیه با این اتفاق و رزیدند و شبنج با او حال خرابی
نک و ترک ضروریات از طرف سلطان محمد بنان نمود و گفت که سلطان برادران
خود و پیمان و احمد را بیکه بقتل زمان داده بود لیکن آنها را بوسطی نباشد
در همین دشته الحال این کرده بر قطع و قتل سلطان اتفاق کرده اند از دانش و

قدرت قایمانان ازین اراده برگردند و بقیست و شج را بنشین سلطان فرستاد
 که سعادت سیاه و اولاد کنیم بر خلع سلطان نصیب سلیمان برادرش خبر ده آنها
 بنشین سلطان رفته ازین حال خبر کردند و سلطان طوعا و کرها بپذیرد رضا داد
 دست و زرم انکو بر شست و مملوچ شده سلیمان برادر خود را پادشاه کرد و خود
 بقیه عمر که چهار سال بود در خلوت بوده بر ک طای جان داد و بعضی گویند احمد
 برادرش سهوم شد سلطنت اوصل و پنجاه و شش نژده روز و هفت من پنجاه و دو سال
 او مرد و کلمه شسته و دست و کامل و عیاش بود ذکر سلطان سلیمان ثانی بمی بوشی
 پادشاه تخت نشست و پادشاه وزیر را برای رفع غم خاندان داد و وی را
 مردم را مساعده کرد و به یکچیز مال خواه خوانند چون در خانه زنی داشت
 پس بر مرقعه که لوبیت و از هر ابر حیرتی گرفته به سخاوه مردم داد و در می شک
 با شامخوق شد و دعای و توکران سلطان محمد را مساعده نمود و بعضی را
 که مالدار بودند بقیه کرد هفتم نو بر سلطان نو در کشتی نشسته برای ابوب رفته
 خلعت سلطنت گرفته بنشین گرفت و به تحمل تمام معاودن کرده داخل دارالاماره شد
 و وزیر و علای دارالاماره شد و وزیر و علای اصطلح و کار خانات سلطانی
 بکمر رسید و وزیر او فرمود که توانست زرباه ادا کرد و نظر طمع بر کور علی
 کرد و اگر نزد مردم نامور با او موافقت کردند و چنگ نود در استبول رغبت وزیر
 براب برین میدان درآمد و قضاة شریف بر آورد خلاصه اش سرای نداشت بود

همه از این بزرگواران بکن غوغا نشینند چون قطعه شریف خواهد آغای بکچریان و
 سرداران این اطاعت کردند و طغوجی که سر نهفته اینک از آن بود که هر که این
 را اطاعت کند سعی خواهد شد و جلد حکم آغای بکچریان گشته شد و او در غریب
 بردست باران طغوجی فصل رسید و اهل غوغا بر ملا گفتند که وزیر غایت و پیمان
 و دزدانهای این که ناراج ننده اند و وزیر بدرباش این خانه خود را
 استحکام داده خود احتیاط کرد و صد کس از باران محافظت نمود و بسیاری
 دشمنان و ستمگران راست چون وزیر و بارانش اندک بودند و برخی
 از اینان از خانه های دربار جریستند و وزیر تنها ماند و در خیال فیر
 و دوزخ بکچریان بوده سلطان پشت این کار بر وزیر را نهاد و بهر
 عباد وطن کرده شفاعت شده کور علی مصطفی بجانش بارت و نگاه سلطان طغفور
 را بوزارت سر فرار فرمود و او بدانش و کفایت بر همه ولایات خراج مقرر
 کرده استنبول را داشت و بکچریان را متفرق گردانید و قایم شد اگر با حفظ
 واقع شد و سواط را طری سردار جرمن محاصره کرد و طغلی که خزانه و مال
 بسیار داشت ضعیف الحال بود چه تمام قوت او بسبب غمناهی بود و پادشاه او را
 درست نمی داشت بلکه خرابی او بخواست او همون عاظه لیکن در اینجا
 قحط بود آن مکان ششم جوزی شسته اسطیع ساخت و در میان دولت
 غمناهی خوانند که طغلی بحال اصلی آورده بعضی فوج با و همراه کرده تبو سیع ملک

بر دوازده لیکن ششم فبروری غلبه علی از سوسطه سردار جرمین گشت یافته بکمر اردو
 گشتن و او را به سبب دیگر استنول آمد و سلطان در آنوقت باوربان بول فته
 خود مدتی را بر سالت نزد ابائی مرزبان طرطوطا بنا فرستاد و با بقعه داران
 ترک سعادت نماید و امر خود را بعامه بادشاه جرمین در آورده قلعه داران
 او را از قلاع خود جدا داد و باز فساد در شکری آغاز شد و زبر شکری لشکر کی
 رجب سر لشکر شکری نفر کرد لیکن ششمی ابلار غالیس از قلاع بزرگ شکری
 بطبع جرمینان شد و او فلولو بسا و غیره بکله مفتوح ساخت جرمینان محاصره ببلوا
 پرداختند بنابراین رجب خواه بغی یکایب بنادت به دار افواج شکری
 شده خطبای فی هر کد لباس اسامه پذیرفتند و در بیوفت الکطر مادر یاسر سر
 جرمین و شکری شده و لارین مخالف شده بود غلبه بسیار بر عثمانیه مجامعه نمود
 پرداختند و بادشاه جرمین سردار بسیار در میدان نمی گذاشت الفرض جرمین
 بیت و بنجم گشت سود بلوا در مفتوح ساخته لب شش ضرب لوب و پنجاه بود
 گرفتند و بغی یک نالبت و پنجاه را حصار از وفات جرمینان غارت کرده اس
 بنابراین جرمینان در یک روز چهار چله کردند و ششم سمبر لارین از مخالفت بر
 در میان ربه موسفت فزون کرده بر بنم حله آورده و بعد بکلهای تو آفرین
 ساخته فلولو سمان را ز بر تن کشید و الکطر مادر اباشفت تمام پاش و افواج
 رازنده داشت چون بلوا و مفتوح شد و در رسول از مدلت عثمانیه با تندی

صلح نزد پادشاه خراسان رفتند و این امر را قبول نداشتند سفار آن بود
در این باره بسیار کسان متخلص کردند و پاشای انجرا سکت داده و نیز از این کسان
کشت و کینه و بجهاد مرد از رضا گشته شدند در آن حال حرمستان خنجر
کشدند لهذا الکطرب او را با بلن طرف طلب شد و میرنگری بکبر را فرار
او سینه را زنده سردار گرفت سفار آن رویان بر خسته انزکان
کرد و دست شان افتادند لعل او زدند و اسطربار است او زدند و از
تمام بستانها پادشاه جرس شد و چون بکشت فرج طلب شد و سکولوسی بکشت
مقرر کردید درین ایام قتل با فرج ترک و نامار رد الکبا و طرانو اینها
می داشت و کاری از پیش نمی برد و درین حال دبطیان در سربان سلط
بسیار یافتند و سر لک عثمانیه بیدان در آمدن انشراح کردند و عفریب
دبطیان بجا بجا محاصره کردند و بار حامدینه لویا قدیم برداشتند و در انشای
محاصره سبب دزد دبطیان مرد و در اطراف و لایط دبطیان انزرا مکنه
سخر کردند و هفتم اکت کلم از جبر دلو کرما حشر شد و مر و ب سری پاشای
اطاعت کرد و در از دم سربلید از آن کرد و زناریم انشراح نمود چون کمان
عثمانیه بخرطوبس عیسان بر سخت عثمانیه بودند می خواستند که عیسان حرمین نام
صلح شد و تولد پادشاه حرمین چنان شد و کرد که عیسان و کرطیا و سبیا
و سربا و عیاریه و طرانو اینها در تنگی در دست نصار باشد و الکبا

مالد لوما از دلفی و فرانس کن در اور سلیم بنیم بود و تمام مملکت سخره
 بانها باز کرد اینده شود لیکن کریم نانا را دالکی و مالد بویان بدولت غنائم
 ثم نصار اهر دو طرف بر لبند و دلوب خالین باشند و دبیطان بنا در زکریا
 از کرد سیر تا کوچه جامع افسار و ولایات که در دست ایشان است
 پادشاه بر سن با چهار صد هزار لنگ با غنائم جنگ می کرد چون فریس برکشید
 مضطرب شد و در دولتیان اورا سوی پورش نگر می سفید نمود و عوط المرن
 ابلجی غنائم خیال اینکه سلطان ابن سخن را نخواهد رفت در راه زمر خورد
 در جرمینان غنایم تقاضا باز کنند و سلطان در ملی عفان عثمان
 پاشا و عیدوق پاشا را بفعل آورد و توبه سوریانند و لری کیوس غزال میرا
 که از بدست سفید بود او را با ساد و تالفاری و به نهیب بد و بایل شوند
 و زمان داد که بذات خود توبه جرمین می نمود در الوقت اکثر و پانصد هزار
 شک سوش بود در آن بلغراد و سمنه را از اسلحام داده بر کمر حمل کرد
 ترک دنا و ظفر یافت و خبر شنید که تبرخان نانا را اراده نداشت و خطراتی
 و کولوی لکترش بطرف بارانید و در آن هنگام سرکش کردگی بجایه نادر
 بمقابل او بود و او بت و تنم گشت شش ابر بر لنگر غالب آمد از سو راده گشت
 بر سلطان علیا پرخان نداشت و خطراتی و کولوی که ستمین بولس بود در نمر
 بکچران رانابه کرده در دشت خزینده و هو سطر بازگان جنگ یکصد و پنج توب

برنجی و سه سوار طرنا راج داد و لویس بجاسدیک که بفاصله لب فرسنگ از تو بوند
و سرشکر بطرف سادی معکر کردن ده هزار گن کشن داد و چهارم از وفات
او بدست جربندان افتاد و لویس با سحکام توب فرمان داد و بر بر طبعی فتنه
او را شکست و از خودین گرفت و تا بطن در صاف کرد و دین رفت
لکترکان نهضت هزار بود و جربسان صرف پانزده هزار از مکر رفت و حاکم
سلطان سلیمان بر ایشان شده با دریان بول بازگشت و المچی بطبیع صلح
پیش پادشاه جربین فرستاد و بچهار خط صلح منوبه شد اول اینکه قوم مزاسر را
در ملک خود جای دهد دوم از بلعزاد در گذرد سوم قسطنطنیه را بکندارد
چهارم نکود باطله شعلق و بطلان باشد قایم ازین وقت روسبان فزوم
از فرنگ بیرون نهادند یعنی پادشاه روس سه صد هزار مرد بکشد و کی سلطان
غالبترین بر سر ناما فرستاد و نانا ریان درین هنگام خراج کندهار بخانه بودند
و حیانت بعض سرداران روسیه یورش آنها را بی فایده کرد در ایالت سکوکی
سوار جربین لویس را با اتهام امانت آن کرده فرمان داد و لویس سه فتون
بکشد و کی مرزبان هند فرستاده و آنها با او رفته اکثر آن ولایات کن دند
و او خود معزول شد بجایز وطنی رسید و در سوری با محافزه مکر باطله شعلق
سورسینی بود میر حاکم از کان با قصد در خود را رس فرموده آورد و با سوسکی
بجانب نابولی دی لویس بسیار روان کردند و لویس را دین جامی بولراکی

حاکم موراککی و سوریا و نصرا و اسودلیا و ساخته بجایه بلوایا پرداخت و آن
 قلع و درغایت استحکام بود و سرکشی مح آن نوشته بودند و بجایش بودند
 مقرب شده و بکینه عمو را گرفت در آن ایام سلطان سلیمان وزیر را اجلا و طین کرد
 بهر وزارت کوربی مصطفی قاناقان استبول و در وزیر بود و آن شمل را
 از سرداران بزرگ منظم ساخت تا در انظام مملکت حرف می زده باشند
 و از مصطفی و مافی علما در حکمات مختار و شرعی استفسار در وزیرید که صلح
 از مسلمانان در جات مرفیت چه حکم است فاضل المکر گفت که صلح برای حفظ مسلمانان
 از شمشیر قاتل الاختیار و بهتر است از بی عزتی پادشاه و سپهر از شرح طلب
 صلح از مسلمانان او گفت پس تعظیم شرای کریم و در پیر و ابا باشد بعد از آن
 بیان کرد که اکسهندان عثمانی صرف اعما و بکثرت لشکری داشتند اگر دوازده
 مسلمان درست امان با کفار جنگ می کردند همیشه غالب می آمدند مصطفی برای
 او را ستوده گفت که رسول عثمانیه در دنیا است باری وزیر نو ابراهان حرب
 نوشت که سعالمه بدین طور رای وزیر معزول بی اطلاع سلطان بوده است
 بعد از آن حرب صعب بر نصرا خزان فراوان آورده و خواست چند نفر کرد
 و خزان در نیت المال تمام داده گفت که این برای غازیان و دشمنان اعدای
 ثابت محل است بعد از آن گفت که مسلمانان مان از اسوال و غنایم نصرا افزون
 و منفرد لیری و وزیر آن بود که قبل از بی فرس نزد او رسید که ما بر سر حربین سکنتیم

و شما از انطرف حمله آرند تا در میان گرفته کار آنها تمام کنیم و وزیر در آن
خود را نزد پادشاه فرستاده است حکام پیمان کرده بودند الفیض بنو سلطان
سرکش نکر می نمودم غلبت مطلق شد و از برای خبر گیری حرکت بکبر خیزی
سربین جاسوسان مقرر کرده چون با مشور و کربل سطر اسرار با بکتران قصد
مرد برای حمایت همی ملک که محصور نرکان بعد فرستاد و سی هزار تاربان
بر آنها هر دو را با بکتران رسانیدند و سواری تمام شون بکولومی روز دوم
محموط ماند و دستگیری رو کو سا کرد و غضرب و طر فی با حکام بنا برداخت
و عربان خواهان آمدن کس یک شدند و از خانه پیام اطاعت دادند
جربینان پذیرفته به مالی سپردند و او پنجاه نفر نو باری دود آهنی جا
صدوق یافتند و بران فرخ درین ایام با وزیر عثمانیه کمال اختلاط داشتند
و در زبان طر النوا بیا نیز سر داشت اهل طر النوا بیا بپوست جربینان
در دالکا ضعیف شده با اجتماع لنگر از اطراف طر النوا بیا برداخته است حکام
شغول شدند و فریب وسط حوالا نشسته اند و از آنها تاربان با غالیین
وی من نمایان شده فرود آمده رفتند و طر النوا شش نفر طر بونغا و نیارکشت
در راه اکت به وزیر بجا صره دینا برداخت و طر فی بمقابل آمده و کبری
مسلک کرد و وزیر در همان زمان بطرف بوز و توبه شد و عند انقلابی سرچی از لنگر
و طر فی نقل رسید و درین جزایر دانی و در او ریان بول و استنبول و دوسر

سلیم که ای خان نامار با شجاع اینچر بسیاری از نصرا قتل و ایر کرد و وزیر
در اندک ایام محاصره پروشا کرده گرفت و بگو بیان رسید و کل را ناماراج کردند
و در محاصره پنا برداخت و مرد و رست و تخم فلکیان با سلاح پذیرفتند
و هر سطر از رستگار اهلان کشت یافت و از آنکه کجاست سردار که انجا برینان
بسیار مغیبت شد و توبه کشت تا صد هزار مرد و وزیر محاصره و بغیر برداخته
سفنج کرد و بست و منم اکت بعد از آن محاصره سمندر با کرده و دین حاصل فلک
ما یکبار در و قبل رسید پس از آن محاصره بمواد مشغول شد و در آنوقت جرمینان
آن را بسیار آشوبار کرد و پشت مرد فاعده در فدا و کمر لکر و طلعه کردند و وزیر
کن رشادی را معکوس یافت جرمینان لبیب فخط از دوق از راه اطاعت
در آمدند و وزیر با شجاع ایله فوجی از جرمینان بامانت قلمی آید نمره از لکر
اطلاقی برک راه سادی و دیگر محاصره شد و در ضمن لغار اگویند که بمواد
با اتفاق و برخی بهایه سفنج شد و دوک کردی که بعد شهری آمد ششم
اکتوبر رسید و شهر اول سفنج شده بود و همین روز مخصوصان فرود آمده و
بعد جنگ بکها از فلکیان کشته شدند و دو کردی مجروح شده جان برزید
و فتح بمواد موجب فزکیان کشته پس وزیر برخی از پناه بعد فلو طرس دابر
که او سه سال در محاصره جرمینان تو فیر فاضی صحرایان نهستند و جنگ صعب واقع شد
لیکن بگو بیان حاکم ماندند و وزیر بادم تخر لمزاد از دلو بکد کشته این گرفت

و برین را از او رسد و اخراج کرده بر عسک رفت چون آن قلمه در غایت
 استحکام بود و قلمه در آن دلبه و سر مغرب رسید و لهذا و نه بر حلقه عام کرد و بیای
 بگفتن داد این مکان غلغله کردی و کوسطه سلم ترک چون تجا بل در جای
 غزه شد و با امالی در شرف شده آمد و دود ملک خود را با پادشاه جرمن و صلیب
 نمود لیکن سازش به پورطی و طیفی داشتند و طیفی بعد در لشکر نگری و خان
 در آن دوران در زبان و الکیان که بر خود نام تاجت جرمن قافله فوج چون بود
 بگوشتان ابا نیکی که ششم به سطر احمسی را برین آن ساخت و به سطر گشت
 یافته بر سر و طیفی بر آن ملک چپ و دست بر پس بخر گشت و سطر دلوب و قرب
 را کند آشفته بر آن کات داخل طرا لوب باشد و سوم اکتوبر قریب برین
 اسطید رسید و طیفی آنرا خواهد داشت و در اندک از منتهای و الکیان
 و طرا لوبانان شد و سوم اکتوبر قریب برین اسطید رسید و طیفی آنرا خواهد داشت
 و در اندک از منتهای و الکیان و طرا لوبانان شده و از او بر و رور و
 آورده بطورکی از راه بوکن گذرانیدند و پس یکم محبت بیدم را اول در
 بمبر و عرب حاضر کرده آنرا لایات را در دست پرور بر و در شرف
 پادشاه بولند داخل الملو باشد و در الوقت قافله نزار دست ترکال عام
 مالو مالو داد و شهرمان را بعینه اذ وقت بولند یان و زبان داد و غار
 آن پادشاه بر سر و قافله شهرت بر طراس لکری فرستاد که انجا ابار غلات

و صلاح بود فوراً از آنجا بگریختند و در آن حال نرکان و نماناریان بر دست
 آوردند و صفه خارش غارت کردند پادشاه براه ولایات گومستان
 اراده معاودت کرد و آنجا پاریسی از لشکرش گشتند و بعضی بوخین کوپند
 که فتح بی جنگ از نماناریان ویران شد و سواران نیز گشتند و قایم و در
 بوردو و اسپا که از هفده ماه در محاصره و بطلان بود و از بخور و بولوار
 گشتند و در باطاعت شان در آمد و متعارف آن میرجهای نرکان از آن
 سیزده چهار و بطلان گشتند و چهار بر باد داد و کورنار و سردار و بطلان
 دیگر آنکه از سوریا گرفت و همچنان در دلاطمه و بطلان جنگ می کردند و نفهم
 ستم و بطلان لشکر قرب بر زمین آورده بر پشت هزار بعضی طغیان
 مجامعه کن پرداختن کنند و قلمه داران و لوماسکان را بر دست و کینه
 و می حار توب بدست و بطلان افتاد و قریب سی و همداد و دلاطمه
 حاکم نرکان با شافین علی بابا بر سر مرید و بعضی مغلوب و بطلان شده در عهد
 قناعت کرد و مردمی حوس برافه بر و تافته هفت صد گیس را گشتند و در اسیر
 کجور را بردند و بعد از آن و بطلان نیل و بوقریب غلام کرشمه پناه کرد
 و بنصرت و طوری الحزن نیز چهار نرکان و دو چهار جنگی و بطلان قریب
 گند به تابه کرد و قایم چون دزیر طغیان از شکری یا در بان بول رسید بطلان
 را بیمار و ضعیف یافت و اطبا بخوبی نقل او بگرفتند و در وزیر صلاح مذکور

در آن حال المچی پادشاه فریخ برد سر اسب نهیست طغز بر نصارا داد و بزر
لشکر قوی تربیت داده مصطفی پاشا را بر سر بولند و ملان علی را بر جنگ
و بیطیان روان کرد و ملان علی قاپتا عدو لونا را بدست آورد و قریب
سی و دو نفر سبک ساخت و لیسان را سر زدن کرد و انواع طغز را بشان
بافت سلطان هنوز که طفلی آید بود از دست ترک و نماند قریب سربسط
گشته شد و کرمل بولند سردار جرمن بر سر لشکر طفلی قریب هزاره پس طغز باقیه قلم
بطوطه دور اوین گرفت و بر سر ترک و نماند در طواستار اما طغز نهیست
و نفر علی جرمنی بر قلعه ایلان افراط دار ادین طغز یافت مارکان قلمه مروی
گرفتند و کور باطن آن را بکند در از این آن گشت و کرمل چون ریلان
لوغاس را اخراج کرد و ششصد می از این آن گشت و قلعه را آن مسجدین
حربیان شهر قوجا در اغارت کردند و ترککان در شب قلمه غالی کردند و این
نام مرکات قبل نهیست و زبر بولنده در ماه مارچ قلمه در بران عسبک از طرف
جرمن لشکر را خبر داد کردند و بر سیلیا سردار جرمن کصد مدد و نماند بران را
گشت نهیست بسیار یافت و در نظریوس جرمنی قلمه قرا خود را گرفتند در ده
محمول ادو فاکت که در دومی بین به بلوا دی بزر و چهار از آن خود برد و باقی
رو برگردانید و بکنار طرفه را که لوغاس میفرستند بجا کرد چون مرعنه و سردار
لشکر اس ترک کشید تا آنوقت بطول دو طرفه فی بر کار روان ادو فاکت کرد

برفتند نظریافتند و بکنیز از آنها فغان گشتند و زکات بمرکزگی غایتی
نزد سبط و بطریق بافته بکنیز از و با قصد کشیدن دادند زکات جبران نشد
اسند عای نهضت و نیز کردند و سلطان بیمار بود تا آنکه پانزدهم جون ۱۹۹۱
سلطان سلیمان از جهان رخت عمرش مهمل و دو سال سلطنت او سه سال و نه ماه
نزد سلطان احمد برادر سلیمان با اتفاق امر از تخت سلطنت بکنیز
بجاست که پسر سلطان محمد را بر تخت بنهند و وزیر پاشایان را با لک بکنیز
فرستادند بعد از آن بعضی اعیان لک سعادت و وزیر برداشتند و عزل او
اتفاق کرد و سلطان را برین کار آوردند و کلاً غاسی را نزد وزیر فرستادند
تفسیرات او را بر فرعون در مرد عادل و عالم جوابان ثانی داده و دنیا
دو و نواهی خود بیان کرده گفت سلطان هر که او وزیر بفرستد من بشنود و این
مکاتب دارالان خواهم برداشت با جان بخشی کرده مرا بمهر اخراج فرماید
پس سلطان او را بمهر اخراج کرد و خفیه نویس را بردار کشید تا بیع درین ایام
شاه انگلند برای عجز فریج خواست نمایان برین و عثمانیه صلح منظم سازد
اراده و لیم بوسی را از بیت سالت رویان و و لیم طرم را برایت
خانمان استوارت و به بوشی از راه مطنطه بویانت و بوسی قبل و در مرک
فرود وزیر و اراد بر بان ببل رسیده و وزیر در الوقت در بطن از نایک بکنیز
بود و بوسی با ما عاقان استنول ملاقات کرده سخن صلح را گفت و جواب داد

نزد وزیر رفت و از آنجا تا نزد هم اکت با دربان بول رسیده خبر
 فتح لکرترکان شنید تفصیلش اینک لکر وزیر چون بهلر داد آمد تمام دلوب راز
 کشی با بود قریب سکر سطر و اردین پس وزیر چهار هزار مرد و سوار و کی با
 بر سطر لکر که هنوز در دست جرین بود و طوس سردار جرین روز چهارم
 بمقابل لکر سکر حکم یکصد دین جرین و یکصد رایان بمکر جرین زدند چون
 سن اندوختن آنها را و نیک یافته بر سر تیغ کشد دیگران بمیان این مال بجا
 کوشید پانصد از لکرکان کشتند و لکرکان غلبه آورده داین واقعه بیستم
 جولای قبل و صول لیس بودن قریب سطر و اردین بود تا اوشت هزار
 بود ادل کرد و سطر در وقت سلاک قلم و بران خوبی نوب بود و لکرترکان
 دران صین اثرشای قریب بکین می فرستادی و دلوب سکر کرده بودند
 و دو از دهم اکت لکر جرین مقابل نوبخانه عثمانیه رفت و در آنجا و صول
 او فقه از دلوب محال دانسته ملاک من برکت و عثمانیه کبان کر سکر کرد و
 تا فتنه بسیاری را بکشتن داده بکشتن لکرکان فریج و زبر را اصلاح کوچ است
 و او را بیان سکر جرین سطر و اردین سکران نزد حریان دیوار خضار حرم
 بلند کرده و بروج را با تواب شکم ساخته بودند و از آنجا سطر و اردین از
 حیشان منقطع شد چون جرینان دیدند که آنها را فتنه سطر و اردین سکران
 از دوقه گفت نمی کند و از راه دلوب پسر لیس سه حربه و دوبره و نوب

۲۲۱
داده قریب نصف النهار روان شد و هر دو لنگر رو برد و آمدند و جنگ
نوب افتاد شد و بر سر ترکان از احمق پارسان کناه بلند بود چنانکه هرگاه
حاکم و بچه پریان در آنش زدند و در اول روی تو بخانه ترکان افتاد و بی
از سرداران جرمن کشته شد و همچنان بر سر جرمن و بر بالا افتاد که اگر بر سر
آنها مشغول شدند لیکن هنوز جرمنان راه نیافته بود که لنگر محافظ اربابان
بعد رسیدند و بر سر ترکان که بختند در اینجا نوحی بود و ترکان وقت نشاء
در راه نیک با من رو بیا فادند و بعضی سواران ایشان بر سینه جرمنان
محموظ ماندند و بطل خانه بدست جرمن افتاد و دست و پهل را از ترکان که در
بچه پریان بودند کشته و بطل شدند و از جرمن سه هزار کشته شد و بطل رسید
و قریب بکنار در چهار صد و سی شش محروح گردیدند و یکصد پنجاه چهار توبه و
خیمه طریقی فرو ریختیم بدست جرمنان افتاد و اولین مدتی بظرف و آردین
شویه شده بمجا بمره پرداخته بغلاف پر گشت و بظرف بگرد و بی بسیار گشت
و ترکان بر دوطراز از اسفلا دایا کزاشتند سلطان و چند درادریان بول
خز گشت لنگر سینه علی را که نایب کورلی بود در فراز کرد و مردم او را در خون
دری در بکشتند چون او را لغزاد رفت در آنوقت همی المی را کشته مرده بود
و با جنت فایم مقام آمده بود و زربا المچان اگر روح اعطی جنگ نمکوی
ایا کرد لیکن مغرب کاشتر شدن شد بولنه بان بر سر با حمله آورده بسیاری را

کشتن داده باشند و علوم غریبه را از کندی بگذرد و دست نرکان افند و غریب
چرمنان لب غلبه فریج اشاره به اصلاح کردند برین که ملک مغبوضه برست
هر یکی باشد و طرا اندوینا برست چرمن و طیفی از او باشد و در غوغا خلیج گذار نرکان
بود و پولندیان قنبر و فادول و راههای بی سرو و بطنان لبوا و انس
و طبر و لبغ سور باد و دست و اند سلطان درین لب غلبه قتل و زبرد
بیمار شد و معادن آن لکر کشنه از شکری داخل شد بعد از آن طیفی برید
ملا دست و زیر پوست و دایا بگذراند و ماعاق و در سول فریج قرار یافت
که از لکر قوسی بکی و شکری و دیگری و در طرا اندوینا شمعین نمود و دهان نانا
در بیان آمد و رفت و راحت دارد و او و طیفی اول در کرم و دوم شکری
و دیوان در برابر انجام آن مغول شدند و مرزبان عوب در آن اوقات
کاروان غمانیه که بکمر برفت نماند و فریب فروری کشه رسول فارس
فسططه رسید و صدوسی و شش کس اکثر از آنها ببران دما فرمای سلطانین
و شصت تن محموله دایا باری سلطان رسید رسول و پادشاه فریج عرض کرد که اقای
او چند سرداران قابل کار و در امورات لکر و انتظام امور جنگ فرستاد و دو
چهار محموله ضروریات بزد و بندوق دایا باری بکوهان فرستاده است لیکن مغول
نش چون سلطان از مرض صحت یافت و زیر بانی راجله وطن کرده و بای
پاشا حاکم دشمن را که همراه فراسطی در بوردش میا بود و بوزارت منصوب فرمود

داد واری صلح با پادشاه برین قرار داده چهارالهی فرستاد آنها بکشتی
خود با بنجامین برگشتند و زیر خواست که لشکری بکشتی روان سازد و یکجور بان
شش ماه نخواه خوانند و وزیر بقایا فغان ادریان بول را غل کرد
درین هنگام واردین بزرگ محاصره بود و حمله می نمود میان آن فلول و سواران
و مردم اینجا اسباب به باز و وارفتند و جرینان و قتل و اسباب بسیار شدند
و غنائم را دیکر کشتند و در غل و اینا بقتل شدند و جرینان بکشتی
بر طبرستان می آمدند و از کشته شده میاری بکشتی دادند و بول
و کرباب بودند که عاظم در برین با حاکم نودی به طرز آتش زده مردم
انبار را سوای بکشتی زیر بشتر کشیده بعد بر غوطه اسانخته همان طور فرار کرد
فقط درین ابام مردم بر بدلت و زیر انفاق نمودند در باره غل فغان
ادریان بول وزیر بخان فغان طغیانست لیکن آنها قتل و در دین سمعیل
باشا که فغان فغان سمعیل بودند ناگهان انفاق کرد و در جرینان گرفتار
آمد ازین انقباض گرفته مردادش بود و سر یک همان دشمنان و وزیر
جلد سعادوت کرد بعد از آن ترکان فغان تا مارا حمله ای داخل مالدو
سوار مردم در قلم سر و قاتل کشتند داده از محاصره بر فغانست و این امر موجب
دلبری پولندیان شد و اراده بفرستادن تمام الملوک کردند و در میان
تمام سواران مخلص حاضر طبع و کردند و نکردند لیکن ترکان فرنج را در رک مقرر نمودند

بنزد دینقان نام مور با محامره بنجامر و زبباری کشین داده محامره موقوف
در لشکر شور بار با لاطر حکم صعب کرده برشت و علی یک که بر سر غلگه رفت بود
ا بر شد و در ۹۳۰ ادر حن سال که سلطان چهارم رخا و دو و صد و کان
در استنبول سوخت و در آن هنگام پوشیده در صلیح طراف رای سلطان بود آن
داشت لهند الموقیا مصطفی بجائز شکر گشت و حکایت درین سال شیخ روسا
برخی افندی نام در ایاس موت بسیار با خود متفق کرده بر استنبول آمد و فضل چند
سردار را سر مردم را زنجیر کرد و با بسیار شد الاخر حکم سلطان مار به
برو سارفت فقط بعد متین شیخ باز در قسطنطنیه ایش گرفت و دست نیز را خاچوت
مردم از کرد دست شیخ دانستند بعد اکر در آنر فضل رسید و ابرو بوب از امار
پس در آن ایام محامره بطر اردخته سخن ساخت و با سبابینا بر سرش میور شد
لبت و ختم چون سلسله ای بر سر بردار چرخ فلیمه میو گرفت بعد از آن بطرف ایدان
ناخت بدو یافتن بنجر وزیر بالکر از اریان بول منتف کرد و در نیمه کوچ بود
که خرمق بود و ملاقات و ارسید و بعد طلسم و ارمو و اورد و پادشاهت بالاخر زاول
خود رفت و با نارا با مردم مستعد نقل از وقت فرسود و بان و غیره سردار آن
برین ملغوا انکار کردند که ملغوا و در صیبت بود پس وزیر بدست خود بان و بل
ایر را گشته بطرف خمس و ارددان شده و ارا داده و ارا شمام طرا انوا بنا کرد و در
نهم کام ملغوا کردی سپه دار چرخن حمله آورد و اول است محامره آغاز کرد و در

قریب وسط از راه کوهستان بطرف بلخ و رفت و محاصرین در محاصره
 بست و زکامی کرده کمر آمد و وزیر محاصره گذاشته بطرف سادی رفتند
 و وزیر سلطان سلیم کرامی خان نام را را بغایت از وفات جریسان فرستاد
 خود ناما که لبر کردی میسر فیض خان با جریسان بهاد شده بودند از زکام خود
 بستان شدند و خان ناما را با سواران سپ خود رگشته باده طراک
 و بسیاری تغیل رسیدند و نزد هم اکثر بزمه حال میگیر خان بزرگان که مخانی
 جولا بودند افتاده آنها را از انجا براند اگر چه چهل فنون سواری و بکنداری
 یکچوبان و دو هزار و سیصد تا را بیان بودند و دو هزار چار بار آگشته او وقت
 آنها فارت بودند و درین سال جریسان لبر کردی بغیانی بدون زین سیدان
 قریب بحر نامند که لوبخانه و انبار ترکان و کان امن بود اول ترکان در لوبانه
 متعجب کردند بعد جریسان بر دلو را حمله آورده با قصد آن مرد رگشته می رسا
 ایسر کرده شهر را آتش زدند و این بلیده قریب شهر سنابان کو سلطان و وسط بود
 طرز بود و شب ششم است چهارم حصه استبول از اعافات سوخت بولندیان
 از کله و اندازان فرس برین شدند و در بطیان دور لاطه متعجب کردند
 و قایم و سیم تالت پادشاه انگلیس صلح بیان عثمانیه و پادشاه جریسن میخواستند
 کابل انوس استبول قبل محاصره قبل لغز آمدن صلح و جنگ کرده معلوم نمود که عثمانیه
 بدون رمای فوج با جریسن صلح خواهند کرد لیکن اکثر ایران میخواستند بعد از آن

وزیر بغداد را مخلص کرده با نصرت بادریبان بر کشته از سلطان نواز نهادند
 و بانای دشمن و علی باشا حاکم طرابلس قهر و زارت یافت و فریج بولند بانی را
 برای سکس صلح با هم شغف ساختند اگر علی باشا و وزیر شد که عند الووم مرتبه شد
 لیکن او را غنای بکوی دولت و بی سبکی رفتند و نوب اندازان فریج بمقام لشکر
 جرجان گذاشت آنها بر روی را کشته و میان دلوب بهارات طرفین جنگ کرده
 حاکم بطول است فریج پست از محرابه اذ وفات گرفت ایشان و سه چهار راق
 کرد و موفقی آنکه سوم بری بکنه او را با صند رود و او را کشت که میان ایشان
 برهان تا تار بود چون موسم بارش سید هر دو لشکر بقتل رفتند و در مقابله
 و بولند امری نامور واقع شد و بیطان بر جزیره جنوس بوشش کردند و دلاط
 حسن باشا اذ مقابل ایشان عاجز شد که آن جزیره دو قوم بودند یکی کریک که
 عثمانیه گزیده دوم و بیطان جنوس بوشش کردند و ملا صدرا حسن باشا از مقابل
 که باطلی توسل خند و پیش را دارالامان و مجا ساختند و همین حال و بیطان بر شتر
 که تجارت گاه جمیع اقوام فرنگ و عرب و عجم است از راه دریای بوشش کرده مجامعه
 برداشتند و شهر بان اسهان دفع ساختند و دل سنجی بر چهار و بیطان مقبول
 از دلاط گرفت و غفر بزرگ عثمانیه از ایشان انساج کرد و نگران آن
 اعیان سر نورش را بسته و اقل عثمانیه را بکشد و بدنه سافرت می کردند و نبودند
 تاگاه بر فاعلم در خان دران بود و نیکه او را اسیر گرفتند و ایر محمد دران

ملک عثمانیه را می ناخت بالاخر که را محاصره کرده از پاشای حمده شکست یافت
 سفارن عین وزیر بادربان بول را حجت کرد و بعد سلمان شهر در مسجد جامع جمع
 گفتند که ای مسلمانان ششانی بنشیند که نصارا از راه بجز در ملک اسلام نمانند
 مال مسلمانان بشارت می برند و وزیر اعظم در کار خاکی در فوج مشغول است
 ازین امر بر دانی که نباید تا بدور رفته برای تبدیل سلطنت عرض کنیم وزیر
 صرف نافع خود بخواند و این خبر عافان رسیده او را بسبب فوجی از
 بیکجریان همراه گرفته آنها را در اول غنایت کرد و دریافت که هنگام بیان
 پرد از آل عزد با مستقری شدند بعد از آن را بر یک نرسانید و بسیاری را بدیا
 انداخت و او را محمد عرب که از شریفان مکه بود که بر کمر و مدینه دست یافت
 در او اسیر شد و وزیر بالکیر یون حصار آذربایان بول مسکوکده بر خیزه
 حوسل کرد که به غیران بنشیند و در کوس و مسعود در عرض گفت بود در بروج
 جمعیت افواج پرده اخت و آتش زدگی در استنبول شد و سلطان بخت و غنیمت
 جنوری ۹۸۰ از جهان رفت عمرش پنجاه سال و سلطنت او نوب چهار سال
 ابراهیم نام پسر بیومر سه سال گذارند و وزیر علی می خواست که همان بچه را بخت
 نشاند اما بوج او نش بر اختیار مکنک در دست کرد لیکن از دنیا امداد
 ایمان سلطان مصطفی بر سلطان محمد رابع قرار یافت تا این ابراهیم نرسید
 ذکر سلطان مصطفی نماند بعد غم می نبرد برای بیعتی خیزند و اگر بخت

سلطنت نشین او در آن

سلطنت نشین او در آنوقت سی و سه سال بود و مادرش دختر بیک نصارا
 پس سلطان با جماع رفیقان پدر برداشت گویند مادرش هفت پسر و بقولی
 چهار هزار با منبر ار در خزینه داشت اول حکم با جماع خزینه دار و لوبچی نه
 را جدید اراست و پسران پدر را از مادر طلبید از آنها الماس محمد باب
 در لنگر بود و حق بجای پاشا را همه خامه داد و بعد از آن رکوب قافان یعنی
 و کبل تاب و زیر مرد و فرزان داد اما سالد و زیر باباه بعضی میر سینه با
 و خبر است حرف نگذید بکار آن تماریان بولند بآن را زدند و فیلان
 پاشا بر چهار و سیفان در دو جنگ غالب آمد و جزیره خوس را باز از آن
 کرد و جزیره یافته در رسم کرکیان آمد و درین ایام مادر سلطان بدرالاله
 آمد و سلطانه ولیدانه و جل کار شد و خود سلطان مانند سبزان همیشه بتبدیل
 اسباب کار اکنه مجمع عام برفت تا براراده و مطالب حوام مطلع شود و در کلی
 سلطان روز بروز تراپی می یافت و وزیر بنه نشین سلغ از علایق
 جمع می کرد سلطان حکومت لنگر دست خود آورد و وزیر و امرای عظیم او را آن
 کار منع کردند پس برفت چون وزیر سلغ برای اسباب خواست سلطان فرمود که
 خزانه برای مصارف پناه است مانند و سلطنت سابق خزانه را عالی گنیم قبل از آن
 که لشکر فرام آید بجان تمار فرزان به تهیه افواج اسباب و لشکر بود از او نه چند
 بسکونان نمودم سلطان اصرار بر این داشت که کار خود را پس سلطان برای

نو بخت من حکم ندیده از وزیر پاسبان او نشانی کار بر تو بختی باشی نهاد
 بالاخر وزیر علی بگویم بذر را طویلا خراج یافت و از آنجا بادریان بول
 سبب حصول شد و الاس محمد بجایش منصوب گردید و معنی از کار خود منزل
 گشت و مسلم سلطان بجایش نشست و الاس محمد بوزارت رسید به پهنه دگر
 پرداخت و بقا با وی ملک و عمر ز اعت است گشت و خان تاجران بجز
 مرد کار بجا رفت رسید با پنجاه هزار مرد بجای طرانلوانیادهم جوین
 کرد و از وقت الکس سگونی از طرف جرینان سردار سلطان از دوی
 گذشته هفتم نبرده ۱۶ ریلیا تاخت و محله کشاد و مردم آنجا را از سر جمع کشید
 بجای ططل روان شد و طری به در جرینان با هفت هزار مرد و سگونی
 گرفت سلطان محمد یک او علی بکلی و دیلیا با جامه سواران فرستاد تا
 که او را واصل کند و شول دارد و طری لکر است داد و دیگر بر سر او
 سپار کشند و بوم لکر کان که قریب هزار سپاهی نهد و هزار بکری بود جرینان
 را کشند و طری نیم کاری برداشت مردانش بر کوه ایستادند و درین جنگ
 بیکری او ملیا داده هزار مرد و دیگر نامداران کشند و از جرینان بکوه
 و بکوه از او با نصد پاده کشند و سلطان کشند بفرش و بکری اسیل و غیره اما کن
 شتر فرود و جرینان بفرش خود کشند و مردن خان تاجران در قادیان
 و بقو طایلو بولس ناخبر چاره هزار اسیر گرفت لیکن مردغان بولند انکار کرد

نوشته اند که اگر چه لشکرها را رها دادند و آنها را برگردانید و در همان ایام محمد
سکویه اراده بنیجر اسف شهر زک کریم نام را کرد لیکن بسیاری از سپاه او
منقول شدند و بنیگور طراز طرف دیلمان میر جاجوش بود و بصری او غنی و بزرگ
و جنگ دیلمان را فتح کرد و خویش را از انزاع نمود چون سکول محاصره طبرستان
برد اخیره بود و سلطان اراده بر خاست محاصره کرد و عثمانیه معکرا استحکام داد
و جربینان بر ایشان تاخته بسیار کشته شدند و فوجخانه را بنا رست دادند
و سبب فتح آن بود الماس محمد پاشا وزیر خود را بایان جربینان و خیمه سلطان
از داخل و بسیاری رو سپرد و در حاکم طری و از وزیر کشته شد و بسیاری
بکچران فضل آمد و دوشته هزار از جربینان منقول شدند درین هنگام که سلطان
در نگرانی بود جهان موسی پادشاه بولند مرد و حق این است که بعد از جمیع محاربه
دینا که بولند بایان در انزاعان ضعیف بر عثمانیه ظاهر کردند و طرف دیگر لفظ زک
پادشاه سکویه روسی از سلیمان گرفت و دیلمان بیخی از امور بختی
آنکس یونان ملکانشین مل در از کریمین کور لفظ گرفتند و قبلاً پاشا از آن
انزاع نمود و بعد سلطان با در بایان زن رستم از انجا عیطة رفتند و سجده نمودند
سیر و دیگر سلطان است اول و بزرگین سال المچی پادشاه فارس به تبت سلطان آمد
و استنایکی از آنکه راسی سکونت در ایران پارس کرد لیکن مطلب رستم و تصور
سور و طبر جاج عثمانیه شده و معی جازات دیلمان و برخی بر رویان انزاع

گرفته بودند چه تنور و بظان و در بیان اسلحام یافتند بودند از سزا کرد و سلطان
بر حسب خواهش او بنهیه اباب برداشت و سلطان بی رزق نسیم کرد و بطی فیض
و قیام با خراج رسد نوازش یافت و سلطان شوره مسلح با جرمینان و دیگر جدا کرد
و بطی را پادشاه شکری نموده دوازده لغات اندایا در لشکر آمدن بودند
تبعین او نمود و زبان انگلند و جرمین مسلح بیان جرمین و فرج قرار دادند و با
جرمین بوجرمین را پنجاه و شش هزار مرد مرث برای اشکام سطر و اردین تعلیم
بالای دلو بفرستاد و بطی سلطان عرض نمود که اگر اسلام ایام بلغراد در سلطان
رود و با جرمینان صغیف اند و عثمانیه پنجاه هزار یکی کوفت ملکر به فوت نماند
شکر جرمین در بزرگت فرب سجدین بود و عثمانیه علما از دلو بگرفتند و در
آنها طیس در اردین را اطمینان نمود و در سلطان اراده داشت جرمین فرب
بطهران نمود و چهارم از خود را بالای دلو بر روان کرد و جرمینان برین خبر
به حکام کنایطینی پرداختند سلطان فرمان داد که هر که جرمینی را اسیر کرد پنجاه
کردن و هر که محمی بست فرج کردن خواهد یافت ازین سخن زکاتان از دریا
گذاشته بر جرمینان ناختند و فرب بی هزار یکجایان گذاشته شد و جرمینان پان
دلو بلی سکر کردند بعد از آن عثمانیه اطمینان گذاشته بجامه و بطری و اردین
برداشتند و جرمین لشکر سوز را بان سطر و اردین و سکر زکاتان در آورد
و سلطان شوره جعفر مانا و وزیر سجدین روان فرموده و در ده روز سجدین ملک

بیان طعی و دلوب را بخریخت و سلطان پاشا را به بجز روان کرد و جعفر پاشا
با برخی سواران بطرف زلفا روان شد و بوجین سواران انگری که تازه در
بودند در جعفر پاشا فرساده اکثر شدند و جعفر پاشا با بقیه مرطاسین و وزیر را
اکاه کرد و وزیر پادشاه را سطلع ساخت و عثمانیه بر پاشا را نفر بافته بود
بوجین لشکر خود را باین برده چند قلوب بر محادات حرطی نصب کرد و رفته رفته
خبر را به حضرت آورد و بعد از آن جنگ میان جرین عثمانیه واقع گشت چهار روز
و اتفاقا در امیر سوای وزیر الماس محمد پانزده پاشا اسپه لب و شفت پاشای
و در یکی یک و شفت هزار نود و پادشاه جرین کوشته کرده هزار از این
مقتول شدند و اتفاقا در دلوب برست جرینان افتادند و چند هزار را
از قات و از جرینان بقتل رسانیدند و بعضی مجروح و خواهد میگفتند که کشتن
جرین بحدیه بودند و روی جنگ با بر بیا امیر سوای بقتل رسانیدند و کاسی قتل
و سلطان تمام این جنگ بر جانب مقابل ناظر بود و بسبب از دست رفتن خبر
نمی نمود و رسته اکثر سلطان را در بزار نهاده اسبان را از دست سلطان
صحبی به تبدیل لباس داشت بجانب طرس در حرکت و حاکم انجا را حکم به اخفای خبر نمود
داد و لشکران چون سلطان و سرداران را ندیدند گمان بگری در راه کردند
همه سوی طرس در حرکت و انجا در قلع بر روی خود بسته دیدند و در آن نزدیکی
اتفاقی گریه سلطان بگریه روز بر سر دیوار شایان شد و لشکران را

حاصل آمد و جرمینان روز سوم بعد در سی و سه روزی که در طبعی را غارت کردند
 و سوره چهارم سلطان بالنگر جانب لغز او روان شد و سلطان غلام حسینی را نزد
 مادر خود بخیرات فرستاده و چون سلطان در علی پور رسید پوشش پاشا را
 بر وزارت سرفراز کرد و چند روز تمام کرده بالنگر باوربان بول آمد
 فریب اخراج سال شصت و پنجم اکتوبر جرمینان برگردار و باطن بجان کران
 رشتش و دیوانه افاد از چهارم بود بر محصور و ششم بکلی منقوع شد و شصت و یکمین
 فصل رسیدند و همچنان قلع در مادر غلام و سرای مدینه باسینا سوخته در بن نه کام
 و عطیان مصطفی پاشا در باسینا پور او پای ثبات و رزمین نبرد و مردانه
 جرمین را از ناسوی بدر کرد و ثبت چهار قلع از ایشان منقوع نمود و سلطان
 بکستبول رسیده هم مردم را جز خواه یافت و هر چند بتبدیل اسباب نگردد
 و محافظت جزو غای خود گسیند بل از بسند کوفت عثمانیه بر جرمین محال است
 نه از قتل مسلمانان و یا نجات ایشان ز زمین اراده صلح کرد و پادشاه جرمین
 از غلبه فرانسویان که پس عاجز بود و جنگ هر روز با عثمانیان نامناسب می نمود
 لیکن احدی از ایشان با دولت و اقدام بطلب صلح نمی کرد و قایم الکنند
 مار خود اطلس نزدی که یک را که در رسالت و ما نمرح مانند مسلمانان بود
 او را لایز گرفت که من صلح بان هر دو پادشاه اتفاقاً هم دم وزیر گرفت و طلب
 طلب صلح از جانب پادشاه جرمین باشد او پذیرفت و با ایلیان اگر بزمایش

بویا رفت و بیکه پادشاه بجزیراتی که در آن کوه و دماغه سالک کندی پادشاه برین
اورا برالت نامزد کرده و نام پرورده کی طرالمجی جبرین شمس بطحظه روانه
و سلطان لشکری گران مادر همراه کرده و معاود روان گشت و سردار برین
بقابل وزیر دسطلی واردین رسید و رویان و پولند نیز لشکری با آراستند
و دبیگان با اتفاق نصرا قریب بطین جهادات عثمانیه رازند لیکن در بون
نظراس در دماغه مرفوع شدند و سرسنگی مرده و وسیع را غدا لومول و بیگان
گذاشت و درین منهن پیام سالک بدستور بود و بارده و داطلس المجی برین
ماروی محمد بیس اندی بویا رفت با هفتم جزیری سده سالک قرار داشت
برین طور که سالک بیان پادشاه جبرین و سلمان برای بست و بیحال قرار گشت
که طرالمجی با خان که بنجائیل امانی برتر کانز گرفته اند ستمن پادشاه جبرین
باشند و عثمانیه مالک طرس و ارباسد و قلاع لسا و قنقار و کران کسیر و لوغان
هر کوسببا و صحیح کرک و سیاسین طرس و ارباسد و اب طیمی و مردس و دو باب
کنده باشند و پادشاه جبرین بر ملک امین طیمی و دو نوب مالک بود و خطی از سر
سصب موروس نابلسوت و رساوی اسیند و نر فی سکر ستمن جبرین و ساوی
در حصه عثمانیه از حد جبرین تا جنوب و قلاع لوزر و دوتا شوند و رویان
حاکم اسوق باشند و آنچه از عثمانیه برین ربی برگرفته اند بکشند و کاسی کران
در دست عثمانیه بود و منهن و فادولیا و بوکرینا و بولندلان باز داده شود

۲۳۸
و در بیان در سوریا با یک یوسف منصف است و در این بیان فطری و با
و قلم رویین عثمانیه گذارند و لیونجا و در دست و بیان ماند و خارج آن
بخزانة عثمانیه در اربکلا گودهند و حدود مالک ایشان در دلماطه مقرر شود
و در کرک و طراچی بر تانبه بعزت نام مقام و زر و چین صنون عمدت حاجت از
طرفین و قوم شفا اخر نو بر سر ۹۹ الحوزیر یافت سلطان سرداران و سنی نابا
فرستاد و آن زمان تا ابواب بسیار و بزرگ در استنبول بفرستند و بهر نو طر
و زمان داد که هر چهار بوده جنگ با و بطلان نگاه دارد و مهت بر دفع لغات
که بر حدود پارس بودند و مقصور داشت و سرداران بی یک یلیمان
و سرداران عثمانیه خود را قایل مقاومت او نمی داشتند لهذا رسول نزد پادشاه
فرستادند که بر فوجی با تمام کاریان فرستد مقابل آن رسول مایه روی رسول
رسید عزت یافت و سلطان ایچی با صفهان بر لنگر سفر بغداد برای تانبه لیس
عرب که قریب بفره اشکام گرفته بود فرستاد و بیلان بر لنگر سفر فوجان بفرستاد
کاروان حجاج را گشت معلوم شد که یلیمان بدو پادشاه ایران سر نشو شد
مضارک آن فلعیکان بلغداد برای من تجواه هنگام آراشدن بر یکدیگر یکی بلو اگر دند
و انواب بر دیوار نصب کرده بکله گرفته و سر کشیده با رفیقانش را قتل آوردند
و سلطان با و بیان یول نام نشان ۹۹ افادت گزیده و تابع سلطان
مصطفی ثانی اگر چه در سلطنت بسیار است بود خواه لیب لکر خواه دزیران

داول از جنگ زنجان بود و او را سبب مادرش سلطان شد سفارن خطا
نما رسید که نام رعایای ملک شالی و سحر بود از لفظ فخر سکویه که قیامات
برگزار در آن ملی بر ساخته لشکر بسیار فرام آورده و جهازات بطور جرم
ساخته خایف اند و بر صعب را حرف اقوام شالی چنان است که سلطان از
عبور جرم اگر سلطان غریب میاوست و پیر باب مدغم بود در و تمام
کریم نامه تا به شود سلطان شنیدن این خبر از وزیر که در محله رویان
رسید او تصدیق قبول خان نمود لهذا سلطان خبر خان نامه را فریب حد
نداشته خواست تا شخصی را فرستد که آن حال بچشم خود درین سلطان آید
و قتل و غلبی برادر زاده وزیر را بران کار نامور فرمود داد به نامه رفته
روسیان برادر پیر جهازات و اسلحام طلع دیر و گشته حال هم خود وزیر
باختی آن آن کرد و غلبی موافق حکم وزیر اندکی سلطان دانور گفت
که روسیان اسیر با تعداد لشکری پر دازید کرد و اعتراف ملک سلطان می اندازد
سلطان خط بخان نامه ترسمن آن حال نوشت و خان نامه ترسمن باز نمود
چون سلطان به نهدید از غنی رسید و فریب او اسکا رگشت و فصل رسید
از کار سوزل کردید و دول بان مصطفی پاشا که خاک بغداد بود بوزارت
سفر نمود و قایم وزیر نو ترتیب سابق را بسیار معتبر ساخته اراده فتح مسلح
سوده اراده نداشت بولندیان که درین زمان است شمع بود کبود و غنی

ازین حال سلطان اطلاع نمود سلطان و وزیران بطریق دیگر خبر نقل رسانیدند
همانجا برینون ساخت و روحی را بوزارت رسانیدند و او را بپادشاه را
ترغیب نمودند با وریان لول نمود الفقه کورلی عبدالکریم کورلی کرد جنگ
سلاطین من گشته شده بود و او درین زمان ملاقات استنبول بود و نزد پادشاه
رو در خنقی را در کجای داشت یکچوبان بود چندی برای خواه رفتن به کس از
ایشان برودن کاسه کرد و او بقبل نشان فرمان داد و مردم سپاه بریدند و اگر دزد
کسورلی پنهان کرد و روز دوم یکچوبان با مردان شهر اتفاق کرده در مسجد میوه
آمدند و بر محل خنقی و وزیر و خوجه و پنهان علی عهد و بیروزی را بقبل بقبل
می می پاشا با باقان کردند و قیامی بی را کس خنقی عهد محمد واقع بود و خنقی برگزیدند
و در دوجان پاشا را بوزارت پسندیدند و بپادشاه استنبول استنبول چون این خبر
سلطان شهر صطفی احمدی را برای پنهان کردن بپادشاه فرستاد و او در وزارت
استنبول رسید گفت من رسول سلطانم برای انصاف و پیرین سبب شکایت کرده
امل غوغا او گشتند و پناه هزار مرد خنقی قصد ادریان بل کرده و بانه نشینان
مردم ادریان بل خنقی رسول نزد ایشان فرستادند که ما مستعانه نزد سلطان می
ایم قصد خنزی و قاف دندارم شما هم با ما در حق ملک یک شوند و روان
تربیب مستقام گردید چون هر روز در خنقی کوران در دست گرفته
بلکه سلطان رفت گفت که ما شما مسلمانیم آنچه ملک کتاب الدبران کار بندند و نزاع

نمای خایه عالم جلوه ای که ایام آنچه حکم کتاب الدبران کار بندند
و نزاع کنند نمای خایه عالم برادر خایه آمده ایم بادشاه را می باید که
عالمین محظوظ آرد و چون بنی خن نام نمود لنگر پادشاه باین ان لمحض شد
وزیر بصوبت تمام بدیل مهورن کرده باد و خدیو نکار دلو را و از اینجا بکابل
سوار می گشت پادشاه مردم را بر انجام ضرورتات آنها فرستاد و نباتات در
نکینل او ریان بول نزول کرده از پادشاه سر وزیر و سفی بایر و نژد و سوز و قو
طبیعت و سلطان ناچار سفی را با هر دو پلانش در دست نباتات را دما
گشتند و پادشاه مکرده خلا پوشین مهر وزارت بد در دغان فرستاد
و هرگز از امیران و سرداران با ناسپرد و در دغان و زیر و سوز و قو
را بدست آورد و هنگامه رد بطیفان دانش پس لومال احمد را سیف خوانند
چون سلطان مصطفی بنی آمد در الوقت گفت این قوم آنچه با من کرده اند با
دریغ مزارند و مخلوع شد گویند کبشتش ماه از غایت غصه و سلطنتش
شست سال و چند ماه بود ذکر سلطان احمد بن سلطان احمد جانشین برادرش در
تخت نشسته مادر خود را بدارالاماره خواند که در اسلحه با غمهای پارس و ارم
پادشاه سو بدن بعد جنگ بولطواف فتح بر لنگر محضر نظر پادشاه روس با خنک
بار و بان آغاز شد و وزیر عظمی بکسر بسیار از دولت گذشته بر صحرای نزد
و محضر گردون بسیار می نمود و بناه شد مذکور از آن صلح کردند بعد از آن غنای

بروئت بازور آوردند و در ششم دبستان بر شمانه جنگ آوردند و وزیر
شکر فرام آورده طوبال را بر شکر نمود و او شهر را به کسوف ساخت از سلطان
یورش بسیار یافت و سورا با انترج کرده حاکم انجا شد و در ششم الکترکان
بهتری روان شد بقدر دو صد نفر آمد و داخل کرد و بطریق مذکور بوجین
شصت هزار امل است بر این ن تاخت و صوب جنگ کرده شکست داده تاراج
و غنایم بسیار گرفت و یکصد مفاد ضرب توب و خیمه و عرابه و سلاح خانه بقدر
قیمت پنج مین و درم غنایم خیمه وزیر بقدر سه صد هزار طلورین دو صد زن تا عمر
است و سر مالکی در دست جرسینان افتاد و درین جنگ وزیر و دو مکتبه
شدند بعد از آن برین طیس و از رفته و اول سمر بجا آمد و پراخته چهار درم کوب
مغفوج باخت بعد یکصد شصت و چهار سال از قبضه عثمانیه بدر رفت و بوجین
سرور لشکر خود رطی از راه جبر کنه رانید بر مقابل و توب بر طرف بلغراد و آن
کرد و در آن جنگ یکصد و سی ضرب توب برنجی سوای دیگر اداب برست سلطان
افتاد و بعد از آن در بلغراد بایان مغفوج شد هکلی چهار صد و پنجاه و شش توب برنجی
و دو صد و نه آنجی بدست آمد و قلعه داران انجا است هزار مرد بودند و نصف
رکان بروان رفتند و در ششم صبح قریب بسیار و طر سفید شد و ازین صبح
جرمینان ملک مغفوم باز دادند و جنگ میان افواج سلطان و طهاب فیلیان
قریب نبرز واقع شد و شکست بر سلطان افتاد و حال در تاریخ فارسیان شرح است

چون سلطان را با انصار اصاله بود تمام سکر خود را از سحر یا شومس که را بنده
در سقوطی سحر ساختند و اندک محاسب رفت و اراده مقابله با بریان کرد
بر دست فاریان بسیاری از لشکر کشیدند و اندک افواج از سلطان نگاره شدند
او بری حفظ خود نام بد انجای ملکیت بر سر دران بزرگ انداخت تا که کشید
ششم شمس شسته القبطه کشید و یکجانب جمع شد و سر وزیر اعظم خوانند
و در یکس امدهی کسین با ناکشته شدند و سلطان را از سخت بر بر آورده
محمد بن مصطفی ثانی را از حبس بر آورده و سلطان بخیال دیگر زینت و کرامت
محمد خان نجم از حبس بر آید و بخت سلطان نشین در اول سطرانه علی را وزیر کرد
چون او را اکثر احکام و قضایای اطلاع سلطان روان می کرد و بتدبیر و فریب
نمی پرداخت و او را فضل رسانید و در سلسله اتوبان عثمان با ناکشته را از یکجانب
روم طلبید و او بعد آمدن اسبیل از بلخی فرج در خواست کرد که خطی بسلطان
که محسن او را زاده را زاده که در آنوقت تها و دو ساله بود با پدر
خود در استنبول رسید و بجهت محالف او و از زده ترک سلمان که آنها را از غلامی
و افرین بر نواد کرده بودند و زیرا او را بپایم تمام در نظر امراهی سرک
سعی کرد آنها گفتند که چنین مردانی در کفار هم نباشند پس بوبال و پادشاهی از ناکشته
سلطان و کسرا و مادر سلطان بپایم نمود از ناکشته و در غلظت بوبال گفتند که
نگاه مردم بسیار بر تن هر چه بپوشی نمی توانی کرد و پادشاه در ملک از خود ملک

حاکم است و وزیر در آن قبول تحت حکم ملک طومار از راه بسیار سخت و نوا
 کرد و در زادشاه خواست پاشای بطراسه نزد پادشاه خود را غبطه نماید
 در اینجا تعلیم یافته سخت بلندی اندوز و بعد از آنکه زمان پیش از طرف پدر
 مخایف گذرانید که در آن کسی نیست پنجاه هزار گردان بود باشد اینک مردم
 و پیش از غریب بر سر گردین در جنگ آنهاست فلجان که مخاطب عبده بناد
 شد سخت پیش برادر یک بر یک یکی رو بنایافت و اراده و وصل موبه
 بدرواشت و برین ایام سلطان از کافران کین بوده و پیش پارس بود
 نرزی پادشاه فاریان که در ششده ساله غنائیه سکنه سر گرفته بودند و نظر داد
 در ششده ساله غنائیه سلطان یافته لطف پارس بنام پسر پادشاه فلجان
 ثانی نفر کرده اکثر مالک فارس از دست ترکان انزع گردانیدند و سلطان
 طومار فلجان را بر سر فلجان با شهادت هزار مرد فرستاد و برین ایام فلجان مجاهد
 بعد از قبول بود طومار پاشا بر دشمن محاربه فرمان داد و جنگ صعب افتاد
 رفتاد و بران زمان همراه فلجان صفاد و هزار مجاهد پارس بود از هر دو لشکر
 سی هزار مرد کشته شد و سر عثمانیه باز یکصد هزار مرد جمع کرده بمقابل فلجان
 و کرخون لقب بنحو اکو بگشت یافت و فلجان بعد از مدتی باز بمقابل عثمانیه
 ساخت لشکر و بر سر آنکس فاضل داد و تمام اسلحه و سلاح جنگ و قرائین
 و اسوال غارت کرد و چهل هزار از دشمنان کشته شدند و در مال و بکر بیشتر

عثمانیه بعد از شصت هزار برگرگشتی که بر علی غفر یافت و نصف آن در میدان
 کشندند و قلیخان هم سرده آن را بنصف آورد و درین اوقات صدق
 پادشاه پارس سرد و قلیخان لقب بنا در شاه شده مصالحه با سلطان آغاز کرد
 و مصالحه مدی میان این آغاز نشد و آن سال در شهر سنه ۸۳۲ انقلاب یافت
 و قلیان درین ایام پادشاه جرجین و روس محاسبانم صادر شده اراده جنگ
 عثمانیه از هر دو طرف نمودند و ننگان عثمانیه فتح را با خود سخن ساختند و ج
 و اگر تران جانب پادشاه جرجین کردند و عثمانیه جرجین بوم بر آمدن
 و باروسیان برویه اسباب جنگ آغاز کردند و از طرف جرجین سکنه رفت
 دین اسر و تاخت و روباان بر کردگی سوح اسپ بر پو کین یو رخس او
 عافا قدر بوسطن محاصره کردند و از طرف عثمانیه سب هزار دلاور مجت
 احده و ده ماسور بودند و لای و سردار دیگر و سپین داخل کریم ناما شدند و
 اسود را بنصف آوردند و سوح عطف فرار بکلیان ده با نجا قیام و رزید
 لای بجانب پری کوپ روان شده در کریم ناما رقتلاف کردند و این در آن
 سال در ولایت لوقنی بود و سکنه رفت اول بروخی دین تاخته مدفوع شد
 بعد از آن برین رفته آنرا گرفت و باز لاراده و ای دین بخوده برنی از
 فتح بکشتن داد و درون دی رلوک دی سردار دیگر بکشتن هزار مرد داخل
 کرد و پادشاه سکت فاخت یافت و پس با چهارده هزار محاصره تقالال رفته اکثر

۳۳۳
بگشتن داد و برودن دی رلوک دی بهر دایه یک بگشتن هزار مرد داخل کرد
نیم یکت فاشتر یافت و باس با چهارده هزار مجامعه فعال رفتن اکثر را
بگشتن داد و ترکان بر ملک کن ردو بملقه جرس ناخته قلعه پادو و ویل را گرفت
تا بلیع الباس از اولکه سوختند و چهارت کردند و ساگرد دست و کس طایفه
استر داد کردند و ترکان دینگری و با سوار سرو یا منتظر نشدند بعد از آن
سوار کرده باز دادند و اسوف و عافا فرد در دست رویان بلند
سال دیگر بعد مرک پادشاه جرس و قوطی دای و در طرافلو با نیا از
پادشاه جرس بغدت و رزین بالک کسار در محاصره ترکان افتاد
سال دیگر عثمانیه اول میدان امن فلاح کوسبطر ادمه با گرفته مجامعه عور بود
برداشتند و عند القرب دوک لاسفی و کولظ و کونج سس را محکوم کرده و
جرس محله آورده مدفع شدند لیکن جرسینان ناب میدان فورده از دلو
عبور کردند و ترکان برسد مارفته گرفتند و مجامعه عور بودا برداخته بستیم
چون لکتر فزاعیم آمد بر ترکان قرب سه ما و ناختند و پراکنده شدند و
میدان جرسینان سقوط شد و ترکان محاصره عور بودا گذاشته سی ضرب زوب
از وقت بسیار گذشتند و از وفات رانیم الود کردند بعد و دوک
قوطی کشته شدند و عثمانیه سوره او را کشته و در سکر آمد مردم را کشند
و کربل سسر بالک پیاده بر عثمانیه و یک سده بگشتن و ترکان پیدارا

گرفته بجای خود و در اوردند و بجزینان بعد اتمام جنگ به ملا سر لکبر
 عافا تو که در لنگر این بود و صلح ایما کردند و سر لکبر کور رسول نزد وزیر اعظم
 فرستاده شدند عای هفت نفوس و اسب و دهنه نام نمود و بجزینان برای داد
 که صلح بکنند عای غلامان و کسیران نمی نمود و دست و ششم جولائی دلاسی روی
 که مصف بری کو به جل نه از ترک و ناما برید که در لک سلطان غلاما و و او و
 متضا و توب بخی یافت و در نه از فلکیان را امان داده سرداران
 اسیر گرفت و عقیق و اول او از دست سی هزار ترکان قتل رسیده
 و سه هزار روسیه کشیده شدند و منوج که مجبور باغ نموده بود و نه کام نصبت
 بر بند بر قرب نیز بود جنگ بجماعت بر غمانه غالب آمد و همچنان بقا با لک و کین
 رفته بر کنار آب بعد جنگ بسیار فتح یافت و لک فرزند را اول گشت محفوظ و نام
 کنایه بر لک ترکان بودند و در سباهه و دوسه در آمدند و منوج به جنگ مجب
 کرده است ششم در و فرسنگ اب بر لک باین لکین و ملوک آمد انجا سلطان باو غا
 و سردار بود رفت و ترکان بر لک روسیه افتاده بعد جنگ شش ماه هفت
 رکشت و منوج رعد و لک مسکر کرده در یافت که ترکان کنایه نیز است حکام
 داده اند باین نهم ماه سر لک طرف لک و رفت و دست و منوج از لک و ان با نفاق
 ناما را بان بقا بر رسیدند و منوج در پنج جنگ را بان غلبه شده بجای خود غارت
 پرداخت بکن کاری کرده و لک باقی بجو بود و برشت دلاسی روی بعد گرفتن

برای کوب و کشتن دل مکریم تا نار و مصیبت کفر نشد چه جازات رو بکن
که او را از وفات پیرسانند در جازات عثمانیه مغلوب شدند و بیلان پاشا
نشت جازا گرفت و باقی را بنیاد و غارت ساخت لهذا الی روی
ثام منقوصه قبل از وصول به منج اریست دادند به منج بر دل بوفتن را برای
خرابی جماع عاقره فریم لوران فرستاد و درون آلاب آن ملایح را بهانجا
گذاشت خط قلع و عور سودا از شکری در محاصره عثمانیه بود و سی از این
بر قلع کشته شد هم جولای بیان جربینان و عثمانیان جنگ مقابل و بر
باز پاد و ترکان غالب آمدند جربینان از مدد و ملجود بیرون رفتند
و ترکان سمن را و بیلان کا و غره مواضع را فرو گرفتند لیکن پاشای اسپا
لیب در و دسکوبان و با واریان محاصره را بگذاشت و وزیرش
خود را بجانب بنا بازگردانید و بند طسار به ترکان کشته بود و جربینان
ضعیف شد و بیلای مسلح شدند اگر چه چو ساسی هزار فوج خود جرس فرستاد
مکلیب دیگر کسان با فرست نهادند و قایم علی روغلی بر سر دارا عثمانی بود
چون پیش بر سلطان نام لوال او را فرقی کرده و خورش داخل حرم شد
و اوغلی بعد از آنکه جلیبار جمعی هم رسانید شمشیر را تا راج کرد و جلیبار فوج
سلطانی را بکشت بالاخر سرش قریب کمره استنبول کشت و قایم زمستان
شده در سخن بملات گذاشت بعد از آن وزیر لکوی ترب دو صد هزار

همی ساخته دریافتند که بولندیان از راه دادن افواج روسیه کسی هزار
 بعد در جرمینان برفت انکار کرد و در جرمینان و الکبان و عور و اولو حق
 آن و همه از سر و پا که باین مور اوئی طوبوق است بر زبان می آید و آن
 باز دادن اسوف و عافرا و فرار داده اند ولی پاشا سرکره سردر و ستمای
 حاکم سگری و دو پاشای فسطح اتفاق کرده سرمایه دادند و پادشاه جرمین
 در صلح عثمانیه بجزیده لا و نعم نمی گفت و بلکه روسیه استیلا را بر فسطح و لاسی
 روکم نامار بفرست می فرستاد و کردی از ناماریان اول بر توکرین بوی
 کرده مدفع شدند بعد از آن بولند نظریا یافتند و سه هزار و هفتصد بولندیان
 را اسیر کرده به بندگی آورده و سفار آن عثمانیه بستم حکام عاق و فمور
 برداشتند و قبل از آن که لشکر بمیدان آریان آنها با وزیر و کمران نماند
 و وزیر در جزیره ارکلا که جلای کردند و مهر وزارت به ایواس محمد بر کردی
 این عرض کرد و بدو طرف دیگر پادشاه جرمین نشاند و هزار مردم فرا هم آورد
 بر کردی بد این فریب بلوراد فرستاد و سلطان قلاق ناما بخرید کنایه
 رازد و سوسه لشکر قریب بلوراد و در سلطان قلاق ناما بخرید کنایه
 قویمین ناما بخرید کنایه رازد و سوسه لشکر قریب کوا و در جزیره با
 عاکر سب گاشت اگر چه او دریافته بود که جرمینان صلح می آید و از این
 نزد قتلد لشکر کشید و بجم چون پنج از کونا تھا دو بجزار مرد ناماریان و

فلقان بدان شده در روز قریب هر دو قوا برسد و قلع با کسب
بجایه جو کریم برداشت بعد در سی فتح نام الما بود و لشکر جرین که با او
باز طراش و اینا می نشست بود منافذ و غریب اراده خود را ببدل کرد
بر طراش و اینا با میدان اتفاق تو ببطر حمله آورد و لای موافق حکم داخل کریم
شد بعضی قلع را مفتوح ساخت و موج اب و طیار را که داشت مقابل
بر لشکر عثمانیه که بایست هزار سپاهی و شصت هزار تان را بان سکر کرده بود رسید
و بدینست که روبرو بان ذخایر ندارند در اندک زمان اسیر شده خوانند
پس موج اراده ناخت بر سکرشان نمود و سحر بان دلهای نموده سکت روی
سکر عثمانیه گرفتند نوزده توپ و چهار باریل برنجی و غیره اسباب بزد
و خاکیم بان سحر و بیان شد و روسیه یکصد سی و شش توپ و ذخایر بسیار
یافتند و بایستی مریه الما و پادشاه بر سر روی این کن دند و نگاه سلطان
بیاو غزا و بود در بان تانار طغز یافتند و همچنان روسیه بطرف کریم تانار
سقطه بنزدند و ترکمان جهازات بر سر اسوت بعد از کتیر باد و تپاچه کردند
و رد دل سر جهاز روسیان و لای بر آنها غالب آمدند تا دره اکت نکردند
از دنا عن بید راوی نموده که سکر بزرگ قریب سمند را در کهار و طفا
کنده شدند بدین خبر میل و اسر حمل فی برک را رفتند و او اراده غایب
ترکان قبل استحکام نمود و سکت فاش یافت و دلیش روز دوم در طرف

بفرزاد رفت و عثمان به غریب قریب بمواف رسید و او و زبیر را از می صحرای
چهار ساله صلح موافق را می رسول فریج در استنبول قرار یافت بود و در همان زمان
نادر شاه سرسبز نظریافته حضرت عثمانیه و دو کسبان فرزند الوضی المجدی فریج از
استنبول در سمرقند زیر چکای بمفراد این و اول شهر شش ساله انعقاد است
برین شرط که پادشاه برین بمفراد و سر و ما و عور سودان بطلان و اگر اورد
و در نوب و مادی حدود و هر دو سلطنت باشد و بنده طمس و اردو بران نشین
پادشاه برین بود لیکن قلاع شعله بمفراد خراب کرد و لیکن فخر خراج سردار را می
سپاه و در سمرقند فرستاد و بعد اکانه ساله صلح با عثمانیه سر او داد و باین شرط که
در دست برسد به ماند لیکن خراب و نواح آن دشت و در بران بود و در میان
قلاع بر حدود نباه گشته و عثمانیه در طرف دیگر آب حصول سازد لیکن طغان
روک لیده بنا کرده بمطر بزرگ عثمانیه داشتند و حدود و هر دو مملکت غریبی بی
بفایده و نفوذ شش ماه پس کرد و فوداک در دست عثمانیه بایر و حدود غریبی
بمطر باشد پس توحش لنگر از ناله لوبیا سحر اسود کشید کرده مردم تحریک در اول
را که اول باوقش شده بودند همراه برد و ششصد نوب برنجی و مسعودی بقتضای
سطرک بود بایست و سلطان مخفی با پادشاه سویدین سپاه نمود و رسولان
فریج و جبرین و انگلس و روس ممیته آمد و رفت می داشتند پس بعضی عارضه و
روسیه نمانده بشکر لیب اینکه در آن نزدیکی نادر شاه سفرا از هند و دست

کرده اراده بفرست بر ملک سلطان داشت مغار جنگ بارو بیان در
پشتن بود و قایم نادر شاه مخالف سران پادشاه روس فرستاده خوان
نکتن معلوم با سلطان شد و در آن وقت جنگ بیان سویدن در روسیه
بر پا بود رسول سویدن با استدعای ملک با سنول آمد و وزیر پذیرفت و در
همان ایام ابوالنجی نادر شاه نزد سلطان آمد و اینک بطوریکه افتد سلطان در ملک
افتد و بار بیان نیز باشد و سلطان پذیرفت و نادر شاه نادر روم
تاخت آورد لیکن بسبب خروج بنایت بر پیشش نبرد شد و در میان آن
سلطان پیام صلح اسر داد و نادر شاه آن ملک را که آتش بخورسان
گشت و سلطان در ماه می سنه ۱۱۵۵ احمد پاشا وزیر را سفیر کرده علی پاشا
قیم اوغلی را وزارت سرفراز کرد و او ضمن نصرا بود و دین ایام نادر شاه
بر دخول ظفر یافته مکر پادشاه با ملک روسیه در لباس دوستی و اولی
چون در سنه ۱۱۵۵ ابوالنجی نادر شاه سوالان نمایی آورده بود و ناکام برگشت و در
برسد و در غایت ناخوشه نموده بعد از آن چون این نیز با سنول آمد سلطان با جمیع
عساکر فرمان داد و مردم بسیار را کشتن شده بودند و نادر شاه معروف
گرفته فلکبان زمینش کشت و بیکر ترکان که برای برخواست محاربه بعد از آمدن بود
گشت داد لیکن از رسول مدفع نرسید و بعد از رفت و ترکان شاه رها
صوفی را بر داشته بیان از روم و کس مکر کرده و احمد پاشا را بیکر گشت پاشا

درکن کس پناه جست نادر شاه برو تاخت و در بارگشت شکست یافت از نجر
در قسطنطنیه حکام بر پاگشت که سلطان فقط از کنگر لغار او پارسبیان تواند
معارف آن خبر رسید که احمد پاشا حاکم بغداد از طرف نادر شاه بغداد را
بگرفتند و احمد پاشا در آنوقت پشیمان بود و بهر بی بندوبست مکر را در راه
که سردار بودند نادر شاه را بنابر ارج و تاخت و لایان عثمانیه را کجیمه دوز و وزیر
خواست که بحرینان را با خود شوق سازد و آنها پذیرفتند معارف آن انش
در قسطنطنیه در گرفت که تا بخود رستغلی نشد و اکثر عماران را بنابه تاخت
و در شکسته اجبار سلطان نادر شاه رسید و تقصیل آن در تاریخ مذکور است
و بعد از آن وزیر رسول بفریح فرستاد آنها را ای او را به بدین معاهد سلطان
و رسول فریح بپسین نوید قبول و انفاق داد و ملکه هنری نژاد فرستاد و
داد و غنیمت بیان نادر شاه و عثمانیه سالها منفعت در شکسته شد بدین شرط
که سلطان یکی از بیات عثمانیه را در موقع پیر بزرگ او دارد و نه می شود
در حدود و باریان را که کج روند مانند حجاج باشد و سلطان
و حدود و بر حسب سفره سلطان را در چهارم فرزانست بعد از اتفاق این صلح در
قسطنطنیه و عقیق رهند اکثر سرداران سکونت بجای گذاشتند و سلطان اراده
ادریان بول بود و او را هم را در زاده خود را در بجای گذاشت و در شکسته
پاشای بصره بر بغداد تاخت فریح سر کبر با هم شوق شدند او را از خارج کردن لقب و

سوم و نهم ^{۹۰} شمس العبد پاشا وزیر عزول شده محمد پاشا را بوزارت سرافراز کرد
ناموفق در قسطنطنیه میان بود در آغاز ^{۹۱} شمس ابر بر بیان در ساجده سلطان
آمدند در بن زمان در قسطنطنیه مردم او پاشا در اطراف شهرانش بزرگوار
نبارت می بودند و ^{۹۲} شمس ادبای عام بودند و ^{۹۳} شمس مردم جمع شده سلطان
بر اخلج وزیر دایمی کمران می شدند و خواب را اعلام کرد و پس بقدر دین
نقض می کردند بود و ای کزینند و این رای مردانیکر صلح بودند بود
بر همین کار سعی می کردند و همان سال زلزله شد در قسطنطنیه ظاهر شد و ^{۹۴} شمس
رمولان اکثر بزرگوار آمدند و شانزدهم اسامی سال دیگر کمران هنگام عظیم
کرده نرم شدند و شانزدهم سیم زلزله شد در ملک عثمانیه پدید آمد و ^{۹۵} شمس
بکار داشت و بزرگوار سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
از جهان رفت و بعد از سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
عثمان ثالث پسر سلطان مصطفی از بطن زن همکری که کمران پاشا کند را ^{۹۶} شمس
فریب طووس سلطان بازنده هزار خانه در استنبول اراس ناه شدند و ^{۹۷} شمس
اوی در آنش سوخته داد و در ^{۹۸} شمس سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
رفت عمرش نجاه و نه سال پادشاه طووس و خوش سخن و نرم دل بوده و ^{۹۹} شمس
سلطان مصطفی ثالث جانشین برادرش و ^{۱۰۰} شمس سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم سیم
سلطان رفت و پادشاه فرج از در حفظ امان و با فضیلتان تربیت شد و ^{۱۰۱} شمس

براستنبول زن و دنا ۶۳۰ اصلح در تمام ملک او بود در عیت و لشکر و غیره بیکر آید

تفسیر در سلطنت از قادیس و سور یوس پیران نبوده و دوسوک
در ۹۰۰ که سلاطین سلطنت بودند اقوام بر برهمی شاک شمال کی مدد بیکری

ماند

مانند سور و ملج در سرسین ملک را نهیب کردند الا رک سببه سالار کات از
 از اطلی گذشته روم را فرو رفت و بخود ز شهر روم را غارت کرد و در
 و سرک پادشاه و اندل در ^{در} روم را تا یا زده نماراج کردند و اطلی
 معروف تبار یا نه صلیتاری از فرنگ گرفت و اعطوس کوشه خرید و اگر
 سپیدار هر ملی خود را پادشاه اطلی خواند در ^{در} ششام دهقده سال پادشاهی
 کرده بدست زد و درک عظمت پادشاهی کرده در ^{در} ششام بنو شد
 چهار سال در گذشت بعد از ده پنجاه سال اطلی بی سرک سید سلطان فیصل
 که طوطی آخرین کات را کشت بابل استنبول شد و اگر کات رو بنار ادر ^{در} ششام
 جدا کرد تا یکصد و نه سال و پنج سال سلطنت جدا گانه ماند و اسپانیوس سردار قوم
 بود سپیدار جرین بسیاری از شمال اطلی فرو گرفته موسوم بولایت او بر روی
 ساخت و در ^{در} ششام اقوام شمالی تمام بلاد و امارت غنی روم را تصرف کردند
 و اندکی از فواین و شریع روم بجا ماند و طرف اوضاع و امارت مد سقر
 کشت ازین وقت تا صد بار دهم روم در کمال مادالی و مغالکی محفوظ بود
 مردمان وی دین سلفی بودند و خواند سوره بودند و نا سلطنت بود
 ششم نریب جبک و دانش پیدا نمودند در پادشاه و نه در سباه و لا
 برای تا دو سال جدا بود سپیدار پس که او را از فریقان سوزنل سنتی شد
 تا چار پس بزرگ یعنی کریمان پادشاه فریس در ^{در} ششام اولایت نادای

نامت فرزند پادشاهی آنجا سلطان سربا بارت بعد انقلا بسلطانی
 بر سر گشت و پیرا کاسینطالیع اسپین کرد و سربا بارت سلطان آنجا
 تابع اسطرابی جزین شد و صفات داد و در و در باد کار سرکار داخل
 کرد و در آن خورشید شامل سلوک و در خوا و در اسطرابا گرفت و فلان
 و سربا و غیر اسطرابا و در دست بر سربا و دیگر نیز اذکار بوده و بعد
 باز در هم تابع اسطرابا گشت و پادشاهی کرکوری بنفسم در شش اسری چهارم را داد
 کرده ملک اسطرابا گرفت و بعد از آن پادشاهی بوزبان در شش نام داشت
 فرنگ فراسم آورده در شش کرکوری و در شش آورده و از سربا بارت
 و کازری را پادشاه او را سلم نمود و در و در بطین و در بطین و در
 و در بطین پادشاهی کرد و در شش صلاح الدین یوسف از آل ابوب
 او را سلم از دینکار استنول را گرفت و در شش ابست غمانه است و
 اکنون جای آنست که احوال اقلایات و لایات نامی را فصل بیان کنیم مستعین
 ما بر سجاسکال و آن ملکینی است از جزیره برنانه به مدخل برار و بعد
 و نوالها هم
 مرعات ابال از عرض نخله و چهار تا بجا و در درج
 شمالی مابین سی درجه و سی و شش درجه طول شرقی جزایر خالوات جنوبی انگلند
 شمالی بحر و کلبه و سال نیز بحر جزین عربی بحرین نام قدیم سیطال کال بود اگر چه
 مورخین قدیم در حالات و بنای ابن کثرافانه نام قوم ساخته اند لیکن آنچه

۲۳۸
از تواریخ روم و دیگر مخفیست معلوم شده مجلا سمت مغرب می پذیرد که این نشان
در ابتدا سکن این مملکت بوده اول سکنه آن بسیار کلیه و بنا بود و ذکر زبان شاهی
انها را ملک گال گویند و ششاد سال قبل از طوبیوس قیصر رولایت این مملکت قوم
و سکا طبا که اکثر در شهر روم طایفه بودند بعد طفر سکنه قدیم آن دیبا سنی ملک گال
آن سرزمین را سکا طند نام گذارند بعد از آن مردم بسیار از ناپربان
رویان آنها را اطراف شمال اخرج کرده بودند با آنها جمع شده و فرستید
یا نشد و خام نمی شود که سکنه قدیم سکا طند ملل آری کولاناسه مغلوب سکا طند
از سده سال آن روم شده بایستد و بر داری غلغا کوس نام از تواریخ
لوس اردا کلس جلیک و تاریخ و حال آن نیز مرقوم است لکن آری کولان
همین قدر نوشته که هنگام غریب و ککله شهر کلیه و زبان نالید یوس موسوم که
اول بقول یونانیان سکا طند طایفه است دیگر از دوجون اول باقی مملکت بود
لیکن از تواریخ روم هیچ مخفی نمی شود جز اینکه قوم سکا ط در تحت فرمان حکام
دلاورد و بنا بودند و در حکام و رور و رویان در بر بنای حکام آنها محکوم آری کولان
شدند و در عهد قیصر اردویان و بر دجون و دولمه حکم می ورسان فریب کنند
و فوریت از روی دیگر می بیان طین سوت و سالوی قریب بنا کردند اول
که اکتا کوس بقیع کاف و راه ممله بالف و با ممله بالف و صم کاف و باوین مملکت
در سده سی و در سیج جلوس کرده لب و در سال ملک راند بعد از دو

که بر بدینم کاف بر مہلم و کسر ص و در مہلم مخانی و دال مہلم غیب نال کو
 بفتح غین سجد بالف و لام و کسر دال مہلم و کسر ص و دال مہلم مخانی و او و سین مہلم
 در ستم سجد و چهار بخش شست و شانزدہ سال ملک را اند در عهدش پیدار
 روم لشکر باین ولایت کشید و روم در دینوس بفتح دال و او و سین مہلم و دال
 مہلم مفتوح بالف و نون و ضم مخانی و او و سین مہلم در ستم سجد و در ستم
 کوفہ سی و دو سال فرمانہی کرد نجم لکھا لوس بضم لام کاف زده و فتح ط
 مہلم و ضم ط مہلم مخانی و او و سین مہلم در ستم سجد و چهار امرا را کشید
 سہ سال پیش نماز مغل و س بضم سیم و فتح غین سجد بلام و ضم دال و او و سین مہلم
 در ستم سجد و ہفت بخش شستہ سی و بیجاں پادشاہی کرد و کوکریوس بضم ک
 و او و فتح نون را مہلم و ضم مخانی و او و سین مہلم در ستم سجد و سجد
 کشیدہ چهار سال تمام نکرد و از ط و یوس بفتح ط و او و سین مہلم و غین سجد بالف
 و سین مہلم و ضم مخانی و او و سین مہلم در ستم سجد و شش را یک فرمانہی
 نسکن شست با زودہ سال کامروا بود و نو دیوس اول کبر سجد و ضم شست و او و
 کسر دال مہلم و ضم مخانی و او و سین مہلم در یکصد و شصت و یک رسد فرمانہی
 شستہ سی و دو سال ملک را اند و نماز سجد ایل بفتح سین مہلم و فوقانی و او و مہلم
 بالف و کسر سجد مخانی و لام و ستم سجد نو و سہ فرمانہی بر سر کوفہ چہاں
 پیش نماز و ستم و دال اول بضم اول مہلم و او و فتح نون بالف و لام و دال مہلم

[illegible]

[illegible]

ثانی کبرئین بانی و نون در سنه چهار صد و پنجاه و هفت بر سر کارانی
نشست و سب و دو سال ملک را از ۹۴۴ کنعان اول بنیم اول کاف بنون
زده و فتح غنیمت بجهت بلف و لام در سنه چهار صد و پنجاه و نه کاروانش عز
سب و دو سال با و نشای کرد ۹۴۵ غوزان بنیم غنیمت بجهت بود و فتح را از ۹۴۵
بلف و نون در سنه بانصد و یک تاج سلطنت بر سر نهاده چهل و پنجاه داد کارانی
داد ۹۴۶ فوجن اوس سوم در سنه بانصد و چهل و پنج افزار گشته نمره سال
کارانی کرد ۹۴۷ کنعان دوم در سنه بانصد و پنجاه و هشت سر بار از کردین
تقریب ده سال بنشین گذرانید ۹۴۸ کین کین کبر کاف تختانی و نون و کرام کانی
و نون بلف به کویوس در سنه بانصد و هشت و هشت تخت نشین شد و در یک سال
جهان را بدو کرد ۹۴۹ الون بنیم نمره بلام و دال بنون زده در سنه بانصد
نصبت تاج خروزی را زب نامرک ساخته می و جمال ملک را از در گشت کبر کاف
نون بغزانی رسید ماه در سنه شصت و چهار نام سلطنت بر آورد و در دو سال
ردای سیر گشت ۹۵۰ فوجن اوس چهارم در سنه شصت و شش سر بار نشای
تا زده سال کاروان بود ۹۵۱ فوجن اوس اول کبر فارا و بجهت و جسم فارسی بفتح
بلف و از نود و ال سله بنیم در سنه سب و دو جان بنیم سلف گشته ده سال بنامانی
سر برده و و ناله چهارم در سنه سی و دو و تخت نشین چهارده سال گذرانید
فوجن اوس دوم در سنه چهل و شش کبر برار یک سلطنت زده و در نمره سال نامده ۹۵۲

بل درین بفتح سیم بلام زده و ضم دال و کسر او تخانی مهله در سنه شصت و چهار
 آراشته بت مال کارانی نمود ۲۶ قوچن بوس خیم در سنه شصت و هفت افزا شده
 ده سال گذرانید ۳۰ ام بر علت بفتح سیم و کسر نون برار مهله و حجم فارسی
 بلام و قوفانی در سنه نود و هفت نام پادشاهی بر خود نهاده بکمال بزربرد
 ۳۴ قوچن بوس خیم در سنه نود و هفت سر بر آراشته مهله سال کاران مانده
 سوز و خیم بود و در او مهله و فتح دال مهله بلف در سنه هشتاد و یک
 تخت رار و نون داد و پانزده سال ابواب سعادت کشید ۳۸ اطلسین کو
 بکر سیمه بلام و کسر سیم مهله تختایا و نون و ضم تخانی ثانی بلام و سیم مهله
 در سنه هشتاد و سی تاج خروسی را زین مارک اقبال فرمودی و کمال باو نهاد
 ۴۰ نمود ۳۹ قوچن بوس خیم در سنه شصت و یک افزا شد و دو سال بزربرد
 ۴۳ خروسی ثالث در سنه شصت و سه تاج بر سر نهاده سه سال کار و ای کرد
 ۴۴ سول و اطلس بفتح سیم مهله بود و لام و فتح دال و بلف و ضم طار مهله
 بود و سیم مهله بود و لام و فتح دال و بلف و ضم طار مهله بود و سیم مهله در سنه
 شصت و شش بخت پادشاهی شد و یازده سال کارانی نمود ۴۶ اکا بوس صغیر
 و کاف بلف ریم و ضم تخانی بود و سیم مهله در سنه هشتاد و هفت
 بکر سلطنت جلوس کرد او پادشاهی نامور صحرایان پادشاه جبرین و خروسی
 مدبختی او و امانت دانیان اسکا ملذبیاری از بلاد منفی سلطنتی و دول

کشفال سوم در سنه هشت صد و نوزده نزار و کامروا کشته بخال مکران و دلت
 خال یعنی دال مهمل بود و نون و فتح غین بجه با الف و لام در سنه هشت و چهار تاج
 بر سر نهاده هفت سال بر سر ده ال مین نفتح تیره بلام کمر با و فارسی بخانی و دلت
 در سنه سی یک سر بر آرا کشته سه سال زینت ۹۹ کشت ثانی در سنه سی چهار سلطنت
 بر داشته نزدیک جنگ با اسکون و جنوبی و دیگر و انوار مشک که حکام بخانی
 بودند نمودند و درین عهد انکند زبر حکومت و مرک بود با اسکالان بخانی
 کرده در آخر از مملکت بدر کردند و کشتن لب سال ۹۰ کشت ثانی در سنه سی چهار
 سر بر آرا کردین چهار سال پیش نهاده منقططین دوم و پنجاه و هشت افر
 خروسی بر سر نهاده شانزده سال کامرانی کرد ۵۴ الون کبر خرو و ضم نهاده
 بین مهمل در سنه پنجاه و چهار تاج بر سر نهاده و دو سال و اوین داد ۵۳ غر و غم
 غین بجه را به مهمل و ضم غین بجه ثانی ۵۴ و دنا کشته در سنه هشت صد و دو و دو
 کا بیاب فرزند سی کشته شد یک اسکونت کرده ۵۵ منقططین دوم در سنه نهصد و
 پادشاه شد بر سی سال زمانه زوای کرد ۵۶ بل کول اول نفتح بجه بلام و پنجم کاف و لام
 و پنجم در سنه سی و سه سلطنت بر داشته در سال هشت و دوم بخال هفت ۵۷ ال و لک
 کبر خرو بنون زده و ضم دال مهمل بود و لام و فار و ضم بود و پنجم بجه در سنه
 پنجاه و هشت بر روی رین در سال دهم در کشت ۵۸ و دقون یعنی دال بود و
 فالرا و بین مهمل در سنه هشت و هشت کامران کشته در سال چهارم نهاده ۵۹ کوکین

بهنم کاف برادر و کرامت مانی و نون و تخانی ثانی مصمم بود و سبب مهمک در
 نهاد و در سلطنت رسید کمال پیش بود کشت ثالث در سنه چهارم
 کام و اگر در سال بازده مال ملک را انداخته فسطاطین چهارم در سنه نوزده و چهار باد
 شده در سال پیش نامه ۴۴ غریب کج غریب سجده و ضمیم بود و سبب مهمک در سنه نهم
 و نود و شش بر سر سلطنت مکن گزیده و سی و شش سال بادشاهی کرد ۴۳ بل کوتم و
 سبب در سنه چهارم سی و چهار بر روی رسید شش سال بهشت گذرانید ۴۴ و در آن سال
 بهنم کاف برادر و نون کاف فارسی مصمم نون زده در سنه هزار و پنجاه و
 بیادشاهی رسید و آن بادشاه شش و شش از غریب اول و چهل و پنجم از غریب
 دوم و سبب و دوم از سن سوم بود و سبب پرنیان نظریافت بادشاهی غافل
 همیشه با پادشاه بارسن جنگ مرغان و خرافه دارد و شهر را و طلا بر سر او اند
 ایران رسید پادشاه الحکمه را بکاح آورده و دخترش سیم را بمقدور اول
 پادشاه الحکمه داد و سی و شش سال کجانی گذرانید و هنگام مردن چون اولاد
 نداشت برادر را جانشین کرد اند ۴۶ و دنا از پنجم در سنه هزار و نود و شصت
 برادر بر تخت نشست چون در سال گذشت مخلوع کشت با و در آن کجانی در میان
 وضع کرده در سنه نوزده و پنج سر بر او شد و در همان سال دنا از پنجم باز بر تخت
 با فاضل سلطنت سوختی رسید اما بال و بگرفتند ۴۷ آن ملک نام کج غریب نون
 زده و فتح طار و کرامت مانی کاف فارسی رسید و نون مصمم بود و سبب در سنه نود

۲۵۲
شش ماه بر سر نهاد و کرد و ز کارش این نژاد ۴۹ او بر سر نژاد نبال مهمل
و غنیمت مجرب را بهلکه پیوسته نین بل کولم ثالث بخت بودنی نشسته عبوده سال
ملک بر بگز داشت نه الکندر اول نفع نژاد و کلام کاف زده و بخت
بنزد و دال در اهلین در سینه کینار و کینه نفع بجای پر نشسته عبوده کار و
کرده از جهان رفت و داد و دال نفع دال مهمل بالف و کرد و دال نانی
مهمل در سینه نژاد و صد و بیست و چهار بخت نشت و سلطانی عظیم ایشان و بیاد
شجاع بود بجای برادر زاده خود ملک سید با سلطان با دستان زاده از ملک سید
کرده طغیان یافت و ملک از ملک و اسکا طغر را یک کرد و کربلار بود و این
فوتش لبب کو کاری و قوت عطا بود که از جمع ملوک فرا هم آورده بود و طغیان
بست و نه سال بل کولم چهارم بر زاده داد و در سینه بجا به و به بجای بود
و بر و لری بر نام و کشت سلطنت او دوازده سال بود و در سینه نفع و داد و کلام
و فتح بخانی بیستم رسید و در سینه نفع و پنج بخت نشسته جل و نه سال سلطنت با طغر
کرد بسیار بهادر بود و الکندر ثالث در سینه نژاد و جانین بر کرد و
او پادشاه بنگام بود اول مرغوات خود را با هنری سوم پادشاه می کند کند کرد
که از آن الکندر نموده شد و در خرد او در ابال و لال لکدرش نامزد کرد و بیست و
سال سلطنت پرداخت ۴۱ و نظر کولم دوم در سینه جل و پنج پادشاه شده جل و
نفع سال پادشاهی کرد و جان با سل نفع برده بالف رسید و کلام بخانی دال

و ثانی سردار اول انگلستان دیک برادر بزرگ الکندر ثانی مرغان نام
 شش هزار و نوزده نایب جانشین بر کرد و بیرون او پادشاه بنام بود اول مرغان
 ماری سوم پادشاه بیکند کتخدا کرد و در خواهر را بالدار بن قلندر نامزد کرد و گویان
 الکندر بنو شد و دولت و شرف را از سلطان برداشت و دو صد و نوزده بر
 سر سلطنت نشست و چهار ده سال گذرا پند در گذشت و در ابرت
 اول را بر فتح بلف زده و فتح سرحد بر او سپرد و ثانی دهم هزار و
 شش بر تخت نشست او در سارت بر دس از بطن مرغان بود و حکومت یافت و
 سه سال در آن عمر داد و در اول پادشاه انگلند در خیر اسکاتلند مای بر فور
 تقدیم رسانید و در آنک ایام آن ملک را صمیمه الکندر کرد ایند لیکن اسکاتلند
 در آنها ضعیف بود و چون او دارد از ضبط آن ملک بر نیاید مایل را در
 سی و دو پادشاه اسکاتلند کرد اما او را الکندر نام داشت و عقل را در آن
 ملک فرستاده غم تقبل سفایه نمود و بعد از آن در میان هر دو ملک صلح سوختند
 و اسکاتلند با ولیم دالبرنق شدند او با او در جنگ کرده مغلوب شدند و در
 لشکر الکندر شدند و هزار راعل و سه هزار فارس با آتوب و چهار زات بسیار بود
 و لشکر و اهل سی هزار الفرض او را در غالب آمده و اهل راکت و سه هزار از اعدا
 کشته مرد و اهلش را بکشته خود را کشت و زن و دخترش را بکند رفتند و مغول
 کشته و همه اسکاتلند غلبه کرد و به او دو دوم صد هزار مرد را انجام کرده اراده

اراده نخبه ملک که از بدش مانع بود نمود و لشکر ابرت بر سوس زیاده
 سی هزار بود و او را و سوسه اسطرلک کشته محصور کردند و قریب پنجاه هزار
 از انکیسان قتل شدند و از اسکا طیان چهار هزار کشته شدند و از انکیسان
 بسیاری اسیر شدند و او را و یارانش با مدی ایوان از انجا بجان یافته
 و بدو عباس پیوسته بر کشی نامی که بران برآمده ملک خود گرفتند و این جنگ در
 عبوی بود و غنیمت بسیار بدست اسکا طیان افتاد و بقیه ولایت را هم
 اسطام و آراش یافت کس نامی روم فرستاده اجازت نخواست و کنگد خوار
 دربار خود او را و در این فرستاد و او اکثر انولایت را بخود و ابرت
 و در سوسه با انکته صلح کرده مردود در عهد ابرت دل ولایت اسکا طیان کمال
 آراش یافت بعد از ۹۰۰ و او دثانی در سوسه بگذارد و صد و بیست و نه
 مملکت داشت و پادشاهی تلوکار بود لیکن او را در صلح و جنگ سبب را در زین
 نقصان پذیرفت بعد مملکت سال مخلوع گشت ۸۰۰ و او را و بابل سران
 بابل در سوسه بگذارد و صد و سی و دو و بعد طبع داد دثانی پادشاه شد و قریب
 ده سال کار واهی کرد و انکه او را و سوم بر ملل لک کشید و طرف یافت اسکا طیان
 بابل را قریب کرد و او دثانی را در سوسه بگذارد و صد و چهل و یک بار دوم
 رخو پادشاه نمود و او را و در جنگ در نام اسکا طیان شده بعد از ده
 چند هزار درم فدی داده راهای یافت و در سوسه او را لیکن مملکت اسکا طیان

پیاده بر سرش فرساده چهل هزار مرد بر جود و غنی گاشته شهاب خودم
 اینان ملحق شد و برین لکران خود را از می انگل پوشتن و غفلت بر لکر
 انگلند ریخته شمشیرشان نهاد و ازان لکر انگل را او محک در نوشت
 و غفلت مردار و دود مردوی اغبار و شهنش هزار سپاهی دلبت و چهار تو
 اسیر کردند چهل بود و دید این حال بیمار شده چهارم و سیم که اعیوی مرد
 دختر صغیرین جانشین شده مری بگرییم در راه مملکت خانی رسیده که در انوش
 صغیر بود در سینه بکمر او دهنده و جمل و دو بر تخت نشست و با بلوغ او که ملک
 سافرا سپید و دم قوم فرس که شوهرش کرد بدید که در کفر و انیس مری با کس
 حرم مردبان و ازان بی نجات کرد پس از مردن شوهر دوم از مملکت بدر گشت
 با کنگد این شمرده حال ایر بود و در عهد کمال رایت در شسته ادرمال
 چهل و ششم عمر و سلطنت رخت بجال بود و ده و شمس ششم در سینه بکمر او
 با نصد و شصت و هفت رخت سلطنت نشست و بعد بر ک مکه اهل رایت رخت را
 خالی کرده در شسته با د شاه انگلند و با شسته هر دو ولایت مخلوط گشته
 و خمس در شسته ملک را به پسر پسرده در کشت بعد ازین در حالات انگلند
 مرقوم کرد فقط تا سیم انگلن که آنرا بر نامه گویند جزیره است شمالی عربی
 منظم سموره سه صد و هشتاد میل در از و سه صد و سیل مساحتی ۱۰۹۰۰ مربع
 ابدال از عرض پنجاه در و شش در به شمالی با این سی و یک در به دوی

چندی رجه و سبت و نيفه نفر بيا طول شمالي آن اسکا طند شرقی بحر جرس فاصل بیان آن
 جرس غریبی جاجر کتل فاصل بیان آن و رکنه جنوبی انحر کتل فاصل بیان آن و ریس
 سکنه مد بلم بن ولایت نوم کال بودند که بر کنار بحر جرس فاصل می باشند و ریه بحاه
 و دو سال قبل سیح جولین قیصر ولایت بر تابه را فتح کرد و کاسی بلان مرزبان
 برت مورد درس آن کرده بوده باقیه حکم نمود در آن حکام مردم این ملک
 اخلاط تمام با قوم کال داشتند و همه بیت پرست بودند اگر چه رستم و پادشاه
 در بیان این بود اما در علم و تواضع و رسمیات دینی چندان مهارت
 نمی داشتند اگر شغل و کار ایشان نکار بود مثل صحرایان و غولت نشینان
 تجارت و دیگر کمالات نمی برد اخذند اگر چه بیان آنها قدری غلات بود
 مگر در بیشتر خورشن مرکب است حیوانات و نیز بود لباس آنها چرم حیوانات بود و کن
 شان خانه از سنگ بی کج و معانات و احوالات نه در خان و چوبین سلاح
 و تیر و شمشیر گاهی زنان این کرده هم سلاح گرفته بیدان کن هم از روستا و حوزد
 و خانس میکردند و صورت حیوانات را موزن بر بدن تصور کرد اینها و کوه
 رنگین می نمودند و زینت می نمودند و امر که خدای چندان سنج بود دلیل دارف
 تا چهارده مردان ماهان قدر زمان می کشیدند و هر دوازده حکم عام با هم آنها
 داشت مگر اولاد آن زن بنام شوهر حق منسوب بود اولاد بزرگ را السدر
 و دست می داشتند و الوض چون قیصر ریز ولایت هره دست که برای آن

مؤمنان را بطریق دیگر کرد تا بدان ازانواع ربوبی که در آن کمال
من نشاندند الغرض برنایان تا اقصای حکومت و عظمت قیصر غالب
خلج گذار و برپا نمودند و محاورت و اختلاط بسیار بار و بیان پیدا کرد
قیصر کلا در پیش در سال و پنجاه و دوم به سید ارکان با فتح ملوک برنایان
او بدان بوستان از انطرف که کلا فوس در کله با دینا کله با اراسته جنگ
پیش آمدند کله در پیش جنگ صعب کرده که کلا فوس را اسیر آورده بروم
فرستاد و با دینا مقهور شدند به تبدیل صورت هر رفت بعد از آن اگر کلا
سید ارکان و سلطان بعد از فتح برنایان جنوبی و ای غریب کوی برنایان شمالی
را فراغت چنانکه منظور شود پس اولاد و اطراف اگر کلا در آن دلایست
نماند چار منجهل رفت از دست قیصر حکومت بکردند و مداد و قلع آنها را
ستصل نمودند درین امتداد در آن علوم در محرم و رومان ذاتی و جعلی برنایان
شده بودند که در دم سکنه برنایان مانند رعایا بودند و برخی در اطلی رفته سکنه
گزیدند و اکثر نیز فاد و اقویا به برنایان شمالی رفته در آن ملک جمعی شبان بهر سینه
در حال ضعف رومیان و سینه بالسط به افک در از کردند و انگلیان مغره
بقلمه سر و پس حمل آورده و برنایان مانند بجا رکان لی بود و مدادان تاب
مقاومت و مخالفت آنها نبوده از خوف و بران شده التماس برادران
دوم بودند که در زیدند حلد و پس که از اصل برنایان بود محابت بر دیان

خود کرده و در وقت سجی مبادت آنها و مخالف دشمنان پرداخت بر تان
 ناجا ر شده مد و در سکون کی این جبط دوم سورا سانه گرفته از زناخت
 و تاخت اسکا جان با من و صون کشند پس سکون حاکم کمال کشند و ملک
 سکون کاند و با شالی جبرین بوده آنها ندیدج در بر تان نه آمده تا سال
 حکومت کردند و بلاد و قلاع تانها دند چاکم اینیه و زمان شان سوز بانی
 که حالات و تواریخ ان عهد سج ضبط نیست آنچه در کنی با لوبیا سطر ادرم
 کشت ملاطفت کس از انکند انج خط کبر از سوز بون رسیده و کبر هم و طار
 مهمل در سینه جارسه بخانه و چهار سوز بر آرا شده ایکی کبر نه و سوز بون نه و کات
 نجاتی در سینه جارسه تانها دوشت سر اکط بالف مدوده و کاف و فتح
 طار مهمل بالف در سینه بالف مدوده و در زده هم بر یک بفتح تخی بهم و کبر
 و در ار مهمل تخی و کاف در سینه بالف مدوده و در زده هم بر یک بفتح تخی بهم و کبر
 بلام سبب و کبر سینه و وفانی در سینه بالف مدوده و در زده هم بر یک بفتح تخی بهم و کبر
 مذہب لغا را در انکند شیوع یافت ۴ کبر سینه بدال مستفاد و فتح سوز بون
 و دال و لام در سینه شش صد و شانزده ۵ کبر کم برت کبر سینه و در ار مهمل و فتح
 بسم و کبر سوز و وفانی در سینه شش صد و چهل ۶ کبر سینه و بفتح
 و کبر سوز و وفانی در سینه شش صد و چهل ۹ کبر بفتح لام بود
 فتح شسته تخی و در ار مهمل در سینه شش صد و سوز ادر ک کبر سینه بدال مهمل

[illegible]

کاشی و طبر و کمر و نادر هم برسد الا کبره و پنج لام بلف که عبد بن
 در سنه که نصیب چهل و هفت لفظ لابن ربک سر در دهم و بنجا سر و سر طبر
 و کبر کند و نادر هم برسد سر را فراخت م ادا بفتح نه و دال بلف در
 غدا بفتح غین سجد و لام بلف باو فارسی بفتح بلف در سنه نو و دال بفتح
 شنه نو و دال مهله و فصح و او ثانی بلف و لام و دال در سنه فزنی
 کبر فاد و ارمهله تجانی و دال و فصح و لام و فاد در سنه نو و دال بفتح شنه
 نو و دال و دال و کبر ارمهله کاف در سنه اول کبر نه و دال و دال
 مکور تجانی و دال و کبر ارمهله او نصار اکت اس بلف مدوده
 و بین مهله در سنه اس و الد و او در سنه اس و او دگر در سنه اول
 و دال و دال و دال و دال در سنه اخ فزید بلف مدوده و بین سجد
 در سنه الک فزید بفتح نه و لام کاف در سنه اس و اول کبر و ارمهله
 دال یزده در سنه سر و کبر بن بنون در سنه اس بلف مدوده و دال
 در سنه اعراب در سنه اف و دلف بده و فاد و سم و او اول و سکون ثانی
 و لام و فاد در سنه اول و الد در سنه او و فصح نه و بفتح لام نو و دال
 در سنه اشل و فصح دال اول و ارمهله و دال در سنه ال فاله اول
 بفتح نه و فصح فاد بلف و لام و دال در سنه اس و ثانی در سنه
 اشل و در سنه اس و الد در سنه و دلف بفتح نه و بنون و فصح دال و ارمهله

کسور تخیانی دال سفنج درشت سلفت رسید و درشت شد لب و خفت طبقه بدو می شد
 دالایات مر یا و سلفدن و زو طند و لبین کوله و نار غمطن و سبط و درلی
 و ار ملک نام و کفوز و کسطر و سلب غو سبط و در سبط و اسطافوز و درازید
 و کک هم ملی قور و در قور و اولین آنها که دفعه کاف و کرا و مهمل تخیانی و
 دال سفنج بلف درسته و بنا بر کبر تخیانی و موصن بفتح با بلف درسته
 کورن بضم کاف و او و را و مهمل و کرام بضم مهمل درسته بعدا کبر با و را
 بنون و دال سفنج بلف درسته رای اکبر با و فارسی دفعه تخیانی بلف
 دفعه دال بلف درسته و عجوی شد اولف بضم عجم نو و او و لام و فا و کرا
 هوز تخیانی و را و مهمل درسته ائل و درسته من و کبر کاف بنون درسته
 سولار و بضم بنون و او و دفعه لام بلف درسته کی بنم کبر کاف تخیانی
 و کرون تخیانی دفعه لام بضم بول و دلف درسته بران اولف بفتح موصن
 را و مهمل و ونون درسته لودی کن بضم لام و او و دال مهمل کور و کاف
 سفنج بنون درسته بنج لاف کبر با و تخیانی و غیر سجم دفعه لام بلف و فا
 درسته سلفتن نشسته درسته شت سلفت و خفت نمی شد انکبه عربی و نولک
 و نار فوک و کسج و جزایری اولین آنها لو فای بضم تخیانی و او و ر قح فا بلف
 درسته طبطبوس کبر طار مهمل تخیانی و طار و دوم بلام دفعه تخیانی و او و بن
 درسته رد و اکبر را و دال مهمل بن درسته از بن و اکبر عجم و را و مهمل

و کسر با ف فارسی بنون درسته اندک بکر بنون بنین سحر و کسر با و مهمل بجا
ولاناس کبر بنون و فتح نون با الف سین مهمل با الفاق درسته امل بر درسته
ات و الد کبر بنون درسته امل بر درسته الف الف بنوع بنوع بلام و فادنه
بور با بنوع موص در ارم مهمل و نون با الف و امل بر با الفاق درسته بورا
تهدا درسته امل بر درسته امل بر درسته لظنت نشسته درسته منفقه و نون
در و سله بد و نتهی شد سکون عربی و کن ال در و درسته و سحر
و دمل و هست و یک اولین اثنان کرد یک کمر کاف را و مهمل زده و دال مهمل
کمر و سخانی و کاف درسته لظنت رسید کن یک کاف کمر بنون زده و
کمر را و مهمل سخانی در کاف درسته کور بن درسته سول یک درسته منفقه
سولف یاریه کینگ پس کمر کاف سخانی و نون غنه و کاف فارسی و موص
بنین مهمل زده و کوش بن بنوع کاف را و نشسته و لام کمر و سخانی و نون با الف
درسته با شاه شده نهیب نصا را کن بوند سون و ال ک بنوع بنین مهمل و و
نون و و و بنوع الف لام و کاف درسته الذی و الف بنوع بنوع بلام و کمر و دال
مهمل و سخانی درسته سکون کمر بنین اول کاف زده و موص کمر را و مهمل
و کاف فارسی درسته سین سوا و سین هر دو با الفاق درسته سید کمر الدین
تجانی و دال مهمل درسته بنا کمر نون و فتح سخانی درسته ۹ اول در درسته
کو در یک کاف فارسی درسته هجس رشتانی و کاف درسته سید کمر

نفع موصی بر همه دشمنه بادشاه شده در شصت و یک سال
 بجای فارسی رزده و موصی مکرر بر همه و وفائی در شصت و یک سال
 شد در آن وقت حاکم بزرگ یعنی کرمان پادشاه فرس مکرر بود اگر
 سقید رسک کرد و بر لبی حفظ خود از عذر عید و زفا و خرافات و موصی
 پادشاه سکون عربی گرفته و در کور حاکم چنگ و سبابت اوست و در کشت
 بدین سبب در اندک از شصت سال سکون را تصرف آورد و در کمال با از
 تصرف او بیرون بود اما خراج گذار اگر نام ملک خود را ننگند گذشت
 و در شصت و یک سال شصت و یک سال در کور از جهان رفت اهل و دین
 بکسر همه و نفع شصت و یک سال سکون و موصی اول بود و لام و فاد و همان سال
 بدین شصت و یک سال سکون را به سالار نمود و در عهد او و در کور را ننگند
 پادشاه مقابلات مردانه کرده آنها را بر کرد ایند و پس خود را بر و موصی
 و بپیشی سر را طلبیده در ملک خود علم را بر و چون اهل سلطان بود
 مملکت خود را و پس کرده یکی به اهل ملایه اهل فرید داد و نو زده سال
 کرده از جهان رفت اهل ملایه موصی بالفت لام و دال در سبب
 و نفع جانین بدین دو سال سلطنت کرد چون پس از آن برادرش کجاست
 نشست اهل برت موصی مکرر بر همه و وفائی در شصت و یک سال
 انکس شصت و یک سال ننگراند نام چون او هم پس از آن برادر و ولایت عهد گذشت

۲۵۰
آنکه که برادر بابل مهلتین در سنه شصت و شش خلیفه برادر کرد و پسر خلیفه کا مانی کرد
در عهدش ملک اکثر نادر و ممالک انگلند گرفته اهل در کشند انصرا بکر
بفتح خود بلام و فایض برادر دال مهلتین در سنه شصت و یک بجای پدر جلوس کرد
او بادشاهی صاحب تبرید و جنگ اکثر فزاید مملکتی مانند و دست بار
ماورک جنگ کرده رانها طریافت از ملک خود برانده همان گرفت تا باز
مرکب نادر در مکر نشوند در عهد و علم بهانداری و جنگ دریا و ابریکان
شایع شد که بران سبب بر و ترک نظر یافتند اولیده لسان را بحدید عبارت کرد
و در عهد و علم انفور دنیا نزد ملک انگلند را به یکصد و ده برکت ششم
کرد و ایندو به غیر از ایامی و نرس گویند او در اول درم رفته تحصیل علوم زنون
کرده بود و زبان انگلیس را طبع آموخته و تصنیف کرده و کیمیا را نیز آموخته
عالی و کلی اساس نهاد و اکثر نادر و لب لند نادر می ملک روس گرفت و این
محبوب باخت و علما را از اطراف و ملک خود آورده قدر دانی با کرد
و باغی غوری و دواله بادشاهان اسکا طلند شنی کرده بر سر دشت چش
گویند و پنجاه پنج جنگ نموده به سلطنت می کمال از جهان رفت بعد از او
او در در انصرا که نمره بابل مملکت زده و در انصرا بلف در او و دال
مهلتین در سنه شصت و یک مهلتین شد در عهد و نرس مادر و لولایت انگلند و نرس
او به سلطنت لب و چهار سال اقل سلطان کیمیا و سن مملکت زده و نرس

مهد بافت و بنان در سینه نهصد و شصت و پنج جالبین بدین شرح فواین برادر زکون
ترجمه نمود و بجای نابابان بادر و غوطیان و انوام شمالی کرده در سینه نهصد و شصت و پنج
بدرو کرد او سینه یکصد و شصت و پنج جالبین نهصد و شصت و پنج بدین شرح فواین
در سینه چهل و یک بخت بدین شرح اما در کله ای خوب بود و نهصد و شصت و پنج بدین شرح
در کله نهصد و شصت و پنج جالبین بادر بادر کرده در کله نهصد و شصت و پنج بدین شرح
مهد بدین شرح نهصد و شصت و پنج جالبین بدین شرح اما در کله ای خوب بود و نهصد و شصت و پنج
اما در کله ای خوب بود و نهصد و شصت و پنج جالبین بدین شرح اما در کله ای خوب بود و نهصد و شصت و پنج
کوه بخانی رسیده در سینه نهصد و شصت و پنج جالبین بدین شرح اما در کله ای خوب بود و نهصد و شصت و پنج
نمود و نهصد و شصت و پنج جالبین بدین شرح اما در کله ای خوب بود و نهصد و شصت و پنج
نهصد و شصت و پنج جالبین بدین شرح اما در کله ای خوب بود و نهصد و شصت و پنج
بنه نهصد و شصت و پنج جالبین بدین شرح اما در کله ای خوب بود و نهصد و شصت و پنج
و نهصد و شصت و پنج جالبین بدین شرح اما در کله ای خوب بود و نهصد و شصت و پنج
حکومتش سه سال بود اهل رومانی بیهوشان تاب در سینه نهصد و شصت و پنج
آر کشته می هشت سال بکله ای کرد و در کله ای محمول بر مردم در سینه نهصد و شصت و پنج
کرد و بانوبن بادشاه و برک جنگ کرد و در سینه نهصد و شصت و پنج
او کله نهصد و شصت و پنج جالبین بدین شرح اما در کله ای خوب بود و نهصد و شصت و پنج
برادر ارشد چون اهل رومانی بیهوشان تاب در سینه نهصد و شصت و پنج

در کتاف او منتهای جانین او مندر سینه بگذارد و شانه‌ها را که دید کتاف
پادشاه را و کتاف را که کشید از ملک برانده او منتهای اولاد و قائل سر حار و ار
ملک برایش پناه برد و کتاف ایران سید را سید کرد و بجای نشست و سلطنت
مکون از آنکه انقطاع گرفت کتاف بفتح کاف و ضم نون و او زنده
و مملکت پادشاه و دیگر بخت آنکه در نه هزار و هشتاد و هشت هزار سال
ملک ماند و در سکه از جهان رفت هر ولد بهار و سوز و شوق بر او مملکت
زنده و او و شوق و ملام و دال مملکت پادشاه شده چهار سال ملک ماند و نه هزار و
هر وی کتاف بفتح ا را بر مملکت و کتاف تجانی رسید در نه سی و نه سیاهی
نشست بعد دو سال در مملکت کتاف از سکه و نه سی و نه سیاهی اولاد و اولاد
طبعه اش بر خود پادشاه کردند او در دکانی سر بفتح کاف و الف نون
و کتاف مملکت تجانی و فتح پس و پس بر او مملکت و کتاف با اتفاق امر پادشاه شد
در سکه بعد سلطنت بست و چهار سال در کتاف پادشاه هر ولد بر کتاف
در کتاف با اتفاق او در سکه و نه سی و نه سیاهی نشست در عهدش و پس از آن
نه سی و نه سیاهی اطراف را با خود و نه سی و نه سیاهی را در کتاف و نه سی و نه سیاهی
ولد در نه سی و نه سیاهی و نه سی و نه سیاهی باقی در آنکه در آمد
برود و نه سی و نه سیاهی را که شمال کتاف در نه سی و نه سیاهی باقی در آنکه در آمد
طریقین در نه سی و نه سیاهی و نه سی و نه سیاهی و نه سی و نه سیاهی

رشتن تخت بگنداشت و در منوال بطور و نوران قدیم بفرار داد و در میان
 و سعادیان خود را نوازش فرمود او که از ملک و خواهرش و لکلو بکلی استماع بخیر
 با سکا طند رسید و بعضی بر زبان سکون را با خود متغی کرد این بر سر و لب لک
 کشید و لبم بعد تر و بسیار بل کولم پادشاه اسکا طند شود خواهر از ملک صلح کرد
 و قلمه سکین در لندن با نموده بعد چون جنگ فرزندش آید شک از اقوام
 اسکا طند آراسته بدفعه پرداخت و اکثر باغات اسکا طیان بر فرس غالب
 لیکن قبل از انعام جنگ در بال لب و بکم سلطنت بمرخصت و بکل و شیشه
 از جهان رفت و در دارالغیرش نازندگی مد فون شد بعد مرگ لبم مردم اسکا
 لب سلطنت نارسین و بغیر رسوم سکون بجانب بل کولم با سکون بران انگلیس بوسی
 کان بططش یافتند چه سلطنت اسکا طیان را برت دو لبم رو بفرس ایران
 پادشاه متوفی متنازع بود لیکن بعد جنگ اسکا طنت بر دو لبم قرار یافت و در
 بیت المقدس شناخت و دو لبم رو بفرس دسینه هزار دین و دهفت نهم سینه
 رخت پیرشته سیزده سال بخوبی ملک را اند و در سال چهار و چهل و دوم در شکا
 بر خم سزکی از امارت خیم ملک شد و در سه اکواد لا زکنداشت سزخی اول
 کبریا و سوزن سید و کرا و مهله تجانی ببرد و بزم و لبم بعد مرگ لبم اگر
 سینه بکند از و یکصد رخت اسکا طنت را برت با استماع و خبر از او و سلم رخت
 که بود سزخی بر دست یافته سفید کرد و لب و شست سال در بید بود تا بعد از

باحصل کولم ثالث پادشاه اسکا طند را بعد آورده نوبت تمام یافت و
 لشکر خودی فراهم آورده بجنگ فرس رفت اما کاری از پیش نبرد و قبل از ترک
 حرم هنری پیر ملطید خواهر خود سکوتم هنری چهارم پادشاه جرمن را بولایت
 عهد کرد و پیر و دختر داشت و در غم نهاد و هشت سالگی ملطید سی و شش
 در شش سال از جهان رفت اسطفین بکر بنده وصل و سکون بین مهمل و فتح
 طاهیه و کفر و تاختانی و زن و بخت ظاهر آمده برادر او دختر چهارم و بیستم
 نامندی که ارل بلورس بود بمیان داشت باب درین سطر دوم و ششم بنام کبیر و کبیر
 و بی و پنج عبوی رخت نشست و ملطید و پیرش قایم شدند ملطید اردم خود داد
 و پادشاه اسکا طند التجا برد و برادرش حقی ارل کلو سطر سعاد و شاه هنری
 ازین اسباب جنگ عظیم میان اسطفین و هنری قایم شد و اسطفین بمرد و بسیار
 ایستاده در شش سال پیش ملطید رفت و بمقتضی کبیر ملطید و نامزد کرد و به چوچنگ
 در اجرای امور سلطنت دست و سرور بود و بر قوا این سکون عمل می نمود مردم
 انکند و شش سال او را قایم کرده اسطفین را باز رخت نشاند و اسطفین ارل
 کلو سطر را تبدیل کرده نوزده سال مع سابق و لاحق را اند چون بر طاک
 پیرش مرده بود هنری را از عهد ساختند و در گذشت هنری دوم بنده و هنری
 هنری اولی بمردن نوزده سالگی حکم دلاست عهد بست خیم اکو بر سنیه کبیر اردم کبیر
 و پنجاه و چهار رخت سلطنت نشست و او در اندک زمان کنونی و انجی بر روی کار آمد

در مسکن و محله کئی نشو کرد و بجزه و الک نورد و دین کس و کس و کس
 تهذیب نمود و لذت را دار الملک ساخت و اکثر فلاح را بنمود و پرت کرد و
 و استقلال با بر سر ساند الفیاض ملک و فرزند را بعد از او و در پاره کین
 از فرزند بر سر بجا و وقت مال بعد از وقت بی خیال از جهان رفت و در زمان او
 نقد گذشت و بعضی اینه بر کمر در اخراج او شد و وقت الفیاض در عهد او
 ملک الحکمه بنای شد و در شاه اسکندر را در شهر خرمین قسم کرده و محصول خرمین
 ساز فرمود و در اودال کبر را و مهمل و فتح جسم فارسی بالف و راء
 و دال و مطنین بر سر بوم نهری دوم بود و ایاام کسری اولاد زن او است و نام جولا
 سته بکنار او و یکصد و ششاد و نه بجای بدشت و او پادشاهی شجاع و دلاور
 و صاحب همت و باقل بود و در زنده بر جنگ کامل لکرم بنیت المقدس و بلاد شام
 کشید و باصلاح الدین یوسف پادشاه مصر و شام سه سال جنگی صحت کرده و غفلت
 و عکا و دیگر مالک گرفت و صلاح الدین از و صلح خواست و در ۹۲۰ از شام
 با کنگر راجب کرد و در هنگام معاودت و دکل اسطربا و در بعد از ۹۲۰
 کرده نزد نهری ششم پادشاه جبرسن فرستاد و ناچار او را و یکصد و پنجاه هزار
 مرک کند و قریب سه لک بوند اکثر نهری باشد و مدیه پادشاه جبرسن داده و غلام
 یافت و عیسوی پادشاهان با کنگر از اراضی اسکندر را تصرف شد
 و در ۹۲۰ در جرج رود در ۹۲۰ در جرج رود و در مالکی مال دهم طوبس با نهم در محاصره و

۲۵۲
فصل شد جان بفتح جیم بالف نون موقوف بر دوم شهری دوم ششم
اپریل سینه بکنز رو بکشد و نود و نه بجای برادرش و با پادشاهان فرانس
و اسکا طلیه در زندگهای نابان کرد چون زاهد خشک بود و خود را اعلام
پایای روم بیدار است چاکرات بر حاصل نابان با پاداد لند ایران کعبه
کشت شدند پادشاه ترس نابان با پادار از ملک خود برانز در فرعی
ایران بسته شمرده سال ملک راند و بمرحل و نه سالگی در کشته آمد شهری
ثابت برخان بمرنه سالگی نوزدم کنیز شیشه بکنز رو و دود و شاه نژده کره
پدرشست و اول هم بر دک ما بیتی او شمرکت و در کشته و شینا
دین کشته نابان شد پادشاه اطلاق پسندین درشت رفت بسیار در ملک بود
کرد در عهد پایای روم از پادشاه فرانس بخت فرنج را یکجست نابان
خود را خلع کردند و او پناه شهری آورد از قضا اطفین مانلی بوط اول
که نژده شهر شهری بود با غوای سفدان خروج کرده پادشاه و برادرش
ظفر باشت در جنگ بوس بیان مانلی بوط اول و کشته شد که خواهر شهری توخته
افتاد و دارد و بر شهری ملکات و کتیر برادرانم آورده بخت تمام
با مانلی بوط خشک کرده چهارم کشته شد اطفین مانلی بوط راکت و شینا
رادر ملک امین بخت شمر کرد شهری غیب بر بمر شینا و چهارم ششم ششم
سلطنت در کشته او و بوط بسیار در اصفه از بوم و شمر کرده بود

ادوار اول و یکم بنمونه بدل شفته زده و دو سفنج باغ و در اول
 بعد مرکب در را بکند رسیده شانزدهم نو بر سینه هزار و دو صد هفتاد و دو
 سر بر آراشد او پادشاهی عادل و عاقل و صاحب جرات و فاضل بود و در
 رعایا بارام تمام نیکوکاری کرد و پیر بزرگ را سلطان ملل خطاب داد و بنمونه
 از باغ و امان پریشانی و برهی کار را بکشد بود بالاخر در شصت و سه
 و نه سال شش شصت و بیست و یکم سلطنت و فنی که در پند پرورش را بکشد بود از
 جهان ولایت نمود و وصیت کرد که نابوت او را یکی هزار پند برای آرایش
 بیت المقدس و سلطنت فرستند ادوار و ثانی شصت و چهارم جولای سنه هزار و صد
 هفت بعد اجرای وصیت بجای بر نشست در اول اخلاق خوب داشت و عقیق
 که سلطان را طلبیده عزت داد و خرابی و شاه و فتح با پل نام سانجاک آورد
 و یکی را که دو اردو اول در افونس از دست داده باز کرد و از رار
 زویر جنگ کرده اکثر را بکشد و اگر رفت و این فتح انگل را در کشته و از
 سفارن ان که بیرون کشته شد و ملک نفیس رفته لکر سیار آورده و قاتلان که سلطان
 را بجال تباه کشته شوهر را اسیر کرد و پسر خود ادوار و بانی را بخت نشاند
 و ادوار و ثانی بعد سلطنت بیست سال و شصت و سه روز ادوار و ثانی
 بیست و یکم جولای سنه هزار و صد و بیست و هفت بیست و شش رخت نشست
 و در شش ماه و سه روز سرکش بود آنها را در سلطنت بکشد کرده اکثر اقوام را بر

هنگامی که طغیان کرد و از او و از ایلان و سلطان بنی امیه آگاه شد
 بناگاه هر دو را بیدار آورده و بر سر انجاری نام گشت و فریب طرد
 تحت و نادید را فتنه نرغم بقید ساخته جمعی از خیرخواهان خود را بکنار بسیار
 او باز داشت مگر خود را مرگین و شهنش مالکی ملاک ساخت بی نگذشت
 که او در ده اراده سازت باد او را پادشاه اسکاتند نمود اگر چه خواست
 را به نکاح آورده بود و او بسیار دوار و بالیل طرف قتل رفت
 با اتفاق جان پادشاه انجا بر سر دال لک کشید و در شش اجک صعب در پیوست
 او و او بر سر و دلفز بافته اسیر کرد و در صندوقی از زرک و جان بر ملین
 فرض ملا فتنه داده ملا می یافتند لیکن جان گشته در اسکنده بود و او در
 ملک بسیار از فرسان مبعوث آورده و در تمام ملک فرستاد باور گشت و در
 شش سیرا بعد سلطنت پناه و یک ل با و میر نصرت کونج مالکی حور گشت چون
 فرزندش در بیات پدر مرده بود و چهار زنانی بنده این پسر سلطان
 دال دوم چون سنه بگذارد و سر مستغفار و نصرت بر تخت نشست و در عهدش
 نری بر چهارم او و او سوم که حاکم لکنط بود و عوم ملایق را با خود متغی شده
 جسمی فراتم آورد و در بدست حکام گرفت و در قنیه ز چار و با انواع لوی
 بلند رفت و بود بسیار از ان جزیره فرد گرفته نری خرمن کرد و چار و پنهان
 این خبر را حجت نمود لیکن پناه با او در مقام نافرمانی بود در انوقت نری خنک

کرده ظفر یافتند و ایستادند و ان رجا در دوازده سال در حبس بود
 و سه سال بعد از آن چهار سالگی جان داد و هنری چهارم پسر چهارم او و او هم
 در سن نهم بمکه رسید و بر تخت نشست و در اول عهد او که سواد و اسطر
 و ازل و کوس و سبوری و بزرگ بر برخواستی پادشاه اتفاق کردند
 لیکن هنری از کمال جرم و حرارت و اشتغال خود را فرموده و خوار و خست
 قوم برسی که در شمال انگلند سکونت دارند از اتفاق مراجع یافته جمعیت کردند
 هنری آنها را بنزد پادشاه ساخته و کونسل بزرگ در انگلند مقرر نموده امر را
 با وجود اتفاق کاری از پیش نداشتند و پادشاه پسر خود را و بعد کرد
 و در سال بعد از آن سال بیست و دوم یا چهاردهم سلطنت روحان جاویدان بود
 هنری پنجم پنجم تاریخ سنه یک هزار و چهارصد و سی و هفتم و لایب عهد جان
 بدینست و در تاریخ یک و شصت و ظفر یافت و در آن ملک ملوک آن طرف
 ساخت و کوس ظفر در بلده پسر الملک فرانس پرداخت و تمام آن کشور تصرف
 و دافین و اسکاتلان را برانگنده کرد و بالاخر در سال بعد از آن امر
 شده هنری ششم پسر پادشاه او را بیست و دوم سنه یک هزار و چهارصد و سی و دوم
 تاج بر سر نهادند و پادشاه فرزند انگلند کرد و از او و عم بود و از حاکم مرقد دوم
 فرامنده کوس سطر اگر چه این سر و دست نهاده دلا و در حال و بهر انجام کار بودند
 لیکن حفظ ممالک مغرب و سقوط برادر کلان نداشتند و بر کار حاکم تقیم نایب

طاعت فرس حکم بدو روانه فرستاد و خواست تا در لباس سلطنت آرد تا بم
 فرس بجای نکرده و در لباس جمیع ملوکات خود را مبالغه کرده بیک پیش آمده و در
 انجلسیان در سلطنت اگر فائز شد پس مرکب دوک ملور در و داد و دوک برگشت
 بجایش منصوب شد ازین تمام ملک فرس از دست انکار رفت و اعدا از دوک
 کلوسطه نقصان پذیرفت پادشاه مدعو شد و خربادش منزل سلی را
 بجای آورد و به پیشین گفت که ملوک در جزیر جا کرده اند و غارت آن کو رز ر که
 از طرف مادر لعل لبر بزرگ ادوار سوم بهر سید از طرف در میان کنیط لبر
 خود ترا دوارد و دوده سرب در برینست داشت لغت لار و پر لند شده
 رفت و دوک قو که کردار نرا هم ملوک بود و با کو رز ر که عداوت داشت
 سحاب برینست شده برای پنج سال جلادین کرده و در ابراز کات حار فاکم
 و رز بدان حکوم است بلکه از مالک گفت فرام آورده لبر ککی چاک کا در
 بر سرینست فرستاد و آنها از شهریان لندن نهریت یافتند ملوک کو رز ر که را
 برای قو کسکی کار فرستاد و زبیر لند طلب داشت چون او به لندن رسید مردمان را
 هم اخذ و دید و برای صیانت از شکاهه کا و راجا ز شقام لندن یافت و برای
 را بسیار قهقهه میکرد و زبیرین دوک بالین روی و پیشین ارین در رک انرا
 ملکه مخفی بطرف یک شتافتند چون کو رز ر که سبب بیماری پادشاه عامی مطلق
 بود به تبه سلاج پرداخت و ملوک فرام آورده بمعالجه یافت اگر چه قوی

پادشاهی در جنگ اول طغریان کرباد شاه خود را با بری داد و دو کرب
 حامی ملکیت فی هر کربسی بر پادشاه که کرب احکام خود در سلطنت انکار ساخت پادشاه
 روز بروز ضعیف شده همه اقدار خود را بر باد داد و دو کربک در طغریان
 بر سر نهاد ملک اول و اربک را بوسع سلطنت طغریان با خود نفوذ ساخته مادر کربک
 جنگ کرده طغریان را در پلینت برین طرز قرار دادند که هر ی تاخر جیان باشد
 و دو کربک را به پادشاه سپردند که هر ی بر تخت نشیند و ساری ملک هم امرا برین نمی نهادند
 بلکه مالک شمالی زنده لکری نورنا فراهم آورده باد و کربک در سیدان داکان
 صعب کرده طغریان را و او را در کشتن خود پادشاه در قید بود و فرج با
 کربک و کربک را به پادشاه سپردند که هر ی و شرکانش اگر چه بظاهر تاج گرفته بودند اما
 هنوز در ضعف و فساد ری نوری می کردند و دو کربک با نفع هم بدرجه بار
 بر کربادشاهی طغریان فی الحاکم کرم بجانب لشکر رفته و در اربل و ازین جنگ
 نانی ایان طغریان شوم خود را بدست آورد و لکین این بی تری سبب لکری شمالی
 بوده هنوز ملک لکین زیست بود که دو کربک لب و ستم فوری و اصل لکین
 کربک و ملک در بافت این حال با خود بر طرف شمال رفتند و طغریان فوجی دیگر فراهم
 آورده در وطن جنگ صعب کرده ملک و لکری به اساطیند و کشتند و ملک لکین
 بعد لکین یافته خود را با بری داد که لکین بر دزد سلطنت نوری می بودند سال
 بود و لکین میشت او را در دهام لکین زاده او را در سوم و لب و ستم فوجی و لکین

چهارم سنه که از چهارم و شصت یک بر تخت سلطنت نشست و ایل زاب زوجه
 سر جان کرامی را بجا که نکاح آورد چون قبل ازین اتفاق ایل در یک راری
 خواستگاری و سزا خواهر پادشاه فرزند فرساده بود ایل مذکور نشین این خبر
 خجل شده لیس با رفتم پادشاه فرزند را بای بازین مذکور نهری آورد و در
 و چونکه ایل در بر سر کا طعنه رفت بود نهری را از صبر بر آورده باز بخت
 تن مذموم دارد و بر نشین بر ایل در یک طعنه یافته او را گفت و نهری را باز
 سر کرد و نهری را در غم اندن مراد دارد و با تمام امور و مکارهای در
 بوجمل و در سال شصت سوم با چهارم سلطنت در ۱۲ از جهان رفت و در کور
 آورد و در پنجم ایل سنه که از چهارم و شصت و سه بعد از ده سالگی
 حاشیه بر شد غرض او که کوسطی عدم رفاهی بلکه در مردم غایب کرده بکلی خارج
 رک لندن را بعد داده اول اکابر و اعیان سلطنت را که جانب در خاندان
 سلطنت به انت بر انداخت پس پادشاه و برادرش را در غم اندن او را که
 پادشاه را گفت و در او خور و درش را گذاشت و دست و دم صدر و خود پادشاه
 شده عقب بر چار و سوم کرد و چون شهر نه کرد چار و برادر زادگان را
 ایل رحمت کرد و فرستاد و پنهانی با سواد افغان آورد و چارم ساخته بکلی
 کند و ایندن دختر خود پادشاه به سواد و دوزخ را که با کشته آمد و گفت هر که
 سواد افغان آورد با او توفیق شدند چار و با پانزده هزار و دویست و پنجاه

شتافت و در ششم اجنگ کرده گشته شد سلطان نیز سال بود چون اهل ران در
 بزرگ داد و در چهارم جنوب بهتری دو ک لنگر بود پس بر چند مرد و ارباب
 رک و لنگر را فراموش آورد و بهتری را بر تخت نشاند بهتری کلمه را بر کلمه بر چند
 تغییر یعنی اب و خرد و در چهارم است و دوم است که ششم را بر تخت نشست
 و در ششم الکه کرب از احوال و خرد باد شاه اسپین را برای پسر کلان خود از
 رخواست و در رخت و غریب در گذشت و لکه بعد برادر خردش آوردند
 آن مرغران و خرد بزرگ خود را که چهارم باد شاه اساطین که خدا کرد و در عهد
 او کلمه را بگفته آمد بود او سبب دوشی از سخن او را نشنید آخر در ششم بهر
 اتفاق در و سال است چهارم به خیم خلوس از جهان رفت و زیر پادشاه
 بهتری ششم است و دوم است که پسر او را با لکند به جای پسرش به نام
 را در عهد خود روح کرد و این باد شاه سراز اطاعت پایای دوم محمد خود را
 از گذشت را به بند و با بادشاهان نوس و جری و اسپین که سرو با الهه بود و در
 جنگ کرده و لکند کرد و نوریت و اخیل و غیره کتب دینی را از زبان لاطین
 و عبری ترجمه نموده عموم خلایق را بخواندن آن زمان داد و دوشی ششم سال
 ابدل و داد و بادشاهی کرده و در ششم بهر بخت و شتر از جهان رفت و در عهدش
 ملک دال با کلمه مخلوط شده و لار در لکند خطاب سلطان یعنی لکند یافت
 و در دوشی ششم است و سوم بهتری کلمه را و با لکند و چهل و هفت بهتری سالکی
 جان

جانشین بر نشاند و امر برت فور و شش تا با بقی سفر گشت بعین نزد با بلی هم محکوم
 در ششماه از جهان رفت چون پسر داشت بری خواهر خود را جانشین نمودند
 بری که با هم در راه بختجانی و خرمی ششم ششم حوالای سینه کنیز او با بقصد
 بخواه و سه قایم مقام را در شد و با بلیف ثانی از سلاطین اسپین که خداوند
 شش سال ملک بر اندوخت و بختجانی چار سالگی در ششماه غانده اهل زابن که بر خرمی بخالی
 و لام و فتح را بجهت بلف و موصی کور بوقالی و خرمی ششم از بلیف ثانی
 بر بخت سلطنت نشست و در اوقات بخت بختی را بود هر چند ایران گفتند که ای
 حصول فرزند از پادشاهان فرس که خدا شود بپذیرفت و بلیف ثانی را نیز
 قبول کردند و بر محمد او چهار زن انگلیس را با چهار زن اسپین جنگ اتفاق افتاد
 اگر چهار زن انگلیس بفرستند و در ششماه اگر بزان بخت بخت بخت و بلیف
 راه را محض کرده و در بزرگواران مکن که بیدند او در چنان خود محض
 پادشاه اسکاتلند از بلیف مرغوات و چند شری قلم را بولایت عهد بگزید و
 ششماه بختجانی و سال اول بخت سلطنت از جهان رفت حمز اول بختجانی
 که بر بلیف قلم بپسند و حمز خوارم پادشاه اسکاتلند بخت چهارم بخت بخت بخت
 ششماه بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 گرفت و آبادی و رونق بپذیرفت حمز در ششماه اطاعت بخت بخت بخت بخت
 بر انداخت و در خرمی و اهل زابن را سلاطین سلطان حرم بخت بخت بخت بخت

نخبه یوسیا کرد چون بر کفانش نیری در گذشت مکه سر طایفه با خواهر سردست
 دختر نیری بزرگ را برای خود خواست و در سنه ۱۱۰۱ هجری با همایی فرنگ پیش محمد بن
 جهانگیر بادنامه سفرت ده هفتادای سکان بری نیم سکان کوه پلخیان
 دیگر در سمن خود جهانگیر بادشاه قهر او را پذیرفتند چهارای سکونت بخارن
 اگر زود او جهانگیر در تاریخ فرشته و زمین ملک بسیارند کور است و لشکری
 آورستند بادشاه اسپین جنگ کرده طغر یافت از در شکر ۱۲۰۱ هجری
 و در مال لب و دوم از جهان رفت چار پس اول بفتح خیم فارسی یافت
 در او مهملد کرامتین مهملد و پنجم مایح سینه کبیر او شش صد در دست مفتح
 جانشین بدو شد سلاطین او ضعیف بود و در بزرگش سلاطین نادر ۱۱۰۱ هجری
 شاپ در اسکاطلند شایع شد و آنها بنانی سرداران لشکر جهان به سال ۱۱۰۱ هجری
 با اسکاطلین صلح کردند و آنها را از غفلت و در هام داد و ازین سبب عموم غلبه
 علانیه بادشاه موافق شدند و ابرار بنارعت رخا شدند از سکه ۱۱۰۱ هجری
 نادر ۱۲۰۱ هجری چار پس انجیم بلاد خارج کردند و مر فاکس و کروم دل بر و طغر یافت چار
 با کفور و کرفت در بن حال اسکاطلین نادرک را محاصره داشتند بادشاه خواست
 یا با آنها صلح کند رسول بادشاه بر لب لبنت اعدا در بادشاه نوز آورده
 نادر بادشاه از مایهای برفت و از ابری با بری نوسل بخت نادر ۱۱۰۱ هجری
 او را ایر پلند برده شش ازین جدا کردند این و انجیم ام حوزی سکه ۱۱۰۱ هجری

بهر محل و نه در هیچ جای محرم در عهد و سرکت عموم خلافت و استیلا بآنها
 در تفرز پادشاه قرار یافت پادشاه و در پسر کند داشت چارلس و حسن آنها
 را یک نفر بیاه برودن از قریب بعد قتل چارلس سلطنت ملکی قرار یافت در آن هنگام
 که دهم دل با اسکاکیان جنگهای بسیار کرده غلبه یافت و با و در بحر محاربت
 نموده غالب گردید و در شش ماهه شصت و دو مردمان ملک از خوار ایران
 بمکه محرم ملک آمد اتفاق گردید تا رسم قدیم را تازه گردانید و چل بانک بآنها
 سواقی شده چارلس دهم پسر چارلس مغول را از قریب آورد چارلس دهم حکم
 جزوی سنه پنجم از دستش بر محمل و بی بی عموم رعایا بخت سودنی نشست و در
 شش استادیافت و نام انداخته است فراوان در آن وقت که دهم چارلس
 پادشاه قریب بود و اکمل با و جنگ کرد و با خلیفه انجلیسید و در پالان کل و
 قریب در شش جنگ شد در عهد او امیر جوان و شش که حسن پسرش بن بابا
 کریب پادشاه عرض کرد که چون جناب سلطان پسر نزارند بالفرد و حسن
 برادرش پادشاه شود چون او دین بابا کریب ندانم مبادت پادشاه
 مردمان بابا پسر فادامه با کنند و قریب سلطنت فساد و در دین اعلی باید
 اندیشید چارلس ز حال برادر بسیار است گفت سخن شما مستول است بعد از من خرد
 دیگری دهرت ملک نیست و نمی خواهم که او را بنابر شایسته بن بابا از ملک
 کنیم اما نه پیری از بنیم که هم او پادشاه شود و نیز قریب سلطنت انتقال پذیرد و همه

راضی شد پس پادشاه را طلبیده عهد قسم گرفت که در عهد خود دشمنی
 ننهد و خدمات عده مملکی به پادشاهان نهد و پسری که از دوازده حواله امر کنند
 نماردین سلطنت پرویش فرست کند خمس سهم را قبول نمود و الوضی پادشاه
 پنج سال بغیر از غنیمت گذراند و پسرش در شصت و شش سال جهان رفت و پسر دیگر
 حسن دوم بن حارث اول در شصت و نهم سال سنه یک هزار و شصت و هشت و پنج
 بجای برادرشست و دو سال بر عهد خود قاجم ماند و کسی را در باب دین
 شمرش نند و در سال سوم حارث که ناسزا داده شمر شده و امر او را برای تربیت
 خوانند نداد و با خواجای پادشاهان ما ما قریب خورده خدمات عده ماند و زار
 و غیره از ابرار انشراح کرده به ندمان و عهد سال خویش سپرد و گفت که حالا
 حرم من ماکسی به خدمت ما نباید و در ملک سوی سم نهیب خود فرمان بردار
 سخاوت کرد و پسران به سماج این سخن بنظر شده دل بر ملک نهادند و برای دفع
 پادشاه با همه بکراتفاق کرده و بیم داد و حرم پادشاه خوانست تا با ابرار
 باغی باز و ابرار پذیرفتند خمس تا چارشت بر خود راه کرده کلی جنگ
 رجا زوارند و شصت و یک سال پس کرخت سلطنت او چهار سال و نه ماه
 و سیزده روز بود و بیم خواهرزاده و برادر زن حسن دوم و پسری دختر
 حسن دوم بنزد هم فرو ریخته یک هزار و شصت و هشت و شصت و شصت
 و حرم بغیر از خزینه انواع فرنی بهر گرفته را بکشته آن سکت یافت و ازین

اسباب برج نهم و نقصان بسیار در ارتفاع ولایت رایه یافت بالاخر
 در ششماه هفتم مایع کیمبر بخار و در سالکی در وقتیکه بر سر فرس رانده بود
 یازدهم عیسی از آب افتاده جان داد چون زنی سری قبل ازین رو
 دختر و حمص ملکه و ترک رایه پادشاهی می رسید انی دختر و حمص و حمص
 مایع ششماه کیمبر و مقصود و در تخت نشست او ملکه عافه و یک خطی و در
 بود و در عهدش ملک کنگد رونق بسیار یافت و علما و فضلا را بسیار رسد
 و در جرجانی ملک که سبب جنگهای حمص و ولیم رایه یافته بود و کوسنید و در ششماه
 لشکر اکس مدد پادشاه اسپین رفت چون او باز برگشت باران سنگ بر
 لشکر انگل افتاد بعد از آن با اتفاق و زنی جنگهای شعب اتفاق افتاد و در آخر
 انی خارج اول حاکم سنوز را که در صوفیا دختر کلان حمل بود و مادرش
 در همان ایام مرده بود لایب عهد برگزیده سلطنت سیزده سال در ششماه در گذشت
 خارج اول بنفج جیم باصف و را و همگی جیم نانی کیم اکت سنه کیمبر و در
 و چهار روزه تخت پادشاهی نشست و در ابتدای عهد و پیر عمر اخراجی که همراه فرستاد
 و درین بابا که فرستاد و زنی خرد کرد چون بر دین امین ملک ترسب یافت و بود
 کانش رونق گرفت و خارج و سلطنت ششماه و در سلطنت سیزده سال یازدهم
 جوان ششماه پیر شست و شست سالکی در مقام او ناکر افتاد و در گذشت
 خارج نانی بن خارج اول همان در بجای پدر نشست و در عهد و قوت کیمبر

انکند بر این جریده حکم کرده در الوقت شهر و ملین را سبسته و مقرر بود در صد
 و دوازدهم شهری اوجیل پادشاه انکند اراده بخیر آن بلاد نمود و در سلسله
 حکم ماه روم یافت بعد و ولیم نازندی قدسی ازین سخن نمود و در سلسله حکم
 روم یافت بعد و ولیم نازندی قدسی ازین سخن نمود و در سلسله حکم
 بران افزود و در سلسله او ملین را گرفته بهر خرد جان عالم کرده لار و بزرگ داد
 از انگاه این ولایت شامل انکند است و در این ملک باطل و ذمیدار
 بیل و عرض کفیه چهارده بیل سفیر مردم ۴۴۰۰۰ ارجات ایال بامین می و
 و چهل و نیم طول شرقی از خرابه قالات است مکنه قدیم گاندو و گاندو بود
 بود و در سلسله با نصیح مقبولت من چهار زانی نام بنا در فرنگ را فرود کردند
 و در سلسله نیکو بکن بنامان و زو و قارند ای انکند و بعضی ایگالند نشدند
 و در صد و دوازدهم مرغوان بر تخت نشسته جمیع نام هر ساند و او در سلسله کنیز
 و در صد و دوازدهم تخت شاه بود و در ترک و دروی گشت و قوت تمام
 و در سلسله کنیز او چهار صد و چهل و شش سال سلطان اولدن برک تاج پادشاهی
 و ترک بر برگشت از سویدل جدا شد از سل او بند و در سلسله کنیز او پانصد و سیصد
 که بطین دوم سر بر آراشد و پادشاهی بجار بود و او جوهر جاس نیم را آورد
 و در سلسله جاس نرانی علم یافت یعنی بعد از جنگ معب سویدل اخراج کرد چون
 که بطین بد ترک سید مردم و ترک بر سویدل و نایبار از اینجا باز آمد و فرزند

و اطفال که نتوانستند بیدار شوند و فرزند یک نرنگ را در میان آنها
 سه و دال محله و کسر از محله بجای حاکم باطنین در سنه پنجاه و پانصد و بیست
 نیابت خواهرزاده کریمین دوم بر تخت نشست و بخوبی مکنده در گذشت
 کریمین سوم در سنه پنجاه و پانصد و پنجاه و چهار هجری در سنه چهار
 هجری نماند و فرزند یک دوم در سنه پنجاه و پانصد و پنجاه و نه هجری
 شش گشت و بخوبی پادشاهی کرده جهان را بدرد نمود و با سویدن جنگ
 و مدارا کرد و ایند کریمین چهارم در سنه پنجاه و پانصد و سرار
 در سنه اربعه هجری لنگر کشید اگر چه بذات خود دلیری داد اما را در
 چون در آن عهد فخر سلطان پادشاه سویدن بود و روح کریمین را خوا
 او در سنه اربعه هجری پس فرزند یک سوم فرزند را در سنه اربعه هجری
 چهل و هشت پادشاه کرده بمقابل پادشاه سویدن در اول غالب شد و
 بلاد و ترک فرد گرفت و فرزند یک بیان را طبع داده با جهات
 جهات سویدن را گشته و سویدن را طبع جنگ انداخت و جنگهای
 بالاضافه بزرگان و فرانسویان و میان آنرا این را طبع دادند که جزایران
 تا غم از رخ باشد و جزیره ای بر حین و یکد و هالند و مکنین بر سویدن
 مسلم بود و فرزند یک در سنه پنجاه و هشت و هشت و کریمین پنجم را و بعد کرده
 در گذشت او در کوتن قیام کنیم با لنگر از چهارلس باز دهم پادشاه

سیدین گشت بافت و در سلسله اسطین مالوس چهاردهم پادشاه فرزند چنگا کرد
و خواهر صغیر پادشاه بر تائید بی بی ملک کورلند سلطان را به نکاح آورده در سلسله ۹۹
از جهان رفت فرزند رک چهارم در سلسله انکنداروشتر صد و نود و نه پادشاه
گشته بر زن ابطلین کرد و وی را انسخ ساخت و در آن زمان چارم در ازدم
پادشاه سویدن بود و بعد از زنده سالکی گشت کرمی کوبین اکن رای اعلا
را در خرد دوک ابطلین آمد و جهانات انگل و دغ نیز بدید چارم کوبین
باکن را انسخ ساخت آخر بعد انجا بدید و در جنگانی ملک انکنداروشتر زد و با نمود
و باز سویدن جنگ نمود چارم در ازدم هم برین گرفت و لشکر از سویدن
در سلسله انکنت فاش یافت و اکثر لشکر بریند فرزند رک در سلسله ۱۰۱ از جهان
گشت سلسله پنجم در سینه کهنار و معضد ری جانین بدیده و در جنگ با سویدن
و روسین بر بردند در سلسله ۱۰۲ آمد فرزند رک پنجم در سینه کهنار و معضد فجل و سوس
برخت در سینه ملک لیویا دختر خواجه ثانی پادشاه انکندار اچاله نکاح آورد
در سلسله ۱۰۳ جوان او در گذشت و خردوک بر برین یک خواست و خرا بسیار
در عرضین فلامر که بدت آورده در سلسله ۱۰۴ از جهان رفت که سطلین بنفهم
در سینه کهنار و معضد و نصف و شش جانین بدید و در سلسله ۱۰۵ استلیم
جنوری بدیده ملک کورلند سلطان را به نکاح آورده و سینه کهنار و معضد فرمان پرور
و ملکت ناروی ملال و عرض ۱۰۰ مریات ابال زیر فرمان اوست و بعضی خراب

[illegible]

زبان او و بلند و خوش خلق و پهلوان جنگها کرده در کشته او در گذشت و غوطه
 دوم در سینه بکند آتشش صد بار زده سر بر آتش و در سینه او بریدند آبا
 کرد و کدو برین را از سنگ برک را دره بر خاک طی طغریافت و بر خزل اسطرا و
 نرنگو یا سطرشده و رسیدن بوطون در سینه او انداخته کشند که بسیار کلاف
 و را از این مجلس و کردار مهلت بخانی و فتح زمین یافت دخترش معشوقش را با
 بکند آتشش صدوی و سه بخت کشند و در سینه آبا اسطفا با صلح کرد و بخت
 در یک فرنگ بر بخت و در سینه بکند آبا بنده و بجه و چهار چایس و هم بر حکم دوس
 تاج شاهی بر سر نهاد و چارش با شاه جان کشید سلطان شکیب را اخراج کرد و از
 عهد فراموشی گرفت و بکند آبا و بزرگ بالای برف که بر سینه او بود و سورا
 در سینه او فواید یافت چایس از دهم و در سینه بکند آبا بنده و بجه و چهار چایس
 چایس بر کردید بکند آبا طین بر او صلح کرد چون جوان شد از یونس چهارم
 پادشاه فرستید و یافته بیان جلال اکند و بالند و راه و با فرانسس ملحق شد
 بر جرس شکر کشید و فریب علم طین سطر کردید و اکند از مالک و نرگ و جرس تعرف
 آورد و در سینه او ملک که از دست داده بود و سواهی جرس هم را از سرخ کرد چون
 بالکریان به سلوکی آقا زنها دهم از دست داد و اکند بویان و مال و در سینه
 انگاه سه کردید بویوت خزل لدایا در سینه او فواید گرفت و در سینه آبا
 رفت چایس و از دهم معشوقش زده تا که در سینه بکند آبا و سواهی جرس

چه رفته پادشاهان آنک را بپولند و روس برین کس کشیدند که بپندار او رفت
 لشکر روس شنیدند برار بود او بابت هزار مرد بمقتل کرده و از انجا رفت داد
 و از انجا بسکونی رفت و عطرش پادشاه پولند را سوزل کرد در شش استایلاک
 و پادشاه پولند نمود و بجا و نیت ماکم بکن برک که تالیع مکه انی بود بر فرس
 بک کشید و در شش اکثر پناه آخر در مطا اناه شد بعد از ان بمقتل برک
 عثمانیه لشکر استه نام سرد و بری هزار ترک حمله کرد اما کاری از پیش نبرد
 و بعد معاودت همیشه نزد برک پورش میکرد تا در محاصره فرید برک مال از او
 بقرب بگردد در شش گشته شد عمرش سی سال بود بعد از او خواهرش مول رنقا
 نور البقم خانی بود و اولام و کزرا و سوجه خانی و فتح قاف بالف و و به سلطان
 امسی در شش پنهان بر منفصل و برزده بمر پانزده سالگی سر بر آراشته اولی به
 برتانیه صلح کرد بعد از ان با رویان و پولند و دنگ و سکون و غره مد اجد
 بسیار صلح نمود در شش او با ساهمین جنگهای نمایان نموده در شش امرد ترک
 او دل خوش بفتح نمره و علم ال بود و اولام و منم فابو او و بین مهله در شش پنهان و منفصل
 و منفصل او و پنجاه و یک عقیقه مادر شده با سلطان مجاصر بزدای مردانه نموده در
 شش امرد برش عوسط و لوس سوم در شش پنهان و منفصل و دیک برخت است
 و در شش او در اسطاک لم در آمده حصار از ان لواب و کالنا مرید آراست
 با بنظام تمام سلطنت کرده در گذشت عوسط و لوس چهارم شد و عقیقه اخلاص کردند

اولا دش و ...
 و تخت است فقط ...
 خشتاویل ...
 عرض شالی ...
 ملک و اذل ...
 نهضت و ...
 سرآمد و ...
 لاسوس ...
 و چهار ...
 اول لقب ...
 خراج ...
 و فتح ...
 در ...
 اعظم ...
 شد ...
 ساخت ...
 فرس ...

سبب مرگ برادر بر تخت پلند نماند و بغیر از برکت در آنجا هنری بوم نام یافت
 و کسی سلطان در آنجا اندکی پلند بماند سلطان بطوری مرزبان طرابلس و ایالت
 که شهر خوارزمشهرند غلطوس بود پادشاهی گزیدند و سلطان با و بغیر و تبدیل
 بسیار در جوانی پناه پلند راه داده به تهنیت تمام نمود و ترکان دست
 هر دو را فرستاد و در جوانی در سلسله آمد و پلند بماند و پلند پیران پادشاه
 بود که خواهرش پلند نامی را نکاح داشت و سلطنت برداشتند و پلند پیران
 پدر خود با پلند پیران بسیار کرد و در سلسله آمد و در عهد او در میان
 بر پلند پیران آورد و در غمناک بر پلند پیران عمل ما کرد و در سلسله آمد
 بر لادی سلاطین پلند پیران بود و فتح لام بافت کرد و پلند پیران پلند پیران
 پلند پیران بافت و کرد و پلند پیران پلند پیران بافت و پلند پیران
 پلند پیران پلند پیران و پلند پیران پلند پیران پلند پیران
 از مالک پیران گرفته بودند و پلند پیران کرد و در سلسله آمد و پلند پیران
 دوم برادرش پادشاه شد و پلند پیران پلند پیران پلند پیران
 سبب پلند پیران پلند پیران پلند پیران پلند پیران پلند پیران
 طبع کردند و پلند پیران پلند پیران پلند پیران پلند پیران
 بجانب نولم خود برداشتند و پلند پیران دوم برادر پلند پیران سلاطین پلند پیران
 و پلند پیران پلند پیران پلند پیران پلند پیران پلند پیران

باروبان بارشدند و سوسو گشتند و سوسو گشتند و سوسو گشتند و سوسو گشتند
و بر بطونیا دست انداز شدند و سال دیگر جانشین هم پادشاه سوبیل علیه
بر بولندیان در پرویای بولند داخل شدند و سوسو گشتند و سوسو گشتند و سوسو گشتند
فرز گرفت و پادشاه انجی جان گنیمت که گنیمت دین پناه بود و پادشاه انجی جان
بهیوست است که در شهر مانع بودند و مقبول شدند و مردم بطونیا در آن وقت
با چارس نزد کرده بودند و بولند رفتند و این موقتی بود که هیچ مردی
حایت و انظرک کردند و حاکم بر بدن رک حکومت و کل بر ویا خوانست کرد
دست چارس بود اما از چارس بولندیان عفر با شریک گردید و سوسو گشتند
از قوا و طواری خارج شدند و پدیدار از با شریک بولند در آمدن
سوسو گشتند و ولایت سوریا در دست روبان زند و قوت جان گنیمت
بروز با فقر و ضعیف گشت و سلطنت پادشاهان در گنیمت انجی جان گنیمت
بولندیان بنجائیل و بولندنی روسی را که از علوم بود و کوسی عظیم از قوت
دانا را معزود را در حایت عثمانیه رسانیدند و عثمانیه بر بولند تاخت و ولایت بود
سوسو گشتند و کای نبی گرفتند و بولندیان برادن خراج رساندادند لیکن جان
سوسو فی سپه سالار بولند گنیمت بر پان دلیری سپه سالار عثمانیه را کشت
چون بنجائیل در گنیمت و بولندیان جان سوسو فی را پادشاهی پذیرفتند
جان سوسو فی بنیمین مملک تو او و کوسی و تنجانی و سبن مملک و کراف بنجانی

در سنه ۱۰۸۴ که اردشیر صد صف و چهار تاج سر بر سر نهاد در سنه ۱۰۸۵
مروم آن فیصل بنی عثمانیه که مرده شده خراج که آنها از بولند گرفته بودند
کرد لیکن آنها را کامی بنی را فرو گرفتند و در سنه ۱۰۸۶ از او به نبرد بسا کرده
بر جریون بگریزید و انا شاه ببولند جنگ کرد و ببولند برگشت و در سنه ۱۰۸۹
از جهان رفت فرزند یک دوم بکر فادر او مهمل بخانی و فتح دال را و
مهلین و کاف ملکه داده کانی از اولاد پادشاهان بود که با بکر رسید
ناگاه قراقرز گرفته در سنه ۱۰۹۰ اردشیر صد و نود و هفت سر بر آراشته در جنگ
باروس و عثمانیه کدرانیده در سنه ۱۰۹۱ اخلوچ شد و بقولی تاسه العبد بولند
اسطانی سلاسل اول اباد شاه کرد پند اولست مال ملک را نه نام و اولست
در سنه ۱۰۹۲ فرزند یک دوم بار قرار یافت او به نسیان فوج برداشت و بفرمود
مارس را در سنه ۱۰۹۳ اددک کور شد کرد و کوس حلت نداشت فرزند یک دوم
در سنه ۱۰۹۴ اردشیر صد و سی و سه سر بر آراشته با پادشاه فرخ جنگ نموده از
جهان بگوشن سی سال چون اخلوس رود رسیدن در سنه ۱۰۹۵ اردشیر ملکه داده به طالی
را پادشاه کردند اسطانی سلاسل دوم عقب اخلوس را در سنه ۱۰۹۶ اردشیر صد و
و سه رختن نند از انا ملکه روس صف آراشته در سنه ۱۰۹۷ اردشیر ببولند کار
می کردند و دیان ایران ملک غالب شدند و ملک کریم خود برین پهلانهای
در سنه ۱۰۹۸ اردشیر در ان ملک درآمد و ملک قسم شدند و طبقه را امواد و اسطانی

در ششم از جهان رشت تا پنج بر آن یکی است شش میل در از و پانصد
و بیست و نه اس ۱۶۰۰ ابرجات ایصال از عرض حمل و پنج نایچه و پنج رشتالی
با مین سی و چهار و چهل و شش درجه طول از جزایر خالده ان در عهد ناصر دوم
بر دلایت برکن حاکمی جدا گانه داشت که هم زیر فرمان قیصر بود هم کاه طعم
سلطنت و قیصره از سوری اقوام شمالی فرد بخش برکن از طاول و برکن
غارت بود تا قریب چهار صد و شش سال و اکثر آن نواح مرث در از و شش
ایل و مایکیان انجا بود و ذکر برخی از آنها که در ذکر قیصره گذشت
صد و سی و پنج کریمان بفتح کاف بر او مهله و کلام بخانی رسیده و هم معنوج بالف
نون در شش و صد و بر آراشته پادشاه برکن و فرزند او بر کن کردید و نور
مرا دل بعنه لام بر او در شش و صد و چهل پادشاه و پنجاه و پنج بخش
چهارلس و یکم فارسی و موده در شش و صد و پنجاه و چهار هزار و شش
پوشش سوم در شش و صد و پنج و پنج و پنج بر سر نهاد چهارلس و شصت و پنج
بافت و قوقانی در شش و صد و پنجاه و شش از اول و پنج و صد و پنجاه و شش
نون بو از و لام و اول مهله در شش و صد و پنجاه و شش و شش و شش
و پنجم برت در شش و صد و یک و پنجاه و شش و شش و شش و شش و شش
زده و پنجاه و یک و شش و قوقانی در شش و صد و پنجاه و شش و شش و شش و شش
کر و بفتح اول کاف یون و در مهله و صد و پنجاه و شش و شش و شش و شش و شش

پازده پادشاه جداگانه تخت نشاند و از زبان فراتر بیا و سلطنت این پادشاه
 تمام نداشت در آنکه بر طبع پادشاهی دوم بودند هنری فرورد رسید به پادشاه
 علم فرزندای برافراشت آن وزیر که بقیع خود و شمشیر بود و در سینه پند
 داشت و در سر خیزدی ارادت اعلی و جبرین را داشت آن پادشاهی
 در سینه نهاد و در سر برارین داد و آن پادشاه در سینه پند و شمشیر بود
 و سیم گشت و آن از فرزندان سکونی بود به تطلال سلطنت کوشید هنری دوم
 در سینه فرار و دور داده و زانوی جلوس کرد که از دوم در سینه فرار
 و چهار علم گشت و فرشت هنری سوم در سینه فرار و چهل و نه جلایابی داشت
 هنری چهارم در سینه فرار و پنجاه و پنج کوس سلطنت گرفت هنری پنجم در سینه
 فرار و یکصد و شصت فرزند داشت و اما ضعف الفاضل بود در وقت افزود و در وقت
 در سینه فرار و یکصد و سی و سه رایت اینک بلذ کرد هنری در کل اول کبر فدا داد
 مهله تخانی و دال سفوح را به همین و کاف در سینه بگذار و یکصد و سی و یک
 از کارانی بر سر نهاد هنری ششم در سینه فرار و پنجاه و پنج کوس سلطنت گرفت
 فتح لام بقارده در سینه فرار و هفت تاج بر سر گرفت آن پادشاه در سینه فرار
 و صد و هشتاد و سه رایت فریدرک دوم در سینه پند و ملک بزرگان
 خوات و بیم باکره چهارم با اتفاق نظم سلطنت او در سینه بگذار و دو صد و سی و یک
 سکه شند بر دال نویس بقیم را و دال همین بود لام و فاد بصنوم بود و گرفت

۲۶۶
مهمه در سنه هزار و دویست و هفتاد و سه کار داشت ابو دل قوس نفع نهم
و ضم ال مهمه نوادر سنه هزار و دویست افترا شد ال رب نفع
نهم بلانم نفع مصلح بر مهمه روفانی در سنه سریرا شد نهمی نفع دینه
لواس نهم در سنه بر تخت نشست او در زبان ماوراء بود و در سنه
نیز سیاه مانند ل داد جان یعنی تلف نهم در سنه چارلس چهارم در سنه
عن نفع غنیمت بنون و نوقانی نفع بر مهمه در سنه دکن سیر لاس
نفع و او بنون زده و کسین مهمه نجانی و بنون دیگر و لام نفع بالف بنون
در سنه الیرث ثانی در سنه و نازدا شده او سلطان اسطربا بود و خود را
ام فی رکبه نهم بهیم و بار فارسی نفع نجانی و دورا مصلحت یعنی نمانش
خاندانه سد سلطنت درین فغانان بود فریدرک سوم در سنه مکرسلان
اول کبریم اول کجاف و بنون مهمه و کسین نمانی نجانی و لام نفع بالف بنون
در سنه سریرا شده بلکه چارلس دوک برگندی را نکاح آورده در آن سبب
سرکندی و هفت ولایت بندر لنه شامل دارالملک اسطربا شد چارلس نهم
نیز کس سلان داشت اسپن نهم ماوراء خود در سنه اناشاه جرمن شد و
و پرور از امر که نمانی و بنای نو را در دم اسپن تعریف آورد و در عهد و نهد
منهیب و بر جمیع اطراف جرمن شایع شد فرزوی بند اول در سنه اکبرسلان
دوم از نهمی در سنه نزد دل قوس دویسم نهم در سنه سمن نفع نهم نجانی

دکتر فغانی بسین معلوم در نه فردی نند و دوم درسته فردی نند سوم
درسته بجای را در شست درسته امرد سو لولد اول کبرلام قسم فغانی بوداد
بای فارسی معنوم نواد و دلام و دال معلوم درسه ریخت شست در برود طرف
بازرگان عثمانیه و فرزند خجک در پیوست پس فرزند الهی و عثمانیه دنیا کردند داد
درسته امرد یوسف اول درسته جانسن بدر شده درسته ابافرنس
صلح نمود و درسته اما زنگان عثمانیه راه مصاحف نبود چارگشتم درسته
سر باراشه و درسته امرد و عهد و سلطان برویا بنیابا لکنده چارلس
منقسم از ماد اریا درسته ابجای بزنگان شست فرانز اول درسته
یوسف ثانی درسته سو لولد ثانی درسته فرانز ثانی یازدهم کنور
شناخته اسطر باشد فقط تاریخ مکر و آن یکی است سه صد سیل در از دو
بناسیمبله ۴۰۰ ۳۵۰ ۳۰۰ مرقات ابدال از عرفین اصل و چهار باصل و
طول شرقی از جزایر قالدت نکته قدیم این دیار قوم منسوب بود و ملایع قبایل مردم
اما درسته صیدح الولايات را مد کرده تنگری نام گذاشتند و در قدیم صفات
هنوینا بودند و آن قوم اولاد مور لوئیس کاث بودند و در صد پنجم انی غوزنس ارکا
ولغا رین بر این ملک حیره و ست گشت و درسته اسطافن نام افیف عطف بر خود
گرفته عبوی شد اما درسته عبوی چارلس رابرث پادشاه بختیخته و بلغایا
سوار کرد و بلا طبع و اطلاع او بشارا ضمیمه بمالک خویش باقت و در صد بیستم

نرکان عثمانیه بران ملک یورشش کردند و در آن عهد لادی کوس پادشاه منگری
 چون او سرود در سلسله امپراتورس تاج سلطنت بر سر نهاد و در سلسله ابونس پادشاه
 منگری در جنگ بعلمان عثمانی کشته شد چون دوک فردی سدر برادر جالس نجم
 خواهر لوبیس را بکلیج آورده بود جانشین یوگوست و آن متعلق سلطنت برین
 کرد و یار پنج ولایت منگری و آن ملک است شش صیدیل و راز و پانصد پنجاه شصت و نه
 سو و اربابات ایصال از چهل و دو درجه تا پنجاه و یک درجه عرض شمالی یاز
 سب و چهار درجه و سی و هفت درجه طول شرقی از جزایر خلدات در یکصد و بیست
 و یک فرسوخال بود در سبیل و هشت سبج و لوبیس فیصل برین ملک را در تصرف آورد
 و دیوان آن را بطریق من کمال می گفتند تا پانصد سال تحت فرمان رویان
 بود بعد از آن سلطان فرنگ دکن را احداث کرده فرنگ نام داد و فرنگ بر خوان من
 اکثر بلاد آبادان کردند و در هر ولایت تربیت مقر نمودند و اولین پادشاه
 غیبوی کبودیس بنیض کاف لام را و محمد اول داوودی کورتجانی و بنی مملک کشته
 چهار صد و پنجاه و یک بر تخت نشست و در سلسله مذاهب عبوی رواج داد و سلسله
 بعد سلطنت می کردند تا کریمان بزرگ پادشاه فرنگ و بر سرین و این بنیض الطی
 و پادشاه روم از طرفت پایا بود او ولایات رایان ایران خود تقسیم کرد
 بسیار کوشش بکردن کرد و مازدی و غیره اقوام کشته گام دیو با بر فرنگ غلبه نمودند
 و قریب صد و شصت فرس با نارسندی عهد کردند که او و فرزندانش فرنگ را بکلیج آورده

بود و میوی شده پس هیئت بضم هاء و زلفا و رین در ششم تنقه شاد و
 پادشاه شد ۲ رابرث بفتح راء و هاء بلف و موصی بفتح و راء و هاء و زلفا
 در ششم نود و شش ۳ نیری اول در ششم هزار و سی یک ۴ فلف اول در ششم هزار
 و پنجاه و نه ۵ لولیس ششم بفتح لام و با و ففتح نای سین هاء در ششم هزار و
 و شش ۶ لولیس ششم هزار و یکصد و سی و هفت ۷ فلف دوم بلف لولیس
 در ششم شاد ۸ لولیس ششم هزار و دویست و سی و نه ۹ لولیس ششم در ششم
 ۱۰ فلف سوم بلف هاء و ی در ششم شاد و یک الف چهارم بلف هاء و ی در ششم شاد
 و پنج ۱۱ لولیس ششم در ششم هزار و سیصد و چهارده ۱۲ خان و ششم شاد و نه ۱۳
 فلف چهارم در ششم شاد و چهار لیس چهارم بلف هاء و ی در ششم شاد و در آن عهد
 ادوار و پادشاه انگلند کرن دال رین ملک سلطنت ۱۴ فلف ششم بلف لولیس
 در ششم شاد و هاء جان در ششم پنجاه ۱۵ چارلس ششم بلف و ی در ششم شاد و هاء
 چارلس ششم بلف داری در ششم شاد ۱۶ چارلس ششم در ششم هزار و سیصد و
 و دوم نیری ششم پادشاه انگلند سلطنت ۱۷ لولیس یازدهم در ششم شاد و
 یک ۱۸ چارلس ششم در ششم شاد و سه ۱۹ لولیس دوازدهم در ششم شاد و شش
 ۲۰ فرانسیس اول در ششم هزار و پانصد و پانزده و برادرانش در عهد شوم
 فرانس بوسیع ملک کوشیدند موافق عهد نیری ششم پادشاه انگلند اگر چه فرانس
 بسیار دلا در بود و بعضی ولایات بر سر لندرا بحیطه تصرف آورده اما هنوز خود را

تغلوب شدست چون پادشاه سنجین تخت نشین شد و در ششماه از این بانهری
 هشتم در میدان کلانش مقابل شد نه شش ماه روز جنگ نزد بالاخر فرانسویان رسیدند
 و هری ششم از دودمان گرفته سردار فرانسوی بعد از آن پادشاه اسپین جنگ دو
 ششماه اوقات بافت و پیرش ۴ هری دوم با نشین بدکشد پادشاه
 جرمن جنگ کرد و بوسیع مملکت هفت گشت در عهد دوک میش اسپین و انگل
 جنگ کلانش را از انگل گرفت پادشاه و پسر خود و آنان را با هری مملکت
 اسکا طند یا مید سنجین آن مملکت بولایت خود بجای آورد و اما پسرشده آخر
 سال را ماط غوری در ششماه گشته شد ۶ فرانسوی دوم پیرش در سینه بجا و دین
 با نشین بدکشد و در اوقات یزده سال بود لیکن بلب دوک میش علم پیش
 افزایش نمی گرفت تا که در ششماه ۱۱ اورا گشته مریان کوفی برادر سلطان
 نوزدی در ششماه قتل فرانسوی دوم شریک بود اما مادرش اورا بخشید و چاکر
 هتم در ششماه نصیب برادرش قبول بر تخت نشست چون طینت او سطر و لازم اتفاق و
 خیانت و ترزیزی بود بیان از دودک میش جنگ و رفع در هر چهار جنگ و
 سعی نرارد و بوسیط و دیگر اقوام فرانسوی در پیکر گشته شده بالاخر در ششماه
 صلح شد و سال دیگر جنگ پیچید که هری در آن قبول کرد و دوم هری سوم
 در ششماه و چهار بجای برادر نشست و او چندی پادشاه پولند در دکن
 جو یو خبر مرک برادر ششماه نصیبت تمام فرانسوی رسید ملقب به هری سوم

و در ششمه اهل ششم آغازند و بصلح انجامید بعد از آن در ششمه اهل نقاب
 از رخ کنده بیک غمزه جهانی کلاه از سر و سر اس بر انداخت و باز در ششمه
 با درک منجرب جنگ در گرفته و پادشاه بیعت کرد بدو و قریب بود که اسیر شود در ششمه
 بعد از او اعیان فوت گرفته در ششمه از جهان رفت ۹ و دهمی چهارم
 ششمین دونه سریر اراکت و با غمزه جنگ کرده از ملک فرنگ اخرج کرد
 ۹ و دهمی سیزدهم که در وقت رک پدر رساله بود در ششمه بکند از پیش قدم
 با اتفاق امر ارتخت گشت و کریل و کلموس تا بقی و سپه سالاری تفرگشت
 بر پس اول پادشاه انگلند که شوهر خواهر پادشاه زاده بود به لک و چهار
 مد کرد و لند اکت آن ملک رو با لطف نهاد و تمام سران ملک شفا دهنده گویند
 در بن جنگا یک پسر مردم گشته شد اجازت عروست یافت شد و دونه شهر و چهار
 و دونه اکت و دونه اراکت عالی و ده هزار خانه سوخته شد بعد از آن
 مردم فرس گشت کرده و بکند گشتند و کوس سیزدهم در ششمه آمد و دهمی
 در ششمه حمل انعام آورد و در عهد و لنتش ملک رسید و دهمی سیزدهم
 در ششمه از دونه قصد و باز دونه سریر اراکت و در عهد و جنگای بسیار و دونه
 دهمی شانزدهم در ششمه بکند از دونه قصد و شفا و چهار رخت و از دونه ای شست
 و در عهد و بیان انگلند و فرس چهار باست عظیم رفت که بکند آن منصب با بن محضرت
 و دهمی اکت ۹۲ آمد و دهمی سیزدهم رخت و دونه و دونه دهمی خوبی

[illegible]

در سیمین راج یافت چون سلاطین اسلام ضعیف شدند و آن ملک ملوک آن طوا
و دوازده یا سیزده سلطان در آن جا متفرک شدند بعد از آن در سینه انری و برکت
ارلبان کو نظ پر و کل خلج شد لیکن الفانو غم در خود را بر لبان کو نظ رده
پادشاه شد اولین فردی نزد بزرگ بفتح فابر مهمل و کوال مهمل حقانی ذون
شفوح بنون غنه و دال مهمل ارشد باشد اسطفت کرد و در آن سبکو بیج
مهمل بنون رده و ضم کاف بو او معروف در سینه انزار و نصب بیج الفانو
بفتح سیمه لام و فار شفوح بالف ذون محفوظ و بین مهمل صموم بو او در سینه
الفانو غم در سینه الفانو غم در سینه اسکو سوم در سینه فردی سید دوم
در سینه الفانو غم در سینه انری اول در سینه او دسی بدوم الفانو غم
در سینه اسکو چهارم سینه فردی سید چهارم الفانو بار دهم در سینه اسکو
بار فارسی و ضم طر مهمل را بر مهمل در سینه انری دوم در سینه جان اول در سینه
انری سوم در سینه جان ثانی در سینه انری چهارم در سینه فردی سید سیم
بکر سیمه بین مهمل و فتح موص و لام شفوح بالف در سینه دین عهد ولایت بکر
سید اکانه شد خفت اول در سینه چارل اول در سینه خفت ثانی در سینه
خفت خاس در سینه لول در سینه خفت چارل در سینه فردی سید ششم
در سینه چارل سوم در سینه چارل چهارم در سینه اسر بر ارشد در سینه
بطلی ایرگشت بر کبزه جان چهارم در سینه الفانو در سینه بط دوم در سینه

[illegible]

در سلطنت اباد کرد و لقب دولنگ گرفت و بپایان آمد و در آن
 خونی و خانی و خانی آغاز نهادند و در سلطنت ابوریس عودون خرفج کرده
 سلطنت نام گرفت و بعد از پلندیان تاج بر سر نهاد چون مردم از خود شنود
 بودند او را کشند و کس بعد از او سر بر داشتند کشند و در بلاد روس
 تصرف بولندیان و سویدن در آمدند و در آن زمان در روسیا
 بولادی سلاس بن بختی نامی از قوم بولندیان پادشاه بود و خود را بختی نام
 کرده تمام بختیان را در بر او گردانید و بختیان در جای ما و
 فیلاطرس و سلطنت را که زشت از خاندان پادشاهان قدیم روسیه بود
 کرده برای دو سلطنت پس بپولند و فرستادند یکی از بختیان روسیا بولادی
 سلاس بپولند این خبر پادشاهان فیلاطرس را در عبادت خانه بختی
 آنها پسر خود و خانی را که بپولند سالکی بود در آن سلطنت رسانید او بولادی
 نطق یافت و بختیان کفام بر او عطا و نرس عدد نفوس سویدن را گفت و او
 پس بولندیان و سویدن بر بختیان خرفج و بختیایان آمد و بختیایان
 سه سال حکومت کرده از جهان رفت بعد از او کسیرین جانشین پادشاه او
 پادشاهی عالی بهشت والا زاد بود و کسیرین و قیود یوکرین را مخلص کرد
 لیکن از سویدن بگشت یافت و در آن هنگام محمد چهارم عثمانیه پادشاه استنبول
 یوکرین را از روسیا انزال کرد و کسیرین در مملکت خود رواج علوم و صنایع

سواد کسان و ابرشیم در مملکت خود چه نمود و خود را با پادشاه اسراغان خوار
و دانه هزار طلا دم خود را بر شاه بردار کشید و عیوض آنها اسیران بودند
و تا را بر این کار و طلا و قبا با ساخت بعد از او بنمود و در شش ماه عیوض
پدرشده هفت سال پادشاهی و در حالت نزع برادر خود و اهل و عیال خود
صوفی و سطر را که بعد از او سلطنت رسیده خواند گفت که ای عزیزان این
حکایت اخیر من بشنوید که ضعف جسمانی بوال بضر و در قوای عقلی او اثر کند
او مانند روبان در انظار مملکت بوال این است اگر من شمارا بکلی طرد کنم
او فراتریم او بخواهم بر دو طرف سلطنت است چه مرد و انا و دلا و راست
هم پسندیدند لیکن صوفی را این رای را منی نشاند و صوفی بعد مرک بنزد جمعیتی
از روسیه فرستاد و در راه خود بوال بر تخت نشاند و خود کمال هفت
دلی روی ملک را اندوخت و در آن روز را که جانب دار بطور بودند و آنها
که بیل بطور کشند بر زمین طلاق کشد در شش ماه هر دوش هزاره بطور بوال
با اتفاق شاهنشاه بودند و خواهر ایشان مادر الهام بود آخر صوفی در ذات
خود دستنی نموده بنهاده اصل مظهرین که مرد عاقل بود و انا و عالم بود که مداند
بر لشکر خود ساخت و در کرم قاتار فرستاد و شاه هزاره بطور که در بنوشت هفتده
بود و در ملک بویرونی قرار داشت و صوفی را بوال در کتب بقیام گرفته و اراده
فاسد بر بطور کشند بطور را بر سر لنگ صوفی را کشند داده و در سطر می

کردا بند و فرمان داد در ولایت کرمان فتنه بقیه حیات در آنجا بگذراند و خود
همیشه با اتفاق جوان سلطنت کرد چون پادشاهان از جهان رفت سطر استغفار
پادشاه شد اما خوار بود و کم کم با طغیان و بغاوت و دزدان و کشتن و غارت
و جریل و غارت و دزدان اسکا بگشتی را برین فتنه و غارت و دزدان و کشتن و غارت
رواج داد و ناگزیری قوی از فرمانبرداران و جریل و غارت و دزدان و کشتن و غارت
را از کار لنگر از دست غارت و دزدان بگرفت و در میان قبیله و دزدان و کشتن و غارت
را از کار لنگر از دست غارت و دزدان بگرفت و در میان قبیله و دزدان و کشتن و غارت
ساخته افواج بری و بحری مهیا کرد و در لنگر دشتان غالب آمد و در افواج
بسیار دست داد و خصوصاً بر چارس و از دهم قریب از دوازده است و خود را
فرانج کرده با غلبه پادشاه بولند و دومی کرده او را باز تخت موروثی
که از دست پادشاه سو بدن خارج شده بودند نه و در آخر کزین نام نمانی
بطونیا که بسیار قوی و توانا بود در جنگ فلطاد در شش ماه چارس و از دهم نزد
با موده بکام آورد چون از لبر بزرگ خود فخر و طعنه افروخت و مغرض بود او را
قبضه آورده در شش ماه و لایت عهد بر سر کزین نهاد و او قبل از شش ماه و
سطر دوم خلف خود طر که نابالغ و خرد و تنهال بود در شش ماه و لایت عهد
و لیب ضمیمه پادشاه در رویان خانه جنگی با افتاد و شش ماه و لایت عهد
سلطنت به سالار بود و سطر دوم در شش ماه و لایت عهد بر سر کزین و چک در گذشت و لایت

محمود را سلطنت خلف افناد و مردم خود را کرده پس در خزر برک را که فرزندی
 با طبع بسیار پندیده و بکس رویان حکم داشت انی کبر ستمه و نون بخانی پیش
 ملکه کلن برک زنده بود اما بواسطه او ده سال ملک را ندیده و در ششده امان تخم
 پس خود را خود ملکه کلن برک را که از اظطالی بول بر یک سر و دو سلکی بود و حکومت
 قیام و مدار حکومت برادر و پدرش بود در عهد و جنگهای بسیار بان رود
 جبرین افناد اهل زایت دختر کزین از بطریق گفت رویان بجنگ رفت
 و ملکه کلن برک و شوهر و پدرش را اسیر کرده خود فرزندان را شده با سواران مسلم
 و عطر و بوی حاکم با طبعین را که خواهر زاده اش بود سپه سالار رویان کرد و ایل
 بسویان رفت رافعی نظرافت و ملک را از این تمام داده و در ششده اراده
 جنگ با جبرینان بر سر و با نیت و در پنج جوهری ششده از جهان رفت
 سطر سوم حاکم با طبعین در ششده از نیت ششده سلطنت را رونق بی اندازه او
 پس سپه سالار و ملکه کردند و مواظبت و قواعد خوب در پادشاهی اخراج نمود که بطریق
 از ان غافل نمانده بود چون ملکه و پدرش با او کیدل بودند در میان این شرع
 افناد و در بولائی ششده از جهان رفت و کزین دوم زود به اش ملکه کلن
 شد چون هنگام مرگ دوران بر ملکه کلن برک خرد سال بود کزین محافظان او را
 بدو چندی که با لجه ایبری که در کزین بود از غلته کلن و فل برک یوان اسیر و غلته
 و شاهزاده در ان نزدیکی بهر سبب و سه سالگی مرد چون در عهد او رویان با

همه که جنگ برداختند و جنگ با بولسنگیان آغاز شد مگر امری را بر ناخته نفعی جنگ
تا آن شورش را بنیاد نداشتند و کار آن پادشاه عثمانیه لشکری بر سر مالک رود
کوچ دادند و کریم کرای جان سلطان تمار خورده ناده هزار سوار و لشکر
روسیه حمله آورده شکست و هزیمت مالک رود را ناخته و تاراج کرده چند هزار
را اسیر گرفت و متاع آن وزیر عظمی از محاذات آب دلیوب
روان شد تا نژاده غالیطون رویان را بر یک ریبط نفیس بخود مانع لشکر عثمانیه
سوار شوند و وزیر عثمانیه هزار ترک لشکر دلیوب قرمان پان بخاک کریم فرستاد
که اندرون شهر درآمد تا نژاده تربیب ضروریات پرداخته و ترکمان
حمله کرده جنگ آغاز شد و آتش در غله برافروخت و زیر حمله آورده بخاک سپید
رویان را مغلوب ساخته عینیت فراوان یافت و او آخر حال رویان
بارها نگارداشته بغلام عثمانیه پرداختند و عثمانیه شروع در عیوران بنظر او
تا نژاده غالیطون خبر در شنید و بیایم نیم ستم بر شصت هزار عثمانیه که از دور با
کشته بودند و سر تربیب جنگ پرداخته تا چارمداغه رسید در آمد و
لبیاری کشته شدند بالاخر مغلوب پرداخته تا چارمداغه کردند و قریب هزار عثمانیه
در آن جنگ کشته شدند و مجروح و مفید را شمار بست اگر چه شکست عظیم بود و زیر عاید
کردید لیکن از نهایت تنور از جنگ سرور داده مجروح تمام لشکر و معتمد نیم ماه شش
شکری و چهار هزار سوار سنج عثمانیه از دور با کشته شدند و فقیه در حرکت بودند

تمام بنظر طغیان کرد و یکی بنیاد و قلع نشاند و در میان صنعت و چهار نوب و بیست
 بجایه آب دریا آوردند و وزیر دولت عثمانیه لکرها را کشند بقلعه خاکرم را
 بطرف جنوب گرفت و قریب بیست و شش هزار عثمانیه قلع نشاندند و بطریق پیشین
 بمحاصره قلعه خاکرم گماشته به بطریق سرک گرفتند و در سوم جولای ۱۲۸۱ میلادی
 رومالیه قریب هزار نفر را لشکر عثمانیه قلع یافت گویند در آن جنگ شهادت هزار عثمانیه
 لبر کردی خان کریم بودند و در راه است رومالیه قریب لک و لک و در آنهم
 وزیر اعظم بود و قلع یافت و هفت هزار ترک در میان جنگ افتاد و سوازی که در راه
 و جنوب افتادند و یکصد و چهل و سه نوب برنجی و چهار رسته شتر محمول با دونه دست
 روسیه آمدند و شاه روس زمین انکشاف کرده بسیاری از جهازات جنگی در محروم
 فرستادند اما اکثر خرابی کرد و در محروم و غیره حدود عثمانیه را ناخشنود بیان
 روس عثمانیه بابت یکم جولای ۱۲۸۱ میلادی جنگ انداخت و صلح انجامید و در
 شش ماه ملک روس بگوید آمد و بعد خیال باز ناپره قال امین هر دو شاه متفاه
 گرفت و از بخت و یکم مارچ ۱۲۸۱ شروع جنگ شد و آن جنگ دوسه ولایت بود
 اول مالدیونا دوم دالینا سوم لیبیا بالاخر پادشاه جرمن مدد روسیه برخواست
 و بر عثمانیه از مغرب و غرب جنگ بد گرفت بالاخر در شش ماه خوری ر قسطنطنیه
 صلح شد و هر یک بنابر و خبر به حاکم و بعضی لایات فرمان دست روسیه افتادند اما
 طاریا و کافه نبود و عثمانیه بابت و در شش ماه پادشاه روس اراده کریم تا نماند

سخن ساخت و فخر بنا از راه سکویه به سلطان بخت و بر سر مرین و جزیره مودن
 درک لکر کشین بکلی می نمایان کرد و قلعه از سویین مستخلص ساخت و غرض
 نمائت از راه صلح در آمد و در شش^{۹۹} پادشاه روس دلب را سرحد مقرر کرد
 از یک سو ساخت و در شش^{۹۹} از صمم بولند برداخته بر ملک فار بیان غلبه کرد
 در پست عینان موخی زور آورد و سرین روانق سپه سالار روس
 بسیار دغین کشید و در راکف و جمع اقوام را از زیر نه کشید و سران
 فارس کبیده قلمه فرستادند و اعانه که بجز کبیده لب سال بود بچک پیش آمد و روز
 از لشکر آید اود بچک پوست فار بیان حمل آورد و رویان را اندر بند
 باز کرد و اسبند درین زمین کترین صحریم بولند شش^{۹۹} افقوه غزوه اندرون
 حومه رفته غز بر دو در ده تا عت شب از جهان سلطنت اوی سال بود و روز
 مال سر بر بر آراشته با فار بیان صلح کرد و در شش^{۹۹} در گذشت
 و الکندر شاهنشاه

۲۹۲
پرداخت و قلعاعیط مقابل دلوب و دلوبدار اسراران جرمن در چند
گرفتند و از اسیر سلطان سردار ترک باشند و نیز برای ارشدن محاصره
حمله کرده کشت یافت لیکن بدام حملات مردانه می کرد و لارین بمحاصره استحکام
قلعه و حملات از اسیر پاشا و مادرش و سیمبر اولی نو بزرگست بنحوا را داد ام می جز
کشتن داده نغیضان رفت و بطی سردار جرمن و رد دینط را گرفته دو
نرکان زد و در همان ایام طفلی در شکری از سرداران جرمن کشت یافت و
سپاهانی می سلیمان پوله بان را در باد انگی کشت داده در مالد لودا و الیا
رفت و سرزن قاضی قیوس حاکم الکلا و در جنگهای باد شاه جرمن و فخر کونه
داخل شدن سنجید اخلج غنایه هنر و کشت بود و این کار است چهار زد و اسیر مرد
بود لیکن باز نرکان سوم شد و در دینط لوس قاضی قیوس را در پیش

حاکم مالدیو بود از سربازان خود که درین سال محوئیل پادشاه بولند و از
 که تراب طرس پشین ساخت که راه دو ساعت فاصله بود لیکن محصور حکم
 بقیاس شده عاجز ترکان کردند و در بطنان راه در لایطه مدغان دست داد
 و مورخین که در جنگ کندر کار کرده بود سیر چهار دران شهنشاه کوکوس نجفی
 سفادار گرفت جزیره و شهری در بحر اگویا ششم است و بعد از آن در بطنان
 و در می از ابروس و موربار ترکان طغیان کردند و در شرح شده است که سطر
 سردار جرین از اطمینان تمام گشت یافت و لارین بمحایه استحکام قلعه و حملات
 ابراهیم پاشا و مایس در سمرقند و سمرقند و پنجاه را مادام محاصره گشتن داده
 بقیاس رفت و بطی سردار جرین بهر وسط را گرفته و در جنگ ترکان زد و در
 همان ایام طغیان در شکری از سرداران جرین گشت یافت و پاشا عینی حلی سلطان
 بولندیان را آید پادشاهی گشت داده و مالدیو باد و الکبار رفت و جرین
 ناسطو حصوس حاکم و الکبار در جنگهای پادشاه جرین و محمد کون داخل شده
 ستمند اخراج عثمانیه از فرنگه بود و این کار است و چهار هزار و هشتاد و هشت
 آورده بود لیکن بازش ترکان ستم شد ازین سربازها

